

Wenzel F.

O γίγιατος παρεγέρεται τον Δεσπότην

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Παρα Ιον

ΑΒΒΑ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

Μάστιχόδου δέ της Φαρσεπόρης ποτὲ καθ' οὐας διάγεκτον
καὶ θωσις εἰσεδύσα μὲ της αρικορδας αὐτῆς σιρακας
παρα Ιον

δυσσεκοντή σπωτήμ. Συμβούρου

ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΟΥ

ΤΟΥ

ΕΞ ΑΙΓΑΙΑΛΟΥ

Αράχαιος

TOMOS ΕΒΔΟΜΟΣ.

Ἐρ Βιερρη Ιον Αράχαιας
κατα Ιον θωσιγαριαν Ιον Κ. Πειρρι Στριζέρι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΘ'.

Α' καλουθία τῆς εἰς τὸν Δῆλον περιηγήσεως.
— Δόξαι περὶ Θρησκείας.

§. α. Εἰπον ἀνωτέρω, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Φιλοκλέους διεκόπη ἀπὸ τοῦ ἔρχομὸν τοῦ Δημοφῶντος. Εἴδομεν αὐτὸν τὸν νέου μακρόθεν, ὅτι συνωμῆλει μὲ φιλόσοφόν τινα τοῦ Ἐλεατικοῦ σχολείου. Εἰδοποιεῖς περὶ τίνος ὑλῆς ἡτον εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, μὴν ἀναμένετε τὸν εὐδαιμονίαν σας, μᾶς εἶπεν, ἀπὸ ἄλλοτι, ἢ ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σας. Εἶχον ἔτι περὶ τούτου ἀμφιβολίας, ἀλλὰ πρὸ ὅλιγου μὲ τὰς εὐκρίνησαν, καὶ σᾶς βεβαιώνω ὅτι δὲν εἶναι παντελῶς Θεοί, ἢ, δὲν φροντίζουσι περὶ τῶν ἐνθάδε πραγμάτων. Τιέ μογ, ἀπεκοινώπη ὁ Φιλοκλῆς, πολλοὺς ἀνθρώπους εἶδον τῆς ἡλικίας σου, ὅτι, δελεασθέντες ἀπ' αὐτὴν τὴν νέαν διδασκαλίαν, τὴν ἡρυθρησαν τελευταῖον, μὴν εὑρίσκοντες εἰς αὐτὴν οὐδὲν ὅφελος διὰ τὸν ἑαυτόν τους⁽¹⁾. Ο Δημοφῶν ἐβεβαίωνεν, ὅτι ποτὲ δὲν θέλει χωρισθῆ ἀπὸ αὐτὴν, διηγεύμενος τὰς ἀτοπίας τῆς δεσποζούσης Θρησκείας. Ήτίμαζε μὲ καταφρόνησιν τοῦ λαοῦ τὴν ἀμάθειαν, καὶ ἐπερίπατε τὰς προλήψεις μας⁽²⁾. "Ακούσον, ἀνέλαβε τὸν λόγον ὁ Φιλοκλῆς. Ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν κἀμμίαν ὑψηλοφροσύνην, δὲν πρέπει νὰ μᾶς καταφρονῆς. "Αν ἔχωμεν λάθος, τὸ χρέος σου εἶναι νὰ μᾶς φωτίζῃς, ἢ νὰ μᾶς ἐλεεινολογῆς. Διὸ, τι ἢ ἀληθῆς φιλοσοφία εἶναι εὔμενής, συμπαθῆς, καὶ μάλιστα κοσμία. Ἔξηγησαι μας καθαρὰ, τί μέλλει νὰ μᾶς διδάξῃ διὰ τοῦ σόματός

(1) Πλά. περὶ νό. 4. §. 888. (2) ὁ αὐ. αὐτ.

2 ΠΕΡΙΗΓ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΤΟΥ ΝΕ. ΑΝΑΧ.

σου; Τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ νέος, ἡ φύσις, καὶ ἡ τύχη διέταξεν
ὅλα τὰ μέσην τοῦ παυτὸν, καὶ ἡ πολετικὴ τῶν νομοθετῶν ὑπέ-
βαλε τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων εἰς νόμους. Αὐτὰ τὰ μυσή-
ρια τὸν ἐφανερώθησαν. Φιλ. Φαίνεται, ὅτι μεγαλοβρομονεῖς
δὲ αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψεν. Δημ. Καὶ μάλιστα μὲ δικαιου τρό-
που. Φιλ. Δὲν ἥθελα τὸ πισεύσει. Ἡ ἔνοια, διὰ τὴν ὄποιαν
κομπάζεις, δύναται νὰ κατοπράσῃ τοῦ κακοτρόπου τὴν συ-
νιδητιν, ἀλλὰ διὰ κάθε ἀγαθὸν ἀνθρωπον ἥθελεν ἥνας πολ-
λὰ θλιβερά. Δημ. Καὶ τί ἥθελες σερφῆ δὲ αὐτῆς;

Γ. β'. Φιλ. "Ἄν ἡτοι ἔθνος τι εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὄποιον
δὲν ἥθελεν ἔχει ιδέαν τῆς Θεότητος, καὶ ἂν ξένος τις, φανό-
μενος ἀνελπίζως εἰς τινα τῶν συναθροίσεών του, ἥθελεν εἰπῆ
εἰς αὐτὸν τοὺς λόγους, Θαυμάζετε τὰ θαύματα τῆς φύ-
σιῶς, ἀλλ' αἱ ιδέαις σας δὲν ἀνυψώνονται εἰς τὸν ποιητὴν της.
σᾶς φανερώνω ὅτι εἶναι δημιούργημα ἐνὸς παυτόφου ὄντος,
τὸ ὄποιον διαφυλάττει τὴν συντήρησιν του, καὶ σᾶς ἐπισκέπτε-
ται, ως παιδία του. Νομίζετε δὲ ἀνιψελεῖς τὰς ἀγνοουμένας,
ἀρετὰς, καὶ διὰ ὀξισυμπάθεια τὰ ἀτιμώρτα συάλματα, σᾶς
ἀναγγέλλω, ὅτι κριτής ἀόρατος εἶναι πάντοτε πλησίον μας, καὶ
αἱ κουττόμεναι ἀπὸ τὴν γηπήν, ἢ δικαιοσύνην τῶν ἀνθρώπων
πράξεις, δὲν λανθάνουσι παυτελῶς τὰς θέας του. Περιορίζετε
τὴν ὑπαρξίας μὲ ἔκεινον τὸν μικρὸν ὀρεθμὸν τῶν σιγμῶν,
τὰς ὄποις ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θεωρεῖτε τὸ τέρματων μὲ φρί-
κην μυσικὴν, σᾶς δηλοποιῶ, ὅτι μετὰ θάνατου κατοικία τρυ-
φῶν, ἢ βασάνων θέλει εἶναι ἡ μερὶς τῶν ἐναρέτων, καὶ κακο-
ποιῶν. Μὴ σοχάζεται, Δημοφῶν, ὅτι οἱ ἀγαθοὶ ἀνδρεῖς, γο-
νυπετοῦντες ἐνώπιον τοῦ νέου νομοθέτου, ἥθελον δεχθῆ μὲ ἄ-
κραν ἐπιθυμίαν τὰ δόγματά του, καὶ ἐπειτα ἐμελλον νὰ κα-
τατρύχωνται ἀπὸ Θλίψιν, ἀν ὑποχρεώνωνται ἐφεξῆς νὰ τὰ ἀρ-
νῶνται; Δημ. "Ηθελον ἔχει τοιούτους ἀναζεναγμούς, ὄποιοις

δοκιμάζουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν ἐγείρωνται ὀπὸ ἐνύπνιου εὐφρόσυνον. Φιλ. "Ἄστοι! 'Ἄλλὰ τέλος πάντων ἂν ἥθελες διεκλύσει τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, δὲν ἥθελες κατηγορηθῆναι, ὅτι ἐσήκωσας ἀπὸ τὸν δυσυχὴν τὸν ἀπάτην, οὐδὲν ἀνέβαλλε τὰς δυσυχίας του; 'Ο ίδιος δὲν ἥθελε σὲ κατηγορήσει, ὅτι τὸν ἄφησας χωρὶς ὑπεράσπισιν κατὰ τῆς προσβολῆς τῆς τύχης, καὶ τῆς κακοτροπίας τῶν ἀνθρώπων; Δημ. "Ηθελα ἀγυψώμενον ψυχήν του, ἐνδυναμώντων τὸ λογικόν του, καὶ ἥθελα τῷ θεϊκοῖς, ὅτι οὐδὲν θέλεις ἀνδρία συνίσταται νὰ παραδίδωται τυφλῶς εἰς τὴν ἀνάγκην.

§. γ'. Φιλ. Ποταπὴ ξένη τιμωρίας ἀπαλλαγὴ, ἔκραξε! Μὲ προσηλώνουσι μὲ σιδηρᾶς ἀλύσεις εἰς τὸ ὅρος τοῦ Προμηθέως, καὶ, ὅταν σαρκοφάγος γὺψ κατασθῇ τὰ ἐντόσθιά μου, μὲ εἰδοποιοῦσι ψυχρῶς πιστεύει καταπιγμόν τούς θρήνους μου. Α! "Αν αἱ καταπιέζουσαι μὲ δυσυχίαις δὲν ἔρχωνται ἀπὸ χειρά, τὴν ἀποίαν δύναμαι νὰ εὐλαβώμαι, καὶ νὰ ἀγαπῶ, εἰς τὸ ἑκῆς δὲν ἥθελα εἰμαι ἄλλοι, οὐδὲν τῆς τύχης παιγνιού, καὶ τῆς φύσεως ἀπόρρειμα. Ταῦλάχισον τὸ ζωῦφιον, ταλαιπωρούμενον, δὲν ἔχει νὰ ἐντρέπηται διὰ τῶν ἔχθρῶν του τὸν θρίαμβον, μήτε διὰ τὴν γενομένην εἰς τὴν ἀδυναμίαν του καταφρόνησιν· ἀλλ' ἐγὼ, ἔχω ἀπὸ τὰ κακὰ, τὰ ὅποια εἶναι εἰς ἐμὲ κοντά μὲ αὐτὸ, ἔχω ἐκεῖνο τὸ λογικὸν, ὃπου εἶναι ἀπ' ὅλα σκληρότερον, καὶ τὰ ὅξυντα ἀκαταπαύσως διὰ τῆς προβλέψεως τῶν κακῶν, τὰ ὅποια ἀπονται, καὶ διὰ τῆς συγκρίσεως τῆς κατασάσσεώς μου μὲ τὴν τῶν ὁμοίων μου. 'Απὸ πόσα δάκρυα ἥθελε μὲ ἐλευθερώσει ἐκείνη οὐδὲν η φιλοσοφία, τὴν ὅποιαν νομίζεις χωρικήν, καὶ οὐδὲν ὅποια μὲ διδάσκει, ὅτι κἀνεῦ δὲν γίνεται ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τῆς Θελήσεως, οὐδὲίς εἰνός ὑπερτάτου ὄντος (1). Δὲν ἥξεύρω, ἂν μὲ ἐδιάλεξε νὰ μὲ τιμωρή· ἀλλ' ἐ-

(1) Θεόγγ. γνῶ. 54. 165.

4 ΠΕΡΙΗΓ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΤΟΥ ΝΕ. ΑΝΑΞ.

πειδὴ ὁ αἴτιος τῶν ταλαιπωριῶν μου εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ τῷ
ἡμερῶν μου αἴτιος, ἔχω δίκαιον νὰ Θέλγωμαι, δῆτε δύναται νὰ
γλυκάνῃ τὴν πικρότητά των, ἢ εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, ἢ μετὰ
θάνατον (¹). Καὶ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἥθελεν εἶναι δύνατόν, ὑπὸ^{τοῦ}
τὴν βασιλείαν τοῦ καλλιτέρου ἡγεμόνος, νὰ κατασαθῇ ἐν ταύ-
τῳ πλήρης, καὶ ἐκπίδος, καὶ δυσυχίας; Εἰπέ μοι, Δημοφῶν,
ἥθελες γένη τόσον ὡμὸς, ὡςε νὰ ὀνταποκρίνεται εἰς ἐκείνας
τὰς ἐλευσικογίας μὲ βλαπτικὴν περιφρόνησιν, ἢ μὲ ψυχρο-
λόγους εἰρωνείας;

§. ៥. Δημ. "Ηθελα ἀντιτάξει εἰς αὐτὰς τὸ παράδειγμα-
τινῶν φιλοσόφων, οἵτινες ὑπέφερον τὸ μῆσος τῶν ἀνθρώπων,
τὴν πτωχείαν, τὴν ἔξορίαν, καὶ θλα τὰ εἰδη τῶν καταδρομῶν
μᾶλλον, ἢ νὰ ἐπιβουλευθῶσι τὴν ἀληθείαν. Φιλ. Ἡγωνίζον-
το ἐν σαθερᾷ μετημβρίᾳ, ἐπί τινος μεγάλου Θεάτρου, ἐνώπιον
τοῦ παντὸς, καὶ τῶν μεταγενεσέρων. Ἐμπρὸς εἰς παρομοίους
Θεατὰς καθεῖς γίνεται γενναιότερος (²). "Οποῖος θρηνεῖ εἰς τὸ
σκότος, οὗτος δύσμρεται ἄνευ μαρτύρων, καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ
ἐνδυναμώσωμεν. Δημ. Στέργω νὰ ἀφήσω εἰς τὰς ἀδυνάτους
ψυχὰς τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὰς δίδεις. Φιλ. "Ἐχου-
σιν ἀνάγκην ἐπίσης νὰ ἀνθίσανται εἰς τὴν ὄρμην τῶν παθῶν
τους. Δημ. Αὐτὸς εἶναι ἀληθειόν· δύμως πάντοτε λέγω, δῆτε
ψυχὴ γενναία, χωρὶς τὸν φόβον τῶν Θεῶν, καὶ τοὺς ἐπαίνους
τῶν ἀνθρώπων, δύναται νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὰς σκληρότητας
τῆς εἰμαρμένης, καὶ νὰ ἐργάζεται ἐπὶ τὰ δυσχερῆ ἐργα τῆς αὐ-
τοριτέρας ἀρετῆς. Φιλ. Συμφωνεῖς ἄρα δῆτε αἱ προλήψεις μου
εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τὸ περισπότερον μέρος τοῦ ἀνθρωπίου γέ-
νους, καὶ εἰς τοῦτο εἰσχει σύμφωνος μὲ ὅλους τοὺς νομοθέτας (³).

(¹) Πλά. Δημ. 4. §. 613. (²) αὐτ. (³) Ἰπποδ. Δημ. παρά Στοβ. μα. §. 250. Ζαλ. αὐτ. Χαρων. αὐτ. μβ'. 269. Ἐρμητ. παρα Περρ. περφ. ἀποχ. δ. 22.

Ἄς ἐξετάσωμεν κατὰ τὸ παρὸν, ἂν αὐτοὶ δὲν ἦναι ἐπωφελεῖς εἰς τὰς ψυχὰς, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον προνόμια, καὶ δοξάζουσιν ὅτι εὑρίσκουσεν εἰς μόνας τὰς ἀρετὰς τῶν δύναμεν ἀνίκητον. Σὺ εἶται ἀναμφιβολώς τῆς αὐτῆς συμμορίας, καὶ πρέπει νὰ ἔχῃς εἰς τοῦτο τὰς αἰτίας σου· ἃς ἀρχήσωμεν νὰ συγκρίνωμεν τὰ δόγματά σας μὲ τὰ ἑδικά μας. Ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι ὑπάρχουσι διὰ τὸν ἀνθρώπου νόμοι πρότεροι ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινην νομοθεσίαν (¹). Οἱ νόμοι οὗτοι ἐκβλύζοντες ἀπὸ τὸ ὑπέρτατον ὅν, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργῆτε τὸ πᾶν, καὶ τὸ δικτηρεῖ, εἰναι οἰκειόττες, τὰς ὁποῖας ἔχομεν μὲ αὐτῷ, καὶ μὲ τοὺς ὄμοιους μας. Τὸ νὰ ἐργαζόμεθα ἀδεκίαν σημαίνει νὰ τοὺς ἀνατρέπωμεν, σημαίνει νὰ ἐπαναστῶμεν καὶ κατὰ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, καὶ κατὰ τοῦ πρώτου ποιητοῦ τῆς εὐταξίας, μὲ τὴν ὁποίαν συντηρεῖται ἡ κοινωνία. Ὡμεῖς λέγετε ἐξ ἐναυτίας, ὅτι τὸ ἴσχυρότατον δικαίωμα εἰναι μόνη ἡ ιδέα, τὴν ὁποίαν ἡ φύσις ἔχαραξεν εἰς τὴν καρδίαν μας (²). Τοῦτο δὲν προέρχεται ἀπὸ αὐτὴν, ἀλλ᾽ ἀπὸ νόμους αὐτοθελήτους, οἵτινες πρόσδιορίζουσι τὸ δικαιον ἀπὸ τὸ ἀδικον καὶ τὸ τίμιον ἀπὸ τὸ ἄτιμον. Αἱ πράξεις μου καθ' ἐαυτὰς ἀδιέφοροι, μεταμορφοῦνται εἰς ἐγκλήματα διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν αἰρετῶν συμφωνιῶν τῶν ἀνθρώπων (³).

§. ε'. "Ἄς ὑποθέσωμεν κατὰ τὸ παρὸν, ὅτι καὶ οἱ δύο πολιτευόμεθα κατὰ τὰς ἀρχὰς μας, βάλλοντες τὸν ἐαυτὸν μας εἰς τοιχύτας περισάστεις, ἔνθα ἡ ἀρετὴ, περικυκλουμένη ἀπὸ δοκεμάς, ἔχει χρείαν ἀπὸ ὅλας της τὰς δυνάμεις. Ἐξ ἐνὸς μὲν μέρους ἡς τεθῶσι τιμαὶ, πλούτο, ὑπόληψις, καὶ δλατά τα εἰδη τῶν λαμπροτήτων, ἐξ ἄλλου δὲ ἡς τεθῆ ἡ ζωὴ σου εἰς κίνδυνον, ἡ γενεά

(1) Εἴναι ἀπομνημόνευμα, δ'. §. 807. Ἀριστ. μεγ. π. 2. α'. κεφ. λδ'. (2) Παρὰ Πλάτ. περὶ νόμ. §. 890. Παρ' Ἀριστ. αὐτ-. (3) Θεοφ. παρὰ Λαζαρ. β'. §. 99. ὁ αὐτ. παρὰ Σοῦλ. εἰς Σωκρ.

σου παραδεδομένην εἰς ἔνδειαν, καὶ ἡ μνήμη σου εἰς ὄντειδος. "Ἐκλεξου. Δημοφίδην. Σοῦ ζητοῦσι μόνου ἀδικίαν. Σημείωσαι πρῶτον, ἐπειδὴ θέλουσιν ἐνδύστε τὴν χειρά σου μὲ τὸν δακτύλιον, ὁ ὅποιος καθίσα τὸν Γύγην ἀόρατον⁽¹⁾. Ὁηλαδὴ ὁ αἴτιος, καὶ συνεργὸς τοῦ ἐγκλήματός σου θέλει προσπαθεῖ ἀσυγκρίτως ἀπὸ σὲ περισπότερον διὰ νὰ τὸ παραπέμψῃ εἰς τὴν λήθην· καὶ ἡθελε φανερωθῆν τέ ἔχεις νὰ φοβήσῃς; τοὺς νόμους; θέλουσι βάλῃ εἰς αὐτοὺς σιωπήν. Τὴν κοινὴν δόξαν; τότε μόνου κατὰ σου ἐπικίνδυναι, διὰν ἀνθίσασαι. Τοὺς δεσμούς σου μὲ τὴν πολετικὴν κοινωνίαν; Μέλλει νὰ τοὺς διαρρήξῃ, ἀφ' οὗ σὲ παραδώτη εἰς τὰς καταδρομὰς τοῦ δυνατοῦ. Τὰς συνειδήσεις σου; Αὐταὶ εἰναι προλήψεις νηπιότητος, αἱ ὅποιαι θέλουσι διαλυθῆν. Οταν περισκεψθῆστο τοῦτο τὸ ἀξιωμα τῶν συγγραφέων, καὶ πολιτικῶν σου, ὅτι πρέπει νὰ κρίνῃ κἀνεῖς περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου καθ' οὓς τινὰς ὥφελείας δύναται νὰ ἔχῃ ἀπὸ τὸ ἔν, ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο⁽²⁾. Δημο. Αἵτια εὐγενέσερα εἶναι ἵκανα νὰ μὲ περιερατώσιν. Ο ἔρως τῆς εὐταξίας, τὸ κάλλος τῆς ἀρετῆς, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἴδεου ἐμμαυτοῦμου. Φιλ. "Αν αὐτὰ τὰ ἀξιοσέβαστα αἴτια δὲν ἔναι εὑμψυχωμένα ἀπὸ ἀρχῆν ὑπερψυστεκῆν, τίς δὲν ἔχει νὰ φοβήσῃ, μήπως τόσον ἀδύνατοι κάλαμοι ἡθελον συντριψθῆν ὑπὸ τὴν χειρά, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποκείμενος; Τί ἀρά! Θαύμασις ὅτι εἰσαὶ δεδεμένος ἱσχυρὰ ἀπὸ δεσμούς, τοὺς ὅποιους σὺ ὁ ἴδεος ἐτεχνεύθης, καὶ τῶν ὅποιών τὸ κλειδίον βασάς; Θυτιάζεις τὴν ζωὴν σου, καὶ πᾶν ὅτε ἔχεις εἰς τὸν κόπον ποθεινότερον, διὰ νὰ τρέψῃς τὸν νοῦν σου μὲ ἀφηρημένη πράγματα, καὶ τὴν καρδίαν σου μὲ πεπλασμένα αἰσθήματα! Εἰς τὴν σάσιν τῆς ἐκπτώσεως, ἐν ἡ κατεκρίθης, εἰς τὰς ἐπωνυμίας, τὰς ὄποικας ἐνέχθης νὰ νομίζησαι σκιά, κόνις, ζωῦφειον, φαυτίζεσσε. ὅτι αἱ ἀρεταὶ σου εἶναι κατετι, ὡς νὰ ἔχῃς χρείαν

(1) Πλά. Δημοκ. i. §. 612. (2) Λύσ. παρὰ Πλούτ. απορ. Λαχ. 229.

ἀπό τὴν τιμήν σου, καὶ ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας νὰ ἔχει τάχα
ται ἀπό τὴν, ἦν μέλλεις νὰ κάμης, ἐκλογήν; "Οχι· μὴ με-
γεθύνῃς ποτὲ τὸ οὐδὲν, παρεχόμενος εἰς αὐτὸν ἐπαρσιν. Ήτε
ὅ ἀληθῆς πρὸς δικαιοσύνην ἔρως δὲν μετατοπίζεται τόσον εὐ-
χόλα ἀπὸ φαντασμὸν ἐφήμερον· καὶ ἐκεῖνος ὁ αὐτοκρατορι-
κὸς νόμος, ὃς τις βελτίζει τὰ ζῶα νὰ προτιμῶσι τὴν διατήρησιν
τοὺς ἀπὸ ὄλοκληρου τὸ πᾶν, δὲν θέλει ἀνατραπὴ, ἢ μεταβίβλη-
θῆ ποτὲ, ἢ, ἀπὸ νόμου ἔτει αὐτοκρατορικώνερον. "Οσον δὲ ἡ-
μᾶς, κάνεν δὲν ἥθεταις δικαιώσεις ἐνώπιον μας τὰς πτώσεις μας·
ἐπειδὴ τὰ χρέα μας ποτὲ δὲν εἶναι ἀντιθετα μὲ τὰ ἀληθῆ συμ-
φέρουτά μας. Καὶ ἡ εὐτέλεια μᾶς κρύπτη εἰς τὸν κόλπον τῆς
γῆς, καὶ ἡ δύναμις μᾶς ὑψώνη ἔως εἰς τοὺς οὐρανούς (1), ὅ-
μως εἴμεθα ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ ἐνώπιον κριτοῦ, τοῦ ὁ-
ποίου οἱ ὄφεις μαρτυροῦνται εἰς τὰς πράξεις, καὶ ἐννοιας
μας (2), καὶ μόνος αὐτὸς δίδει δικαγγήν εἰς τὴν εὐταξίαν, ι-
σχυρὰ θέλγυτρα εἰς τὴν ἀρετὴν, πραγματικὴν ὁξίαν εἰς τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ νόμιμον θεμέλιον εἰς τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν ἔχει
παρ' αὐτοῦ. Εὐλαβοῦμει τοὺς κειμένους νόμους· ἐπειδὴ ἐκρέου-
σιν ἀπὸ τοὺς, ὃσους ὁ Θεὸς ἐχάραξεν εἰς τὸ βάθος τῆς καρ-
δίας μου (3). Φιλοτιμοῦμει διὰ τὴν συναίνεσιν τῶν ὄμοιών μου·
ἐπειδὴ φέρουσιν, ὡς ἐγὼ, εἰς τὸ πνεῦμά των ἀκτινάτινα τοῦ
φωτός του, καὶ εἰς τὰς ψυχάς των τὰ σπέρματα τῶν ἀρετῶν,
τῶν ὁποίων τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπνέει εἰς αὐτούς. Φοβοῦμει τε-
λευταίον τὰς συνειδήσεις μου, αἱ ὁποίαι μὲ κάμνουσι νὰ ἐκ-
πίπτω ἀπὸ ἐκείνην τὴν μεγαλειότητα, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα,
ἐκπληρών τὰ προσάγματά του. "Ωσε, τὰ ἀντισάθμια, τὰ ὅποια
σὲ περικρατοῦσεν εἰς τὰ ἄκρα τῆς ἀβύσσου, τὰ ἔχω ὅλα, καὶ
περὶ πλέον ἔχω ἀνωτέραν δύναμιν, ἦτος δέδει εἰς αὐτὰ γεν-
ναίκιν ἀνθίσασιν.

(1) Πλά. 905. (2) Ηερ. α'. 728. (3) Ἀρχ. παρα Στορθ λόγ. μά. §. 267.

§. 5. Δημ. Ἐγνώριστα ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν πιεσύουσι τίποτε, καὶ τῶν ὅποιων τὸ πολέτεῦμα, καὶ ἡ ἀγαθότης ἐχρημάτισαν ἀμέμπτα⁽¹⁾. Φιλ. Καὶ ἐγὼ ἡμπορῶ νὰ προβάλω εἰς ἐσὲ περισσότερους, οἵτινες τὰ ἐπίζευνον ὅλα, καὶ ἔσαι ἀχρείσατοι πάντοτε. Τί ἀρα ἐκ τούτου πρέπει νὰ συμπεράνῃ κάνεις; Βέβαια, ὅτι καὶ οὔτοι, καὶ ἐκεῖνοι ἔκαμψον ἐναντίου τῶν ἀρχῶν τους, οἱ μὲν, ἐργαζόμενοι τὸ ἀγαθὸν, οἱ δὲ, τὸ κακόν. Πράξεις παρόμοιαι, μὴ ἔχουσται κάμψιαν συνέπειαν, δὲν πρέπει νὰ χρηματίσωσι κανών. Οἱ σκοποί μας, εἶναι νὰ ἡξεύρωμεν, ἀν ἀρετὴν, Θεμελιωμένη εἰς νόμους, τοὺς ὅποιους πιεσύουσιν ὅτι ἥλθον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἥθελεν ἡγα ταθαρωτέρα καὶ σερεωτέρα, παραμυθητικωτέρα καὶ εὐμαρεσέρα, ἢ ἀρετὴν, Θεμελιωμένη μάνον εἰς τὰς ἀσάτους τῶν ἀνθρώπων δόξας. Δημ. Σὲ ἐρωτῶ κ' ἐγὼ ἐκ μέρους μου· ἀν ἡ ὑγιὴς ἡθικὴ δύναται ποτε νὰ συμφωνήσῃ μὲ πίσειν, ἥτις προσπαθεῖ νὰ φτείσῃ τὰ ἥπτα, καὶ ἀν ἡ ὑπόθεσις ἐνὸς σωροῦ Θεῶν ἀδίκων, καὶ σκληρῶν δὲν ἡνακτεῖ ἡ ἀτοπωτέρα ιδέα, ἥτις ἡμπόρει νὰ ἐμβῇ ποτὲ εἰς τὸν νοῦν τὸν ἀνθρώπινον. Ήμεῖς ἀρνούμεθα τὴν ὑπαρξίαν τους, καὶ Σε εἰς αἰσχρῶς τοὺς ἀτιμάζετε, ποιοις ἀρα εἴναι ἀσεβέσεροι⁽²⁾; Φιλ. Οἱ Θεοὶ οὔτοι εἶναι ποιήματα τῶν χειρῶν μας· ἐπειδὴ ἔχουσι τὰ ἐλαττώματά μας. Ήμεῖς ἀγανακτοῦμεν ἀπὸ ἐσᾶς περισσότερου διὰ τὰς, ὅτας εἰς αὐτοὺς ἀποδίουσιν, ἀδυνατίας. Άλλ' ἐὰν φθάστωμεν νὰ καθαρίσωμεν τὴν λατρείαν ἀπὸ τὰς διαιδωμονίας, αἱ ὄποιαι τὴν ἐδυσμόρφωσαν, ἥθελες γένητε τὸ ἔξης πρόσθυμος νὰ ἀποδίθητε εἰς τὸν Θεότητα τὴν ὀφειλομένην παρ' ἡμῶν εἰς αὐτὴν προσκύνησιν, Δημο. Απόδειξέ μοι, ὅτι ὑπάρχει, ἔχει δὲ ἡμᾶς πρόνοιαν, καὶ κλίνω γόνυ ἐνώπιον της. Φιλο. Εἰς ἐσὲ ἀνήκει νὰ ἀπο-

(1) Πλάσιον. Εκλέμ. Ἀλεξ. προτασπ. §. 21—2. (2) Πλευρ. περὶ ζευ. δ. §. 169. Bayle pens. sur la com. t. 1. p. 116.

δεῖξης ὅτι δὲν ὑπάρχει. Ἐπειδὴ σεῖς μόνοι πολεμεῖτε δόγμα, τὸ ὅποιον τόσοι λαοὶ φυλάττουσιν ἀνέκαθεν. Ὅσου δὲ ἐμὲ, εὐχαριστοῦμην νὰ ἀποβάλω μόνον τὸ περιπατητικὸν, καὶ ὑπεροτικὸν ὑφος, ὃπου κατ' ἀρχὰς ἔλαβες. Ἐξ ἀρχῆς ἡθέλητα νὰ συγκρίνω τὴν διδασκαλίαν σου μὲ τὴν ἑδικήν μου, καθὼς παραβάλλουσι δύω φιλοσοφικὰ συστήματα. Απ' αὐτὴν τὴν παραβάλληλαν ἡθελε προκύψει, ὅτι, κάθε ἄνθρωπος ὁν, κατὰ τοὺς συγγραφεῖς σου, τὸ πλήρωμα ὅλων τῶν πραγμάτων, πρέπει νὰ τὰ ἀναφέρῃ ὅλα μόνον εἰς τὸν ἔχυτόν του (¹), καὶ καθ' ἡμᾶς ὅτι, τὸ πλήρωμα ὅλων τῶν πραγμάτων εἶναι ὁ Ἰδιος Θεὸς (²), καὶ κατὰ τὸ πωτότυπον τοῦτο ὄφελούσιν νὰ ῥυθμίζωμεν τὰ αἰσθήματα, καὶ τὰς ἐνεργείας μας (³). Ερωτᾷς, ποιὸν ὑπόμνημα μαρτυρεῖ τῆς Θεότητος τὴν ὑπαρξίαν. Σοὶ ἀποκρίνομαι, τὸ πᾶν, ἡ Θεμβωτικὴ λάμψης, καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς τῶν ἀξέρων κίνησις, ὁ διοργανισμὸς τῶν σωμάτων, ἡ ἀμοιβαία σχέσις τῶν ἀντρών μητέων ὅντων· ἐν συντομῷ ἐκτίνει τὸ ὅλου ὅλικὸς, καὶ ἐκτίνει τὰ ἀξιοθαύματα μέρη κατ' ἴδιαν, ἐν οἷς ἀσράπτει τὸ ἐκμαγεῖον θείας τινὸς ὅντας, ἐν οἷς ὅλα παριζώσει μεγαλεῖον, σοφίαν, ἀναλογίαν, καὶ ἀρμονίαν. Πρὸς τούτοις ἐπιφέρω τὴν συναίνεσιν ὅλων τῶν λαῶν (⁴), ὅχι διὰ νὰ σὲ ὑποτάξω διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δεσποτείας, ἀλλ᾽ ὅτι ἡ πεποιθησίς των, σερεωμένη πάντοτε εἰς τὴν αἰτίαν, ἡ ὅποια τὴν παρήγαγεν, εἴναι μαρτυρία ἀναντίρρητος τῆς ἐντυπώσεως, τὴν ὅποιαν εἰργάζοντο πάντοτε αἱ ἔξαίσιαι καλλουναὶ τῆς φύσεως (⁵). Ο λόγος πύμψινος μὲ τὰ αἰσθητήριά μου δείχνει εἰς ἐμὲ ἔτι ἀπὸ τοὺς τεχνίτας τὸν μᾶλλον ἐξαίρετον εἰς τῶν ποιημάτων τὸ μεγαλοπρε-

(¹) Πρωταγ. παράγ. Πλά. ἐν Θεσσαλ. §. 167—70. Σίξ. ἐμπ. Πυρφόρ. ὑποδ. α'. καρ. λβ'. (²) Πλά. περὶ νό. δ. 716. (3) ὁ αὐτ. Ἐπις. n. 354. (4) ὁ αὐ. περὶ νό. i. 886. Ἀρισ. περὶ οὐρ. α. γ. (5) Πλά. αὐτ. Αρισ. παρὰ Κακίρ. περὶ φύσ. Θε. β. καρ. λς.

πέσατον. Βλέπω ἄνθρωπον περιπτοῦντα, καὶ ἵκ τούτου συμπεραίνω, ὅτι ἔχει ἐπωτερικῶς δύναμιν ἐνεργητικήν, τὰ διεβόματά του τὸν ὁδηγοῦσιν, ὃπου θέλει νὰ ὑπάγῃ, καὶ συμπεραίνω ἐκ τούτου, ὅτι ἔκεινη ἡ δύναμις συνδέει τοὺς τρόπους του μὲ τὸ σκοπούμενον τέλος." Ας ἐπεξεργασθῶμεν αὐτὸ τὸ παράδειγμα. "Ολη ἡ φύσις εἶναι εἰς κίνητιν· ἔχει ἄρα πρώτον αἴτιον. Ἡ κίνησις αὐτῆς εἶναι ὑποκειμένη εἰς τάξιν σαφεράν· ὑπάρχει ἄρα ὑπερτάξη τοῦ οὐσία. "Εως ἐδῶ τελειώνει ἡ ὑπουργία τοῦ λογικοῦ μου. "Αν τὸ ἀφίσω νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, ἥδη λα κατατήσει ὄμοιός, καθὼς πολλοὶ φιλόσοφοι, νὰ ἀμφιβάλλω ὅτε καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως μου· ὅσοι ἔτι τῶν φιλοσόφων διεβεβαιοῦσιν, ὅτι ὁ κόσμος ἡ τού διὰ παντὸς, δέχονται οὐχ ἥττου αἰτίαν προκαταρκτικήν, ἥτις ἀπὸ ὅλην τὴν αἰδιότητα ἐνήργει ποὺ τὴν ὅλην· ἐπειδὴ, κατ' ἐκείνους, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐνυπήσῃ κάνεις σειράν εὐτάκτων, καὶ συμψώνων κινήσεων, χωρὶς νὰ ἀναδράμῃ εἰς ἐνα κορόν αἴτιον⁽¹⁾.

§. ζ. Δημ. Αὐταὶ αἱ ἀποδειξεῖς δὲν ἀνεχαίτεσαν παρὸ ἡμῖν τὰς προσδόους τοῦ ἀθεϊσμοῦ. Φιλ. παρομοίας προσδόους χρεωσοῦσιν εἰς τὴν ὑψηλοφροσύνην, καὶ ἀμάθειαν⁽²⁾. Δημ. Τὰς χρεωσοῦσιν εἰς τὰ συγγράμματα τῶν φιλοσόφων. Ἡξεύρεις τὰ φρονήματά των περὶ τῆς ὑπάρξεως, καὶ φύσεως τῆς Θεότητος⁽³⁾. Φιλ. Τοὺς ὑποπτεύοντας, τοὺς κατηγοροῦσιν, ὡς ἀθέους⁽⁴⁾. ἐπειδὴ δὲν οἰκουμοῦσιν ἴκανῶς τὰς δόξας τοῦ πλήθους· ἐπειδὴ τολμῶσι νὰ δέχωνται ἀρχᾶς, τῶν ὁποίων τὰς ἀκολουθίας δὲν προβλέπουσιν· ἐπειδὴ, ἐρμηνεύοντες τὴν δημιουργίαν, καὶ τὸν μηχανισμὸν τοῦ παντὸς, ὑπεδουλώνοντο τυφλῶς εἰς τὴν μέθοδον τῶν φυσικῶν, καὶ δὲν καλοῦσιν εἰς βοὴντεάν τους κάμμιαν αἰτίαν ὑπερφυσικήν. Τινὲς πολλὰ ὀλέγοις ἀπὸ τοὺς ἥρτως ἀπορρίπτουσιν αὐτὴν τὴν αἰτίαν, καὶ αἱ λύσεις

(1) Αριτ. Μιτρ. ιδ. καρ. ζ. (2) Πλά. περὶ ιδ. ι. §. 26. (3) ὅτι τὰ σημ. (4) Bayle, contin. des peas Sac lo conn. t. 3. §. 21—6.

τον εἶναι τόσου ἀκατανόητοι, ὅσον εἶναι καὶ ἀνίσχυροι. Δημ.
Καὶ αὐταὶ αἱ Ἰδεῖαι, τὰς ὁποῖς ἔχουσι περὶ Θεότητος,
εἶναι τοιαῦται. Ἡ σοφία της δὲν εἶναι γνωστή, καὶ δὲν δύ-
ναμική νὰ δεχθῶ, ὅτι δὲν καταλαμβάνω. Φιλ. Προβάλλεις
ψευδές συμπέρατμα. Ἡ φύσις δὲν σοι προσφέρει εἰς κάθε συγ-
κέντινον μυστήρια ἀκατανόητα; Ὁμολογεῖς ὅτι ἡ ὑλὴ ὑπάρχει,
χωρὶς νὰ γνωρίζῃς τὴν οὐσίαν της· ἕξεύρεις ὅτι ὁ βραχέων σου
ὑπάκειται εἰς τὴν Θεότητιν σου, χωρὶς νὰ κατανοῆς τὸν δεσμὸν
τῆς αἰτίας μὲ τὸ αἰτιατόν. Δημ. Μᾶς ὄμιλούσιν ἄλλοτε μὲν
περὶ ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ, ἄλλοτε δὲ περὶ πολλῶν· ἐγὼ μὲ
ὅλον τοῦτο βλέπω τόσα ἀτελῆ, ὅσα καὶ ἀντιθέτα εἰς τὰ ἀπο-
δεδόμενα τῆς Θεότητος. Ἡ σοφία της ἀπαιτεῖ νὰ διατηρηται
ἐπὶ τῆς γῆς ἡ εὐταξία, καὶ εἰς αὐτὴν Θριαμβεύει φανερὰ ἡ ἀ-
ταξία. Εἶναι δικαίη, καὶ ἐγὼ τεμωροῦμαι, χωρὶς νὰ ἤμαι ἀ-
ξιος. Φιλ. Ἐκ πρώτης ἀρχῆς τῶν πολετεκῶν κοινωνιῶν, ἐπί-
στησαν, ὅτι τὰ πνεύματα, τὰ ὅποια ἐνοικουσιν εἰς τοὺς οὐρα-
νίους ἀσέρκας, ἐφρόντιζον διὰ τοῦ παντὸς τὴν διοίκησιν· οἱ Θυ-
τοὶ, ἐπειδὴ ἐτίμων τὴν μεγάλην αὐτῶν δύναμιν, προσέφερον εἰς
αὐτὰ Θυσίας, καὶ ἐλάτρευον τοὺς δούλους, ἀμελοῦντες σχεδὸν
διὰ ὅλου τὸν ἡγεμόνα. Μὲ δόκου τοῦτο ἡ ἐνθύμησίς του διεψυ-
λάττετο διὰ παντὸς, καὶ εἰς δόκους τοὺς λαούς (¹). Θέλεις εὔρη-
ἴχυν αὐτῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον αἰσθητὰ εἰς τὰ ἀρχαιό-
τερὰ ὑπομνήματα, καὶ μαρτυρίας μᾶλλον ἀκηδεσέρκας εἰς τὰ
συγγράμματα τῶν νεωτέρων φιλοσόφων. Ἰδοὺ τὸ πρωτεῖον, ὁ-
που ὁ Ὁμηρος ἀποδίδει εἰς ἔνα τῶν ὑποκειμένων τῆς δημοσίας
λατρείας. Ὁ Ζεὺς εἶναι πατὴρ Θεῶν, καὶ ἀν-

(¹) Πράξ. τῶν Ἀπο. περ. δ. §. 35. 17. 23. καὶ 28. Παῦλ. πρὸς Ρωμ. περ. α. ᾧδ. 21. Jablonek. pauph. I. 1. c. 2. p. 36. id. in pro-
leg. §. 22. fréret defens. de la chronol. 335. Bruck. hist. philo. I.
1. p. 477. Cudw. c. 4. §. 14.

Φρώπων. Περιέλθε τὴν Ἑλλάδα, θέλεις εῦρη τὸ δὲ ν μόνον προσκυνούμενον ἀπὸ πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν μὲ τὸ σονμα τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ κατ' ἔξοχὴν⁽¹⁾, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις, μὲ τὸ σονμα τοῦ Τύψισου⁽²⁾. Ἀκουσον μετὰ ταῦτα τὸν Τίμαιον, Ἀναξαγόραν, καὶ Πλάτωνα. Μόνος ὁ Θεός, λέγουσι, διέταξε τὸν ὥκην, καὶ παρῆγαγε τὸν κόσμον⁽³⁾. Αἴκουσον τὸν Ἀντερένην, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους. Πολλαὶ θεότητες λατρεύονται, ἀλλ᾽ οὐ φύσις ἀποδεικνύεται μίαν⁽⁴⁾. Τελευταῖον ἄκουσον τοὺς Ηὐθαγορείους. Όλοι ἀνομάζουσι τὸ πᾶν, ὡς οράτευμα κινούμενον κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ σρατηγοῦ, οὐ, ὡς εὑρύχωρου μοναρχίαν, ἐν οὐ τὸ πλήρωμα τῆς θυνάμεως ἐφεδράζεται εἰς τὸν μονάρχην⁽⁵⁾. Α' λλὰ διὰ τί νὰ δόσωμεν εἰς τὰ πνεύματα, τὰ ὅπαια παρὰ αὐτοῦ προσδιορίζονται, ἀξίαν, οὐ ὅποια ὀνήκει μόνον εἰς αὐτόν; Τοῦτο προηλθεν ἐκ τούτου· οἵτις οἱ ἀνθρώποι ἀπὸ πολὺν καιρὸν διά τινος καταχρήσεως συνεισήγαγον εἰς οὐκας τὰς γλώσσας αὐτὰς τὰς λέξεις Θεὸς, καὶ θεῶν, αἱ ὅποιαι πολλάκις φανερώνουσιν ὑπεροχὴν μόνον βαθμοῦ, οὐ ἔξοχὸν τινα ἀξίαν, καὶ καθ' ἐκάστην ἀσώτως ἐπιδειχθεύονται εἰς τοὺς ἡγεμόνας, οἵτινες ἐνεδύθησαν τὴν δύναμίν του, εἰς τὰ πνεύματα, τὰ ὅποια ἐπλήρωσεν ἀπὸ τὰ φῶτά του, καὶ εἰς τὰ ποιήματα, οἷα ἐξηλθον ἀπὸ τὰς χειράς του, οὐ ἀπὸ τὰς ἐδικάσμας⁽⁶⁾. Τόσον μέγας εἶναι κατὰ ἀλήθειαν, ὡς, ἀπὸ ἐν μέρος, δὲν ἔχουσι τρόπου νὰ ἀνυψώνωσι τὰ ἀνθρώπινα μεγαλεῖα, οὐ, συγκρίνοντες τα μὲ τὰ ἐδικάτου, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, δισκο-

(1) Πτυχ. π'. λεφ. λεγ'. (2) ὁ αὐτ. α'. μεγ'. ἔτεις ι. λεγ'. (3) Τῷ περὶ φυ. κέσ. Πλάτ. εἰς Τιμ. Ἀναξ. παρὰ Πλούτ. ἀρίστ. α'. λεφ. ζ. (4) Cicer. de nat. deov. I. 2. c. 13. Lactant. instit. divin. I. 1. c. 5. Πλούτ. περὶ χρητ. ἐλελ. §. 420. (4) Ἀρχ. περὶ ήθ. παρὰ Στορβ. λεγ'. α. §. 15. Σθε. εἰ. αὐτ. λο. μεγ'. §. 332. (6) Μίνωαδ. περὶ αὐτ. λό. λεβ'. §. 213. Cicerit. ars. crit. sect. I. c. 2. Moshew. in Cadw. c. 4. §. 5.

λεύονται νὰ ἐννοῶσιν ὅτι δύναται, ἢ καταδέχεται νὰ ταπει-
νώντι ἔως εἰς τὴν τὸς Θεωρίας του.

§. ι'. Σεις, οἱ τενες ἀρνεῖσθε τὴν ἀπειρίαν του, ἐσκέψ-
θητέ ποτε περὶ τῆς πληθύος τῶν ὑποκειμένων, τὰ ὅποια ὁ
νοῦς, καὶ τὰ αἰσθητήριά των δύνανται νὰ περιέχωσι; Τι! Ἡ
Θεωρία σου ἐκτείνεται ἀπόνως εἰς μέγχυν ἀριθμὸν σαδίου, καὶ
ἡ ἐδική του δὲν ἥθελε δυνηθῆ νὰ διέλθῃ τὴν ἀπειρίαν; Ὁ νοῦς
σου φέρεται ἐν ἀκαρεὶ σχεδὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Σικελίαν, καὶ
Αἴγυπτον, καὶ ὁ ἐδικός του εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκταυθῇ εἰς ὅλου
τὸ πάν(1); Καὶ σὺ, ὃς τις βάλλεις ὥρια εἰς τὴν ἀγαθότητά του,
ώσαν νὰ ἐδύνατο νὰ ἦναι μέγας, χωρὶς νὰ ἦναι ἀγαθὸς,
πιστεῖεις ὅτι ἥθελεν ἀπαξιοῦ τὸ ποίημά του; καὶ ἥθελεν ἦναι
εὐκαταφρόντον εἰς τὰς Θέας του καὶ ἐν ζωῆφισιν, καὶ ἐν βλαστάρε
χόρτου; καὶ διὰ τοῦτο ἐνέδυσε τὸν ἄνθρωπον μὲ ἀξίας ὑψηλᾶς(2),
ἐχάριτεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ἀνάγκην, καὶ τὴν ἐλ-
πίδα νὰ τὸν γυωρίσῃ, διὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἐπείτα διὰ πάν-
τα ἀπὸ τὴν Θεωρίαν του; "Οχι, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω ὅτι
κανεὶς πατήρ ἀλησμονεῖ τὰ παιδία του, καὶ, διά τενος ἀμελείας
ἀσυμβιθάζου μὲ τὰς ἐντελείας του(3), κρίνει ἀνάξειν νὰ ἐγρα-
γορῇ διὰ τὴν τόξιν, μὲ τὴν ὅποιαν ἐκόσμησε τὴν βασιλείαν
του; Δημ. "Αν ἡ τάξις αὐτὴ πηγάζῃ ἀπ' αὐτὸν, διὰ τί τόσαι
κακουργίαι, καὶ δυζυχίαι ἐπὶ τῆς γῆς; Ποῦ είναι ἡ παντοδυ-
ναμία του, ὅταν δὲν δύναται νὰ τὰ ἐμποδίσῃ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
του, ὅταν δὲν θέλει νὰ γίνεται τοιοῦτόν τι; Φιλ. Ἐπρό-
σμενα αὐτὴν τὴν προσβολὴν, τὴν ἐπρόβαλσον, καὶ θέλουσι τὴν
προβάλη πάντοτε, καὶ είναι μόνη, τὴν ὅποιαν δύνανται νὰ ἀν-
τιτάττωσιν εἰς τὴν τὸς Θεωρίας. "Αν δηλοι οἱ ἄνθρωποι ἡσαν εὐδαιμονες,
κανεὶς δὲν ἥθελεν ἀποστήσεις ἐναντίον εἰς τὸν ποιητὴν τῆς ὑ-
πάρξεως του, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑποφέρουσιν ὑπὸ τοὺς ὄφθαλμούς

(1) Εἰγ. ἀπομν. α. §. 728. (2) αὐτ. (3) Πλά. περὶ νό. §. 902.

του, νομίζουσιν ὅτι τοὺς ἐγκατέλεπεν. Ἐνταῦθα τεταραγμένη
 ἡ κρίσις μου, ἐρωτᾷ τὰς ἀρχαῖς παραδόσεις· ὅλαι μαρτυ-
 ροῦσι γάριν μῆδος προνοίας. Ἐρωτᾷ τοὺς σοφοὺς (1). σχεδὸν
 ὅλοι σύμφωνοι περὶ τῆς βάσεως τοῦ δόγματος, ἀποροῦσι, καὶ
 διαφωνοῦσιν εἰς τὸν τρόπον νὰ τὸ ἐρμηνεύσωσι. Πολλοὶ ἀπ'
 αὐτοὺς, πεπισμένοι, ὅτε, νὰ περιορίζωσι τὴν δικαιοσύνην, ἢ
 τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, εἶναι τὸ ἔδιον νὰ τὴν ἔξουσιονωστε
 δὲ ὅλου, εὐχαριστήσαν κακλίτερα νὰ δόσωσιν ὅρους εἰς τὴν
 δύναμιν του. Οἱ μὲν ἀποκρίνονται, ὁ Θεὸς ἐργάζεται τὸ ἀγα-
 θὸν, ὅλῃ ἡ ὥλη, διάτινος ἐλαττώματος πασσεκοληπτέου
 εἰς τὴν φύσιν της, προένει τὸ κακὸν, ἀνθισμένη εἰς τὴν θε-
 λητιν τοῦ ὑπερτάτου ὄντος (2). οἱ δὲ, ἡ θεία ἐπιέρση,
 λέγουσιν, ἐκτείνεται μὲ δληντης τὴν δύναμιν μέχρι τῆς πε-
 λήνης, καὶ, ὅσον πλησιάζει εἰς τὰς ὑποδεεσέρας πειροχάς, τό-
 τον ἀποθενέερον ἐνεργεῖ (3). "Ἄλλοι εἴπον, ὁ Θεὸς ἀσχολεί-
 ται εἰς μεγάλας ὑποθέτεις, καὶ ὅχι εἰς μικράς (4). Εἶναι τέ-
 λος πάντων τινὲς ἀπὸ αὐτοὺς, οἵτινες ἀφροσκον νὰ πέσῃ εἰς τὰ
 νέφη τῆς ἀγνοίας μού καπποικ φαεσφίρος ἀκτίς, ἡ ὅποια τὰ
 ἐφώτεσσι. Ἀδύνατοι! κράζουσι, παύσατε θρηνοῦντες,
 ὡς κακὰ πραγματικὰ τὴν πτωχείαν, τὴν ἀσθέτειαν, καὶ τὰς
 δυσυχίας, ὃσα προέρχονται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἔξω. Τὰ συμβε-
 βηκότα αὐτὰ, τὰ ὅποια ἡ πρὸς τὸ θεῖον θέλημα ὑπόκλισις
 δύναται νὰ μεταβάλῃ εἰς ἀγαθοργίας, είναι συνέπεια νόμων
 ὀναγκαίων πρὸς τὴν τοῦ παντὸς διατήρησιν. Σεῖς κανείσθε καθ'
 ὅλου τοῦ παντὸς τὰ σύνημα, ἀλλὰ συζήνεται μόνον τὸ ποίκι-
 λημόριόν του. διωρίσθητε διὰ τὸ ὅλον, καὶ ὅχι τὸ ὅλον δὲ
 ὑπὲρ (5).

(1) Cicer. de nat. deor. 1. c. 2. (2) Πλά. πολλαχοῦ εἰς Τίμ. (3)
 Οὐχελ. λευ. κεφ. β'. Ἀριτ. πιρὶ εὑρ. β'. κεφ. α. Moshem in cudw. c.
 1. § 45. Not. s. (4) Παρότ Πλά. περὶ γά. i. §. 901. παρ' Ἀριτ. αὐτ.
 κεφ. κεφ. γ'. Βεροπ. παρὰ Πλούτ. Πολιτ. παραγ. §. 811. (5) Πλά. αὐτ.

§. 9. Οὗτος εἰς τὴν φύσιν εἶναι δῆλα ἀγαθά· τὸ κακὸν
ἐνυπάρχει μόνον μεταξὺ ἐκείνων τῶν ὄντων, τὰ ὅποια ἔπειτε
νὰ ἦναι ἐντελέσερα. Τὰ ὄφυχα σώματα ἔπονται χωρὶς ἀνθί-
σασιν εἰς τὰς ἐντετυπωμένας εἰς αὐτὰ κενήσεις. Τὰ ζῶα, ἐζε-
ρημένα λογικοῦ, παραδίδονται χωρὶς συνειδοταν εἰς τὰς φυ-
σικὰς ὄρατες, αἱ ὅποιαι τὰ ἔλκουσι. Μόνοι οἱ ἀνθρώποι δια-
κρίνονται, τόσου διὰ τῶν ἔλαττωνάτων, ὅσον καὶ διὰ τῆς νοή-
σιώς των. Ἐποτάσσονται εἰς τὴν ἀνάγκην, ὡς τὸ ἐπέλοιπον
τῆς φύσεως; Διὰ τί ἀνθίσανται εἰς τὰς κήλους των; Διὰ τί
ἔδέχθησαν ἔκεινα τὰ φῶτα, τὰ ὅποια τοὺς ἀποτλανῶντιν, ἐ-
κείνην τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίζωσι τὸν ποιητὴν τους, ἔκεινας
τὰς ιδέας τοῦ ἀγαθοῦ, ἔκεινα τὰ πολύτεμα δάκρυα, τὰ ὅποια
ἀποσπᾷ ἀπὸ αὐτοὺς πρᾶξις ἀξιόλογος, ἔκεινο τὸ δῶρον τὸ ἀλε-
θριώτερον, ἀν δὲν ἦναι ἀπὸ δῆλα τὸ λαμπρότερον, τὸ δῶρον
λέγω νὰ συμπαθῇ κανεὶς εἰς τὰς δυσυχίας τῶν ὄμοιών του; Εἰς
τὴν ἐποπτείαν τοπούτων προνομίων, τὰ ὅποια τὸν χαρακ-
τηρίζουσιν οὐσιωδῶς, δὲν πρέπει νὰ συμπεριάνῃ κανεὶς, ὅτι ὁ
Θεὸς δὲ δόδων, τὰς ὅποιας δὲν εἶναι ἐπιτεγραψμένον νὰ διέλ-
θωμεν, ἥθελησε νὰ βάλῃ εἰς ἴσχυρὰς ἀποδεῖξεις τὴν δύναμιν,
τὴν ὅποιαν ἔχομεν νὰ σκεπτώμεθα, καὶ νὰ ἐκλέγωμεν; Ναι,
ἄν ἦναι ἀρεταὶ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι καὶ δικαιοσύνη εἰς τὸν οὐ-
ρανόν. Ὁποιος δὲν πληρώνει τὸν φόρον εἰς τὸν κανόνα, χρε-
ωσεὶ εἰς αὐτὸν ἰκανοποίητεν (¹). Ἀρχίζει τὴν ζωὴν του εἰς
τοῦτον τὸν κόσμον, τὴν ἀκολουθεῖ εἰς κατοικίαν, ἵν ὃ δίκαιος
δέχεται τὸ βραβεῖον τῶν πόνων του, καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς ἔξειλος
τὰ πταισματάτου, ἕως οὐ νὰ καθαρισθῇ. Ἰδοὺ, Δημοφῶν,
πῶς οἱ ποφοίμας δικαιοῦσι τὴν πρόνοιαν· δὲν γνωρίζουσι δὲ
ἥμᾶς ἄλλο κακὸν, παρὰ τὸ ἔλαττωμα, καὶ ἄλλην λύσιν εἰς
τὸ σκάνδαλον, ὅπου πρᾶξεν, ἥ ζωὴν μέλλουσαν, ὅπου δῆλα

(1) Διτ.

τὰ πρόγυματα Θεᾶς οὐρανού τὸν τόπουν τούς. Τὸν νὰ ἐρωτᾶς κατὰ τὸ παρὸν, διὰ τί ὁ Θεὸς δὲν τὸ ἐμπόδισεν εἰς τὴν ἀρχὴν, εἶναι τὸ ἴδιον, ωσάν νὰ ἐρωτᾶς, διὰ τί δὲν ἐδημιούργησε τὸ πάντα κατὰ τοὺς σκοπούς σου, καὶ ὅχι κατὰ τοὺς ἐδικούς του. Δημ. Ἡ πίστις εἶναι ὑφασμα μικρῶν ἴδεων, καὶ σμικροτέρων ἵεροπραξιῶν. Ὡσέγν νὰ μὴν ἡσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἴκανοι τύραννοι, κατοικήσατε ἀπὸ αὐτούς τοὺς οὐρανούς. Μὲ περικυκλώσατε ἀπὸ φύλακας, πρὸς ἄλληλους ζηλοτύπους, καὶ ἀπὸ προσφορᾶς ἀκορίσους, εἰς τοὺς ὅποιους δὲν δύναμαι νὰ προσφέρω ἄλλην ὑποταγὴν, ἢ δουλοπρεπῆ φόβον. Ἡ ἀπαιτουμένη παρὸ αὐτῶν λατρεία εἶναι διαβιβλημένη ἐμπόριον. Ἐκεῖνοι σᾶς δίδουσε πλούτον, καὶ τοῖς τοῖς ἀποδίδετε θυσίας⁽¹⁾. Ὁ ἀνθρώπος ἄνοιας, καὶ ἄφοις διὰ τῆς δεισιδαιμονίας γενόμενος, εἶναι τῶν ἀνδραπόδων ὁ χαρερπίσατος. Κανὸν οἱ φιλόσοφοί σας δὲν εἴπουν εἰς κανέναν μέρος, διὰτε εἶναι ἀπαράτητον νὰ ἀποκτῶστε ὄρετάς, περὸν νὰ παρίσαντει εἰς τὴν Θεότητα, ἢ νὰ τὰς ζητῶσιν εἰς τὰς δεήσεις των⁽²⁾. Φιλ. Ἡδη σοὶ τὸ εἴπον ὅτε ὁ δημόσιος λατρεία εἶναι καταρεόμενη χωρικῶτατα, καὶ ὁ σκοπός μου ἡτον νὰ ποι ἐκθέσω ἀπλῶς τὰς δόξας τῶν φιλοσόφων, οἵτινες ἡρεύνησαν τὰς σχέσεις, τὰς ὅποιας ἔχομεν πρὸς τὴν Θεότητα. Αἱ μητράλλεις δὲ αὐτᾶς, ἃν ἥσαι πάντη ἀόμματος, καὶ δὲν δύνασται νὰ τὰς ιδῆς· διμως μὴ λέγης ὅτι ἥμεταις καταβιβάζωμεν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τὰς ψυχάς μας, ὅταν τὰς χωρίζωμεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα ὅντα, ὅταν δίδωμεν εἰς αὐτᾶς τὴν λαμπρότεραν παραγωγὴν, καὶ τὸν διορισμὸν, ὅταν συζήνωμεν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ὑπερτάτου ὅντος ἀνταπόκρισιν ἀγαθοεργιῶν, καὶ εὐγνωμοσύνης. Θέλεις νὰ ἔχῃς ἡδικὴν καθαρὰν, καὶ οὐρανίαν, ἥτις ὑψώνει τὸν νοῦν, καὶ τὰ φρουρήματά σου;

(1) Ο αὐτοῦ εἰς Εὐ. Σ. §. 14. (2) Bayle, contin. des pensées. t. 3. §. 51—4.

§. i. Μελέτηται τὴν διδασκαλίαν, καὶ τὸ πολίτευμα ἐκείνου τοῦ Σωκράτους, ὃς τις βλέπει εἰς τὴν καταδίκην, φυλακὴν, καὶ τὸν Θανατόν του, θεσπίζεται ἀπέρου σοφίας, καὶ δὲν κρίνει ἄξιον νὰ γένη χαμερπής, ἕως οὐ νὰ παραπονηθῇ διὰ τὴν ἀδικίαν τῶν ἔχθρῶν του. Συμμελέτησαι ἐν ταύτῳ μὲ τὸν Πιθαγόρου (¹) τοὺς νόμους τῆς ἀρμονίας τοῦ παντὸς, καὶ βάλε αὐτὴν τὴν εἰκόνα ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ὄφθαλμούς σου. Ορᾶς εὐταξίαν εἰς τὴν διεισομήν τῶν κόσμων, εὐταξίαν εἰς τὴν διεισομήν τῶν οὐρανίων σωμάτων. συνδρομὴν ὅλων τῶν θελήσεων εἰς μίαν σοφὴν δημοκρατίαν, συνδρομὴν ὅλων τῶν κινήσεων εἰς μίαν ψυχὴν ἐνάρετον. Βλέπεις ὅλα τὰ ὄντα συναγωνεῖσθαι εἰς εὐταξίας διατήρησιν, καὶ τὴν τάξιν διατηροῦσαν τὸ πᾶν, καὶ συνέχουσαν τὰ ἑλάχιστα μέρη του. Βλέπεις Θεὸν ποιητὴν τοῦ σχεδιασμάτος τούτου, καὶ ἀνθρώπους διωρισμένους νὰ ἔναιται διὰ τῶν ἀρετῶν ὑπουργοῖς, καὶ συμπράκτορες του. Ποτὲ σύσημα δὲν ἔλαμψε μὲ περισσοτέραν ἀγχίστειαν, ποτὲ κἀντεν δὲν ἔδυνθη νὰ δώσῃ ὑψηλοτέραν ἰδέαν τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Συγχώρησόν μοι νὰ ἐπιμείνω ἔτει μικρὸν εἰς αὐτό. Ἐπειδὴ μάχεσαι μὲ τοὺς φελοσόφους μας, ἔχω χρέος νὰ τοὺς ὑπερασπισθῶ· ὁ νέος Λύσις ἐπαιδεύει τὰ δόγματά των. Κρίνω περὶ τούτου ἀπὸ τοὺς παιδαγωγούς, οἵτε εἰς ἐπαιδαγώγησαν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν του. Μέλλω νὰ τὸν ἐρωτήσω περὶ διαφόρων ἔχθρων, ἀναφρομένων εἰς αὐτὴν τὴν συνομίλειαν· ἄκουσον τὰς ἀποκρίσεις του. Θέλεις ιδῆς ὅτι μιᾶς ἐποπτείας τὸ ὅλον τῆς διδασκαλίας μας, καὶ θέλεις χρέη, ἃν τὸ λογικὸν ἄνευ τινὸς χειραγωγίας δύναται νὰ κατανοήσῃ θεωρίαν μᾶλλον ἀξίαν εἰς τὴν θεότητα, καὶ ἐπωφελῆ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα (²). Φηλ. Εἶπε μοι, Λύσις,

(1) Οἰαγ. παρὰ Στοθ. λό. α'. §. 11. Κρίτων αἰτ. λό. γ' §. 43. Πλά. αἰτ. λό. Ζ'. §. 105. Παιδ. αἰτ. ἵκλ. φυσ. α', § 32. (2) Ορα τὴν σημ. Τόμ. Ζ'.

ποῖος ἐδημιούργησε τὸν κόσμον; Λύ. ὁ Θεός (¹). Φιλ. Πόθεν παρακινούμενος, τὸν ἐδημιούργησεν; Λύ. Ἀπὸ ἄκρων του ἀγαθότητα (²). Φιλ. Τί ἐστι Θεός; Λύ. "Ο, τι δὲν ἔχει ἀρχήν, μήτε τέλος (³), ὃν ἀδίστοιν (⁴), ἀναγκαῖον, ἀναλλοίωτον, καὶ νοσρόν (⁵). Φιλ. Δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν οὐσίαν του; Λύ. Εἶναι ἀκατάληπτος, καὶ ἀνέκφραξος (⁶), ἀλλ' ὡμηλητε καθαρὰ διὰ τῶν ἔργων του (⁷), καὶ ή ὥμηλία του ἔχει τὸν χαρακτῆρα μεγάλων ἀληθειῶν, καὶ ἐννοεῖται ἀπὸ ὅλου τὸν κόσμον. Φῶτα ζωηρότερα ἥθελον ἦναι εἰς ἡμᾶς ἀνωφελῆ, καὶ δὲν ἥμοιζου μήτε εἰς τὰς ἀποφάσεις του, μήτε εἰς τὴν ἀδυναμίαν μας. Ποῖος ἥξερες ἔτι, ἀν, ἡ ἀνυπομονητία νὰ ὑψωθῷμεν ἕως εἰς αὐτὸν, δὲν προλέγῃ τὴν ἀναμένουσαν ἡμᾶς εἰμαρμένην; Κατὰ ἀλήθειαν, ἂν ἦναι ἀληθής, ὡς τὸ λέγουσιν, ὅτι εἴναι εὑδαιμων διὰ τῆς θεωρίας τῶν τελειοτήτων του (⁸), τὸ νὰ ἐπιθυμῇ κάνεις νὰ τὸν γυνωρίσῃ είναι τὸ ὕδειον, ὡσαν νὰ ἐπιθυμῇ νὰ μετέχῃ ἀπὸ τὴν εὑδαιμονίαν του. Φιλ. Ἡ πρόνοια τοῦ ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν φύσιν; Λύ. Καθικνεῖται μέχρι καὶ τῶν συκοστάτων ὑποκειμένων (⁹). Φιλ. Δυνάμεθα νὰ κρύψωμεν ἀπὸ τὰς θεωρίας του τὰς πράξεις μας; Λύ. Μήτε κἄν τοὺς σοχασμούς μας (¹⁰). Φιλ. Ὁ Θεός είναι ἔργατης τοῦ κακοῦ; Λύ. Τὸ ἀγαθὸν δὲν ἔργαζεται πλένοτε ἀγαθό (¹¹). Φιλ. Ποίας σχέσεις ἔχεις μὲ αὐτὸν; Λύ. Είμαι πλάσματου (¹²), ἀνήκω εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς φροντίζει δὲ ἐμέ. Φιλ. Ποιὰ λατρεία ἀνήκει εἰς αὐτόν;

(¹) Τίμ. Λοχ. περὶ φυγ. κέσ. πυρά Πλά. §. η4. Πλά. εἰς Τίμ. αἵτ. §. 30. ὁ αὐτ. παρὰ Κικέρ. περὶ Θε. φυσ. α'. κεφ. π'. (²) Πλά. εἰς Τίμ. §. 29. (³) Θαλ. παρὰ Λαζαρ. α'. §. 36. (⁴) Τίμ. Λοχ. αἵτ. (⁵) Αρις φυσ. ἀχρ. π'. κεφ. σ'. ὁ αὐτ. Μεταφ. ιδ'. κεφ. Σ'. (⁶) Πλά. εἰς Τίμ. §. 28. (⁷) Οὐ. παρὰ Στορβ. εἰκ. φυσ. α'. §. 4. (⁸) Ἀρις. π. Ζ. i. π'. (⁹) Πλά. περὶ υδ. ε. §. οοο. Θεολ. Ἑρν. §. 190. (¹⁰) Ἐπιχ. παρὰ Ηλένη. Αλε. σω. ε. §. 708. Αἰσχ. παρὰ Θεοφ. πρὸς Αὔτο. β'. §. 54. Εύρ. παρὰ Στορβ. αἵτ. (¹¹) Πλά. ιη. Τίμ. §. 30. (¹²) ὁ αὐτ. εἰς Φαιδ. §. 62.

Λύ. Ἡ διορισθεῖσα παρὰ τῶν νόμων τῆς πατρίδος. Ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ ἡξεύρῃ οὐδὲν, ὡς πρὸς τοῦτο, Θεοκόν (1). Φιλ. Ἐξαρκεῖ νὰ τὸν τιμῶμεν μὲ Θυσίας, καὶ μεγαλοπρεπεῖς τελετᾶς; Λύσ. Ὁχι. Φιλ. Τί χρειάζεται ἔτει; Λύ. Καθαρότης τῆς καρδίας (2). Εὐχαριστεῖται νὰ προσκυνήται διὰ τῆς ἀρετῆς μᾶλλου, ἢ διὰ τῶν ἀναθημάτων (3). Καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ἴναι κάμψια κοινωνία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἀδελφίας (4), τινὲς κρίνουσιν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποσπῶμεν ἀπὸ τὰ θυσιαστήρια τοὺς κακοὺς, οἵ τινες εὑρίσκουσιν εἰς αὐτὸν καταφύγιον (5). Φιλ. Ἡ διδασκαλία αὐτη, διδαχθεῖσα παρὰ τῶν φιλοσόφων, ἔγινε δεκτὴ καὶ παρὰ τῶν ιερέων; Λύ. Τὴν ἔχαραξην ἐπὶ τῆς Θύρας τοῦ ναοῦ τῆς Ἐπιθαύρου. Ἡ εἴσοδος εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους, λέγει ἡ ἐπιγραφὴ, εἴναι συγχωρητικόν εἰς τὰς ιεράς μας τελετᾶς, ἐν αἷς, ὅταν ὁ ὑπουργὸς τῶν θυσιαστῶν εἰπῇ, Τίς είναι ἐνταῦθα; οἱ παρεισώτες ἀποκρίνονται ὁμοφώνως· είναι ὅλοι ἀνδρες ἀγαθοί (7). Φιλ. Αἱ δεῖπνοι σου ἔχουσι διὰ τέλος τῆς γῆς τὰ ἀγαθά; Λύ. Ὁχι. Δὲν ἡξεύρω, μήπως ἥντι εἰς ἐπιβλαβῆ, μήπως ὁ Θεὸς, ὀργιζόμενος διὰ τὴν ἀδιακρίσιαν τῶν εὐχῶν, δὲν τὰς ἐπακούσῃ (8). Φιλ. Τί τὸν ζητεῖς ἄρα; Λύ. Νὰ μὲ ὑπερασπίζονται κατὰ τῶν παθῶν μου (9), νὰ μοὶ χαρίζῃ τὸ ἀληθὲς κάλλος, ὅπλ. τὸ τῆς ψυχῆς, τὰ φύγα εἰς τὸν νοῦν, καὶ τὰς ἀρετᾶς εἰς τὴν καρδίαν, ἀπὸ τὰς ὅποιας ἔχω ἀνόγκην, τὴν δύναμιν, νὰ μὴν ἐργάζωμαι κάμψιαν ἀδικίαν, καὶ

(1) Ο αὐτ. Ἐπει. §. 905. (2) Ζαδ. παρὰ Στοθ. §. 279. Πλά. οὐ. Αλκ. §. 149. Ἰσοχρ. πρὸς Νικοκλ. §. 61. (3) Ζαδ. παρὸ διοδ. ιβ' §. 34. καὶ παρὸ Στοθ. αὐτ. Εὐε. απομν. α. §. 722. (4) Χαρων. παρὰ Στοθ. λό. μβ'. §. 289. (5) Εὐριπ. παρ' αὐτ. μδ'. 507. (6) Κιλίμ. Ἀλε. εἰω. βιβλ. ε. §. 652. (7) Ἀριστοφ. εἰρ. 51. 435. (8) Πλά. οὐς Αλκιβ. 138. Κλεο. Λλε. αὐτ. (9) Πλάζ. Μέν. §. 100.

ἐπὶ πᾶσι τὸν μεγαλοψυχίαν νὰ ὑποφέρω, ὅταν πρέπη, τὸν ἀ-
δεκίαν τῶν ἄλλων (¹). Φίλ. Τί πρέπει νὰ μετέρχηται κάνεις,
ὅταν νὰ γένη εἰς τὸν Θεότητα εὐάρεσος; Λύ. Νὰ εύρισκηται πάν-
τος εἰς τὸν παρουσίαν της (²), νὰ μὴν ἐπιχειρίζηται οὐδὲν,
χωρὶς νὰ ἐπικαλήηται τὸν βοηθεόν της (³), νὰ ἀφομοιοῦται κα-
τά τενα τρόπου μὲ αὐτὴν διὰ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὁγεότητος (⁴),
νὰ ἀναφέσῃ εἰς αὐτὴν ὅλας του τὰς πρᾶξεις (⁵), νὰ ἐκπληροῖ
ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα τῆς κατασάσεως του, κρίνων, ὡς ποώ-
του ἀπὸ ὅλα, νὰ ἔναιε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὠφέλιμος (⁶). Ε-
πειδὴ ὅσου περισσότερον ἐργάζεται τὸ ἀγαθὸν, τόσου μᾶλλου
καθίσαται ἄξιος νὰ συγκαταλέγηται μὲ τοὺς παιδεῖς, καὶ φίλους
της (⁷). Φίλ. Δύναται κάνεις νὰ γένη εὐδαιμόνιος, φυλάττων
τὰς ἐντολάς του; Λύ. Μάλιστα· ἐπειδὴ ἡ εὐδαιμονία συνίσ-
ται εἰς τὸν σοφίαν, καὶ ἡ σοφία εἰς τὸν γνῶσιν τῶν Θεῶν (⁸).
Φίλ. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ γνῶση εἶναι πολλὰ ἀτελής. Λύ. Οὐτεν ἡ
εὐδαιμονία μας θέλει εἶναι ὅλοκληρος εἰς μικρὰ ἄλλην ζωὴν (⁹).
Φίλ. Εἶναι ἀληθές ὅτι μετὰ θάνατον αἱ ψυχαί μας παρέμεναν
ζούνται εἰς τὸ βῆμα τῆς ἀληθείας, καὶ ἀποδίδουσι λόγουν διὰ
τὸ πολίτευμά των εἰς κριτὰς ἀδυσωπήτους, καὶ μετὰ ταῦτα
ἄλλαι μεταφέρουνται εἰς πεδιάδας περιχαρεῖς, διερχόμεναι εἰς
αὐτὰς ἡμέρας εἰρηνικὰς μετοχὴν ἥχων ἐօρταζόντων, καὶ ἄλλαι
κατακομβοῦζονται ἀπὸ τὰς Ἐρυναῖς εἰς τὸν Τάρταρον, διὰ νὰ
ὑποφέρωσιν ἐν ταύτῳ τὴν αὐστρούτητα τῶν φλογῶν, καὶ τὸν
Θηριωδίαν τῶν ἀγοίων ζώων (¹⁰); Λύ. Δὲν τὸ ἥξεύρω. Φίλ.
Ηὔπορούμεν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι καὶ τὰ δύο συζήματα τῶν ψυ-
χῶν, ἀφ' οὐ χιλίους χρόνους τούλαχισον βασανισθῶσιν, ἢ κο-

(¹) Πλούτ. λακ. ἱπτ. §. 239. (²) Εἰσ. ἀπομ. α'. 728. (³) Χα-
ρών. παρὰ Στο. λδ. μβ'. δ. 289. Πλά. εἰς Τιμ. 27. (⁴) ὁ αὐτ. Θεαγ. 176. (⁵) Βίες παρὰ λακρ. α'. 88. (⁶) Εἰσ. ἀπομ. γ' δ. 730. (⁷) Πλά.
δημοκ. ε δ. 612. (⁸) Αλέξ. παρὰ Πλούτ. δ. 681. (⁹) Θεαγ. παρὰ Στοβ. λδ. α'. δ. 22. (¹⁰) Αρχά. αὐτ. 15. (⁹) Πλά. Επο. 992. (¹⁰) Αξέ. παρ' αὐ.

ρεσθώτιν ἀπὸ ἡδανῆς, ἢ Θλίψεις, Θέλουσιν ἀναλάβῃ σῶμα θυντὸν, ἢ εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἀνθρώπων, ἢ εἰς τὴν τῶν ζώων, καὶ Θέλουσιν ἀρχήσαι νέαν ζωὴν (¹), καὶ ὅτε εἰναι διά τενα ἀμαρτήματα αἰωνίαι ποιεῖαι (²); Λύ. μήτε τοῦτο δὲν τὸ ἡξεύρω. Ἡ Θεότης δὲν ἐφκνέρωσεν εἰς ἡμᾶς, ποταπαὶ ποιεῖαι, καὶ ἀμοιβαῖ μᾶς ἀναμένουσι μετὰ Θάνατον. Πᾶν ὅτε βεβαιώ καθ' ἡς ἐλάβομεν, ιδέας περὶ τε τῆς εὐταξίας, καὶ δίκαιοσύνης, καὶ κατὰ τὰς Ψήφους ὅλων τῶν δήμων, καὶ ὅλων τῶν χρόνων (³), εἴναι, ὅτε καθεὶς Θέλει βραβευθῆ κατὰ τὰς ἀξίας του (⁴), καὶ ὁ δίκαιος ἀνθρώπος, διαβιβαζόμενος ἀπὸ τὴν μυκτεριών τῆς ζωῆς ταύτης ἡμέραν (⁵) εἰς τὸ καθαρὸν, καὶ λαμπρὸν τῆς δευτέρας ζωῆς φῶς, Θέλει εὐφραίνεται ἐκείνην τὴν ἀναλλοίωτον εὐδαιμονίαν, τῆς ὁποίας ὁ παρὼν κόσμος παρέχει εἰκόνα ἀδύνατον (⁶). Φιλ. Ποῖα εἴναι τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καθίκοντα; Λύ. Νὰ διατάττωμεν εἰς τὴν ψυχὴν μας τὰς μεγαλητέρας τεμὰς μετὰ τὰς ἀποδιδομένας παρ' ἡμῶν πρὸς τὴν Θεότητα, νὰ μὴ τὴν γεμίζωμεν ποτὲ ἀπὸ ἐλαττώματα, καὶ πληκτρασυνειδῆσεως, νὰ μὴ τὴν πωλῶμεν ποτὲ μὲ τὸ βάρος τοῦ χρυσοῦ, μήτε νὰ τὴν θυσιάζωμεν εἰς τὰ Θέλυγητρα τῶν ἡδουών, μήτε νὰ προκρίνωμεν ποτὲ, εἰς κάμψικα περίσσατα, ὃν τόσον γίεινον, τόσον εὐθραυσον, ώς τὸ σῶμα, ἀπὸ οὐσίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχὴ εἴναι οὐρανία, καὶ ἡ διάρκεια ἀθάνατος (⁷). Φιλ. Ποῖα εἴναι τὰ πρὸς τοὺς πλησίους καθίκοντα; Λύ. ὅλα περικλείονται εἰς τὸν ἀκόλουθον κανόνα. Μὴ κάμνης εἰς ἄλλους ὅτε δὲν Θέλεις οἱ ἄλλοις νὰ κάμνωσιν εἰς ἐσέ (⁸). Φιλ. Τάχα δὲν εἴναι κάνεις ἄξιος ἐλεστινολογίας, ἀν ὅλα αὐτὰ τὰ

(¹) Αὔτ. Βιρ. γ. Αἴνει. σ'. εἰ. 748. (²) Πλά. αἰτ. 615. καὶ εἰς Γοργ. §. 525. (³) αἰτ. Πλούτ. περὶ παρασκ. §. 180. (⁴) Πλά. περὶ νο. §. 905. (5) ὁ αὐτ. θημοκ. ζ. §. 521. (6) ὁ αὐ. ἐπει. 973. καὶ 992. (7) ὁ αὐτ. περὶ νο. ε. §. 747. (8) Ιστορ. πρὸς Νικον. 116.

δόγματα ἔναι μία ἀπάτη τῆς φαντασίας; Λύ. Ἡ πίσις δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν περισσότερα. "Οχι μόνον δὲν διορίζει εἰς τὸν ἄνθρωπον κάμμιαν Θυσίαν, διὰ τὴν ὅποιαν δύναται νὰ θρηνήσῃ, ἀλλ ἔτι ἐκχέει εἰς τὰ χρέοτου μυστηριώδες Θέλητρον, προμηθεύουσα εἰς αὐτὸν δύω κέρδην ἀτίμων, εἰρήνην βαθεῖαν ἐπὶ ζωῆς, καὶ γλυκεῖαν ἐλπίδα κατὰ τὴν συμὴν τῆς ἐκδημίας του⁽¹⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ἀκολουθία τῆς Βιβλιοθήκης. — Ἡ ποίησις.

§. α'. Ο δίγυνα εἰς τοῦ Εὐκλείδου τὸν νέον Λύσιν, υἱὸν τοῦ Ἀπολλοδώρου, εἰσῆλθομεν εἰς μέρος της Βιβλιοθήκης, ὃπου περιεῖχε τὰ συγγράμματα τῆς ποιήσεως, καὶ ἡθικῆς· τὰ μὲν πρώτα ἔσαν πολυάριθμα, τὰ δὲ δεύτερα ὀλιγάριθμα. Ὁ Λύσις ἔμεινεν ἔκθαμβος δι' αὐτὴν τὴν ἀσυμμετρίαν, καὶ ὁ Εὐκλείδης, διὰ νὰ λύσῃ τὴν ἀπορίαν του, δλίγα βιβλία, τῷ εἶπε, χρηιάζονται, διὰ νὰ διδάσκωσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ πολλὰ διὰ νὰ τὸν ἀδύνωσε. Τὰ χρέματα εἶναι περιωρισμένα, αἱ ἕδουντοῦμως τῆς καρδίας, καὶ τοῦ νοὸς εἶναι ἀπεριόρισοι. Ἡ φαντασία, ἥτις γίνεται εἰς αὐτὰ τροφὸς, εἶναι τόσου ἐλευθέριος, ὅσον καὶ καρποφόρος, ἐν ᾧ ὁ λόγος, πτωχὸς, καὶ φειδωλὸς μόλις συκοτινωνει εἰς ἡμᾶς ἀσθενῆται φῶται, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔχουμεν ἀνάγκην. Καὶ ἐπειδὴ ἐνεργοῦμεν περισσότερον, ἀπὸ τὰ αἰσθητήριά μας συρόμενοι, ἢ ἀπὸ τὰς μελέτας, τὰ δῶρα τῆς φαντασίας Θέλουσιν ἔχει πάντοτε περισσότερα δι' ἡμᾶς Θέλητρα, ἢ αἱ συμβούλαι τοῦ ἀντιζήλου της λογικοῦ. Αὐτὴ ἡ λαμπρά

(1) Πλ. εἰς Φαιδ. §. 91, xx: 214.

δύναμις ἀσχολεῖται ἡγέτου εἰς τὸ πραγματιώδες, ἢ εἰς τὸ δυνατόν, τὸ ὅποιον ἔχει ἀπ' αὐτὸ περισσοτέρων ἐκτασιν. Πολλάκις ἔτι προτιμᾷ καὶ ἀπὸ τὸ δυνατὸν τὰς μυθοπλασίας, εἰς τὰς ὅποικας δὲν δύναται τις νὰ σήσῃ ὅρεια. Ἡ φωνὴ της κατοικεῖ τὰς ἐρημίας, ἐμψυχώνει τὰ ἀναισθητότερα ὄντα, μεταφέρει ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο ὑποκείμενον τὰς ποιοτητας, καὶ τὰ χρώματα, τὰ ὅποια χρωσιμεύουσι νὰ τὰ διακρίνωσι, καὶ διά τενος ἀκολουθίας μεταμορφώσεων μᾶς ἔλκει εἰς τὴν κατοικίαν τῶν γοντευμάτων, εἰς ἐκείνου λέγω τὸν κόσμον τῆς φαντασίας, ἐνθα οἱ ποιηταὶ ἀληθινούσι τὴν γῆν, καὶ πολλακις τὸν ἕδειον ἐσυτόντους, ἔχουσιν εἰς τὸ ἔξης ἀνταπόκρισιν μὲ νοητὰ ὑπερτέρας τινὸς τάξεως.

§. β'. Ἐκεὶ δρίπονται τὰ ἄνθη ἀπὸ τὸν λειψῶνα τῶν μουσῶν⁽¹⁾, διὰ νὰ πλέκωσι μὲ αὐτὰ τοὺς σίχους των. Ἐκεὶ οἱ ἥσυχοι ρύχκες προχέουσι τοὺς κρουνούς τοῦ γάλακτος, καὶ μέλιτος⁽²⁾. ἐκεὶ ὁ Ἀπόλλων, κατερχόμενος ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ἐγχειρίζει εἰς αὐτοὺς τὴν λύραν του⁽³⁾. ἐκεὶ θείατις ἐπίπνοια, σβύνουσα ἐξ ἀπροόπτου τὴν Θρυαλλίδα τοῦ λογικοῦ των, ἀνάπτει εἰς αὐτοὺς τοὺς ἄνθρακας τῆς ἐκσάσεως, καὶ τοὺς βιάζει νὰ ὅμιλωσι τῶν θεῶν τὴν διάλεκτον, τῶν ὅποιών εἰς τὸ ἔξης εἶναι ὅργανα⁽⁴⁾. Βλέπεις, ἐπέφερεν ὁ Εὔκλεϊδης, διὰ δανείζομαι τοὺς λόγους τοῦ Πλάτωνος. Συχνὰ ἐπερίπατεν ἐκείνους τοὺς ποιητὰς, οἱ τινες παραπονοῦνται μὲ τόσην φυχάτητα διὰ τὸ πῦρ, ὅπου ἐσωτερικῶς τοὺς κατερψλόγιζεν. Ἄλλ' εἶναι παρ' αὐτοῖς τινες, οἱ ὅποιοι τῷόντε σύρουνται ἀπὸ ἐκείνου τὸν ἐνθουσιασμὸν, τὸν ὅποιον ὀνομάζουσι θείαν ἐπίπνοιαν, ἢ ὅρμην ποιητικήν⁽⁵⁾. Αἰσχύλος, Πίνδαρος, καὶ ὅλοι οἱ ἡμέτεροι μεγάλοι ποιηταὶ τὸν ἡσθάνοντο· ἐπιειδὴ καὶ βασιλεύει ἔτει-

(1) Πλά. Ιων. §. 534. (2) αὐτ. (3) Πινδ. Πινδ. α'. §. α'. (4) Πλά. αὐτ. (5) ὁ αὐ. εἰς Φαῖδρ. 245. εἰς Δάμον. περὶ Πινδ. πινδίρατ. 46.

εἰς τὰ συγγράμματά των. Τί λέγω; Ὁ Δημοσθένης εἰς τὸ βῆμα, οἱ κατὰ μέρος εἰς τὰς συγκατεροφὰς μᾶς καλύουσι καθ' ἐκάστην νὰ τὸν αἰσθανώμεθα. Ὁ θεός ἔχει νὰ περιγράψῃ ἀλλοιώσεις, ἢ δισυχίας τενὸς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πάθη, τὰ ἀποῖα, ἀφ' οὗ φθάσωσιν εἰς τὸν ἔσχατον βραχὺν, δὲν ἀφίνοσι πλέον εἰς τὴν ψυχὴν κἀνεὸν ἐλευθερίας αἰσθημα· τότε ἀστραπῇ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐξέρχονται, ἢ βέβη πεπιρακτιώμενα ἀπὸ τὸ σόγκ σου ἐκπορεύονται, καὶ αἱ συνεχεῖς ἀπολακνήσεις μέλλουσι νὰ νομίζωνται, ὡς εἰσβολαὶ εἰς τὴν μανίαν, ἢ εἰς τὴν παραφροσύνην. Μὲ ὅλον τοῦτο ὑπίκουστας μόνου εἰς τὴν φωνὴν τῆς φύσεως. Ἡ ζέσις αὐτη, ἥτις πρέπει νὰ ἐμψυχώνει ὅλα τοῦ νοός τὰ γεννήματα, ἀνακαλύπτεται εἰς τὴν ποίησιν (1) μὲ περισποτέραν, ἢ ὀλεγωτέρου ἐπίτασιν, καθ' ὃσον ἡ ὑλη ἀποχετεῖ μᾶλλον, ἢ ἥττου κίνησιν, καὶ καθ' ὃσον ὁ ποιητὴς ἔχει τὸ χάρισμα ὑψηλὸν, τὸ ὅποιον εὐμαρῶς συμμορφοῦται μὲ τῶν παθῶν τὰ ιδιώματα, ἢ καθ' ὃσον ἐκεῖνο τὸ λεπτὸν αἰσθημα, ὃπου ἐξαίφνης ἀνάπτει εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ μεταδίδεται τάχεια εἰς τὰς ἑδονὰς μας (2). Τὰ διὸ αὐτὰ προτερήματα δὲν συνέρχονται πάντοτε εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸν ὑποκείμενον. Εἰς τὰς Συρακούσας ἐγνώρισε ποιητὴν, ὅτι ποτὲ δὲν ἐσιχούργει ἄρεια, πάρεξ ὅταν ὄρμπτικός τις ἐνθουσιασμὸς τὸν ἔβαλλεν ἔξω τοῦ ἐσυτοῦ του (3).

§. γ. Τότε ὁ Λύσις ἡρώτησέ τινα προβλήματα, τὰ ὅποια εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνῃ κἀνεις ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ Εὐκλείδου. Ἡ ποίησις, μᾶς εἴπειν οὐρανος, ἔχει περίπατον, καὶ διάλεκτον ἴσικτερα· εἰς τὴν ἐποποϊίαν, καὶ τραγῳδίαν μιμεῖται μεγαληνού πρᾶξιν, τῆς ὅποιας δένει: ὅλα τὰ μέρη κατὰ τὴν Θελητίνης, μεταβάλλοντα τὰ ἐγνωσμένα ἔργα, καὶ προσθέ-

(1) Cicer. tuscul. I. 1. c. 26. id. ad quint. I. 3. epist. 4. p. 87. (2) Ἀρ. 5. περὶ πο.ητ., καρ. 45. (3) ὁ αὐτ. προβλ. §. 817.

τουταὶ εἰς αὐτὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα αὐξάνουσι τὴν προτοχὴν, ἐνίστε
μὲν τὰ ὑψώνει μὲν θυμητοποιὲς ἐπειτόδει, ἄλλοτε δὲ παρενέσσε
εἰς αὐτὰ διάφορα ἀφγυνότεως Θέληπτρα, ἢ κάλλος ἐννοιῶν,
καὶ αἰσθημάτων. Πολλόκις ὁ μῦθος, δηλ. ὁ τρόπος τοῦ διε-
δέτειν τὴν πρᾶξιν (1) ἀποτελεῖ περισσοτέρους πόνους, καὶ προ-
κένει εἰς τὸν ποιητὴν περισσοτέραν τιμὴν ἀπὸ τὴν ἴδιαν τῶν
σίχων σύνθεσιν (2). Τὰ ἄλλα εἴδη τῆς ποιήσεως δὲν ἀπαιτοῦσιν
ἀπὸ αὐτὸν τόσον δυσχερῆ διασκευήν. Μὲν δὲν τοῦτο πάντοτε
χρεωσεῖ νὰ διεκνύῃ εἴδος ἐφευρέσεως, νὰ δίδῃ διὰ νέων μυθο-
πλακιῶν ζωηρότητα εἰς πᾶν ὅτε κινεῖ τὴν καρδίαν μᾶς, νὰ μᾶς
διαπερῇ ἀπὸ τὴν φλόγα, καὶ νὰ μὴν ἀλησμονῇ ποτὲ, ὅτε, κατὰ
τὸν Σιμωνίδην (3), ποίησις εἶναι ὅμιλοῦσα ζωγραφία, καθὼς ἡ
ζωγραφία είναι σιωπῶσα ποίησις. Ἐντεῦθεν συνάγεται ὅτε μόνοις
οἱ σίχοι δὲν συστήνουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ποιητοῦ. Η ἰσορία τοῦ Η-
ροδότου, κἄν τεθῆ εἰς μέτρα, οὐδὲν ἡ τονού εἰσορία πάλιν μένει (4).
ἐπειδὴ κάνεις δὲν εύρεσκεις εἰς αὐτὴν μήτε μῦθον, μήτε μυθοπλακ-
ίαν (5). Συνάγεται ἔτε, ὅτε δὲν χρεωσεῖ κάνεις νὰ βλέπῃ μεταξὺ
τῶν γεννημάτων τῆς ποιήσεως συνερράμμένας γυνώμας τοῦ Θεό-
γνίδος, καὶ Φωκυλίδου, κτλ. μήτε ἔτε τὰ συζήματα τοῦ Παρμενί-
δου, καὶ Ἐμποδοκλέους περὶ τῆς φύσεως (6), κἄν καὶ οἱ δύο
οὗτοι ἐνέσπειραν ἐνίστε εἰς τὰ συγγράμματά των περιγραφὰς
λαμπρὰς (7), καὶ ἀληγορίας μὲ ἀγχίστειν (8).

§. 3. Εἶπον δὲ οὐ ποίησις ἔχει διάλεκτον ἴδιαζουσαν. Εἰς τὰς
γινομένας μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς πεζῆς διανομὰς τοῦ πλεύτου τῶν
λέξεων, ἐσυμφώνησε νὰ φαίνηται μὲ καλλωπισμὸν πλουσιώτα-
τον, ἢ τούλαχιστον γλαφυρώτατον, καὶ ἐνεχείρισαν εἰς τὰς χεῖ-

(1) Ὁ αὐτ. ποιητ. κεφ. 5'. (2) αὐτ. Ζ'. (3) Πλούτ. ποιητ. ἀκού. §. 17. Voss. de art. poet. nat. p. 5. (4) Ἀριτ. ποιητ. Ζ'. (5) Πλά. Φαεδ. 61. (6) Ἀριτ. α'. Πλούτ. αὐτ. 16. (7) Ἀριτ. παρὸς Λατρ. η. §. 57. Ἐμπεδ. παρὸς Πλούτ. περὶ τοῦ δεῖ, διανει. 830. Σίξ. ἐμπ. κατὰ λογ. Ζ'. §. 396. (8) αὐτ.

ράσ της ὅλα τῆς φύσεως τὰ χρώματα, ὑποχρεώνοντές την νὰ τὰ μεταχειρίζονται ἀκαταπαύσιος, καὶ ὑποσχόμενοι εἰς αὐτὴν συγγράψουν, καὶ ἦθελεν ἐργάζονται εἰς αὐτὰ κατάχρησιν. Ὑπέταξεν εἰς τὴν δεσποτείαν της πολλὰς λέξεις ἀπηγορευμένας εἰς τὴν πεζήν, καὶ ἐτόλμησεν ἄλλας μὲν νὰ ἔκτείνῃ, ἄλλας δὲ νὰ συσέλλῃ, ἢ διὰ προσθήκης, ἢ δὲ ἀφαιρέσεως συντείχου, ἢ συλλαβῆς. Ἐχει τὴν ἔξουσίαν νὰ παράγῃ νέας (¹), καὶ τὸ προνόμειον σχεδὸν ἀπόλυτον νὰ μεταχειρίζονται τὰς μὴ οὔσας πλέον ἐν χρήσει, ἢ τὰς οὔτας ἐν χρήσι μὲν ζένου τόπου (²), νὰ συμπλέκῃ πολλὰς εἰς μίαν μόνην (³), νὰ τὰς διαθίτῃ εἰς τόξειν μέχρι τότε ὀγκωσού (⁴), καὶ νὰ λαμβάνῃ ὅλας τὰς ἐλευθερίας, ὅσαι διακρίνουσε τὴν ποιητικὴν φράσιν ἀπὸ τὴν συνειδεσμένην διάλεκτον. Αἱ χαριστεῖσαι εὐκολίαις εἰς τὴν ἀγγίνοιαν ἐφαπλοῦνται εἰς ὅλα τὰ ὄργανα, τὰ ὅποια βοηθοῦσι τὰς πράξιες της. Ἔντεῦθεν ἐκείναι αἱ πολυάριθμοι μορφαί, τὰς ὅποιας οἱ σίχοι, ἐδέχθησαν ἀπὸ τὰς χειράστης, καὶ ὅλαι ἔχουσι χαρακτήρα παρὰ τῆς φύσεως ἐνδεικνύμενον. Οἱ Ἡρωῖκοι σίχοι βαθὺζουσι μὲ ἐπιδεικτικὴν μεγαλοπρέπειαν, ὅπερ διωρίσθησαν εἰς τὴν ἐποποϊαν. Ὁ Ἰαυρίος ἀνήκει πολλάκις εἰς τὴν συνεμιλίαν, καὶ ἡ δραματικὴ ποίησις τὸν μεταχειρίζεται μὲ ἔκβασιν. Ἄλλα εἴδη ἀνήκουσι κάλλιοις εἰς ἄσματα, τὰ ὅποια συνοδεύονται μὲ ὀρχήσεις (⁵). Προσαρμόζονται ἀπόνως εἰς ψῶδες καὶ ὑμνους. Τοιουτορόπως οἱ ποιηταὶ ἐπολλαπλασίασαν τοὺς τρόπους τοῦ ἀρέσκειν.

§. ε'. Ὁ Εὐκλείδης, ἀφ' οὗ ἐτελείωσε τὸν λόγον του ἐδιέκεν εἰς ἡμᾶς τὰ παιήματα, ὅσα ἐφάνησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς μὲ τὰ ὄνόματα τοῦ Ὁρφέως, Μουσαίου, Θαυμύριδος (⁶),

(¹) Α'ρ.σ. αἰτ. κα'. (²) αὐτ. κρ. (³) αὐτ. κ'. (⁴) αὐτ. κρ. (⁵) αὐτ. κδ' ἔρχεται τὰ διερρέοντα εἴδη τῶν ἐλληνικῶν σίχων κερ. κζ. τοῦ παρ. ευρ. το. 3. (⁶) Πλάτ. Δημοκ. β. §. 364.

Λίνου, "Αὐθεού⁽¹⁾, Πάρμφου⁽²⁾, Ὄληνος⁽³⁾, Ἀβάριδος⁽⁴⁾, Εὐπιμενίδου⁽⁵⁾, κτλ. Ἐξ ὧν τὰ μὲν περιέχουσιν ὑμνους ιεροὺς, ἢ μέλη ἐλέγεια, τὰ δὲ, Θυσίας, χρησμοὺς, ἐξιλεώσεις, ἢ γοντεῖας. Εἴς τινα, καὶ μάλιστα εἰς τὸν ἐπικὸν κύκλον, ὅστις εἴναι συλλογὴ μυθικῶν παραδόσεων, ὅπερ αἱ τραγικοὶ ποιηταὶ ἐξήντλησαν τὰς ὑλας τῶν δραμάτων τους⁽⁶⁾, περιέγραψαν τὰς γενεαλογίας τῶν Θεῶν, τὴν μάχην τῶν Τετάνων, τὴν ἐκσρατείαν τῶν Ἀργοναυτῶν, τοὺς πολέμους τῶν Θηβῶν, καὶ τῆς Τροίας⁽⁷⁾. Τοιαῦται ἔχρημάτισαν αἱ πρώται ὕλαι, εἰς τὰς ὁπαίς ἡχολοῦντο αἱ πεπαιδευμένοι εἰς πολλοὺς αἰώνας. ἐπιιδὴ τὰ περισσότερα τούτων τῶν συγγραμμάτων δὲν ἀνήκουσιν εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων φέρουσι τὰ ὄνοματα⁽⁸⁾, ὁ Εὐκλείδης ἡμέλησε νὰ τὰ διατάξῃ, καθὼς ἐπρεπεν. Ἡκολούθουν μετὰ ταῦτα τὰ τοῦ Ἡσιόδου, καὶ Ὁμηρου· ὁ δεύτερος ἡτού συνωδευμένος μὲ φοβερὸν τάγμα ἐρμηνευτῶν, καὶ ὑπομνηματιζῶν⁽⁹⁾. Μὲ ἀπίσταν ἀνέγνωστα τὰς ἐρμηνείας τοῦ Στισιμβρότου καὶ Γλαύκωνος⁽¹⁰⁾, καὶ ἐγέλασα διὰ τὸν κόπον, εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθη ὁ Μητρόδωρος τῆς Λαμφάκου διὰ νὰ ἔξηγήσῃ ἀδιάκοπόν τινα ἀλληγορίαν εἰς τὴν Ἰλιάδα, καὶ Ὁδύσσειαν⁽¹¹⁾. Πολλοὶ ποιηταὶ, μιμούμενοι τὸν Ὁμηρον, ἐπεχειροῦσαν νὰ ψᾶλλωσι τῆς Τροίας τὸν πόλεμον. Τοιοῦτοι ἐξάθησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἀρκτίνος, Στισίχωρος⁽¹²⁾, Σακάδας⁽¹³⁾, καὶ Λέσχης⁽¹⁴⁾, ὃστις ἀρχησε τὸ ποίημά του ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐμφαντικὰς λέξεις. "Ἄδω τὴν τύχην τοῦ Πριάμου, καὶ τὸν περίφημον πόλεμον⁽¹⁵⁾, ὁ ἴδιος Λέσχης εἰς

(1) Ἡρακλ. παροξί. Πλούτ. περὶ μουσ. 1132. (2) Παυσα. α'. §. 92 — 4. (3) Ἡρ. δ'. 35. (4) Πλά, εἰς Χαρρ. 158. (5) Λαζρ. α'. 111. (6) Casaul. εἰς Ἀθην. §. 501. (7) Φαρβρ. Ελ. βιβλ. α'. 17. (8) δρα τὰ σημ. (9) Φαρβρ. αὐτ. (10) Πλάκ. εἰς Ἰων. 530. (11) αὐτ. Τατικ. κατ' Ἰων. §. 37. (12) Φαρβρ. αὐτ. τό. §. 9. (13) Ἀθην. σγ. Ζ. Meurs. bibl. graec. c. 1. (14) Παυσα. i. κτ'. (15) Ὁρα. περὶ ποιη. §. 137.

τὴν μικράν του Ἰλιάδα⁽¹⁾, καὶ ὁ Δικαιογένης εἰς τὰ Κύπριά του⁽²⁾ περιέγραψεν ὅλα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Τα ποιήματα τῆς Ἡρακληΐδος, καὶ Θοσηΐδος δὲν ἀφησαν κανέναν ἀπὸ τὰ κατορθώματα τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Θοσίων⁽³⁾. Οὐτοιούσει ποιεῖται δὲν ἐγγάρισσάν ποτε τῆς ἐποποιίας τὰ ἴδιώματα ἡθέλησαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὰ ἔχυν τοῦ Ομήρου, καὶ ἐχάθησαν εἰς τὰς ἀκτίνας του, καθὼς οἱ ἀζέρες εἰς τὰς τοῦ ἥλιου.

§. 5'. Ο Εὔκλειόντος ἐπεμελήθη νὰ συναθροίσῃ ὅλας τὰς τραγῳδίας, κωμῳδίας, καὶ σατύρους, τὰ ὅποια ἀπὸ 200 σχεδὸν χρόνους ἐδιδασκον εἰς τῆς Ἑλλάδος τὰ θέατρα, καὶ Σεκλίσιας⁽⁴⁾. Εἶχεν ἀπὸ αὐτὰ περίπου 3000⁽⁵⁾, καὶ ἡ συνάθροιστος του δὲν ἦτον ἔτει πλήρης. Πόσουν ὑψηλήν ιδέαν τοῦτο δίδει εἰς τὴν φιλολογίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν εὐφορίαν τῆς ἀγχινοίας των! Πολλάκις ἡρίθμουν περισσότερα ἀπὸ 100 δράματα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ. Αυχμεστα εἰς τὰς σπανιότητας τὰς ἀξίας περιεργείας ὁ Εὔκλειόντος μᾶς ἔδειξε τὸν Ἰπποκένταυρον, τραγῳδίαν, ἐν ᾧ ὁ Χαιρόμων, πρὸ ὄλιγου, συνιτύγαγεν ἔξω πάστης συνηθείας ὅλα τὰ εἴδη τῶν σίχων⁽⁶⁾, ὅλλ' ἀπεδοκιμάσθη ἡ καινοτομία του. Οἱ Μίμοι ἐχρημάτισαν κατ' αρχὰς δραμάτια αἰσχρά, ἢ σατυρικά, τὰ ὅποια παρίσων εἰς τὸ θέατρον. Τὸ ὄνομά των μετεδόθη ἐπομένως εἰς ποιμάτια, τὰ ὅποια ἔβαλλον ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ ἀναγνώσου συμβεβηκότα ἴδιατερα⁽⁷⁾. Ομοιάζουσι μὲν μὲ τὴν κωμῳδίαν κατὰ τὴν ὑλην, διαφέρουσι δὲ ἀπ' αὐτὴν δι' ἔλλειψιν δέσσεως, καὶ ὅτε ἐκτείνουσιν ἐνίστε ύπερ τὸ δέον τὴν ἐλευθερίαν τους⁽⁸⁾. Τινὲς ἀπὸ αὐτοὺς φυλάγγουσιν ἀκριβεσάτην κοσμιότητα, καὶ

(1) Φαρρ. αὐτ. (2) Ἡρ. β'. 117. (3) Αριτ. αὐτ. π'. (4) Αἰσχ. περιηρπο. 398. (5) Menrs. bibl. græc. et attic. Fahri. ibid. etc. δρα την σπη. (6) Αριτ. ποιη. α'. (7) Voss. de instit. poet. I. 2. c. 30. (8) Ηλούτ. συμπ. 5. π'.

καλλωπίζονται μὲ τὸν ὀξυτάτην ἀξειστητα. Ἀπὸ δὲς μίμους συνήθροισεν ὁ Εὐκλεῖδης οἱ τοῦ Ξενάρχου, καὶ Σώφρονος τῶν Συρακουσίων ἦσαν οἱ καλλίτεροι (¹), καὶ αὐτοὶ ἐποίουν τὸν Θυμποδέκαν τοῦ Πλάτωνος, ὃς τοὺς ἐδέχθη ἀπὸ τὴν Σικελίαν, καὶ τοὺς ἐκοινολόγησεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους· τοὺς ἡύρα ὑπὸ τῷ προτεφάλαιον τῆς κλίνης του τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ (²).

§. ζ'. Πρὸς ἐφεύρωσε τὸν δραματικὸν τέχνην, μᾶς εἶπεν ἔτε ὁ Εὐκλεῖδης, οἱ ποιηταὶ, εἰς τοὺς ὄποίους ἡφύσεις ἐχάρησε ψυχὴν εὐαίσθητον, καὶ τοὺς ἐξέρηπτεν ἀπὸ τῆς ἐποποῆτας τὸ χάρισμα, ἐσκειρόφασν εἰς τοὺς πίνακάς των ἄλλοτε μὲν τὰς συμφορὰς ἔθνους τινὸς, ἢ τὰς δυσυχίας ὑποκειμένου τινὸς παλαιοῦ, ἄλλοτε δὲ ἔθρηνουν τὰ θάνατον συγγενοῦς τινὸς, καὶ φίλου, καὶ ἀνεκούφιζον τὴν Θλίψιν τους, παραδιδόμενοι εἰς αὐτὴν οἱ ἔδεις. Τὰ πένθημά των μέλη, συνωδευμένα σχεδὸν πάντοτε μὲ τὸν αὐλὸν, ὀνομάσθησαν ἐλεγεῖσι, ἢ θρῆνοις (³). Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως βαδίζει διὸ ὅδοῦ πάντοτε ἀκανονίσου, δηλ. ὁ ἔξαμετρος σίχος διαδέχεται τὸν πεντάμετρον, καὶ ἐναλλάξ (⁴). Τὸ ὑφος των πρέπει νὰ ἔναι ἀπλοῦν· ἐπειδὴ καρδία ἀληθῶς τεθλιψμένη δὲν είναι παρεπόμενον νὰ ἔχῃ πλέον κάνενα καλλωπισμόν. Αἱ ἐκφράσεις της πρέπει νὰ ἔναι ἐνίστη διαπρόσοις, ὡς ἡ καλύπτουσα τὸ παμφάγον πῦρ σάκτη, ἄλλ εἰς τὴν ἀφήγησιν δὲν πρέπει νὰ καταβροντῶσιν ἀράς, καὶ ἀπελπισίας. Καὶ νὲν ἄλλο δὲν διεγείρει εἰς τὰ ἐλεγεῖα τόσον τὴν συμπάθειαν, ὃσον ἡ ἄκρα ἡμεράτης, ὅταν ἔναι ἡνωμένη μὲ ἄκραν ταλαιπωρίαν. Ἀγαπᾶς νὰ ιδῆς παρόδειγμα ἐλεγείου τινὸς καὶ ἡμέρου, καὶ συμπαθητικοῦ; Τὸ εὐρίσκεις εἰς τὸν

(1) Ἀρισ. αὐτ. (2) Διογ. Λ. γ. §. 18. Μίναγ. αὐτ. Voss. ibid.

(3) Πρόκλ. χρησομ. παρὰ Φωτ. βιβλ. 984. Voss. ibid. ὑπομν. τῆς φιλ. ἀκ. τό. ε. ίσ. §. 277. (4) Ὁρα. τεχ. πειθ. 75.

Εύρεταιν. Ἡ Ἀνδρομάχη, μετενεχθείσα εἰς τὴν Ἑλλάδα, πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ εἰδώλου τῆς Θέτιδος, τῆς μητρὸς τοῦ Ἀχιλλέως· δὲν παραπονεῖται διὰ ἐκεῖνον τὸν ἥρωα, ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένη τὴν ὅλεθρίαν ἡμέραν, καθ' ἥν εἶδε τὸν Ἔκτορα περὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως συράμενον, γεμίζουσεν ἀπὸ δάκρυα τὰ ὅμιλατά της, καταδικάζει τὴν Ἐλένην, ὡς αἰτίαν ὅλων της τῶν δυσυχιῶν, ἀγακαλεῖ τὰς σκληρότητας, τὰς ὅποιας ἡ Ἐρμίόνη τὴν κατέσπεσε νὰ δοκειμάξῃ, καὶ, ἀφ' οὗ προφέρῃ καὶ δεύτερον τοῦ ἀνδρός της τὸ ὄνομα, ἀφίνει τὰ δάκρυά της νὰ ἔρωσιν ἀφθονέσερον⁽¹⁾.

§. η. Ὁ ἐλεγεῖος δύναται νὰ παρηγορήῃ τὰς Σλίψεις μᾶς, διὰν ἥμεθα εἰς δυσυχίαν, καὶ νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ μεγαλοψυχίαν, διὰν ἥμεθα ἐγγὺς νὰ πέσωμεν εἰς ἀπελπισίαν. Δικυβάνει τότε ὁ φρόνος ἐντονώτερον, καὶ, μετερχόμενος τὰς δημοσιοτέρας εἰκόνας, μᾶς ἀποκαθισᾷ νὰ ἐντρεπώμεθα διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν μᾶς, καὶ νὰ φθονῶμεν τὰ ἐπικεχυμένα δάκρυα εἰς τὰς κλείσις ἥρωάς τενος, ἀποθανόντος ὑπὲρ τὴς πατρίδος. Τοιουτοτρόπως ἀνεξωπύρουν, ὁ Τυρταῖος τὴν σβεσθεῖσαν τῶν Σπαρτιατῶν θερμότητα⁽²⁾, καὶ ὁ Καλλίνος τὴν τῶν Ἐφεσίων⁽³⁾. Ἰδοὺ οἱ ἐλεγεῖσι των, Ἰδοὺ καὶ τὸ ποίμα, ὃπου ὠνομάσθη Σαλαμίν, τὸ ὅποιον συνέταξεν ὁ Σόληνος, διὰ νὰ ἐξάψῃ τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἀναλάβωσι τὴν υῆσον τοῦ ιδίου ὀνόματος⁽⁴⁾. Ὁ ἐλεγεῖος, τέλος πάντων κεκμηκὼς ἀπὸ τοῦ νὰ θρηνῇ τὰς κατὰ πολλὰ πραγματιώδεις τῆς ἀνθρωπότητος συμφορὰς, ἀρχησε νὰ ἐξηγῇ τοῦ ἔρωτος τὰ βάσανα⁽⁵⁾. Πολλοὶ ποιεῖται ἀπέκτησαν διὰ αὐτοῦ μεγάλην δόξαν, τὴν ὅποιαν διεμερίσθησαν μὲ τὰς ἔρωμένας των. Τὰ θέλυπτα τῆς Ναυ-

(1) Εύριπ. Ἀνδρ. 56. 103. (2) Στοβ. μ. 3. §. 353. (3) αὐτ. (4) Πλούτ. εἰς Σελ. 88. (5) Όρσι, αὐτ.

ἔχει τὸν πρώτον βαθμὸν τῶν παρὸν ἡμέν ποιητῶν (1). Τὰ τὴν Βιττίδος καθ' ἑκάστην διευφημίζονται ἀπὸ τὸν Κῶν Φιλητᾶν (2), ὃς τις νέος οὖν ἔτι, ἀπέκτησε δικαιίαν φήμην. Λέγουσεν δὲ τὸ σῶμάτου ἡτού τόσου λεπτὸν, καὶ ἀδύνατον, ὥσε διὰ νὰ ὑπο-
εκρίζοται ἐναντίον τῆς σφοδρότυπος τῶν ἀνέμων, ἡναγκάσθη
νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰ ὑποδήματα του καττύματα ἀπὸ μόλυβδον,
ἢ σφαῖρας τοῦ αὐτοῦ μετάλλου (3). Οἱ Κῶοι, ἐπαρθέντες εἰς
τὰς ἐκβάσεις του, ἀνέθηκαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ πλάτανον ἀνθράκα-
τα χάλκου (4). Ἐπέθηκα τὴν χειρά μου ἐπὶ τίνος τόμου, ἐ-
πιγραφομένου τῆς Λυδῆς. Τοῦτο εἶναι, μοὶ εἶπεν ὁ Εὐκλεί-
δης, τοῦ Κοιλοφωνίου Ἀντιμάχου γέννημα, θετικὸν εἰς τὸν
τελευταῖον αἰώνα (5). Αὐτὸς ὁ ἴδιος μᾶς ἐσύνθεσε καὶ τὸ τό-
σον θρυλλούμενον τῆς Θηβαϊδος ποίημα (6). Ἡτον καθ' ὑ-
περβολὴν ἐραστὴς τῆς ὥραιας Χρυσοῦδος, τὴν ἡκολούθησεν εἰς
τὴν Λυδίαν, ὅπου αὐτὴν κατέ ἀρχὰς εἶδε τὸν ἥλιον, καὶ ὅπου
ἀπέθανεν εἰς τὰς ἀγκάκας του. Ἐπιστέψων εἰς τὴν πατριδα-
του, δὲν ἤντεν ἄλλην θεραπείαν εἰς τὴν Θλίψιν, ἢ νὰ τὴν
διασπείρῃ εἰς τὰ συγγράμματα του, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τοῦτο
τὸν ἐλεγεῖον τὸ ὄνομα, ὅπου φέρει (7).

§. 3'. Ἐγνώρισε τὴν Θηβαϊδα του, ἀπεκρίθη, ἃν κα-
λὰ καὶ ἡ διασκευὴ της δὲν ἔναι τόσου ἀξιέπαινος (8), καὶ εὐ-
ρίσκωσιν εἰς αὐτὴν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν σίχους τοῦ Ὁμέρου
μεταγραφθέντας σχεδὸν αὐτοκτέει (9), ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἥμπορῶ
νὰ μὴν ἀποδώσω εἰς τὸν ποιητὴν, μὲ σῆμας τὰς παρεκτρο-

(1) Χαραλ. παρ' Αἴθν. γ'. 5. Στρά. ιδ'. 633. Σοῦι. εἰς Μ. μνερ.

(2) Ἔρυπτο. παρ' Αἴθν. ιβ'. 8. (3) Αἴθν. ιβ'. 13. Διδ. ποιε. ιτ. Ζ'. ιδ.

Σοῦι. Φιλ. (4) Κῶοι χαλκεού θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ Βιττίδος μολπαζούσα

θοῖν παρὰ πάντα Φιλητᾶν αὐτ. (5) Σχολ. Πενθ. πν. 3. σ. 398. σχολ.

Ἀπολλων. ποδ. α'. σ. 1289. (6) Αἴθν. ια. §. 468. (7) Ἔρυπτο. παρ'

Αἴθν. γ'. §. 598. Πλούτ. περὶ πασαμ. §. 106. (8) quintil. I. 10. c. 1.

(9) Πορρ. παρ' Εἰσ. παρασκ. Εὐαγ. i. §. 467.

πάς, τὸν ὀφειλόμενον εἰς αὐτὸν διὰ πολλὰ αἴτια ἔπαντος. Μὲ
ὅλου τοῦτο τὸ κενόδοξον (¹), περιενομένον, καὶ σχεδὸν κα-
τάξηρον ὑψος του (²) μὲ ἀναγκάζουσε νὰ κρίνω, διὰ δὲν εἶχε
μήτε ἵκανην εἰς τὰ δῶρα τοῦ νοὸς εὐχρέστην, μήτε εἰς τὸν
καρδικὸν ἵκανην αἰσθητικότητα, διὰ νὰ μᾶς κατακῆτη συμμε-
τόχους ἀπὸ τῆς Χρυσῆς τὸν Θάνατον (³). 'Αλλ' ἐπιθυμοῦ
περὶ τοῦτο νὰ πληροφορηθῶ. Τῇ ἀληθεῖᾳ ἄρχησα νὰ ἀγημόσκω
τὴν Λυδὸν, ἐνῷ ὁ Εὐκλείδης ἐνείκνυεν εἰς τὸν Λύσιν τοὺς ἑλε-
γέοις τοῦ Ἀρχιλόχου, Σιμωνίδου, Κλονᾶ, Ἰωνος, καὶ
τλ. (⁴). Δὲν ἡπατῆθην, ἀνέλαβον τὸν λόγον μετὰ τὴν ἀνά-
γνωσιν, ὁ Ἀντίμαχος περιγράψει μὲ μεγαλοπρέπειαν ἔξω τοῦ
δέοντος τὴν Θάλψιν του, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ, διὰ παραμυθε-
ται κἀνεις, ὅταν ζητῇ νὰ παρηγορηθῇ μὲ παραδείγματα ἄλ-
λων. Συγκρίνει τὰ πάθητου μὲ τὰ τῶν παλαιῶν τὰς Ἑλλάδος
ἡρώων (⁵), περιγράφων διεξαδικῶς τοὺς ὅσους ὀφορήτους πό-
νους ἐδοκίμασαν οἱ Ἀργοναῦται εἰς τὴν ἐκσρατείαν τους (⁶).
Ο Ἀρχιλόχος, εἶπεν ὁ Λύσις, ἐπίζευεν διὰ εὐρίσκει εἰς τὸν
οἶνον ταχυτέραν λύσιν εἰς τὰς ταλαιπωρίας του. 'Ο γαρ βρός
του πρὸ ἀλέγου ἐπνίγη εἰς τὴν Θάλασσαν, ὁ ποιτής, ἀφ' οὗ
ἔδωκε Θρήνους τινὰς διὰ τὸν Θάνατόν του εἰς ποίημά τι, τὸ ὁ-
ποίον τότε ἐξιχούργυσεν, ἐσπευσε νὰ καταπραῦνῃ τὴν Θάλψιν
του, λέγων τελευταῖον, Τὰ δάκρυά μου δὲν θέλουσιν
ἐπιειρέψει εἰς αὐτὸν τὴν ζωὴν, καὶ τὰ παιγνίδεα,
καὶ αἱ ὕδοναι μας δὲν θέλουσι κάμη κάμηιαν
προσθήκην εἰς τὰς σκληρότητας τῆς εἰμαρμέ-
νης του (⁷).

(¹) Catul. de cinq. et Volus carm. lxxxvii. (²) Διον. 'Αλλ.
περὶ λ. 6. 150. (3) quintil. ibid. (4) ὑπομν. τῆς φιλ. Διαδ. τε. 5. 5.
352. (5) Πλούτ. περὶ παρασ. 160. (6) Σχολ. Πινδ. πιν. δ. 54. 398.
Σχό. Ἀπολλ. ροδ. βιβλ. α'. σι. 1289. (7) Πλούτ. ποιηρ. αἰοι. 33.

§. i. Ὁ Εὐκλείδης μᾶς ἔλεγε νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι
ἡ μῆσις τῶν ἔξαμέτρων μὲ τοὺς πενταμέτρους σίχους ἡτού εἰς
χοῖσιν ἄλλοτε μόνου διὰ τοὺς ἐλεγείους κυρίως εἰπεῖν, ἀλλ'
εἰς τὸ μετὰ ταῦτα προσαρμόσθηταν μὲ διάφορα εἰδὴ ποιήσεως.
Ἐν ὧ μᾶς ἐπρόβαλλε τὰ παραδείγματά των⁽¹⁾, ἐδέχθη Βι-
βλίον τι, τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ ἀνέμενε. Τοῦτο ἡτού ἡ Ἰλιας
μὲ σίχους ἐλεγείους, δηλ. ὑσερον ἀπὸ κάθε σίχου τοῦ Ὁμήρου ὁ
ποιητὴς δὲν ἡσχύνθη νὰ παρενθέσῃ μικρότερον τινα σίχου κατὰ
τὴν ἀρέσκειάν του. Ὁ ποιητὴς οὗτος ὠνομάζετο Πίγρος, ἀδελ-
φὸς τῆς ἀποθανούστης βασιλίσσαις τῆς Καρίας Ἀρτεμισίας,
γυναικὸς τοῦ Μαυσώλου· καὶ μήτε τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ
δειξῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ τερατιμότερον, καὶ αἰσχρότερον ποίη-
μα, ὅπου ὑπάρχει ἴσως. Πολλαὶ δέσμαις ἦσαν πλήρεις ἀπὸ ὑ-
μνους εἰς τημὴν τῶν Θεῶν, ἀπὸ ώδῶν, διὰ τοὺς νικητὰς τῶν
ἀγώνων τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ ἐκλόγια, ἀσματα, καὶ πολλὰ
ποιημάτια. Τὸ ἐκλόγιον, μᾶς εἶπεν ὁ Εὐκλείδης, πρέπει νὰ
καθισορῇ τὰς ἱδύτητας τῆς ποιμαντικῆς ζωῆς· βοσκοὺς κα-
θημένους ἐπὶ τῆς χλόης εἰς τὰς ὅχθας κάνενός ρύακος, εἰς
κατήφορου λόφου τείνος, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν παλαιοῦ δένδρου.
Ἄλλοτε μὲν συμφωνοῦσι τὰς σύριγγάς των μὲ τὸν φειδυριαμήν
τῶν ὑδάτων, καὶ τοῦ ζεφύρου, ἄλλοτε δὲ φάλλουσι τοὺς ἔρω-
τάς των, τὰς ἀθώους των φιλονεικίας, τὰ ποίμνιά των, καὶ τὰ,
ὅσα τοὺς περικυκλώνουσι, περιχαρῇ ἀντικείμενα.

§. ii. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως δὲν ἔδειξε παρὸν
κάμμιαν ἐπίδοσιν, πρέπει νὰ ζητῶσι τὴν γένυνσίν του εἰς τὴν
Σικελίαν⁽²⁾. Ἐκεῖ τούλαχιστον, ἂν πρέπη νὰ δόσωμεν πίξιν

(1) Τπομ. τῆς φιλ. ἀκαδ. τό. 5. §. 383.

Μῆτρα ἀπὸ Θεά Πηλοπιάδεως Ἀχιλῆος.

Μοῦσα σὶ γέρο πάστος πειρατ' ἵκις σοφίης. Σουί, εἰς Πίγρος.

(2) Διοδ. βιβλ. 3. §. 383.

εἰς ὅ,τι λέγουσι, μετάξυ τῶν ἐξεφανωμένων ἀπὸ ὄλαζονικᾶς
θρῆς ὄρέων ἐκτείνεται κάμψις πεδιάς, ἐν ᾧ ἡ φύσις ἔξεκένωσεν
ἀσώτως τοὺς Θηταυρούς της. Δάφνης ὁ ποιμὴν ἐκεῖ ἐγεννήθη ἀ-
νάμεσκε εἰς δάσος δαφνῶν (¹), καὶ οἱ Θεοὶ ἐπροθυμοποιήθη-
σαν νὰ τὸν καταπλουτίσωσι μὲ τὰ χαρίσματά των. Αἱ Νύμφαι
τῶν τόπων ἐκείνων ἐλαζοῦν τὴν φροντίδα νὰ τον ἀναθρέψωσιν.
Α' πὸ μὲν τὴν Ἀφροδίτην ἐδέχθη τὰς χάριτας, καὶ τὸ καλ-
λος, ἀπὸ δὲ τὸν Ἔρμην τὸ χάρισμα τῆς πειθοῦς. Ὁ Πάν
διεύθυνε τοὺς δακτύλους του εἰς τὸν ἐπτακάλαμον αὐλὸν, καὶ
αἱ Μούσαι ἐκανόνισαν τοὺς τόνους τῆς θελητικῆς φωνῆς του.
Ἐν τῷ ἀμπα συναθροίζων περὶ αὐτὸν τοὺς βοσκούς ἐκείνων τῶν
μεσῶν, τοὺς ἐδίσκοκες νὰ νομίζωνται τῆς τύχης των εὐθαίμονες.
Οἱ κάλαμοι μετεβλήθησαν εἰς ἡχώδη ὅργανα. Ἐσύνοτε πα-
νηγύρεις, ἐν αἷς ὅμιλοι νέοι ἀνταγωνίσαι ἐψίλονείκουν διὰ τὸ βρα-
βεῖον τῆς μουσικῆς, καὶ τοῦ ἀρματος. Αἱ ἡχοὶ, ἐμψυχωθεί-
σαι ἀπὸ τὰς φωνάς των, ἀντέδιδον ἐκφωνήτεις εὐτυχίας ἀτα-
ράχου, καὶ διπνεκοῦς. Ὁ Δάφνης δὲν ἔχαρη πολὺν καιρὸν τῶν
εὐεργεσιῶν του τὸ Θέατρον. Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεό-
τητός του, θύμικ τοῦ ἔρωτος γενόμενος (²), ἀλλ' οἱ μαθηταί του
ἔως εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲν ἔπαυσαν, πανηγυρίζοντες τὸ ὄνομά
του, καὶ θρηνοῦντες τὰ, δισκ ἐτελείωσαν τὴν ζωὴν του, βά-
σαν (³). Τὸ ποιμενικὸν τοίνυμα, τὸ ὃποιον δοξάζουσιν, ὅτι
ἔλαζε τὴν πρώτην του ἴδεαν ἀπὸ τὸν Δάφνιδα, ἐτέλειοποιήθη
μετὰ ταῦτα ἀπὸ δύο ποιτὰς τῆς Σικελίας, Στησίχωρον τὸν
Γιμεραῖον, καὶ Δίομον τὸν Συρακούσιον (⁴).

§. 13'. Καταλαμβάνω, εἰπεν ὁ Λύσις, ὅτι ἀπ' αὐτὴν τὴν
τέχνην ἐδύναντο νὰ προκύψωσιν ἀγροτικὰ εἰδη ἀξιόρασα, ἀλλ'

(1) Αὐτ. 283. (2) Voss. de instit. poet. I. 3. c. 8. ὑπομνή.
τῆς φιλ. ἀκαδ. τό. 4. i. 5. §. 85. (3) Διοδ. αὐτ. Αἰθ. ποικ. i. 5. i. 10.
Θεσκ. εἰδούλ. α'. (4) Αἰθ. αὐτ., Αἴθην. i. 5. 3.

ἔγιναν δυσειδῆ μὲ τρόπον παράξενου ἀπὸ ὑποκείμενα χαμερπῆ,
 τὰ ὅποια εἰς αὐτὰ παρίσχεται. Ποίαν εὐφροσύνην δύνανται νὰ
 ἐμπνεύσωσιν εἰς ἡμᾶς βουκόλος χωρικοὶ, εἰς χαμερπῆ ἀσχα-
 λούμενοι ἐπιτθεύματα; Ἡτού καιρὸς, ἀπεκρίθη ὁ Εὔκλειός,
 καθ' ὃν ἡ φροντίς τῶν ποιμάνων δὲν ἦτον ἐμπεπιζευμένη εἰς
 τὴν ἀνδράποδα, οἱ ιδίοι κύριοι εἶχον τὴν ἐπίσκεψίν των· ἐπιδή
 τότε ἄλλα πλεύτη δὲν ἔγνωσκον. Τὸ ἔργον τοῦτο μαρτυρεῖται
 ἀπὸ τὴν παράδοσιν, ἣτις μᾶς μανθάνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει
 μάτις βοσκός, πρὶν γένη γεωργός. Μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν
 διηγήσιν τῶν ποιητῶν, οἵ τινες, μὲ δόλας τὰς ἀποπλανήσεις τῶν,
 πολλάκις διεφύλαξεν εἰς ἡμᾶς τῶν ἀρχαίων ἥθων τὸν ἐνθύ-
 μοτον (¹). Οἱ ποιμήνων πάγανήθη ἀπὸ τὴν Ἀρτεμίν.
 Οἱ Πάρτες ἔβασκε τὰ ποίμνια τοῦ βασιλέως Πριάμου τοῦ πα-
 τρός του. Οἱ Ἀπόλλων ἐφύλαξε τὰ τοῦ βασιλέως Ἀδράτου.
 Αρχ ποιητῆς δύνανται, χωρὶς νὰ βλάψῃ τοὺς κανόνας τῆς κο-
 σμιότητος, νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἐκείνους τοὺς μεμακρυσμένους αἰώ-
 νας, καὶ νὰ μᾶς ἐδηγήσῃ εἰς ἐκεῖνα τὰ παράμερα καταφύγια,
 ἔνθα διέρχοντο τὰς ἡμέρας των εὐσυνειδήτων ιδιωταί, οἵ τινες,
 δεξάμενοι ἀπὸ τοὺς γονεῖς των τύχην μὲ τὰς χρείας των ἀνά-
 λογουν, παρεδίδοντο εἰς εἰρηναίαν εὐφροσύνην, διαιωνίζοντες, διὸ
 νὰ εἰπὼ οὐγῶ, τὴν υπιότητά των μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των.
 Εἰς αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα δύνανται νὰ δώσῃ ἀμιλλαν, ἢ ὅποια
 θέλει κρατεῖ τὰς ψυχὰς εἰς ἐνέργειαν. Αὐτοὶ δύνανται νὰ αι-
 σθάνωνται μᾶλλον, ἢ νὰ συλλογιζῶνται· ἢ γλώσσα των εἴναι
 πάντοτε ἀπλή, ζωηρά, σύμμετρος, μᾶλλον καὶ ἡτού ὑψηλή,
 κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν καταξάσεων, ἣτις, ὑπὸ τὴν ποιμα-
 ντικὴν διαιταν, κανονίζεται εἰς τὴν φύσιν τῶν ἀποκτήσεων.
 Τότε ἔχοντο, ὡς πρώτον βαθμὸν τῶν ἀγαθῶν τὰς βούς, ἐ-
 πομένως τὰ πρόβατα, τὰς αἴγας, καὶ τοὺς χοίρους (²). Άλλ

(1) Πλά. περ. ο. 682. (2) ὑπομν. τῆς φιλ. ακαδ. το. 8. §. 534.

ἐπειδὴ ὁ ποίητης πρέπει νὰ διένῃ εἰς τοὺς βοσκούστου μόνου πάθη ήδεια, καὶ παράμυχρὰ ἐκαττώματα, θέλει ἔχει μεγάρου ἀρεθμὸν σκηνῶν νὰ μᾶς προσφέρῃ, καὶ οἱ θεαταὶ θέλουσιν ἀνδεῖάζει δὲ ὅμοιότητα τόσον ἐνοχλητικήν, καθὼς καὶ διὰ θάλασσαν φέύποτε γαληνιώσαν, καὶ οὐρανὸν φέύποτε εῦδιον.

§. 1γ'. Τὸ ἐκλόγιον, ἐπειδὴ εἶναι ἐξερημένου ἀπὸ κίνησιν, καὶ ποικιλίαν, ποτὲ δὲν θέλει θέλγει τὴν ἔφεσίν μας τόσου, ὃσον ἐκείνη ἡ ποίησις, ἀπὸ τὴν ὄποιαν ἡ καρδία εὔκολα ἀνοίγεται εἰς τὴν σιγμήν τῆς ήδουντος, καὶ τῶν πόνων. Τὰ ἀσματα λέγω, τῶν ὄποιων γυνωρίζετε τὰ διάφορα εἴδη, τὰ ἐδιώριστα εἰς δύῳ τάξεις, ἢ μὲν περιέχει τὰ τῆς τραπέζης⁽¹⁾, ἢ δὲ, τὰ ἀνίκοντα ἔδιαιτέρως εἰς ἐπαγγέλματά τινα, ὡς τὰ τῶν Θερισῶν, τρυγητῶν, κυνηφέων, μυλωθρῶν, ἐριουργῶν, ὑφαντῶν, τροφῶν, καὶ τλ. Ἡ μέση τοῦ οἴνου, ἔρωτος, φιλίας, χαρᾶς, πατριωτισμοῦ χαρακτηρίζει τὰ πρώτα⁽²⁾. Ἀπαιτούστου ιδεάζον χάρισμα· δὲν ἔχουσι χρείαν ἀπὸ κανόνας, ὃσοι τὸ ἐδέχθησαν ἐκ φύσεως, εἰστούσαι ἀλλοιούς ηθελον ἦναι ἀνιψελεῖς. Ο Πίνθαρος ἐσιχούργυτεν ἀσματα βακχικὰ⁽³⁾, ἀλλὰ πάντοτε θέλουσι μελωδεῖ τὰ τοῦ Ανακρέωνος, καὶ Αλκαίου. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν ἀσμάτων ἡ διήγησις τῶν πόνων ἡδύνεται ἀπὸ τὴν ἐνθύμησιν ἐγγωσμένων τενῶν κατασάσσεων, ἢ ἀπὸ τὴν τῶν οὐφελειῶν, ὃσας οἱ πόνοι προμηθεύουσιν. Ἡκουσάποτε σρατιώτην ἡμιμεθύοντα, ὅτι ἐμελώδει πολεμικὸν ἀσμα, τοῦ ὄποιου θέλω ἀποδώσει καλλίτερα τὸ νόημα, ἢ τὰ λόγια. »Λόγχη, σπαθίου, καὶ ἀσπίς, ίδού οἱ Σκασκυροί μας. Μὲ τὴν λόγχην, σπαθίου, καὶ ἀσπίδα, ἔχω πεδιάδας, Θέρη, καὶ οίνου. Βλέπω ἀνθρώπους γονυπετοῦντας ἐμπροσθέν μου, μὲ καλούσιν ἡγεμόνατων, καὶ κύριον. Δὲν ἔχουσι λόγχην, σπαθίου, καὶ ἀσπίδα⁽⁴⁾.

(1) Αὐτ. τό. Σ. §. 320. (2) αὐτ. 347. (3) ΑΞΙ. Ι. Σ. Σου. εἰς Πίνθ. (4) ΑΝΤ. βιβλ. ι. κεφ. ii.

§. ιδ. Πότου πρέπει νὰ ἀνθῆ ἡ ποίησις εἰς τόπουν, ὅτου
ἡ φύσις, καὶ αἱ νομοδοτικαὶ διαταγαὶ ἀναγκάζουσιν ἀκαταπάυ-
σις νὰ διαχέωνται ἀφθόνως ζωηρά, καὶ λαμπρῇ φαντασίᾳ! Επειδὴ οἱ Ἕλληνες ὅχι μόνον εἰς τὰς ἐκβάσιες τῆς ἐποκοῖς,
καὶ τὰς δραματικὰς τέχνης ἐνδιαίταντας ἀνδριάντας, καὶ πολυ-
τελοτέρους ἔτι ύποταγὴν χρεωσουμένης τιμῆς, ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ εἴ-
δη τῆς ποιήσεως τῆς λυρικῆς ἐβραβεύθησαν λαμπροὶ σέφανοι.
Δὲν εἶναι πόλεις, ἢτις κατ' ἔτος δὲν πανηγυρίζει ἵκανας ἑορτὰς
εἰς τιμὴν τῶν Θεῶν της. Δὲν εἶναι ἑορτὴ, ἢτις δὲν καλλωπί-
ζεται μὲν νέας ωδᾶς. Δὲν εἶναι ωδὴ, ἢτις δὲν ἐψάλθη ἐνώπιον
ὅλων τῶν κατοίκων, καὶ ἀπὸ χοροὺς νέων τῶν πρώτων γενεῶν.
Ποιῶν αἵτιον ἀμιλλῆς διὰ τὴν ποίησιν; Ποιὰ λαμπρότης ἔτι,
ἐν ᾧ, πανηγυρίζων τὰς νίκας τῶν ἀδελτῶν, ὁ ἴδιος καθίσας
τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος των ἄξεων! "Ἄσ τὸν μεταρέ-
ρωμεν εἰς ἀξιολογώτερον Θεατρον." Άσ διορισθῆ νὰ τελειώῃ
μὲ τὰς ωδᾶς του τὰς ἑορτὰς τῆς Ὀλυμπίας, ἢ ἄλλων μεγάλων
τῆς Ἑλλάδος πανηγύρεων· ποία ἄλλη σιγμὴ ἀπ' αὐτὴν εἰς αὐ-
τὸν θυμηρεσέρα, ἐν ἥ δύῳ, ἢ τρεῖς μυριάδες Θεατῶν, ἐξεπ-
κότες ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν ωδῶν του, ὑψώνουσιν ἔως εἰς τὸν
οὐρανὸν φωνὰς θαυμασμοῦ, καὶ ἀγαλλιάσσεως! "Οχι, ἢ μεγα-
λιτέρα τῆς γῆς βασιλεία δὲν ἔθελε δυνηθῆ νὰ χαρίσῃ εἰς τὰν
ἀγγένειαν ἀνταμοιβὴν τόσουν ὑψηλῆς τιμῆς.

§. ιε. Ἐντεῦθεν προῆλθεν ἐκείνη ἡ ὑπόληψις, τὴν ὁ-
ποίαν ἀπολαμβάνουσι παρ' ἡμῖν οἱ ποιηταί, οἵτενες συντρέχου-
σιν εἰς τῶν ἑορτῶν μας τὸν καλλωπισμόν· μᾶλιστα, δικ-
τηροῦσιν εἰς τὴν σύνθεσίν των τὸν εἰδικὸν χαρακτῆρα τῆς Θεό-
τητος, ἢτις δέχεται τὰς προσκυνήσεις των. Επειδὴ κάθε ψαλ-
μὸς, κατὰ τὴν ὑπόθεσίν του, πρέπει νὰ διεκρίνηται μὲν γένος
ἰδεοτέρους ὑφους, καὶ μουσικῆς. "Αν ψάλλῃς ὑμνούς εἰς τὸν
πατέρα τῶν Θεῶν, λάβε τόνου σοβαρὸν, καὶ μεγαλοπρεπῆ.

Οὐταν τὸ μέλος ἀποτείνεται εἰς τὰς μούσας, τότε ἂς ἀκούουνται τόνοι ὑδύτεροι, καὶ ἀρμονικώτεροι. Οἱ παλαιοὶ ἀκριβῶς παρετήρουν αὐτὴν τὴν δικαίαν ἀναλογίαν, ἀλλ’ οἱ περιπτότεροι ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, φυταζόμενοι σοφώτεροι, ὡς μᾶλλον πεπαιδευμένοι, ἀναιδῶς δὲν τὴν ἔκριναν ἀξίαν (¹). Αὐτὴν τὴν ἐφαρμογὴν, εἴπον τότε, εὑροῦ εἰς τὰς βραχυτέρας καὶ χρήστες, διταν προχωρῶσιν εἰς διωρισμένην τινὰ ἀρχαιότητα, καὶ ἐθαύματα τοὺς πρώτους τὰς νομοθέτας, οἵ τινες τόσου καλῶς κατενόπισαν, ὅτι εἶναι αἰετώτερον νὰ δεσμεύωσι τὴν ἐλευθερίαν σας μὲν ἴστροπραξίας, ἢ μὲν ἀνάγκην. Εἰδου παρομοίως, ὅτι, μελετῶν τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνῶν, ἡ κυριότης τῶν θεομοθεσιῶν πανταχοῦ προηγήθη ἀπὸ τὴν τῶν νόμων. Αἱ μὲν θεομοθεσιαὶ εἰναι, ὡς ὁδηγοὶ, οἵ τινες μᾶς χειραγωγοῦσιν εἰς τὰς, διταν περιέδραμον, ὁδοὺς, οἱ δὲ νόμοι, ὡς γεωγραφικοὶ πίνακες, ἐν οἷς ἐσχεδίασται τοὺς δρόμους δι’ ἀπλῆς γραφῆς, χωρὶς νὰ προσέχωσιν εἰς τὰς περιεροφάς των. Δὲν θέλω ἀναγνωτεῖσθαι εἰς τὰς, εἰπε πάλιν ὁ Εὐκλείδης, τοὺς ἐνοχλητικοὺς καταλόγους ὅλων τῶν ποιητῶν, δισοὶ εὐδοκίμηταιν εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν, ἀλλὰ θέλω σᾶς διηγηθῆ τοὺς κυριοῦσσιν, οἵ τινες εἶναι μεταξὺ μὲν τῶν ἀνδρῶν ὁ Στητίχωρος, Ἱβυχος, Ἀλκαλος, Ἀλκημᾶν, Σεμωνίδης, Βακχυλίδης, Ἀνακρέων, καὶ Πύθαρος. Μεταξὺ δὲ τῶν γυναικῶν, ἐπειδὴ πολλαὶ ἐξησκήπτησαν μὲν ἔκβασιν εἰς γένος τόσου δεκτικὸν εὐχρεστήσεων, ἡ Σαπφώ, Ἡρινα, Τελεσίλλος, Προξέλλη, Μύρτης, καὶ Κόρυννα (²).

§. 15. Πρὸν προβώμεν περαιτέρω, χρεωτῷ νὰ σᾶς θεάσω διὰ ποίημα, εἰς τὸ ὅποιον συχνὰ καθοράται ἐκεῖνος ὁ ἐνθουσιαστὸς, περὶ τοῦ ὅποιου πολλάκις ὠμίητα. Αὐτοὶ εἶναι ὄμνοι εἰς τιμὴν τοῦ Βάκχου, Διθύραμβοι καλούμενοι. Πρέπει

(1) Ήλιος περὶ τοῦ γ. §. 700. Πλούσιος περὶ μουσικής. §. 1133. lett. sur la muse par l’abbé Arnaud. 16. (2) Voss de inst. poet. ibid.

νὰ ἦναι εἰς εἶδος ἐκσάπεως, ὅταν τοὺς γράφη, καὶ εἰς ἐνθου-
σιασμὸν, ὅταν τοὺς μελῳδὴν⁽¹⁾, ἐπειδὴ τὸ τέλος τῶν Διεθυράμ-
βων συνίσταται νὰ συγχροτῶσιν ὄρχήσεις ζωηρὰς, καὶ ταραχώ-
δεις, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γενομένας κυκλικῶς⁽²⁾. Το ποίη-
μα τούτο εὔκολη γυνωρίζεται ἀπὸ τὰς ιδιότητας, αἱ ὥποιαι τὸ
διακρίνουσιν ἀπὸ τὰ ἄλλα⁽³⁾. Διὰ νὰ περιγράψῃ τὰς ἐν αὐ-
τῷ ποιότητας, καὶ ἀναφορὰς ὑποθέσεώς τινος, συγχωρεῖ νὰ συ-
νάπτῃ πολλὰς λέξεις εἰς μίαν, καὶ προκύπτουσιν ἐντεῦθεν λέ-
ξεις τόσον σχολογενεῖς, ὡς ἀτονοῦσι τὸν ἀκοήν, καὶ τόσον βρον-
τῶδεις, ὡς κλονίζουσι τὸν φαντασίαν⁽⁴⁾. Μεταφοραὶ, αἱ ὥ-
ποιαι φαίνονται ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀναμεταξύ των κάμμιαν οἰκειό-
τητα, ἀκολουθουσιν εἰς αὐτὸν ἄλλεπάλληλοι, χωρὶς νὰ φυλάτ-
τωσι κάμμικαν τάξιν. Ὁ ποιητὴς, ὃς τις τρέχει μὲ ἀχαλεινώτους
ὄριας, βλέπει τὸν δεσμὸν τῶν ἐνυσιῶν, καὶ τὸν παραβλέπει,
ὅτι μὲν ὑπερποδᾶ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ἅρτι δὲ μετέρχε-
ται μίτρα σίχων διάφορα, καὶ εἴη μέλους πολυποίκιλα⁽⁵⁾.
Ἐν ᾧ ὁ ἀγγίνοντος, ὠφελούμενος ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐλευθερίας ἐκ-
δέτει εἰς τὰς ὄψεις μᾶς τὰ μεγάλα πλούτη τῆς ποίησεως, οἱ
ἀδύνατοι μεμπταὶ σενοχωροῦνται νὰ δείχνωσι μόνον τὸν ἐπαρ-
σιν τους, καὶ, ὃντας ὑπόφυχοι, δὲν προξενοῦσιν εἰς τὴν κάμ-
μικαν προσπάθειαν, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ φαίνωνται βραχύνος,
γίνονται σκοτεινοί, ἐπιχέοντες εἰς τὰς κοινὰς ἰδέας χρώματα ἕ-
τε κοινότερα· οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἀρχὰς τῶν
ποιημάτων τους ἀγωνίζονται νὰ μᾶς θαυμάσωσι μὲ τὴν μεγα-
λοπρέπειαν τῶν εἰκόνων, τὰς ὥποιας λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ με-
τίωρα, καὶ οὐράνια φανούμενα⁽⁶⁾. Ἐντεῦθεν ἐκπέντει τοῦ Ἀ-

(1) Πλα. Ιω. §. 534. (2) Προσλ. χρησ., παρὰ Φωτ. βλ. ε. 985.
Σχο. Πινδ. Ὀλύμ. σ. 51. 23. (3) Schmidt. de diihyrt. ad epic. edit.
pind. p. 251. ὑπομνή. τῆς φολ. ἀκ. τό. ε. §. 307. (4) Ἀριζό. εἰρ.
σ. 83. Σχο. αἰτ. Αριζ. ὅπτ. γ. κερ. γ. Σου. εἰς Δειπ. (5) Διον.
Ἀλ. περὶ τῆς τῶν λ. εἰς. §. 19. (6) Σου. αἰτ.

40 ΠΕΡΙΗΓ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΤΟΥ ΝΕ. ΑΝΑΧ.

ριζοφάνους αἱ ἀξειόττες. Ὑποθέτει εἰς μίαν του κωμῳδίαν ἄν-
δρωπον, ὅτι κατῆλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν. Τὸν ἐρωτῶσι, τί εἴδεν
ἔκει; Δύω, ἦ τρεῖς ποιητὰς τῶν Διεύραμβων, ἀπεκρίθη, ὅτι
περιέτρεχον ἀνάμεσα εἰς τὰ νέφη, καὶ τοὺς ἀνέμους, διὰ νὰ συλλέ-
γωσιν ἐκεῖθεν ἀγριῶν, καὶ σροβύλους, μὲ τοὺς ὄποιους ἔμελλον
νὰ κατασκευάσωσι τοὺς προλόγους των (¹). Άλλαχοῦ συγκρί-
νει τὰς φράσεις αὐτῶν τῶν ποιητῶν μὲ τὰς σφαιρὰς τοῦ ἀέρος,
αἱ ὄποιαι ἐξατμίζονται, διαρρήγνυονται μὲ χρότου τὸ κάλυμ-
μά των (²).

§. 15. Ἐγταῦθα εἰς ἔτι καὶ νῦν δεικνύεται τῶν συμβι-
βασμῶν ἡ δύναμις. Ο αὐτὸς ποιητὴς, ὃς τις, διὰ νὰ πανηγυ-
ρίσῃ τὸν Ἀπόλλωνα ἔβαλε τὴν ψυχὴν του εἰς κατάζασιν ἡσυ-
χον, διερεθίζεται ἀπὸ ὄρμην, ὅταν ἐπιχειρεισθῇ τοῦ Βάκχου τὸν
ἐπικινον· καὶ ἂν ἡ φαντασία του βραδύνῃ νὰ ἐξαρθῇ, τὴν κα-
τασείει μὲ τὴν ἀμετρού χρῆσιν τοῦ οὖσου (³). Κερκυνώθεις ἀ-
πὸ τοῦτο τὸ ὑγρὸν, ὡς ἀπὸ βολῆν κερκυνοῦ, ἐλεγεν ὁ Ἀρχί-
λοχος, εἰσέρχομαι εἰς τὸ σάδιον. Ο Εὐκλειδῶν συνήθροισι
τοὺς Διεύραμβους αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ (⁴), τοὺς τοῦ Ἀρίωνος (⁵),
Λάσσου (⁶), Πενδάρου (⁷), Μελανιππίδου (⁸), Φιλοξένους (⁹),
Τιμοθέου, Τελεζοῦ, Πολυειδοῦς (¹⁰), Ιωνος (¹¹), καὶ ἄλλων πολ-
λῶν, ἀπὸ τοὺς ὄποιους οἱ περισσότεροι ἔζησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
μας. Ἐπειδὴ τὸ εἶδος τοῦτο, ὅπου ἀφορᾶ εἰς ὑψος, ἔχει λειά-
ζον τις θελγυτρον διὰ τοὺς μεσαῖους ποιητὰς, καὶ ἐπειδὴ ὅλος
ὁ κόσμος ζητεῖ κατὰ τὸ παρὸν νὰ τεθῇ ὑπεράνω τῆς κατασά-

(¹) Ἀριστοφ. αὐτ. 829. σφῆ. 1333. (²) Ἀριστοφ. βάτρ. 5. 251.
Σχέ. αὐτ. Voss. de instit. poet. I. 3. o. 16. (3) Ής Διενύσσοι ἀνα-
τοζ καλέσεις ἐξαρξαι μέλος οίσα διδύραμβος, οἴνῳ συγκεραυνωθεῖς φρίνας.
Φιλόχ. καὶ Ἐπ.χ. πχρ' Ἀθη. ιδ. κεφ. 5'. (4) αὐτ. (5) Ήρ. α. 5. 23.
Σου. εἰς Ἀριω. (6) Ηλή. Ἀλ. σφω. α. §. 365. Αιλ. 15. ζω. 5. μζ.
(7) Στρά. Σ. 404. Διον. Ἀλ. περὶ ἐξ. λ. 152. Σου. Πάθ. Σει. απομ. α. 725. (8) Διο. Ἀλ. αὐτ. Σου. Φιλόξ. (10) Διόδ. ιδ. §. 273.
(11) Ἀριστοφ. ιδ. ο. 835.

σεώς του, κάθε ποιητής ὄμοιος θέλει νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τοῦ προτερήματός του. Εἰδον μετὰ ταῦτα συλλόγον τῶν ἐκ τοῦ προχείρου⁽¹⁾, Αἰνιγμάτων, Ἀκροσίχων, καὶ παντὸς εἴδους Γρίφων⁽²⁾. Ἐσπειάθηται εἰς τὰ τελευταῖα ἐδάφια, ωύτε, Θυσιαστήριον, δίσομος πέλεκυς, πτέρυγες τοῦ ἔρωτος. Ἔξετάζων ἐγγύθεν αὐτὰ τὰ σχέδια, περιειργάθην, ὅτι ἡσαν τεμμάχη τῆς ποιήσεως συντεθειμένα ἀπὸ σίχους, τῶν ὅποιων τὰ ὀικόφορα μέτρα ἐδείκνυον τὴν, ἣν ἐν εἴδει παιδιᾶς παρίσων, ὑπόθεσιν. Εἰς μὲν τὸ ώδην, π. χ. οἱ δύω πρῶτοι σίχοι ἡσαν τρισύλλαβοι, οἱ ἀκόλουθοι ἡυξανού πάντοτε μέχρι τοῦ δισέντος σημείου, ὅτεν ἐσμικρύνοντο κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν ἡυξανού, εἰς δύω τρισύλλαβους σίχους ἀποπερατούμενοι, ως οἱ ἀρκτικοί. Σιμμίας ὁ Ρόδιος προσφάτως κατεπλούγεσσε τὴν φιλολογίαν ἀπὸ προϊόντα τοιαῦτα, τόσον παιδαριώδη, ὃσου καὶ ἐπίμοχθα.

§. m. Ὁ Λύσις, ἐμπαθὴς εἰς τὴν ποίησιν, πάντοτε ἐφοβεῖτο, μήπως τὴν κατατάξωσιν εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ψυχρολόγων διασκεδάσεων, καὶ παρατηρῶν, ὅτι ὁ Εὔκλείδης πολλάκις ἐδηλοποίησεν, ὅτι κάνεις ποιητής δὲν πρέπει νὰ τρέψῃται μὲ ἐλπίδας ἐκβάσεως, ὅταν δὲν ἔχῃ τὸ χάρισμα τοῦ ἀρέσκειν, ἔκραξεν, ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν ὑπομονήν. Ἡ ποίησις ἐξευγενίζει τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ποίησις ἐδιδάξει τὴν παιδικήν μου ἡλικίαν· ἡ ποίησις μετριάζει τῶν ἐντολῶν τὴν αὐξηρότητα, ἀποκαθίσα τὴν ἀρετὴν ἐρασμιωτέραν, χαριζομένη εἰς αὐτὴν τὰς χάριτάς της, καὶ διεγείρουσα τὴν ψυχήν μου εἰς ἐποποίησαν, τὴν σύρει ἐπὶ τοῦ Θεάτρου εἰς συμπάθειαν, τὴν γεμίζει ἀπὸ ἵερὸν σέβας εἰς τὰς ἱεροπραξίας της, τὴν παρακινεῖ νὰ εὐθυμηῇ εἰς τὸ συμπόσιο, ἐξυπνᾷ τὴν ἀνθρίαν της εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἐχ-

(1) Σιμων. παρ' Ἀθην. γ. λε. (2) Ηαλλ. παρ' αὐτ. i. x. ὅρη τὴν σημ.

θροῦ, καὶ ὃν αἱ μυθοπλασίαι τῆς ἀφορῶν εἰς τὸ νὰ κατα-
πρᾶσιν ωστὶ τὸ ἀνήσυχον τῆς φαντασίας μᾶς δρασίμου, δὲν ἔ-
θελεν ἦναι πραγματιώδες ἀγαθὸν, ὅτι μᾶς προμηθεύει ἡδο-
νάς τηνας μεταξὺ τόσων κκακῶν, διὰ τὸ ὅποικα καταπαύσως πα-
ραπομονῆται οἱ ἄνθρωποι; Ὁ Εὐκλεῖδης ἐμειδίασε δὲ αὐτὴν
τὴν τοῦ Λύτερος ἀλλοίωσιν, καὶ, διὸ νὰ τὴν ἐξέψῃ περισσό-
τερον, εἶπε πάλιν. Ἡξεύρω δὲτοι ὁ Πλάτων ἐφρόντισε διὰ τὴν
παιδιαγωγίαν του. Ἀλητηρίας δὲτοι ἔκρινε τὰς ποιητικὰς μυ-
θοπλασίας, ὡς ἀπίστους, καὶ κινδυνωδεις εἰκόνας, αἱ ὅποιαι κα-
ταβιβίζουσι τοὺς Θεοὺς, καὶ ἥρως ἀπὸ τὴν ἀξίαν τους, καὶ
χορηγοῦσιν εἰς τὴν φαντασίαν μᾶς μόνον ἀρετῆς φαντάσματα(1);
Ἄντιον δὲτοι δινατὸν νὰ τὰ ἀλητηρίας, εἰπεν ὁ Λύτης, τὰ συγ-
γράμματά του ἔθελον μοὶ τὰ ἐν Θυμῷ τοι ἀμέσως. Μή δὲλον τοῦ-
το ποέπει νὰ τὸ εἰπῶ. Πολλάκις ἡσθιανόμην δὲτοι ἐσυρόμην ἀπὸ
τὴν δύναμιν τῶν λόγων του, καὶ τοῦτο ἐγίνετο μόνον διὰ τῆς
ποιητικῆς του ὑφους του. Ἀλλοτε, ἐν τῷ τὸν ἔβλεπον δὲτοι ἐσρεψε
κατὰ τῆς φαντασίας τὸ δινατὰ ὄπλα, τὰ ὅποια αὐτὴν ἔθελεν
εἰς τὰς χειράς του, παρεκεναύμην εἰς αὐθάδειαν νὰ τὸν κατηγορῶ, ὡς
ἀγνώματα, καὶ ἀπίστου. Δὲν δοχάζεσαι, μοὶ εἴπε μετά ταῦτα,
δὲτοι ὁ κυριώδης καὶ καρδιῶδης αὐτὸς σκοπός τῶν ποιητῶν είναι νὰ μᾶς
διδάσκωσι τὰ καθήκοντα, ἡδύναντες μᾶς; Ἔξ δὲτοι, τῷ ἀπε-
κριθποι, συνκναερέφοραι μὲ τοὺς πεπαιδευμένους τοῦ κόσμου,
ἐπόλυ πραγμάτουν τὸ πολίτευμα τῶν ἐπιθυμουμένων τὴν δόξαν,
εἰς τὸ ἔχει λείπεται μοι νὰ μάθω τὸ δεύτερον αἵτιον τῶν ιδίων
αὐτῶν πράξεων. Τὸ πρῶτον σχεδὸν είναι πάντοτε φιλοχορημα-
τία, ἡ κενοδοξία· ἀλλὰ χωρὶς νὰ εἰσέλθω εἰς αὐτὰς τὰς ἀνα-
κρίσεις, θέλω σᾶς εἰπῆ ὅτι δοχάζει. Οἱ ποιηταὶ ἀγαπῶσι
νὰ ἀρέσκωσιν, ἡ ποίησις ἵστως εἶγει ἐπωφελής (2).

(1) Πλάτ. δημοκ. γ. 5. 387. f. 599. (2) Αρισ. ποιη. κεφ. 3. Voss.
de art. poet. nat. c. 8. p. 42.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΑ'.

Ακολοθία τῆς Βιβλιοθήκης — Η Ηθική.

§. α'. **H**ηθική, μᾶς εἶπεν ὁ Εὐκλεῖδης, ἡτού ἀλλοτε διδαχτικῶν γυμνωμῶν ὑφάσμα. Ο Πυθαγόρας, καὶ οἱ πρῶτοι του μαθηταὶ περίεργοι πάντοτε νὰ ἀνατρέχωσιν εἰς τὰς αἰτίας παντὸς πράγματος, τὴν ἔδεσσαν μὲν ἀρχὰς πολλὰ ὑψηλὰς ὅπο τὰ κοινὰ πνεύματα⁽¹⁾, τότε ἡ ηθικὴ κατέση ἐπισήμην, καὶ ὁ Ἀνθώπος ἐγγωρίσθη τούλαχιστον τόσου, ὃσου ἐδύνατο. Ἀλλ' εἰς τὸ ἔξης πῦλον ἀλητικόντα τὸν ἔαυτόν του, ὅταν οἱ σοφισταὶ ἔξπλωταν τὰς ἀμφιβολίας των εἰς τὰς ὠφελιμωτέρας ἀληθείας. Ο Σωκράτης, πεπαισμένος, δὲ εἰπλάσθημεν νὰ ἐνεργῶμεν μᾶλλον, ἢ νὰ σκεπτώμεθα, δὲν προσπλάσθη τόσον εἰς τὸ θεωρητικὸν, ὃσου εἰς τὸ πρακτικόν της μέρος. Απέρριψε τὰς ἀφροπομένας ἴδειας, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι κατεβίβασε τὴν φιλοσοφίαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν⁽²⁾. Οι μαθηταὶ του ἐξήγυγταν τὴν διδασκαλίαν του, καὶ τινες τὴν μετέβαλον δι' ἴδεων τόσου ὑψηλῶν, ὥσε κατέσησαν τὴν ηθικὴν νὰ ἀνέλθῃ πάλιν εἰς τὸν οὐρανόν. Τὸ σχολεῖον τοῦ Πυθαγόρου ἐνόμιζεν ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀρνήται ἐνίστε τὴν μυστριώδη του γλωσσαν, διὰ νὰ μᾶς φωτίζῃ εἰς τὰ πάθη, καὶ χρέουμεν. Τούτο ὁ Θεάγης, Μέτοπος, καὶ Ἀρχύτας ἵβαλον εἰς πρᾶξιν μὲν ἐκβασιαῖς⁽³⁾. Πραγματεῖαι διέψορος, ἐξελθοῦσαι ἀπὸ τὰς χειράς των, εύρισκονται διατεταγμέναι εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Εὐκλεῖδου, πρὸ τῶν βιβλίων, τὰ ὅποια ὁ Ἀριστοτέλης περὶ ήθῶν συνέταξεν. "Οταν ὠμιλουν περὶ τῆς παιδαγωγίας τῶν Ἀθηναϊκῶν.

(1) Ἀριτ. μεγ. ήθ. α'. κεφ. α'. (2) Gicer. tuscul. c. 4. (3) Στορ. πελλαχοῦ.

ναιών, ἐπροσπάθησα νὰ ἐκθέσω τὴν διδασκαλίαν τοῦ τελευταίου, ἢ ὅποια συμψωνεὶ μὲ τὴν τῶν προτέρων ἐντελέσατα. Τέως μέλλω νὰ ἀναφέρω σπουδιώσεις τινάς, τὰς ὅποιας ὁ Εὐχείδης ἐρανίζει ἀπὸ πολλὰ συγγράμματα, ἐπιπόνως παρ' αὐτοῦ ἀθροισθέντα.

§. β'. Ἡ λέξις ἀρετὴ, κατὰ τὴν παραγωγὴν της, ἐσήμαινε μόνον τὸν ἴσχυν, καὶ ῥώμην τοῦ σώματος⁽¹⁾. Κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην εἰπεν ὁ "Ομηρος ἡ ἀρετὴ τοῦ ἐπιπού⁽²⁾", καὶ ἔτι λέγουσιν ἡ ἀρετὴ τῆς γῆς⁽³⁾. Μετὰ ταῦτα αὐτὴ ἡ λέξις ἐσήμαινε ὅτι τὸν τιμιότερον εἴστε ὑποκείμενοι. Κατὰ τὸ παρὸν τὴν μεταχειρίζονται διὰ νὰ ἔξηγῶσι τὰς ποιότητας τοῦ πνεύματος, καὶ συνεχέσερον τὰς τῆς καρδίας⁽⁴⁾. Ὁ ἐρημίτης ἄνθρωπος δύναται νὰ ἔχῃ μόνον δύνα ροπᾶς, τὸν ἐπιθυμίαν, καὶ τὸν φόβον. "Ολαι αἱ ἐνέργειαι του ὥθελον περιορίζονται, ἢ εἰς τὸ νὰ διώκηται, ἢ νὰ φεύγῃ ἀπ' αὐτό⁽⁵⁾". Ἀλλ' εἰς τὸν πολεκῆν κοινωνίαν, ἐπειδὴ αἱ δύνα ροπαὶ δύνανται νὰ ἐκτείνωνται εἰς μέγαν ἀρεθμὸν ὑποθέσεων, διὰ τοῦτο διεκριοῦνται εἰς διάφορα εἴδη. Ἐντεῦθεν ἡ φιλοτιμία, τὸ μῆσος, καὶ αἱ σῆλαι κινήσεις, διὸν ἡ ψυχὴ του ταράττεται. "Ἄρα, ἐπειδὴ ἐδέχθη τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὸν φόβον μόνον διὰ τὴν ἴδειαν του διατήρησιν, πρέπει τέως νὰ συντρέχωσιν ὅλαι του αἱ διαθέσεις τόσον εἰς τὴν διατήρησιν του, ὃσον καὶ εἰς τὴν τῶν ἄλλων. "Οταν, διοικούμεναι ἀπὸ τὸν ὄρθρον λόγου, παράγωσιν αὐτὸ τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα, τότε ἀποκαθίσανται ἀρεταῖ. Ἀπ' αὐτὰς διακρίνονται τίσταρες πρῶται. Ἰσχὺς, Θέμις, Φρόνησις, καὶ Σωφροσύνη⁽⁶⁾. Ἐνταῦθα ἐναργῶς ἀποδεικνύεται ἡ βαθεῖα σύνεσις τῶν φιλοσόφων ἐκείνων, οἵ τε

(1) Ὁμ. "Il. ii. 54. 642. (2) αὐτ. (3) Θουκ. α'. κεφ. β'. (4) Αἰγαῖ. αὐτ. (5) Ὁ αὐτ. περὶ ζω. γ'. κεφ. i. (6) Ἀρχ. παρὸς Στοβ. λι. α'. §. 14. Πλά. περὶ γέ. φι. §. 964.

μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον διέκρινον τὰς ἀρετὰς, τὰς ὅποιας ὅλος ὁ κόσμος γυμνοῖς. Αἱ δύο πρῶται τιμωτέραι, ὡς γενικωτέρας ὠφελεῖσας παραίτου, ἐφαπλοῦνται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Ἡ λογική, ἡ ἀνδρεία εἰς τὸν πόλεμον, ἡ θεμιτεία εἰς τὴν εἰονότητα (¹). Αἱ λοιπαὶ δύο ἔκτείνονται εἰς τὴν ιδεικωτέραν ἡμῶν ὠφέλειαν. Εἰς κλίμα, ὅπου ἡ φυγασία είναι τότου ζώη, καὶ τὰ πάθη τότου ζέοντα, ἡ φρόνησις ἐπρέπε νὰ ἔναι τὸ πρῶτον τοῦ νοὸς προτέρημα, καὶ ἡ σωφροσύνη τὸ τῆς καρδίας. Ὁ Λύσις ἡρώτησεν, ἂν οἱ φιλόσοφοι διαφωνοῦσιν εἰς τινα ἄρθρα τῆς ἡθικῆς. Ἔνιστα, ἀπεκρίθη ὁ Εὐκλείδης, οἶον τὰ παραδείγματα.

§. γ. Ἐσύστησαν δὲ ἀρχὴν ὅτι πρᾶξις, διὰ νὰ ἔναι ἐνάρετος, ἡ ὑπεύθυνος, πρέπει νὰ ἔναι ἐθελούσιος. Ζητεῖται ἀκολούθως νὰ ἔξετάσωμεν, ἂν ἐνεργῶμεν ἄνευ ἀνάγκης. Αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι κρίνουσιν ἄξια συγγνώμης τὰ ἀμαρτήματα τοῦ ἔρωτος, καὶ θυμοῦ· ἐπειδὴ κατ' αὐτοὺς αὐτὰ τὰ πάθη είναι ἀπὸ ἡμᾶς ἴτυχορότερα (²). Δύνανται, χαριζόμενοι εἰς τὴν δόξαν τους, νὰ προβάλωσιν ἐκείνην τὴν παράξενον κρίσιν, τὴν ὅποιαν ἀπεφάστησεν ἐν ἀπὸ τὰ κριτήσιά μας. Τιόστις, ὃς τις ἐθανάτωσε τὸν πατέρα του, πριτεκλήθη εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ πρὸς ὑπεράσπισίν του, εἶπεν, ὅτι καὶ ὁ πατέρας του ἐθανάτωσε τὸν ἐδίκοντο. Οἱ κριταὶ, πεπεισμένοι, ὅτι ἡ ὄρμὴ τοῦ χαρακτῆρος ἦτον κατὰ κληρονομίαν εἰς ἐκείνην τὴν γυνεάν, δὲν ἐτόλμησαν νὰ καταδικάσωσι τὸν ὑπεύθυνον (³), ἀλλ' ἄλλοι φιλόσοφοι, μᾶλλον πεφωτισμένοι, ἀντεῖσθησαν εἰς παρομοίαν ἀπόφασιν. Κἀνταν πάθος, λέγουσι, δὲν ἥθελε δυνηθῆ νὰ μᾶς σύρῃ ἄνευ τῆς θελήσεώς μας. Κάθε δύναμις, ἥτις μᾶς βιάζει, είναι ἐξωγερική, καὶ ἐπομένως εἰς ἡμᾶς ξένη (⁴). Είναι συγχωρημένον νὰ

(1) Ἀρι. ῥητ. α'. κεφ. Σ'. (2) αὐτ. β'. κεφ. η'. (3) ὁ αὐ. μεγ. ηδ. β'. κεφ. Σ'. (4) ὁ αὐτ. ηδ. γ. γ. μεγ. ηδ. α. ιτ.

ἐκδικηθῆ τὸν ἔχθρόν του; Βέβαια, ἀποκρίνονται τοις· ἐπειδὴ εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν δικαιοσύνην νὰ ἀποδίδῃ κακὸν ἀντὶ κακοῦ (¹). Μὲ δὲν τοῦτο ἡ ὀληθῆς ἀρετὴ εὐρίσκει περισσότερα μεγάλειότητα, ὅταν τὴν ἀλησμονὴν. Αὐτὴ ὑπαγορεύει ἐκεῖνας τὰς ἐντολὰς, τὰς ὁποῖς θέλεις εὐρῇ εἰς πολλοὺς φριξούς φους. Μήν εἴπης κακὸν κατὰ τῶν ἔχθρων τούς (²)· ἀντὶ νὰ προσπαθῆς νὰ τὸν βλάψῃς, ἀγωνίζους νὰ μεταβάλῃς εἰς φελικίαν τὸ μεσός του (³). ἔνας ἔλεγεν εἰς τὸν Διογένην, Θέλω νὰ ἐκδικηθῶ, μάθε με μὲν ποιον τρόπον. Γενοῦ ἀπ' ἔκπινον, ἀπεκρίθη ἐναρετώτερος (⁴).

§. 3. 'Ο Σωκράτης ἀπ' αὐτὴν τὴν συμβουλὴν ἐποίησεν αὐτοῖς ἐντολήν. 'Απ' αὐτὸ τὸ ὄφος, ὅπου ἡ ἀνθρωπίνη σοçία δύναται νὰ φθάσῃ, φωνᾶζει εἰς αὐτούς. Ποτὲ δὲν εἶναι εἰς ἑστᾶς συγχωρημένον νὰ ἀποδίδητε κακὸν ἀντὶ κακοῦ (⁵). Δῆμοί τεννες συγχωροῦσι τὴν αὐτοχειρίαν (⁶), ἀλλ' ὁ Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης, τῶν ὁποίων ἡ ἀξιοπισία εἶναι ὑπερτέρη ἀπὸ τὴν τῶν δήμων, διαβεβαιοῦσιν δὲν κάνεις δὴν εἶναι εἰς δικαιώματα νὰ ἀφήσῃ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν οἱ Θεοὶ τῷ ἔδειρσαν εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν (⁷). Οἱ πολίται τῶν ἐμπορικῶν πόλεων δανείζουσι τὸ ἀργύριόν τους εἰς τὴν ἀγορὰν μὲ τόκους, ἀλλ' εἰς τὸ σχέδιον τῆς θεμελιωμένης ἐπὶ τῆς ἀρετῆς δημοκρατίας, ὁ Πλάτων ἐπιτάττει νὰ δανείζωσι, χωρὶς νὰ ἀπαιτῶσι τόκου (⁸). 'Ανέκαθεν ἔδωκαν ἐπαινούσις εἰς τὴν χρησότητα, εἰς τὴν καθαρότητα τῶν ἥθων, καὶ εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν. Αὐτέκαθεν ἡγέρθησαν ἐναυτίου τοῦ φόνου, μοιχείας, ἐπιοσκίας, καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς κακίας. Οἱ πλέον διεφθαρμένοι συγ-

(1) 'Ο αἰ. 'ρητ. α' Σ. (2) Πεττα. παρὰ Λαερ. α'. 78. (3) Ηλιοβ. παρ' αι. αὐτ. 91. (4) Πλού. ποιη. ὀλού. 21. (5) Πλά. εἰς Κριτ. 49. (6) Στρα. 1. 486. Λίλ. ποιη. 15. γ'. 37. (7) Πλά. εἰς Φαιδ. 62. Cicet de Senect. c. 20. (8) Πλά. περὶ νόμ. ε'. 742.

γραφεῖς δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι διδασκαλίαν ἡερὸν, καὶ οἱ τολμηρότεροι σενοχωροῦνται νὰ ἀποδοκιμάζωσι τὰς, ὅσας εἴχαν γουσίν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῶν, συνεπείας. Οὐδεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἥθελε τολμήσει νὰ βεβαιώσῃ, ὅτε εἶναι προτιμότερον νὰ κάμη ἀδικίαν, ἢ νὰ τὴν ὑπόφερῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους (¹). Δέν πρέπει νὰ ἐκθαμβίσῃς, ἂν τὰ καθῆκοντά μας ἦντι πεχαρχυμένα εἰς τόμους, καὶ συγγραφεῖς, ὅλῃ ἵστη ἀκριβοεστέρῃς τὸν σκοπὸν τῶν νομοθετιῶν μας μετάκτητε νὰ ἐκθαμβίσῃς περισσότερον. Αἱ ἑορτὴ, τὰ δεξάμενα, καὶ αἱ τέχναι εἴλαβον πάρο ἡμένι καὶ ἀρχὰς ἡθικὸν ὑποκείμενον, τοῦ ὅποιου εὔκολον είναι νὰ ἀκολουθήσῃς τὰ ἔχην. Συνήθειαι, αἱ ὅποιαι ἐργαίνοντο ἀδιάφοροι, παριζώσιν ἐνίστε προτρεπτικὸν μάθημα. Ἐφρόντιοι νὰ ἐγείρωσι τοὺς ναοὺς τῶν Χαρίτων εἰς τὸ ἵκτεθειμένα εἰς τὰς ὅψεις πάντων μέρη· δι' ὅτι ὁ ἐπαίνος τῆς εὐγνωμοσύνης πουθενά δὲν δύναται νὰ ἦναι πολλὰ ὑπέρμετρος (²). Ἔως εἰς τὸν μηχανισμὸν τῆς ἡμετέρας διαλέκτου τὰ φῶτα τῆς φυσικῆς ὄρμης, ἢ τοῦ λόγου συνειπήγαγον πολυτίμους ἀληθείας. Ανάμεσα εἰς τὰς ἀρχαῖας ἐκείνας ἐπιγραφὰς τῆς πολεικῆς, τὰς ὅποιας βάλλομεν εἰς τὴν ἀρχήν τηνος γράμματος, καὶ μετερχόμεθα εἰς διαφόρους συναπαντήσεις, είναι μία ἀξία προσοχῆς. Ἀντὶ νὰ εἰπῶ, ὑγίατνε, λέγω ἀπλῶς, ἀγαθοποίεις (³). Τοῦτο σημαίνει ὅτι σᾶς ἐπεύχομαι τὴν μεγαληπτέραν εὐδαιμονίαν. Ή λέξεις ἄριστος σημαίνει τὸν διακρινόμενον μὲ τὴν ἀνδρίαν, ἢ ἀρετὴν του· ἐπειδὴ ἡ ἀνδρία είναι χρειώδης καὶ εἰς τὴν μίαν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην (⁴). Θέλει νὰ δώσῃ κάνεις τὴν ἰδέαν ἀνθρώπου ἐντελῶς ἐναρέτου; Ἀποδίδει εἰς αὐτὸν τὸ καλὸς κἀγαθός, ἐπλ. τὰς δύο ἀξιότητας, αἱ ὅποιαι σύρουσι μᾶλιστα τὸν θαυμασμὸν, καὶ τὸ ἀξιόπιστον.

(1) Ἀρις. τοπ. π. Ζ. (2) ἐ αὐ. ἥθ. ε. π. (3) ἐ αὐ. μεγ. ἥθ.

(4) αὐτ. β. Ζ.

§. ε'. Πρὸν δώτω τέλος εἰς τοῦτο τὸ ἄρθρον, πρέπει νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τι εἴδους συγγραφῆς, εἰς τὸ ὅποιον ἐκ τίνος χρόνου οἱ συγγραφεῖς μας γυμνάζονται· δηλ. τὸ τῶν χαρακτήρων⁽¹⁾. Ἰδού, π.χ. μὲ ποικιλά χρώματα ὁ Ἀριστοτέλης ἐξωγράφει τὴν μεγαλοψυχίαν⁽²⁾. Καλοῦμεν μεγαλόψυχον ἐκείνου, τοῦ ὅποιου ἡ ψυχὴ φυσικὴ ὑψουμένη, δὲν θαμβώνεται ποτὲ ἀπὸ τὴν εὐπάθειαν, μήτε καταδαμάζεται ἀπὸ τὰς ἀτυχίας⁽³⁾. Ἀπ' ὅλα τὰ ἔκτος ἐπιθυμεῖ ἐκείνην τὴν ὑπόληψιν, ἡ ὅποια ἀποκτάται, καὶ χρέεται διὰ τῆς τιμῆς. Αἱ θελκτικώτεραι προτιμήσεις δὲν εἶναι ἄξιαι αὐτῶν τῶν ἀλλοιώσεων· ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν εἶναι ὀφειλόμεναι. "Ηθελε τὰς ἀρνηθῆ μᾶλλου, ἢ νὰ τὰς δεχθῇ δι εὐτελεῖς αἰτίας, ἢ ἀπὸ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας⁽⁴⁾". Επειδὴ δὲν φοβεῖται οὐδὲν, διὰ τοῦτο τὸ μίσος, ἡ φελία του, πᾶν ὅ,τι λέγει, εἶναι πεπαρθηκασμένα. Μὲ σόλου τοῦτο τὰ μίσοις δὲν εἶναι διαρκῆ· πεπεισμένος ὅτι ἡ ὕβρις δὲν ἔθελε δυνηθῆ νὰ τὸν φθάσῃ, πολλάκις τὴν παραβλέπει, καὶ τὴν παρατέμπει εἰς τὴν λήθην⁽⁵⁾. Ἀγαπᾷ νὰ ἐργάζοται ἔργα, τὰ ὅποια διαβαίνουσιν εἰς τοὺς μεταγενεσέρους, ποτὲ δὲν περιαυτολογεῖ, ἐπειδὴ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἐπικίνους· εἶναι ζηλωτὴς νὰ ἀποδίῃ ἐκδουλεύσεις μᾶλλου, ἢ νὰ δέχηται· ἕως εἰς τὰς ἐλαχίστας του πράξεις παρατηροῦσι τὸ ἐκμαγεῖον τῆς μεγαλειότητος. "Δυν ποιῇ ἀποκτήσεις, ἀν θέλῃ νὰ εὐχαριστήῃ ἴδιαιτέρας ἐπιθυμίας, τὰ καλὰ, καὶ ἀκαρπά τὸν ἔλκουσι μᾶλλου, ἢ τὰ κάρπιμα καὶ ὠφέλιμα. Διακόπτων τὸν λόγον τοῦ Εὔκλείδου, πρόσθετος, τῷ εἶπον, ὅτι ἐμπεισευμένος τὰ συμφέροντα μεγάλης βασιλείας, δημοσιεύει εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, καὶ συνθήκας ὅλην τῆς ψυχῆς του τὴν εὐγένειαν, ὥσε, διὰ νὰ διατηρῇ τὴν τιμὴν τοῦ εἴδους, ἀντὶ

(1) Ἀριτ. Θεόφ. καὶ ὄλλοι. (2) ήδ. δ. ζ. καὶ γ. ε. (3) αἰτ.

(4) αἰτ. μεγ. ήδ. α. καὶ. (5) ὁ αἰ. ήδ. δ. η.

νὰ περιτρέχῃ εἰς εὐτελῆ μέσα, μεταχειρίζεται τὴν σαθηρότητα, τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πρωτομάρτιος του, πρόσθες λέγω αὐτῷ, καὶ ἡθελες σχεδιάσσει τὴν εἰκόνα ἔκεινου τοῦ Ἀρσάμου, μὲ τὸν ὅποιον διῆλθον εἰς τὴν Περσίαν ἡμέρας τότου εὐτυχεῖς, καὶ ὃς τις ἀπὸ Ἐλους τοὺς ἀληθεῖς πολίτας ἔκεινυς τῆς βασιλείας μόνος ἔχρημάτισε νὰ μὴ καταχεῖλῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὴν δυσυχίαν τῆς ψυχῆς του τὸ φρόνημα.

§. 5. Ὡμήλητα εἰς τὸν Εὐκλείδην δὲ ἄλλην τινὰ εἰπήνα, τὴν ὅποιαν εἰς τὴν Περσίαν μ' ἔδειξαν, καὶ τῆς ὅποιας ἐνθυμοῦμαι μόνου τοὺς ἀκολούθους χαρακτῆρας. Ἀφιερώνω εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Ἀρσάμου τὴν ὄφειλομένην εἰς τὴν ἀρετὴν παρὰ τῆς ἀληθείας εὐπειθείκυ. Διὰ νὰ ὄμιλήσω περὶ τοῦ πνεύματός της, ἐπρεπε νὰ ἔχω τόσου, ὅσου ἔκεινη. Διὰ νὰ ὄμιλησω ὅμως περὶ τῆς καρδίας της, δὲν ἡθελεν ἐξαρκέσσει τὸ πνεῦμά της, ἐπρεπε νὰ ἔχω τὴν ψυχήν της. Ἡ Φαιδίμη διακρίνει κατὰ πρώτην μόνον προσβολὴν τὰς διαφόρους οἰκειότητας ὑποκειμένου τενὸς, μὲ μίαν μόνην λέξιν ἡξεύρει νὰ τὰς ἐρημεύῃ. Φαίνεται ὅτι ἐνθυμεῖται ἐνίστε, ὅτι δὲν ἔμαθε ποτέ· ἀπὸ ιδέας τενὸς εἶναι ἵκανη νὰ διεκρίνῃ εὐκόλως τὴν ἰσορίαν τῶν ἀποπλανήσεων τοῦ νοός. Ἀπὸ πολλὰ παραδείγματα δὲν ἡθελε συμπεράνη τὴν τῶν ἀποπλανήσεων τῆς καρδίας· εἰς τὴν ἀπλουσάτην, καὶ καθαρωτάτην καρδίαν της εἶναι ξέναι ιδέαι παρόμοιαι . . . . . Ἡμπόρει μὲ ἡσυχίαν νὰ μελετᾶ τὴν σειρὰν τῶν ἐννοιῶν, καὶ τῶν αἰσθημάτων, εἰς τὰ ὅποια ἀσχολεῖτο εἰς ὅλην της τὴν ζωὴν, χωρὶς νὰ τύπτηται ἀπὸ τὴν συνέδησιν διὰ κάπνου. Τὸ πολίτευμά της ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ ἀρεταὶ συνερχόμεναι εἰς ἓν, καθιστῶσιν εἰς τὸ ἔξης μίαν, ἡ ὅποια εἶναι τὸ ἀκηθέσχατον μέσου νὰ ἀποκτήσῃ τὴν γενικήν τεμὴν, χωρὶς νὰ διεγείρῃ τὸν φθόνον . . . . Μὲ τὴν ἀφοβον γεναιότητα, ἥτις διέβει εἰς τὸν χαρακτῆρα τὴν ἐνέργειαν, συνάπ-

τει ἀγαθότητα τόσου ἐνεργὸν, ὃσον καὶ ἀνεξάλειπτον. Ἡ ψυχὴ της πάντοτε εἰς ζωὴν φαίνεται ὅτε σύναπνέετ τὸν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων. . . . Μίαν μόνην φιλοτιμίαν ἔχει νὰ φαίνεται ἀρεσκὴ εἰς τὸν ἄνδρα της. "Ἄν εἰς τὸν νεότητά της ἥθελες ἐπαινέσει τὰς εὐχαριστίεις τῆς μορφῆς της, καὶ τῶν προτερημάτων της, τῶν ὁποίων ἔδωκε ἰδίαν ἀσθενῆ, διλήγην εὐχαριστίεις της ἥθελες προξενήσει εἰς αὐτὴν, ἀλλ᾽ ἐὸν ἥθελες ὅμιλοισε περὶ τοῦ Ἀρσάμου, ἔδιδες εἰς αὐτὴν τὸν μεγαλύτερον ἔπαινον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΙΒ'. ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ.

Νέσαι ἐπειχειρήσεις τοῦ Φιλίππου. Μάχη τῆς Χαιρωνείας. Εἰκὼν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

§. α'. **Η**' Ελλὰς, ὑψωθεῖσα εἰς τὸν ὑπέρτατον τῆς δόξης βαθμὸν, ἔμελε νὰ καταβιβασθῇ εἰς τὸ τέρμα τῆς ταπεινώσεως, ὃπου διορίζεται ἀπὸ ἐκείνην τὴν εἰμαρμένην, ἥτις κινεῖ ἀκαταπαύσις τῶν βασιλεῶν τὴν τρυγάνην. Ἡ παρακρή πρὸ πολλοῦ ἀγγελθεῖσα, ἔχομενοις πολλὰ ἀξιοσημείωτος, ὅταν διέτριψον εἰς τὴν Περσίαν, καὶ ταχυτάτη μετά τινας χρόνους. Ερχοματε εἰς τὴν λύσιν τῆς μεγάλης αὐτῆς μεταβολῆς, θέλω συντέμνει τὴν διηγήσει τῶν ἔργων, εὐχαριστούμενος ἐνίστε νὰ ἀπανθίζω ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς περιηγήσεώς μου.

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Τῶ δ'. ἵκε τῆς φ. Ὁλυμπιαδος.

(Ἀπὸ τὰς 30 ιουλίου τοῦ, 34, ἑτοὺς μέχρι 19 Ιουλίου τοῦ, 340 ε· τους πρὸ X.)

§. β'. Ηάλειν ὁ Φιλίππος ἔβαλε κατὰ νοῦν νὰ χυριεύσῃ τὴν νῆσον τῆς Εύβοιας μὲ πανουργίας, καὶ τὴν πόλιν τῶν Μεγάρων μὲ τὰ ὅπλα τῶν συμμάχων του Βοιωτῶν. Εάν ἐγί-

νετό κύριος τῶν δύώ τούτων τοποθεσιῶν, εὐθὺς ἡδεὶς γένη
καὶ τῶν Ἀθηνῶν· Οἱ Φωκίων, ἐκσρατεύσας ἐκ δευτέρου εἰς Εὔ-
βοικυν, ἐδίωξεν ἐκεῖθεν τοὺς συζαθέντας παρὰ τοῦ Φιλίππου
τυράννους· ἔδραις μετὰ ταῦτα εἰς βοήθειαν τῶν Μεγαρέων,
κατέστητε νὰ ἀποβάλλωσι τοὺς σκοποὺς τῶν Βοιωτῶν, καὶ ἡ-
σφάλισε τὸν τόπον ἀπὸ κάθε ἐπιδρομῆν (1). "Ἄν ὁ Φίλιππος
ἡμπόρει νὰ ὑποτάξῃ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις, αἱ ὄποιαι περιο-
ρίζουσι τὴν βασιλείαν του ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου,
καὶ τῆς Προποντίδος, ἡδεὶς διατάξῃ τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου, τὸν
ὄποιον οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον ἀπὸ τὸν Εὔξεινον πόντου,
καὶ ὁ ὄποιος ἡτον ἀπαραιτήτως χρειώδης πρὸς ζωτροφίαν
τοὺς (2). Μὲ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐπολιόρκησε τὸν δυνατὸν τό-
πον τῆς Περίνθου. Οἱ πολιορκούμενοι ἔδειξαν ἀνθίσασιν ἀξίαν
τῶν μεγαλητέρων ἐπαίνων· ἀνέμενον τὴν βοήθειαν ἐκ μέρους
τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, καὶ τὴν ἐδέχθησαν ἀπὸ τὸ μέρος
τῶν Βυζαντίων (3). Οἱ Φίλιππος, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν,
ἐσπίκωσε τὴν πολιορκίαν τῆς Περίνθου, καὶ ἐσρατοπέδευσεν ὑ-
πὸ τὰ τείχη τοῦ Βυζαντίου· ἀμέσως ἐσάλησαν πρέσβεις εἰς
Ἀθήνας, καὶ ἔλαβον τριήρεις, καὶ σρατιώτας, διορκούμενοις
ἀπὸ τὸν Χάροπα.

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ.

Τῷ α'. ἵτῳ τῆς ρι'. Ολυμπιάδος.

(Ἀπὸ 19 Ἰουλίου τοῦ, 340 ἵτους μέχρις 8 Ἰουλίου τοῦ, 339 ἵτους
πρὸ Χ.)

§. γ'. Η Ἑλλὰς παρηγαγε κατὰ τὸν καιρόν μου πολ-
λοὺς μεγάλους ἄνδρας, διὰ τοὺς ὄποιους δύναται νὰ τιμᾶται,
μάλιστα τρεῖς, διὰ τοὺς ὄποιους πρέπει νὰ ἀλαζονεύηται, Ἐ-
παρμενώδαν, Τεμοκέουτα, καὶ Φωκίωνα. Αμυδρῶς πως ἐθεώ-
ρησα τοὺς δύώ πρώτους, καλλίτερα ἐγνώρησα τὸν τελευταῖον·

(1) Διεδ. ιζ'. 446. Πλούτ. εἰς Φωκ. 743. (2) Δημοσ. περὶ ξεφ. 487. (3) Διεδ. αὐτ.

πολλάκις τὸν ἔβλεπον εἰς τὴν μικρὰν οἰκίαν του, ἢ ὅποια ἦτον εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Μελίτης⁽¹⁾. πάντοτε τὸν εὐριτόν διαφορετικὸν ἀπὸ τοὺς ὄλλους, καὶ μὲ τὸν ἐσυγόντον ἡμέρας ὥμεσον. "Οταν ἡ σθανόμην καθ' ἐαυτὸν ἀτονίαν τινὰ, βλέπων τὸν αὐτὸν ἀδεικίας, καὶ κακουργίας, αἱ ὅποιαι ἀτιμάζουσε τὴν ἀνθρωπότητα, ὑπῆγανον νὰ ἀναπνεύσω μίαν σιγμήν παρὰ αὐτῷ, καὶ ἐπέσερφον ἡτυχώτερος, καὶ ἐνχειρώτερος. Τῇ γ'.⁽²⁾, τοῦ Ἀνθησεριῶνος χθὲς ἦμην παρὼν εἰς τὴν παράσασιν νέας τινὸς τραγῳδίας⁽³⁾, ἢ ὅποια ἀνεκπίσως διεκόπη. Ο παρεισῶν τὸ προσωπεῖον τῆς Βασιλίσσης δὲν ἔσεργε νὰ φανῇ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε συνοδίκιν πολυάριθμον. Ἐν ὧ οἱ θεαταὶ δὲν ὑπέφερον, ὁ χορηγὸς Μελάνθιος ὥθησε τὸν ὑποκρητὴν ἔως εἰς τὴν μέσην τῆς σκηνῆς, φωνάζων. «Μὲ ζητεῖς πολλὰς ἀκολούθους, καὶ νὴ γυνὴ τοῦ Φωκίωνος ἔχει μίαν, ὅταν περιέρχηται τὰς ἀγυεὰς τῶν Αθηνῶν»⁽⁴⁾. Αὐτοὶ οἱ λόγοι, τοὺς ὅποιους ὅλος ὁ κόσμος ἔκουσεν, ἐκίνησον τοὺς παρεσῶτας νὰ χωροκροτῶσι, καὶ ἐγὼ χωρὶς νὰ ἀκούσω τὸ τέλος τῆς τραγῳδίας, ἔδραμος τάχισα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φωκίωνος, καὶ τὸν ἡυρα ὅτε ἀνέσυρεν ὑπὸ ἀπὸ τὸ πηγάδιόν του, καὶ τὴν γυναικά του, ὅτε ἐξύμωνε τὸν οἰκιακὸν ἄρτον. Επόδησα ἀπὸ τὴν χαράν μου εἰς αὐτὴν τὴν Σέαν, διηγούμενος μὲ περισσότερους ζῆλον ὃ, τι ἔκολούθησεν εἰς τὸ Σέατρον. Μοὺ ἔκουσεν μὲ ἀδιαφορίαν, καὶ τοιοῦτον τι ἔπρεπε νὰ προσμένω. Ο Φωκίων ἐλίγους ἐθέλησε ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τῶν Αθηναίων, καὶ ἡ γυνὴ του ἐθέλησε περισσότερους ἀπὸ τοῦ ἀνδρός της τὰ κατορθώματα, ἢ ὅποτε τὴν διδομένην εἰς αὐτὴν δικαιοσύνην.

§. δ. Ἡτον τότε εἰς μεγάλην ἀνδίκην δεῖ τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ δῆμου, καὶ ἔτε μᾶλλον εἰς ἀγανάκτησιν διὰ τὸ

(1) Πλούτ. εἰς Φωκ. 750. (2) τῇ 15 φευρουαρίου τοῦ, 339. (3) ὑπομν. τῆς φιλ. ἀ. το. λ. 2. §. 176. (4) Πλούτ, αὐτ.

χριμερπίς τῶν δημοσίων ῥητόρων. "Οταν μοὶ ὥμλει διὰ τὴν ἀκορεστίκην τούτων, καὶ τὴν ἔπαρσιν ἐκείνων, ὁ Δημοσθένης εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Συνωμήκησαν περὶ τῆς παρούσης τῆς Ἑλλάδος καταξίσεως. Ὁ Δημοσθένης ἤθελε νὰ κηρύξῃ εἰς τὸν Φελιππον τὸν πόλεμον, καὶ ὁ Φωκίων νὰ διατηρῇ τὴν εἰρήνην. Ἐγνώριζεν ὅτι ἡ φθορὰ μάχης τινὸς ἤθελε συνεπαγόμενη καὶ τὴν τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ νίκη ἤθελεν ἐκτείνῃ τὸν πόλεμον, τὸν ὅποιον οἱ Ἀθηναῖοι ὅντες πολλὰ διεφθαρμένοι, δὲν ἤσαν εἰς κατάσκεψιν νὰ βασάσωσιν, ὅτι, ἀντὶ νὰ διερεθίζωσι τὸν Φελιππον, δίδοντες εἰς αὐτὸν πρόφασιν νὰ εἰσελθῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἔπρεπε νὰ ἀναμένωσι νὰ ἀδυνατῇ εἰς μακρυνάς ἐκσρατείας, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ κινδυνεύων τὴν ζωήν του, τῆς ὄποιας τὸ τέλος ἤθελεν γίναι σωτηρία τῆς δημοκρατίας. Α'λλ' ὁ Δημοσθένης δὲν ἤδυνατο νὰ ἀρνηθῇ τὸ λαμπρὸν πρωτείον, ὅπου ἀνεδέχθη. Ἀπὸ τὴν τελευταίαν εἰρήνην, δύω ἄνθρωποι διαφόρων προτερημάτων, ἀλλ' ὅμοιας ἵσχυρογυμνίας παρεδόθησαν εἰς μάχην, ἡ ὅποια ἐκίνυσε τὰς θέας ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἔξ ἑνὸς μὲν μέρους ἔβλεπον βασιλέα πυρπολούμενον νὰ ἐξουσιάσῃ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι ύπέτατε, καὶ ἐτάραττεν, ἄλλα μὲν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων, ἄλλα δὲ διὰ τῆς πανουργίας τῶν κατασκόπων του, ὅτι ἥτον πλήρης ἀπὸ τραύματα, ὅτι ἔτρεχεν ἀενύάως εἰς νέους κινδύνους, καὶ ἐκθύμως παρέδιδεν εἰς τὴν τύχην τοιοῦτου μέρος του σώματος, ὅποιον αὐτὴν ἤθελεν ἐκλέξει, μόνον νὰ δυνηθῇ μὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ ζῇ μὲ τιμὴν, καὶ δόξην (¹). Ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου μέρους, ἄνθρωπον ἀπλούν, ιδιώτην, ὃτι ἐπάλαιε γενναῖος κατέχει τῆς δυσφημίας τῶν Ἀθηναίων, τῆς τυψλότητος τῶν συμμάχων τους, τῆς ξηλογυπίας τῶν ῥητόρων τους, ἀντιτεθέμενος εἰς μὲν τὴν ἀπάτην τὸ ἐγρήγορον, εἰς δὲ τὰ ὅπλα

(1) Δημο. περὶ 519. 483.

τὸν εὐγέλωττίαν, ἀποιελῶν νὰ ἀντηχῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὰς φωνάς του, εἰδοποιῶν αὐτὴν νὰ ἀγρυπνῇ διὰ τοῦ Φιλίππου τὰ κενήματα⁽¹⁾, σέλλων εἰς ὅλα τὰ μέρη πρεσβείας, σρατεύματα, σόλους, διὰ νὰ ἀντισέκπται εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του, καὶ ἔρχομενος τελευταῖον εἰς βαθμὸν νὰ γένη φοβερὸς εἰς τὸν νηπιῶν τὸν φοβερώτερον⁽²⁾.

§. ε. "Αν καλά καὶ ἡ φιλοτεμία τοῦ Δημοσθένους δὲν ἐλάνθανε τὸν Φωκίωνα, ἐντέχνως δῆμος ἐκαλύπτετο ὑπὸ τὰ αἴτια, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ παρακινήσωσι τοὺς Ἀθηναίους νὰ λάβωσι τὰ ὄπλα, αἴτια, τὰ ὅποια πολλάκις ἀνεκάλυψα. Πάλιν αὐτοὶ οἱ δύο ρήτορες τὰ ἀνέκρενον εἰς μίαν συνομιλίαν, ἐν ᾧ εὑρέθην παρών· καὶ οἱ δύο ὠμιλησάν μὲ δύναμιν, ὁ μὲν Δημοσθένης πάντοτε μὲ σέβας, ὁ δὲ Φωκίων ἐνίστε μὲ πειρότητα, καὶ ἐπιδὴ δὲν ἐδυνήθησαν, νὰ συμφωνήσωσι τὰς γυνώμας των, ὁ πρῶτος εἰπεν ἀναχωρῶν. »Οἱ Ἀθηναῖοι θέλουν σὲ θαυμάστει, ἐὰν γίνωσιν ἔξω φρενῶν, καὶ σὲ, εἰπεν ὁ δεύτερος, ἐὰν ἔλθωσιν εἰς τὰς φρένας των⁽³⁾. Τῇ εἰ.⁽⁴⁾ ἀνθησερεώνος, διώρισαν κατὰ τὸ παρὸν τέσσαρας αὐτοκράτορες πρέσβεις διὰ τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ συναθροισθῇ εἰς Δελφούς τὴν ἔρχομενην ἄνοιξιν⁽⁵⁾. Τῇ . . .⁽⁶⁾ ἐσυγκροτήθη ἐνταῦθα γενεκὴ συνέλευσις. Τεταραγμένοι οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸν πολιορκίαν τοῦ Βυζαντίου, ἔλαβον πρὸ ὀλίγου γράμματα ἀπὸ τὸν Φίλιππον, ὁ ὅποιος τοὺς κατέκρινεν ὅτι παρέβησαν πολλὰ ἄρθρα τῆς εἰρήνης, καὶ τὸν συμμαχίας, τὰ ὅποια πρὸ ἐπὶ τὰ χρόνων ὑπέγραψαν⁽⁷⁾. Ο Δημοσθένης ἐδημηγόρησε, καὶ ὁ δῆμος, κατὰ τὸν συμβουλὴν του, κακὸν ἀνετράπτη παρὰ τοῦ Φωκίωνος, ἐπρόσαξε νὰ συντρί-

(1) αὐτ. (2) Λουκεία, εἰς Δημ. ἐγκ. περ. λς. (3) Πλούτ. εἰς Φω. 46. 745. (4) τῇ 26. φεύρουντο τοῦ, 339. (5) Αἰσχ. εἰς Κίτησ. 446. Δημοσ. αὐτ. 498. (6) κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. (7) ἐπις. Φιλ. παρὸ τῷ Δημοσ. 114. Διογ. Ἀλ. ἐπις. πρὸς Ἀρ. 740.

ψωσι τὴν σῆλην, ὅπου ἦτοι κεχαρχυμένη ἡ συνθήκη, νὰ κα-
θοπλίσωσι τὰ πλοῖα, καὶ νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς πόλεμον⁽¹⁾.
Ἐμάθον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὅτι οἱ Βυζάντιοι ἤγαπων καλ-
λιου νὰ παρατηθῶσιν ἀπὸ τὴν βοήθειάν τους, ἢ νὰ δεχθῶσιν
εἰς τὰ τείχη των δρατεύματα, διοικούμενα ἀπὸ δρατηγὸν τόσου
μιστητοῦ, ως ὁ Χάρης⁽²⁾. Ὁ δῆμος ἀντ' αὐτοῦ ἐψήφισε τὸν
Φωκίωνα.

§. 5. Τῇ λ'.⁽³⁾ τοῦ ἐλαφηβολιώνος, εἰς τὴν τελευ-
ταίκην τῶν Ἀμφικτυόνων συνέλευσιν, ἐνας πολίτης τῆς Ἀμφίσ-
στος, μητροπόλισσας τῶν ὀξεῖλων Λοκρῶν, ἢ ὅποια ἀπέχει ἀπὸ
τοὺς Δελφούς 60 σάδια, ἐξέμεσε πικροτάτας ὑβρεῖς κατὰ τῶν
Αἴθιναίων, καὶ ἐπρόβαλε νὰ τοὺς καταδικάσωσιν εἰς ποινὴν
50 ταλάντων· ὃ δὲ ὅτε ἄλλοτε ἐκρέμασταν εἰς τὸν ναὸν ἀσπίδας
κεχρυσωμένας, ὑπομνήματα τῆς κατὰ τῶν Μῆδων, καὶ Θη-
βαίων νίκηστων⁽⁴⁾. Ὁ Αἰσχίνης, Θέλων νὰ ἀποσρέψῃ αὐτὴν
τὴν κατηγορίαν ἀπὸ τοὺς Αἴθιναίους, ἀπέθειξεν ὅτι οἱ κάτοικοι
τῆς Ἀμφίστος, κυριεύσαντες τὸν λιμένα τῆς Κίρρας, καὶ τὴν
ἐγγὺς ξηράν, τόπον ἐκπαλαι ἀφιερωμένον εἰς τὸν ναὸν, περιέπεσον
εἰς τὴν φερομένην κατὰ τῶν ιεροτύλων ποινὴν. Τὴν ἀκόλουθον
οἱ ἀπεισαλμένοι τῆς συμμαχίας, βοηθούμενοι ἀπὸ μέγαν ἀριθ-
μὸν τῶν Δελφῶν, κατῆλθον εἰς τὴν πεδιάδα, κατέκαισαν τὰς
οἰκίας, καὶ ἐπαράχωσαν κατὰ μέρος τὸν λιμένα. Οἱ τῆς Ἀμφίστος
δραμόντες καθωπλισμένοι, κατεδίωξαν τοὺς καταδυνάστας ἕως
εἰς τὰς πύλας τῶν Δελφῶν. Ἀγκυρατήσαντες οἱ Ἀμφικτύονες,
ἐσκέπτοντο ἀξίαν ἐκδίκησιν. Θέλει ἀγγελθῆ εἰς τὴν συνέλευσιν
τῶν Θερμοπυλῶν, ἵτις συναθροίζεται κατὰ τὸ σύντομος τὸ φεινό-
πωρον· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἔτος Θέλει διορισθῆ ταχύτερον⁽⁵⁾. Αὐ-

(1) Δημοσ. πρὸς Φελ. ἐπισ. 117. Φελ.χ. πιναξ Διον. Ἀλ. 741.

(2) Πλούτ. εἰς Φωκ. 717. (3) τῇ 20 Ἀπριλ. 339. (4) Αἰσχ. αἰτ. Πλα-
σα. i. 15. (5) Αἰσχ. αἰτ.

τὸς ὁ πόλεμος παντελῶς δὲν ἥλπιζετο, ὑποπτεύονται ὅτε ὁ Φίλιππος τὸν διήγειρε, τινὲς κατηγοροῦσι τὸν Αἰσχύνην ὅτε εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν βασιλέα (1). Τῇ... (2) ὁ Φωκίων ἐ-ερατοπέδευσεν ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Βυζαντίου, ἀπὸ τὴν φῆμην τῆς ἀρετῆς του οἱ προστατεύοντες τῆς πόλεως συνειδῆγαγον τὸ σράτευμα εἰς αὐτὸν· ἡ ἀκριβῆς εὐταξία, καὶ ἀνθραῖς των ἐβε-βαιώσαν τοὺς πολίτας, καὶ ἐξενοχώρησαν τὸν Φίλιππον νὰ σπ-κώσῃ τὴν πολιορκίαν. Διὸ νὰ καλύψῃ τὴν αἰσχύνην τῆς ἀν-χωρήσεως του, ἐκοινολόγησεν ὅτε ἡ δοξα του τὸν ἐβίαζε νὰ ἐκ-δικήσῃ ὑβρίην, τὴν ὅποιαν πρὸ μικροῦ ἐδοκίμασεν ἀπὸ μίαν φυ-λὴν τῶν Σκυθῶν. "Ομως πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἐφρόντισε νὰ ἀνα-νείσῃ τὴν εἰρήνην μὲ τοὺς Ἀθηναίους (3), οἵτινες ἐν ταῦτῳ ἀληθηδόνισαν τὰ Θεσπίσματα, καὶ τὰς παρασκευὰς, τὰς ὅποιας καὶ αὐτοῦ διήγειραν. Τῇ.... Ἀνεγγυώσθησαν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν δύω Θεσπίσματα, τὸ μὲν τῶν Βυζαντίων, τὸ δὲ τι-νῶν τοῦ Ἑλλησπόντου πόλεων. Τὸ πρῶτον περιείχεν, ὅτι, πρὸς εὐγνωμοσύνην τῶν βοσπορίων, τὰς ὅποιας οἱ Βυζαντίοι, καὶ Πε-ρίθοις ἐδέχθησαν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, τοῖς χαρέζεται τὸ δι-κιώμα τοῦ πολίτου εἰς τὰς πόλεις των, ἡ ἀδεια νὰ συμφωνῶ-σε συνοικίσεια, νὰ ἀποκτῶσι τόπους, καὶ οἰκιας, νὰ παρίσαι-ται εἰς τὰ Θεσπίσματα, καὶ πολλὰ ἄλλα προνόμια. Πρέπει νὰ ση-σωσιεν εἰς τὸν Βόσπορον τρεῖς ἀνθριάντας, καθένα ἀπὸ 16 πή-χις, παρισῶντας τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ἐξεφανωμένου ἀπὸ τοὺς Βυζαντίοις, καὶ Περίθοις (4). Εἰς τὸ δεύτερον Θεσπί-σμα ἐλέγετο, ὅτι τέσσαρες πόλεις τῆς Θρακικῆς χερσονήσου, ὑπερασπιζεῖσαν κατὰ τοῦ Φίλιππου ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν μεγαλοψυχίαν, ἀπεφάσισαν νὰ τοῖς προσφέρωσι σέρφανον τιμῆς

(1) Δημοσ. περὶ 5εφ. 497. (2) τὸν μαῖδον, τὴν Ιουνιαν., 33ε. Διέδ. 4ε. 408. (3) τὸν αὐτὸν χρόνον. (4) Δημοσ. αὐτ.

60 ταλάντων (¹), καὶ νὰ ἐγείρωσι δύο Θυσιασῆρες, τὸ μὲν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην, τὸ δὲ, εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων (²).

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΟΥ.

Τό β'. ἵτος τῆς φελυμπιάδος.

(Ἄπ: 8 ιουλίου τοῦ 339, ἔως 22 τοῦ αὐτοῦ τοῦ, 338 ἕτους πρὸ Χ.)

§. ៥. Τῇ.... (³) Εἰς τὴν συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὰς Θερμοπύλας συγάθροιστι, οἱ Ἀμφικτύονες ἐπρόσαξαν νὰ ἐκσρατεύσωσι κατὰ τῶν τῆς Ἀμφίσσης, χειροτονήσαντες σρατηγὸν τῶν συμμάχων τὸν Κόττυρον. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι, οἵ τινες δὲν ἔσεργον αὐτὸν τὸν πόλεμον, δὲν ἔσαιλαν πρέσβεις εἰς τὴν συνέλευσιν. Ο Φίλιππος ἥτοι ἀκόμη εἰς τὴν Σκυθίαν, καὶ ἡ ἐπιφροφή του δὲν ἔθελε γένη ταχεῖα, ἀλλ᾽ ἔκρινον ὅτι ἀπὸ τὸ βάθος ἐκεῖνων τῶν μεμφρυσμένων τόπων διεύθυνε τὰς πρᾶξεis τῆς συνελεύσεως. Τῇ.. (⁴) Οἱ δυσυχεῖς κάτοικοι τῆς Ἀμφίσσης νικηθέντες κατὰ τὴν πρώτην συμπλοκὴν, ὑπετάγησαν εἰς ταπεινὰς συμφωνίας, ἀλλ᾽ ἀντὶ νὰ τὰς ἐκπληρώσωσιν, ἀπεδίωξαν εἰς δευτέραν μάχην τὸ σράτευμα τῶν συμμάχων, καὶ ἐπλήγωσαν ἐτι τὸν ἴδιον σρατηγόν. Τοῦτο συνέβη ὅλιγον τι πρὸ τῆς τελευταίας τῶν Ἀμφικτυόνων συνέλευσεως, ἥτις συνέθροισθη εἰς Δελφούς. Τῶν Θετταλῶν τινὲς πωληθέντες εἰς τὸν Φίλιππον, τόσον ἐντέχυνας ἐφέρθησαν μὲ τὸ πολετευμάτων (⁵), ὥστε τὸ συνέδριον ἐνεπίζευσεν εἰς αὐτοὺς τὴν φροντίδα νὰ ἐκδικήσωσι τὰς γινομένας εἰς τὸν υχὸν τοῦ Ἀπολλωνος ζημίας (⁶). Ήτοι ὁφειλόμενον εἰς τὸν πρῶτον ἴερὸν πόλεμον νὰ τὸν δεχθῆι εἰς τὸν βαθμὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ νὰ τὸν διορίσῃ διὰ πάντα ἀρχηγὸν συμμαχίας, εἰς τὴν ὅποιαν κἀνεις δὲν θέλει συνθῆναι νὰ ἀντιστῆῃ, χωρὶς νὰ ἀποκαταστῇ ἀπεβείας ἔνοχος. Οἱ Θηβαῖοι δὲν ἐθυνόθησαν πλέον νὰ ἀμφισβητῶσι μὲ αὐτὸν

(¹) Γπερβολικὴ εἶναι ἡ ποσότης, καὶ διδεῖ ὑποψίαν μήπως τὴν περιένεσον. (²) Δημοσ. αὐτ. (3) τὸν Λύγον. 339. (4) τὸν ἄνοιξαν. (5) Δημ. αὐτ. (6) αὐτ.

διὰ τὴν εἴτεδον τῶν Θερμοπυλῶν. Μέσης δὲ τοῦτο ἀρχητανυχίας ἐμβαθύτωσιν εἰς τοὺς σκοπούς του· καὶ ἐπειδὴ ἐδυσπίζει εἰς τοὺς ἐδικούς των, ἐπρόσκεψεν εἰς τοὺς δήμους τῆς Πελοποννήσου, οἵτινες μετέχουσιν ἀπὸ Ἀμφικτυωνικὸν σῶματος νὰ ἔνωθωσι τὸν Βοιωτομεῖωνα (1) μὲ τὰ ὅπλα των, καὶ μὲ τροφὰς πημερῶν 40 (2).

§. ι. Ἡ δυστριχέστεια εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα γενική. Ἡ Σπάρτη φυλάττει βαθεῖαν σιωπὴν, αἱ Ἀθηναὶ εἶναι ἀβέβαιοι, καὶ τρέμουσαι, ἡ Θεσσαλία, καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ ἔνωθωσι μὲ τοὺς θουμιζούμενους ιεροσύλους. Εἰς μίαν τῶν συνελεύσεων ἐπροβλήθη νὰ ἔρωτήσωσι τὴν Πυθίαν. Φελλιππίζει, ἐφώναξεν ὁ Δημοσθένης (3), καὶ τὸ πρόβλημα δὲν ἥθετήθη. Εἰς μίαν ἄλλην ἀνέφερον, ὅτι ἡ ιέρεια, ἔρωτηθείσα, ἀπεκρίθη, ὅτε ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι ἤπαν μᾶς γυνώμπις, ἐξαιρουμένου ἑνός. Οἱ συμφωνίας αὐτοῦ Φιλίππου ὑπηγόρευσαν ἐκεῖνου τὸν χρονισμὸν, διὰ νὰ κατασήτωσιν εἰς τὸν δῆμον τὸν Δημοσθένη ἀποτρόπαιον, ἐκεῖνος δὲ τὸν ἐπέστρεψε κατὰ τοῦ Αἰσχίνου. Ο Φωκίων, διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τοικύτας παιδαριώδεις ἔριδας, εἰπεν, ὁ Ἀνθρωπός, τὸν ὅταν ζητεῖτε, εἰμὲν ἐγὼ, ὃς τις δὲν δοκιμάζω κανέναν ἀπ' ὅσα κάμνετε (4). Τῇ κέ. τοῦ ἐλαφηβολιῶνος (5) ὁ κίνδυνος ἀπέβανε καθ' ἐκάστην βιαιότερος· αἱ ταραχαὶ ἥνξανον ἀναλόγως. Ἐκεῖνοι οἱ Ἀθηναῖοι, οἵτινες τὸν τελευταῖον χρόνον ἀπεφάσισαν νὰ διαφρόνησει τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν εἶχον μὲ τὸν Φιλίππον, ἔσειλαν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις (6), διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσωσι νὰ διαφυλάξῃ αὐτὸν τὴν συνθήκην τούλαχιστον μέχρι τοῦ Θαρυγκιῶνος (7). Τῇ α. τοῦ μουνυχιῶνος (8), ἔσειλαν ἐκ δευτέρου πρέσβεις πρὸς τὸν βα-

(1) Αὗτες ἐ μὴ ὄρχεσε τῇ 26. αἴγοισον τοῦ. 338 ἔτους (2) αἰτ. (3) Αἰσχ. αἰτ. Πλούτ. εἰς Δημοσ. 854. (4) Πλούτ. εἰς Φωκ. 745. (5) τῇ 27 Μαρτίου 338. (6) Δημοσ. περὶ σεφ. 500. (7) αὗτες ὁ μὴ ὄρχεσε τὴν 30 ἀπριλ. τοῦ 338. ἔτους. (8) Τῇ δια μαρτίου.

σιλέα διεὶς τὴν ἴδαιν αἰτίαν⁽¹⁾. "Ἐφερον τὴν ἀπόχρισίν του. Ἡ-
κέντω, ἔλεγεν εἰς τὴν ἐπισολήν του, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπροθυ-
μοποιοῦντο υὰ ἀποφάσωσιν ἀπ' αὐτὸν τοὺς Θετταλούς, Βοιω-
τούς, καὶ Επιζαίους· μὲ δῆλου τοῦτο πολλὰ εὐχαριτεῖται υὰ
ὑπογράψῃ εἰς τὴν ζήτησίν τους, καὶ νὰ σφραγίσῃ ἀνακωχὴν,
υὰλλὰ μὲ συμφωνίαν τοιαύτην, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλουσιν
πάκουει τὰς ὄλεθρας συμβουλὰς τῶν ὄπτόρων τους⁽²⁾.

§. 9. Τῇ ιε'. τοῦ σκιροφοριῶνος⁽³⁾. οἱ Φιλιπποὶ διέβη
τὰς Θερμοπύλας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Φωκίδα. Οἱ ἐγγύς δῆ-
μοις ἔφριξαν, ἀλλ ἐπειδὴ ἐβεβαιώνεν ὅτι εἶχε υὰ κάμη μόνου
μὲ τοὺς Δοκρούς, ἀρχησαν υὰ ἡσυχάζωσιν. Ἐξαίφυντο ὁρμη-
σεν ἐπὶ τὴν Ἐλάσσειαν⁽⁴⁾. Αὗτη εἶναι μία ἀπὸ ἐκείνας τὰς πό-
λεις, τὴν ὁποίαν εὐσπλαγχνίσθη, διταν ἔδιδε τέλος εἰς τῶν Φω-
κέων τὸν πόλεμον, σοχάζεται υὰ συσηθῆ εἰς αὐτὴν, καὶ υὰ
ἐνδυναμωθῆ. "Ισως ἔτι ἥκολούθει τὴν ὁδοιπορίαν του· ἀν οἱ
Θηρετροί, οἱ σύμμαχοί του δὲν τὸν ἐμποδίζωσι, θέλομεν τὸν ἰδη̄
εἰς δύω ἡμέρας ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Ἀθηνῶν⁽⁵⁾. Ἡ εἰδῆσις τῆς
ἄλωσεως τῆς Ἐλασσίας ἔφθασε σήμερον. Οἱ Πρυτάνεις⁽⁶⁾
ἥσαν εἰς τὸ δεῖπνον, ἐσπειώθησαν παρευθύντες, ἥτον λόγος υὰ
συγκαλέσωσιν αὐριον συνέλευσιν, οἱ μὲν ἔκραζον τοὺς σρατη-
γούς, καὶ τὸν σαλπιγκτὴν, οἱ δὲ ἔτρεχον εἰς τὴν δημοσίαν ἀ-
γοράν, ἐξῆγαγον ἐκεῖθεν τοὺς ἐμπόρους, καὶ κατέκαισαν τὰ ἐρ-
γαστήρια⁽⁷⁾. Ἡ πόλις ἥτον γεμάτη ἀπὸ θόρυβον, φρίκη θα-
νατηφόρος ἐπάγωσεν ὅλων τὰ πνεύματα. Τῇ ιε'.⁽⁸⁾ τοῦ
σκιροφοριῶνος, τὴν νύκτα, οἱ σρατηγοὶ ἔδραμον ἀπ' ὅλα τὰ
μέρη, καὶ ἡ σάλπιγξ ἀντήχει εἰς ὅλας τὰς ἀγυιὰς⁽⁹⁾. Τὴν

(1) Αὐτ. (2) αὐτ. (3) τῇ 12. Ιουνίου τοῦ αὐτοῦ ἵετος (4) αὐτ.,
(5) Διοδ. ιε'. 474. (6) ἥσαν δο βουλευταὶ κατοικοῦστες εἰς τὸ Πρυτα-
νεῖον. διὰ υὰ ἀγρυπνῶσσι εἰς τὰς χρεωδεῖς ὑποθέσεις τῆς πολετείας,
καὶ υὰ προσκαλῶσσι ἐν ἀνάγκῃ τὴν γενεκήν συνέλευσιν. (7) Δημ. καὶ
Διοδ. αὐτ. (8) τῇ 13 Ιουνίου τοῦ αὐτ. (9) Διοδ. αὐτ.

Το ΠΕΡΙΗΓ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΤΟΥ ΝΕ. ΑΝΑΞ.

αὐγὴν οἱ βουλευταὶ συνηθροίσθησαν, χωρὶς νὰ ἀποφασίσωσι τίποτε, ὁ δῆμος τοὺς ἀνέμενος μὲ ἀνυπομονησίαν εἰς τὸν ἀγοράν. Οἱ Πρυτάνεις ἀνήγγειλαν τὸν εἰδῶνταν, ὁ πεζοδρόμος τὸν ἐβεβαιώσεν, οἱ σρατηγοὶ, οἱ ῥήτορες ἡσαν παρόντες, ὁ κῆρυξ προχωρῶν, πρώτα, ἃν Θέλῃ κἀκεῖς νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα· ἔγινε τρομερὸς αιωπός· ὁ κῆρυξ πολλάκις ἀνέλαβεν αὐτοὺς τοὺς λόγους· ἡ σιωπὴ ἐξηκολούθει, καὶ ὅλοι ἔστρεψαν τὰς ὄψεις των ποὺς τὸν Δημοσθένη μὲ ἀνυπομονησίαν. Ἡγέρθη. "Ἄν ὁ Φίλιππος, εἶπεν, ἦτοι εἰς αὐταπόκρισιν μὲ τοὺς Θηβαίους, ὅποιοι ἦθελεν ἥναι εἰς τῆς Ἀττικῆς τὰ ὅρια· δὲν ἐκυρίευε τόπον τόσου πλέγγυς εἰς τὰς ἐπικρατείας των, ἢ διὰ νὰ ἐνώσῃ πρὸς χάριν του πρὸς δύω φατρίας, αἱ ὄποιαι τοὺς διαιροῦσιν, ἐμπνέων Σάρρος γεῖς τοὺς συμμετόχους του, καὶ φόβου εἰς τοὺς ἐχθρούς του. Διὰ νὰ προλάβωμεν αὐτὴν τὴν ἐνωσιν, οἱ Ἀθηναῖοι πρέπει νὰ ἀκηπτούντωσιν ὅλα τὰ αἴτια τοῦ μίσους σήμερον, τὰ ὄποια πειχοῦν ἀπὸ πολὺν καιρὸν κατὰ τῶν Θηβαίων τῶν αὐτεζῆλων τους, καὶ εἰχοντες εἰς αὐτοὺς τὸν ἀπειλούμενον κίνδυνον, καὶ ἔταιμαν ἔστρεψαμα νὰ τρέξῃ εἰς βούθειάν τους, καὶ ἐνούμενος μὲ αὐτοὺς, ὃν ἦνται δυνατὸν διὰ συμμαχίας, καὶ ὄρκων, οἵ τινες ὑπεραντιπλίζονται τὴν σωτηρίαν τῶν δύω ὀημοκρατιῶν, καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος ὄλοκλήρου.

§. i. Μετὰ ταῦτα ἐπρόβαλε Σέσπισμο, τοῦ ὄποίου τὰ πούτιαδην ἄρθρα είναι τὰ ἔξης. Ἀφ' οὐ ἐπικαλεοῦσι τὸν βούθειαν τῶν Θεῶν, τῶν ὑπερασπισῶν τῆς Ἀττικῆς, νὰ καθοπλίσωσι 200 τριήρεις. Οἱ σρατηγοὶ νὰ ἀγάγωσι τὰ σρατεύματα εἰς τὴν Ἐλευσίνα, οἱ πρέσβεις νὰ ἀπέλθωσιν εἰς ὅλα τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τοὺς Θηβαίους, ὅσου εἰναὶ δυνατὸν, τὸ ὄγλιγωρότερον, διὰ νὰ τοὺς διεγείρωσι νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τους, νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτοὺς ὅπλα, σρατεύματα, χρήματα, καὶ τελευταῖσιν νὰ ταῖς πα-

πραξήσωσεν, ὅτι, ἂν αἱ Ἀθηναὶ ἐνόμιζον μέχρι τοῦδε, ὅτι ἡ-
ντον τῆς δόξης των νὲ ἀμφισβητῶστε μὲ αὐτοὺς διὰ τά πρωτεῖα,
κατὰ τὸ παρὸν κρίνουσιν ὅτι ἡθελεν ἦναι ἐντροπὴ εἰς αὐτοὺς,
ἢ εἰς τοὺς Θηβαίους, καὶ εἰς ὅλους τοὺς Ἑλλήνας νὲ ὑποφέ-
ρωσε τὸν ζυγὸν ξένης δινάμεως. Τὸ Σίστισμα τοῦτο ἐψηρί-
θη χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἀνθίστασιν. Διωρίτθησαν πέντε αὐτο-
χρότορες πρέσβεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτορ ὁ Δημοσθένης,
καὶ ὁ ῥήτωρ Γρεούδης. Οὔτοι ἔμελλον νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀ-
μέσως (1). Τὴν....οἱ πρέσβεις μας ἤνταν εἰς τὰς Θήβας τοὺς
πρέσβεις τῶν συμμάχων αὐτῆς τῆς πόλεως· αὐτοὶ, ὅφει σὺ
περεπήνεσκαν τὸν Φίλιππον, καὶ κατέκριναν τοὺς Ἀθηναίους,
παρέσπονταν εἰς τοὺς Θηβαίους, ὅτι πρὸς εὐγνωμοσύνην τῶν ὑ-
ποχρεώτεων, τὰς ὁποίας εἶχον πρὸς ἐκεῖνον τὸν βασιλέα, ἐπρε-
πε νὲ τῷ ἀνοιξαν διάβασιν εἰς τὰς ἐπικρατεῖταις τῶν (2), καὶ
ἔτε νὲ ὄρμήσωσι μὲ αὐτὸν κατὰ τῆς Ἀιτικῆς. Περιέγραψον εἰς
αὐτοὺς αὐτὴν τὴν ἀναπόδρασον συνέπειαν, ὅτι ἢ τὰ λάφυα τῶν
Ἀθηνῶν ἡθελον μετενεχθῆνεις τὰς Θήβας, ἢ τὰ τῶν Θηβαίων
ἡθελον γένη μερὶς τῶν Μακεδόνων (3). Τὰ δικαιολογήματα αὐ-
τὰ, καὶ αἱ ἀπειλαὶ καθισοργήθησαν μὲ πολλὴν δύναμιν παρ'
ἐνὸς τῶν διασημοτέρων ῥυτόρων τοῦ αἰῶνος ἐκείνου, τοῦ Βυ-
ζαντίου λέγω Πύθωνος, ὃς τις ὠμίλει ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως
Φίλιππου (4), ἀλλὰ ὁ Δημοσθένης ἀπεκρίθη μὲ τάσσην ὑπερο-
χὴν, ὡςει οἱ Θηβαῖοι δὲν ἴδισαν νὲ δεχθῶσιν εἰς τὰ τείχη
τῶν τὸ σοάτευμα τῶν Ἀθηναίων, διοικούμενον ἀπὸ τὸν Χά-
ρητα, καὶ Στρατοκλήν (5). Τὸ πρόβλημα νὲ ἐνώπῃ τοὺς Ἀ-
θηναίους μὲ τοὺς Θηβαίους ἐθεωρήθη, ὡς τὸ ἀγχιουσύσατον
κατόρθωμα, καὶ ἢ ἐκβασίστου, ὡς τῆς εὐγλωττίας θρίαμβος.
Τὴν....ὁ Φίλιππος, ἀναμένων δεξιωτέρας περιεζάσεις, ἀπεφά-

(1) Δημοσ. περὶ στρ. 505. (2) Ἀριτ. ῥυτ. βιβλ. α. κεφ. ιγ'. (3)
Δημ. αὐτ. (4) Διόδ. 15. 475. (5) αὐτ.

εις τον νάρα ἐκπληρώση τὸ Σέσπισμα τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ νὰ κτυπήσῃ τὴν Ἀμφίσσαν, ἀλλὰ, διὰ νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτὴν, ἐχρειάζετο νὰ κυριεύσῃ σενήν τινα διάβασιν, τὴν ὥποιαν ὑπερασπίζουσα ὁ Χάρης, καὶ Πρόξενος, ὁ μὲν, μὲ τάγματε τῶν Θηβαίων, καὶ Ἀθηναίων, ὁ δὲ Πρόξενος μὲ σῶμα συμπάχων, τὸ ὥποιον οἱ Ἀμφισσαῖοι πρὸ ἀλέγου ἐμίσθωσαν⁽¹⁾. Ο Φίλιππος, μετὰ δοκιμᾶς μαχαίας, κατώρθωσε νὰ πέτη εἰς τὰς χειράς των γράμματων, ἐν ᾧ ἐσημείωνεν εἰς τὸν Παρμενίωνα, ὅτε τὰ σρατεύματα ἐξαίρενται ἐπανασάντα εἰς τὴν Θράκην, ἐξήγουν τὴν παρουσίαν του, καὶ τὸν ἐβίαζον νὰ ἀναβάλῃ εἰς ἄλλου κατράν τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀμφίσσας. Τὸ σρατήγημα τοῦτο ἔγινεν ἐπιτυχές· ὁ Χάρης, καὶ Πρόξενος ἄφησαν τὸ σενόν, καὶ ὁ βασιλεὺς τὸ ἐκυρίευσεν ἀμέσως, ἐκτύπωσε τοὺς Ἀμφισσαῖους, καὶ ἐκυρίευσε τὸν πόλειν τούς⁽²⁾.

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΧΑΡΩΝΔΟΤ.

Τῷ γ. ἵτει., φ. ὀλυμπιαδῶς.

(Ἀπὸ 28 Ιουνίου τοῦ, 338. μίχρι 17 τοῦ 537 ἔτους πρὸ Χ.)

§. 1α'. Τῇ....⁽³⁾ Φαίνεται ὅτι ὁ Φίλιππος ἡθελε νὰ δώσῃ τέκος εἰς τὸν πόλεμον. Πρέπει νὰ μᾶς σειλῇ πρέσβεις. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Θηβαίων ἀρχησαν νὰ ὅμιλῶσι μὲ αὐτὸν τοὺς συμβιβασμοὺς τῆς εἰρήνης, καὶ ἱσσαν ἐγγὺς νὰ τοὺς περικλείσουσιν. Εκονειλόγησαν εἰς ἡμᾶς τὰ προβλήματά τους, παρακινοῦντες καὶ ἡμᾶς νὰ τὰ δεχθῶμεν. Πολλοὶ ἄνδρες ἐνταῦθα ἔδωκαν γυνώμην νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν συμβουλήν τους, ἀλλ' ὁ Δημοσθέης, ὃς τεις θαρρεῖ ὅτι ἐταπείνωσε τὸν Φίλιππον, ἡθελε νὰ τὸν κτυπήσῃ, καὶ νὰ τὸν συντρίψῃ. Σήμερον εἰς τὴν συνέλευσιν παρέστηται ἐκκρίνεται τοῦ πολέμου τὴν ἐξακολούθησιν. Ο Φωκίων ἐγδώκει γυνώμην ἐναντίαν. Πότε συμβουλέυεται ἀρά τὸν πόλεμον,

(1) Αἰσχ. εἰς Ηττο. 451. Δημο. περὶ σεφ. αὐτ. (2) Πολύσα. σρατηγ. δ'. β. §. 8. (3) κατὰ τὰς πρώτας τοῦ Ιουλίου τοῦ, 338 ἔτους.

πτὸν πρώτησεν ὁ ἥρτωρ Ἄπεριθνς; ὅταν Θέλω ἰδῇ, ἀπεκρίθη,
 καὶ τοὺς νέους, ὅτι γυμνάζουται τοῦ πολέμου τὸν ἄπικησιν, τοὺς
 καὶ πλουσίους, ὅτι καταβάλλουσεν ἐράνους, καὶ τοὺς ἥρτορας, ὅτι
 δὲν ἔκκενούσῃ τὸν Θηταυρόν⁽¹⁾. "Ενας ἥρτωρ ἀπ' ἐκείνους, οἱ
 τίνες ζῶσι μάνον εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὰς κατηγορίας εἰς τῆς δι-
 γκαϊστήν τὰ κριτήρια, ἐφώναξε. Καὶ διὰ τί, Φωκίων, τῷρα,
 καὶ ὃ σι 'Αθηναῖοι ἔλαβον εἰς τὰς χεῖρας τὰ ὅπλα, τολμᾶς
 καὶ τοὺς προβάλλης νὰ τὰ ἀφήσωσι; Ναὶ τολμῶ, εἶπεν, ἡξύ-
 ηρων πολλὰ καλά, ὅτι ἔχω τὸν κυριότητα εἰς ἑστὸς κατὰ τὸν
 πόλεμον, καὶ ὑμεῖς εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν εἰρήνην⁽²⁾. 'Ο ἥρτωρ
 Πολύευκτος ἔλαβε μετὰ ταῦτα τὸν λόγον. 'Επειδὴ ἡτού καθ'
 ὑπερβολὴν σωματώδης, καὶ ἡ Θέρμη ὑπερβολεκή, βουτημένος
 εἰς τὸν ἴδρωτα δὲν ἥδυνετο νὰ ἔξακολουθῇ τὸν λόγον του, χω-
 ρὶς νὰ ζητῇ εἰς κάθε σιγμὴν ποτήριον ὕδατος. 'Αθηναῖοι, εἰ-
 οπεν ὁ Φωκίων, δίκαιου ἔχετε νὰ ἀκούητε παρόμοιον ἥρτο-
 ωρα· ἐπειδὴ αὐτὸς, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἰπῇ τέσσαρας λέξεις
 ἐνώπιόν σας χωρὶς νὰ πνιγῇ, θέλει δεῖξει ἀναμφιβόλως τῆς
 ἀνδριας θαύματα, ὅταν βεβαρυμένος ἀπὸ Θώρακα, καὶ ἀ-
 κοπίδια Θέλη πλησιάσει εἰς τὸν ἔχθρον⁽³⁾. 'Επειδὴ ὁ Δημο-
 σθέντος ἐπέμενεν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡτού συμφερώτερον
 νὰ μεταφέρωσι τὸ Θέατρον τοῦ πολέμου εἰς τὴν Βοιωτίαν, μα-
 κάριαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. "Ἄσ μὴν ἔξετάζωμεν, ἀπεκρίθη ὁ Φω-
 κίων, ποὺ μέλλει νὰ συγκροτηθῇ ἡ μάχη, ἀλλὰ ποὺ μέλλει
 νὰ τὸν κερδίσωμεν⁽⁴⁾. 'Η γυνώμη τοῦ Δημοσθένους ὑπερίσχυ-
 σε, καὶ, ἔξερχόμενος ἀπὸ τὴν συνέλευσιν, ἐμίσευσε διὰ τὴν
 Βοιωτίαν.

§. ιβ'. Τῇ...⁽⁵⁾ 'Ο Δημοσθέντος ἐβίαζε τοὺς Θηθαί-
 ους, καὶ Βοιωτοὺς νὰ διαρρέξωσι κάθε συμβιβασμὸν μὲ τὸν

(1) Πλούτ. εἰς Φωκ. 752. (2) αὐτ. (3) αὐτ. (4) αὐτ. (5) τοὺς αὐ-
 τὸν χρόνου.

Φιλιππον. Ἐλπὶς πλέον τῆς εἰρήνης δὲν εἶναι. Τῷ... Ὁ Φίλιππος ἐπροχώρησε μὲν 30000 πεζῶν, καὶ 2000 ἐππέων τούλαχισου (1) ἥως εἰς τὴν Χαρώνειαν τῆς Βοιωτίας, ἀπέχουσαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας 700 σάδια (2). Ὁ Δημοσθένης ἡγούμενος πανταχοῦ, ὁ Δημοσθένης ἐκίνει πάντα λίθους, ὁ Δημοσθένης διέγειρε δραστηρίαν κίνησιν εἰς τὰς συναθροίσεις τῶν Βοιωτῶν, καὶ εἰς τῶν σρατηγῶν τὰ συμβούλια (3). Ήτοτὲ ἡ εὐγέλωττία δὲν κατώρθωσε τόσα μεγάλα πράγματα, ὄντα πετενείς οὐλας τὰς ψυχὰς τῶν ζῆλου τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ τὴν δίψην τῶν μαχῶν (4). Εἴβλεπον ὅτι ἔτρεχον εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀναρίθμητα συντάγματα τῶν Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Λευκαδίων, καὶ πολλῶν ἄλλων λαῶν, κινούμενοι ἀπὸ τὴν ὄρμητεκήν φωνήν του (5). Ἔκστική ἡ Ἑλλὰς, ἡγούμενη, διὰ νὰ εἰπῶ οὔτες, εἰς τοὺς πόδας, εἰχε τοὺς ὄφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τὴν Βοιωτίαν διὰ τὴν σκληρὰν ἀπανδοχὴν ἐνὸς συμβεβηκότος, τὸ ὄποιον ἔμελλε νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τύχην της (6), καὶ αἱ Ἀθήναι διέβανον κάθες σιγμὴν διὰ οὐλῶν τῶν σπασμῶν ἐλπίδος, καὶ φόβου. Μόνος ὁ Φωκίων ἡγούμενος. Οἵμοι! Ἐγὼ δὲν ἀντέρουν νὰ ἥμας· ὁ Φιλώτας ἡγούμενος εἰς τὸ σράτευμα, λέγουσιν ὅτι εἶναι ἴσχυρότερον ἀπὸ τὸ τοῦ Φιλίππου (7). Οἱ Ἑλλήνες ἐνεκάθησαν, ὁ Φιλώτας ἐθανατώθη, δὲν ἔχω πλέον φίλους, δὲν εἶναι πλέον Ἑλλὰς, ἐπιειρέφω εἰς τὴν Σκυθίαν. Ἐνταῦθα ἡ ἐφημερίς μου ἔλαβε τέλος. Ἡ ἀπόφασίς μου ἡγούμενος ἀναχωρήσω ἐν τῷ ἀμα, ἄλλῃ δὲν ἥμπορεσα νὰ ἀντιστρώ εἰς τὰς δεήπεις τῆς ἀδελφῆς τοῦ Φιλώτα, καὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου ἀνδρός της· διέλθουν ἔτει χρόνουν ἵνα μὲ αὐτοὺς συνοδυρόμενος. Κατὰ τὸ παρὸν μέλλω νὰ ἀναφέρω περισάσεις τινὰς τῆς μά-

(1) Λίσχ. εἰς Κτητ. 451. (2) Διοδ. αὐτ. (3) Δημ. περὶ σεφ. 511. (4) Θεόπομ. παρ' Πλούτ. εἰς Δημοσ. 854. (5) Δημ. περὶ σεφ. 512. Λοικ. Δημοσ. ἐγκ. καρ. λ. 3. (6) Πλούτ. εἰς Δημ. 831. (7) Λουτ. Γ. κεφ. γ.

χνς. Ἐσυγκροτήθη τῇ ζ'. Μεταγενετιῶνος (1). Ποτὲ οἱ Ἀ-
Θηναῖοι καὶ Θηβαῖοι δὲν ἔδειξαν περισσότεραν ἀνδρίαν. Οἱ
πρώτοι διέλυσαν τὸν Μακεδονικὸν φάλαγγα, ἀλλ' οἱ σρατη-
γοί των δὲν ἤξευρουν νὰ ὡφεληθῶσιν ἀπ' αὐτὴν τὴν ὑπεροχήν.
Οὐ Φίλιππος, ἀφ' οὗ τὸ ἐκατάλαβεν, εἰπε μὲν ψυχρόττα, οἱ
Ἀθηναῖοι δὲν ἤξευρουσι νὰ νικῶσι, καὶ ἀνεσύ-
σησε τὸν τάξιν τοῦ σρατεύματος (2). Ἐδιοίκει τὴν δεξιὰν
πτέρυγα, ὁ μιός του Ἄλεξανδρος τὴν ἄριστην, καὶ οἱ δύο
ἔδειξαν τὴν μεγαλητέραν ἀνδρίαν. Οὐ Δημοσθένης ἐξάθη ἀπὸ
τοὺς πρώτους, ὃσοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν (3). Απὸ τοὺς Ἀ-
Θηναῖούς περισσότεροι ἀπὸ χιλίους ἐθανατώθησαν μὲν ἔνθοξον
Σάνατον, περισσότεροι ἀπὸ δύο χιλιάδες αἰχμαλωτίσθησαν,
ἡ φθορὰ τῶν Θηβαίων ἐξάθη σχεδὸν παρομοίᾳ (4).

§. ιγ'. Ὁ βασιλεὺς κατ' ἀρχὰς ἔδειξε χαρὰν ἀσχῆμονα.
Μετά τι συμπόσιου, ὃπου οἱ φίλοι του κατὰ τὸ παράδειγμά
του παρεδόθησαν εἰς ἀμέτρους ὑπερβολὰς (5), κατέβη εἰς τὸ
πεδίον τῆς μάχης, χωρὶς νὰ ἐντραπῇ, ὅτι κατεφρόνει ἐκείνους
τοὺς γενναῖους πολεμισάς, τοὺς ὄποιους ἐβλεπεν ἐξηπλωμέ-
νους ὑπὸ τοὺς πόδας του, καὶ ἀρχῆσε νὰ ἐκφωνῇ μὲν εἰρωνικὰ
σχήματα τὸ θέσπισμα, ὃπου ὁ Δημοσθένης ἐξέδωκε, διὰ νὰ
καθοπλίσῃ κατ' αὐτοῦ τὰ πλήθη τῆς Ἑλλάδος (6). Οἱ ἥτιωρ
ἡ Δημάδης, ἀν καλὰ καὶ ἐπιφορτισμένος μὲν δεσμὰ, τῷ εἴπε,
ἢ Φίλιππε, παριεῖς τὸ προσωπεῖον τοῦ Θεοσίτου, ἐνῷ ἡμπό-
ντεις νὰ ἐμφαίνῃς τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος (7). Αὐτοὶ οἱ λόγοι
τὸν κατέσησαν νὰ ἐλθῃ εἰς τὸν ἐσυγέντου. Ἐρρίψε τὸν σέφα-
νον τῶν ἀνθέων, τὸν ὄποιον εἶχεν εἰς τὴν κεφαλήν του, ἢλευ-
θέρωσε τὸν Δημάδην, καὶ ἐδικαίωσε τῶν νενικημένων τὴν δύ-
ναμιν (8). Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν, ἀλητικοῦ ἡττησα τὰς εὐεσχετίας

(1) Πλούτ. εἰς Καριλ. 138. Τῇ 3 αὐγούσου τοῦ, 338 ἔτους
πρὸς Χ. (2) Πολυα. σρατ. δ'. β'. (3) Πλούτ. εἰς Δημο. αὐτ. (4) Διοδ.
εζ'. 476. (5) αὐτ. (6) Πλούτ. αὐτ. (7) Διοδ. αὐτ. (8) Πλούτ. εἰς Πελοπ. 287.

του, ἐδοκίμασε τὰς μεγαλητέρας σκληρότητας. "Αφοσε φυλακὴν εἰς τὸν ἀκρόπολιν, τινὲς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔξωρίσθησαν, ἄλλοι ἐθανατώθησαν⁽¹⁾. Τὸ παράδειγμα τοῦτο τῆς σκληρότητος, τὸ ὅποιον ἐνόμιζεν ἀναγκαῖον, ἔσβεσε τὸν ἐκδίκητιν, καὶ ὁ νικητὴς εἰργάζετο εἰς τὸ ἔξης ἔργα τῆς μετριότητος. Τὸν ἐσυμβούλευσαν νὰ ἀσφαλισθῇ ἀπὸ τοὺς ἴσχυροτέρους τῆς Ἑλλάδος τόπους, εἰπεν, ὅτι ἡγάπα καλλιού μακρὰν εὐσπλαγχνίας ὑπόληψιν, ἢ τῆς δεσποτείας λάμψιν ἐφήμερον⁽²⁾. Τὸν διηγείρουν νὰ σκληρυνθῇ τούλαχισον κατ' ἐκείνων τῶν Ἀθηναίων, εἰτε τῷ ἐπροξένησαν τόσου ζωηρὰς ταραχάς. »Νὰ μὴ τὸ ἀδώσῃ ὁ Θεὸς, ἀπεκρίθη, νὰ ἀνατρέψῃ τῆς δόξης τὸ θεάτρον, διὰ τὸ ὅποιον μόνον πύγωνίσθην⁽³⁾. Τοῖς ἐσυγχώρεσε νὰ λάβωσι τοὺς νεκρούς των, καὶ ἡλευθέρωσε τοὺς αἰχμαλώτους, οἱ ὅποιοι θαρραλίοι ἀπὸ τὰς ἀγαθότητάς του γενόμενοι, ἐφέρθησαν μὲ ἀδιακρισίαν, καὶ ἐλαφρότητα, τὴν ὅποιαν ὀνειδιζούσιν εἰς τὸ ἔθνος. Ἔζητουν ἐλευθέρως τὰς ἀποσκευάς των, καὶ ἐπαρπανοῦντο διὰ τοὺς Μακεδόνας ἀξιωματικούς. Ο Φίλιππος ἐλαβε δὲ αὐτοὺς τόσην συγκατάβασιν, ὡς εὐχαρίστησε τὰς ἐπιθυμίας των, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐμποδισθῇ λέγων μὲ γέλοιον. »Δὲν φαίνεται ὅτι τοὺς ἐνικήσαμεν τάχα τεῖς τοὺς ἀσρογάλους⁽⁴⁾; Μετὰ μικρὸν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἤτοι μάζουτο νὰ βασάσωσι πολιορκίαν⁽⁵⁾, ὁ Ἀλεξανδρός ὑιὸς τοῦ Φίλιππου ἥλθε συνωδευμένος μὲ τὸν Ἀντίπατρον νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκην εἰρήνης, καὶ συμμαχίας⁽⁶⁾.

§. ιδ. Τότε εἶδον ἐκείνον τὸν Ἀλεξανδρόν, ὁ ὅποιος μετὰ ταῦτα ἐγέμισε τὴν γῆν ἀπὸ Θάμβους, καὶ πένθος. Ἡτού δεκαοκτὼ ἔτῶν, καὶ ἥδη εἰς πολλὰς μάχας εὐδοκίμησεν. Εἰς τὴν τῆς Χαιρωνείας αὐτὸς ἐσύντηψε, καὶ ἔβαλεν εἰς φυγὴν

(1) Ιουσ. Σ. δ. (2) Πιλούτ. ἀποφθ. 177. (3) αἵτ. (4) αἵτ. (5) Λυκ. εἰς Διεκρ. 153. Δημ. περὶ σεφ. 514. (6) Ιουσ. αἵτ.

τὴν δεξιὰν πτέρυγα τοῦ Ἐλληνικοῦ σρατεύματος. Αὗτη ἡ νίκη
ἐπρόσθετος νέαν λάμψιν εἰς τὴν μορφὴν του τὰ θέλυγτρα.
Εἶχε χαρακτῆρας συμμέτρους, τὴν ὄψιν ὥραιαν, καὶ ἐρυθράν,
τὴν μύτην ἐπίγρυπτον, τοὺς διφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ πλή-
ρεις φωτὸς, τὰ μαλία ἔσωθλα, καὶ κρικωτὰ, τὴν κεφαλὴν ὑ-
ψηλὴν, ἀλλὰ μικρὸν τι κλίνουσαν πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὥμον, τὸ
ἀνάσημα μέσον, λεπτὸν, καὶ ἐλεύθερον, τὸ σῶμα πολλὰ ἀνά-
λογον, καὶ ἴσχυροπεποιημένον μὲ συνεχῆ ἄσκησιν⁽¹⁾. Λέγου-
σιν, ὅτι εἶναι ταχύπους, καὶ πολλὰ ἀγαπᾷ τὸν ἐπιτετιθευμέ-
νον σολισμόν⁽²⁾. Εἰσῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐφ' ἐππου μεγα-
λοπρεποῦς, τὸν ὅποιον ὠνόμαζον Βουκέφαλον, καὶ μέχρις ἐ-
κείνου κάνεις δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν καταδειπάσῃ⁽³⁾. Ἐπωλήθη
διὰ 13 ταλάντων. Ἄμεσως πανταχοῦ ἄρχησαν νὰ ὅμιλωσε-
διὰ τὸν Ἀλέξανδρον. Ἡ Θλάψις, εἰς τὴν ὅποιαν ἦμην κατα-
βεβυθειμένος, δέν μοι ἐπέτρεψε νὰ τὸν γνωρίσω ἐγγύτερον.
Πρώτησα μετὰ ταῦτα περὶ αὐτοῦ Ἀθηναῖον τενά, ὅστις διέτρε-
ψε πολὺν χρόνον εἰς Μακεδονίαν, καί μοι εἴπεν. Εἰς αὐτὸν
τὸν βασιλέα συνῆλθον μὲ τὴν μεγάλην ἀγχίσοιαν, καὶ τὰ ὑπέρ-
μετρα χαρίσματα, ἐπιθυμία ἀκόρεσος νὰ διδάσκηται⁽⁴⁾, καὶ
ἔφεσις τῶν τεχνῶν, τὰς ὅποιας ὑπερχαστίζεται, χωρὶς νὰ τὰς
γνωρίζῃ. "Ἐχεις εὐχρέστην εἰς τὴν συνανασροφήν του, γλυκύ-
τητα, καὶ πίστην εἰς τὴν φιλικήν κοινωνίαν, καὶ ὑψός μέγα εἰς
τὰ φρουρήματα, καὶ ἰδέας. Ἡ φύσις ἐνέσπειρεν εἰς αὐτὸν τὸ
σπέρμα ὅλων τῶν ἀρετῶν, καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τὰς ἐκαλλιέργυ-
σε, καὶ τὰς πῦξεσν· ἀλλ' ἀνάμεσκ εἰς τόσα προτερήματα
βασιλεύει πάθος ὀλεθρίου δι αὐτὸν, ἵστως καὶ διὰ τὸ ἀνθρώ-
πινον γένος. "Ἐρως ὑπέρμετρος τοῦ ἄρχειν, ὅστις νύκτα καὶ

(1) Ἀρ' ῥ. ἀναθ. Ἀλεξ. ζ. §. 309. Πλούτ. εἰς Ἀλεξ. 666. (2)
Ἀρισ. ἀντ. ποὺς Ἀλεξ. κεφ. α. (3) Πλούτ. αὐτ. Aul. Gell. I. 6. c. 2.
(4) Ἰστο. ἐπισ. πρὸς Ἀλεξ. 466.

του, ἐδοκίμασε τὰς μεγαλύτερας σκληρότητας. "Αφοσε φυλακὴν εἰς τὸν ἀκρόπολιν, τινὲς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔξωρίσθησαν, ἄλλοι ἐθανατώθησαν⁽¹⁾. Τὸ παράδειγμα τοῦτο τῆς σκληρότητος, τὸ ὅποιον ἐνόμιζεν ἀναγκαῖον, ἔσβεσε τὸν ἐκδίκηστιν, καὶ ὁ νικητὴς εἰργάζετο εἰς τὸ ἔξης ἔργα τῆς μετριότητος. Τὸν ἐσυμβούλευσαν νὰ ἀσφαλισθῇ ἀπὸ τοὺς ἴσχυροτέρους τῆς Ἑλλάδος τόπους, εἶπεν, ὅτι πὴγάπτα κάλλιον μακρὰν εὐσπλαγχνίας ὑπόκτηψεν, ἢ τῆς δεσποτείας λάμψιν ἐφήμερον⁽²⁾. Τὸν δικηγειρούν νὰ σκληρυνθῇ τούλαχιστον κατ' ἐκείνων τῶν Ἀθηναίων, οἵ τινες τῷ ἐπροξένησαν τόσου ζωηρὰς ταραχάς. »Νὰ μὴ τὸ δῶσῃ ὁ Θεὸς, ἀπεκαίθη, νὰ ἀνατρέψω τῆς δόξης τὸ θεάτρον, διὰ τὸ ὅποιον μόνον πὴγωνίσθην⁽³⁾. Τοῖς ἐσυγχώρησε νὰ λάβωσι τοὺς νεκροὺς των, καὶ ἐλευθέρωσε τοὺς αἰχμαλώτους, οἱ ὅποιοι θαρραλέοι ἀπὸ τὰς ἀγαθότητάς του γενούμενοι, ἐφέρθησαν μὲ ἀδιακρίσιαν, καὶ ἐλαφρότητα, τὴν ὅποιαν δύνειδεζουσιν εἰς τὸ ἔνυος. Ἐξήτουν ἐλευθέρως τὰς ἀποσκευάς των, καὶ ἐπαραπονοῦντο διὰ τοὺς Μαχεδόνας ὀξιωματικούς. Οὐ Φίλιππος ἔλαβε διά αὐτοὺς τόσην συγκατάβασιν, ὥσε εὐχαρίστησε τὰς ἐπιδυμίας των, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐμποδισθῇ λέγων μὲ γέλοιον. »Δέν φαίνεται ὅτι τοὺς ἐνικήσαμεν τάχα τοὺς ἀσραγάλους⁽⁴⁾; Μετὰ μικρὸν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἡτοιμάζοντο νὰ βασάσωσι πολεορκίαν⁽⁵⁾, ὁ Ἀλέξανδρος ὑὸς τοῦ Φίλιππου ἦλθε συνωδευμένος μὲ τὸν Ἀυτίπατρον νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκην εἰρήνης, καὶ συμμαχίας⁽⁶⁾.

§. iδ'. Τότε εἰδὸν ἐκείνον τὸν Ἀλέξανδρον, ὁ ὅποιος μετὰ ταῦτα ἐγέμισε τὴν γῆν ἀπὸ Θάμβους, καὶ πένθος. Ἡτού δεκαοκτὼ ἔτῶν, καὶ πὴν εἰς ποικίλας μάχας εὐδοκίμησεν. Εἰς τὴν τῆς Χαιρωνείας αὐτὸς ἐσύντριψε, καὶ ἔβαλεν εἰς φυγὴν

(1) Ιουç. Σ. δ. (2) Ηλούτ. ἀπερφ. 177. (3) αὐτ. (4) αὐτ. (5) Λυκ. εἰς Διωκρ. 153. Δημ. περὶ ζεφ. 514. (6) Ιουç. αὐτ.

τὸν δεξιὸν πτέρυγα τοῦ Ἑλληνικοῦ σρατεύματος. Αὗτη ἡ νίκη ἐπρόσθετες νέαν λάμψιν εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Σέλυντρα. Εἶχε χαρακτῆρας συμμέτρους, τὸν ὄφειν ὥραιαν, καὶ ἐρυθρὰν, τὴν μότην ἐπίγυρυπον, τοὺς ὀφθαλμούς μεγάλους, καὶ πλήρεις φωτὸς, τὰ μαλία ἔκανθά, καὶ κρικωτὰ, τὴν κεφαλὴν ὑψηλὴν, ἀλλὰ μικρὸν τι κλίνουσαν πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὄμον, τὸ ἀνάσημα μέσου, λεπτὸν, καὶ ἐλεύθερον, τὸ σῶμα πολλὰ ἀνάλογον, καὶ ἴσχυρο πεποιημένον μὲ συνεχῆ ἄσκησιν⁽¹⁾. Λέγουσιν, ὅτι εἶναι ταχύποντος, καὶ πολλὰ ἀγαπᾶ τὸν ἐπιτετιθευμένον σολισμόν⁽²⁾. Εἰσῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐφ' ἵππου μεγαλοπρεποῦς, τὸν ὃποῖον ὠνόμαζον Βουκέφαλον, καὶ μέχρις ἐκείνου κάνεις δὲν ἐδύναθη νὰ τὸν καταδεμάσῃ⁽³⁾. Ἐπωλήθη διὰ 13 ταλάντων. Ἀμέσως πανταχοῦ ἀρχησαν νὰ ὅμιλωσι διὰ τὸν Ἀλέξανδρον. Ἡ Σλίψις, εἰς τὴν ὁποίαν ἦμην καταβεβυθισμένος, δέν μοι ἐπέτρεψε νὰ τὸν γνωρίσω ἐγγύτερον· ἡρώτησα μετὰ ταῦτα περὶ αὐτοῦ Ἀθηναϊόν τενα, ὃς τις διέτριψε πολὺν χρόνον εἰς Μακεδονίαν, καὶ μοι εἶπεν. Εἰς αὐτὸν τὸν βασιλέα συνῆλθον μὲ τὴν μεγάλην ἀγχένοιαν, καὶ τὰ ὑπέρμετρα χαρίσματα, ἐπιθυμία ἀκόρεσος νὰ διδάσκηται⁽⁴⁾, καὶ ἔφεσις τῶν τεχνῶν, τὰς ὁποίας ὑπερχασπίζεται, χωρὶς νὰ τὰς γνωρίζῃ. Ἐχει εὐαρέστους εἰς τὴν συναναρροφήν του, γλυκύτητα, καὶ πίστην εἰς τὴν φιλικὴν κοινωνίαν, καὶ ὑψός μέγα εἰς τὰ φρονήματα, καὶ ὥστε. Ἡ φύσις ἐνέσπειρεν εἰς αὐτὸν τὸ σπέρμα ὅλων τῶν ἀρετῶν, καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τὰς ἐκαλλιέργυντε, καὶ τὰς πῦξησεν· ἀλλ' ἀνάμεσα εἰς τόσα προτερήματα βασιλεύει πάθος ὅλεθριον δὲ αὐτὸν, ἵσως καὶ διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἐρωτικὸς τοῦ ἄρχειν, ὅστις νόκτα καὶ

(1) Ἀρ' ῥ. ἀναρ. Ἀλεξ. ζ. §. 509. Πλούτ. εἰς Ἀλίξ. 666. (2) Αρι. ῥητ. πρὸς Ἀλίξ. κιρ. α. (3) Πλούτ. αὐτ. Aut. Gell. I. 5. c. 2. (4) Ἰστορ. ἐπισ. πρὸς Ἀλίξ. 466.

ημέραν τὸν βραχινίζει, τότον φανεροῦται εἰς τοὺς ὄφθαλμούς, πρόσωπον, λόγους, καὶ ἐλαχίσας κινήσεις του, ὡςε, ὅποιος πλησιάζει εἰς αὐτὸν, ἀμέσως κυριεύεται ἀπὸ σέβας, καὶ φόβου· ἥθελε νὰ ἔναι ὁ μόνος ἀρχηγὸς τοῦ παντὸς, καὶ ὁ μόνος ταμίας τῶν ἀνθρώπινων γνώσεων. Ἡ φιλοτιμία, καὶ ὅλα τὰ λαμπρὰ προτερήματα, τὰ ὅποια θαυμάζουσιν εἰς τὸν Φίλιππον, εὑρίσκονται εἰς τὸν υἱόν του μὲ αὐτὴν τὴν διαφορὰν, ὡς εἰς ἔκεινον μὲν εἶναι μεμηγμένα μὲ ποιότητας, αἱ ὅποιαι τὰ μετατάξουσιν, εἰς τοῦτον δὲ ἡ ζαδερότης παρεκτρέπεται εἰς ἴσχυρογνωμίαν, ὁ ἔρως τῆς δόξης εἰς παραφροσύνην, καὶ ἡ ἀνδρία εἰς μανίαν. Ἐπειδὴ ὅλαι του αἱ θελήσεις ἔχουσι τῆς εἰμαρμένης τὸ ἄκαμπτον, ἐπανίσταται κατὰ τῶν ἐμποδίων, καθὼς κἀνεις χείμαρρος ὑπερπιδῷ μουσῆγέων τὰς πέτρας, ὅσαι τὸν ἐμποδίζουσσιν.

§. 16. Ὁ Φίλιππος μετεχειρίσθη διαφόρους τρόπους διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ τέλη του, ὁ Ἀλέξανδρος γνωρίζει μόνον τὴν ῥομφαίαν του. Ὁ Φίλιππος δὲν ἐντρέπετο, ἀμειλλώμενος εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ὄγωνας μὲ ἀπλοῦς ἰδιώτας διὰ τὴν νίκην, ὁ Ἀλέξανδρος ἥθελε νὰ ἔχῃ εἰς αὐτοὺς βασικεῖς ἀνταγωνιστές. Φαίνεται ὅτι μυσικὴ τις αἰσθησίς εἰδοποίει ἀκαταπάντως τὸν πρώτον, ὅτι ἔφθασεν εἰς ἔκεινη τὸ μέγα ὑψος μόνου μὲ τοὺς μεγάλους του πόνους, καὶ ὁ δεύτερος, ὅτε ἐγεννήθη εἰς τὸν κολπὸν τῆς μεγαλειότητος. Σπλωτής τῆς δόξης τοῦ πατρός του ἀγωνίζεται νὰ τὸν ὑπερβῇ. Συνεργιστὴς τοῦ Ἀχιλλέως (1) προσπαθεῖ νὰ ἀφομοιωθῇ μὲ αὐτὸν. Ὁ Ἀχιλλεὺς ἥτοι εἰς τοὺς ὄφθαλμούς του ὁ μεγαλήτερος τῶν ἡρώων, καὶ ὁ Ὅμηρος ὁ μεγαλήτερος τῶν ποιητῶν (2). Ηστήσει χαρακτήρες ἀφομοιώτεως προσεγγίζουσι τὸν Ἀλέξανδρον μὲ τὸ ἐκλεχθέν παρ’ αὐτοὺς

(1) Πλούτ. εἰς Ἀλέξ. 667. (2) ὁ αὐ. περὶ τύχ. Ἀλέξ. 327—31. Δίνων γρυπόσσος. περὶ βασι. 19.

πρωτότυπου. Ἡ αὐτὴ βία εἰς τὸν χαρακτῆρα, ἡ αὐτὴ εἰς τὰς μάχας ἀκάθεκτος ὄρμη, Ἡ αὐτὴ αἰσθητικότης εἰς τὴν ψυχήν. Εἶλεγέ ποτε, ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἐχρημάτισεν ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ εἶχε τοιούτον φίλον τὸν Ηάτροκλον, καὶ τοιούτον πανηγυριζὴν τὸν Ὁμηρον (¹). Ἡ συνδεαλλαγὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου δὲν ἔξετάζει εἰς μάκρος. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔδέχθησαν τὴν εἰρήνην· οἱ συμβιβασμοὶ ἐξάθησαν ἡδύτατοι· ὁ Φίλιππος ἔτι τοῖς ἀπέδωκε τὴν Σάμον (²), τὴν ὄποιαν πρὸ χρόνων ὄλιγων ἐκυρίευσεν, ἔζητει μόνου νὰ φθίσωσιν οἱ πρέσβεις τῶν εἰς τὴν συνέλευσιν, τὴν ὄποιαν ἔμελλε νὰ συγκαλέσῃ εἰς τὴν Κόρινθον διὰ τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος ὄφελος (³).

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΦΡΤΝΙΧΟΥ.

Τῷ δ'. ἔτει τῆς ρι. Ὁλυμπιάδος.

(Ἀπὸ 17 Ἰουλίου τοῦ 337, μίχρι 7. Ἰουλίου τεῦ, 336 ἔτους πρὸ Χ.)

Οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ηὗτέλησαν νὰ συνέλθωσιν εἰς τῆς Κορίνθου τὴν σύνοδον· ὁ Φίλιππος ἐπαραπονήθη διὰ αὐτοὺς μὲν ὑψηλοφροσύνην, καὶ ἔλαβε διὰ τελείαν ἀπόκρισιν τοὺς ἔξης λόγους. »Ἄν νομίζεσται μεγαλύτερος μετὰ τὴν νίκην σου, μέτρησαι τὴν σκιάν σου, καὶ θέλεις εῦρη ὅτι δὲν ἔντεκτος μήτε πραγμάτων (⁴). Ὁ Φίλιππος, ἀγανακτήσας, ἐπανέλαβεν. »Ἄν νεισέλθω εἰς τὴν Λακωνίαν, Θέλω σᾶς διώξει ὅλους ἀπεκεῖ.« Τῷ ἀπεκριθησκεῖ, Ναι (⁵). Ὑπόθεσις χρειωδεσέρα τὸν ἐμπόδιος νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰς ἀπειλάς του. Ἄψ' οὖν οἱ πρέσβεις σχεδὸν ὅλης τῆς Ἑλλάδος συνήθησαν, ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος τοῖς ἐπρόβατοι κατ' ἀρχὰς νὰ ἔχαλεύψωσιν ὅλας τὰς διχονοίους, αἱ ὄποιαι μέχρι τούδε διηγοῦν τοὺς Ἑλληνας, καὶ νὰ συζήσωσι βουλευτήριον ἐπίμονον, διδούτες εἰς αὐτὸν ἔξουσίαν νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς εἰρήνης. Ἐπειδὴ

(1) Πλούτ. αὐτ. cicer pro. Arch. c. 10. (2) Πλούτ. αὐτ. (3) ὁ εἰ. εἰς Φωκ. 748 (4) ὁ αἱ ἀπερ. Λακ. 218. (5) ὁ αἱ. περὶ αἰσθη. 511.

παρέσησεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁτον καιρὸς νὰ ἐκδικήσωσι τὴν Ἑλλάδα δι, ὅσας ἐδοκίμασεν ἄλλοτε, ὑθρεῖς ἐκ μέρους τῆς Περσίας, φέροντες τὸν πόλεμον εἰς τὰς ἐπικρατεῖας τοῦ μεγάλου βασιλέως⁽¹⁾. Τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα ἐψάνησαν δεκτὰ μὲ κρότους χειρῶν, καὶ ὁ Φίλιππος ἐκλέχθη ὁμοφώνως ἀρχιεράτηγος τοῦ σρατεύματος τῶν Ἑλλήνων μὲ πληρεσάτας ἔξουσίας. Εὐ ταῦτῷ διέταξαν πόσους σρατιώτας κάθε πόλις δύναται νὰ προσφέρῃ. Ὁ ἀριθμὸς ἀνήρχετο ἕως 200000 πεζῶν, καὶ 15000 ἵππων, χωρὶς νὰ περιέχωνται εἰς αὐτὸν οἱ σρατιώταις τῆς Μακεδονίας, καὶ οἱ τῶν βαρβάρων ἐθνῶν, ὑποκειμένων εἰς τοὺς νόμους της⁽²⁾. Ἀφ' οὐλ ἀπεφασίσθησαν αὐτὰ, ἐπειρψεῖν εἰς τὰς ἐπικρατεῖας του διὰ νὰ παρασκευασθῇ εἰς τὴν ἔνδοξον αὐτὴν ἐκσρατεῖαν· τότε πλέον καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἐξέπνευσεν⁽³⁾. Αὐτὸς ὁ τόπος, ὁ ὅποιος παρῆγαγε τόσους μεγάλους ἄνδρας, θέλει ὑποδουλωθῆ πολὺν καιρὸν ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας. Τότε πλέον καὶ ἐγὼ ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ νέαι δυνάμεις ἐγίνοντο νὰ μὲ κρατῶσιν· ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σκυθίαν ἀπὸ προλήψεις ἐλεύθερος, αἱ ὅποιαι μὲ κατέσηπαν τὴν κατοικίαν της ἀποτρόπαιον. Φίλοφορονθεῖς ἀπὸ ἔθνος συγκρένον εἰς τὰς ὥχθας τοῦ Βορυσθένους, καλλιεργῶ μικράν τενα περιουσίαν, ἀνήκουσαν εἰς τὸν σοφὸν Ἀνάχρονον, ἵνα τῶν προπατόρων μου. Ἐδῶ εὐφραίνομαι τὴν ἡρεμίαν τῆς μου αυλίας, ἥθελα προσθέσσει καὶ ὅλας τὰς γλυκύτητας τῆς φιλίας, ἃν ἡ καρδία μου ἐδύνατο νὰ διορθώσῃ τὰς φθοράς της. Εἰς τὴν νεότητά μου ἐζήτουν τὴν εὐτυχίαν παρὰ τοὺς πεφωτεισμένοις ἔθνεσιν. Εἰς προβεβηκοῖαν ἥδη ἥλικαν ἡμέρα τὴν ἀνάπαισιν εἰς ἔθνος, ὅπου γυναρίζει μόνον τὰ ἀγαθὰ τῆς φύσεως.

(1) Διοδ. 15. §. 478. (2) Ιουσ. 2. c. 28. γ. 25. (3) ὁ αἱ. αἰτ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΚΕΦ. ΟΘ'. §. ζ.

Αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι τῆς Ἑλλάδος φιλόσοφοι ἔδεχ-
θησαν τὸ ἐνταῖον τῆς Θεότητος.

Οἱ πρῶτοι ἀπολογοῦται τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ πολλοὶ συγγραφεῖς νεώ-
τεροι, κατὰ τὸ παραδειγμά των, πρωτοσέντονα να ἀποδεῖξωσιν ὅτε οἱ
παλαιοὶ φιλόσοφοι ἐργάριζον ἡνακ μόνον Θεόν. Ἀλλοι μεταγενεστεροι ἐξ
ἰναντίσας διεξάγουσες, ὅτι αἱ ἐπικυρῶσαι τὴν ὁδοῦν αὐτῶν περικοπαί,
πρόπεις καὶ ἐκλαυθάσανται μόνον εἰς τὴν φύσιν, φυχὴν τοῦ κόσμου, καὶ
ἡλιου, συγκαταλέγουσι σκεῖδεν ἔλους ἐκείνους; τοὺς φιλοσόφους εἰς τέλος
σχάστους τούτους χρονίους κρήτικοι, σετίνες μετά διεξοδικά; φιλοπονίας,
τὰς σκοπίας κατέβαλον εἰς τὴν μελέτην τῆς παλαιᾶς φιλοσοφίας, Ἰαρός
μεσοῦ δίκαιου ἐκείνων τῶν δύο γνωμῶν. Ἀπὸ τοῦτον τὸν ἀριθμὸν είναι
οἱ Βοσσύκερος, καὶ Μότχερος, τῶν ὁποίων αἱ γνώσεις μοι ἐφαντούνται
ἀμφιστάται. Ηλλαὶ αἵτιαι συντρέχουσεν οὐτὲ ἐπισκοπήτικως τὸ χρεωδὲς τοῦ-
το Σπιτημα ὅποι αὐταῖς μελλων οὐ διεῖσθαι τοῖς, ὅμως χρεωδῶν οὐτὲ εἰδο-
ποτέποντο πρότερον, ὅτι ὁ λογος γενεται ἐνταῦθα κυρίως οὐτὲ τοὺς προπο-
γμέντας ἀπὸ τὴν Πλατωνική, καὶ Ἀριστοτελῆν φιλοσόφους. ἐπικὸν περὶ
αυτῶν μόνων ὄμιλοι εἰς τὸ σύγγραμμά μου. α'. Οἱ προσεότεροι αἴπει
ταῖς ἐρμηνεύουσι τὴν γένεσιν, καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ παντός μὲν μονας
τὰς ποιοῦστας τῇς ὑλῃς. Αὐτὸν ή μέσοδος ήτοι τόσον γενική, ὡς ὁ
Ἀναξαγόρας κατεκριθεὶ, ἦ, δι' ὅτι δέν τὸν τίκολον θητεῖ διὰ παντεῖς, ἦ,
δι' ὅτι δέν τὴν ἀφοτε διὰ παντεῖς. Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἴστι-
τερων ἀποτελεσμάτων προτίτρεχεν ἀλλοτε μὲν εἰς φυσικὰς αἵτιαις, ἀλ-
λοτε δέ εἰς ἐκείνου τὸν γοῦν, ὃς τε, κατ' αὐτὸν, ἐκαθέρισε τὸ χρόνος.
Οἱ Ἀριστελῆς τὸν κατηγορεῖ ὅτι κατ' ἀναγκὴν λατερβράχε μηχανικῶς

(1) Moshem. in Cudry. cap. 4 §. 26.

πως τὸν Θεόν (1), καὶ ὁ Πλάτων, ὅτι δέν μας ἔδειξεν εἰς καθε φυσικόν τὰς ὁδούς τῆς Ζείας ασφίας (2). Τούτου τε θεωτοῦ, δέν δύναται τις νὰ συμπεράσῃ ἀπὸ τὴν σιωπὴν τῶν πρωτῶν φιλοσόφων, ὅτι δέν ἔδειχτησαν ἄντας Θεόν (3), καὶ ἀπὸ μερικῶν των ἐκφράστεις, ὅτι πάντα ποσαν νὰ δοσθεῖεν εἰς τὴν Ὑπερβολὴν τῆς Ζείτητος.

β. Ἀπὸ ὅλα τὰ φιλοσοφικὰ συγγράμματα, τὰ ἄποια ἐπωζόντο εἰς τὸν καρδιὸν τοῦ Ἀριστοτέλους, δίνει μας ἔμεινε κάπιεν ὀλόκληρον, ἢ, μερος τῶν ἔδικτῶν του, μέρος τῶν τοῦ Πλατωνικοῦ, μικροὶ πραγματεῖα τοῦ Πυ. Σωγόρειου Τιμαῖου τοῦ Λοκροῦ περὶ φυγῆς τοῦ κέσπου, καὶ πραγματεῖα περὶ τοῦ παντὸς τοῦ Λευκανοῦ Θαλλοῦ, ἀλλοι μικροτοῦ τοῦ Πυ. Σωγόρειον. Ὁ Θαλλός εἰς τὴν μήραν αὐτῆν πραγματεῖαν ἔργων ὅχι τέσσεραν ἡ ἀνακαλυψθῇ τὴν κεσμόποσαν, δύσον νὰ αποδείξῃ τὸ ἀιδίοντό τού, δέν εἶχε περιέποιεν νὰ ἀσχαγηγῇ ἐνεργοῦσσαν Ζείτητα. Ἀλλ' εἰς ἄλλοτε σύγγραμμα, τοῦ ὄποιου ὁ Στοβαῖος μας διερύλαξε τηνῆμά τε, ἐλεγεν ἔτει τρίαριμοντα διατηρεῖ τὸν κέσπου, καὶ ὅτε οἱ Θεοὶ εἴναι οἱ ποικτῆς αὐτῆς τῆς ἀρμονίας (4). Μὲ δῆλον τοῦτο ἔγων σίκειο Θελῶς δίνει ἐπισημοκρατεῖεν τὴν αἰγιοπιστίαν του· ἀλλ' ὁ Τιμαῖος, Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης ἴσεις ποσαν αρεδηλώς τὸ μεγαλεῖκὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦτο ὅχι κατὰ πάροδον, ἀλλ' εἰς συγγραφικά κατὰ συνέχειαν, καὶ εἰς ἔκθετα τῶν συγημμάτων τους, τὰ δηποτα εἴναι θεμέλιωμάν τοῦ αὐτοῦ τὸ δόγμα. Τὰ συγγράμματα τῶν ἄλλων σοφῶν ἔξεληπον. Τιμαῖατικά τούτων ἔχομεν, ἀπὸ τὰ ὄποια ἄλλα μὲν μαρτυροῦσσι παρέρπεια τὴν σύγασιν αὐτῆς τῆς οὐδασκαλίας, ἀλλὰ δὲ πολλὰ ἔλεγα, τὴν αὐτοτρίποντο. Μεταξὺ τούτων τῶν τελευταίων εὑρίσκονται ταῦτα, τὰ ἄποια διδυμάτια τις νὰ ἐρμηνεύσῃ κατὰ διαφέροντας τρόπους, καὶ ἄλλα, τὰ ὄποια συντιθροίσθησαν, καὶ μετεβλήθησαν ἀπὸ συγγραφεῖς ἀντικειμένων αἱρίσεως· καθὼς ἔκεινος ὁ Βελλίος, τὸν ὄποιον ἀναφέρει ὁ Κίκης οὐ εἰς τὸ περὶ φύσεως τῶν θεῶν σύγγραμμάτου, καὶ τὸν καταχρεῖει ὅτι πολλαῖς ἐδισμέφωσε τὰς ἔσχας τῶν παλαιῶν (5). Ἀν ἀπὸ τέσσερας σοφειαῖς μαρτυρίας θέλει νὰ κρίνῃ κάπιεν τὰς ἔσχας ἔκεινων τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, ἥδεις κανόνειει νὰ καίη, ὡς πρὸς ἔκεινους, ὅτι ἔκεινεις απὸ τινας ἐκφράσεις, διασπασθείσας. ἢ παρερμηνεύσας, ὁ Πατητὸς Χαροπούσος, ὡς πρὸς τὸν Δεσκάρτην. Μαλεθρόζγχιος, Ἀρναΐδος, καὶ ἄλλους, τοὺς ὄποιους κατηγορεῖ, ὡς ἀδίστους. γ. Οἱ πρῶτοι φιλόσοφοι οὐ πέπεστο δὲ ὅρχην, ἔτι μηδὲν ἐκρηπδεύεις γινεταί (6).

(1) Ἀρις. Μεταρ. βιβλ. α'. κεφ. δ'. (2) Πλά. Φασ. §. 98. (3) Bruck. t. 1. p. 469. καὶ 1174. (4) Στο. Εὐτ. φυσ. βιβλ. α'. κεφ. 15'. (5) Sam Parker. disput deo. disp. 1. Sect. 6. p. 16. Reimann hist. Atheism. c. 22. §. 6. Bruck. t. 1. p. 738. Mosheim. in Cudw. c. 1. §. 7. not y. t. 1. p. 16. (6) Ἀρις. φυσ. διρ. α'. ε'. περὶ γεν. καὶ φῶρ. α'. γ. ε' αὐτ. περὶ θεοφ. κεφ. α'. Δημοκ. παρὰ Λαζερ. βιβλ. Σ. §. 44.

Ἐκ τούτου ἰσουπέρανον ἔτι ὁ κέρμος ἡτού πάντοτε τοιοῦτος, οἷος εἴη, ἢ τοῦδεχίσει ἡ ὅλη εἰώνια αἰώνια (1). Ἀπό ἄλλο μέρος ὑπῆρχεν ἀρχαὶ παραδόσεις, κατὰ τὸν ἀπόρον ἔλα τα πράγματα ἐτεῖνον εἰς τὴν ἀπὸ σὲν ὑπερτάτου (2). Πιλόλοι φιλόσοφοι, μὴ δέλοντες, νὰ ἀφήσωσι μάτε τὴν ἀρχήν, μπτε τὴν παραδόσειν, ἐπροσποδίζονται νὰ τὰς συμβιβασωσι· οἱ μὲν, ὡς ἡ Ἀριστοτέλη, λέγοντες ὅτι ἐκεῖνο τὸ σὸν ἴδιαισιούργητος τὸν κέρμον απὸ αἰώνιον (3). οἱ δὲ, ὡς ὁ Πλάτων, τὸν ἐπιπισθρυπτεῖν χρέων, καὶ απὸ ὅλην προῦπαροχουσαν, ἀμφερούν, ἐξεργάζονται απὸ τελεῖτην, αἱ ἀποτίχια συγκρούσονται μόνει τὸν περιτάτου δύναμιν (4). Τέσσερις, πάσαι μεμαρτυρίαις καὶ οἱ δύον απὸ τοῦ νὰ ἐνοίσωσπι, ὅτι ἡ δέξατων ἰδίαισιος νὰ φέρῃ βλαβήν εἰς τὴν πίστα τῆς Θεότητος, ὡς εἰς Ἀριστοτέλης δύον εἰχει καμμιαν αποφρόλειαν νὰ γνωρίσῃ Ζεὺς, ὡς πρώτην αἰτίαν τῆς κακίσεως (5). Ήτοι ο Πλάτων, ὡς εἴσοις παραγωγὴν τοῦ πατέτες (6). Άρα διὰ τοῦ πολλοῦ απὸ τοὺς παλαιοὺς φιλόσοφους δύον ἐγγάριτον τὴν ὑπηρισιούργηταν κυρίων εἰπεῖν, πολλοὶ τοφοὶ κριτικοὶ δοξάζουσιν, ὅτι δύον πρεπει μάτε παταγῶντας εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν αἰδίων (7). δ. Οἱ παλαιοὶ προστήλωναν γενετικῆς ὅλην τηνὲ λίσταν ἀπὸ τῆς μάς εἰς τὰς λίξεις Ἀσθματον, ὁ ὄντος, απόκοτον (8). Τριτοὶ κατὰ ἀποδείξεων φαίνονται ὅτι κατεύθουσαν τὴν Σερπίτα, ὡς εὐσταχιανούργητον, χωρὶς ἔκτασιν, καὶ χωρὶς μέσην (9), ἀλλ' οἱ περισσότεροι διὰ πιευματικῶν οὐσιῶν ἐνούσου μόνον ὅλην ἀπεριώνα λεπτότην (10). Τὸ λεζός τοῦτο πολλοὺς αἰδίνας διέρρεσε (11), καὶ ἐτί παρὰ συγγραφῆσι, τοὺς ὄποιοὺς σύβεται ἡ ἐκκλησία, καὶ, κατάτιμας αφοροῦς, δίνεται μάτε τὰν δεκτῆν κάρνεις, χωρὶς μάτε κατακριτῆρ, ὡς ὄντεος (12). ε. Εἴσω απὸ τὴν ἐκλεψίαν τῶν ὑπομυητατῶν, προὶ ὡν εἰπού ὄντωτέρω, ἔχουμεν ἔτι νὰ παραπομεῖται καὶ διὰ τὸ εἰδός τῆς δουλείας, εἰς τὴν ὄποιαν ὑπέκειτο οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι. Οἱ δῆμος ἐπεριπατεῖ τοὺς Θεοὺς τοὺς, ἀλλὰ δύον ἐσεργούει τοὺς ἀλλαζόν. Οἱ Ἀναξαγόρας εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὸν διόροφον μίδρος διαπερρός (13). ἐπρεπε μάτε τὸν καταδικάσωσιν, ὡς φυσικέν, τὸν κατηγοροῦσαν, ὡς ἀσεβῆ. Παραδείγματα παρέμοια ἐσυνείδοσαν ἀπὸ πολὺν καιρού τοὺς φιλόσοφους μάτε μεταχειρίζονται εἰκόνομιας. Ευτελεῖς ἐκεῖνη ἡ μυστηριώδης διδασκαλία, τὴν ἀποτέλεσμα δέν πάτον συγχωρεῖται.

(1) Moshem ibid. (2) Περὶ κόσμου. παρ' Ἀριτ. κεφ. 5'. (3) Ἀριτ. περὶ οὐρανοῦ. β'. α'. Μεταφ. εἰ. ζ. (4) Πλάτ. τέτ. Τιμ. 31.1 Cicer de natura deorum. I. 1. c. 8. (5) Ἀριτ. Μεταφ. αὐτ. (6) Πλάτ. αὐτ. Mosheus. de creat. ex nihilo in codw. I. 2. p. 310. (7) codw. c. 4. §. 7. Beausobre, hist. du manich. I. 5 c. 5. Bruck. hist. philos t. 1. p. 508 (8) Bruck. ibid. Moshem in codw. c. 4. §. 24. (9) Ἀριτ. παρ' Ἀριτ. Μεταφ. α'. ζ. (10) Moshem. ibid. Beausobre. ibid. I. 3. c. 1. (11) Moshem ibid. (12) ibid. Beaus. ibid. (13) Πλάτ. περὶ δειπνοῦ. 169. Σωτ. παρὰ Λατρ. β. §. 12. Εἰσιβ. παρασκ. εὐστ. βιβλ. ι. §. 14.

μενον γά διακαλύπτωσιν εἰς τοὺς κοινολόγους. Δισχερίστους ἔναις, εἴπει
ὁ Πλατων (1), καὶ γένη δικαιαὶ ἴσεο τοῦ ποιητοῦ αὐτοῦ τοῦ παυτὸς, καὶ,
ἄντις φάσσῃ καὶ τὴν εινοῦσῃ, πρέπει πολλὰ καὶ φυλάττηται ἀπὸ τοῦ καὶ
τὴν ὄμρεσμάση. Κυτεῖνειν καίναις αἱ ἀμφιβολοὶ ἐκφέσεις, αἱ ἐποιαι ἐ-
σημβριάζον τοσπον τοῦτο τὸ λαῖον μὲν τὴν ἀλήθειαν. Τό δέορμα τοῦ
Θεοῦ εἶναι εἰκόνου τοῦ φρεσμοῦ. Μακροίσια ἀρχαῖα καταχρονίς ἐξῆπλω-
σε τὴν συντίτειαν εἰς καὶ τὸ πρᾶγμα, διτε εἰς τὸ πάντεγερε τὸν Λαυρα-
μόν μας, καὶ εἰς καὶ τὸ παρά τοῖς ακτίνωποις ἀλτικοβολεῖ δὲ ὑπεροχῆς
εἰδεις, καὶ οὐκακτεῖν. Τό διρσκούσια εἰς τοὺς πλίου προπονητικοὺς συγ-
γραφεῖς εὐχέσονται, ἀλλοτε μὲν ἐνικῶς, ἀλλοτε δὲ πληρυστικῶς (2). Οὐ
νέος φανόμενος εἰς διαδοχῆς ὑπὸ μίαν καὶ ἀλλοτε αὐτῶν τῶν μορφῶν,
εὐχαρίστεις ἀπίστης καὶ τοῦ στόμου, καὶ τοὺς πιπανευμένους ὥστε, ἐπει-
κειμεῖς συγγραφεῖς ἀποδίδῃ τὸ διορμα τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν φυσιν, ψυχὴν τοῦ
κόσμου, καὶ τοὺς αἰσθατας, ἔχοντας ὅλα τὰ δικαια καὶ τὸν ἐρωτώσαν, εἰς
περισσούς εὐθεῖαν ἐκλαμψάντας αὐτῶν τὴν ἐρμηνείαν, καὶ αὐτὸν ὑπεράντα αὐτῶν
τῶν ὑποκειμένων δὲν θέτει ἵνα Θεόν ποιητην ἔλλην τῶν πραγμάτων, σ.
Η' παρατηροντος αὕτη προσαρμόζεται μάλιστα εἰς δίκια γενικάς δοξας, αἱ
οποῖαι εἰσηγητοσ παρό τοῖς δόκιμοις τῆς ἀρχαιότητος. Η μὲν ἔσεχετο,
ἐπερακαν τηλῶν πλευρατα, διωρισμένα νά κανονιζόσι τὸν δρεμον τοῦ παν-
τος. Αγ τὸ έσεια αὐτὴ δὲν ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ παλαιου, καὶ αἰδεσ-
μην παραδόσον, ἔχοντας καὶ γεννητῆ εἰς τόπον, εἰς ὡς ὁ βατιλεὺς ἐνεγε-
ρεῖς τὰς φροντεύσας τῆς βασιλείας τοῦ εἰς τῶν ὑπουργῶν τοῦ τὸ ἐγρήγο-
ρου. Φαίνεται κατὰ ἀλήθειαν ὅτι οἱ Ἑλληνες τὴν ἔσεχην ποστασιαὶ πληρ-
γατοσ τοσ, φευδώνται ἀποδίδομένου εἰς τὸν Ἀριστοτέλου, αρχαιοτατοῦ δὲ,
οπικεοῖ, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν είναι τῆς ἀξίας τοῦ βασιλέως τῆς Περσές καὶ
ἀσχολήται εἰς τὰς κατὰ μέρος τῆς διοικήσεως λιπετοτατα, τοὔργον τοῦ-
το ἀντεῖ: ἔτε ὀλγυώτερον εἰς τὸ εὑ τὸ ὑπερτατο (4). Η δὲ δευτέρα εἰ-
χει οἱ υποκειμένου ἐκείνου τὴν ἀκολουθεῖσαν τῶν ἐνέργειαν, καὶ αὐτενερ-
γεῖν, αἱ οποῖαι φανεῖται εἰς ὄλην τὴν φυσιν. Τοιέστους ἔδιαιτερας φυ-
χαὶ εἰς τὰ μαγικάτην (5), καὶ εἰς ἕστα τῶν σωμάτων ἐνομίζον, ὅτι διε-
κρίνουσιν ἀρχὴν κινήσεως, καὶ ζωῆς ἐναύρματα. Τοιέστους γενικὴν φυ-
χὴν διεπαρουσίην εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ μεγάλου τούτου ὄλου. Η ἔσει
αὐτὴ διὸ τὸν ἐκατόν μὲν τὴν ιεραν διδασκαλίαν. Επειδὴ δὲν ἐμποδίζει:
εῖσει νά εἴπωμεν, ὅτι ὁ θεός περιεκλειστεύει εἰς τὴν ὄλην ἐνέργειαν την
αέρατο, σφράγη ζωτικήν, η οποῖα ἐιναιώνει τὰ ἐργατης (6). Άλλ' ἐξ
εἰτιας τῆς μεγάλης αὐτῆς καταχρούσεως, περὶ τῆς ὀμιλησι, τὸ διορμα τοῦ

(1) Εἰς Τίμ. 28. (2) Ξενοφ. Πλά. (3) Πλούτ. περὶ χρησ. ἐκλελ. 412. (4) περὶ κατ. παρ' Ἀρισ. ιαρ. σ. (5) Θελ. παρ' Ἀρισ. περὶ ζω. σ. β. (6) οὐδεν. c. 3. §. 2. Mosheim, ibid.

Θεοῦ διετάχθη εἰς τὰ πνεύματα, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου. Ἐκ τούτου ἐλαβού τὴν ἀρχὴν τῶν αἱ κατὰ τῶν φιλοσόφων κατηγορίαι, καὶ ἴδιαστέρως κατὰ τοῦ Πλάτωνος, καὶ Πυθαγόρου. Επειδὴ δὲ μὲν, καὶ τὸς ἕπον τὸ εἶπον, μετεχειρίζετο τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, οὐ μέρες μὲν εἰς τὸ ἔνσκον, εὐ μέρες δὲ εἰς τὸ πληθυντικὸν (1), τὸς κατηγορητῶν δὲις αντιφέσκει (2). Η ἀπέκρισις ἡτοῦ εὐκολος. Εἰς τὸν Γίγαντον οἱ Πλάτων ἐπέτιαν τὰς ἴδιας του μὲ τάξιν, εἴπει δὲις ὁ Σεός εἰδημούργος τὸ πάν, καὶ διὰ νῦν τὸ κυβερνᾶ, ἐσυζητεύ οὐ ποδεειρόντος Θεούς, η πνεύματα ποιήματα τῶν χειρῶν του, ταμιᾶς τῆς δύναμεως του, καὶ ὑπολειμμάτους εἰς τὸ προσαγγάς του. Ἔνταῦθα ἡ διακρίσις τοῦ ὑπερτάτου Θεοῦ, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἐφανερωθῆ ἀριθμολόγατα, ὡς εὖλοντος εἰναι νὰ μὴ τὴν γνωστὴν κάνεις, καὶ ὁ Πλάτων ἐδίνει τὸ προσφέρει τὰ αὐτὰ τελη, καὶ νὰ ζητῇ τὰς αὐτὰς χαρίτας ἀπὸ τοῦ πάγματος, καὶ τοὺς ὑπουργούς του. Καὶ ποτὲ ἡ διδὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον, οὐρανὸν, οὐρανοῖς, γῆν, καὶ τὴν οὐρανοῖς σφεῖς δὲις ἔνορει μόνον τὰ πνεύματα, καὶ τὰς ψυχὰς, τὰς ἐποιας ὁ Θεος διεσπειρει εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ παντός δια νὰ δύνημεις τὰς κατηγορίες του. Δέν τυρα τίποτε εἰς τὰ ἄλλα του συγγράμματα, δὲις δεικνύεις ψειθῆ αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν. Λί γνόμεναι κατὰ τοῦ Πυθαγόρου συκοφαντοῖς οἷς εἴναι ὅλιγωτερον βρέθησαι, καὶ διὰ φαινούταις σφραγίδας καλλιτερα. Ἐδοκεστο, λέγουσι, ψυχὴν διακεκυμίην εἰς ὅλην τὴν φύσιν, τεντήνων μὲ τὰ δύτα, σσα αὐτὴν κινεῖ, διατηρεῖ, καὶ παράγει ἀκαταπατήσιν, αρχὴν τιῶναν, ἀπὸ τὴν ἐποίειν ὀντοθλισταν αἱ ἥμετεραι ψυχαῖ, καὶ τὴν ἐποίειν τιμῆ μὲ τὸ ονομα τοῦ Θεοῦ (3). Ἐπιφέροντι, δὲις, μὴ ἐχων ἄλλην περὶ θεοῦ ἰσειν, πρέπει νὰ συγκαταλεγῃ οὐ μὲ τοὺς αἰτεούς. Σοφοὶ κριτικοὶ πίγιρθησαν ἐναυτίος αὐτῆς τῆς κατηγορίας (4). η ἐποίεις θεωρεῖσθαι επὶ τινος μέρους μετροῦ ἀριθμοῦ περικοπῶν, δεκτικῶν δεινωταριας ἐρμηνειας. Τέμοις ἐλοκληροῖς μολις ἡ θεοῦ εξηρεσεις διὰ νὰ καταγραφωσιει δὲις ἔγραψαν ὑπὲρ καὶ κατὰ, τοῦ φιλοσόφου τοῖτον. Περιφρέζομεις δύμως εἰς σκέψεις τοιασ. Τῶν ἀδυνάτων εἴναι νὰ αποδείξωσι δὲις ο Πυθαγόρας εσύγχυσε τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου μὲ τὴν θεότητα, καὶ καθει πράγμα συντρίχει νὰ μάς καταπείσῃ, δὲις διεκρινει τὴν μάνη ἀπὸ τὴν ἄλλην. Ἐπειδὴ δὲις δύναμεις νὰ καίωμει περὶ τῶν ἰδίων του φροντιδῶν, η διὰ τῶν μαθητῶν του, ἃς τῶντες, πῶς των αἱτούς ἐκ-

(1) Πλά. εἰς Τίμ. 27. περὶ νό. δ. §. 716. (2) cicer. natu. deor. l. 1. c. 12. Bayle, contin. des peus. t. n. §. 26. (3) cicer. ibid. Κλημ. Αλε. προστρ. εἰς "Ελ. §. 62. Minuc felix. p. 121. Ιούρι. ap Bruck. t. 1. p. 1075. Ιουζ. μάρτ. προτρεπ. πρὲς ἐδν. 20. (4) Beausobre. hist. du manich. l. 5. c. 2. Reimman. hist. Atheism. c. 20. et alii ap Bruck. 1081.

φράσθηταν εἰς τὰ καταλειφθέντα μέχρις τήμων τῶν συγγραμμάτων τηνί-
ματα. Ο Θεός δὲ εἶναι εὐχαριστημένος νὰ ὀηματουργὴ ἔλει τὰ πράγματα,
τὰ διατηρεῖ, καὶ τὰ δισκεῖ ὅλα (1). Στρατηγὸς δὲν τοις προσαγαγας του
εἰς τὸ στρατεύμα, κυβερνήτης εἰς τὴν συντροφιάν του, καὶ ο Θεός εἰς τὸν
χειρον (2). Εἴησι, ὡς πρὸς τὸ πλα, δὲ τι εἴναι βασιλεὺς, ὡς πρὸς τὴν
βασιλείαν του (3). Τὸ πλα νὰ ύπαρχῃ δὲν εἶδεστο. ίσαν δὲν διευδύνετο
ἀπὸ τὴν ἀριθμούντα, καὶ πρέσβιταν (4). Ο Θεός εἶναι ἀγαθός, εορτός, καὶ
εὐδαιμόνιος κατ' ἐντέν (5), Σεωρείται, ὡς πατρῷ τῶν θεῶν, καὶ τῶν ἀν-
θρώπων. ἵπιεν ἰχθύει τὰς αγαθοτητας του εἰς ἑλους τοις ὑπηκόους
του. Κομιδήτης δικαιος, διδασκαλος πεφωτισμένος, ποτὲ δὲν χάσει
ἀπὸ τὴν Σεωρίαν του τὰς φροντίδας τῆς βασιλείας του. Εχομεν χρόνος νὰ
ἀφομοιώσωμεν τὰς ὁρετας μηδὲ τοις ἑδικάστου, αἱ ὄποιαι εἴναι κατα-
ραι, καὶ ἐξηρημέναι ἀπὸ κακῷ χωρικήν διείδεσσο (6). Οποιος ἀπὸ τοὺς
βασιλεὺς ἐκπληροῖ τὰ κατηγορεύτα του, εἴναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ (7). Η με-
ταξὺ αὐτού, καὶ τῶν ὑπηκόωντου ἐμωσις εἴναι η αιτή, ητις βασιλεὺς
μεταξύ θεοῦ, καὶ κέσμου (8). Εἴναι Σεός μέγας, θυμός, καὶ διοικητής
ἔλου τῶν πραγμάτων. Είναι ἄλλοι, οἵτινες ἔχουσι διαφόρους βαζμοὺς
διωσμένως, ὑποκείμενοι εἰς τὰς προσαγαγας του. Εἴναι, ὡς πρὸς αὐτόν, δὲ
εἴναι ὁ χρόνος, ὡς πρὸς τὸν κορυφαιόν του, καὶ δὲ τι εἴναι οἱ φροντιστας
πρὸς τὸν στρατηγὸν τους (9). Λύτα τὰ τμήματα τεσσαροπότως ἀντιλίγου-
σου εἰς τὴν ἑίσα, τὴν ὄποιαν ἡ θείλησαν νὰ μηδὲ δύσωσι διὰ τὰς δοξας
τοῦ Πυθαγόρου, ὥσε οἱ κριτικοι (10) ἀπεφάσισαν νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν σ-
ξιοπισίαν τους ἀμφιβολεας, αἱ ὄποιαι δὲν ἔμποδισαν σοφοὺς ἐπίστηγεγυμ-
νασμένους εἰς τὴν κριτικήν (11). Τὴν ἀληθείαν η ἐκτελείμενη εἰς ἔκανε τὰ
τμήματα διδασκαλιας εἴναι μὲ τὴν τοῦ Τιμαίου σύμφωνος, η ὄποια προ-
δῆλως διεκρίνει τὸ εν τὸ ὑπέρτατον ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ χειρον,
τὴν ὄποιαν ὑποθέτει παραχθεῖσαν ἀπὸ αὐτό τὸ σην. Επιμένουσι νὰ βε-
βαιώσωσι εἳτε πλλαξεῖ τὸ σύσημα τοῦ διδασκάλου του (12). Άρα, δικ
νὰ καταδικάσωσι τὸν Πυθαγόραν, ἔξαρκει νὰ ὀνυφρέρωσι περικοπήτων
ἐργαστησίας ἀπὸ μεταγενεσίρους συγγραφεις πεντακοσίων, η ἔξαρκοιν
ἔτων ἀπὸ ἔκεινον τὸν φιλόσοφον, τῶν ὄποιων ἐνδεχομένους εἴναι νὰ μὴν ἔ-
ξιχνισσαν τὸ ἀληθές μήπα, καὶ διὰ νὰ τὸν δικαιώσωσι, δὲν εξηρκεῖ
νὰ προβάλωσι πλῆνος μαρτυρῶν, ἀποτελειμμένων πρὸς χάριτου,

(1) Σ. Ζευς, παρὰ Στοβ. ἑρμ. μετ'. §. 332. (2) Ἀρχ. αἰτ. ὁ-
μελ. α'. §. 15. (3) Διοτογ. αἰτ. μετ'. (4) Ἰπποδ. αἰτ. ρα. 555. (5)
Σ. Ζευ. αἰτ. Εἴρουφ. αἰτ. (6) Σ. Ζευ. αἰτ. Ἀρχ. αἰτ. (7) Διοτογ. αἰτ.
μετ'. (8) Ἔκραν. αἰτ. (9) Πειτ. αἰτ. εὐλ. φυσ. α'. 3. (10) Gouring.
et Thomas ap Bruck. t. 1. p. 1040. (11) Φαρμακ. θυμ. Ἐλ. t. 1. p.
529. (12) Bruck. ibid.

καὶ μάλιστα τῆς μαρτυρίαν ἔνδος τῶν μαθητῶντος, ὃς τις ἔχει σχεδόν τὸν αὐτὸν μὲν ἔκεινον χρόνον, καὶ εἰς τὸ σύγγραμμα, διατηροῦσί οἱ ἀλόγονοι,
ἀνέτεισι σύγναμα, συνδεδεμένον καθ' ἔλατου τὸ μέρον!

Μὲν ἔλον τοῦτο δύναται: καύεις, κατὰ τὸ παράδειγμα πολλῶν πεπισθεμένων κριτικῶν, νὰ συμβιβάσῃ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Τίμαθου μὲ τὰς,
ἔσσας εἰς αὐτὸν ἀντιδέσμους. Ὁ Πυθαγόρας ἐγράφει οὐδὲν ὑπέρτατον,
ποιητὴν, καὶ διατηροῦτὴν τοῦ χόσμου, ἀπειρωτικὸν ἄγαθον, καὶ σοφὸν, ἐ-
φηπλοῦντα τὴν πρόσονταν του πανταχοῦ. Ἰδοὺ τέ μαρτυρεῖ ὁ Τίμαος,
καὶ εἰς Πυθαγόρεις, τῶν ἐποίων ἐπρόβαλον τὰ τμῆματα. Ὁ Πυθαγόρας
ὑπέδειπτε ὅτι ὁ Θεὸς ζωογονεῖ τὰ κόσμου διά τοις ψυχῆς, οὕτω συνδε-
δημένης μὲ τὴν ὥλην, ὡς εἴναι αδύνατον νά χωρισθῇ ἀπ' αὐτήν. Ἡ
ψυχὴν αὗτη δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς λεπτὸν πῦρ, καὶ ὡς φλεξ κακηρά-
τινες Πυθαγόρεις ἔδωκαν εἰς αὐτὴν τὸ ζεύρα τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ τὸ ζεύρα
τοῦτο ἀπονίμεται εἰς πᾶν ὅ, τι προκύπτει ἀπὸ τὰς χείρας τοῦ ὑπερτέ-
τον ὄντος. Ἰδού, ἂν διὸν ἀπατῶμε, ὁ μέρος τρόπος τοῦ ἐρμηνεύειν
τὰς περικοπάς, αἱ ἐπειδὴ εχουσιαί σύμφροντες περὶ τῆς ὁρθωδοξίας τοῦ
Πυθαγόρου. Τελευταίου, εἴναι δύνατον ὅτι, Πυθαγορεῖοι τεῖς, Θελούτες
νά μηδὲ δέσμωσιν αἰσθητὴν εἴκοσι τῆς ἐνεργειας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς φύσεως,
ἴσοχασθησαν ὅτι ἀναιδῆς εἰς ὅλους τοὺς τοπους, καὶ εἴδοποιεῖ τὸ πᾶν.
ώς ή ψυχὴ τὸ ἔδεικνυται σῶμα. Κίναι ή ἕδη δόξα, τὴν ὁποῖαν φανεται
ὅτι ἔδεικνει εἰς αὐτοὺς ὁ μέγας ἵερεὺς τῆς Δήμητρος, κατὰ τὸ λ. κεφά-
λαιον τοῦδε τοῦ συγγράμματος· τὴν ἐμεταχειρίσθητο εἰς ἔκεινο τὸ μέρος
διὰ νά συμβιβάσω τοὺς, ὅσους ἐπρόβαλον, συγγραφεῖς εἰς τὴν σημείωσιν,
καὶ εἰκατόντα μῆνα αποφασίσω περὶ ζητημάτων, τὰ ὅποια εἴναι τέσσαν ἐργῶδες,
ὅσα καὶ ἀνωρείτες νά αἴσουχοι λευκήτες. Ἄλλα τελός πάντων δὲν πρέπει,
ἀπὸ τοις αἱματιβόλους ἐργασίας, καὶ διὰ μακρᾶς ἐκθίσεως σάρχων, καὶ
ευεπειών, νά κρίνῃ περὶ τοῦ Πυθαγόρου τῆς πάσεως, εἰλλὰ διὰ τῆς η-
δεκάτης του πραξίας, καὶ μάλιστα διὰ τοῦ συζητώντος παρ' αὐτοῦ σχο-
λείου, τοῦ ἐποίου ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη καθηκόντα πίτου νά ὀσχολεύνται
εἰς τὴν Ζεστητα (1), νά εὑρίσκωνται παντοτε εἰς τὴν παρουσίαν της, καὶ
νά αἰξιούνται τῶν χαριτῶν τῆς μὲ ἐγκρατείας, δέσμους, τυπείωσιν, καὶ
χαρδίας κακωρεῖται (2). Πρόπτει νά ομολογήσωμεν ὅτι παρέμοιας ἀσκή-
σεως εὐλαβείας δὲν ἔργομεν ποτε εἰς τὴν συμμορίαν τῶν Σπουδαίων. 5.
Ἄσ ἀκούσωμεν τεως τὰ συγγραφέα τῶν σκεψιῶν περὶ τοῦ γενῆτος. Ποιά
εἴναι ή σάσις τοῦ ζητήματος, σταυ Θέλη κανές νά φιλοσοφηση περὶ τοῦ
μοναδικοῦ τῆς Ζεστητοῦ; Νά τίξεύρη δηλ., αν τίνας νοῦς δὲ ὅλους ἀπλούς,
δεῖς ὅλους κεχωρισμένους ἀπὸ τὴν ὥλην, καὶ ὄημασηργαταν τοῦ κασμού, καὶ

(1) Πλούτ. εἰς Νομο. 69. Ιλάρ. Ἀλ. σρωμ. 4. 686. χρισ. ἐπο.

(2) Τόμηλ. καρ. 15. Λεων. παρέ Φωτ. 1313.

«παραγωγές ὅλων τῶν πραγμάτων. Εἴ μέν τὰ βεβαιώσουσι, πιστίουσιν
εἶτε εἰς εἰς μένος Θεὸς, εἰ δὲ δεκ τὰ βεβαιώσουσι, ἐσω καὶ ἀν ἔκση-
ριττωσιν ὅλους τοὺς Θεοὺς τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὁμολογῶσι φρέπε-
νοις τὴν πληθὺν τῶν Θεῶν, μελλουσι μὲν ὅλου τοῦτον δεῖχνυται πραγ-
ματικῶς ἀπειρίαν Θεῶν. Οὐ Βαῖλος ἐπιφέρει, διτεῖ πέλευ τῆς γνώσης
εὔχεται καὶ εἰρη συγγραφεῖς παρὰ τοῖς ἀρχαῖσι, διτεῖ ἐδίκτησαν τὸ ἐ-
νικαῖον τῆς Θεοτητος, χωρὶς να ἐνσωματωσιν οὐσίαν σύνθετον. Αρα τοικτη
εἰσια μόναι καταχρηστική, καὶ ἀνοίκειος, η ὑπὸ τὴν Ἰδεούσιαν ίδιαν ἐ-
νός την έλου, η περιληπτικοῦ ἀντος (1). Αγ, διά νὰ συγκαταλεγεῖτη μὲ
τοῖς πολυθεούσις. Ἑζαρκή νὰ μην ἔχη δρῆσας ίδεας περὶ τῆς φυσεως τῶν
πνευμάτων, πρεπει κατὰ τὸν ίδιον Βαῖλον, νὰ καταδικασθείη, ἐχι μό-
νον τοὺς Πυθαγόραν, Πλατωνικα, Σωκρατικη, καὶ ὅλους τοὺς παλαιούς (2),
αλλά σχεδὸν καὶ ὅλους ἱκετεούς, οἵτοις ἦντις τὰς ἡμέρας μας συνγρα-
ψαν περὶ τοιτων τῶν ιποθέσεων. Ἐπιδὴ μον τε λέγει εἰς τὸ λεξικόν
τοῦ (3). «Ἐντις εἰς τὸν Κ. Δεσκάρτην, ὅλοι οἱ διδάσκαλοι μας, εἴτε Θεο-
λογοι, εἴτε φιλοσοφοι, ἔδωκαν ἔκτασιν εἰς τὰ πνεύματα, οπισσαν εἰς τοὺς
Θεούς, παπιραμινον εἰς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἰς τὰς λογικὰς ιυχάς. Εἰ-
ναν αληθεῖς εἴτε ἐβεβαίωναι, εἴτε αἰτή η ἔκτασις διν εἴναι ίδειη, μήτε
εὑθετος απὸ μερη, καὶ διτεῖ τὰ πνεύματα μόναι ὄλοκληρα εἰς καὶ δὲ μέ-
ρος τοῦ διασήματος, ἐπου κατέχουσιν. Ἐγενέθει ἐπήγαστα τὰ τρια εἰ-
δη τῆς τοπικῆς παρουσίας, τὸ πρώτον, διά τὰ σώματα, τὸ δεύτερον,
διά τὰ σερηπούρυμα πνεύματα, καὶ τὸ τρίτον, διά τὸν Θεόν. Οἱ
Καρτεσιανοι ανετρέψουν ὅλα αὐτὰ τὰ δέγματα, λέγοντες, διτεῖ τὰ πνεύ-
ματα δεν εχουσι κανιν εἶδος ἔκτασεως, μήτε παρουσίας τοπικῆς. Άλλ
απορεῖτο τὴν δέξαντος, ὡς ἀποτωτατην. Ας εἰπώμεν λοιπούς εἴτε
εἴσετε καὶ νῦν ὅλοι οἱ φιλοσοφοι, καὶ Θεολογοι μας διδάσκουσι συμφωνιας
μὲ τὰς χυδαῖας ίδειας, εἴτε η οὐσία τοῦ Θεοῦ εἴναι διακεχυμένη εἰς ἀπε-
ρα διασήματα. Αρα εἶναι βεβαιον διτεῖ ὅπο τὸ ήν μέρος αὐταρτουσιν,
εἰτε ὅπο τὸ ἄλλο οἰκοδομοῦσι. δηλ. μεταδιδουσι πραγματικῶς εἰς τὸν
Θεόν τὸ ίδειον, τὸ ὅποιον ἀφείλου ἀπὸ αὐτού. Η σάσις τοῖς ζητήματος
διν εἶναι ορα τοιαύτη, κανῶς ὁ Βαῖλος τὴν ἐπρέβαλεν, ἄλλα ζητεῖται
νὰ μαθῶμεν, αὐτὸν ὁ Πλατωνικ, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ φιλοσοφοι ἐγνωμονια πρω-
τού συ, αἰώνιον, ἀπειρων καερόν, ἀπειρων σοφον, καὶ α-
γαλόν, τὸ σκοιον ἰδημιούρυπο τὸ παν ἀπ' αἰώνος, η ἐν χρόνῳ, τὸ
διατηρεῖ. καὶ τὸ διοικεῖ δι εαυτοῦ, η διτεῖ τῶν ὑπουργῶντον, καὶ διο-
ριστε, η εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, η εἰς τὸν ἄλλον, αρμοιράς διά τὴν ἀ-
ρετὴν, πονας δια τὴν κακαν. Αύτα τὰ δέγματα φρεδίλως ἐφαιδούσται

(1) Bayle contin des pens t. 3. §. 66. (2) Mosheim. in eudw.
c. 4. §. 27. (3) Art de Simonid. note. E.

εἰς τὰ συγγράμματα σχεδὸν ἐλάχι τῶν παλαιῶν φίλοσόφων. "Ἄγαρ οὐ κωδεινόνα απὸ λαζη χωρικά περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, ἀποκρινέντα εἴτε ἔκπειτοι οἱ συγγραφεῖς δὲν τὰ περὶ ρυθμῶν, ἢ τοιλαχίσου δὲν λέγονται ὅτε ὄντατρο πεντη τὸ ἴντιος τοῦ ἵπερτάτου οὗτος (1). Λεγούμενοι προστέτε οἵτε δὲν εἴναι δίκαιοι καὶ εὐχαλόμενοι εἰς συγγραφεῖς μὴ εὐταξιεπειας, αἱ ἀποδοτι πιθανῶς ἡθελοῦ ἀπὸ σφράγη, ἢν ἐγνωσίους τὸν καθημένους τους (2). Λέγονται εἴτε οἱ σοτέρες μας δὲν εἴναι νόο βεβοήσομεν, οἵτι οἱ φιλόσοφοι, περὶ ὧν ἐμέλω, εἴχον τοῖς τούς θύματα περὶ τῆς θεότητος, σύσσονται. ἀλλὰ μήντον οἵτι ήσαν γενικῶς μεμακρυστεῖσι τοσούς ὅπο τὴν ἀδείαν, σύσσονται ἀπὸ τὴν πολυθεϊσαν.

Αὐτόθι. §. i.

Περὶ τῆς ἡθικῆς θεολογίας τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων φιλόσοφων.

Οἱ πρώτοι τῆς ἱκαλησας συγγραφεῖς ἐφράντισαν νὰ συλλίξωσι τὰς μαρτυρίας τῶν Ἑλλήνων ποιῶν, καὶ φιλοσόφων, ἐσαι τοσού προσφυγεῖς μὴ τὸ δέγμα τῆς ἰνέπτητος τοῦ Θεοῦ, τῆς προσοίας, καὶ ὅλων ἐπέτης οἰσταδῶν (3). Ἐκρινοῦ ἐτι: Ἐτι ἐπρεπε νὰ συγχράωσι μὲν τὴν ἡθικὴν τοῦ χοιρισμοῦ τὴν συσταθεῖσαν παρὰ τῶν παλαιῶν φίλοσόφων εἰς τὰ Ἰων, καὶ ἐγνωμόνων, δὲ τὸ δευτέρα μὲν ἔχοντας τὸ ἀτελής προστοιμαζεῖ τὸ πνεύματα νὰ δεχθῶσι τὴν πρώτην, πολλὰ καθαρωτέραν (4). Ἐφάνηται εἰς τοὺς ἰσχατους τούτους χρειας διάφορα συγγράμματα περὶ τῆς διεσπαλακίας τῆς πτερωτῆς τῶν εἰδῶλοιατρῶν (5), καὶ σοφιτατοι κοιτικοὶ, αφ' οὐ κατὰ βάθος τὴν πρεύποντα, ἐγνωμόσαν δὲτι εἰς μερικὰ σαφῆρα εἶναι σχετικὰ μεγαλητέρων ἐπιτην. Ἰδού πῶς ἐφαρέτεται ὁ Κ. Φοροπτος, ὡς πρὸς τῶν δογμάτων τὸ οἰστινδέσπορον. «Οἱ Ἀγύπτιοι, καὶ Ἕλληνες ἐγνωμόσαν ἄρα, καὶ ἀλάτοιον τὸν ἵπερτάτον Θεόν, τὴν ἀληθῆ θεάν, ἥν καλε καὶ μὲ τρόπου πρὸς αὐτὸν αἰνόξιον (6).» Οσού δὲ διὰ τὴν ἡθικὴν, ὃς διοικεῖσι τὸν ιεροποιο Οὐτεον, ἴπτοκοπον δὲ Ἀβράγγε. Ac mihi quidem Soepenumero contigit, ut cum ea legerem quae ad vitam recte probèque instituendam, vel à Platone, vel ab Aritotele, vel à cicerone, vel ab Epicteto tradita Sunt, mihi viderer ex aliquibus christianorum Scriptis capere normam pietatis (7).

(1) Moshem. dissert. de creat. ap eudw. t. 2. p. 345. (2) id in eudw. e. 4. (3) Κλή. Ἀλ. σρω. 5. καὶ 6. Lactan. divin. inst. l. 1. c. 5. August. de civit. dei. l. 8. c. 9. Εὐστ. παραστ. τύχη. βιβλ. ed. Minuc. felix. (4) Κλ. Ἀλ. σρ. βιβλ. σ'. 331. 366, 3-6. καὶ τλ. (5) Mourg. plan. theol du Pythag. Thomassin. metho. d'enseigner. les lettres hum. (6) Déf. de la chronol. p. 379. (7) quæst. l. 2. p. 92.

Πεπληροφορημένος ὅπό τέσσα μεγάλα παραδείγματα, καὶ βεβα-
μένος ἀπό τὸ σχέδιον τοῦ συγγράμματός μου εἰς δύσω ακριβέστατης τῆς Λ-
Σικῆς τῶν Ἑλλήνων Θεολογίας, κατ' οἰδέσι τρέπου δὲν συλλογίζουσα,
ἔτι ἔνας δυνατόν νὰ τὴν συγχίσῃ κανεῖς μὲ τὴν εὐθύημας, η ὅποι αἱ-
γανάστηκριτώς ἀνωτέρας τοξεως. Χωρὶς νὰ ἀνψώσω ἐνταῦθα τὰς ἑπε-
ροχάς, αἱ ἐποίαι διακρίνουσι τῆς Δεῖας σορίας τὸ ποίημα, περισσότεροι
εἰς ἐν μόνῳ ὅρθρῳ. Οἱ νεοφύτες τῆς Ἑλλάδος εὐχαριστῶσαν νὰ εί-
πωσι, τί μα τοὺς Θεοὺς τὸ εὐαγγεῖλον λαγεῖ. Ἀγαπήσεις κύ-
ριον τὸ γ Θεόντον εἴς ὅλης τῆς καρδιᾶς που, καὶ τὸν πλη-
σιον που, ὡς σεαυτὸν (1). Τοὺς χέμους τοῖς τοι, δοτεις περιέχει,
καὶ ἐμψυχώνει ἔλους τοὺς ἄλλους, ὁ Ἀγιος Αὐγουστίνος δοξαζει, ὅτι ὁ
Πλάτων τὸν ἐγγάριον, ἐν μερει (2). Ἄλλ' ἐτει ὁ Πλάτων ἔδοκατεν, ὡς
πρὸς τοῦτο, πάντα μέντοι συνεπει τῆς θεωρίας του περὶ τοῦ ἀρχικοῦ α-
γαλλοῦ, καὶ πολλὰ ὀλγυτὸν ἐπιόροντι εἶχεν εἰς τὴν τιθεντὴν τῶν Ἑλλήνων,
ὡς ὁ Ἀριστοτέλης βεβιοῖ, ὅτι ἦθελεν γάλια ἀπαίσιον γὰρ λιγανεῖν
ἀγαπῶσι τὸν Δία (3).

ΚΕΦ. Η. §. ε'.

Περὶ ἀνακλήσεων τινῶν αὐτοῦ τοῦ συγγράμ-
ματος.

Κατὰ τὴν ἐλεγχόσαν παρὸ ἐμοῦ ἐποχὴν ἐφερχού εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα ὥμοος, καὶ ἄλλων ποιησεις, τὰς δύοις ἀπέξεις εἰς ἀρχωτάτους
ποιητάς. Οἱ πεπανθημένοι πολλὰ καλὰ γνωρίζουσι τούτων τὴν ὑποθέ-
σην, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης ἀμφιβολλεῖ καὶ διὰ τὴν τοῦ Ὁρφέως ὑπαρξίαν (4).
Μετὰ ταῦτα ἐπλαν τὰ ὄντα τῶν δικτυωτέων εἰς τὴν ἐπιγραφὴν
πολλῶν συγγραμμάτων, τῶν ἐποίων οἱ ἀλητεῖς συγγραφεῖς ποσαν γρο-
υμένοι. Τοιαῦται εἴναι προγνωστικοτέρας. εὐρισκέμενοι κατὰ τὸ παρεύ-
εις τὰς εἰδουσις τοῦ Πλάτωνος, καὶ Ἀριστοτέλους. Τὰς αἰθερίους, γρεατ-
τυχούσους, ἐπιδή ποιούσιοι ἀξιοπισταί, τὰς αἰθερίους ἴνοτε μὲ τα
εὑρήματα ἐκεῖνων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν διὰ συντομίαν. ἐπεδὴ μάγις παρεμ-
βεβλημέναι μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν.

Αὐτόθι. §. ζ'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δραμάτων τοῦ Θεάτρου,
τὰ ὅποια ἐσώζοντο παρὰ τοῖς Ἑλληστας κατὰ
τὰ μέσα τοῦ τετάρτου αἰώνος πρὸ Χ.

Κατὰ τὸν Σούΐδαν, Ἀθηναῖον, καὶ ἄλλους συγγραφεῖς, τῶν ὁ-

(1) Λογ. κεφ. ιδ. λεύκ. λεύκ. (2) August. de civit. dei. I. 8. c. 9.

(3) Λογ. μεγ. πατ. βαθλ. β' κεφ. ια'. (4) cicer. de nat. deor. I. 2. c. 38.

ποών αἱ μαρτυρίαι συνελέχθησαν ὅπὸ τοῦ Φανεράκου (1), ἀνεβίβασα τὸν
ἀριθμὸν ἐκείνων τῶν διαιρέτων περίπου 3000. Οἱ λογοθεοὶ αὐτῶν τῶν συγ-
γράφων δὲν εἶναι ὄχις τῆς αὐτῆς ἐμπιστούσεν; διὰ καίδες ἀρθροὶ διαι-
ρέων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν δὲς αὐτοφερούσι πολλοὺς διαιρέ-
τικοὺς πομπάς, οἱ τινες ἵζονται πρὸ τοῦ Ἀναχαρσίδος, ή εἰς τὸν και-
ρούντον, χωρὶς γὰρ εἴδοποντο τοὺς ἀριθμοὺς τῶν διαιρέτων, τὰ ὅποια
ἐστιν. "Ἄν, εἶς ἐνός μέρους, φαίνοται μεγάλη ὑπερβολὴ, ἐκ τοῦ αλ-
λοῦ, φαίνεται ἔλλειψις, καὶ τὸ προκύπτον δὲν δύναται νὰ διεφέρῃ ὥπο
τὸ δοῦλειν παρ' ἐμοῦ." Ήθελεν αὐτὸν ἴσως εἰς τριπλάσιον, καὶ τετρα-
πλάσιον, ἀν, αὐτὶς γὰρ εἰς μέραν εἰποχῆν ἀκριβῆ, πηκολουθῶν ὅλην
τὴν ἰσορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου. Ἐπειδὴ εἰς τὰ ὅληγα ὑπομνηματα,
δὲ ὡν δύναται τις γὰρ πληροφορηθῆναι γίνεται μεταξὺ περισσότερους ἀπὸ 350
πομπάς, οἵτις ἐστὶ θεάσα τραγῳδίας, καὶ κωμῳδίας. Ὁλόκληρα μᾶς ἔ-
μενα μόνον ἐπτά διαιρέτα τοῦ Αισχύλου, ἐπτά τοῦ Σοφοκλέους, δε-
κανύέα τοῦ Εύριπιδου, καὶ ἐνδέκα τοῦ Ἀριστοφάνου. ὅλα τεσσαράκον
τα τέσσαρα. Δύναται τις γὰρ συνάψῃ μὲν αὐτὰ τὰ δέκαεντα τοῦ Πλαυστοῦ,
καὶ τὸ ἔξ τοῦ Τερέγκου, τὸ ὅποια εἴναι ἀντιγραφαῖ, ή μητέρες τῶν Ἑλ-
ληνικῶν κωμῳδῶν (2). Οἱ πανδαιτώρ χρέος δὲν ἐσπλαγχίσθη κανέναν
ἀπὸ τοὺς κλέδους τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, βρεθία ἰσορίας, συγγράμ-
ματα ἀναρεούμενα εἰς μαθηματικάς ἐπιγνώμας, συζήνατα τῆς φιλοσοφίας,
πολυματεῖας τῆς πολιτικῆς, καὶ ἡ θεοποίης, ἱατρικῆς καὶ τλ. Σχεδόν ὅλα
ἔχαντον. Ταῦθιλα τῶν ρώμαιών εἴδοκριμασαν τὰν αἰτήν τούχην. Ταῦ-
ταν Αἰγυπτίων, Φοινίκων, καὶ πολλῶν ἄλλων περιστοιχείων ἐνῶν κα-
τεβιδίσθησαν εἰς τὸ πόλυκοινον σχεδόνιον μνημόνιον. Αἱ ἀντιγραφαὶ ποτίμα-
ματος τούς τόσου δύσκολα ὅλητε εἰπολλαπλασιάζοντο. Ήσε εἴπερπε γε
γίναι κάνεις πλούσιος διὰ γὰρ σχηματίσῃ παραμήκαν βρεθίαθηκον, καὶ
τὸ φῶτα ἐνός τόπου εἴχον πολλὰ διτολίαν γὰρ εἰσχωρησατεν εἰς ἄλλου,
καὶ περισσότεραν ἐτι: γὰρ διαιωνίζωντας εἰς τὸν ίδιον. Λύτην ἡ αἰτία ἐπρε-
πε γὰρ μᾶς κατασκηνεῖ πολλὰ προσεκτικοῖς, ὡς πρὸς τὰς γυνέας, τὰς
ὅποιας ἀποδίδομεν, ἢ ἀρνούμενα ἀπὸ τοὺς παλαιούς. Η ἔλλειψις τῶν
μίσων, ή ὅποια πολλάκις τοὺς ἀπεπλάνει ἀναμέσα εἰς τὰς ἐσεύνυστακ,
δὲν ἐμποδίζει εἰς τὸ ἔκτην τοὺς μεταγενεστέρους. Η τυπογραφία, ὁ ἀξιό-
λογος οὐτος τῆς τύχης καρπός, ή ἐφεύρεται αὐτὴ ἴσως ἡ χρεωδεῖσερα
ἀπὸ ἔλατ, βάλλει, καὶ διορίζει εἰς τὴν ἐμπορίαν τὰς δίκαιας ὅλων τῶν
χρόνων, καὶ ὅλων τῶν λαῶν. Ποτὶ διὸ θέλει ἐπιτρέψει: νὰ ερεσθῶσι τὰ
φῶτα, καὶ ἴσως θέλει τὰ φέρει εἰς βαθμόν, ὡςε γένεσις τέσσου ἀνώ-
τερα ἀπὸ τὰ ἐδίκτα μας, δέσσον τὰ εὐελαυνα μας φαίνονται ἀπὸ τὰ τών πα-
λαιῶν. Αὐτὴ ηθελεν γένει όλη ἐνδοξος γὰρ πραγματεύεται, ή ή ἐπιορίσει.

(1) Τόμ. α'. §. 735. (3) αὐτ.

τὴν ὁποῖαν μέχρι τοιότερης ἐλαφρεύης ή τυπογραφίας εἰς τὰ πινεύματα, καὶ δοῦνει λοιπή εἰς τὸ ἐπόμενον.

Αὐτόθι. §. 15.

Περὶ Γρίφων, καὶ τῶν Αὐτοσχεδίων.

Ἐν λέξει Γρίφος σημαίνει δίκτυον, καὶ μὲν αὐτένι λογημάνουστο προβλήματά τινα, τὸ ἀποτελεῖται ἐπρεβάλλον εἰς τοὺς δεῖπνους, καὶ τῶν ἀποίων ἡ λίστης πολλακις παρείχεται εἰς τοὺς συνδετιμόνας πράγματα (1). Όποιος δὲν ἔδειχνετο εἰς τὸ διάλογον, ὑπίκειτο εἰς πορτρ. Διαφοραὶ εἰς δην Γρίφων διαχρονεῖται· τὰ μὲν, κυρώς εἴπεις, εἴσαι αἰνυμάτα, ως τὸ, «Εἴς τὴν γεννητικήν, καὶ γράτεσσιν εἴκασι μεγίστος, καὶ εἰς τὴν μεταπτάμονα εμπικροτάτος» (2). Σκιά. καὶ τό, Εἶναι δύνα αἰελφρά. αἱ ποιίαι δὲν πανδεσμοῖσιν από τοῦ να γεννιᾶται αναμετάξει τῶν (3). Ημέρα καὶ Νύξ. "Αλλοι Γρίφοι περιεργούστο εἰς τὴν διάνυσμαν τῶν λεξιῶν. Η. χ. Τι πράγμα εἰρισκότας οὐ ταῦτα εἰς τὴν γένη, Μαλατίαν, καὶ σιναϊτικόν (4). Ημέρα Οφίς. Λοχτός." Εἴδωκαν τὸ ἔνομα αὐτῶν τῶν ζώων εἰς τοὺς ιερευμάτοις. Άλλοι: "παῖς, εἰς τὰ γράμματα, οὐλλαβῆς, καὶ λεξεις. Εὐτίτους σ' χοῦ την εγκωμιανούς, έστις ἄρχιζεν ἀπὸ τοιούτου γράμμα, οὐδὲν εἴχε τοιούτου τι άλλον. Σίχον, έστις ἄρχιζεν, οὐτελεῖται εἰς δεύτερας οὐλλαβῆς (5). Σίχους, τῶν ἀποίων οἱ ποιὲς γεγονούσι συντελεῖσθαινοι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δούλων τῶν γραμμάτων, τὸ εἴδωλον μὲν μεταβάλλωσι οὐδούρων τούς τόπους, χωρίσσειν βλάψωσι τὴν σαστόνταν, οὐδόμοισαν (6). Εἴς τους τελευταῖους αὐτοὺς γρέφους, καὶ άλλους, τοὺς ἀποίους πόνυματα εἰς ἀναφέρων (7). Επειδή τούτη σύγχρονητα τοιχοῖς τοὺς ἔλικον μας λογογορούσι, ως πότη μᾶλλον γραπτοῖς ἔκφραστοι. Οὐ ποιεῖται, καὶ μαλισχα οἱ συγγραφεῖς τῶν καιρωδῶν συγγραμμάτων. Οἱ ποιηταί, καὶ μαλισχα οἱ συγγραφεῖς τῶν καιρωδῶν συγγραμμάτων πετεχεῖσθαι τὸ εἰκόνεις τοὺς γρίφους. Φαινεται ἔτι συντελεῖσθαι απὸ αὐτοῖς, καὶ τοιαῦτη πολλοῦ, ὑποτίτω, έτι πότου εἰς τὴν βρύλισθήκην τοῦ Εικλείδου. Εποιεῖ εἰς τὸ ἔδειν μέρος, οὐτε οὐ βρύλισθήκην τοῦ περιεχεῖ τοὺς ἐξ αὐτοσχεδίου. Αυτοφόρων περικεπτή τινα τοῦ Ἀντηλίου, ἥτις λέγεται ἐξ σίχους τοῦ Σιναϊτικοῦ πολυτέτας εἰς τοῦ προχειροῦ. Διαστατεῖν εἴσαι τὴν κούνιαν σκολιόπτερας, αὐτὸν οὐ χορῆς τοῦ ἐξ προχειροῦ σίχουργεν διέγέτειον εγγρωτικάν απὸ ἐκείνους τοὺς: "Ελληνας, πεπλουτισμένοις ἀπὸ οὐκατατοιν καὶ τέσσερας ζωηράς παρέειται Ιταλοί, τῶν ἀποίων η γλώσσα εχειν εἴτε μᾶλλον εἰς τὴν ποιησιν, η οὐ τῶν Ιταλῶν. Ίσοι δύνα ἐργα, τὸ μὲν πρὸ δύνα αἰώνων, τὸ δὲ μετὰ τρεῖς ἀπὸ τὴν περικύπτον τοῦ Ἀντηλίου.

(1) Σοῦ. Γρίφ. Σχέδ. Ἀριστοφ. ὄρη. σ. 20. (2) Θεοδέκ. παρ' Α' Ζην. 4, π. (3) αὐτ. (4) αὐτ.. (5) θεοδ. παρ' αὐτ. (6) αὐτ. (7) αὐτ.

χάστιος α'. Λέπρωνται δοκιμαὶ τῆς τραγῳδίας ἔχομενας αὐτοσχέδιοι,
καὶ εἰ Αριστολῆς βεβαῶντις ὅτι πάντα δεῖ σχενθεῖν (1). β'. Οἱ Στροβίλοι ἀ-
ναρίστης ποιητὴν, οὐ οποίος εἴη εἰς τὸν καιρόν του, καὶ οὗτοι απὸ την εἰς
Κιλκίς Ταρπόν· ἐποιεῖ οὐποτεστιν καὶ αὖ πέθεται καὶ τῷ προθύληρ,
τὴν εἰσχώρηγες αἰμίσως μὲ τόσην ἵπεροχήν, ὡς ἐφαντέται ὅτι ἐλάχιμαγε
τὴν εἰπεινοις τοῖς Ἀπόλλωνος. Εὐδοκίμεται μάλιστας εἰδετὰς ὑποδέσσεις τῆς
τραγῳδίας (2). Οἱ αὐτὸς σημειοὶ ὅτι τὸ προτέρημα τοῦτο οὗτοι πολλὰ
κοινοὺς εἰς τοὺς πολιτας τῆς Ταρπονίου (3), καὶ ἀναμφιθολως ἐντεταγμένη προσήλ-
θε τὸ ἐπιθετον Ταρπονίου, ἐπου ἐδεῖσον εἰς τανας ποιητάς. ο. τινες παρίσων
ἀπροπαρατκευαίσως σκηνάς τῆς τραγῳδίας, κατὰ τὴν Βίλησε τῶν ζη-
τούστων (4).

(1) Ποιητ. καθ. δ'. (2) ιδ. §. 655. (3) ὁ αἰ. αὐτ. (4) Διάγ. Λα.
δ'. §. 58. Μίκαγ. αὐτό.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

περὶ τῶν

ἀκολούθων πινάκων.

Ἐσοχάσθη ὅτι οἱ πίνακες οὗτοι ἡθέλου γένη καὶ εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας τὴν περίγγησιν τοῦ Ἀναχάρσιδος, καὶ καὶ εἰς τοὺς μὴ ἀναγινώσκοντας ἐπωφελεῖς. Ὁ πρῶτος περίέχει τὰς κυριάδεις ἐποχὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἴσοριας μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ἀλεξάνδρου. ὅλας τὰς ἀνέκρινα ἐπιμελῶς· καὶ μὲν ὅλου ὅτι εἶχον ὁδηγοὺς πολλὰ πεφωτισμένους, ποτὲ δὲν ἔχαριζόμην εἰς τὰς δόξας των, ἦ, ἀφ' οὐ τὰς παρέβαλον μὲν τὰς τῶν ἄλλων χρονολόγων. Ἐδῶκα πίνακας τοῦ προσεγγισμοῦ διὰ τὰς διασάσεις τῶν τόπων, καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῶν νομισμάτων τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπιδὴ πολλάκις γίνεται λόγος εἰς τὸ σύγγραμμά μου καὶ δὶ αὐτὰ τὰ νομίσματα, καὶ δὶ ἐκείνας τὰς διασάσεις. Οἱ πίνακες τῶν ὁδοιπορικῶν μετρῶν τῶν Ἄρματῶν ἕσταν ἀναγκαῖοι διὰ νὰ φθάσῃ κάνεις εἰς τὴν γωνίαν τῶν Ἑλληνικῶν μετρῶν. Δὲν ἀπετίμησα μήτε τὰ κυβικὰ μέτρα τῶν παλαιῶν, μήτε τὰ νομίσματα τῶν Ἰαφέρων τῆς Ἑλλάδος λαῶν. Ἐπιδὴ σπανίως ἐπέτυχον εὐκαρίαν νὰ ὄμιλήσω περὶ αὐτῶν, καὶ μᾶλιστα ἡμέρα ἀβέβαια συμπεράσματα. Εἰς αὐτὰ τὰ εἴδη τῶν ὑποθέσεων λαμβανούσαι πολλάκις, δυνάμει τῶν ἐρευνῶν, τὸ δικαιώμα νὰ ὄμολογῶσε τὴν ὄμάθειάν τους, καὶ θαρρῶ ὅτι τὸ απέκτησα καὶ ἔγω.

ΠΙΝΑΞ ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ

τὰς κυριώδεις ἐποχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἰσορίας
ἀπὸ τὴν σύσασιν τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀργούς,
μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου.

Xρεωτῷ νὰ διώσω εἰδοποιεῖσθαι εἰς τοὺς πρὸ τῆς πρώτης τῶν Ὁλυμπιαδῶν χρόνους πηκολούθητα σχεδὸν τοὺς αἰγαλογισμοὺς τοῦ Μακαρίου Κ. Φρε-
ρετού, καῶς μέσαι ἐκτενεῖσθαι, εἴτε εἰς τὰ ὑπεράπτυστα τῆς χρονο-
λογίας του, εἴτε εἰς πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων του, παρεμβεβλημένα εἰς
τὰ τῆς Ἀκαδημίας τῆς φιλολογίας. Εσού δὲ διεῖ τοὺς μετὰ τὴν πρώ-
την Ὁλυμπιαδὰ χρέοντας ἀδημογένεις κακῶς ἀπὸ τὰς Ἀττικὰς ἐφημερίας
τοῦ πατρὸς Νορτζην.

Σημ. Εἰς αὐτὴν τὴν γένους ἔκδοσιν, πολλαὶ χρονολογίες διαρθρώθησαν,
καί τινες προσετέθησαν κατὰ τὰ παλαιά ὑπομνήματα, καὶ τὰ
συγγραμμάτα τῶν δοκιμωτέρων χρονολογῶν, καὶ μάλιστα τοῦ πο-
λυμαθοῦς Δαρείου περὶ τῆς χρονολογίας τοῦ Ἡροδότου.

Ε Π Ο Χ Α Ι.

	Ἐτη
	πρὸ X.
Α' ποικία παρὰ τοῦ Ἰνάχου εἰς Ἀργος	1970
Φορωνεὺς υἱὸς του	1945
Κατακλυσμὸς ἐπὶ Ὦγύγου εἰς Βοιωτίαν	1796
Α' ποικία τοῦ Κέκρωπος εἰς Ἀθήνας	1657
Α' ποικία τοῦ Κάζμου εἰς Θήβας	1594
Α' ποικία τοῦ Δικαιοῦ εἰς Ἀργος	1586
Κατακλυσμὸς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος εἰς τὰ πέριξ τοῦ Παρνασσοῦ, ἢ εἰς τὸ μεσομήρειον μέρος τῆς Θετταλίας	1580
Αρχὴ τῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα	1547
Βασιλεία τοῦ Ηρακλίων εἰς τὸ Ἀργος	1458

	Ἐτη προς Χ.
Θεμελίωσις τῆς Τροίας	1425
Γέννησις τοῦ Ἡρακλέους	1384
Ἐρχομός τοῦ Ηέλαπος εἰς τὴν Ἑλλάδα	1362
Ἐκστρατεία τῶν Ἀργοναυτῶν· δύνασται τις νὰ διαρι- σθαι αὐτὴν τὴν ἐποχὴν	1360
Γέννησις τοῦ Θησέως	1346
Πρώτος πόλεμος τῶν Θηβῶν μεταξὺ Ἐτεοχλέους καὶ Πολυνείκους, υἱὸν τοῦ Οἰδίποδος	1317
Πόλεμος τοῦ Θησέως κατὰ τοῦ Κρέωνος, βασιλέως τῶν Θηβῶν	1314
Βασιλεία τοῦ Ἀτρέως, υἱοῦ τοῦ Ηέλοπος, εἰς τὸ Ἀργος	1310
Δεύτερος τῶν Θηβῶν πόλεμος, ἥ ὁ τῶν Ἐπιγόνων .	1307
Αἴτιωσις τῆς Τροίας· 17 ἡμέρας πρὸ τῆς θερινῆς τροπῆς	1270
Ἐπιχειρήση τῶν Ἡρακλειῶν εἰς τὴν Ηελοπόννησον .	1190
Θάνατος τοῦ Κόδρου τελευταῖον βασιλίως τῶν Ἀθη- νῶν, καὶ συσαστις τῶν διηνεκῶν ἀρχόντων εἰς αὐτὸς	1132
Διέβασις τῶν Ἰώνων εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ὅπου ἐπέζησαν τὰς πόλεις Ἐφεσον, Μίλιτον, Κο- λοφῶνα· καὶ τλ.	1130
Οὐρανός τῷ.	900
Ἀποκατάστασις τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγάνων παρὰ τοῦ Ἴφιτου	884
Νομοθεσία τοῦ Λυκούργου	845
Θάνατος αὐτοῦ	841
Νικηφόρος υἱὸς τοῦ Χαριλάου, βασιλέυς τῆς Αχ- αΐδαιμονος	824

ΟΓΔΟΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ.

'Απὸ τοῦ, 800 μέχρι τοῦ, γενέτης.

Ολυμπίας. Επτά.

πρὸς Χ.

- α'. Ολυμπίας, ἐν ᾧ ὁ Κόροιβος ἔλαχθε τὸ βραχέστον
τοῦ σκαθίου, καὶ ἡτοι κατεγάθη πρώτη ἐπο-
χὴ τῆς χρονολογίας 778

(Καθέ δὲ ολυμπίας συτίθεται ἀπὸ 4 ἵπη. Καθέν
όποι αὐτὰ ἔχει την ἀρχὴν του ἀπὸ τὴν γέννησιν σεληνική,
ἡ προσαγόρευση την Μεσοειδή τοσοπήν, συμπίπτει
μὲ δῶν ἐπὶ Ιουλιαναῖς, καὶ περιέχει τοὺς εἰς τέλους
ταῖςις μῆνας τοῦ ἔνος καὶ τους εἰς πρώτους τοὺς
ακολουθοὺς).

- β'. 3 Θεόπομπος, ἔγγονος τοῦ Χαριλάου, καὶ ἀνε-
ψιὸς τοῦ Λυκούργου ἀνέβη εἰς τὸν Θρόνον
τῆς Λακεδαιμονίου 770
- γ'. 3 Οἱ ἐν Εύβοϊχ χαλκιδεῖς πέμπουσιν ἀποικίαν
εἰς τὴν ἐν Σικελίᾳ Νάξου 758
- Θεμελίωσις τῆς Κρότωνος
- Γῶν Συρακουσῶν παρὰ τῶν Κορινθίων 757
- Γῆς Συβάσεως.
- δ'. 3 Κάρωψι, πρώτος δεκατῆς ἄρχων εἰς Ἀθήνας 754
- ζ'. 1 Οἱ τῆς ἐν Σικελίᾳ Νάξου συζηνούσιν ἀποικίαν
εἰς Κατάνην 752
- η'. 2 Άρχὴ τοῦ ἀ. πολέμου τῆς Μεσσηνίας 743
- ιδ'. 1 Γέλος τοῦ ἄνω πολέμου 724
- Οἱ Δίκυλοι συνεισπέχουν εἰς τοὺς ολυμπιακοὺς
ἄγωνας.
- ιη'. 1 Α' ποκατάξασις τῆς πάλης καὶ τοῦ πεντάθλου
εἰς τοὺς αὐτοὺς 708
- ιθ'. 2 Οἱ Λακεδαιμόνιοι Φάλαντος ἄγει ἀποικίαν εἰς
Τάρανταν 703

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΙΩΝ ΙΙΙ. Χ.

'Από τοῦ, 700 μέχρι τοῦ, 600 ἔτους.

Oλ. Έτη.		πρό Χ.
κε.	1 Κρέων πρώτος ἐνιαύσιος ἀρχων εἰς Αθήνας .	684
	3 Αρχὴ τοῦ β'. πολέμου τῆς Μεσσηνίας . .	682
	Τὸν αὐτὸν χρόνον ἥκμαζε καὶ ὁ ποιητὴς Τυρταῖος.	
κε.	1 Γρεξεμον τῶν τετραώρων εἰς τὴν ὄλυμπίαν .	680
κε.	1 Σύσασις τῶν Καρυέων ἀγώνων εἰς τὴν Σπάρτην	676
κε.	1 Τέλος τοῦ β'. πολέμου τῆς Μεσσηνίας, διὰ τῆς ἀλώσεως τῆς Εἵρας	668
	Αποκία τῶν Μεσσηνίων, Πυλέων, καὶ Μωνίων συζήνεται εἰς τὴν ἐν Σικελίᾳ Ζάγκλαν, ἥτις μετὰ ταῦτα μετωνομάσθη Μεσσένην	667
κε.	2 Κύβελος ἔξουσιάζει τὸν Θρόνον τῆς Κορίνθου, βασιλεύσας ἔτη 30	663
	Τὸ Βυζάντιον κτίζεται πάρα τῶν Μεγαρέων	
λη'.	1 Η μάχη τοῦ Ηαγκρατίου συνεισήχθη εἰς τοὺς ὄλυμπιακούς ἀγώνας	648
λη'.	1 Τερπανόρος, ποιητὴς, καὶ Μουσικὸς τῆς Λέσβου ἥκμαζεν	644
λε'.	1 Γένυνταις τοῦ Θάλητος. Σχολάρχου τῆς Ιωνίης αἰχέρεως	640
	3 Γένυνταις τοῦ Σόλωνος	638
λε'.	1 Ο Ἀγών τοῦ θρόμου, καὶ τῆς πάλης διὰ τοὺς παιῶνας συνεισήχθη εἰς τοὺς ὄλυμπιακούς ἀγώνας	632
λη'.	1 Θάνατος τοῦ Κυψέλου, τυράννου τῆς Κορίνθου. ὁ γιος του Περίανθος τὸν διαδέχεται	628
λη'.	1 Αρχοντεία, καὶ νομοθεσία τοῦ Δράκοντος εἰς Αθήνας	624

Ο'λ. Ετη.

πρὸς Χ.

μα.	1 Ηγυμαχία τῶν παιδῶν, συσαθεῖσα εἰς τοὺς ὀλυμπιακούς ἀγῶνας	616
μβ.	1 Φόνος τῶν συμφατρειακῶν τοῦ Κύλωνος εἰς Ἀθήνας	612
	2 Ἄλκαῖος καὶ Σαπφώ, ποιεῖται, ἡκμαζον . .	611
	3 Γέννησις τοῦ φιλοσόφου Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου	610
μγ.	1 Γέννησις τοῦ Πυθαγόρου. Ἀπέθανεν ἐτῶν ψη.	608

ΑΙΩΝ ΕΚΤΟΣ ΙΙΡ. Χ.

'Απὸ 600, μέχρι 500.

με.	2 Θεμελίωσις τῆς Μασσαλείας	599
	4 Εὐκλειψίς τοῦ ἥλιου προλεχθεῖσα ἀπὸ τὸν Θαλῆν, καὶ συμβάσα καθ' ὃν χρόνον ἐσυγκροτεῖτο ἡ μάχη Κυαξάρους, βασιλέως τῆς Περσίας, καὶ Ἀλυάττου βασιλέως τῆς Λυδίας. Τῇ 21 Ἰουλίου, 5 ὥρα ἢ ἔωθεν	597
	Ο' Κρῆς Ἐπιμενίδης καθαρίζει τὴν πόλειν τῶν Ἀθηνῶν, μολυνθεῖσαν ἀπὸ τὸν φόνον τῶν συμφατρειακῶν τοῦ Κύλωνος· τῷ αὐτῷ ἔτει.	
με.	1 Ο' Σόλων, εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων, κατέστησε νὰ ἀποφασίσειται νὰ ἐκσρατεύσωσει κατὰ τῶν τῆς Κυρρᾶς, κατακριθέντων, ὡς ἀσεβῶν πρὸς τὸν ναὸν τῶν Δελφῶν . .	596
μζ.	3 Αρχοντεῖα, καὶ νομοθεσία τοῦ Σόλωνος . .	594
	1 Ερχομός τοῦ Σοφοῦ Ἀναχάρσιδος εἰς Ἀθήνας	592
	3 Ο' Πιττακὸς ἀρχητεῖος νὰ βασιλεύῃ εἰς Μετυλήνην. Ἐκράτητε τὴν ἔξουσίαν. 10 ἔτ. . .	590
	Αὐλωσίς, καὶ φθορὰ τῆς Κυρρᾶς	
μη.	4 Συνδρομὴ τῶν μουσικῶν συσαθεῖσα εἰς τοὺς Πυθεικούς ἀγῶνας	585

	Oἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ἐπανηγύριζοντο τὴν ἀνοίξεν.	
μδ.	4 Ηρώτης Πυθίας, χορηγήσασκ όποχή εἰς τὸν ἀρεθμὸν τῶν ἔτων, ἐν οἷς ἐπανηγύριζον τοὺς κοινοὺς ἀγῶνας εἰς Δελφούς	581
ν.	1 Πρώται δοκιμαῖ τῆς κωμῳδίας παρὰ Σουσάριων	580
	Ο Πιττακὸς παραπτεῖται ἀπὸ τὴν τυρκυνίαν τῆς Μιτυλήνης.	
	Ο Θέσπις μετά τινας χρόνους ἔδωκε τὰς πρώτας δοκιμὰς τῆς τραγῳδίας	
νζ.	2 Ο 'Αναξίμανδρος, φιλόσοφος τοῦ Ἰωνικοῦ σχολείου ἀποκαθίσαται διάσημος , ...	575
νδ.	3 Ο Αἴσωπος ἥκμαζε	574
νε.	2 Θάνατος τοῦ Περιέλανδρου μετά ἐβδομήκοντα ἐτῶν βασιλείειν. Οι Κορινθίοι ἔλαβον τὴν ἐλευθερίαν τους	563
νζ.	1 Ο Κύρος ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ἀρχὴ τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν	560
	Τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ Πεισίραχος ἥρπασε τὴν βασιλείαν τῶν Ἀθηνῶν.	
	2 Εδιώχθη ἀπ' αὐτῶν τὴν πόλιν	559
	Ο Σόλων ἀποθνήσκει ἐτῶν ὅγδοηκοντα.	
	3 Γέννητις τοῦ ποιητοῦ Σιμωνίδου τοῦ Κείου .	558
νζ.	4 Ἀποκτάτασσις τοῦ Πεισίραχου	557
νη.	3 Ο ποιητὴς Θεόγνης ἥκμαζε	550
νθ.	1 Ο ναὸς τῶν Δελφῶν ἐκάπι, ἀνεκανισθη μετὰ ταῦτα παρὰ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν	548
νδ.	1 Μάχη τῶν Θυμιβράρων. Ο Κραῖτος βασιλεὺς τῆς Λυδίας κατατροποῦται. Ο Κύρος κυριεύει τὰς Σάρδεις	544
	Θάνατος τοῦ φιλόσοφου Θάλητος.	
ξα.	1 Ο Θέσπις παρέστησε τὴν Ἀλκηστιν. Βραβεῖον συντάσσει διὰ τὴν τραγῳδίαν	536
ξζ.	1 Ο 'Ανακρέων ἥκμαζε	532

Ολ. Ρητ.

	4 Θάνατος τοῦ Κύρου· ὁ ὥιος του Καιρύστης τὸν διεδέχεται	529
ξγ.	2 Θάνατος τοῦ Ηεισιράχτου, τυράννου τῶν Ἀ- σσυρίων. Οἱ υἱοί του Ἰππίας καὶ Ἰππαρχος τὸν διεδέχθησαν	527
	4 Γέννησις τοῦ παικτοῦ Αἰσχύλου	525
ξγ.	1 Οὐ Χαιρίκος, ποιητὴς τῆς τραγῳδίας ἡκμής	524
	3 Θάνατος τοῦ Πολυκράτου, τυράννου τῆς Σά- μου μετὰ ἔνδεκα ἑτῶν βασιλείαν	522
	4 Δαρεῖος ὁ ὥιος τοῦ Τζάστου ἀρχῖται νὰ βα- σικεύῃ εἰς Ηεροίαν	521
ξδ.	2 Γέννησις τοῦ Ηενδάρου	519
ξε.	4 Φόνος τοῦ Ἰππαρχοῦ, τυράννου τῶν Ἀθηνῶν παρ' Ἀρμαδίου, καὶ Ἀρισογείτονος	513
ξγ.	1 Οὐ Δαρεῖος κυριεύει τὴν Βαθυλώνα, καὶ τὴν ὑποτάττει εἰς τὴν Ηεροίαν	512
	Οὐ Ἰππίας διώκεται εἰς Ἀθηνῶν.	
	4 Οὐ Κλεισθένης ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν συσκέψει εἰς αὐτὰς δέκα φύλάς, ἐνῷ ἡσαν 4 πρότερον Ἐπανάστατης τῆς Κρήτωνος κατὰ τῶν Ηεδαγο- ρείων, οἵτινες ἐξορίζονται ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἐλλάδα.	509
ξη.	1 Εγραχτεία τοῦ Δαρείου κατὰ τῶν Σκυθῶν .	508
ξφ.	1 Η Ἰωνία ἐπανίσταται κατὰ τοῦ Δαρείου, αἱ Σάρδεις καίονται	504

ΑΙΩΝ ΙΗΜΗΤΟΣ ΙΙΙ. Χ.

'Απὸ 500, ἕως 400.

ο.	1 Αἴρματηλασία μὲ δύο ἡμιόνους, εἰσαχθεῖσα εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἔγωνας	500
ο.	1 Οὐ Αἰσχύλος, 25 ἑτῶν, ἀμιλλᾶται διὰ τὸ	

Ο'λ. Επτ.

πρό. Χ.

	βράχειον τῆς τραγῳδίας μὲ τὸν Πρατένου καὶ Χοροῦ	500
3	Γένυπτις τοῦ Σοφοκλέους	498
4	Οἱ Σάμοι κυριεύουσι τὴν ἐν Σικελίᾳ Ζάγκην οὐ. 1 Άλωτις, καὶ φθορὰ τῆς Μιλήτου παρὰ τῶν Περσῶν. Ο Φρυνίχος μαθητὴς τοῦ Θεοπί- δος συνέταξε τὸν ὑλην τραγῳδίας τεύος, καὶ συνεπήγαγε προσωπεῖα γυναικῶν εἰς τὴν σκηνὴν	497
	Γένυπτις τοῦ Δημοκρίτου. Εζητε χρόνους 90.	496
2	Γένυπτις τοῦ ἴσορικοῦ Ἑλλανίκου	495
οβ.	2 Ο Γέλων ἔξουσιάς εἰ τὴν Γέλαν	491
3	Μάχη τοῦ Μαραθώνος, ἐν ᾧ ἐνίκησαν οἱ Α- Θηναῖοι σφαγοῦντος τοῦ Μελτιάδου. Τῇ ς. Βοηθομιῶντος (13 σεπτεμβρίου)	490
4	Ο Μελτιάδης, ἀποτυχὼν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ηάσου, κατακρίνεται, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τὰ δεσμωτήριαν	489
ογ.	1 Ο Χιωνίδης παῖς εἰς Αθήνας κωμῳδίαν	488
2	Θάνατος τοῦ Δαρείου βασιλέως τῆς Περσίας, ὁ ύιός του Ξέρξης γίνεται διάδοχος	487
4	Γένυπτις τοῦ Εὔρεπίδου	485
	Ο Γέλων γίνεται τῶν Συρακουσῶν κύριος. Γένυπτις τοῦ Ἡροδότου.	
ού.	4 Ο Ξέρξης διέρχεται τὸν χειμῶνα εἰς τὰς Σάρ- δεις, διαβαίνει τὸν Ἑλλήσποντον τὴν ανοι- ξιν, καὶ διατρίβει ἐνα μῆνα	481
οε.	1 Μάχη τῶν Θερμοπυλῶν. Τῇ ζ. Εκατομβαι- ώνος. (7 Αυγούσου) ο Ξέρξης ἔρχεται εἰς Αθήνας πρὸς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ μηνὸς . Ναυμαχία τῆς Σαλαμίνος. Τῇ κ. Βοηθομιῶ- νος. (19. ὁκτωβρίου) Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Καρχηδόνειοι νικῶνται εἰς τὴν Ἰμέρην ἀπὸ τῶν Γέλων.	480
	Γένυπτις τοῦ ἥπτορος Αυτιφῶντος.	

Ολ. Έτη.

προς X.

	2	Μάχη τῶν Πλαταιῶν, καὶ τῆς Μυκάλης. Τῇ δ'. Βοιδρομείωνος. (22 σεπτεμβρίου) . . .	479
		Αλώσις τῆς Σησοῦ. Τέλος τῆς ἴσοριας τοῦ Ἡροδότου.	
οὐ.	3	Θάνατος τοῦ Γέλωνος. 'Ο Ιέρων ἀδελφός του γίνεται διάδοχος. 'Ανέγερσις τῶν τειχῶν τῶν Αθηνῶν	474
οζ.	1	Πῆξις τοῦ Βεζουβίου	472
	2	Ο Θεμισοκλῆς ἐξορίζεται μὲν ὀστρακισμὸν .	471
	3	Νίκη τοῦ Κίμωνος κατὰ τῶν Περσῶν παρὰ τὸν Εύρυμέδοντα	470
		Γέννησις τοῦ Θουκυδίδου	
οε.	4	Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς ἀμιλλῶνται διὰ τὸ βραβεῖον τῆς τραγῳδίας, τὸ ὅποιον ἀποφα- σίζεται εἰς τὸν δευτέρου	469
		Γέννησις τοῦ Σωκράτους. Τῇ σ'. Θαργυλιώ- νος. (5 Ιουνίου)	
		Ο Κίμων μετακομίζει εἰς τὰς Αθήνας τὰ δ- σκα τοῦ Θησέως.	
ον.	1	Θάνατος τοῦ Σιμωνίδου ἐτῶν 100 . . .	468
	2	Θάνατος τοῦ Αριστίδου	467
	4	Θάνατος τοῦ Ξέρξου. 'Αρτοξέρξης ὁ Μακρό- χειρ τὸν διαδέχεται, καὶ βασιλεύει 40 .	465
οζ.	1	Σεισμὸς τῆς γῆς εἰς τὴν Λακεδαιμονία Τρίτος πόλεμος τῆς Μεσσηνίας, διήρκεσε δέκα ἔτη. Τότε ἥκμαζε καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἡρά- κλειτος.	464
	4	Ο Κίμων ἐκδραστεύει πρὸς βοήθειαν τῶν Λα- κεδαιμονίων, οἱ τινες ὑποπτευόμενοι εἰς αὐ- τοὺς προδοσίαν, τοὺς ἀποπέμπουσιν. 'Αρχὴ τῆς διχονοίας μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν. 'Ε- ξορία τοῦ Κίμωνος	461
π'.	1	Γέννησις τοῦ Ἰπποκράτους	460
		Ο Ἐφιάλτης σμικρύνει τὴν ἐξουσίαν τοῦ Α- ρείου πάγου.	

ολ. Επι.

πρό. ΙΧ.

	2 Γένυστις τοῦ ἡγεμονοῦ Λαζίου	459
πατ.	1 Θάνατος τοῦ Αἰσχύλου	456
	Οἱ Ἀθηναῖοι, διοικούμενοι ἀπὸ τὸν Ταίηνον, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸν Ηερεκλέα, λειπατοῦσι τῆς Λακωνίας τὰ πτυχάδια.	20
	2 Ἱρατίνος, καὶ Πλάτων, ποιηταὶ τῆς παλαιᾶς κινητοῦ ποίησις	455
πβ'.	1 Οἱ Ιωνοὶ παρεις τὰς τραγῳδίας τοῦ Θάνατος τοῦ Ηινδάρου.	452
πβ'.	3 Αγακωχὴ ὅπλων ποντεῖ ἐπὶ ματαξὶ Ηελοποντίων, καὶ Ἀθηναίων, ἐπεμελεῖσθαι τοῦ Κίμωνος, ὀνακληθέντος ἀπὸ τὴν ἔξορίαν, καὶ ἐν ταύτῳ ἐκσφραγίσαντος κατὰ τῆς Κυπρου Θάνατος τοῦ Θεμιτοκλέους· ἐτῶν 65.	450
	4 Οἱ Κίμωνι βεβάζει τὸν βασιλεῖα τῶν Περσῶν νὰ ὑπογράψῃ συνθήκην μὲ τοὺς Ἑλλήνας ἀναξίαν εἰς τὴν βασιλείαν του	449
	Θάνατος τοῦ Κίμωνος.	10
πγ'.	3 Οἱ Εὐβοῖς, καὶ Μεγαρῖς χωρίζονται ὀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, οἱ οποῖοι τοὺς ὑποτάτουσι πάλιν, ὀινογύμνενοι ἀπὸ τὸν Ηερεκλέα	446
	Παρέλευσις τῆς ἀνακωχῆς τῶν πόντες ἐτῶν μεταξὺ Λακεδαιμονίων, καὶ Ἀθηναίων. Νία ἀνακωχὴ 30 ἐτῶν.	20
πδ'.	1 Οἱ Μελιπόνες, Πρωταγόρας, καὶ Ἐμποδοκλῆς φιλόποιφοι ἥκμαζου	444
	Οἱ Ηρόδοτος ἀναγινώσκει τὴν ἴσοριαν του εἰς τοὺς ὄλυμπιακούς ἀγῶνας.	10
	Οἱ Ηερεκλῆς μένει χωρὶς ἀνταγωνισάς. "Αρχας νὰ διοικῇ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, ὣν ἐτῶν 25, καὶ ἀπῆλαυσε σχεδὸν ἔξουσίαν ἀπόλυτον εἰς δεκαπέντε ἐτη ἔτι.	20
	3 Οἱ Εὔριπίδης εἰς τὸ 43 ἔτος τῆς ἥλκιας του	

Ολ. Ετών

πρὸς Χ.

	έλαχθε διὰ πρῶτου τὸ βραβεῖον τῆς τραγῳδίας	442
πε.	Οἱ Ἀθηναῖοι σέλλουσιν ἀποικίαν εἰς Ἀμφιπόλιν	438
	Οἰκοδομὴ τῶν προπύλαιων εἰς τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀκρόπολιν,	
	Ἐγκαίνια τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, φελοτεχνήσαντος παρὰ τοῦ Φειδίου.	
	Θύνατος αὐτοῦ τοῦ τεχνίτου. Οὐντιφῶν ὥτῳ πᾶκμαζεν. Ἀποκατάσασις τῆς κωμῳδίας, ἀπαγορευθεῖσας τρεῖς χρόνους πρότερον.	
πε.	1 Πόλεμος μεταξὺ Κορινθίων, καὶ Κερκυραίων Γενναὶς τοῦ Ἰσοκράτους. Τότε πᾶκμαζον οἱ φιλόσοφοι, Δημοκρίτος, Ἐμπεδοκλῆς, Ἰπποκράτης, Γοργίας, Ἰππίας, Ἡρόδικος, Ζήνων ὁ Ἐλεατης, Παρμενίδης, καὶ Σωκράτης.	436
πε.	1 Τῇ 27 Ἰουνίου, ὁ Μέτων παρετίρησε τὴν Θερινὴν τροπὴν, καὶ συνέταξε νέον κύκλον, τὸν ὃποιον διώρισε νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὴν νέαν σελήνην, τὴν μετὰ τὴν τροπὴν τῇ α. τοῦ Ἐκατομβαιώνος, ἡτοι συνέπιπτε τότε μὲ τὴν 16 τοῦ Ἰουλίου	432
	Ο πολιτικὸς χρόνος εἶχε τὴν ἀρχὴν του πρότερου ἀπὸ τὴν νέαν σελήνην τὴν μετὰ τὴν χειμέρειον τροπὴν, αὐτὲς ἀρχησε μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν μετὰ τὴν Θερινὴν τροπὴν νέαν σελήνην. Κατ' αὐτὴν τὴν νέαν ἐποχὴν καὶ οἱ ἀρχοντες ἔδέχοντο τὰς ἀξίας των.	
πε.	2 Ἀρχὴ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου· τὴν ἄνοιξιν τοῦ ἔτους	431
	Λοιμὸς εἰς τὰς Ἀθήνας	430
	Ο Εὔπολης ἀρχίζει τὰς κωμῳδίας του.	

	4 Γέννησις τοῦ Πλάτωνος. Τῇ ζ'. Θαργυλιῶνος. (6. Ἰουνίου)	429
	Θάνατος τοῦ Περικλέους τὸν βούδρομεῶνα (όκτωβρί)	
ππ̄.	1 Θάνατος τοῦ Ἀναξαγόρα , , , , .	428
	2 Οἱ Ἀθηναῖοι κυριεύουσι τὴν Μιτυλήνην, καὶ διαιροῦσι τοὺς τόπους τῆς Λέσβου . .	427
	Οἱ Ρήτωρ Γοργίας πείθει τοὺς Ἀθηναῖούς νὰ βοηθήσωσι τοὺς Λεοντιγούσεις Σικελίαν.	
	3 Ρῆξις τῆς Αἴγυνης	426
	4 Οἱ Ἀθηναῖοι καθαρίζουσι τὴν Δῆλον. Κυ- ριεύουσι τὴν Πύλον εἰς τὴν Πελοπόννησον. Θάνατος τοῦ Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου. Ξέρ- ξης β'. γίνεται διάδοχος.	425
πδ̄.	1 Μάχη τοῦ Δηλείου Μεταξὺ Ἀθηναίων, καὶ Βοιωτῶν, ὅπου ἐνίκησαν οἱ δεύτεροι. Εἰς αὐτὴν ὁ Σωκράτης ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ νέου Σευοφῶντος	424
	Θάνατος τοῦ β'. Ξέρξου. Οἱ Σογδιανὸς τὸν διαδέχεται, καὶ βασιλεύει 7. μῆνας	
	2 Πρώτη παράστασις τῶν νεφελῶν τοῦ Ἀρισ- φάνους	423
	Γῷ αὐτῷ ἔτει ἐκάπι τὸ Ἡραῖον τοῦ Ἀργούς. Τῷ 56, ἔτει τῆς ἱεροτείχης τῆς Χρυσίδος Δαρείος β'. ὁ ἐπικληθεὶς Νόθος διαδέχεται τὸν Σογδιανόν.	
	3 Μάχη τῆς Αμφιπόλεως, ἐν ᾧ θυγατρώνεται ὁ Βρατίδας, σρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ὁ Κλέων σρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων .	422
	Αὐτακωχὴ 50 ἐτῶν μεταξὺ Ἀθηναίων, καὶ Λα- κεδαιμονίων.	
	4 Οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ διαφόρους προφάσεις προ- σπαθοῦσι νὰ διερρήξωσι τὴν ἀνακωχὴν καὶ συμμαχοῦσι μὲ τοὺς Ἀργείους, Ἡλείους, καὶ Μαντινεῦς	421

ΟΛ. Ρετ.

ποδ. Χ.

- γ. 1 Οἱ Δῆλοις ἀνασυγκρίνονται ἀπὸ τοὺς Ἀθηναῖους 420
 3 Αἰλωτις τῆς Ἰμέρης ἀπὸ τοὺς Καρχηδονίους 418
- ψ. 1 Οἱ Ἀλκιβιάδης λαμβάνει τὸ βραβεῖον εἰς τοὺς
 δλυμπιακούς ἄγῶνας 416
 Οἱ Ἀθηναῖοι κυριεύουσται τὸν Μῆλον.
 2 Εκσρατεία τῶν Ἀθηναίων εἰς Σικελίαν 415
 3 Ή συμφωνηθεῖσα μὲ τοὺς Λακεδαιμονίους,
 καὶ Ἀθηναῖους πεντηκονταετῆς ἀνακωχὴ
 λαμβάνει τέλος διὰ προφανοῦς διαρρήξεως,
 ἀφ' οὐ διέρκεσεν 6, χρόνους, καὶ 6, μῆνας 414
 4 Οἱ Λακεδαιμονίοι ἔξουσιάζουσται τὸν Δεκάλειαν,
 καὶ τὸν ἐνδυναμώνουσι 413
 4 Τὸ σράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἐφθάρπη ἐξ ὅλο-
 κλήρου εἰς τὸν Σικελίαν. Οἱ Νικίας, καὶ
 Δημοσθένης θαυμάζονται τὸν Μεταγε-
 τινῶνα, ὅτις ἀρχίζει τῇ 15. Αὔγουστου . 413
 Εξορία τοῦ Υπερβόλου. Παῦσις τοῦ ὄσρα-
 κισμοῦ.
- ψ. 1 Οἱ Ἀλκιβιάδης ἀφίνει τὸ μέρος τῶν Λακεδαι-
 μονίων 412
 Οἱ Διοκλῆς διδεῖ νόμους εἰς τοὺς Συρακουσίους.
 2 400 Πολέμαι γίνονται ἀρχηγοὶ τῆς διοική-
 σεως, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλαφηβολιῶνος,
 τοῦ ὅποιου ἡ πρωτη ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν
 27, τοῦ Φευρουαρίου 411
 3 Οὗτοι καθαιροῦνται μετὰ τέσσαρας μῆνας . 410
 Τέλος τῆς ἴσορίας τοῦ Θουκυδίδου, ἥτις ἐκ-
 τείνεται μέχρι τοῦ κα. ἔτους τοῦ Ηελοπο-
 νησιακοῦ πολέμου.
- ψ. 2 Θάνατος τοῦ Εὐριπίδου 407
 3 Οἱ πρεσβύτερος Διονύσιος ἀναβαίνει εἰς τὸν
 Θρόνον τῶν Συρακουσῶν 406
 Θάνατος τοῦ Σοφοκλέους τῷ 92 ἔτει τῆς
 ἡλικίας του.
 Ναυμαχία τῶν Ἀργινουσῶν, ἐν ᾧ ὁ σόλος τῶν

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Α' πὸ τὸ 400 ἔτος μέχρι τοῦ Σανάτου
τοῦ Ἀλεξανδροῦ.

κεί.	1	Θάνατος τοῦ Σωκράτους. περὶ τὰ τέλη τοῦ Σαργυλιώνος. Μαῖου)	400
κεί.	3	Τέλος τῆς ἴσοριας τοῦ Κίτνείου	398
κεί.	1	Χαλασμὸς τῶν Καρχηδονίων παρὰ τοῦ Διονυ- σίου τῶν Συρακουσῶν	396
κεί.	3	Νίκη τοῦ Κόνωνος κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων παρὰ τὴν Κνίδου	394
κεί.	4	Οἱ Ἀγνῆλοι, βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίου κατατροπώνει τοὺς Θηβαίους εἰς τὴν Κο- ρώνειαν	393
κεί.	1	Οἱ Κόνων ἀνεγείρει τὰ τείχη τοῦ Πειραιῶς. Οἱ Αθηναῖοι, παρὰ τοῦ Θρασυβούλου ὁπ-	

Ολ. Έτη.

		πο: X.
	γούμενοι, γίνονται κύριοι ἐνὸς μέρους τῆς Λεσβοῦ	392
ψ.	2 Ο' Θουκυδίδης, ἀνακληθεὶς ἀπὸ τὴν ἔξορίαν του, ἀποθνήσκει	391
ψη.	2 Εἰρήνη τοῦ Ἀνταλκίδου μεταξὺ Περσῶν, καὶ Ἐλλήνων	387
	Αὐχὴ τῆς ἰσορίας τοῦ Καλλισθένους.	
	3 Γέννησις τοῦ Δημοσθένους	386
ψη'.	1 Γέννησις τοῦ Ἀριστοτέλους	384
ρ.	1 Θάνατος τοῦ Φιλοξένους, Διδυραρχίκου ποιη- τοῦ	380
	3 Ο' Πελοπίδας, καὶ οἱ λοιποὶ φυγάδες Θηβαῖοι ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τᾶς Ἀθηνᾶς, καὶ ἔχου- σιαζουσι τὰν Θηβῶν τὴν ἀκρόπολιν, τὴν οποίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκυρίευσαν ὅληγον τι πρότερον	378
	4 Ναυμαχία παρὰ τὴν Νάξου, ἐν ᾧ ὁ Χαβρίας, σρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κατατροπώνει τοὺς Λακεδαιμονίους	377
ρχ.	1 Εὑβουλος ὁ Ἀθηναῖος, ποιητὴς πολλῶν κω- μῳδῶν	376
	2 Γεμφέρεος, ὁ τῶν Ἀθηναίων σρατηγὸς ἔχουσικ- ζει τὴν Κέρκυραν, καὶ νικᾷ τοὺς Λακεδαι- μονίους εἰς Λευκάδα	375
	3 Αρταξέρξης ὁ Μνήμων, βασιλεὺς τῆς Περσίας εἰρηνοποιεῖ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Λακεδαιμόνιοι διατηροῦσι τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς ἔπος, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνουσι τὴν τῆς θα- λάσσης	374
	4 Αἱ Πλαταιαὶ ἀνατρέπονται ἀπὸ τοὺς Θηβαίους Σεισμὸς εἰς τὴν Ηλοπόνυπτον, αἱ πόλεις τῆς Ἑλίκης, καὶ Βούρας καταποντίζονται. Ἐπιφάνεια Κομήτου τὸν χειμῶνα ἀπὸ, 373 ἕως 372.	373
ρβ.	1 Μάχη τῶν Λεύκτρων. Τῇ ε. τοῦ Ἐκχρού-	

- βασιλώνος (18 Ιουλίου). Οἱ Θηβαῖοι διεικούμενοι ἀπὸ τὸν Ἐπαμινώδαν, νικῶσι τοὺς Λακεδαιμονίους, σρατηγοῦντος τοῦ βασιλέως Κίλεομβρότου, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποθανόντος 372
- Θεμελίωσις τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Μεγαλοπόλεως. 372
- 2 Εἰςρατεία τοῦ Ἐπαμινώδου κατὰ τῆς Λακωνίας. Θεμελίωσις τῆς πόλεως Μεσσήνης. 371
- 3 Θάνατος τοῦ Ἰάσωνος, βασιλέως τῶν Φερῶν 370
- 4 Οἱ Ἀθηναῖοι, διοικούμενοι ἀπὸ τὸν Ἰφικράτην, ἔρχονται εἰς βοήθειαν τῶν Λακεδαιμονίων 369
- Α' φαρεὺς, υἱὸς Σετὸς τοῦ Ἰσοκράτους, ἀρχίζει νὰ παριεῖ τὰς τραγῳδίας του. 369
- βγ. 1 Εύδοξος ὁ Κινίδιος ἡγετεῖ 368
- Θάνατος τοῦ πρεσβυτέρου Διονυσίου, βασιλέως τῶν Συρακουσῶν, ὁ υἱὸς του ἔχων τὸ ἔθιον ὄνομα τὸν διαδέχεται τὴν ἄνοιξιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.
- 2 Ο' Αριστοτέλης ἔρχεται νὰ συνηθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὃν 18 ἔτῶν 367
- ρδ. 1 Ο' Πελοπίδας κτυπᾷ, καὶ νικᾷ τὸν Ἀλέξανδρον, τύραννον τῶν Φερῶν, καὶ αὐτὸς θανατώνεται εἰς τὴν μάχην 364
- 2 Μάχη τῆς Μαντινείας. Θάνατος τοῦ Ἐπαμινώδα. Τῇ ιβ'. σκιροφοριώνος. (4 Ιουλίου) 363
- Θάνατος τοῦ Ἀγνοικάσου, βασιλέως τῆς Λαδαίμονος.
- 3 Θάνατος τοῦ Μνήμανος Ἀρταξέρκου, ὁ Ὥχος τὸν διαδέχεται 362
- Τέλος τῆς ἴσοριας τοῦ Ξενοφῶντος. Τρίτον ταξείδιον εἰς Σικελίαν τοῦ Ηλάτωνος 361
- Διέτριψεν ἐκεὶ δεκαπέντε ἡῶς δικαέξ μῆνας.

Ο'λ. Έτη.

πρὸς Χ.

ρέ.	1	Ο' Φίλιππος ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον τῆς Μακεδονίας	360
	2	Ἀρχὴ τῆς ἰσορίας τοῦ Θεοπόμπου.	
	3	Πόλεμος συμμαχικός. Ἡ Χίος, Ρόδος, Κῶς, καὶ τὸ Βυζάντιον ἀποσατοῦσιν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους	358
	4	Ἐκσρατείχ τοῦ Δίωνος εἰς Σικελίαν. Ἐμ- βαίνει εἰς πλοῖα ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον τὸν μῆ- να Μεταγενιῶνα, ὃς τις ἀρχίζει τῇ 26, Ἰουλίου	357
		Ἐκλεψφεις τῆς σελήνης τῇ 19. σεπτεμβρίου κατὰ τὰς 11, ὥρας $\frac{1}{4}$ ἐωθεν.	
ρε.	1	Γέννυντις τοῦ Ἀλεξανδρού Τῆς. ἐκατομβαῖν- νος (22 Ιουλίου) τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκάπι καὶ ὁ ναὸς τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτέμιδος	356
		Φίλιππος, ὁ πατέρος του σεφανοῦται νικητὴς εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.	
		Γέλος τῆς ἰσορίας τοῦ Ἐφόρου, ὁ υἱός του Δημόφιλος τὴν ἀκολουθεῖ.	
	2	Ἀρχὴ τοῦ τρίτου ἱεροῦ πολέμου, ἀλώσις τῶν Δελφῶν, καὶ διαρπαγὴ τοῦ ναοῦ του παρὰ τῶν Φωκέων	355
	3	Γριεράτης, καὶ Τιμόθεος καταδικάζονται, καὶ σεροῦνται ἀπὸ τὴν διοίκησιν	354
	4	Θάνατος τοῦ Μαυσωλοῦ, βασιλέως τῆς Κα- ρίας. Ἀρτεμισία ἡ γυνὴ καὶ ἀδελφὴ του τὸν διαδέχεται, καὶ βασιλεύει δύω ἔτη .	353
ρε.	1	Ο' Δημοσθένης δημητρεῖ τὴν πρώτην του ὀλ- μυηρίαν κατὰ Φιλίππου, βασιλέως τῆς Μακεδονίας	352
	4	Οἱ ὀλύνθιοι πολιορκούμενοι ἀπὸ τὸν Φίλιππον, ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων	349
ρε.	1	Θάνατος τοῦ Πλάτωνος	348
	2	Συνθήκη συμμαχίας, καὶ εἰρήνης μεταξὺ Φι- λίππου, καὶ Ἀθηναίων	347

Ολ. Ετος.

πρὸς Χ.

	Οἱ πρέσβεις τοῦ Φιλίππου λαμβάνουσι καθέδραν εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων.	
ρη.	3 Οἱ βασιλεὺς αὐτὸς ἔξουσιάζει τὰς πόλεις τῆς Φωκίδος, τὰς ἀνατρέπει, καὶ βιάζει τοὺς πολίτας νὰ κατοικῶσιν εἰς χωρία	346
ρθ.	2 Οἱ Τιμολέων διώκει ἀπὸ τὰς Συρακούσας τὸν νεώτερον Διονύσιον, καὶ τὸν σέλλητον Κόρυνθον	343
	3 Γέννησις τοῦ Ἐπικαύρου. Τῇ ζ. Γαριπλιώνος (12 Ἰανουαρίου)	342
	Γέννησις τοῦ Μενάνδρου τῷ αὐτῷ ἔτει.	
	4 Επιφάνεια κομήτου κατὰ τὴν ἴσημερίαν	341
ρι.	3 Μάχη τῆς Χαιρωνείας. Τῇ ζ. Μεταγενετιώνος (2 Αὐγούστου)	338
	Θάνατος τοῦ Ἰσοκοστού, ἐτῶν 102.	
	4 Οἱ Τιμολέων ἀποθνήσκει εἰς Συρακούσας	337
ριζ.	1 Θάνατος τοῦ Φιλίππου, βασιλέως τῆς Μακεδονίας	336
	2 Λεπλασία τῶν Θηρῶν	335
	Οἱ Ἀλεξανδρος διεβαίνει εἰς Ἀσίαν.	
	Μάχη εἰς Γρανικόν.	
	4 Μάχη εἰς Ἰσσόν	333
ριζ.	1 Αἴλωσις τῆς Τύρου	332
	Θεμελίωσις τῆς Ἀλεξανδρείας.	
	2 Εἰλειψις ὄλοκληρος τῆς σελήνης· τῇ 20 σεπτεμβρίου εἰς τὰς γῆ ᾗς καὶ ἡ τὸ ἑσπέρας Μάχη εἰς Αρβηλα. τῇ καὶ Βοιδρομιώνος (3 ὁκτ.).	331
	3 Θάνατος τοῦ Δαρείου Κιοδομάνου, ἐσχάτου βασιλέως τῆς Περσίας	330
	Ἀρχὴ τῆς περιόδου τοῦ Καλέππου· τῇ 25 Ποσειδεώνος (20 δεκεμβρίου) τῷ αὐτῷ ἔτει.	
ρηγ.	1 Οἱ Φιλήμων ἄρχοντες νὰ παρασαίνῃ τὰς κωμῳδίας του	328
	2 Οἱ Πώροι νικᾶται παρ' Ἀλεξανδρου	327

Ολ." Ετη.

πρὸς Χ.

- ριῶ. 1 Θάνατος τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Βαβυλῶνα, ἐ-
τῶν 33 καὶ 8 μηνῶν τῇ καθ'. Θαργηλιῶνος.
(1 Ιουνίου) Τῇ αὐγῇ ἡμέρᾳ ἀπέθανε καὶ ὁ
Διογένης εἰς Κόρινθου, υἱος 324
- 2 Πόλεμος Λαμιακός. Ο Ἀντίπατρος κατατρο-
πώνεγαι 323
- 1 Ο Ἀριστοτέλης, ἀφ' οὗ ἐδίδαξε 13 χρόνους
εἰς τὸ Λύκειον, κατέψυγεν εἰς χαλκίδα, καὶ
ἐκεῖ ἀπέθανε.
- 3 Γέλος τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου. Οἱ Ἀθηναῖοι
δέχονται τὸν νόμον τοῦ νικητοῦ 322
- Ο Δημοσθένης, καταψυγὼν εἰς τὴν νῆσον τῆς
Καλαυρίας, βιάζεται νὰ θανατωθῇ τῇ εἰ.
Πυανεψιῶνος (12 νοεμβρίου) κατὰ τὸν κύ-
κλον τοῦ Καλίππου, καὶ κατὰ τὴν τά-
ξιν τῶν Ἀττικῶν μηνῶν, σι ὅποιοι φαίνουν-
ται εἰς τὸν ἔξην πίνακα.

ΠΙΝΑΞ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΜΗΝΕΣ ΛΤΤΙΚΟΙ.

Από τὸν καιρὸν τοῦ Θεσσαλονικέως Θεοδώρου Γαζῆ, Ἐλλήνος σοφοῦ, ὃς τις ἀπέθανεν ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ 1478, ἔτος, ἥσω εἰς τὸν Ἐδούαρδον Κορσίνην, τὸν δοκιμώτερον χρονολόγου τοῦ ἡμετέρου αἰώνος, δὲν ἔπαυσαν συγχέοντες τὴν τάξιν τῶν παλαιῶν μηνῶν τοῦ Ἀττικοῦ ἔτους. Μόνος ὁ Ἀβραμολομαῖος, ἀποφεύγων κάθε ἴδεαν συζηματικὴν, ἀγεσύησεν αὐτὴν τὴν τάξιν, ὡς πρὸς τὸν τέταρτον, καὶ πέμπτον μῆνα, καὶ ἔταξε τοὺς ἄλλους εἰς τὸν ἀληθῆ τόπον τους. Ἐδώκε τούτων ἀποθείξεις πεισικὰς εἰς τὰς σημειώσεις του περὶ τοῦ Μαρμάρου τοῦ Σουασεύλου⁽¹⁾. Τὸ δὲ ἀξιοσημείωτον, ὅπου μοι ἐφάνη, καὶ ποικιλὰ ἄξιον νὰ βεβαιώσῃ τὴν δόξαν του, είναι ἡ ἐντελῆς συμφωνία, ἡ ὁποία εὑρίσκεται μεταξὺ αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀνωνύμους συγγραφέως Ἐλλήνος. Τῇ ἀληθείᾳ οὗτος, ὃς τις ἔζη ἐπὶ τῆς ἀιώτεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τοῦ δευτέρου Μωάμεθ ἀναγέρει παλαιοτέρους συγγραφεῖς, κατὰ τοὺς ὁποίους διετάττεται ἐπομένως τοὺς Ἀττικοὺς μῆνας εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν, τὴν ὁποίαν αἰκινοποιήθη ὁ Ἀβραμολομαῖος. Τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ τοῦ ἀνωνύμου σώζεται ἀνέκδοτον εἰς τὴν βιβλιοθήκην την βατιλικήν. Manus. cod. gr. in 8°, cotè 4° 1630.

Ἐπομένως ἄλλο δυσκολώτερον δὲν είναι, ἢ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν κάθε ἑορτῆς. Ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι γραμματικοὶ παλαιοὶ εἶχον συγγράμματα περὶ αὐτῆς τῆς ὥλης, ὅμως κακὴ τύχη ὅλα ἔξελιπον, καὶ κατεξάθησαν εἰς μικρὸν ἀρεθύμὸν περικοπῶν τῶν συγγραφέων τῆς ἀρχαιότητος, τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι δὲν είναι σαφεῖς, μήτε ἀ-

(1) Διαλ. περὶ τοιούς παλαιὰς Ἐλλ. ἐπ. γρ. Παρ. σ. 4. 92. p 88.

χριζεῖς. "Αν καλά καὶ ὁ Κορσίνις τὰς ἐμεταχειρίσθη μὲν ἔκβασιν, μὲν ὅλου τοῦτο δὲν ἐπέτυχε νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἱερῶν, τῶν ὅποιων τὸ ὄνομα ἔφεσεν ἕως εἰς ἡμᾶς. 'Ημεῖς πολλὰ ἀπεμακρύνθημεν, μεταχειρίζόμενοι τρῆμά τε τῆς ἡμερολογίου χωρικοῦ, διαφυλαχθέν μεταξὺ τῶν μαρμάρων δ' oxford, τὸ ὅποιον αὐτὸς ὁ σοφὸς ἀνὴρ παρέβλεψε, καὶ εἰς νέας τινὰς παρατηρήσεις ἐπισημάνμενοι. 'Η ἀναλογία τοῦ ἔτους τῶν Ἀθηναίων μὲν τὸ ἡμέτερον ἡλιακὸν δὲν πρέπει να εἰσέλθῃ εἰς τὴν φελοπονίαν μας. 'Εσπειρισαν μόνον ὅτι αὐτὸς ὁ δῆμος, διὰ νὰ κατασήπη εἰς ἀνταπόκρισιν αὐτὰ τὰ δύο ἔτη, μεταχειρίσθη πολλούς κύκλους. 'Ἐπὶ τοῦ Σόλωνος ἡτον ἔνας τετραετῆς. 'Ο Κλεόσραχος, καὶ "Αρπαλος ἐπενόσταν ἄλλους· ὁ τελευταῖος κατέστη νὰ ἴσιοποιεῖται τὴν 'Ε κ καὶ δεκαετηρίδα του, ἡτοι προηγήθη ἀπὸ τὴν ἐννεαδεκαετηρίδα του Μέτωνος. Αὗτη ἀνεμαρφώθη παρὰ τοῦ Καλίππου, εἰς τὸν Θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου. 'Ο χρόνος ἡτον καὶ ἀρχὸς καθ' αὐτὸ σεληνιακὸς, δηλ. 354· ἡμερῶν· ἐπειτα πολιτικὸς, καὶ σεληνιακὸς 360. "Αρχίζε πρὸ τοῦ Μέτωνος ἀπὸ τὴν χαιμέρειον τροπὴν, καὶ μετ' αὐτὸν, ἀπὸ τὴν Θερινὴν. Δια νὰ κατασήσωσιν αἰσθητότερον τὸ προκύπτον ἀπὸ παρομοίου μεταβολὴν εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν Ἀττικῶν μηνῶν μὲ τοὺς ἐδικούς μας, ἐπρόσθεσαν δύο πίνακες, ἔχοντας μὲ αὐτοὺς ἀναλογίαν. 'Αναμφιβόλως αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἥθελεν ἔχει ἔτε ἀνόγκην ἀπὸ μεγάλας σαφηνίσεις, ἀλλ' ἥθελον μᾶς φέρει πολλὰ μακρὰν, διεγένετο διαφόρων χρονολόγων, καὶ μᾶλιστα εἰς τὸ τοῦ Διδούιθέλου, περὶ ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ Ῥωμαίων κύκλων.

Σημ. Εἰς αὐτὸν τὸν δεύτερον πάντα επρόσθεσαν τὰς ἡμέρας τῆς συναθροίσεως τοῦ Ἀρεού πάγου, κατὰ τὰς Πολυδείκην, καὶ ἐβαλον κατὰ εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελίδος τὰς ἱερᾶς, τῶν ὅποιων ἡ ἡμέρα δὲν ἐπροσδιορίσθη.

ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝ.

Ε ΟΡΤΑ Ι.

της Εργασίας
του Μηνού

Μήνος Ιεράρχευος.

Μήνος Μετόχος.

Μήνος Φέγγοντος.

- 1 Νεομηνία, καὶ θυσία εἰς τὴν Ἐκάπην. Εἰσιτήρια.
 2 θυσία, καὶ συμπόσια καινὰ ἀρχηγῶν, καὶ σραγηγῶν.
 3
 4
 5 Μάχη τῶν Λευκτρῶν.
 6
 7 Ημέρα καθιερωμένη εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.
 8 Εορτὴ τοῦ Ποσειδώνος, καὶ Θησέως.
 9
 10
 11 Πρώτη ἐκκλησία, ἡ γενικὴ συνέλευσις.
 12 Κρόνια, εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου.
 13
 14 Τὰ ἐτήσια μικρὰ Παναθήναια, ἀφιερωμένα εἰς τὴν Ἀ-
 15 θηνᾶν.
 16 Μειοίκια, ἡ Συνοίκια, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνώσεως τῶν
 17 κωμῶν τῆς Ἀττικῆς.
 18
 19
 20 Θεοξένεια εἰς τιμὴν τῶν ξένων Θεῶν.
 21
 22
 23 Σύναξις τοῦ Ἀρείου Πάγου.
 24
 25
 26
 27
 28 Τὰ μεγάλα Παναθήναια εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἀνὰ
 πέντε ἔτη.
 29 Αὐδρογεώνια, ἑορτὴ ἐξελεωτικὴ εἰς μνήμην τοῦ θανά-
 30 τοῦ τοῦ Ἀνδρογέου, ύειοῦ τοῦ Μένωνος.

'Εκατόμβαικις εἰς τιμὴν τῆς Ἡρας.

'Αλωκόδεις, εἰς τὴν τῆς Δήμητρας.

ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝ.

ἡμέραι
τοῦ Μηνού.

Ε ΟΡΤΑ Ι.

Ιανουάριος.

- 1 Νεομηνία, καὶ Θυσία εἰς τὴν Ἐκάτην.
2 Θυσία εἰς τὰς Εὐμενίδας.

3

4

5

6

- 7 Καθιερωμένη εἰς Ἀπόλλωνα ἡμέρα.

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

- 23 Σύναξις τοῦ Ἀρείου πάγου.

24

25

26

27

28

29

30

Μεσοήριος.

Φεβρουάριος.

Μεταγείτνια, εἰς τημήν τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝ.

τημέραι
τοῦ Μηνοῦ.

Ε Ο Ρ Τ Α Ι.

	1	Νεομ. καὶ Συσ. εἰς Ἐκάτ.	
	2		
	3		
Τετραγούν.	4	Νίκη τῶν Πλαταιῶν, καὶ ἐλευθέρια εἰς κάθε	
	5	πενταετίαν ἔορταζόμενα.	
	6	Νίκη τοῦ Μαραθῶνος.	
	7	Ἐορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τοῦ Πανός.	
	8	Ἐορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θητέως.	
	9		
	10		
	11		
Μεσοήρες.	12	Χαριστήρια διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθε-	
	13	ρίας παρὰ τοῦ Θρασυβούλου.	
	14	Ἀλεκτορομαχία, διορισθεῖσα παρὰ τοῦ Θεομισοκ-	
	15	λέους εἰς μνημονι τῆς ἐν Σαλαμῖνε ναυμαχίας.	
	16	Ἀγυρμὸς, ἦτοι σύνχεισ τῶν μυστηγωγουμένων.	
	17	Η λιτανεία των εἰς τὴν Θάλασσαν. Νίκη τοῦ	
	18	Χαρβίου εἰς Νάξον.	
	19	Νησῆσιμος ἡμέρα.	
	20	Κοενὴ Συσία.	
	21	Λαμπαδοφορία.	
	22	Ηομπὴ τοῦ Ἰνάχου. Νίκη τῆς Σαλαμῖνος.	
	23	Πάνδημος ἐπιεροφὴ τῶν μυστηγωγουμένων.	
	24	Ἐπιδαιύρια· ἦτοι ἀνάμνησις τῆς μυστηγωγίας	
	25	τοῦ Ἀσκληπιοῦ.	
	Φεγγονος.	26	Πλημμοχόν· ἦτοι ἔκχυσις μπτηριώδης τοῦ ὕδατος. Ελευσίνα.
	27	Γυμνικοὶ ἄγωνες εἰς Ελευσίνα.	
28	Νίκη τῶν Ἀρβηλῶν.		
29			
30			

Βοηδρόμικη, αφειρωμένη εἰς Ἀπόλλωνα, εἰς καμπυλού

στὸν μήνα τοῦ Θρησέως κατὰ τῶν Ἀιγαίων.

μηρίλας μητρία.

ΠΤΑΝΕΨΙΩΝ.

ἡμέρα
τοῦ Μηνού.

Ε Ο Ρ Τ Α Ι.

1 Νεομ. καὶ Θυσ. εἰς Ἐκκ.

2

3

4

5

6

7 Πικανέψια, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλ. καὶ τῆς Ἀργέμιδ.
Ὀσχοφορία εἰς τὴν τοῦ Βάκχου, καὶ τῆς Ἀριάδνης.

8 Εορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θησέως.

9

10

11 Στηνία, παρασκευὴ εἰς τὰ Θεσμοφόρια.

12

13

14 Αρχὴ τῶν Θεσμοφορίων.

15 Δευτέρα ἡμέρα τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, ἀφιερωμένη κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Δήμητραν.

16 Νησῆσιμος ἡμέρα, φυλαττομένη ἀπὸ τὰς γυναικας,
αἱ ὥποιαι τὴν ἑορτάζουσι.

17 Ζημία. Θυσία ἐξιλασικὴ ἐν χρόσει παρ' αὐταῖς.

18 Διωγμὸς, ἐσχάτη ἡμέρα αὐτῆς τῆς ἑορτῆς.

19

20 } Ερυννοίς.

21 } 22 Δόρπεια· ἡ συμπόσια.

23 } 23 Αὐνάρρουσις· ἡ θυσία.

24 } 24 Κουρεώτες.

} Απατούρια εἰς

} τιμὴν τοῦ Βάκ-

χου.

25

26

27

28

29 Χαλκεῖα, ἡ Πανδήμια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Ἡφαίσου,

30 πανηγυριζομένη ἀπ' ὅλους τοὺς χαλκεῖς τῆς Αττικῆς.

Μεσοῦρος.

Φεύγοντος.

Φ

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ.

	Ε Ο Ρ Τ Α Ι.
γενέσις τοῦ Μηνὸς	
1	Νεομην., καὶ Θυσ. εἰς Ἐκά.
2	
3	
4	
5	
6	
7	Ημέρα ἀφειερωμένη εἰς Ἀπόλλωνα.
8	Ἐορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θησέως.
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	Προορόσια· ἔορτὴ τῶν καρπῶν, εἰς τιμὴν τῆς Δημητρος.
16	Ἐορτὴ νεκρόσιμος, εἰς ανάμνησιν τῶν θανατωθέντων
17	Ἐλλήνων εἰς Πλαταιάς.
18	
19	
20	Μαιμακτήρια, εἰς τιμὴν τοῦ Διός.
21	
22	
23	Σύναξις τοῦ Ἀρείου πάγου.
24	
25	
26	
27	
28	
29	
30	

ΠΟΣΕΙΔΕΩΝ.

Αμέρα: τοῦ Μηνού.	Ε ΟΡΤΑ Ι.
1 Ημέρα, καὶ θυσ. εἰς Ἐκά.	
2	
3	
4	
5	
6	
7 Ήμέρα ἀφιερωμένη εἰς Ἀπόλλωνα.	
8 Εορτὴ τοῦ Θησέως. Τὰ μεγάλα Ποσειδώνια. Εορτὴ τοῦ Ποσειδώνος.	
9 Εορτὴ ἀφιερωμένη εἰς τοὺς ἀνέμους.	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23 Σύναξις τοῦ Ἀρείου πάγου.	
24	
25	
26	
27	
28 Θοίνια	
29 Α' σχόλια	
30 Γοβάκχεια	
	Διονύσια τῶν πεδίων, ἢ τοῦ Πειραιέως.

ΓΑΜΗΛΙΩΝ.

τημέραι
τοῦ Μηνού.

Ε ΟΡΤΑΙ.

Ιεράρχου.

1 Νεομ. καὶ Θυσ. eis Ἐκά.

2

3

4

5

6

7 Ήμέρα ἀφιερωμένη eis Ἀπόλλωνα.

8 Εορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θησέως.

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20 Κιττοφόρια, eis τιμὴν τοῦ Βάκχου.

21

22

23 Σύναξις τοῦ Ἀρείου πάγου.

24

25

26

27

28

29

30

Μετονύμων.

Φεγγιώντος.

Γαμήλια, eis τιμὴν τῆς Ἡρᾶς.

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝ.

τρίμηνοι
τετραήμενοι

Τετραήμενοι

Μεσοῦντος,

Φθινοπώρου,

Ε Ο Ρ Τ Δ Ι.

1	Νεομην. καὶ μέδροφόρεια ἔορτὴ
2	νεκρόσιμος εἰς Ἀνάμυνσιν τοῦ
3	κατακλυσμοῦ.
4	
5	
6	
7	Ημέρα ἀφιερωμένη εἰς Ἀπόλλωνα.
8	
9	
10	
11	Πεθούγεια
12	Χοαι
13	Χύτραι
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	Διάπειρα. Ἔορτὴ ἔξω τῆς πόλεως, ἀφιερωμένη εἰς τὸν
22	Μεικήχειον Δία.
23	Σύναξις τοῦ Ἀρείου πάγου.
24	
25	Μικρὰ μυστήρια.
26	
27	
28	
29	
30	

ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝ.

τημέραι τοῦ Μήνα	Ε Ο Ρ Τ Α Ι.
Τετάρτου	1 Νεομ. καὶ Θυσ. εἰς Ἐκά.
7	2
8	3
9	4
10	5
11	6
12	7 Ήμέρα ἀφιερωμένη εἰς Ἀπόλλωνα.
13	8 Εορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θησέως. Ἀσκληπία· ἥ έορτὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
14	9
15	10
16	11
17	12
18	13 ΦΕΛΛΩΣ } Διονύσια τῆς πόλεως.
19	14
20	15 Πάνδαι· έορτὴ τοῦ Διός.
21	16 Κρόνια εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου.
22	17
23	18
24	19
25	20 Συγχέσις τοῦ Ἀρείου πάγου.
26	21
27	22
28	23
29	24
30	25

Ἐλαφηβόλεια, εἰς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος. Ἀνάκεια.
Εορτὴ τοῦ Κάσσαρος, καὶ Πολυδεύκους.

ΜΟΤΝΥΧΙΩΝ.

τοῦ Μηνού.

ΕΟΡΤΑΙ.

1 Νεομ., καὶ Θυσ. εἰς Ἑκ.

2

3

4

5

6 Δελφίνια, ἔορτὴ Ἰλασῆρος, καὶ ἀναπολητικὴ τῆς ἀναγωρήσεως τοῦ Θησέως εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τιμὴν τοῦ Απόλ.

7 Γενέθλια αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

8 Εορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Θησέως.

9

10

11

12

13

14

15

16 Μουνύχια ἔορτὴ τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνος.

17

18

19 Διάσια ἵππικὰ, εἰς τιμὴν τοῦ Διός.

20

21

22

23 } Συνάξεις τοῦ Ἀρείου πάγου.

24

25

26

27

28

29 Ήράκλεια. Εορτὴ χωρικὴ εἰς τιμὴν τοῦ Ηρακλέους.

30

Μεσοῦρος.

Φεβρουαρίου.

ΘΑΡΓΗΛΙΩΝ.

τημέραι
τοῦ Μηνού.

ΕΟΡΤΑΙ.

	1	Νεομ. καὶ Θυσ. εἰς Ἐκ.
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	Γενέθλια τοῦ Ἀπόλ.
	7	Γενέθλια τῆς Ἄρτεμ.
	8	Ἐορτὴ τοῦ Ποσειδ. καὶ Θοσέ.
	9	
	10	Δῆλια ἐγήσια, εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλ.
	11	Καθαρισμὸς τῶν Ἀθηνῶν.
	12	
	13	
	14	
	15	
	16	
	17	
	18	
	19	Καλλυντήρια. Εορτὴ πένθιμος εἰς αυτήν την τοῦ Θανάτου τῆς Ἁγραύλου, Θυγατρὸς τοῦ Κέκρωπος.
	20	Βενδίδεια, εἰς τιμὴν τῆς Ἄρτεμιδος.
	21	
	22	
	23	} Συνάξεις τοῦ Ἀρείου πάγου.
	24	
	25	Πλυντήρια. ἐορτὴ Θλιβερὰ εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς,
	26	
	27	
	28	
	29	
	30	

Δῆλια, ἀνὰ πέμπτου ἔτος.

ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝ.

Παίραι τοῦ Μηνού.	Ε Ο Ρ Τ Α Ι.
1	Νεομ. καὶ Συσ. εἰς Ἐκά.
2	
3	
4	
5	
6	
7	Ημέρα ἀφιρωμένη εἰς Ἀπόλ.
8	Ἐορτὴ τοῦ Ποσειδ. καὶ Θησαί.
9	
10	
11	
12	Σκιροφόρετα· εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς, Δημητρος, καὶ
13	Περσεφόνης. Μάχη τῆς Μαντινείας.
14	Διηπόλεια, ἡ Βουρώνεια, Συσία βοῶν εἰς τὸν πολεία Δία,
15	ἥτοι ὑπερασπισθήν τῆς πόλεως.
Μεσοήγερος.	
16	
17	
18	
19	
20	Αὐδώνια· ἔορτὴ πένθεμος, εἰς ἀνάμυνσιν τοῦ Σανάτου
21	τοῦ Ἀδωνιδος.
Φεγγούρος.	
22	
23	Συνάξεις τοῦ Ἀρείου πάγου.
24	
25	Ωραια· Συσία εἰς τὸν Ἡλιού, καὶ εἰς τὰς Ὡρας.
26	
27	
28	Ηράκλεια ἐτήσια εἰς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέους.
29	
30	Θυσία εἰς τὸν Σωτῆρα Δία.

Ἀρόηφορία, ἡ Ἐρτηφορία, εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς.

ΠΑΡΑΔΛΗΛΙΑ

ΤΩΝ

ΑΤΤΙΚΩΝ ΜΗΝΩΝ ΜΕ ΤΟΤΣ
ΤΩΝ ΕΤΡΩΠΑΙΩΝ.

Τὸ α'. ἔτος τῆς πα'. ἐλυμπιάδος. 448 πρὸ Χ.

Mήνες Απρ.	1. Γαμπλιώνος.	6. Φευρουαρίου.
M. Απρ.	1. Ἀνθεσηριώνος.	8. Μαρτίου.
M. Απρ.	1. Ἐλαφηβολιώνος.	6. Ἀπριλλίου.
M. Απρ.	1. Μουνυχιώνος.	6. Μαΐου.
M. Απρ.	1. Θαργυλιώνος.	4. Ιουνίου.
M. Απρ.	1. Σκιροφοριώνος.	4. Ιουλίου.
M. Ορθόν.	1. Ἐκατομβαιώνος.	2. Αύγουστου.
M. Ορθόν.	1. Μεταγειτνιώνος.	1. Σεπτεμβρίου.
M. Ορθόν.	1. Βονδρομιώνος.	30. τοῦ αὐτοῦ.
M. Φεβ.	1. Πυκνεψιώνος.	30. Ὁκτωβρίου.
M. Φεβ.	1. Μαιμακτηριώνος.	28. Νοεμβρίου.
M. Φεβ.	1. Ποσειδεώνος.	28. Δεκεμβρίου.

Σημ. Αὐτὸς ὁ Πίναξ παρισῇ τὴν τοξεῖν τῶν μηνῶν κατὰ τὸν κύκλον τοῦ Ἀρπάλου, καὶ ὁ ἀκόλουθος κατὰ τὸν τοῦ Μετωνός. Εἰς αὐτὰς τὰς δύνα περιόδους παρενέβαλλον δέκατον τρίτον μῆνα, Ποσειδεώνα β', διὸ νὰ συμφωνῶσι μὲ τὸν διώσιμένον χρόνον τοὺς σεληνιακοὺς, ἢ τοὺς πολιτικοὺς καὶ σεληνιακοὺς μὲ τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΑ

ΤΩΝ

ΑΤΤΙΚΩΝ ΜΗΝΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΤΩΝ ΕΤΡΩΠΑΙΩΝ.Eis τὸ α'. ἔτος ψβ'. ὀλυμπιαδὸς τοῦ $\frac{4}{3}\frac{1}{2}$ ἔτους πρὸ Χ.

Θέρος. Μήνες	{	1. Ἐκατομβαιώνος	6. Ἰουλίου.
		1. Μεταγειτνιώνος	4. Αύγουστου.
		1. Βούδρομιώνος	5. Σεπτεμβρίου.
Φθινοπώνια. Μήνες	{	1. Πισανεψιώνος	2. Ὁκτωβρίου.
		1. Μαϊμακτηριώνος	1. Νοεμβρίου.
		1. Ποσειδεώνος	30. τοῦ αὐτοῦ.
Χειρόνοις. Μήνες	{	1. Γαμπλιώνος	30. Δεκεμβρίου.
		1. Ανθεστηριώνος	28. Ἰαννουαρίου.
		1. Ἐλαφηβολιώνος	27. Φευρουαρίου.
Ειδῶν. Μήνες	{	1. Μουνυχιώνος . . . , .	27. Μαρτίου.
		1. Θαργηλιώνος	27. Ἀπριλίου.
		1. Σκιροφοριώνος	27. Μαΐου.

Σημ. Ἐσπέρα. Πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτός. Δευτέρα φυλ. Τρίτη φυλ. Μεσονύκτιον. Τετάρτη φυλ. Ἀλεκτρυοφωνία. Οὐράρτος βαθὺς, αύγη, λυκαυγές. Πρώτη ἡώς, πρωΐ, ἥλιος ἀνίσχων. Μεσημβρία, δεῖλη μεσημβρία, δεῖλη πρωΐα· περὶ ἥλιου δυσμάς.

ΠΙΝΑΞ ΤΡΙΤΟΣ.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ Κ., ΚΡΙΤΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Eis τὸν ἀνάγγυωσιν τοῦ εἰ. κεφ. συνάγονται τὰ διεύφορα τῶν Αἴθηνῶν κριτήρια, ὡς ε., ὃν ὁ ιδιός Ἀββᾶς Βαρθολομαῖος ἔθελεν ἐκδώσει αὐτὴν τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματός του, πότον ἐνδεχόμενον νὰ εὑρῃ τις θέλεις μᾶλλον λεπτομερεῖς, εἴτε εἰς πάραμίαν σημείωσιν, εἴτε εἰς πίνακα λίσταίτερον. ἐκρίναμεν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀναπληρώσωμεν εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ἀκολούθου ὀνοματολογίας, σαφνιζόντες αὐτὴν εἴστινα ἄρθρα, εἰς τὰ ὅποια ὁ διαληφθεὶς Ἀββᾶς ἐψύλαξε τὴν σιωπὴν. Μετεχερίσθησαν δὲ τι ἀναφέρει ὁ Ἀρποκρατίων, Ἰούλιος Πολυδεύκης, καὶ οἱ παλαιοὶ τετυπωμένοι λεξικογράφοι, καθὼς καὶ ὁ Φόκιος καὶ Εὐδημός, τῶν ὅποιων τὰ συγγράμματα εἶναι ἔτι ἀνέκδοτα. Άν καλὰ καὶ οἱ ῥήτορες, οἱ ἰσορικοί, καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος δὲν δίδουντι περὶ τούτου ἴκανὰς λίστας, μὲ δῆλου τούτο ἡμεῖς τοὺς ἐμελετήσαμεν ἐπειμελῶς. Ἀπὸ δὲ τοὺς νεωτέρους μόνος ὁ Σιγώνιος ἐπραγμάτεύθη αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καλλίτερα, ἀλλ' αἱ λεπτολογίαι, τὰς ὅποιας μᾶς προσφέρει, δὲν είναι πάντοτε ὀκτυβρεῖς, μήτε πολλὰ ἐντελεῖς.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ.

α'. Ἐκκλησία, ἡ γενικὴ τοῦ δήμου συνέλευσις. β'. Ἡ Βουλὴ τῶν 500. γ'. Ἀρειος πάγος. δ'. Ἡλιασκή, εἰς δύο, εἰς τρεῖς διαιρέσεις. κατὰ τὰς αἰτίας. ε'. Τὸ ἐπὶ Παλλασίῳ. Κρι-

τήριου, ὅπου ἔξεταζε τὸν ἐκούσιον φόνον, καὶ τλ. ζ'. Τὸ ἐπί δεῖφυνέρ, τὸ ὅποιον ἀπεφάσιζε διὰ τὸν ἀκούσιον φόνον, καὶ τλ. ζ. Τὸ ἐν Φρεαττοῖ, τὸ ὅποιον ἔκρινε τοὺς ἔξωρισμένους φονεῖς, καὶ τλ. η'. Τὸ ἐπὶ Πρυτανῶ, τὸ ὅποιον ἔξεταζε τοὺς ἀπὸ ἄψυχα πράγματα συμβάντας φόνους. Σ'. Τὸ ἐπιθαλάττιον, τὸ ὅποιον ἔκρινε τὰς εἰς τὴν θαλασσαν γινομένας ἀνομίας, ἀλλ' ἡ ἔξουσία του ἔπαινε, ἀφ' οὗ ἐρρίπτεν ἄγκυραν.

Ι. Τὸ κριτήριον τοῦ ἀρχοντος Ἐπωνύμου, ἢ πρώτου ἀρχοντος, συγκροτούμενον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἀπὸ δύο παρέδρους, καὶ ἕνα γραμματέα. Τοῦτο ἔκρινε τὰς ἐπιτροπείας, καὶ τὰς μεταξὺ τῶν συγγενῶν διαφοράς. ια'. Τὸ τοῦ ἀρχοντος βασιλέως. Τοῦτο ἔκρινε τὸ ἀμάρτημα τῆς ἀσεβείας, καὶ τὰ, ὃσα ἀναφέρονται εἰς τὴν θρησκείαν. ιβ'. Τὸ τοῦ Πολεμάρχου, ἢ τρίτου ἀρχοντος. Τοῦτο ἡρεύνα τὸν τὰς ὑποθέσεις, ὃσαι ἀπέβλεπον εἰς τοὺς Μετοίκους, καὶ ξίνους. ιγ'. οἱ Θεσμοσθέται· κριτήριον τῆς ἐμπορίας, καὶ τῆς γενικῆς ἀσυνομίας. ιδ'. Οἱ ἔνδεικαι· εἰς αὐτὸν ἐμπεριείχετο ὁ γραμματέος. Κριτήριον διορθωτικὸν, καὶ κολαξικόν. Ἐκάθιντο εἰς τὸ Ηραϊβυσσον⁽¹⁾, ἡρεύνων τὰς κλοπὰς τῆς ἡμέρας μέχρι τῶν 50 δραχμῶν, καὶ ὅλων τῶν τῆς νυκτὸς, καὶ τλ. ἐψύλαττον τὸ θεσμωτήριον, καὶ ἐβαλλον εἰς πρᾶξιν τὰς ἀποφάσεις τοῦ θανάτου. ιε'. Οἱ κατὰ δῆμους. Τεσσαράκοντα κληρωτοὶ, συημένοι εἰς κάθε κώμην τῆς Ἀττικῆς, κρίνοντες μέχρι τῶν 10 δραχμῶν. ις'. Διαιτηται· ὁ ἀριθμός τῶν εἶναι ἀδιόριζος. Ἀπὸ ἐν θεσπισμα, τὸ ὅποιον ὁ Δημοσθένης ἔξεδωκεν, ἀνέρχετο μέχρι τῶν 300. ιζ'. Ναυτοδίκαι. Ἐσυγκρότουν κριτήριον, ἐν ὧ οἱ ἐπορροί, ξένοι, καὶ θαλασσινοὶ ἐκοίνοντο κατὰ πρώτην ἔνσασιν. Ἡ σύναξις αὐτῶν τῶν κριτῶν ἡτού τῇ 30 κάθε μηνὸς εἰς τὸν Πειραιά.

(1) Ὁρα Παυσα. καὶ λιξ τοῦ Ἀνδρ. Γαζ.

ΚΡΙΤΑΙ.

Ἐπώνυμος, ἢ ἄρχων.

Βασιλεύς.

Πολέμαρχος.

Θετυοθέτας.

} οἱ ἐννέα ἄρχοντες.

Άντοι οἱ κριταὶ, συνερχόμενοι εἰς τὸ Ὁδοῖον, ἐποίουν τὴν σύγκλητον βουλὴν. Ὁ Ἐπισάτης, οἱ ἐννέα προέδροι, ἢ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν. Οἱ Πρυτάνεις, οἵτινες ἐσυμποσοῦντο 500, συμπαραλαμβανομένων τοῦ Ἐπισάτου, καὶ τῶν προέδρων, ἐσυγχρότουν τὰ βουλευτήριον, προεδρεύοντες κατὰ σειρὰν, ἢ διὰ τῆς Πρυτανείας εἰς τοῦ δήμου τὴν συνέλευσιν.

Ἐφίται. Κριταὶ 51. οἵτινες ἐσχημάτιζον ἀμοιβαίως, καὶ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, τοὺς κριτὰς τοῦ ἐπὶ Παλλαδίῳ, ἐπὶ Δελφινῷ, ἐν Φρεαττοῖ, καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ.

Νομοφύλακες. Οἱ τινες ἐφρόντιζον διὰ τὰς ψήφους τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Νομοθέται. Κριταὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον πολυάριθμοι, ἐκλελεγμένοι ἀπὸ τοὺς Ἡλιασάς, διὰ τὴν ἀναιρόφωσιν τῶν νόμων, κατὰ τὰς περιεσάσεις.

Οἱ Εἶκοσι. Συσηθέντες μετὰ τὴν τυραννίαν τῶν 30, διὰ νὰ φροντίζωσιν εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ρήγορες. Κληρωτοὶ, καὶ συσημένοι παρὰ τοῦ Σόλωνος, διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, εἴτε εἰς τὴν βουλὴν, εἴτε εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Σύνδεκοι. Πέντε ρήγορες, ἐκλελεγμένοι ἀπὸ τὸν δῆμον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν πλησιῶν νόμων, ὅταν γίνεται λόγος διὰ τὴν ἀκύρωσίν τους, εἰς τὸ κριτήριον τῶν νομοθετῶν.

Περιεσίαρχοι. Κριταὶ, οἵτινες ἐκεκθάριζον τὸν τόπον τῶν συνελεύσεων.

Ληξιαρχοί. Οἵτινες ὄντες 36. ἐκράτουν κατάσιχον τῶν παρόντων, καὶ ἀπόντων εἰς τοῦ δήμου τὴν συνάθροιστν.

Συγγραφεῖς. Τὸν ἀριθμὸν 30, συνάθροιζον τὰς ψήφους.

'Απογραφεῖς. Οἵτινες διένειμον τὰς κριτολογίας.

Γραμματισαί. Δύω ἀπὸ κάθε φυλῆς.

'Εφύδωρ. "Οστις ἡγρύπνει διὰ τὴν κλεψύδραν.

Κήρυκες. Τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου.

'Αντιγραφεῖς. "Η διορθωταὶ τῶν λογαριασμῶν εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ δήμου.

'Αποδέκται. Διορισθέντες ἀπὸ τὸν Κλεισθένη, τὸν ἀριθμὸν δίκαι, οἵτινες εἶχον σχεδὸν τὸ αὐτὸν ἐπάγγελμα εἰς τὴν βουλήν.

'Επιγραφεῖς. Οἵτινες κατέβρωνταν τοὺς λογαριασμούς. —

Λογισαί. Δέκα κριταὶ ἀναθεωρηταὶ τῶν λογάριασμῶν.

Εὑθυνοί. Διώδεκα ἄλλοι, οἵτινες, ὄντες εἰς τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα, εἶχον ἔπει τὸ δίκαιον νὰ διορίζωσι τὰς χρηματικὰς ποινὰς.

Μασῆρες.

Ζητηταί. Αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἀξιώματα φαίνεται, ὅτε εἶχον τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, τὴν ἀπαίτησιν τῶν δημοσίων χρεῶν. Αγροεῖται, ἃν τὸ πρῶτον ἡτον ἐτίσιον, ἀλλὰ τὸ δεύτερον, καὶ τὰ τρία ἐπόμενα ἦσαν μόνον ἐφήμερα.

'Επισάται τῶν ὑδάτων. 'Ο ἀριθμὸς των δὲν εἶναι διωρισμένος.

'Οδοποιοί. Τειχοποιοί. "Ἔχοντες ἐπισασίαν τῶν ὁδῶν, καὶ ἀνακαίνισιν τῶν τειχῶν. —

Ταμίας τῆς διοικήσεως. ἐκλελεγμένος διὰ πάντας χρόνους. Αὐτὸν τὸ ἀξιώματα, τὸ ὄποιον εἶχον ὁ Ἀριστεῖος, καὶ

ὁ ἥττωρ Λυκοῦργος, καὶ ἔδεις μεγάλην ἐξουσίαν, φένεται,
ὅτι ἡτού προσωρινόν. Οἱ ταμίαι, ἡ ταμιοῦχος ἐκλέγοντο ἀπὸ
τὴν κλάσιν τῶν πλουσίων.

Πωληταὶ. Δίκη κρίται εἰχον ἐπιχειρίαν νὰ πωλῶσι
τὰς δημεύσεις.

Δήμαρχοι. Πάλαι ὄνομαζόμενοι Ναύκρατοι· Αρ-
χηγοὶ, καὶ διοικηταὶ τῶν φυλῶν.

Διανομεῖς τοῦ Θεωρικοῦ. Χρήματα διδόμενα εἰς
τὸν δῆμον, διὰ νὰ παρίσανται εἰς τὰς ἑορτὰς.

Στοφύλακες. 15. κρίται, ἀπὸ τοὺς ὅποιους οἱ πέν-
τε ἥσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, φρον-
τίζοντες διὰ τὴν πώλησιν τῶν σιταρίων.

Πράκτορες. Εἶχον ἐπιχειρίαν νὰ συλλέγωσι τοὺς φόρους.

Κρηνοφύλακες. —

Ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου, ἡ τῶν νεωρίων. Δίκη κρίται
εἰχον ἐπιχειρίαν διὰ ὅλας τὰς ἐτοιμασίας τοῦ πολέμου, καὶ τῆς
ἀσυνομίας τοῦ Πειραιῶν, καὶ εἰχον ὑπὸ τὰς προσαγγές των,
τοὺς Ἀποσόλεῖς τοὺς Ναυφύλακας, τοὺς Μετρο-
νόμους, πέντε εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ δίκα εἰς τὴν πόλιν, τοὺς
Αγορανόμους Θεωροὺς τῶν φόρων, πέντε εἰς τὸν Ηλε-
ραιᾶ, καὶ πέντε εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Συνδίκους, οἵτι-
νες ἦσαν διωρισμένοι εἰς τὰς δημεύσεις τοῦ Πειραιῶν. —

Οἰνόπται. Εἶχον ἐπιχειρίαν νὰ κατασέλλωσι τὴν ἀσω-
τίαν τῆς τραπέζης.

Γυναικόσμοι. Οἱ τινες ἐπρόσαξον τὰς γυναικας νὰ
ἐκπληρῶσι τοὺς κατὰ τῆς δαπάνης νόμους.

Σωφρονισταὶ. Ἐκλελεγμένοι: δεῖ νὰ ἔχωσι φροντίδα
εἰς τὴν πειθαργογίαν τῶν ἐφῆβων.

Ορφανισταὶ, ἡ ὄρφανοφύλακες. Γπερχοπισταὶ
τῶν ὄρφεων.

Φράτορες. οἵτινες ἡσαν ἐπισάται νὰ καταγράφωνται τὰ παιδία εἰς τοὺς καταλόγους τῶν φυλῶν τους.

Ἄσυνόμοι. Πέντε εἰς τὴν πόλειν, καὶ ἄλλοι τόσοις εἰς τὸν Πειραιᾶ, διὰ νὰ φροντίζωσι ὅτι τοὺς ψῆλτας, μέρους, καὶ τὰ.

Ἐλληνοταμία. "Η συναθροίσαι τῶν φόρων, οἵτινες ἐδιωρίσθησαν εἰς τοὺς συμμάχους τῶν Ἀθηνῶν Ἐλληνας.

Κληροῦχοι. Οἵτινες ἐφρόντιζον εἰς τὴν διανομὴν τῶν τόπων εἰς τὰς νέας ἀποικίας.

Ἐπίσκοποι. "Η φύλακες, τῶν ὑποτεταγμένων, ἢ συμμάχων πόλεων· ἡσαν προσωρευοί, καὶ κατὰ τοῦτο διέφερον ἀπὸ τοὺς παρὰ τῶν Λακεδαιμονίου ὄρμοςάς.

Πυλαγόραι. Πρέσβεις ἐπήσιοι εἰς τὰ συνέδρια τῶν Αμφικτυόνων κατὰ τοὺς Δελφούς, καὶ Θερμοπύλας.

Στρατηγοί. Δέκα ἐκλελεγμένοις ἀπὸ τὸν ὅπλον, καθὼς καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

Ταξιαρχοί.

Ἴππαρχοι.

Φύλαρχοι. Ἡσαν δέκα, ὑποτασσόμενοι εἰς τοὺς Ἰππάρχους.

ΠΙΝΑΞ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ.

Δύο εἶδη μετοικεσιῶν διεκρίνοντο παρ' Ἑλλησιν, ἡ μὲν ὀνομάζετο ἀποικία, ἡ δὲ, κληρουχία. Αὗτη δὲν ἀνέρχεται ἐπέκεινα τοῦ χρόνου τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Κατάτινα ὑποταγὴν, μᾶλλον, ἢ ἡγετούς σενήν, αὐταὶ αἱ ἀποικίαι πάσαι τρόπον τινὰ φύλακες ἐπέμονοι τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὅποιους ἡ μητρόπολις ἥθελε νὰ βεβαιώθῃ. Αἱ ἄλλαι ἀπειλάμβανον, ἐξ ἐναυτίας, παντελῆ ἐλευθερίαν, καὶ ἐσχημάτιζον σχεδὸν τόπου ὄμοικρατίας, ὅσου καὶ πόλεις. Ἀριθμοῖς τρεῖς πρώτας μετοικεσίας τῶν Αἰολέων, Ἰώνων, καὶ Δωρίσων. Ἡ πρώτη αὐτῶν τῶν μετοικεπιῶν ἔλαβεν ἀρχὴν 60 ἵπη μετὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας, εἰς τὸν ιβ'. αἰώνα πρὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους. Οἱ Αἰολεῖς, διωχθέντες ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, κατέφυγον τότε εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Χερσονήσου, ἡ ὁποία ὀνομάζεται μετὰ ταῦτα μικρὰ Ἀσία. Ἀφ' οὐ διῆλθον τέσσαρες γενεαὶ, καὶ ἡ πολυανθρωπία αὔξεται πολλὰ εἰς τὴν Ἐλλάδα, οἱ Ἰώνες διέβησαν εἰς τὸ ἴδιον μέρος τῆς Ἀσίας, καὶ ἐπειγόνταν εἰς αὐτὴν, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Νηλέα, ὑὸν τοῦ ἐσχέτου βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν Κόδρου. Οἱ Δωρίσεις μετοικίσθησαν εἰς τρεῖς διαφόρους ἐποχές. Ἡ πρώτη εὑρίσκεται σερεμένη εἰς μίαν γενεὰν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας. Ὁ Θήρας ὠδήνυπτος τότε μίαν ἀποικίαν εἰς τὴν νῆσον τῆς Καλλίσου,

ἥτις ἀπὸ τὸ ὄνομά του ὠνομάσθη Θήρα, καὶ ἀπὸ τὴν ὅποιαν
ἔξηλθον οἱ Θεμελιώσαντες εἰς τὴν Ἀφρικὴν τὴν Κυρήνην.
Ἡ δευτέρα ἐποχὴ είναι σχεδὸν ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν Ἰώνων, οἱ
ὅποιοι ὠβηργήθησαν ἀπὸ τὸν Νηλέα. Οἱ Δωριεῖς ἤλθον νὰ κα-
τοικήσωσι τόπου γειτνιάζοντα εἰς αὐτοὺς τοὺς τελευταίους, κα-
τὰ μετημβρινὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ τελευταία τέ-
λος πάντων πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τὸν ί. αἰώνα πρὸ Χ. Οἱ Ἰπ-
ποβόσται, ἔξουσιαζοντες μεγάλου μέρος τῆς Χαλκίδος, διώστη-
σαν εἰς νομὰς πολλὰ μέρη τῆς Εύβοιας, οἱ κάτοικοι αὐτῆς
τῆς νήσου εὑρέθησαν ἡναγκασμένοι νὰ ὑπάγωσι νὰ καλλιερ-
γῶσιν ἄλλους τόπους, καὶ ἀφ' οὗ μετοικίσθησαν εἰς τὸ ἀνα-
τολικοβόρευον κυρίως τῆς Ἑλλάδος μέρος, ἔξουσιασαν τὴν ξη-
ράν ἡ ὅποια ὠνομάσθη ἀπὸ τὴν παλαιάν τους πατρίδα χαλ-
κιδική. Σχεδὸν τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ Κυψελίδαι ἐβίασαν δὲ τὴν
τυραννίας των τοὺς ἄλλους Δωριεῖς νὰ ἀφήσωσι τὴν Πε-
λοπόννησον, καὶ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὸ ἀρκτοδυτικὸν αὐτῆς
τῆς χερσονήσου, εἰς Σικελίαν, καὶ Ἰταλίαν.

Αὐτοὶ αἱ διάφοροι μετοικεσίαι δὲν ἦταν ἀναμφιβόλως
συγκεκριτημέναι διὸ ὅλου ἀπὸ Αἰολεῖς, Ἰωνας, καὶ Δωριεῖς,
ἄλλ' ἥσαν μεριγμέναι ἀναμεταξύ των, ἡ σμικρότης τῆς μᾶς ἥνω-
μένην μὲ τὴν μεγαλειότητα τῆς ἄλλης, ἐποίει μόνον ἐν σῷμα,
μᾶλιστα οἰκειοποιήσεντες τὸ αὐτὸν ἴδιωμα ἀμέσως ἀνακατώθη-
σαν ὅμοι, ὡς ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι τῆς Σικελίας, καὶ
τῆς μεγάλης Ἑλλάδος εἰς Ἰταλίαν, μεταχειρίζόμεναι τὴν Δω-
ρικὴν διάλεκτον, ἐθεωροῦντο, ὡς Δωριεῖς, καὶ οἱ Αἰολεῖς, καὶ
Γ'ωνες ἥσαν ἐνσωματωμένοι μὲ αὐτὰς εἰς διαφόρους ἐποχάς.
Θέλει παραπορήτει κάνεις, ὅτι ὅμιλοῦμεν ἐνταῦθα ὅχι μόνον
διὰ τὰς συσαθείσας ἀποικίας πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ νέου Ἀ-
ναχάρσιδος, ἀλλ' ἔτι καὶ διὰ τὰς συσαθείσας μετὰ τὴν ἐπι-
στροφήν του εἰς Σικελίαν. Οὕτω τὸ Θούριον, ἀφ' οὗ ἀποκατέ-

εὗται τὴν Σύβαριν, δὲν εἶναι λόγος πλέον διὰ αὐτὴν τὴν τελευταῖν. Ἡ Σμύρνη κατ' ἀρχὰς κατοικήθη ἀπὸ τοὺς Αἰολεῖς, ἀλλ' ἀφ' οὗ μετ' ὅλιγον ἐπέρασεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Ἰώνων, ἐπρεπε νὰ τὴν διορίσωμεν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τῶν τελευταίων. Τὸ ἕδιον ἡκολούθησεν, ώς πρὸς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Κύμην, ἢ ὅποια, οὐσακ ἀπὸ τὴν ἀποικίαν τῶν Δωριέων, δὲν ἥργοπόρησε νὰ καταστῇ πόλις Αἰολική. Αἱ ἀποικίαι, ὅσας κατοικησαν τὰς περισσοτέρας Κυκλαδας, καὶ τινας ἄλλας νῆσους τοῦ Αιγαίου πελάγους δὲν ἀνήκουσιν εἰς αὐτὰς τὰς μεγάλας μετοχείας, εἶναι τὴν παραγωγὴν Ἰωνικαὶ, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ἐδιώρισαν εἰς τὴν ἀκολουθίαν της. Ἡ νῆσος τῆς Κρήτης, κατοικήθη ἀπὸ τοὺς Δωριέων, καὶ ἡ τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τοὺς Αἰολεῖς, καὶ Δωριέων, πρὸ τῆς πολιορκίας τῆς Τροίας, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ διορίσωσε τὸν τόπον τους, δὲν ἀναφέρουσι μήτε τὴν μίαν, μήτε τὴν ἄλλην. Ἡ Αἰτωλία ἐνέχθη παρομοίως εἰς τὸν κόλπου της Αἰολεῖς, οἵ τινες κατοίκουν τὴν Καλυβῶνα, καὶ Πλευρώνυ. διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν γίνεται κάμπια ἀνάμνησις τῶν δύο αὐτῶν πόλεων. Αὐτὰ τὰ παραδείγματα εἴναι ικανὰ διὰ νὰ δείξωσιν ὅλην τὴν προσοχὴν, τὴν ὁποίαν ἐβάλομεν εἰς αὐτὴν τὴν ὄνοματολογίαν. Ἐλαβε διὰ βάσιν πολλὰς ἔξετάσεις, καὶ ἀνακρίσεις ἰσορικὰς, εἰς τὰς ὁποίας πολλάκις προέκριναν τὴν δόξαν τοῦ Ἐφόρου, ἰσορικοῦ πολλὰ πρλυῖσορος τοῦ, ὃς εἴη εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν.

Αἱ πρῶται παρήγαγον ἄλλας, καί τινες ἀπὸ αὐτὰς κατεξέπησαν ἀλληλοδιαδόχως μητροπόλεις. Πολλαὶ ἔξηλειψαν, ἢ διὰ τῆς δόξης, ἢ διὰ τῆς δυνάμεως τῶν, τὰς μητροπόλεις των. Τοικύται ἐξάθησαν ἡ Κυρήνη, τὸ Βυζάντιον, καὶ τὴν Ἡ Μήλητος, μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς παλαιὰς ἀποικίας, ἵξηγαγεν ἀπὸ τὸν κόλπου της μέγαν ἀπ' αὐτὰς ἀριθμόν. Ἀριθμοῦνται ἕως 80 πόλεις. αἱ ὁποῖαι ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχήν των. Πολλαὶ

ἐσυεζήθησαν εἰς Σκυθίαν, ἐπὶ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου, ἀλλα
εἰς τὰς ἐσχατιὰς τοῦ Εὐξείνου πόντου, εἰς Αἴγυπτον καὶ τὴν.
Οἱ Φωκαῖς ἔλαβον τὴν δόξαν, ὅτι ἔβαλον τὰ Θεμέλια τῆς
Μασσαλίας, ἥτις ἐξέτεινε τὰς συσάσεις της ἕως εἰς τοὺς σύ-
λους τοῦ Ἡρακλέους. "Ἄν καλὰ καὶ ὁ Εὔσεβιος μᾶς παρισῆ
τινὰς μητέρας ἀποικίας, ἢ δευτέρας μητροπόλεως, ὡς κυρίας
τῆς Θαλάσσης εἴστινας ἐποχὰς, μὲν δὲν τοῦτο κάμμια δὲν
ἐκτάνθη, καθὼς οἱ Φοίνικες· ὁ λόγος εἶναι προφανής, καὶ
ἄξιος ἀναπολήσεως. Οὔτοι διευθύνοντο εἰς τὰς θαλασσοπορίας
των πρὸς τὸν ἀζερειμὸν· τῆς Κυνοσούρας (μικρὰ ἄρκτος) ἐξ
αλτίας τοῦ μεγάλου πλησιασμοῦ της εἰς τὸν πόλον, οἱ Ἑλλη-
νες ἐξ ἐναντίας, θαλασσοποροῦντες, παρετήρουν τὴν Ἐλίκην
(μεγάλην ἄρκτον) ἢ ὅποια δὲν ἔχει τὰς αὐτὰς ὠφελεῖας. "Ι-
σιος καὶ οἱ πλακιοὶ Μασσαλιαῖοι, οἰκειοποιήθησαν τῶν Φοι-
νίκων τὴν μέθοδον. Τούλαχισον ὁ Ηὗθείς συμπατριώτης των
φρίνεται, ὅτι τὴν εἶχεν εἰς χρῆσιν εἰς τὰ μακρὰ ταξιδιάτου.
Ἐπιθυμητὸν ἦτον, ἃν ἐδύνατο κάνεις νὰ διατάξῃ αὐτὴν τὴν
ὄνοματολογίαν εἰς σχῆμα δένδρου γενεαλογικοῦ, ἀλλὰ τὰ ἔλ-
λιπή μέρη είναι συχνότατα, καὶ μέγιστα, διὰ νὰ ἀναπλη-
ρώσωσιν αὐτὸ τὸ σχέδιον, διὰ τοῦτο ἡχολούθησαν τὴν γεω-
γραφικὴν τάξιν, ὃσου ἦτον εἰς πρᾶξιν. Άλι μητέρες τῶν ἀποι-
κιῶν διετάχθησαν σχεδὸν ὅλαι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, καὶ
διεκρίθησαν ἀπὸ τὰς ἀκολουθίους διὰ τοῦ σοιχείου Δ. "Οσας
ἐξερέωσαν μεγαλήτερον ἀριθμὸν διὰ τῶν δύο Δπ. "Άλλαι τε-
λευταῖον, ἀποκίαι μεταγενέσεραι, ἢ τρίται εἰς τὴν χρονολογίαν,
αἱ ὅποιαι ὄμοιώς ἐχομέτασαν Θεμελιώτριαι, ἐσημειώθησαν δι
ἔνος Τ. εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα.

Δ.π. Κολοφών	· · · · ·	κολοφών
Δ. Λέβεδος	· · · · ·	λέβεδος
Δ.π. Τήσος	· · · · ·	τήσος
Δ.π. Κλαζομεναι. Ν.	· · · · ·	κλαζομεναι
Δ. Ἐρυθραι	· · · · ·	ερυθραι
Δ. Σμύρνη	· · · · ·	σμύρνη
Δ.π. Φώκαια	· · · · ·	φώκαια
Δ.π. Σάμος. Ν.	· · · · ·	σάμος
Δ.π. Χίος. Ν.	· · · · ·	χίος
Μυκάλη	· · · · ·	μυκάλη
Τραλλεις	· · · · ·	τραλλεις
Καστρη	· · · · ·	καστρη
Νεάπολις	· · · · ·	νεάπολις
Φρυγέλη	· · · · ·	φρυγέλη
Πανορμός	· · · · ·	πανορμός
Ποσειδίουν	· · · · ·	ποσειδίουν
Ἀθύμβρα	· · · · ·	ἀθύμβρα
Τόρρλα	· · · · ·	τόρρλα
Κοσκίνια	· · · · ·	κοσκίνια
Οθωροία	· · · · ·	οθωροία
Βιούλα	· · · · ·	βιούλα
Μάσαυρα	· · · · ·	μάσαυρα
Ἀχάρακα	· · · · ·	ἀχάρακα
Θεσσαλοκη	· · · · ·	θεσσαλοκη
Πελώπη	· · · · ·	πελώπη
Δασκύλειον	· · · · ·	δασκύλειον
Ἀνδικάλη	· · · · ·	ἀνδικάλη
Τέρμερα	· · · · ·	τέρμερα
Σαμορνία	· · · · ·	σαμορνία
Παρθενία	· · · · ·	παρθενία

Σύρος	Κυκλαδες.
Δῆλος	
Μύκονος	
Δ.π. Πάρος	
Νάξος	
Άμοργος	
Φάρος· νῆσος τῆς Ιόλυρίας	
"Άμμων εἰς Λιβύην	

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΜΙΛΗΤΟΥ.

T. Κύζικος. N. τῆς Προποντίδος.

Ἄρτακη. Εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον

Προικόνυμος. N. εἰς τὴν αὐτὴν Σάλασσαν.

Μελιτόπολις εἰς Μυσίαν

Πρίαπος . . . . .

Κολωνία . . . . .

Πάριον . . . . .

Παιτὸς . . . . .

Λάμψακος . . . . .

Γέργις . . . . .

Άρισβη . . . . .

Λίμναι . . . . .

Περκώτη . . . . .

Ζελεία εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ιῶνος

Σκῆψις· ἐπὶ τοῦ ὄρους . . . . .

Ίαστὸς . . . . .

Λάτμος . . . . .

Ηράκλεια πρὸς Λάτμῳ . . . . .

Περὶ τὰ παρά-
λια τοῦ Ελλη-
σπόντου

Παρὰ τὴν Μί-
λητον.

'Ικαρία	}	Σποράδες.
Λέρος		
T. Ἡράκλεια		
Χερσόνησος		
Tíos		
T. Σινώπη		
Κατύωρα	} Έπι τῶν πα- ραλίων τοῦ Εὐξείνου πόν- του.	} Έπι τῶν πα- ραλίων τοῦ Εὐξείνου πόν- του.
Σήγαμος		
Κρώμνα		
'Αμισσος		
Κερασοῦς		
Τραπεζοῦς		
Φάρεις		
Διοσκοριὰς		Eis Κολχίδα.
"Ανθεια		
'Αγχιάλος		
T. Απολλωνία ἡ νῦν Σωζώπολις		
Θουνιὰς		
Φενόπολις		
'Ανδριάκη		
Κριθωτὴ		Eis Θράκην.
Πακτύν		
Καρδία		
Δέλτος		
Κρουνοὶ, ἡ Διονυσιόπολις		
Καΐλατις		
Τόμοι		
'Ισρόπολις		
Τύρας		Eis Σκυθίαν.
'Ολβία		

Νύμφειον	Eis Ταυρικὴν Χερσόνησου.
Θεοδοσία	
Παντικαπαία	
Μυρμηκία	
Φαιναγορία	
Ἐρμώνασσα	Ἐπὶ τοῦ Κεμ- μέριου Βο- σπόρου δεξιὰ εἰσπλέοντι.
Κῆπος	
Τανάϊς· eis Σαρματίαν	
Σαλαμῖν· eis Κύπρου	
Ναύκρατις· eis Αἴγυπτου	
Χέμψις. Παραλία· ἡ τεῖχος τῶν Μιλησίων eis Αἴγυπτου	
Ἀρπη· ἐπὶ τοῦ Τίγρητος	
Κλαῦδα· ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου.	

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΦΩΚΑΙΑΣ.

Μόνοικος	Παρὰ τοῖς Κελτοῖς.
Νίκαια	
Ἀντίπολις	
Λερίνα. Ν.	
Ιερά	
Ὀλβία	
Ταυρόεις.	
Κιθαρίση	
T. Μασσαλεία	
Ροδανούσια	
Ἀγάθη	Eis Ιβηρίαν.
Ρόδη	
Ἐμπόρειον	
Ημεροσκόπιον	

Ηράκλεια	} Eἰς Ἰβηρίαν.
Μαινάκη	
Ἐλέα· εἰς Λευκανίαν	} Eἰς Ἰταλίαν.
Δαγαρία· εἰς τὴν μεγάλην Ἑλλάδα	
Ἀλαλία· εἰς Κύρονον, ἢ Κόρσικα	} Eἰς Ἀσίαν.

ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ ΔΩΡΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ ΕΠΟΧΗ.

Δ.π. Θήρα	} N. τῆς Ἀσίας.
Ἀνάφη	
T. Κυρήνη	} Eἰς Λιβύην.
Ἀπολλωνία	
Βάρκη	} Eἰς Λιβύην.
Τεύχειρα	
Ναύσαθμος	} Eἰς Λιβύην.
Ζεφύριον	
Ἐσπερίς	} Eἰς Λιβύην.

ΔΕΤΕΡΑ ΕΠΟΧΗ.

Δ. Ἀλικαρνασσὸς	} Eἰς Ῥόδου . . . . .
Δ.π. Κυέδος	
Δ. Λίνδος	} Eἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν.
Δ. Κάμειρος	
Δ.π. Ἰάλιսσος	} Eἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν.
Δ. Κώς· μία τῶν Σποράδων	
Πηδασὸς	} Eἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν.
Μύνθος	

Τρόπιον	.	.	.	.	.	.	Εἰς τὴν μικρὰν Ασίαν.
Μύλασα	.	.	.	.	.	.	
Συναγήλην	.	.	.	.	.	.	
Διμύρα	.	.	.	.	.	.	
Φαστλίς	.	.	.	.	.	.	
Τέρμησσος τῆς Πισιδείας	.	.	.	.	.	.	
Ηράκλεια	.	.	.	.	.	.	Εἰς Κιλικίαν.
Ασπενδος εἰς Παμφυλίαν	.	.	.	.	.	.	
T. Ταρσὸς	.	.	.	.	.	.	
Λύρινστα	.	.	.	.	.	.	
Μαλλὰς	.	.	.	.	.	.	
Αγχιάλη	.	.	.	.	.	.	
Σόλος	.	.	.	.	.	.	Σποράδες.
Πάτμος	.	.	.	.	.	.	
Κάλυμνος	.	.	.	.	.	.	
Νίσυρος	.	.	.	.	.	.	
Καριάνδη. N. τῆς Καρίας	.	.	.	.	.	.	
Κάρπαθος εἰς τὸ ἴδιον πέλαγος	.	.	.	.	.	.	

ΤΡΙΤΗ ΕΠΟΧΗ.

Δ.	Αἶνου	.	.	.	.	.	Εἰς Μακεδονίαν.
	Πύδνα	.	.	.	.	.	
	Μεθώνη	.	.	.	.	.	
	Θέρμη	.	.	.	.	.	
Δ. π.	Ποτίδαια	.	.	.	.	.	Εἰς τὴν Χαλιδικήν.
	Μένην	.	.	.	.	.	
	Σκιώνη	.	.	.	.	.	
	Παλλήνη	.	.	.	.	.	
	Αίγαι	.	.	.	.	.	

"Αμφυτεία		
Δ. π. "Ολυμπος		
Τορώνη		
Σερμυλεία		
Δ. Χαλκίς		
Σπάρτωλος		
'Ολόφυξεις		Eis τὴν Χαλ-
Κλεωναί		κιδικήν.
Θύτεια		
'Απολλωνία		
Δίου		
'Ακρόαθως		
'Εχυμνία		
Μαρώνεια		
Σηλυμβρία		
Δ. π. Βυτάνθη		Eis Θράκην.
Μεσημβρία πλησίον τοῦ αἴμου		
Ναύλοχος		
Χαλκηδὼν		
'Ασακὸς		Eis Βιθυνίαν.
'Ροίτειον		
Σκύρος		
Ηεπάρηθος		N. τοῦ Αιγαίου
'Ασυπαλαια		πελάγους.
Δ. π. "Ιεσα		
Τραγούριον		N. τῆς
Κόρκυρα μέλαινα		Πλλυρίας.
T. 'Επιδαμνος		
'Απολλωνία		Eis Πλλυρίαν.
Λίσσα		

'Ακρόλισσος	.	.	.	.	.	.	} Eis Ιλλυρίαν.
'Ωρικός	.	.	.	.	.	.	
'Αμβρακία, παρὰ τοῖς Μολοσσοῖς	.	.	.	.	.	.	
'Ανακτόρειον	.	.	.	.	.	.	Eis
Μολυκρία	.	.	.	.	.	.	'Ακαρνανίαν.
'Αργος Αμφιλοχικὸν	.	.	.	.	.	.	
Δ.π. Κέρκυρα	.	.	.	.	.	.	
Κεφαλλήνια	.	.	.	.	.	.	
'Ιθάκη	.	.	.	.	.	.	Eis τὸ Ιων-
Λευκὰς	.	.	.	.	.	.	κέν πέλαγος.
Ζάκυνθος	.	.	.	.	.	.	
'Εχινάδες	.	.	.	.	.	.	
Κύθηρα	.	.	.	.	.	.	
Μῆλος μία τῶν Κυκλαδῶν	.	.	.	.	.	.	
Δ. Ζάγχην	.	.	.	.	.	.	
Δ. Κατάνη	.	.	.	.	.	.	
Δ. Λεόντιον	.	.	.	.	.	.	
Δ.π. Συρακοῦσαι	.	.	.	.	.	.	
Δ. Γέλα	.	.	.	.	.	.	
Δ.π. Νάξος	.	.	.	.	.	.	
Δ. Μέγαρα	.	.	.	.	.	.	
Δ. Θάψα	.	.	.	.	.	.	
Δ. Ίμέρα	.	.	.	.	.	.	
"Ακρατε	.	.	.	.	.	.	Eis Σικελίαν.
Ταυρομένιον	.	.	.	.	.	.	
Μοτύν	.	.	.	.	.	.	
Καμαρίνα	.	.	.	.	.	.	
'Ιζλα	.	.	.	.	.	.	
'Ακράγας	.	.	.	.	.	.	
Κάμινος	.	.	.	.	.	.	

Σελενοῦς	Eis Σικελίαν.
Λιγύθαιον	
Ἐρυξ	
Αίγεσα	
Πανορμός	
Σόλων	
Καλλίπολις	
Εὔβοια	
Τυνδάρης	
Μύλαι	
Ἐννα	
T. Λιπάρα	N. Λιπαρέαι. ἢ Αἰολίαι, καὶ Ἡφαιστίαδες.
Διδύμη	
Στρογγύλη	
Ιερὰ	
Δ. Ταραντον	
Δ.π. Σύβαρις	
Δ. Κρότων	
Δ.π. Λοχροὶ Ἐπιζεφύρεοι	
Δ.π. Ρήγιον	
Μεταπόντιον	
Ἡράκλεια	Eis τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, ἢ Ἑλλάδα Ἴταλικήν.
Καυλωνίχ	
Τηρένη	
Πετρία	
Μέδυη	
Ἴππώνιον	
Πανδοσίχ	
Κουσεντία	
Μυσία	
Τεμέσον	
Τόδρους παρὰ τοῖς Ιάπυξῃ	
Λάος εἰς τὸν τόπον τῶν Βρουττίων	Eis Ἰταλίαν.
Ποσειδωνία· ἢ Πατίςος εἰς τὴν Λευκανίαν	
Ἀγκών, εἰς τὸ Πικνόν	

ΠΙΝΑΞ ΠΕΜΠΤΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

τὰ ἐνέματα τῶν εἰδομηντάντων εἰς τὰς ἐπισήμας, καὶ τέχνας, ἀπὸ τοῦ καιρού τῆς αἰσθητάς τῶν Φουκων μιχρὶ τῆς συσάσεως τοῦ σχαλείου τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ο σκοπὸς τοῦ παρόντος πίνακος ἀποβλέπει νὰ ἐκθέσω μὲ τρόπου αἰσθητὸν, καὶ ἀκριβὴ τὰς ἀλληλοδιαδόχους ἐπιδόσεις τῶν φώτων παρὰ τοῖς "Ἐλλησιν." Εν αὐτῷ καθοράται ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν πεπιδευμένων, καὶ τεχνιῶν, περιωρισμένος πολλὰ εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους αἰώνας, ἔκειται μὲ τρόπου θαυμάσιου εἰς τὸν ἔκτον πρ. χ. καὶ ἐπορεύετο αὐξάνων εἰς τὸν πέμπτον, καὶ τέταρτον, καθ' ὃν ἡ βασιλεία τοῦ Ἀλεξανδροῦ ἐλαχθε τέλος. Εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ παρενθέσῃ κάνεις, ὅτι ὁ πρ. χ. ἐκτος αἰώνου ἐξάθη ἐποχὴ τῆς πρωτην., καὶ ἵσως τῆς μεγαλύτερας τῶν μεταβολῶν, ὅσαι ἐγένοντο εἰς τὰ πνεύματα. Εν αὐτῷ καθορώνται, ποῖαι εἶναι αἱ πόλεις, αἱ ὄποιαι παρήγογοι τοὺς περισσοτέρους ἄνδρας μὲ προτερήματα, καὶ τὰ εἰδῶν τῶν φιλολογιῶν, τὰ ὄποια ἐκαλλιέργησαν εἰς κάθε αἰώνα μὲ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν. Ο πίναξ οὗτος δύναται νὰ γένη, ως εἰσαγωγὴ, εἰς τὴν ἴσοριαν τῶν τεχνῶν, καὶ ἐπισημῶν τῶν Ἐλλήνων· εἴμαι χρεώσης δὲ αὐτὸν εἰς τὴν φιλίαν τοῦ Κ. δὲ Σαιντε Κροικ (de Sainte Croix) τῆς φιλολογικῆς Ἀκαδημίας. Αἱ βαθεῖαι γνώσεις του πρέπει νὰ βεβαιώσωστε περὶ τῆς ἀκρ-

βείσας τῶν λογισμῶν του, καὶ πᾶς τις δύναται νὰ κρίνῃ διὰ τὴν δισκολίαν τοῦ πόνου του ἀπὸ τὰς κρίσεις, τῶν ὁποίων μὲ κατέσης μέτοχου, καὶ τὰς ὁποίας συνάπτω ἐνταῦθα.

„Διαγάγγων τὸν παρόντα πίνακα, τίποτε δὲν παρέβλεψε ψήφισμα, νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῆς ἡλικίας, πατρίδος, καὶ εὐπαγγέλματος παντὸς ἑκάστου, τῶν ὁποίων περιέχει τὰ δύναμεια τα. Ἀνὴρ οὐδὲν εἰς τὰς πηγὰς. Ἀνέκρινα, καὶ ἐπύγκρινα τὰ διαφόρους μαρτυρίας, μηδόλιος ἐπόμενος τυφλῷ τῷ σηματεῖος τὸν Πλίνιον περὶ τῶν τεχνητῶν, μήτε εἰς τὸν Λαερτίου Διογένην περὶ τῶν φιλοσόφων. Διώρισα τὸν χρόνον, ἐν τῷ ἔκεινοιο ἄνθρωποι εἴζονται μὲ μαρτυρίας οξιοπίσους, η, ἐταύτη μὲν ἔλειπον, μὲ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἔργων, καὶ μὲ τὸν λογισμὸν τῶν γενεῶν. Σπανίως τὰ συμπεράσματά μου ἐχρημάτισαν ἀπὸ ἀποδείξεως ἀπρόβλεπτα. Οἱ πέντε πρώτοι αἰῶνες εἶναι ἀκενώτατοι, καὶ ἀβεβαιότατοι. Ἀφείλον ἀπὸ αὐτοὺς τὰ ἐν φαντασίᾳ, καὶ μυθικὰ πρόσωπα. Ἀνήκει εἰς τὸν χρόνον, καὶ τὸν ἥκματεν ὁ ἄνθρωπος, νὰ τὸν ἀναφέρω, ὡςε ὁ Σωκράτης πειθεται εἰς τὸν πεμπτὸν αἰώνα πρ. χ. καὶ ἀπέθανε κατ’ ἀρνήχας τοῦ τετάρτου. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἔτι, ὅτι δὲν ἐφέρονται ποὺς βάλω ἀνάμεσα εἰς δύο ἄνθρωπους μεγάλην διαφοράν, καὶ ἕκαν ἀναφέρω τὰ δύναματά των εἰς διαφόρους αἰῶνας. Τὸ παράδειγμα τοῦ Ομήρου, καὶ Ἡσιόδου τὸ ἀποδεικνύει ἀριθμότατα. Περὶ δὲ τῆς χρονολογίας τῶν ἡκολούθων τὸ χρονικὸν πρᾶτος Πάρου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἐμακρύνθην εἰς τοὺς λογισμούς μου.

„Πολλάκις ἔβαλαν μεταξὺ διδασκάλου καὶ μάθητού γενέαν τενα, ἐνίστε πάλιν τοὺς ἀνέφερον τὸν ἔνα μετά τὸν ἄλλον, ὡς τὸν Χερσίφρονα, καὶ Μεταγένην· ἐπειδὴ ὅμοι ἔκτιζον περίφημον ναὸν τῆς Ἐφέσου, καὶ τὴν παρόδους πάστος ἐπιεικόνης, η τέχνης, ὡμίκηα πολλάκις δὲ ἄνθρωποις, οἵτινες δὲν κέιονται παρομοίου διασημότητος, οἷλλαν ἐνώσις τῶν ὀνομάτων ὅλων ἡτον ἀναγκαῖα, ὡςε, ἀν θεωρήση τὸν τέταρτον αἰώνα, θέλει κρίνει περὶ τοῦ εἴδους τοῦ πάθους, τὸ ὁποῖον ἐλαχίστον εἰς Ἑλλήνες διὰ τὴν φιλοσοφίαν,

» βλέπων ἐκείνου τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους, ἢ
» τοῦ Πλάτωνος εἰς ἀκολουθίαν ἀληλούσιάδοχου.

» Οταν καὶ μία ἐπισημ., ἢ τέχνη μοὶ ἐφάνη, ὅτε ἡμελή-
» ἔτη εἰς κάνενα αἰώνα, τότε ἐρευνῶ καὶ μέχρι τοῦ ἐλαχίσου, ὃς
» τις τὴν ἐκαλλιέργησι. "Αὐτὸν διατίθεται στοιχεῖον εἰς ὅποιον δῆ-
» ποτε εἶδος, ὄνομάζω τὸ εἶδος τοῦτο, ὡς τὴν μονοχρώματον
» ζωγραφίαν, τὴν μεσαίαν τραχυψάδιαν, καὶ τλ. αἱ τινὲς ἐλαβού-
» ξεῖα πρωταιτίους, Κλεόφαντον, Σωτάδην, καὶ τλ. καὶ παύω
» ἐπομένως ἀνακαλῶν τὸ αὐτὸν εἶδος. Βάλλω τὸν Ἡρόφιλον,
» Γαργόρου ἀνατομικὸν, ἐπειδὴ πρῶτος ἡ σχολήθη σπουδαῖων εἰς
» τὴν ἀνατομίαν, τὸν Φελίνου, Ἰατρὸν ἐμπαιρικὸν, τὸν Ἐρασί-
» νοχτον, Ἰατρὸν δογματικόν. Ἐπειδὴ ὁ μὲν ἔδωκε χώραν εἰς
» τὴν ἐμπαιρικὴν αἵρεσιν, ὁ δὲ, εἰς τὴν δογματικὴν, καὶ τλ.
» Πάντοτε ἀπέδειχνα τὸ εἶδος, εἰς ὅποιον καθεῖται εὑδοκία.
» Όλοι οἱ φιλότοφοι ἐντυκταλίσθησαν τὴν ἐγκυκλωπαιδείαν τῶν
» γυνώτεων τοῦ κακοῦ τῶν, ἐξαιρέτως οἱ Πυθαγόρειοι. Μὲ ὅ-
» λου τοῦτο ἐσπημένα, ὅταν κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἔγινεν ὑπολήψεως
» ἀξίος εἰς ὅποιον δῆποτε εἶδος. "Αὐτὸν οἰκειοποιήθησαν πολ-
» λικοί, πάντοτε τὸν πρῶτον ὄνομάζω· ἐπειδὴ τὸ ἐκαλλιέργυπταν
» μᾶλλον ἰδιαιτέρως. Διὶ ὑποκείμενα τοιαῦτα, ὡς ὁ Θάλης,
» Πυθαγόρας, καὶ λοι. ἀνωφελῆς μοι ἐφάνη παρομοία διάκρισις.
» Γκανὸν ἥτον μόνου νὰ τοὺς ὄνομάσω.

Σημ. Τελευταῖον διὰ νὰ σημειώσων εἰς τὴν ἀληθῆ πηγήν τῶν γνω-
σεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ νῷ ἐξακολουθήσωμεν καλλίτερα ταῖς προ-
δονεστη, ἀρχέσομεν εἰς αἴτην τὴν οὐκαν ἐκδοσιν τοῦ πιστακοῦ τοῦ
του ἀπὸ τοῦ ερχομένου τοῦ Κάδου, ἐστις πηγαγεν εἰς τὴν Ἑλλά-
δα τὴν ὄποικιαν τῶν Φοινίκων, προσβέτοντες δύω αἰώνας εἰς τοὺς
δεκατρεῖς τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

» Παρομοίως ἐκρίναμεν πρέπου νὰ μὴ δύστωμεν εἰς αὐτὸν
» γελος ἀκριβὲς εἰς τὸν αἰώνα τοῦ Ἀλεξανδρου· ἐπειδὴ ἐξη-
» πλωθῆ πολλὰ ἔτη εἰς τὸν ἀκόλουθον αἰώνα (τὸν 3. πρὸ χ.)
» χρεία νὰ συνδέσωμεν τὸν τελευταῖον κρίκον τῆς ἀλύσεως τῶν
» ἐνδέξων ἀνθρώπων μὲ τὴν σύσασιν τοῦ σχολείου τῆς Ἀλεξα-
» νδρείας, μίαν ἀπὸ τὰς ἀξιοσημειώτους ἐποχὰς τῆς ἴσοριας τοῦ
» ἀνθρωπίνου πνεύματος. Μὲ όλου τοῦτο δὲν ἀπομακρυνόμεθα

νόπολλά. Ἐπειδὴ ὁ Θεόκριτος, ὁ τελευταῖος τοῦ πίνακός μας, πάγιες οὐκέτη περὶ τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ Ἀλεξανδρου· μάλιστα κανένες ἄλλο δὲν συμβάλλει περιστάτερον νὰ ἐκπληρώσῃ, καὶ νὰ βεβαιώσῃ αὐτὴν τὴν ὀνοματολογίαν. Προσετέθη ἔτει καὶ μία νέα ὡφέλεια, σημειώνουσα διάτινος ἴδιαιτέρου σημείου, α'. τοὺς λαμπροὺς ἄνδρας διὰ τὰς ἐφευρέσεις των· β. ρέκεινους, τῶν ὅποιων τὰ συγγράμματα ἔχομεν ὅλοκληρα. γ'. ρέκεινους, τῶν ὅποιων ὁ χρόνος διεψύλαξεν ἱκάνα τινα τριήματα· δ'. τελευταῖον ἑκείνους, τῶν ὅποιων ἔμειναν ἕως εἰς ἡμέρας περικοπαί τινες, ἀλλ' ἄξιαι νὰ δόσωσιν ιδέαν κατὰ τὸ μᾶλλον, καὶ ἡττον ὅρθην τῆς ἀξίας των. Τὸ σημεῖον τοῦτο μὲν τοὺς πρώτους εἶναι Κ. εἰς δὲ τοὺς δευτέρους Π. εἰς τοὺς τρίτους Μ, καὶ εἰς τοὺς τετάρτους Ο. Τελευταῖον διεκύνουσι διὰ τοῦ Α, τοὺς συγγραφεῖς, οἵτινες ἔλαβον νέας ἵδεας, ἀφίνοντες εἰς ἡμέρας ἔτει ποιήματα πολλὰ ἀξιόχρεα, Πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἔτει, ὅτι κανένες σημεῖον δὲν ἐτέθη εἰς τοὺς συγγραφεῖς, εἰς τοὺς ὅποιους ψευδῶς ἐπέγραψαν συγγράμματά τινα· αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι μεταξὺ ἄλλων, ὁ Φωκυλίδης, Κέβης, Δημήτριος Φαληρεὺς καὶ λ.

Σημειώνουσι προσέτει τοὺς συγγραφεῖς, τοὺς ὅποιους κρίνουσιν ὅτι δὲν ἄφησαν εἰς ἡμέρας συγγράμματα, ἀλλ' ἡμεῖς ἔξι ἐναντίκαις εἴμεθα πεπεισμένοι, μάλιστα ὡς πρὸς τὸν Λυστιν, ὃς τις φαίνεται ὅτι εἶναι ποιητὴς τῶν χρυσῶν ἐπῶν, ψευδῶς ἀποδεδομένων εἰς τὸν Ηυθαγόραν, καὶ Σπεύσιππον, ὃς τις εἶναι ὁ τῶν τετυπωμένων εἰς τὰ τοῦ Ηλάτωνος συγγράμματα ορισμῶν. Χρειῶδες εἶναι νὰ ἐρμηνεύσωμεν λέξεις τινὰς, τὰς ὅποιας ήναγκάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα. Εννοοῦσι διὰ τῶν Κυκλικῶν τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς, οἵτινες ἔσιχούργησαν τὴν ἰσορίαν τῶν ἡρωϊκῶν αἰώνων. Διὰ τῶν Τελεσικῶν ἑκείνους, τῶν ὅποιων τὰ ποιήματα ἀποβλέπουσιν εἰς τὰς μυσαγωγίας, καὶ μυσηριώδεις θεότητας. Διὰ σηλιτῶν, Ηυθαγορείους τινὰς, διωχθέντας ἀπὸ τὸ σχολεῖον του, τῶν ὅποιων τὸ ὄνομα ἔσηλετεύθη ἐπομένως. Διώρισαν τὴν λέξην ποιήτρια, χάρην συντομίας, ὄμελοινυτες περὶ γυναικῶν, αἱ ὅποιαι εὐδοκίμηται εἰς τὴν ποιησιν. Ισως ἐπειπε νὰ κάμωσι τὸ ἴδιον καὶ ὡς πρὸς τὰς γυναικας,

»αἱ ὅποιαι ἐφελοτόφησαν, ἀλλ᾽ εἰς τοῦτο πολλὰ δίκαια ἀνθίζανται. Μετεχειρίσθησαν, ἀντὶ τῆς λέξεως γλύπτης,
ἢ τὴν τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ ἐπειδὴ ἀντὶ περιέχει τὸν
παχυνευτήν, καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς τεχνίτας, οὓς οἱ καταγίνον-
ται εἰς τὴν ἀγαλματοποιίαν. Οὐδεν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βά-
γλωμεν ὅλα τὰ ὄνόματα τῶν ἀνδριαντοποιῶν, τὰ ὅποια ἀ-
ναφέρει ὁ Παυσανίας, χωρὶς νὰ περιλάβωμεν τόπου μέγιστου,
πολέχρετον νὰ ἀναφέρωμεν μόνου ἀποχρώντατινα ἀπὸ αὐτοὺς
πλαστιδίων, καὶ μᾶλιστα τοὺς διασπορέους, διὰ νὰ δεῖξωμεν
τὰς πρόσδους τῆς τέχνης εἰς τοὺς διαφόρους αἰῶνας.

»Δέγομεν προσέτει ὅτι οὗτος ὁ πάναξ εἶναι ὁ πλέον ἐκ-
τεταμένος ἀπὸ ὅσους μέχρι τούτους ἔξεδωκαν· περιέχει σχε-
δὸν ἐννεάκορτα ὄνόματα, ἐν ᾧ ὁ τελευταῖον ἐκδοθεὶς παρὰ
τοῦ Ἰωάννου Βλαΐρου περιέχει μόνον 120 εἰς τὸ ἕδιον τοῦ
παχόνου διάσημα· ἀλλὰ τὸ ἀξιοσημείωτου εἴναι, ὅτι σχεδὸν
τὸ ἔν τριτημορίου τῶν 900, ὄνομάτων ἀνήκουσιν εἰς τὸν δ.
παῖδα πρὸ τοῦ κοινοῦ ἔτους, ὅπου ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐκα-
μμε τόσας μεγάλας πρόσδους, καὶ ὅπου συνῆλθε θαυμασία
πασιδρομὴ μεγάλων πνευμάτων, διασήμων τεχνιτῶν, καὶ
πλακυπόδων συγγραφέων εἰς ὅλα τὰ εἶδον. Μὲ δὲν τοῦτο ὄνο-
ματολογία ἡ Σέλενη ἡναὶ πλέον ἀξέσθογος, ἃν ἡτον δυνατὸν
νὰ παρενείρῃ εἰς αὐτὴν πολλὰ δύναματα, τῶν ὅποιων ἡ ἀκρι-
βὴς ἡλικία, καὶ ὁ αἰών εἶναι δὲ δῆλος ἀγνοούμενα. Οἱ πα-
πλαισι, ὡς πρὸς τοῦτο, πολλὰ ἡμέλησαν. Χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ
τὰς εἰς τὴν ἀπόδειξιν, τὴν ὅποιαν προσφέρει μᾶλιστα εἰς ἡ-
ημᾶς ὁ Πλίνιος, δύναται νὰ ἀναψέσῃ συνέχειαν τημάτων ἐκ-
τεταμένων τῶν Ηὐθαγορείων Θεογίδος, Μετόπου, Διοτογέ-
πνόθες, καὶ τλ. τὰ ὅποια ὁ Στοβαῖος διεψύλαξεν. Οἱ φιλόσο-
φοι οὖτοι ἔξιν μᾶλλου εἰς τὸν εἰ. αἰώνα, ἢ εἰς τὸν δ. πρὸ
τοῦ δ. ἔτους τῆς ργ. ὀλυμπιάδος (365. πρ. Χ.) χρόνος, ἐν
ᾧ ἔλαβε τέλος τὸ σχολεῖόν τους. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ ἐλαχί-
τη ἔνδειξις, καθ' ἦν δύναται τις νὰ διορίσῃ τὸν τόπον μὲ ἀ-
κριβεῖαν, ἢ μὲ τρόπον πληπιέσερον. Μὲ δὲν τοῦτο δὲν πρέ-
πε νὰ συμπεράνῃ ἐκ τούτου, καθὼς ἔνας νεώτερος σοφός,
ὅτι αὐτὰ τὰ τημάτα εἶναι ἀμφιβαλλόμενα· αὐτὸ τὸ ἀρνη-
τικὸν συμπέρασμα κάμπιας προσοχῆς δὲν εἶναι ἀξιον.

ΙΕ'. ΙΔ'. ΙΓ'. ΙΒ'. ΚΑΙ ΙΑ. ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Απὸ 1500 μέχρι τῶν 1000.

- Κ. Κάδμος Φοινίκιος, εύρετης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβηταρίου.
 Κ. Ἀμφίων Θηβαῖος, ποιητής, μουσικός, ἐφευρετὴς τῆς λύρας.
     Ταγνὺς Φρῦξ, εύρετης τοῦ αὐλοῦ.
 Κ. Ἐριχθόνιος Ἀθηναῖος θεοπιζῆς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀθηνᾶς.
     Κέλμης, ἀπὸ τὸ ὄρος τῆς Ἰδης εἰς Κρήτην.
     Δαμνάνεος, ἀπὸ τὸν αὐτὸν τόπον   } Μεταλλουργεῖς.
     Ἄκμων, ὁμοίως . . . . .
     Εὐμέλειος Κύπριος, ποιητής κυκλικός.
 Κ. Ὁρφεὺς Θρᾷξ, ποιητὴς Τελεσικής, μουσικός, συγγραφεὺς.
     Θεογονίας.
     Ουμοίτης Φρῦξ, ποιητὴς μουσικός.
     Μουσαῖος α. Θρᾷξ   } Ηοιηταὶ τελεσικοί.
     Εῦμολπος ὁμοίως   }
 Κ. Τριπόλεμος Ἐλευσίνιος, πρῶτος νομοθέτης τῆς Ἀττικῆς.
     Μελάμπους Ἀργεῖος, ποιητὴς τελεσικός.
     Ἴκσων Θετταλός.   } Θαλασσαπόροι.
     Τίφυς Βοιώτιος   }
     Χείρων Θετταλός, ἀσρονόμος, Ἱατρὸς, καὶ μουσικός.
     Παλαμήδης, ποιητὴς, μουσικός, διορθωτὴς τοῦ Ἀλφα-
        βηταρίου.
     Κόριννος μαθητὴς του, ποιητὴς, μουσικός.
     Φιλάρμων Θρᾷξ, ποιητὴς τελεσικός.
     Πάμφος Ἀθηναῖος, ποιητὴς ὑμνογράφος.
     Λένος Θηβαῖος, ποιητὴς ὑμνογράφος, καὶ τελεσικός.
     Θάμυρης Θρᾷξ, ποιητὴς τελεσικός, μουσικός καὶ εὑρε-
        τὴς τοῦ Δωρικοῦ τρόπου.

'Αγαμέδης Θηβαῖος. } ἀρχιτέκτονες.
 Τροφώνιος ἀδελφός του. }
 Τειρεσίας Βοιώτης, ποιητής, καὶ μάντις.
 Δάφνη Συγάπτρου, ποιήτρια, καὶ μάντισσα.
 Λυκάων Ἀρκάδιος, ἀγωνοθέτης τῶν γυμνικῶν ἀγώνων.
 'Ωλὴν Λύκιος, ποιητής ὑμνογράφος.
 Δαιδαλος Ἀθηναῖος, ἀρχιτέκτων, μηχανικὸς, καὶ Σα-
 λασσοπόρος.

Εὐδόκος μαθητής του.

Μίνως . . . } νομοθέται τῆς Κρήτης.
 'Ραδάμανθυς. }

"Ακασος Θετταλὸς, ἀγωνοθέτης τῶν ἐπικηδείων ἀγώνων.
 Μαρσύας Φρύγιος, μουσικὸς εὑρετής τοῦ φρυγίου τρόπου.
 "Ολυμπος μαθητής του, ποιητής, μουσικός.
 'Ηρακλῆς Θηβαῖος, ἀγωνοθέτης τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων.
 Θοσεὺς Ἀθηναῖος, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

Κ. Άσκληπιος Ἐπιδαύριος, Ιατρός.

Σίσυφος Κώος, ποιητής.

Δάρης Φρύξ . . . } ποιηταὶ χικλικοί.
 Δίκτυς Κνώσσιος . }

Αὐτομένης Μυκήνως, ποιητής.

Δημοδόκος Κερκυραῖος, μαθητής του.

Φημανόν μάντισσα, καὶ ποιήτρια.

'Ηρωφίλη, ἐκ τῆς Φρυγίας, Σιβύλλα, ποιήτρια, καὶ
 μάντισσα.

Ηοδαλείριος . . . } ιατροί.
 Μαχάων . . . }

Φαῖμος Ισακῆσιος, μουσικός.

"Οξύλος Ἐλεάτης, νομοθέτης τῶν ἐν Πελοποννήσῳ
 Δωριέων.

Κ. Δάφνης Σικελιώτης, πρώτος ποιμενικὸς ποιητής.

Νικόμαχος, ὑιὸς τοῦ Μαχάνοντος. }
 Γόργανος, ἀδελφός του . . . } ιατροί.
 Ὁροιβάντιος Τροιζήνιος, ποιητὴς κυκλικός.

ΔΕΚΑΤΟΣ ΑΙΩΝ ΙΙΡ. X.

Απὸ 1000 μέχρι τῶν 900.

- K.** Ἀρδαλος Τροιζήνιος, ποιητὴς μουσικός.
 Θαλῆς, Κρῆς, Γορτύνιος, νομοθέτης, ποιητὴς λυρικός,
 καὶ μουσικός.
 Ξενόδαμος Κυθήριος, ποιητὴς μουσικός,
 Ονομάκριτος Κρῆς, νομοθέτης.
 Μουσαιός β'. ποιητὴς ύμνογράφος.
 Μελίσσανδρος Μιλήσιος, ποιητὴς κυκλικός.
 Δάμασος Ἐρυθραιός, εὑρετὴς τῶν διηρέων (¹).
 Ἀρισέας Ηροικονήσιος, ποιητὴς κυκλικός.
 Ηυθέας Τροιζήνιος, ποιητὴς κυκλικός.
 Σύαγρος, ποιητὴς κυκλικός.
 Προναπίδης Ἀθηναῖος, ποιητὴς, καὶ γραμματικός.
 Κρεώφιλος Σάμιος, ποιητὴς κυκλικός.

ΕΝΑΤΟΣ ΑΙΩΝ ΙΙΡ. X.

Απὸ 900, μέχρις 800.

- A.** Ὄμηρος Χίος, ποιητὴς ἐπικός.
 Φείδων Ἀργεῖος, νομοθέτης, καὶ εὑρετὴς τῶν βαρέων,
 καὶ μέτρων.
 Εὔηλος Κορίνθιος, ποιητὴς κυκλικός, συγγραφεὺς τῆς
 Τιτανομαχίας.
 (¹) Τρεῖρος μὲ δύο σειρὰς κωπίων.

Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος, εύρετης τῶν τρεπέων⁽¹⁾

II. Ἡσίοδος ἀπὸ τῆς ἐν Αἰολίδε Κύμης, ποιητὴς διδακτικὸς,
καὶ ἐπικός.

Ἀρκτῖνος Μιλήσιος, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺς τοῦ
ποιήματος περὶ τῆς Ἀλώσεως Τροίας, καὶ
τῆς Αἴθιοπίδος.

Σιασίνος Κύπριος, ποιητὴς κυκλικός.

K. Λυκούργος Σπαρτιάτης, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

K. Κλεόφαντος Κορίνθιος, ζωγράφος μονοχρώματος.

Χαρμάδης . . .

Δεινίας . . .

Τγιαιμών . . .

K. Εὐμαρῆς Αθηναῖος

Δικαιογένης, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺς τῶν Κυπρίων.

Πολύμνης Κολοφώνιος, ποιητὴς μουσικός.

Αὐγεῖς Τροιζήνιος, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺς τοῦ
ἐπιγραφομένου Ἐπιστροφαὶ ποιήματος.

Πρόδικος Φωκαεὺς, ποιητὴς κυκλικὸς, συγ-
γραφεὺς τῆς μυνιάδος.

K. Γιτιάδης Λάκων, ἀρχιτέκτων, ἀνδριαντοποιὸς, καὶ ποιητὴς.

Μιντίων Φωκαεὺς, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

ΟΓΔΟΟΣ ΑΙΩΝ ΙΙΡ. X.

Ἄπει 800 μέχρι τῶν 700.

Ἴριτος Ἡλεῖος, νομοθέτης τῆς πατρίδος του, ἀνανεωτὴς
τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

O. Καλλίνος Ἐφέσιος, ποιητὴς ἐλεγείων.

K. Κίμων Κιλεωναῖος. ζωγράφος.

(1) Μὲ τρεῖς οεράς κωπάνω.

- Κρεσφόντης, νομοθέτης τῶν Μεσσηνίων.
K. Βουλαρχος Λυδός, ζωγράφος πολυχρώματος.
K. Ζάλευκος Λοκρός, νομοθέτης τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρῶν.
 Κεναΐθων Σπαρτιάτης, ποιητὴς κυκλικός.
 Φιλόλαος Κορίνθιος, νομοθέτης τῶν Θηβῶν.
M. Ἀρχιλοχος Ήράριος, ποιητὴς λυρικὸς, καὶ Σατυρικός.
 Ἀρισοκλῆς ἐκ τῆς ἐν Ἡλείᾳ Κυδώνης, ζωγράφος.
 Ἀντίμαχος Τύριος, ποιητὴς Λυρικὸς.
 Εενόκριτος Λοκρός, ποιητὴς μουσικός.
 Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, νομοθέτης τῶν χαλκιδῶν τῆς
     Σικελίας.
 Πείσανδρος Καρμίραιος, ποιητὴς κυκλικός, συγγραφεὺς
     τῆς Ἡρακληΐδος.
 Ηερίκλειτος Λέσβιος, μουσικός.
 Εύπαλλινος Μεγαρεὺς ἀρχτέκτον.
K. Χρυσόβεμος Κρῆς, ποιητὴς μουσικός.

ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΙΩΝ. ΙΙΙ. X.

'Απὸ 700 ὥστε 600.

M. Τυρταῖος Ἀθηναῖος . .	}	ποιηταὶ μουσικοὶ.
O. Ἀλκμάν ἐκ Σάρδεων . .		
O. Λέσχης Μιτυληναῖος, ποιητὴς κυκλικός, συγγραφεὺς τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος.		
K. Γλαῦκος Χίος, ἐργάτης τοῦ αἰδήρου.		
Νυμφαῖος Συδώνιος . .	}	ποιηταὶ μουσικοὶ.
K. Τέμπανδρος Λέσβιος . .		
Κλεωνᾶς Τεγεάτης . .		
K. Διβουτάδης Κορίνθιος, πλαεσικὸς ἐρμογλύφος.		
Κηπίων, Μουσικός.		

Στησίχωρος ὁ πρεσβύτερος, Ἰμεραῖος, ποιητὴς μουσικός.
Ἡλιάναξ ἀδελφὸς του, νομοθέτης.

- K.** Ροίχος Σάμιος, μεταλλοχόος καὶ ἀρχιτέκτων.
Ἄριων Μεθύμνιος, ποιητὴς μουσικός.
Θεόδωρος Σάμιος, μεταλλοχόος, ἀρχιτέκτων, καὶ χαλκογράφος.

Δράκων Ἀθηναῖος· νομοθέτης.

- O.** Ἀλκαῖος Μιτυληναῖος, ποιητὴς στρατιωτικὸς καὶ σατυρικός
M. Σαπφώ Μιτυληναία . . . }
Εὔρινα λεσβία . . . } ἐρωτικαὶ ποιήσεις.
Δαμοφίλη . . . }

Γόργος Κορίνθιος, νομοθέτης τῆς Ἀμβρακίας.

- O.** Ἰβυκός ἐκ Ρηγίου, ποιητὴς λυρικός.
Ἐπιμενίδης Κρῆς, φιλόσοφος, μάντις, ποιητὴς κυκλικός, καὶ μουσικός.
Φακούλιδης Μιλήσιος, ποιητὴς γυναικολογικός.
Κολαῖος Σάμιος, θαλασσοπόρος.
Εὔχιρ Κορίνθιος, ἀνδριαντοποιός.

ΕΚΤΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

Απὸ 600 ἕως 500.

- K.** Κάδμος Μιλήσιος· ἱερικός, καὶ πρῶτος συγγραφεὺς του πεζοῦ λόγου.
Ἀκουτίλαος Ἀργεῖος, ἱερικός.
K. Θαλῆς Μιλήσιος· φιλόσοφος Αἰρεσιάρχης τῆς Ἰωνικῆς.
Περίανδρος Κορίνθιος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, νομοθέτης.
Bias ἐκ Πριήνης, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ποιητὴς, καὶ νομοθέτης.
Χῖλων Σπαρτιάτης, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Κλεόβουλος Λάνδιος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν νομοθέτης.

Πετρακὸς Μιτυληναῖος τῶν ἑπτὰ σοφῶν, νομοθέτης.

Μύσων Λάκων, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Λυσίνος Σικελιώτης, ποιητὴς λυρικός.

M. Σόλων Ἀθηναῖος, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, νομοθέτης, καὶ ποιητὴς ἐλεγείων.

Δροπίθης ὁ ἀδελφός του, ποιητής.

Μᾶλλας χίος, ἀγαλματοποιός.

Χερσίας ὄρχομένιος, ποιητής.

Παισίσρατος Ἀθηναῖος . . . } ἐκδόται τοῦ Ὁμήρου.
Ἴππαρχος ύιός του . . . }

K. Αἴσωπος ἀπὸ τὴν ἐν Φρυγίᾳ Κότιν, μυθοποιός.

Ἀρχέτιμος Συρακούσιος, φιλόσοφος καὶ ἴσορικός.

O. Μίμνερμος Κολοφώνιος, ποιητὴς ἐλεγείων.

Ἀνδροδάμας ἐκ Ρηγίου, νομοθέτης τῶν χαλκιδῶν τῆς Θράκης.

Σακάδης Ἀργείος, ποιητὴς ἐλεγείων, καὶ μουσικός.

Μᾶλλας χίος . . . . } ἀγαλματοποιοί.

Μικκιζόνης ύιός του . . . }

Πολύζηλος Μεσσήνιος, ἴσορικός.

Ἀντιειάτης ἀρχιτέκτων.

P. Ὄνομάκριτος Ἀθηναῖος, ύμνογράφος ποιητής.

Κάλλαισχρος . . . . }

Ἀντιμαχίδης . . . . }

Πορένος . . . . }

Δαιδαλος Σικυώνιος . . . . }

Διποίνος Κρῆς, μαθητὴς του . . . . }

Σκύλλης Κρῆς, ἄλλος μαθητὴς του . . . . }

Σμύλης Αἰγυπτίης . . . . }

Δωντᾶς Σπαρτιάτης . . . . }

Λικύμνιος χῖος . ποιητὴς.

Κλεισθένης Ἀθηναῖος, νομοθέτης τῆς πατρίδος του.

Περίλλος Ἀκραγαντῖνος, μεταλλοχόος.

"Ἀρχεμος χῖος, ἀγαλματοποιός.

K. Λάσσος ἐξ Ἐρμιόνης, ποιητὴς διεθυραμβικὸς, πρώτος συγγραφεὺς περὶ τῆς μουσικῆς.

K. Σουσαρίων ἀπὸ τὴν ἐν Ἀττικῇ Ἰκαρίαν. } Δόλων συμπολίτης του . . . . } γελωτοποιοί.

M. Σεμωνίδης Κέλος, ποιητὴς, καὶ γραμματικός.

II. Θέογνης Μεγαρεὺς, ποιητὴς γυναικολογικός.

"Ιππώναξ Ἐφέσιος, σατυρικὸς ποιητὴς.

Σπίνθαρος Κορένθιος, ἀρχιτέκτων.

K. Ἀναξίμανδρος Μελίσιος, φιλόσοφος, καὶ ἀσρονόμος.

K. Ξενοφάνης Κολοφώνιος, φιλόσοφος, καὶ νομοθέτης.

"Ἀντίοχος Συρακούσιος, υἱός του, ἴσορικός.

Φῶκος Σάμιος, ἀσρονόμος.

K. Ἀναξιμένης Μελίσιος, φιλόσοφος, καὶ ἀσρονόμος.

Ματρικέτας Μεθύμνιος, ἀσρονόμος.

K. Θίσπης Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.

K. Κλεόστρατος Τενέδιος, ἀσρονόμος, ποιητὴς, τοῦ ὄχτατοῦς κύκλου.

Βούπαλος χῖος . . . .

"Ἀθῆναις ἀδελφὸς του . . . .

Κλέαρχος ἀπὸ Ῥῆγου . . . .

Θεοκλῆς . . . .

Δωρικλῆς . . . .

Μέδων Σπαρτιάτης . . . .

Τεκταῖος . . . .

"Αγγελίων . . . .

Μίναιχμος ἐκ Ναυπάκτου

} ἀγαλματοποιοί.

Σοῦδας συμπολίτης του . . }
Κακλῶν Αἰγινῆτης . . } ἀγαλματοποιοῖ.

Δρυεῖας Κροτωνιάτης . . }
Μελαχιτπίδης Μῆλιος, ποιητὴς διθύραμβικός.

Δημοκήδης Κροτωνιάτης, Ἰατρός.

Εὐγάμων Κυρνηαῖος, ποιητὴς κυκλικὸς, συγγραφεὺς τῆς
Τιλεγονίας.

Μέμνων, ἀρχιτέκτων.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.

O. Βακχυλίδης Κεῖος, ποιητὴς λυρικὸς, καὶ διθύραμβικός.

II. Ἀνακρέων Τῆιος, ποιητὴς λυρικὸς, καὶ ἐρωτικός.

Χοιρίλλος Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.

K. Φερεκύδης Σύρειος, φιλόσοφος καὶ ἀσρονόμος.

Δαμόφρων Μεσσήνιος . . }

Πυθόδωρος Θηβαῖος . . } ἀγαλματοποιοῖ.

Λαφάης Μεσσήνιος . . }

Μυντίφιλος ἐκ τοῦ ἐν Ἀττικῇ Φρέατος, ῥήτωρ.

K. Πυθαγόρας Σάμιος, φιλόσοφος καὶ νομοθέτης.

O. Θεανὼ Κρῆσσα, γυνὴ του, λυρικὴ ποιήτρια, καὶ φιλόσοφος.

O. Ἡρακλίδης ἐψέσιος . . . } Φιλόσοφος.

K. Παρμενίδης Ἐλεάτης . . . }

Ἀριζαῖος Κροτωνιάτης, φιλόσοφος, καὶ μαθηματικός.

Ἀριγυώτη Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική.

Δαμὼ, Συγάτηρ τοῦ Πυθαγόρου, φιλόσοφος.

Κίνοιςος χῖος, ῥαψῳδὸς, καὶ ἐκδότης τοῦ Ὁμήρου εἰς
Συρακούσας.

Τηλαυγῆς, ύιὸς καὶ διάδοχος τοῦ Πυθαγόρου.

Ἀρίμνης, ύιὸς τοῦ αὐτοῦ . . } Φιλόσοφος.

Μυνταρχος, ἄλλος ύιὸς του . . }

Κλεοβουλίνη Λινδία, ποιήτρια.

O. Ἐλλάνικος Λέσβιος . . .	}	Ισορικοί.
Δαμάσιος Σιγειεὺς . . .		
Ξενομήδης χίος . . .		
Βίων Προικονήσιος . . .		
- Εάνθος Λυδός . . .
- K. Ξενιάδης Κορίνθιος, φιλόσοφος πνευματικός.
- K. Ἰππόδικος ἐκ χαλκίδος, ποιητὴς μουσικὸς, ἀγωνιζόμενος τῆς μουσικῆς.
- K. Μελισσὸς Σάμιος, φιλόσοφος ὑλοζωϊκός.
- Βάθρος ἐκ Μεσσάνης, ποιητής.
- P. Πέγρης Ἀλικαρνασσεὺς, γραμματικὸς καὶ ποιητής, συγγραφεὺς βατραχομομαχίας.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΑΙΩΝ. ΙΙΙ. X.

'Απὸ 500, ἕως 400.

- A. Αἰσχύλος Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.
 Ἀγάθαρχος, Σκηνικὸς ἀρχιτέκτων.
 Πρατέος Φλιάτιος, Τραγικὸς ποιητής.
 K. Δίομος Συρακούσιος, ποιμενικὸς ποιητής.
 Μύρτις ἐξ Ἀυθηδῶνος, λυρικὴ ποιήτρια.
 P. Ὦκελλος ὁ Λευκανός, Ηὐθαγόρειος φιλόσοφος.
 K. Ἀλκαιίων Κροτωνιάτης, φιλόσοφος καὶ ἴατρος.
 Τελεσῆς, ὑποκριτὴς παντομίμος.
 O. Βροντίνος Μεταπόντιος, Ηὐθαγόρειος φιλόσοφος.
 O. Ἐκαταῖος Μιλήσιος . . . } Ισορικοί.
 Θεαγένης ἐκ Ρηγίου . . . }
- Σκυλλίας Σκιωναῖος, κολυμβητής.
 O. Κόρινα Ταναγραία, λυρικὴ ποιήτρια.

'Ονατᾶς Αἰγινῆτης . . . .
 Καλλιτέλης μαθητὴς του . . . .
 Γλαυκίας συμπολίτης του . . . . } 'Αγαλματοποιοί.
 'Ηγυσίας Ἀθηναῖος . . . .
 'Αγελάδας Ἀργεῖος . . . .
 Εὐφορίων Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Αἰσχύλου } Τραγικοὶ ποιηταί.
 Φιλοκλῆς ἄλλος του υἱός . . . .
 Τεμαγόρας ἐκ χαλκίδος· νικητὴς εἰς πρώτου ἀγῶνα τῆς ζωγρα-
 φίας, εἰς Δελφούς.

Πανοῖνος Ἀθηναῖος, ἀνταγωνιστής του ζωγράφος.

O. Πανύσσις Ἀλικαρνασσεὺς, ποιητὴς ἐπικός, καὶ γυναι-
 λογικός.

A. Πίνδαρος Θηβαῖος, λυρικὸς ποιητὴς.
 Καλλίας Ἀθηναῖος, κωμικὸς ποιητὴς.
 Ξενόδημος, ὁρχηστὴς παντομέμπος.
 Εὐγαίων Σάμιος . . . .
 Δηϊόχος Προικονόσιος . . . .
 Εὐδαιμῶν Ηάριος . . . . } 'Ισορικοί.
 Δημοκλῆς Φιγαλαῖος . . . .
 Μελησαγόρας χαλκηδόνιος
 Χιονίδης Ἀθηναῖος, ποιητὴς κωμικός

K. Αρπαλος, Αἰρονόμος, εὑρετὴς τοῦ ἐκκαιδεκατηρικοῦ κύκλου.
 Καλλίερατος Σάμιος, διορθωτὴς τοῦ Ἰωνικοῦ ἀλφαριταρίου.

O. Αρίφρων Σικυώνιος, λυρικὸς ποιητὴς.

K. Οίνοπιδης χῖος, φιλόσοφος, μαθηματικός, ἀσρονόμος, καὶ
 εὑρετὴς τοῦ Ζωδιακοῦ.

Φαιαξ Ἀκραγαντῖνος, ἀρχιτέκτων.

Διονύσιος Μιλήσιος . . . . } 'Ισορικοί.

O. Φερεκύδης Λέσβιος . . . .

Κ. Ἰαίτας Συρακούσιος, ἀσρονόμος, πρώτος ποιητής τοῦ παρόντος τοῦ κόσμου συζήματος.

Στόμιος		'Αγαλματοποιοί.
Σῶμις		
'Αναξαγόρας Αἰγινήτης		

Σίμων αυτοπολίτης του
'Αρχιας Κορίνθιος, ἀρχιτέκτων.

Ο. Σώφρων Συρακούσιος, Ποιητής κώμικὸς καὶ μιμογράφος.

Κ. Λευκίππος Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος, Ἀσρονόμος καὶ φυσικός.

Διογένης ἐξ Ἀπολλωνίας, φιλόσοφος, φυσικός, καὶ ῥήτωρ.

Π. Σκύλαξ ἐκ Καρυάνθης, συγγραφεὺς περίπλου.

"Ιππαῖος Μεταπόντιος, Πυθαγόρειος φιλόσοφος.

Κ. Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, φιλόσοφος, αἵρεσιάρχης τῆς Ἐλεατικῆς.

Κ. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης . . . | Φιλόσοφοι.

Μητρόδωρος χίος μαθητής του

Λάμπρος Ἐρυθραιός, ποιητὴς μουσικός.

Ξάνθος Ποιητὴς λυρικός.

Βίων Ἀβδηρίτης, μαθηματικός.

Διονύσιος ἐκ ῥηγίου . . . | 'Αγαλματοποιοί.

Γλαῦκος ἐκ Μεσσαΐνης . . .

Α. Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος, Τραγικὸς ποιητής.

Κ. Κόραξ Συρακούσιος, ῥήτωρ, πρώτος ἔγραψις περὶ διαλεκτικῆς, καὶ ῥητορικῆς.

Τιτίας Σικελιώτης, μαθητής του.

Στησίμβροτος Θάσιος, ισορικός.

Ηρωταγόρας Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος ελεατικός.

Ο. Ξίναρχος Συρακούσιος, ποιητὴς μιμογράφος.

Ο. Ἄχαιος Ἐρετρίευς, ποιητὴς τραγικός καὶ σατυρικός.

'Ιππίας Ἐλεάτης, φιλόσοφος, καὶ ποιητής.

Ο. Χάρων Λαμψκηνός, ισορικός.

- 'Ιόφρων Ἀθηναῖος, υἱὸς τοῦ Σοφοκλέους, ποιητὴς τραγικός.
 'Αριστόδημος Θηβαῖος . . . } 'Αγαλματοποιοί.
 Σωκράτης συμπολίτης του . . . }
- Κ. Ἰππόδαμος Μιλήσιος, ὀρχιτέκτων.
 Μ. Ἐμπεδοκλῆς Ἀκραγαντῖνος, φιλόσοφος, καὶ ποιητής.
 Ο. Καλλικρατίδης ἀδελφός του. Πιθαγόρειος φιλόσοφος.
 Παυσανίας Γελῶς, ἰατρός.
 Τελέσιλλα Ἀργεία, ποιήτρια.
 "Ακρων Ἀκραγαντῖνος, ἰατρὸς ἐμπαιρικός.
 Ο. Πραξιτέλη Σικουωνία, διζυραμβικὴ ποιήτρια.
 Εύριφρων Κυνίδιος, ἰατρός.
 Η. Ηρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς, ἱσορικός.
 Τίμων, ὁ ἐπικληθεὶς Μεσάνθρωπος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος.
 'Ελάδας Ἀργεῖος, ἑρμογλύφος.
 'Αρίσαρχος Τεγεάτης, τραγικὸς ποιητής.
 Ηρόδικος κείος . . . . . }
 ΙΙ. Γοργίας Λεοντῖνος . . . . . }
 Πῶλος Ἀκραγαντῖνος . . . . . } Ρήτορες, ἢ σοφισταί.
 ΙΙ. Ἀλκιδάμας ἐκτῆς ἐν αἰσλίδι Αἴλειας.
 Θεόδωρος Βυζάντιος . . . . . }
 Α. Ἰπποκράτης Κίῶν . . . . . }
 Θεσσαλὸς ύιός του . . . . . } Ιατροὶ κλινικοί. ἢ ε-
 Πολύθιος γαμβρός του . . . . . } βευνυταί.
 Δέξιππος Κίῶν, μαθητὴς του . . . . . }
 'Απολλώνιος, ἄλλος μαθητὴς του . . . . . }
 Πλησιάρχειος Θετταλός, ποιητὴς ὑμνογράφος, καὶ ἐκδότης τοῦ
 'Ηροδότου.
 Α. Εὐρεπίδης Ἀθηναῖος . . . . . } Τραγικοί ποιηταί.
 Ο. Αγάθων συμπολίτης του . . . . . }

Μάγυνς	Κωμικοὶ ποιηταί.
Ο. Κράτης Ἀθηναῖος .	
Ο. Εὔπολις συμπολίτης του .	
Ο. Κρατεῖνος ὄμοιώς .	
Ἀρισομένης	
Ο. Στησίχωρος ὁ νεός, Ἰμεράκος, ποιητής ἐλεγείων, καὶ ποι- μενικῶν.	
Ἀμέριξος ἀδελφός του, μαθηματικός.	
Φρύνης Μιτυληναῖος, μουσικός.	
Περικλῆς Ἀθηναῖος	'Ρήτορες.
Κέφαλος ὄμοιώς	
Ἐφιάλτης ὄμοιώς	
Ἡρόδικος ἐκ Σπλυμβρίας, ἱατραλειπτικός.	
Ἀσπασία Μιλήσια, ποιήτρια, καὶ σοφίστρια.	
Κ. Φειδίας Ἀθηναῖος. Ἐρμεγλύφος.	
Μύος χαλκογράφος.	
Κόροιβος	'Αρχιτέκτονες.
Μενεσικλῆς	
Ξενοκλῆς Ἀθηναῖος	
Μεταγένης ἐκ Ευπέτης, κώμητης Ἀττικῆς	
Καλλικράτης	
Ίκτηνος	
Καρπίων	
Κ. Ἐρμότιμος Κλαζομένιος, φιλόσοφος μοναδικός.	
Φιλοκλῆς Ἀθηναῖος, ὁ ἐπικληθεὶς χολὴ, ποιητής κω- μικός.	
Ἀρτέμων Κλαζομένιος, μηχανικός.	
Μυρμηκίδης Μιλήσιος, γλύπτης τῶν ἐλεφαντίνων ὅσων.	
Κ. Ἀναξαγόρας Κλαζομένιος, φιλόσοφος.	

'Αλκαμένης	'Αθηναῖος	. . .	} ἀγαλματοποιοὶ τοῦ σχο-
'Αγοράκριτος	Πάριος	. . .	
Κρείτιας, ὁ ἐπικλητεῖς	Νησιώτης, ἔρμογλύφος		
Κυδίας	'Αθηναῖος, 'Ράτωρ.		
Δίψιου	'Αθηναῖος Μουσικός.		
'Ακράγας,	χαλκογράφος.		
'Ασκέλαχος	Μιλήσιος, φιλόσοφος.		
'Ερμοκράτης	Συρακούσιος, ρήτωρ.		
O.	'Ιων χίος, ποιητὴς ἐλεγειακὸς, καὶ τραγικός.		
	Κρατύλος, μαθητὴς τοῦ Ἡρακλείτου.		} φιλόσοφος.
	'Ερμογένης, μαθητὴς τῆς Παρμενίδου.		
K.	Σωκράτης ἐκ τῆς ἐν Ἀττικῇ Ἀλωτεκῆς, φιλόσοφος.		
	Βάτταλος 'Εφέσιος, ποιητὴς ἐρωτικός, καὶ μουσικός.		
II.	'Αντιφῶν 'Αθηναῖος	. . . . .	'Ρήτορες.
	Θρασύμαχος Χαλκιδόνιος	. . . . .	
	Πολυκράτης 'Αθηναῖος	. . . . .	
A.	'Αρισοφάνης 'Αθηναῖος, ποιητὴς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας.		
	Λεσβώναξ 'Αθηναῖος, 'Ρήτωρ.		
O.	Φρύνικος	. . . . .	Ποιηταὶ κωμικοί.
	Στράτις	. . . . .	
O.	Φιλωνίδης 'Αθηναῖος	. . . . .	
O.	Φερεκράτης συμπολίτης του	. . . . .	
O.	Πλάτων ὄμοιός	. . . . .	
	Τηλεκλίδης ὄμοιός	. . . . .	
O.	Θεόπομπος ὄμοιός	. . . . .	
	Νικήρατος 'Αθηναῖος, ποιητὴς ἐπικός.		
II.	'Ανδοκίδης ὄμοιός	'Ρήτωρ.	
II.	Θουκυδίδης ἐκ τῆς ἐν Ἀττικῇ Ἀλικοῦντος, ἴσορικός.		
	"Αρατος'Αθηναῖος, υἱός τοῦ 'Αρισοφάνους		Ποιηταὶ κωμικοί.
	Φιλαιτέρος ἄλλος υἱός του	. . . . .	

	Νικόφρων	Ποιηταὶ κωμικοί.
	Νικοχάρος	
	Θεόφελος	
"Αρχιππος		
Σαναρίων.		
	Μύρτιλος Ἀθηναῖος.	
	"Ερμιππος ἀδελφός του.	
II.	Λυσίας Ἀθηναῖος, Ρήτωρ	Ἄσρονέμοις.
	Φαίνος συμπολίτης του	
K.	Μέτων, ὁμοίως, μαθητὴς τοῦ τελευταίου	
	εὐρετὴς τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος.	
	Εὔκτημον Ἀθην.	
	Θεόδωρος Κιονιαῖος	Μαθηματικοί.
K.	Ιπποκράτης χίος	
	"Αντίμαχος Κολοφώνιος, ποιητὴς ἐπικός.	
O.	Θεόφιλος Ἐπιδαύριος, ἰατρὸς, καὶ ποιητὴς ἐπικός.	
O.	Ἔγιμων Σάξιος, ποιητὴς τραγοῦ, καὶ παρῳδιστής.	
	Χοιρίλλος Σάμιος, ποιητὴς, καὶ ισορικός.	
K.	Πολύκλειτος Ἀργεῖος, ἀγαλματ. καὶ ἀρχιτ.	
	Φράδημων Αἴγειος	
	Γοργίας	Ἐρμογλύ.
	Κάλλων ἐξ Ἡλίδος	
K.	Μύρων ἐλευθεράτος	
	Ηερῆλιος	
	Πυθαγόρας ἐκ Ρηγίου	
O.	Τιμοκρέων Ρόδιος, ποιητὴς, κωμικ. καὶ σατυρ.	
	Θεόφραστος ἐκ Ηιερίας, Ἰατρός.	
	Νικόδηρος ἐκ Μαντινείας, νομοθέτης αὐτῆς.	
	Διαγόρας Μῆλιος, φιλός Ἐλεατικός.	
O.	Εὐνυας Πάριος, ποιητ. ἐλεγγεια. καὶ γυναικολογ.	

Σεμιωνίδης Μήλιος, ποιητ. καὶ γραμματε.

Διοκλῆς Συρακούσιος νομοθέτης αὐτῶν.

Η. Ἐπίχαρμος Κῶος, ποιητ. κωμικ. φιλόσοφος Ηυθαγόρειος, καὶ διορθωτὴς τοῦ Ἀλφαβηταρίου.

Κράτιππος, Ἰσορικός.

Πελύγυνωτος Θάσιος, ζωγράφος.

Τίρων α'. Συρακούσ. ἀγρογράφος.

Ἐρμων, Θαλασσοπόρος.

Κλειτόδημος, ἰσαρικός.

Ἀλεξίς Σεκυώνιος . . . .

Ἀσωπόδωρος Ἀργείος . . . .

Ἀριζεύδης . . . . .

Φρύνων . . . . .

Δείνων . . . . .

Ἀθηνόδωρος Κλιτώρειος . . . .

Δαρμίας συμπολίτης του . . . .

Μίκων Ἀθηναῖος . . . . .

Δημόφιλος Ἰμεραῖος . . . . .

Νησίας Θάσιος . . . . .

Γόργασος Σικελιώτης . . . . .

Τεμχρήτη Θυγάτηρ τοῦ Μίκωνος . . . .

Λύκιος υἱὸς τοῦ Μύρωνος . . . .

Ἀντιφάνης Ἀργείος . . . . .

Ἀγλαοφῶν Θάσιος . . . . .

Κηφισόδωρος . . . . .

Φρύλλος . . . . .

Εὐνίων Ἐφέσιος . . . . .

Ηαύσων συμπολ. . . . .

Διονύσιος καλοφῶνος . . . . .

Ἐρμογλύ. τοῦ σχολείου τοῦ Πολυκλείτου.

Ζωγράφοι.

Ἐρμογλύ.

Ζωγράφοις.

Ζωγράφοις.

Κάνθαρος Σικυώνιος	}	Ἐρμογλύφοι.
Κλέων αὐτόθεν . . .		
Αὐτοκλῆς Ἀθηναῖος, ῥήτωρ.	}	
Νικάνωρ Πάριος . . .		
Ἀρκεσίλαος ὄμοι . . .	}	Ζωγράφοι.
Λύσιππος Αἰγινήτης . . .		
Βριέτης Σικυών . . .		

- O.** Κρείτιας Ἀθην. ποιητ., καὶ ῥήτωρ.
 Κλεοφῶν ὄμοι. ῥήτωρ.
 Χαιριφῶν Σφύττιος ἐν Ἀττικῇ, Τραγ. ποιητ.
 Θηραμένης Κῶος, ὁ ἐπικληθεὶς Κόζαουρνος ῥήτωρ.
 Καρχίνος Ἀθηναῖος, τραγε. ποιητ.
 Θεαίτητος, ἀξρονόμ. καὶ μαθηματικός.
 Τελέστης Σελινούντιος, ποιητ. διδυραμβ.
 Πολύκλειτος λαρισσαῖος, ἰσορικός.
 Ἀρχίνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, γραμματικός, καὶ διερθωτὸς τοῦ Ἀττικοῦ Ἀλφαβηταρίου.
 Θεοδάμας Ἀθην. ῥήτωρ.
 Μυησιγείτων Σαλαμίνος, εὑρετὴς τῶν πεντήρεων (1).
 Μιθαίκος Συρακούσ. σοφιστ., ποειτής, καὶ συγγραφεὺς περὶ φαγητῶν.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΑΙΩΝ. ΠΡ. X.

'Απὸ 400, ἕως 300.

- K.** Φιλόλαος Κροτωνιάτης, φιλόσ. Πυθαγόρειος, καὶ ἀστρονόμος.
 Εὔρυτος Μεταπόντιος, μαθητὴς τοῦ } Φιλόσοφοι.
 Κλεινίας Ταραντίνος . . . . }

- Ίσιαος Κολοφώνιος, μουσικός.
 Μέλιτος Ἀθηναῖος, ποιητὴς, καὶ φιλόσ.
 Ναυκύδης Ἀργείος . . .
 Διομένης . . . . .
 Πάτροκλος Κροτωνιάτης . . .
 Τηλεφάνης Φωκαῖος . . .
 Κάναχος Σικυώνιος . . .
 Ἀρισοκλῆς ἀδελφός του . . .
K. Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος, ζωγράφος.
K. Χερσίφων Κινώσσιος . . .
 Μεταγένης ὥνος του . . . } Αρχιτέκτονες.
M. Ἀρχίστρατος Συρακούσιος, ὁ γράψας τὴν γαστρονομίαν,
 ποίημα περὶ ὄφαρτιτικῆς.
P. Τίμχιος Λεκρός, Πυθαγόρειος φιλόσ.
 Σίμων Ἀθηναῖος. Πρῶτος ἔγραψε περὶ ἱππευτικῆς.
 Ἀλκιβιάδης Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, ῥήτωρ.
K. Ζεῦξις ἐξ Ἡρακλείας . . .
K. Παρράσιος Ἐφέσιος . . .
K. Τίμανθος Κύθνιος . . .
 Ἀνδροκύδης Κυζικηνός . . . } Ζωγράφος.
 Εὐκενίδης Σικυώνιος . . .
 Εὔπομπος συμπολίτης του . . .
 Διογένης Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγικός.
 Ἀνδροκλῆς Πιττεὺς ἐν Ἀττικῇ, ῥήτωρ.
 Νικόστρατος, ὥνος τοῦ Ἀρισοφάνους, ὑποκριτὴς, καὶ χω-
 μικὸς ποιητὴς.
 Καλλιπέδης, ὁ ἐπικληθεὶς Πιθηκός ὑποκριτὴς κωμικός.
K. Σωτάρης Ἀθηναῖος, ποιητὴς τῆς μεσαίας κωμῳδίας.
 Ὁρθαγόρας Θεοβαῖος, μουσικός.

(1) Μή πέγετε σειρὰς κωπίων.

Νικοχάρης, ποιητής παρῳδίεσσι, συγγραφεὺς τῆς Δηλεῖδος.
Π. Αἰσχύνης Ἀθηναῖος, φιλός. τοῦ σχολείου τοῦ Σωκράτους.
'Αντισθένης Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκρ. καὶ ὀρχηγὸς
τῆς Κυνικῆς αἵρεσεως.

Κέβης	:	}	Ἀθην.	Φιλόσ. τοῦ σχολείου τοῦ Σωκρ.
Κρίτων	:	}		
Φαιδων ἐξ Ἡλιδος	.			
Σέμων Ἀθην.	.	.		

Σιμίας Θηβαῖος	.	.	
'Αριζοφῶν, ζωγράφος.			
Τεμόθεος Μιλήσιος, ποιητὴς διδύμων, καὶ μουσικός.			
"Ιων Ἐφέσιος, ράφψιδός.			

Εὐκλείδης Μεγαρεὺς, φιλός. τοῦ σχολείου τοῦ Σωκρ. ἀρ-		
χηγὸς τῶν ἐρισικῶν.		

"Εκφρυτος Συρακούσιος	Φιλόσ. Πυθαγόρ.	Διπλων ἐκ ῥηγίου
Διπλων ἐκ ῥηγίου	.	

Λεοδάμας Θάσιος, μαθηματικός.		
-------------------------------	--	--

M. Ἀρχύτας Ταραντῖνος, φιλός. μηχανικός, καὶ μουσικός.		
Νεόκλιτος, μαθηματικός.		

'Εχεκράτης Λοκρός. φιλός. Πυθαγ.		
Διογένης Σικυώνιος, ἴσορικός.		

Φιλόξενος Καδήριος, ποιητὴς λυρικὸς διδύμων. καὶ τραγ.		
--	--	--

O. Φίλισος Συρακούσιος. ρήτωρ καὶ ἴσορικός.		
Πολυκίδης, ζωγράφος, καὶ μουσικός.		

Ξεναγόρας Συρακούσιος. ναυπηγός.		
'Αντιγενίδης Θηβαῖος, μουσικός.		

O. Ἀναξανθρίδης Καμπαῖος, ποιητὴς τραγ. καὶ κωμ.		
O. Ἐφεππος . . .		Παιπταὶ κωμ.

O. Εὔθουλος . . .	{	Ἀθην. . .	{
--------------------------	---	-----------	---

O. Ἄμφις . . .	{		
-----------------------	---	--	--

- Ο. Ἐπικράτης Ἀμβρακιώτης . . . }
 Ο. Αναξίλας Ἀθην. . . . } Ποιεῖται κωμ.
 Κ. Σκόπτας Πάριος . . .
 Βρύσης . . . . }
 Τιμόθεος . . . . } Ερμογλύφ.
 Λεοχάρης . . . .
 Ἀρίστιππος Κυρηναῖος, φιλόσ. μιχθητής τοῦ Σωκράτους,
 καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Κυρηναϊκοῦ σχολείου.
 Ἀρέτη, Συγάπτη του, φιλόσοφος.
 Θεμισογένεινς Συρακούσιος, ισορικός.
 Πλεισάντης ἐξ Ἡλείδος, φιλόσ. μιχθητής τοῦ Φαιδωνος.
 Μ. Κρητίας Κυδίος, ἰατρὸς, καὶ ισορικός.
 Φυταῖος ἀρχιτέκτων.
 Τινίχος ἐκ χαλκίδος, ποιητὴς ὑμνογρά.
 Ἀναξίμαχος Μελίσιος, ισορικός.
 Παυσίας Σικυών. ζωγράφος.
 Ἀρχιππος Ταραντίνος . . .
 Ο. Ἰππαρχος Σικίτης . . .
 Ο. Εὐριφάντης Μεταπόντιος . . .
 Ἰππόδαμος ἐκ Θουρίου . . . } φιλόσ. Πυθαγόρειον.
 Εὔφημος Συρακούσης . . .
 Μυλλίχας Κροτωνιάτης . . .
 Τίμυχα Σπαρτιάτες, γυνήτου.
 Πάχμιος Μακεδών, ζωγράφος.
 Λυκομίδης Μαντινεὺς νομοθέτης τῶν Ἀρκάδων.
 Ἀρίστιππος ὁ ἐπικληθεὶς Μητροδιόχετος, ὥντος τῆς Ἀρί-
 της, φιλόσ.
 Θεόδωρος Κυρηναῖος, ὁ ἐπικληθεὶς "Ἄρεος.
 Μ. Διονύσιος Θηβαῖος, ποιητὴς Μουσικός.

- O.** Ὁνάρας Κροτωνιάτης . . . . . } Στιλίται Πυθαγόρειοι.
 Περέλαος ἐκ Θουρίου . . . . . }
 Κύλων Κροτωνιάτης . . . . . }
- P.** Λύσις Ταραχτένος, φιλότ. Πυθαγ. καὶ ποιητής διδακτικός.
 Πρόξενος Βοιώτιος, ρήτωρ.
 Εὐφράνωρ Καρίνθιος, ζωγρά. καὶ ἔρμογλ.
 Κυδίκας Κύθνιος . . . . . }
 Νικόμαχος . . . . . } Ζωγράφοι.
 Καλάδης . . . . . }
 Φελιξίων Λοχρός. Ιατρός.
 Λέων μαθηματικός.
 Ἔχίων . . . . . } Ζωγρά. καὶ ἔρμογλο.
 Θηρίμαχος . . . . . }
- *Αννίκης Κυρονυχίος, φιλότ. τοῦ σχολεί. τοῦ Ἀρισίππου.
- A.** Πλάτων Κολλυτεὺς ἐν Ἀττικῇ, ὀρχηγὸς τῆς παλαιᾶς Ἀ-
 καθημίας.
 Γλαύκων Ἀθην. ἀδελφός του, μαθητής τοῦ Σωκράτους.
 Θεογνής Ἀθην. ὁ ἐπικληθεὶς χιών. ποιητής τραγικός.
 Κάλλιππος Συρακούσ. ρήτωρ.
- P.** Ξενοφῶν Ἀθην. φιλότ. καὶ ἴσορικός.
K. Εὔδοξος Κυζίκιος, φιλότ. Ἀσρονό. καὶ μαθητ.
 Τιμωνίδης Λευκάδιος. ἴσορικός.
 Δίων Συρακούσ. φιλότ. μαθητ. τοῦ Πλάτ.
- P.** Ιποκράτης Ἀθην. ρήτωρ καὶ φιλότ.
 *Αρύκλας Ἡρακλεώτης . . . . . }
 Μέναιχμος . . . . . . } Μαθηματι.
 Δεινόσρατος ἀδελφός του . . . . . }
 Θεύδης ἐκ Μαγγυνίας . . . . . }
 *Ἀθήναιος ἐκ Κυζίκου . . . . . } Μαθηματι.
 *Ερμόγριδος Κολοφώνιος . . . . . }

Φθιππος Μεδυλιος, ἀστονο. και Γεωμετρος.		
'Ηροτης ὁ ἐπικληθεις Πειστείνατος		Φιλος. Κυρη-
'Αυτίπατρος Κυρηνιος		νατοι.
Εὐάντερος Μεσσήνιος, ισορικός . . .		
'Αισώλαχος	Ιεχ. τοῦ πολεού στοιβαγκού	
Μηχόπανος	Zωγράφοι, μαθηται του Παυσίου.	
'Αυτίδοτος	υοτ επιλοπτηρού	
Καλλικλῆς	ποιητης, φωνέλλου ψεύτης	
'Ελευθέριος Κυζικηνος, ἀσρονόμος.		
Πολυκλῆς Ἀθην.		
Κηφισόδοτος συμπ.	Αγαλματοπαιοι τοῦ σχολείου	
'Αρισογειτων	τῶν Ἀθηνῶν.	
'Τπατόδοτος		
Ευζουλιδης Μιλήσ. φιλος. και ισορι.	Α περιουσιας	
'Ερμίχης Μεθύμηνος	'Ισορικοι.	
'Αθηνης Συραχουτ.		
Τιμηλέων Κρονίθιος, νομοθέτης των Συραχουτ.		
Κέφαλος Κορίνθ. νομοδιδάσκαλος.		
Θεοδέκτης Φασιλίτης, ρήτωρ, και ποιητης τραγικός, μα-		
Θητης του Ισοχο.		
M. Θεόπομπος χιος, ισορικός . . .		
Ναυκράτης, ρήτωρ		
M. Εφορος Κυριακος, ισορικός . . .		
Κηφισόδωρος, ρήτωρ	Ἐκ τοῦ σχο-	
'Ασκληπιας Τρωγιλιος ἐν Σικελ.] ποιηται	λείου του Ισο-	
'Ασυδάμας Ἀθην.	Τραγ.	κράτους.
Λάκριτος Ἀθην. ρήτωρ		
'Αφαρεὺς Ἀθην. ρήτωρ, και ποιητης . . .		
Κόκκος Ἀθην	'Ρήτορες . . .	
Φιλίσκος Μιλήσ.		

Λαοδάμας, ἐξ Ἀκαρνανίας, φύτωρ .	Ἐκ τοῦ σχολείου
Ἀνδροτίων φύτωρ, καὶ ὀγρογράφος .	Γοῦ Ισοκράτους.
Ζωῦλος Ἀμφιπολίτης, φύτωρ, κριτικός, καὶ γραμματής.	
Πολύδος Θετταλός, μυχανικός.	
Εὐφαντος ὄλυνθιος, φίλος. καὶ ἴσορ.	τεράστιος
Δεονυσίοδωρος Βοιώτιος .	τεράστιος
Ἀνάξις συμπολίτης του .	Ἰσορεκοί
Φαλέας χαλκιδόνιος, πολιτικός.	τεράστιος
Ἴφικράτης Ἀθην. φύτωρ.	τεράστιος
Μυντίθεος ὄποιντιος, φάψιοδός.	τεράστιος
Χάρης, Πάριος .	Ἀγρογράφος.
Ἀπολλόδωρος Λήμνιος	τεράστιος
Κ. Πραξιτέλης Ἀθην. Αγχαλματογ.	τεράστιος
Π. Λυκοῦργος Ἀθην. .	Πύρορες.
Π. Ἰσαιος Χαλκιδέως .	
Π. Σπεύσιππος Ἀθην. . .	
Φίλιππος ὄποιντιος, ἀσρονόμος .	Φίλος. τοῦ σχολ. τοῦ
Ἀμυκλαῖος Ἡρακλεώτης .	Πλά.
Ἐστιατος Περίνθιος .	
Ἐρασος Σκήψιος . . .	
Μυντίσρατος Θάσιος .	
Κωρίσκος συμπολίτης του .	
Τεμόλαος Κυζικηνός . . .	Φίλος. τοῦ σχολ. τοῦ
Εὐάγων Λαμψακηνός . . .	Πλάτ.
Πειθων Αἰνειας . . .	
Ἡρακλείδης συμπολίτης του .	
Ἴππόταλος Ἀθην. . . .	
Κάλλιππος αὐτ. .	
Λαοθένεια Μαγνησίας . .	
Ἀξιοθέα Φλιουντίς . .	Πλατωνικαὶ φίλοι.

- Νεοπτόλεμος, ύποκρίτης τραγού. ποντική ποντικότυπη
 II. Αἰγαίας Στυμφάλιος, τακτικός.
 II. Παλαιόφατος Ἀθην. μιθολόγος. αστερική ιστοριοτυπη
 Σαννίων Ἀθην. μουσικός. διορθωτής τῶν χορῶν εἰς τὴν
 τραγῳδίαν.
 Παρημπούων } Τποκρίται.
 Φελήμων } Επτάποτος πλεονταρχος την πόλεων
 Ἐρμόδωρος Συρακούσ. μιθητής τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἐκδό-
 της τῶν συγγραμμάτων του.
 Καλλίσρατος Ἀθην. ῥήτωρ.
 Μενεκράτης Συρακούσ. Ιατρὸς ἐμπειρούς.
 Κρετόβουλος, ιατρὸς χειρουργος.
 Ἀριεσοφῶν Ἀξινιεὺς ἐν Ἀττικῇ, ῥήτωρ.
 Ἡρόδωρος Ἡρακλεώτης ζωολόγος.
 Βρίσων ὑιός του, σοφιστός.
 Ἀσκληπιόδωρος
 Θεόμυντος . } Εσχατοι ζωγράφ. τοῦ σχολ. τῆς Στίκω.
 Μελάνθιος . } Επιτηδευκός
 Τηλεφάνης Μεγαρεὺς, μουσικός.
 Συέννεσις Κύπριος, ιατρὸς φυσιολόγος.
 A. Δημοσθένης Ηαιανεὺς ἐν Ἀττικῇ
 II. Τπεριόδης Κολλυτεὺς ἐν Ἀττικῇ
 II. Αἰσχίνης Ἀθην. . . .
 Εὐβουλος Ἀναφλύσιος ἐν Ἀττικῇ
 II. Δημάδης Ἀθην. . . .
 II. Δείναρχος. Κορίνθ. . . .
 Λεπτίνης Ἀθην. . . .
 Μοιροκλῆς Σαλαμίνος . . .
 Στησίφρων Ἀναφλύσιος . . .
 Ηολύευκτος Σφύτης . . .
 Φελίνος Ἀθην. . . .

- Π. Αὐγόλυκος Πιτανεὺς, φυσικὸς καὶ ἄσρος.
 Πραξαγόρας Κῶος, ἰατρός.
 Κλειτόμαχος Θουρίος, ῥήτωρ.
 Ἀρχέθουλος Θηβαῖος, ποιητὴς λυρικός.
- Ο. Κρίτων Αἰγαῖος, φιλός. Πυγαθόρ.
 Σωσικλῆς Συρακούσης, ποιητὴς τραγοῦ.
 Θεόδωρος, ὑποκριτὴς κωμικός.
- Πῶλος . . .
 Μηνίσκος } Τποκριταῖ.
- Χίων ἐξ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, φιλός. Πλατωνικός.
 Διούδωρος ὁ ἐπικληθεὶς Κράνος, Ἰατταῖος φιλός.
 Στιλπών Μεγαρεὺς, φιλός, μαθητὴς τοῦ Εὔκλειδου.
 Ξενόφιλος τῆς ἐν Θράκῃ χαλκιδικῆς }
 Ἐχεκράτης Φλιούντιος . . .
 Φάντων συμπολίτης του . . .
 Διοκλῆς ὄμοιός . . .
 Ηόλυμπης ὄμοιός . . .
 Πυθίας Ἀθηναῖ, ῥήτωρ.
 Δίνων, ισορικός.
 Ξενοκράτης χαλκιδόνιος, φιλός. πλατωνικός.
- Π. Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης, φιλός. ἀρχηγὸς τοῦ περιπατητικοῦ σχολείου.
 Ἀναξιμένης Λαριψακνὺς, σοφιστὴς ἐκ τοῦ προχείρου, καὶ ισορικὸς σατυρικός.
 Διογένης Σινωπεὺς, φιλός. κυνικός.
- Κ. Ἡρόφιλος χαλκιδόνιος, ἀνατομικὸς ἰατρός.
 Νεόφρων Σικουώνιος, ποιητὴς τραγικός.
 Τεμόθεος Θηβαῖος . . .
 Ἀγίνωρ Μετυληνύχιος . . .
 Πυθαγόρας Ζεχύνθιος . . .
- } Μουσικοί.

'Εσασοκλῆς	{	Μουσικοί.
'Επίγονος		
Δωρίων		
O. Φιλιππίδης Αθην. ποιητής κωμικός.		
K. Απελλῆς Κώστ. ζωγράφ. και συγγραφεὺς πολλῶν πραγμάτειῶν περὶ ζωγραφικῆς.		
K. Αρισεῖδης Θηβαῖος	{	
K. Πρωτογένης Καύνιος	{	
'Αντίφιλος Ναυκρατιώτης	{	Ζωγράφοι.
Nekias Αθην.	{	
Νικοφάνης	{	
'Αλκίμαχος		
Φέλινος Κώστ. ιατρὸς ἐμπαιρικός.		
Δημόφελος, ύιος τοῦ Ερόρου, ισορικός.		
K. Κάλιππος Κυζικηνὸς, ἀσρονόμος, ποιητὴς νίου κύκλου.		
Βάκχιος Ταναγραῖος, ιατρὸς, και ἔξηγητὴς τοῦ ἵπποκρ.		
Eἰρήνη	{	
Καλυψὼ	{	Γυναικεῖς Ζωγράφοι.
'Αλκισθένη	{	
'Αρισαρήτη	{	
Μενεκράτης ἐλαῖτης, Θαλασσοπόρος Γεωγράφος.		
Φωκίων Αθην. φιλόσ. και ῥήτωρ.		
Μόνιμος Συρακούσ. φιλόσ. κυνικός.		
Μαρσίας Πελλαῖος, ισορικός.		
O. Καλλισθένης ὄλυνθιος, μαθητὴς τοῦ		
'Αρισοτέλους, ισορ.	{	'Εκδόται τοῦ Ομ.
'Αλέξανδρος ὁ Μέγας	{	
'Ανάξαρχος Αβδηνίτης φιλόσ., κυνικός	{	

II. Ἀριστόκενος Ταραντίνος, μουσικὸς, καὶ πολυγράφος.

Οὐντίκριτος Αἰγυπτίνης, φιλότ. κυνικός, καὶ ἴσορη.

Αλεξίς Θουρίος, ποιητὴς κωμικός.

Απολλώνιος Μύνδιος, ἀστρονόμος.

Φανίας Ἐρέσιος, ἴσορεκός, καὶ φυσικός.

Αντιφάνης Δήλιος, φυσικός.

Ἐπιγένης Ρόδιος, ἀστρονόμος.

Κράτης Θηβαῖος . . .

Ιππαρχία Μαρωνίς γυνήτου

Φιλόσ. κυνικός.

Μητροκλῆς ἀδελφός της .

Φιλιππος Ἀκαρνάν. Ιατρός.

Κλέων Συρακούσ. γεωγράφ.

Δημοχάρης Ἀθηναῖος, ἥτιωρ καὶ ἴσορεκός.

Μένυττος Φοινίκιος, φιλός. κυνικός.

Διόγυντος . . .

Βούτων . . . Γεωγραφικοὶ γεωμέτραι.

Νικόβουλος .

Χαιρείας Ἀθην. Μηχανικός καὶ ἀγρογράφος.

Διέδης μηχανικός.

Ἀθηνόδωρος .

Θεσσαλός . . . Τποκριταὶ τραγικοί.

Λύκων Σκαρφαῖος, ὑποκριτὴς κωμικός.

Πυργοτελῆς, χαλκογράφος.

Θρασίας Μαντινεὺς, Ιατρός.

O. Αντιφάνης Ρόδιος, ποιητὴς κωμικός.

Μενέδηρος Ἐρετρίευς, φιλός. μαθητὴς τοῦ Σίλπωνος.

Δεινοκρότης Ἀρχιτέκτων.

K. Ζήνων Κετείος, φιλός. αἱρεσιάχης τῆς Στωϊκῆς.

Περσέος Κετείος δοῦλός του, φιλός. καὶ γραμματικός.

Ἀλεξίνος ἐξ Ἰλιδος, φιλός. ἀνταγωνιστὴς τοῦ Ζήνωνος.

Μενέδημος ἐκ Κολότης, φιλός. κυνικός.	
Φίλων δοῦλος τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπολογητὴς τῶν φίλων.	
Χρύσιππος Κνίδιος, Ἰατρός.	
Πολέμαρχος Κυζίκηνος, ἀσρονόμος.	
K. Λύσιππος Σικυώνιος	} Αγαλματοποιοί.
K. Λυσίστρατος ὄμοιος	
Σθένης Ὁλύνθιος	
Εὐφρονίδης	
Σώστρατος χίος	
Ἴων	
Σιλανίων Ἀθην.	
Εὐδημος Ῥόδιος, ἀσρον. ἴσορ. γεωμέ. καὶ φυσικ.	
M. Νέαρχος Κρῆς, Θαλασσογεωγράφος.	
Ιφιππος Ὁλύνθιος, Ἰσορικός.	
Ἀλεξίας, Ἰατρός.	
Ἀνδροσθένης Θάτιος, περιηγητὴς γεωγρ.	
Ιέρων ἐκ Σόλων, Θαλασσοπόρος.	
Κριτόδημος Κώος, Ἰατρός.	
Θρασίμαχος Κορίνθιος, φιλός.	
Κλείταρχος ὥιὸς τοῦ Δίνωκος, Ἰσορ.	
K. Καλλίας Ἀθην. μεταλλαυργός.	

ΤΡΙΤΟΣ ΑΙΩΝ ΠΡ. Χ.

· Απὸ 300 ἕως 260.

Π. Θεόφραστος Ἐρίσιος, φιλός. καὶ φυσικ.

Δημοκλῆς Ἀθην. μαθητὴς του βότιωρ.

Κλέαρχος ἐκ Σόλων, φιλός. περιπατητικός, ἀνατομ. καὶ φυσικ.

Μ. Μένανδρος' Αθηναῖ.

Μ. Φίλημου ἐκ Σόλων

Ο. Απολλόδωρος .

Ποιεται τῆς νέας κωμῳδίας.

Κερκίδης Μεγυλοπολίτης, νομοθέτης, καὶ ποιητής.

Ἀγνων, ἡ Ἀγνωνίδης, Αθην. φύτωρ.

Τεσιφράτης Σικυών.

Ζεῦξις μαθητής του

Ἀγαλματοποι. μαθητής τοῦ Λυσίπ.

Ιαΐδης . . .

Αρισόβουλος Ισορικός.

Σάτυρος Αρχιτέκτων.

Καλλικένης μηχανικός.

Αρίστων χέος . . .

Ηριλλος Καρχηδονίος

Σφαιρος ἐκ Βοσπόρου

Αθηνόδωρος ἐκ Σόλων

Φιλωνίδης Θηβαῖος

Κάλιππος Κορίνθιος

Ποσειδώνιος Αλεξανδρεὺς

Ζήνων Σιδώνιος .

Φίλος. μαθηταὶ τοῦ Ζήνωνος.

Κ. Πύρρων Ηλιδειος ἀρχηγὸς τοῦ σκεπτικοῦ σχολείου.

Στράτων ὁ ἐπικληθεὶς φυσικὸς, Λαμφακινός φίλος.

Κράντωρ ἐκ Σόλων, φίλος. Πλατωνικός.

Μ. Ηράκλειτος Πόντιος, φίλος. καὶ ισορ.

Διοίλλος Αθην. ισορ.

Πάμφιλος Αμφεπολίτης, γραμματικός, καὶ ἀγρογράφος.

Πολέμων Αθην. φίλος. Πλάτων.

Λύκιον Τρωαδίτης, φίλος. περιπατητ.

Κ. Πυθείας Μασσαλιώτης, ἀσρονό. Θαλασσοπόρ.

Μ. Επίκουρος Γαργυρίτιος ἐν Αττικῇ, φίλος. καὶ αἱρεσιάρχης.

Πτολεμαῖος ὁ τοῦ λάγου . . .

Καλλίας Συρακούσ.

Ισορικοί.

Λεόντιον . .	{	'Εταῖραι καὶ φίλοι. Ἐπικούριαι.
Μαρμήριον . .		
Ηδεῖα . .		
Ἐρώτιον . .		
Νεκιδίον . .		
"Αντανδρος Συρακούσ. ἰσορ.		
O. Ἐρμηνιάναξ Κολοφών. ποιητὴς ἐλεγ.		
O. Μεγαθένης. περιηγητὴς γεωγρά.		
O. Τίμικιος Ταυρομένιος, ἰσορ.		
M. Λεωνίδας Ταραντίνος, ποιητὴς ἐπιγραμμάτων.		
O. Τίμων Φλιάσιος, μαθητὴς τοῦ Πύρρωνος, καὶ σατυρικὸς ποιητὴς.		
M. Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης, ἰσορ.		
Εὐρύλοχος Ἡλίδειος . .	{	Φίλος. μαθητὴς τοῦ Πύρρωνος.
Ναυσιφάνης τῆϊος . .		
Τερώνυμος Καρδίανος, ἰσορ.		
Ιππόνικος Ἀθην. αἰσρονό.		
"Ἐρμαχος Μιτυληναῖος. διάδοχος τοῦ Ἐπικούρου.		
Σάνδος . . .	{	Μαθηταὶ τοῦ Ἐπικούρου.
Ἀθήναιος . . .		
Πολύανος . . .		
Λεόντιος . . .		
Ίσομενεὺς . . .		
Θέμισα γυνήτου		
Μητρόδωρος . .	{	Διδακτοί.
Τιμοκράτης ἀδελφός του . . .		
Πολύσρατος γ'. Σχολάρχης του.		
K. Ἀρκεσίλαος Πιταναῖος, φίλος. ἀρχηγὸς τῆς Μεσαίας Ἀκαδημίας.		
Δημήτριος Φαληρεὺς, ῥήτωρ, καὶ φίλος. περιπατητικός.		
Πάγροκλος, Θαλασσοπόρος γεωγράφος.		
Τόμ. Ζ'.		12

Διογένης Ῥόδιος, ἀρχιτέκτων μηχανικός.

Κ. Χάρης Λινδεος, μαθητής τοῦ Λυσίππου, κατασκευασχῆς τοῦ
ἐν Ῥόδῳ κολοσσοῦ.

Λέων Βυζάντιος, ἴσορικός.

Κενέας Θετταλός φιλός. Ἐπικούρ.

Ψάων ἐκ Πλαταιῶν ἴσορ.

Π. Δικαίαρχος Μεσσήνιος, φιλός. ἴσορ. καὶ γεωγρά.

Ο. Σιμίας Ῥόδιος, ποιητὴς αἰνιγματικός, καὶ γραμματ.

Πίνθων Συρακούσ. ποιη. Τραγι.

Δαιμάχος, περιηγητής, καὶ ταχικός.

Ο. Δοσιάδης Ῥόδιος, ποιητὴς αἰνιγματικός.

Ἐπίμαχος Ἀθην. Μηχανικὸς ἀρχιτέκτων.

Φίλων, ἀρχιτέκτων.

Διονύσιος Ἡρακλεώτης, ὁ ἐπικληθεὶς Μεταθέμενος.
φιλός.

Μ. Διφέλος Σιενωπεὺς, ποιη. κωμικός.

Ο. Νόστις Λοκρά, ποιήτρια.

Ἀπολλωνίδης }
Κρόνιος . } Χαλκογράφοι.

Βίων Βορυσθενίτης, φιλός.

Σώπατρος Πάφιος, ποιητ. κωμι.

Καλλίας Ἀράδιος, μηχανικὸς ἀρχιτέκτων.

Ο. Φιληππᾶς Κώος, γραμματι. καὶ ποιη. ἐλεγεῖα.

Ο. Δαμόξενος Ἀθην. φιλός. Ἐπικούρ. καὶ ποιη. κωμι.

Μ. Κλεάνθης Ασσιος ἐν Αἰόλιδι, φιλός. σωϊκός, μαθητὴς τοῦ
Ζήνωνος. καὶ ποιητὴς ὑμεογράφ.

Π. Ἀρίσαρχος Σάμιος, ἄστρον.

Εὐτυχίδης Σικιών. }
Εὐθυκράτης . }

Λαῖππος . } Τελευταῖοι ἀγαλματοπ. τοῦ σχολ. τοῦ
Λυσίππου.

Τίμαρχος .   Κηφισόδωρος .   Πυρόμαχος . } Τελευταῖοι ἀγαλμάτωπ. τοῦ σχολ. τοῦ
Λυσίππου.

Κ. Ἐρασίδρατος Κώστ., ἐγγονὸς τοῦ Ἀριζοτέλους, Ἰατρὸς δογματ. καὶ ἀρχηγὸς τοῦ σχολ. τῆς Σμύρνης.

O. Διοκλῆς Καρύστειος, Ἰατρός.

Τεμοχάρης } , Ασρον.
· Αριστολός }

Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ποιη. γραμματ. καὶ ἐκδότης τοῦ Ὁμί.

Κ. Λακύδης Κυρηναῖος, ἀρχηγὸς τῆς νέας Ἀκαδημίας.

O. Ποσιδίππος Μακεδών, ποιητής κωμ.

O. Αυτήν Τεγέατις, ποιήστρια.

A. Εὐκλεῖδης, γεωμέτρης, ὀπτικὸς, καὶ ἀξοογός.

Τηλεκίνης Φωκαεύς . . . . } Μαθηταὶ τοῦ Λακοῦδ.
Εὔανθρος συμπολίτης του . . . }

Π. Δικόφρων ἐκ χαλκίδος, ποιητὴς καὶ γραμματεὺς.

Μυασίας Παταρεὺς, γεωγράφος.

Μ. Διόγειος Ἀδραμυττηνὸς, ποιητὴς ἐπιγραμμάτων

Σώσοντος Κυρίου, αὔγετέ.

Δυγχεὺς Σάμιος, Ισορ. καὶ κοιτικός.

M. Miltiades, Ιερός ἀπεστόλος.

II. Αγίους Καρύστους, Φυδικών, και Βεργάριων.

Digitized by srujanika@gmail.com

Kognīcijas un vairīgās.

Ο "Ηλύτες Σάνιας - πορτοφόλια επικοινωνίας"

Π. Αγαπητές Σάδων, πολιτεία της Εργασίας

8. Nuevas Nécticas, tanto en étimos como

II. Классификация языковых единиц по грамматическим признакам.

Великій Британії від Кайзера, якої погано.

Quince Nuevos países europeos

ΠΙΝΑΞ ΕΚΤΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

τὰ ὄνόματα τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν κατ' ἀλφαριθμού.

Εἰς τὸν προηγούμενον πίνακα τὰ ὄνόματα τῶν συγγραφέων, καὶ τεχνιτῶν διετάχθησαν κατὰ τὴν χρονολογίαν, ἐνταῦθα δὲ κατὰ ἀλφαριθμού, καὶ ἐσπειώθησαν εἰς τοὺς διαφόρους αἰώνας πρὸ Χριστοῦ. Ἐκρίναμεν εὐλογούν, ἵτε συνάπτοντες αὐτοὺς τοὺς δύο πίνακας, θέλομεν εὐκολύνεις εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας, καὶ γράφοντας τὰς ἀναζητήσεις. Ὅταν θέλωσιν ἰδῆντες πλαγίως τοῦ Σόλωνος τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα σ'. καὶ, θεωροῦντες τὸν προηγούμενον πίνακα, θέλουσιν εὗρη εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, ὅσοι ἔξησαν εἰς τὸν σ'. αἰώνα πρ. χ. ὅτε ὁ Σόλων εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους αὐτοῦ τοῦ καταλόγου, καὶ ἐπομένως ἥκμαζε τῷ 590 ἵτει πρ. χ.

'Ο ἀσεβίσκος, τεθειμένος εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ὄνομάτων, σημειεῖν τοὺς ια', ιβ', ιγ', ιδ', καὶ ιε'. αἰώνας.

A.

Οὔρη. καὶ ποιότ.						αἰών. πρ. χ.
'Αγάθαρχος ἀρχιτ.	.	.	.	.	.	ε'.
'Αγάθων ποιητὸς	.	.	.	.	.	ε'.
'Αγγελίων ἀγαλμα.	.	.	.	.	.	σ'.
'Αγαμένον ἀρχιτ.	.	.	.	.	.	*

<u>Οὔρη. καὶ ποιότ.</u>				<u>πλάν. πρ. Χ.</u>
'Αγελάδας ἀγαλματο.	.	.	.	ε.
'Αγήνωρ Μιτυλην. μουσικ.	.	.	.	δ.
'Αγλαοφῶν ζωγρά.	.	.	.	ε.
'Αγνων ῥήτωρ.	.	.	.	γ.
'Αγοράκριτος ἀγαλμ.	.	.	.	ε.
"Αθανις, ισορ.	.	.	.	δ.
'Αθηναῖος Κυζίκηνος. μαθηματ.	.	.	.	δ.
'Αθηναῖος, φιλότ. ἐπικούρ.	.	.	.	γ.
'Αθῆναις ἔρμογλ.	.	.	.	ς.
'Αθηνόδωρος ὑποκριτής	.	.	.	δ.
'Αθηνόδωρος, ἐκ Κλείτωρος, ἔρμογλ.	.	.	.	ε.
'Αθηνόδωρος Σολεὺς, φιλότ.	.	.	.	γ.
Αἰνεῖας ταχτι.	.	.	.	δ.
Αἰσχύνης ῥήτ.	.	.	.	δ.
Αἰσχύνης φιλότ.	.	.	.	δ.
Αἰσχύλος ποιητής	.	.	.	ε.
Αἴσιωπος μυθοπ.	.	.	.	δ.
"Ακασος Θεττα. εύρετής	.	.	.	*
'Ακράγας χαλκογρ.	.	.	.	ε.
"Ακμῶν μεταλλουρ.	.	.	.	*
'Ακουσιλκος 'Αργείος, ισορ.	.	.	.	δ.
"Ακρων ἀκραγαντ. Ιατρ.	.	.	.	ε.
'Αλκαμένης ἀγαλματ.	.	.	.	ε.
'Αλκαῖος παιητής	.	.	.	ζ.
"Αλκιβιάδης 'Αθην. ῥήτωρ.	.	.	.	δ.
'Αλκιδάμας ῥήτωρ.	.	.	.	ε.
'Αλκίμαχος ζωγράφ.	.	.	.	δ.
'Αλκισθένης γυνὴ ζωγράφ.	.	.	.	δ.
'Αλκμαίων, φιλότ. καὶ Ιατρός	.	.	.	ε.

<u>Οὐρ. καὶ ποιότ.</u>		<u>αἰῶν. πρ. Χ.</u>
'Αλκμάν ποιητὴς μουσι.	.	ζ.
'Αλεξανδρος ὁ Μ. ἐκδότης τοῦ 'Ομη.	.	δ'.
'Αλεξίας ἰατρ.	.	δ'.
'Αλεξῆνος φιλόσ.	.	δ'.
"Αλεξίς Σικυών. ἀγαλματοπ.	.	ε'.
'Αμέρισος, μαθηματ.	.	ε'.
'Αμεινοκλῆς, ναυπηγὸς	.	δ'.
'Αμύκλας, μαθηματ.	.	δ'.
'Αμυκλαῖος, φιλόσ.	.	δ'.
'Αμφίων Θηβαῖος, ποιητὴς μουσικὸς	.	*
"Αμφίς ποιητὴς	.	δ'.
'Ανακρέων ποιητὴς	.	ζ'.
'Αναξαγόρας Κλαζομένιος φιλόσ.	.	ε'.
'Αναξαγόρας Αἰγυνίτης ἔρμογλ.	.	ε'.
'Αναξανδρίδης ποιητὴς	.	δ'.
'Αναξαρχος φιλόσ. κυνικὸς	.	δ'.
'Αναξίλας Αθην. ποιητὴς	.	δ'.
'Αναξίμαχος Μιλήσιος, φιλόσ.	.	ζ'.
'Αναξίμενος Λαμψακηνὸς, ῥήτωρ.	.	δ'.
'Αναξίμενος Μιλήσιος φιλόσ.	.	ζ'.
"Αναξίς, ισορικὸς	.	δ'.
'Ανδροκίδης, ῥήτωρ.	.	δ'.
'Ανδροκίδης, ζωγράφος	.	δ'.
'Ανδροκλῆς, ῥήτωρ.	.	δ'.
'Ανδροδάμας Ρηγίνος νομοθέτης	.	ζ'.
'Ανδροσθένης, περιπυητὴς γεωγράφ.	.	δ'.
'Ανδροτίων, ῥήτωρ.	.	δ'.
'Αννίκηρις, φιλόσ.	.	δ'.
"Αντανδρος, ισορικὸς	.	γ'.

Οὐδέπ. καὶ ποιότ.αἰών. πρ. Χ.

'Αντιγενίδης, μουσικὸς	δ'.
'Αντέγονος, φυσικὸς, καὶ βιογράφ.	γ'.
'Αντίδοτος, ζωγράφ.	δ'.
'Αντεμαχίδης ἀρχιτέκτων	ζ'.
'Αντίμαχος Κολοφώνιος, ποιητὴς ἐπικ.	ε'.
'Αντίοχος Τάιος, ποιητὴς λυρικὸς	η'.
'Αντίοχος Συρακούσ. ἰσορ.	ζ'.
'Αντίπατρος Κυρηναῖος, φιλόσ.	δ'.
'Αντισάτης, Ἀρχιτέκτων	ζ'.
'Αντισθένης, φιλόσ.	δ'.
'Αντιφάνης Ἄργειος, Ἐρμογλ.	ε'.
'Αντιφάνης Δήλιος, φυσικὸς	δ'.
'Αντιφάνης Ρόδιος, ποιητ. κωμ.	δ'.
'Αντίφελος, ζωγράφ.	δ'.
'Αντιφῶν, ρήτωρ.	ε'.
'Ανύτη, ποιήτριξ	γ'.
'Αξιοθέα γυνὴ, φιλόσ.	δ'.
'Απελλῆς, ζωγράφ.	δ'.
'Απολλόδωρος Ἀθην. ζωγράφ.	δ'.
'Απολλόδωρος Γελῶς, ποιητὴς κωμ.	γ'.
'Απολλόδωρος Λήμυνος, ἀγρογράφ.	δ'.
'Απολλωνίδης, χαλκογράφ.	γ'.
'Απολλώνιος Κῶος ιατρὸς	ε'.
'Απολλώνιος Μύνδιος, Ἀσρονό.	δ'.
"Αράρος Ἀθην. ποιητὴς	ε'.
"Αρχτος Σολεὺς, ποιητὴς καὶ ἀσρονός.	γ'.
"Αρδακος, ποιητὴς	ζ'.
"Αρήτη, γυνὴ φιλόσ.	δ'.
"Αριγυνώτη, γυνὴ φιλόσ.	ζ'.

Ονόμ. καὶ ποιότ.

αιδο. πρ. Χ.

· Αρίμαντος υἱὸς τοῦ Πυθαγ.	φίλοσ.	.	ε̄.
· Αρίων ποιητὴς μουσικός.	.	.	ζ̄.
· Αρίφων, ποιητής	.	.	ε̄.
· Αριστάρχης γυνὴ ζωγράφ.	.	.	δ̄.
· Αριστάρχος Σάμιος, Ασπρού.	.	.	γ̄.
· Αριστάρχος Τεγεάτης, ποιητ.	.	.	ε̄.
· Αρισέας, ποιητὴς	.	.	ε̄.
· Αρισέας, φίλος.	.	.	ε̄.
· Αρισεῖδης Θηβαῖος, ζωγράφ.	.	.	δ̄.
· Αρισεῖδης, ἐρμογλ.	.	.	ε̄.
· Αρίστεππος Κυρηναῖος φίλοσ.	.	.	δ̄.
· Αρίστεππος Μητροδότης. φίλοσ.	.	.	δ̄.
· Αριστόβουλος ἴσορεκτις	.	.	γ̄.
· Αρισοκλῆς, Κυδώνιος, ζωγράφ.	.	.	η̄.
· Αρισοκλῆς Σικυών. ἐρμογλ.	.	.	δ̄.
· Αρισόδημος Θηβαῖος, ἐρμογλ.	.	.	ε̄.
· Αρισογείτων, ἐρμογλ.	.	.	δ̄.
· Αρισόλαος, ζωγράφ.	.	.	δ̄.
· Αρισομένης, ποιητὴς	.	.	ε̄.
· Αρίσων, φίλοσ.	.	.	γ̄.
· Αρισοφάνης, ποιητ. κωμ.	.	.	ε̄.
· Αρισοφῶν Αξινιεὺς, ῥήτωρ.	.	.	δ̄.
· Αρισοφῶν ζωγρ.	.	.	δ̄.
· Αρισοτέλης, φίλοσ.	.	.	δ̄.
· Αρισόξενος, φίλοσ. καὶ μουσικὸς	.	.	δ̄.
· Αρίσυλλος, ἀσρού.	.	.	γ̄.
· Αρκτίνος ποιη.	.	.	δ̄.
· Αρτέμιου μηχανικὸς	.	.	ε̄.
· Αρκεσίλαος Πάριος, ζωγράφ.	.	.	ε̄.

Όνομ. καὶ ποιό.αἰδην. πο. Χ.

Αρχετίλαος Περγαμῖος, φιλόσ.	γ̄.
Αρσάλος, ἀσρονόμ.	ε̄.
Αρχέβουλος, ποιητής . . .	δ̄.
Αρχέλαος, φιλόσ.	ε̄.
Αρχεμός, ἐρμογλύ.	ε̄.
Αρχέρωτος Συρακούσης, ποιητής	δ̄.
Αρχέτιμος, φιλόσ. καὶ ισορ.	ε̄.
Αρχίας, ἀρχιτέκτων . . .	ε̄.
Αρχίκοχος, ποιητής . . .	η̄.
Αρχίνος, ῥήτωρ, καὶ γραμματ.	ε̄.
Αρχιππος Ἀθην., ποιητ. κωμ.	ε̄.
Αρχιππος Ταραντῖν. φιλόσ.	δ̄.
Αρχύτας, φιλόσ. . . .	δ̄.
Ασκληπίος, ιατρ.	*
Ασκληπίας, ποιητής Τραγ.	δ̄.
Ασκληπιόδωρος, ζωγράφ.	δ̄.
Ασωπόδωρος; ἐρμογλ.	ε̄.
Ασπασία, ποιήτρια, καὶ σοφίς.	ε̄.
Ασυδάμας Ἀθην. ποιητ. τραγ.	δ̄.
Δύγιας ποιητής	ε̄.
Αὐτοκλῆς Ἀθην. ῥήτωρ	ε̄.
Αὐτόλυκος, ἀσρονόμ.	δ̄.
Αὐγομένης, ποιητ.	*
Αφρεύς, ῥήτωρ, καὶ ποιητής	δ̄.
Αχαιός Ερετριεύς ποιητής	ε̄.

B.

Βάκχος, ιατρ. καὶ ἔξηγητής τοῦ Ἰπποκρ.	δ̄.
Βακχυλίδης ποιητ.	ε̄.

Οὐδέπ. καὶ ποιό.

αἰών. πρ. Χ.

Βάτταλος, ποιητής μουσικής.	ε.
Βίας Πριπνεὺς, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ποιητής, καὶ νομοθέτης.	ζ.
Βίων Ἀβδηρίτης; μαθηματικός.	ε.
Βίων Βορυσθενίτης, φιλός.	γ.
Βίων ἐκ Προικούντου, ἴσορ.	ζ.
Βοίτων, γεωμέτρης	δ.
Βόθρος ποιητής	ζ.
Βούταρχος, ζωγράφος.	η.
Βούπαλος χίος, ἔρμογλύς.	ζ.
Βριέτης, ζωγράφος.	ε.
Βρίσων, σοφιστής	δ.
Βροντίνος φιλός.	ε.
Βρύαξις, ἔρμογλύς.	δ.

Γ.

Γειτιάδας, ἀρχιτέκτονας.	ζ.
Γλαυκίας, ἔρμογλύς.	ε.
Γλαύκος, χίος, χαλκεύς	ζ.
Γλαύκος, ἐκ Μεσσαίης, ἔρμογλύς.	ε.
Γλαύκων, ἀδελφὸς τοῦ Ηλάτ. φιλός.	δ.
Γόργασος, νιὸς τοῦ Μαχάονος, ιατρός.	*
Γόργασος Σικελιώτης, ζωγράφος.	ε.
Γοργίας λεοντίνος, ῥήτωρ	ε.
Γοργίας, ἔρμογλύς.	ε.
Γόργος Κορίνθ. νομοθέτης.	ζ.

Δ.

Δαιδαλος Ἀθην. εὑρετής.	*
Δαιδαλος Σικυών. ἔρμογλύς.	ζ.

Οὐδέποτε ποιέσθε.

αἰών. πρ. Χ.

Δαίμονας, Θαλασσοπόρος, καὶ τακτικὸς	.	.	γ.
Δάμαντος Ἐρυθραῖος, κατασκευαστὴς	.	.	ι.
Δάμαντος Σιγένειος, ἰσορικὸς	.	.	ζ.
Δαμείας Κροτωνιάτης, ἐρμογλ.	.	.	ζ.
Δάμιας Κλειτώριος, ἐρμογλ.	.	.	ε.
Δαμιάνεος, Μεταλλολόγος	.	.	*
Δαμώ, Θυγάτηρ τοῦ Πιθαγόρου, φιλόσοφος	.	.	ζ.
Δάμων μουσικὸς	.	.	ε.
Δάριος Φρύξ, ποιητ.	.	.	*
Δάρψη μάντισσα	.	.	*
Δάρψης ποιητὴς	.	.	*
Δέξιππος, Ιατρὸς	.	.	ε.
Δείναρχος, ρήτωρ	.	.	δ.
Δεινίας, ζωγράφ.	.	.	δ.
Δεινοκράτης, ἀρχτέκτων	.	.	δ.
Δεινομένης, ἐρμογλύ.	.	.	δ.
Δεινόστρατος, μαθηματ.	.	.	δ.
Δημοκῆδης, ιατρὸς	.	.	ζ.
Δημοκῆδης, ἰσορικὸς	.	.	ε.
Δημοδόκος, ποιητὴς	.	.	*
Δημοφέλη, ποιήτρια	.	.	ζ.
Δημοφῶν, ἐρμογλ.	.	.	ζ.
Δημοξένης, ποιητὴς, καὶ φιλόσ. Ἐπικούρ.	.	.	γ.
Δηϊόχος ἰσορικ.	.	.	ε.
Δημάδης ρήτωρ	.	.	δ.
Δημάτριος Φαληρεὺς, ρήτωρ	.	.	γ.
Δημοχάρης, ρήτωρ, καὶ ἰσορικ.	.	.	δ.
Δημοκῆδης, ἰσορικ.	.	.	γ.
Δημόκριτος Ἀβδηρίτης, φιλόσ.	.	.	ε.

Ονομ. καὶ ποιότ.

εἰδ. πρ. Χ.

Δημόφιλος Κυμαῖος, ἰσορικὸς	.	.	δ.
Δημόφιλος Ἰμεραῖος, ζωγράφ.	.	.	ε.
Δημοσθένης, ῥήτωρ	.	.	δ.
Διαγόρας Μῆλιος, φιλός.	.	.	ε.
Διέδοns Μηχανικὸς	.	.	δ.
Διβουτάδης, γλύπτης	.	.	ζ.
Δικαιογένης, ποιητὴς	.	.	δ.
Δίκτυς Κρῆς, ποιητὴς	.	.	*
Δικαιάρχος, φιλός. ἴσορ. καὶ γεωγρά.	.	.	γ'.
Δίνων, ἰσορικὸς	.	.	δ.
Δίνων, ἐρμογλύ.	.	.	ε.
Διογένης Ἀπολλωνιάτης, φιλός.	.	.	ε.
Διογένης Ἀθηναῖος, ποιητὴς τραγ.	.	.	δ.
Διογένης Σικιών. ἴσορ.	.	.	δ.
Διογένης Σιεωπεὺς, φιλός. κυνικὸς	.	.	δ.
Διόγυπτος Ῥόδιος, ἀρχιτέκτ. μηχαν.	.	.	γ'.
Διόγυπτος, γεωγράφ.	.	.	δ.
Διόδωρος Ἰασσεὺς, φιλός.	.	.	δ.
Διοκλῆς Καρισεὺς, ἱατρ.	.	.	γ'.
Διοκλῆς Φλιάσιος, φιλός.	.	.	δ.
Διοκλῆς Συρακούσ. νομοθέτ.	.	.	ε.
Διοκλῆς, ποιητὴς	.	.	ε.
Δίομος Συρακούσ. ποιητ.	.	.	ε.
Διονύσιος Κολοφώνιος, ζωγράφ.	.	.	ε.
Διονύσιος Ἡρακλεώτης, φιλός.	.	.	γ'.
Διονύσιος Μίλανιος, ἰσορικ.	.	.	ε.
Διονύσιος Πρυτήνος, ἐρμογλ.	.	.	ε.
Διονύσιος Θηβαῖος, ποιητὴς μουσικὸς	.	.	δ.
Διονυσιόδωρος, ἴσορ.	.	.	δ.

Οὐδέπ. καὶ ποιότ.

αἰν. πρ. Χ.

Διότιμος, ποιητής ἐπεγραμμάτ.	.	.	.	γ·
Δεποῖνος, ἔρμογλ.	.	.	.	ζ·
Διῦλλος, ἰσορ.	.	.	.	γ·
Δίφελος, ποιητής κωμ.	.	.	.	γ·
Δίων Συρακούσ. φιλόσ.	.	.	.	δ·
Δοντᾶς, ἔρμογλ.	.	.	.	ζ·
Δορυκλεῖδας, ἔρμογλ.	.	.	.	ζ·
Δοσιάδης, ποιητής αἰνεγματικός	.	.	.	γ·
Δράκων, νομοθέτης	.	.	.	ζ·
Δροπίδης, ἀδελφὸς τοῦ Πλάτ. ποιητ.	.	.	.	ζ·
Δώλων, γελωτοποιὸς	.	.	.	ζ·
Δωρίων, μουσικὸς	.	.	.	δ·

E.

Εἴρενα ποιήτρια	.	.	.	ζ·
Εἰρήνη, γυνὴ ζωγράφος.	.	.	.	δ·
Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτ. φιλόσ.	.	.	.	γ·
Ἐκαταῖος Μελήσ. ἰσορ.	.	.	.	ε·
Ἐκφάντης Συρακούσ. φιλόσ.	.	.	.	δ·
Ἐλάδας, ἔρμογλ.	.	.	.	ε·
Ἐλικῶν Κυζικηνὸς, ἀσρον.	.	.	.	δ·
Ἐλλάνικος Λεισθίος, ἰσορ.	.	.	.	ζ·
Ἐμπεδοκλῆς, φιλόσ. καὶ ποιητ.	.	.	.	ε·
Ἐπιγένης ρόδιος, ἀσρονόμ.	.	.	.	δ·
Ἐπίγονος, μουσικὸς.	.	.	.	δ·
Ἐπίκουρος, φιλόσ.	.	.	.	γ·
Ἐπικράτης, ποιητής.	.	.	.	δ·
Ἐπίμαχος, ἀρχιτέκτων μηχανικός.	.	.	.	γ·
Ἐπιμενίδης φιλόσ.	.	.	.	ζ·

Οὐερ. καὶ ποιότ.αλών. πρ. Χ.

'Επίχαρμος Κῶος, ποιητ. καὶ φιλόσ.	.	.	.	ε.
'Ερασίστρατος Κῶος, ιατρὸς δογματικός.	.	.	.	γ̄.
"Ερασος, φιλόσ.	.	.	.	δ̄.
'Ερασοκλῆς, μουσικός.	.	.	.	δ̄.
'Εριχθόνιος, εὑρετής.	.	.	.	*
'Ερμαχος, φιλόσ.	.	.	.	γ̄.
'Ερμηπιάναξ, ποιητ. ἐλεγει.	.	.	.	γ̄.
'Ερμείας Μεθυμναῖος, ἴσορ.	.	.	.	δ̄.
'Ερμηππος, ποιητ. κωμ.	.	.	.	ε.
'Ερμοκράτης, ῥήτωρ.	.	.	.	ε̄.
'Ερμόδωρος, ἐκδότης τοῦ Πλάτ.	.	.	.	δ̄.
'Ερμογένης φιλόσ.	.	.	.	ε̄.
'Ερμων Θαλασσοπόρ.	.	.	.	ε̄.
'Ερμότιμος Κλαζομένιος, φιλόσ.	.	.	.	ε̄.
'Ερμότιμος Κολοφών. μαθημα.	.	.	.	δ̄.
'Εσιαικός φιλόσ.	.	.	.	δ̄.
'Ερώπιον, ἔταιρος, καὶ φιλόσ. Ἐπικουρία.	.	.	.	γ̄.
Εὐάγων, φιλόσ.	.	.	.	δ̄.
Εὔκνδρος, φιλόσ.	.	.	.	γ̄.
Εὔβουλος, Ἀναφλύσιος, ῥήτωρ.	.	.	.	δ̄.
Εὔβουλος Ἀθην. ποιητής	.	.	.	δ̄.
Εὔβουλος ζωγράφος	.	.	.	δ̄.
Εὐβουλίδης Μιλήσιος, φιλόσ. καὶ ἴσορ.	.	.	.	δ̄.
Εὐγάμων, ποιητής	.	.	.	ε̄.
Εὐγαίων, ἴσορικός	.	.	.	ε̄.
Εὐδημος Πάριος, ἴσορικός	.	.	.	ε̄.
Εὐδημος ῥόδιος, ἀσφονόμος	.	.	.	δ̄.
Εὐδοκος, γλύπτης	,	.	.	*
Εὐδοξος, φιλόσ. καὶ μαθηματι.	.	.	.	δ̄.

Οὐρές, καὶ ποιέτ.αἰών. πρ. Χ.

Εὐήμερος, φιλόσ.	.	.	.	.	δ.
Εὐήνωρ Ἐφέσιος, ζωγράφος.	.	.	.	.	ε̄.
Εῦηνος Πάριος, ποιητὴς ἐλεγείων.	.	.	.	.	ε̄.
Εὐθυκράτης, ἀγαλματοπ.	.	.	.	.	γ̄.
Εὐκλείδης Μεγαρεὺς, φιλόσ.	.	.	.	.	δ.
Εὐκλείδης, γεωμέτρ. διπτικὸς, καὶ ἀστρονόμ.	.	.	.	.	γ̄.
Εὐκτήμων, ἀστρονόμος	.	.	.	.	ε̄.
Εῦμαρος, ζωγράφος	.	.	.	.	δ̄.
Εῦμελος, ποιητὴς	.	.	.	.	*
Εῦμολπος ποιητὴς	.	.	.	.	*
Εὐξενίδας Σικυώνιος, ζωγράφος	.	.	.	.	δ.
Εὐπαλίνος ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	η̄.
Εὐπολεις, ποιητὴς	.	.	.	.	ε̄.
Εὐπορπος Σικυώνιος, ζωγράφος	.	.	.	.	δ.
Εὐριφάνης, φιλόσ.	.	.	.	.	δ.
Εὐριφρων, ἴατρος	.	.	.	.	ε̄.
Εὐρεπίδης, ποιητὴς	.	.	.	.	ε̄.
Εὐρύλοχος, φιλόσ.	.	.	.	.	γ̄.
Εὐρυτος, φιλόσ.	.	.	.	.	δ.
Εὐρύφημος Συρακούσ. φιλόσ. Πιθαγ.	.	.	.	.	δ.
Εὐτυχίδης, ἀγαλματοπ.	.	.	.	.	γ̄.
Εὐφαντος, φιλόσ. καὶ ισορ.	.	.	.	.	δ.
Εὐφορίων, υἱὸς τοῦ Αἰσχύλου, ποιητ.	.	.	.	.	ε̄.
Εὐφράνωρ ζωγράφ. καὶ ἀγαλματ.	.	.	.	.	δ.
Εὐφρονίδης, Ἐρμογλ.	.	.	.	.	δ.
Ἐφιάλτης ῥῆτωρ	.	.	.	.	ε̄.
Ἐφεππος ποιητὴς	.	.	.	.	δ.
Ἐφορος ισορικὸς	.	.	.	.	δ̄.
Εὔχειρ κορίνθιος, ἀγαλματ.	.	.	.	.	ζ.

Οὐει. καὶ ποιτ.

αἰῶν. πρ. Χ.

Ἐχεκράτης Λοκρός, φίλος.	.	.	.	δ.
Ἐχεκράτης Φλιάσιος, φίλος.	.	.	.	δ.
Ἐχίων, ζωγράφος, καὶ Ἐρμούλ.	.	.	.	δ.

Ζ.

Ζέλευκος Λοκρός, νομοθέτης.	.	.	.	η.
Ζεῦξις Ἡρακλεώτης, ζωγράφος.	.	.	.	δ.
Ζεῦξις Σικυώνι. ἀγαλματ.	.	.	.	γ.
Ζηνόδοτος, ποιητὴς γραμματ. καὶ ἐκδότης τοῦ Ὀμῆρου.	.	.	.	γ.
Ζήνων Ἐλεάτης, φίλος.	.	.	.	ε.
Ζήνων Κιτιεὺς, φίλος. Στωϊκός.	.	.	.	δ.
Ζήνων Σιδώνιος, φίλος.	.	.	.	γ.
Ζωῦλος, ρήτωρ, καὶ κριτικός.	.	.	.	δ.

Η.

Ἡδεῖα, γυνὴ φίλος.	.	.	.	γ.
Ἡδυλος, ποιητὴς ἐπιγραμμα.	.	.	.	γ.
Ἡγῆμων, ποιητὴς	.	.	.	ε.
Ἡγησίας Ἀθην. ἐρμούλ.	.	.	.	ε.
Ἡγησίας Παισιθάνατος, φίλος.	.	.	.	δ.
Ἡλιάναξ, νομοθέτης	.	.	.	ζ.
Ἡρακλείδης Αθηνεὺς, φίλος.	.	.	.	δ.
Ἡράκλειτος Ἐφέσιος, φίλος.	.	.	.	ς.
Ἡράκλειτος Πόντιος, φίλος. καὶ ισορ.	.	.	.	γ.
Ἡρακλῆς, ἐφευρετὴς	.	.	.	*
Ἡριλλος, φίλος.	.	.	.	γ.
Ἡρόδικος, Ἰατρός	.	.	.	ε.
Ἡρόδωρος, ζωολόγος	.	.	.	δ.
Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς, ισορικός	.	.	.	ε.

Οὐρ. καὶ ποιότ.αἰών. πρ. Χ.

Ἡρόφιλος χαλκηδόνιος, ἰατρὸς ἀνατόμος . . .	δ.
Ἡροφίλη ἐκ Φρυγίας, Σεβύλλα, ποιήτρια . . .	*
Ἡσίοδος ποιητὴς	θ'.

Θ.

Θαλῆς Γορτύνιος, νομοθέτης	ι.
Θαλῆς Μιλήσιος, φιλός. . . .	ι.
Θάμυρος ποιητὴς μουσικὸς	*
Θεαίτητος, ἀσρονόμος	ε'.
Θεαγένης, ἴσορικός	ε'.
Θεανὼ, γυνὴ τοῦ Πυθαγόρου, ποιήτρ. καὶ φιλός. . .	ι.
Θέμισα, γυνὴ φιλός. . . .	γ'.
Θεμισογένης, ἴσορικός	δ'.
Θεοκλῆς, ἐρμογλ. . . .	ι.
Θεόκριτος Συρακούσ. ποιητ. ποιμενικὸς . . .	γ'.
Θεοδάμας Ἀθηναῖος, ῥήτωρ	ε'.
Θεοδέκτης, ῥήτωρ. καὶ ποιητ. . . .	δ'.
Θεόδωρος, ὑποκριτὴς	δ'.
Θεόδωρος Βυζάντιος, ῥήτωρ	ε'.
Θεόδωρος Κυρηναῖος, μαθηματικὸς	ι.
Θεόδωρος Κυρην."Α Θεος, φιλός. . . .	δ'.
Θεόδωρος Σάμιος, μεταλλοχόος, καὶ ἀρχιτέκ. . .	ι.
Θέογνις Ἀθην. ποιητ. τραγι. . . .	δ'.
Θέογνις Μεγαρεὺς, ποιητὴς γυναικολογικὸς . . .	ι.
Θεόμυης ζωγράφ. . . .	δ'.
Θεόφιλος Ἐπιδαύριος, ἰατρὸς, καὶ ποιητ. . .	ε'.
Θεόφιλος ποιητ. κωμικὸς	ε'.
Θεόφρασος Ἐρέσσιος, φιλός. καὶ φυσικὸς . . .	γ'.
Θεόφρασος Πειρίτης, μουσικὸς	ε'.

Ονόμ. καὶ ποστ.αιῶν. πρ. Χ.

Θεόπομπος Ἀθην. ποιητὴς κωμ.	.	.	.	ε̄.
Θεόπομπος χίος, ἰσορικὸς	.	.	.	δ̄.
Θέσπια, ποιητὴς	.	.	.	ζ̄.
Θεσσαλὸς Κώος, ἱατρὸς	.	.	.	ε̄.
Θεσσαλὸς, ὑποκριτὴς	.	.	.	δ̄.
Θηραμένης Κεῖος, ῥῆτωρ	.	.	.	ε̄.
Θηρίμαχος, ζωγράφ. καὶ ἐρμογλ.	.	.	.	δ̄.
Θησεὺς Ἀθην. νομοθέτης	.	.	.	*
Θεύδιος, μαθηματικὸς	.	.	.	δ̄.
Θουκυδίδης, ἰσορικὸς	.	.	.	ε̄.
Θρασίας, ἱατρὸς	.	.	.	δ̄.
Θρασύμαχος χαλκηδόνιος, ῥῆτωρ.	.	.	.	ε̄.
Θρασύμαχος Κορίνθιος, φίλος.	.	.	.	δ̄.
Θυμούτης, ποιητὴς	.	.	.	*

I.

Ιάδης, ἐρμογλὺ	.	.	.	γ̄.
Ιάσων Θετταλὸς, θαλασσοπόρος	.	.	.	*
Ιβυκὸς, ποιητὴς λυρικὸς	.	.	.	ζ̄.
Ιδομενεὺς φίλος. Ἐπικούρ.	.	.	.	γ̄.
Ιέρων Σολεὺς, θαλασσοπόρος	.	.	.	δ̄.
Ιέρων Συρακούσ. ἀγρογράφος	.	.	.	ε̄.
Ιερώνυμος ἰσορικὸς	.	.	.	γ̄.
Ικέτας Συρακούσ. ὁσπονό. καὶ φίλος.	.	.	.	ε̄.
Ικτίνος ἀρχιτέκτων	.	.	.	ε̄.
Ιππαρχία, γυνὴ φίλος.	.	.	.	δ̄.
Ιππαρχος Ἀθην. ἐκδότης τοῦ Ομή.	.	.	.	ζ̄.
Ιππαρχος, φίλος. Πυθαγόρ.	.	.	.	δ̄.
Ιππατος, φίλος.	.	.	.	ε̄.

Οὐεὶς καὶ ποιτής.

αιῶν. πρ. Χ.

Ἴππίας Ἐλεάτης, φιλός, καὶ ποιτής	.	.	ε̄.
Ἴπποκράτης χῖος, μαθηματικὸς	.	.	ε̄.
Ἴπποκράτης Κῦδος, ἰατρὸς	.	.	ε̄.
Ἴππόδαμος Μιλήσιος, ἀρχιτέκτων	.	.	ε̄.
Ἴππόδαμος Θουρίος, φιλός.	.	.	δ̄.
Ἴππόδικος, ποιτής μουσικὸς	.	.	ς̄.
Ἴππων Πρυτανός, φιλός.	.	.	ς̄.
Ἴππόναξ, ποιτής	.	.	ς̄.
Ἴππόνικος, ἀσρονόμος	.	.	γ̄.
Ἴππόταλος φιλός.	.	.	δ̄.
Ἴσαιος, ῥήτωρ.	.	.	δ̄.
Ἴσοκράτης, ῥήτωρ.	.	.	δ̄.
Ἴσιαιος Κολοφών, μουσικὸς	.	.	γ̄.
Ἴσοφῶν, ποιτής	.	.	δ̄.
Ἴψικράτης Ἀθην., ῥήτωρ.	.	.	δ̄.
Ἴψιππος ἴσορικός	.	.	δ̄.
Ἴψιτος Ἡλίδειος, νομοθέτης	.	.	η̄.
Ἴων χῖος, ποιτής	.	.	ε̄.
Ἴων Ἐφέσιος, ῥαψῳδὸς	.	.	δ̄.
Ἴων, ἐρμογλύ.	.	.	δ̄.

K.

Κάδμος Μιλήσιος, ἴσορικός	.	.	.	ς̄.
Κάδμος Φοινίκιος, εὑρετής	.	.	.	*
Καλλάθης, ζωγράφος	.	.	.	δ̄.
Κάλλαιτχρος, ἀρχιτέκτων	.	.	.	ς̄.
Καλλίας Ἄρκας, ἀρχιτέκτων μηχανικὸς	.	.	.	γ̄.
Καλλίας Ἀθην., ποιτής κωμικὸς	.	.	.	ε̄.
Καλλίας Ἀθην., μεταλλουργὸς	.	.	.	δ̄.

Οὐρ. καὶ ποιότ.αιῶν. πρ. Χ.

Καλλίας Συρακούσ. ἴσορικὸς	.	.	.	.	γ.
Καλλικλῆς, ζωγράφος	.	.	.	.	δ.
Καλλικράτης, ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε.
Καλλικρατίων, φιλός.	.	.	.	.	ε.
Καλλίμαχος γραμματικὸς, καὶ ποιητ.	.	.	.	.	γ.
Καλλίνος, ποιητής	.	.	.	.	η.
Καλλιπίδης ὁ Πιθηκός, ὑποκριτής κωμ.	.	.	.	.	δ.
Κάλλιππος Ἀθην. φιλός.	.	.	.	.	δ.
Κάλλιππος, Κορίνθιος, φιλός.	.	.	.	.	δ.
Κάλλιππος Κυζικηνὸς ἀσρονόμ.	.	.	.	.	γ.
Κάλλιππος Συρακούσ. ῥήτωρ	.	.	.	.	δ.
Καλλισθένης, φιλόσο. καὶ ἴσορ.	.	.	.	.	δ.
Καλλιστρατος Ἀθην. ῥήτωρ	.	.	.	.	δ.
Καλλιστρατος Σάμιος, γραμματικὸς	.	.	.	.	ε.
Καλλιτέλης, Ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε.
Καλλιξένος, μυχανικὸς	.	.	.	.	γ.
Κάλλων Αἰγινήτης, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε.
Κάλλων Ἡλίδειος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε.
Καλυψώ, γυνὴ ζωγράφος	.	.	.	.	δ.
Κάναχος Σικυών. ἐρμογλ.	.	.	.	.	δ.
Κάνθαρος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε.
Καρκίνος Ἀθην. ποιητής τραγικὸς	.	.	.	.	ε.
Καρπίων ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε.
Κέβης, φιλός.	.	.	.	.	δ.
Κέλμις, Μεγαλλολόγος	.	.	.	.	*
Κερκίδας, νομοθέτης, καὶ ποιητής	.	.	.	.	γ.
Κέφαλος Κορίνθι. διορθωτής τῶν νόμων τῶν Συρακουσίων	.	.	.	.	δ.
Κέφαλος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ.	.	.	.	.	ε.

Οὔνομα καὶ ποιότ.αἰών. πρ. Χ.

Κηφισόδωρος, ζωγράφος	.	.	.	.	ε̄.
Κηφισόδωρος, ρήτωρ.	.	.	.	.	δ̄.
Κηφισόδωρος, ἐμογλύφ.	.	.	.	.	γ̄.
Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	δ̄.
Κηφίων, μουσικὸς	.	.	.	.	ζ̄.
Κίμων, ζωγράφος	.	.	.	.	η̄.
Κιναιθων ποιητὴς	.	.	.	.	η̄.
Κίναιθος χῖος, ἐκδότης τοῦ Ὁμήρου	.	.	.	.	ε̄.
Κλεάνθης, φιλότ. καὶ ποιητὴς	.	.	.	.	γ̄.
Κλέαρχος Ῥγύνος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε̄.
Κλέαρχος Σολεὺς, φιλότ.	.	.	.	.	γ̄.
Κλεόβουλος Λίνδιος, εἰς τῶν γ σοφῶν νομοθέτē.	.	.	.	.	ε̄.
Κλεοβουλίνη Λινδία, ποιήτρ.	.	.	.	.	ε̄.
Κλεόφαντος, ζωγράφος	.	.	.	.	δ̄.
Κλεοφῶν Ἀθηναῖος, ρήτωρ	.	.	.	.	ε̄.
Κλεόσρατος Τενέδιος, ἀσρονόμος	.	.	.	.	ε̄.
Κλέων Σικυών. ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε̄.
Κλέων Συρακούσ. γεωγράφος	.	.	.	.	δ̄.
Κλεωνᾶς, ποιητὴς μουσικὸς	.	.	.	.	ζ̄.
Κλεισθένης Ἀθην. νομοθέτης	,	.	.	.	ε̄.
Κλείταρχος, ἰσορικὸς	.	.	.	.	δ̄.
Κλειτόδημος, ἰσορικὸς	.	.	.	.	ε̄.
Κλεινίας, φιλότ.	.	.	.	.	δ̄.
Κλινόμαχος, ρήτωρ.	.	.	.	.	δ̄.
Κόκκος, ρήτωρ	.	.	.	.	δ̄.
Κολαιὸς Σάμιος, θαλασσοπόρος	.	.	.	.	ζ̄.
Κολώρης Λαμψάκηνος, φιλότ. Ἐπικούρ.	.	.	.	.	γ̄.
Κόραξ, ρήτωρ.	.	.	.	.	ε̄.
Κόριννα, ποιήτρα	.	.	.	.	ε̄.

Ονομ. καὶ ποιότ.

αιών. πρ. Χ.

Κόρηνος, ποιητής μουσικὸς	.	.	.	.	*
Κορίσκος, φιλός.	.	.	.	.	δ.
Κόροιβος Ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε.
Κράντωρ, φιλός.	.	.	.	.	γ.
Κράτης Ἀθην. ποιητὴς κωμε.	.	.	.	.	ε.
Κράτης Θηβαῖος, φιλός. κυνικὸς	.	.	.	.	δ.
Κρατίνος, ποιητὴς κωμικὸς	.	.	.	.	ε.
Κρατίππος, ἴσορικὸς	.	.	.	.	ε.
Κρατύλος, φιλός.	.	.	.	.	ε.
Κρεόφελος, ποιητὴς	.	.	.	.	ι.
Κρεσφόντης νομοθέτης	.	.	.	.	η.
Κριτίας Ἀθην. ποιητὴς, καὶ ῥήτωρ	.	.	.	.	ε.
Κριτίας Νησιώτης ἐρμογλ.	.	.	.	.	ε.
Κριτόβουλος ιατρὸς χειρούργος	.	.	.	.	δ.
Κριτόδημος ιατρὸς	.	.	.	.	δ.
Κρίτων Αἰγαῖος, φιλός.	.	.	.	.	δ.
Κρίτων Ἀθηναῖος, φιλός.	.	.	.	.	δ.
Κρόνιος χαλκοχαράκτης	.	.	.	.	γ.
Κτηνίας ιατρὸς, καὶ ἴσορ.	.	.	.	.	δ.
Κτηνίβιος, μηχανικὸς	.	.	.	.	γ.
Κτηνιφῶν, ῥήτωρ.	.	.	.	.	δ.
Κυδίας Ἀθην. ῥήτωρ.	.	.	.	.	ε.
Κυδίας Κύθνιος, ζωγράφ.	.	.	.	.	δ.
Κύλων Κροτωνιάτης, φιλότ.	.	.	.	.	δ.
Κυνείας, φιλόσοφος, Ἐπικούριος	.	.	.	.	δ.

Α.

Λάζιππος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	γ.
Λακρίτιος, ῥήτωρ.	.	.	.	.	δ.

<u>Οὔρη. καὶ ποιότ.</u>		<u>αιῶν. πρ. Χ.</u>
Λακύδης, φίλος.	.	.
Λάμπρος ποιητής	.	.
Λατθενία, γυνὴ φίλος.	.	.
Λάσσος, ποιητής μουσικὸς	.	.
Λαφανής, ἐρμογλ.	.	.
Λεόντιος, φιλόσοφος ἐπικουρεύειος	.	.
Λεόντιον, ἔταιρα. φίλος. ἐπικουρ.	.	.
Λεωχάρις, ἐρμογλ.	.	.
Λεωδάμας ἐξ Ἀκαρνανίας, ῥήτωρ.	.	.
Λεωδάμας Θάσιος, μαθητατικὸς	.	.
Λέων βυζαντίος, ἰσορικὸς	.	.
Λέων μαθητατικὸς	.	.
Λεωνίδας Ταραντῖνος ποιητής	.	.
Λεπτίνης, ῥήτωρ.	.	.
Λεπβώναξ, ῥήτωρ.	.	.
Λέσχης, ποιητής	.	.
Λεύκιππος, φίλος.	.	.
Λικύδηνος χλεος, ποιητής	.	.
Λίνος, ποιητής	.	*
Λυκάων εὐρετής	.	*
Λύκιος, ἐρμογλύ.	.	.
Λυκούρης Μαγνησίευς, νομοθέτης	.	.
Λυκοῦργος Σπαρτιάτης νομοθέτης	.	.
Λυκοῦργος Ἀθην., ῥήτωρ.	.	.
Λυκόφρων, ποιητής, καὶ γραμματικὸς	.	.
Λύκων Σκαρφαῖος, ὑποκρετής κωμι.	.	.
Λύκων Τρωαδίτης, φίλοσο.	.	.
Λυγκεὺς, ἰσορικὸς, καὶ Κριτικὸς	.	.
Λυσίας, ῥήτωρ.	.	.

Ονομ. καὶ ποιτ.αιδ. πρ. X.

Λυσίνος, ποιτής	.	.	.	.	ζ.
Λύσιππος Αἴγινήτης, ζωγράφ.	.	.	.	.	έ.
Λύσιππος Σικυών. Ἐρμογλ.	.	.	.	.	δ.
Λύσις, φιλόσ. καὶ ποιτής	.	.	.	.	δ.
Λυσίσρατος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	δ.

M.

Μάγγης, ποιτής	.	.	.	.	ε.
Μήλας χῖος, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ζ.
Μανδροκλῆς, ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε.
Μανηθῶν, ισορικής	.	.	.	.	γ.
Μαρμήριον, γυνὴ φιλόσ.	.	.	.	.	γ.
Μαρσύας Πελλαῖος ισορι.	.	.	.	.	δ.
Μαρτύρας Φρῦξ, μουσικὸς	.	.	.	.	*
Μαρτικέτας ἀσρονόμος	.	.	.	.	ζ.
Μαχανὶ Ιατρὸς	.	.	.	.	*
Μίδων, ἀγαλματοπ.	.	.	.	.	ζ.
Μεγαπθένης, Θαλασσοπόρ. γεωγράφ.	.	.	.	.	γ.
Μέλαχμπος, Ιατρὸς ἐμπειρικὸς	.	.	.	.	γ.
Μελάρμπους Ἀργείος, ποιτής	.	.	.	.	*
Μελανιππίδης, ποιτής	.	.	.	.	ζ.
Μελάνθιος, ζωγράφος	.	.	.	.	δ.
Μέλας, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ζ.
Μελισάγορος, ισορικὸς	.	.	.	.	ε.
Μελίσσανθρος, ποιτής	.	.	.	.	ι.
Μελισσὸς, φιλός.	.	.	.	.	ζ.
Μελίτης Ἀθην. ποιτής	.	.	.	.	δ.
Μέμνων ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ζ.
Μέναχμος Ναυκρατίτης, ἐρμογλ.	.	.	.	.	ζ.

Οὔρη μ. καὶ ποιό.

αἰών. πρ. Χ.

Μέναιχμος, μαθηματικὸς	.	.	.	.	δ.
Μένανδρος, ποιητὴς	.	.	.	.	γ̄.
Μενεκράτης Ἐλαῖτης, Σαλασσοπόρ. γεωγρά.	.	.	.	.	δ.
Μενεκράτης Συρακούσης. Ἰατρὸς ἐμπειρικὸς	.	.	.	.	δ.
Μενέδημος, Ἐρετρίεὺς, φιλόσοφος	.	.	.	.	δ.
Μενέδημος ἐκ Κολώνης, φιλόσ. ἐμπειρικὸς	.	.	.	.	δ.
Μενεσικλῆς, ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε̄.
Μένεππος, φιλός.	.	.	.	.	δ.
Μενίσκος, ὑποχρειτὴς	.	.	.	.	δ.
Μεταγένης Κυώσσιος, ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	δ.
Μεταγένης Ευπετεῶν, ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε̄.
Μέτων Ἀθην., ἀξρονόμ.	.	.	.	.	ε̄.
Μητροχλῆς, φιλός. κυνικὸς	.	.	.	.	δ.
Μητρόδωρος χίος, φιλός.	.	.	.	.	ε̄.
Μητρόδωρος Λαμψκηνὸς, φιλός.	.	.	.	.	γ̄.
Μηχόπανος, ζωγράφ.	.	.	.	.	δ.
Μίθοικος, Συρακούσιος, σοφιστὴς, καὶ ποιη.	.	.	.	.	ε̄.
Μιλλίας Κροτωνιάτης, φιλόσοφος	.	.	.	.	δ.
Μικκιάδης, ἔρμογλύ.	.	.	.	.	ε̄.
Μίκων Ἀθην. ζωγράφ.	.	.	.	.	ε̄.
Μίγμερμος Κολοφών. ποιητὴς	.	.	.	.	ε̄.
Μίνως, νομοθέτης	.	.	.	.	*
Μυασίας Παταρεὺς, γεωγράφος	.	.	.	.	γ̄.
Μυασίθεος, ῥάψῳδὸς	.	.	.	.	δ.
Μυήσαρχος, ὑὸς τοῦ Πυθαγόρου, φιλός.	.	.	.	.	ε̄.
Μυντιγείτων Σαλαμίνιος, εύρετὴς	.	.	.	.	ε̄.
Μυντίων Φωκαεὺς, νομοθέτης	.	.	.	.	δ.
Μυντίφιλος ἐκ Φρέατος, ῥήτωρ	.	.	.	.	ε̄.
Μυντίφιλος, φιλός.	.	.	.	.	δ.

Οὔεμ. καὶ ποιτ.

αἰῶν πρ. Χ.

Μυστίσρατος, φίλος.	δ.
Μοιροκλῆς Σαλαμίνος, ρήτωρ.	δ.
Μόνιμος, φίλος κυνικός	δ.
Μουσαῖος α'. Θρόξ, ποιητὴς	*
Μουσαῖος β'. ποιητ. ύμνογράφ.	ι.
Μυρμηκίδης, γλύκητης τῶν ἐλεφάντων ὄσων	ε'.
Μύρων Ἐλευθεραῖος, ἔρμογλ.	ε'.
Μύρτιλος, ποιητὴς κωμ.	ε'.
Μύρτις, ποιήτρια	ε'.
Μύσων Λάκων, εἰς τῶν γ- σοφῶν	ζ'.
Μύος, χαλκογράφ.	ε'.

N.

Ναυκράτης, ρήτωρ.	δ.
Ναυκένης, ἔρμογλύ.	δ.
Ναυαιφάνης, φίλος.	γ'.
Νέαρχος, Θαλασσοπόρος γεωγράφος	δ.
Νεόκλιτος, μαθηματικός	δ.
Νεόφρων, ποιητὴς	δ.
Νεοπτόλεμος, ὑποκρετὴς	δ.
Νεστιας, ζωγράφ.	ε'.
Νικάνωρ, πάριος, ζωγράφ	ε'.
Νικήρατος, ποιητὴς	δ.
Νικίτης, Ἀθηναῖος, ζωγράφος	δ.
Νικίτας Μιλήσιος, ποιητὴς	γ'.
Νικίδην, γυνὴ φίλος.	γ'.
Νικόθουλος γεωγράφος	δ.
Νικοχαρῆς, ποιητὴς κωμ.	ε'.
Νικόχρης, ποιητὴς παρωνίσκης	δ.

O'zgür, xai; mətət.

alăst. nr. X.

Νικόδωρος Μαντινεὺς, νομοθέτης	ε.
Νικόμαχος, γιος τοῦ Μαχάονος, λαρρὸς	*
Νικόμαχος, ζωγράφος	δ.
Νικοφάνης, ζωγράφος	δ.
Νικόφων, ποιητὴς κωμίς	ε.
Νικόστρατος, ύποκριτής, καὶ ποιητὴς κωμίς	δ.
Νόστης, ποιητρικής	γ.
Νυμφαῖος, ποιητὴς μουσικὸς	ζ.

三

Ξάνθος Λυδός, ισορικός	.	.	.	.	5.
Ξάνθος ποιητής λυρικός	.	.	.	.	ε̄.
Ξεναγόρας ναυπηγός	.	.	.	.	δ̄.
Ξενάρχης, ποιητής	.	.	.	.	ε̄.
Ξενιάδης, φίλος.	.	.	.	.	5.
Ξενοκλῆς, ἀρχιτέκτων	.	.	.	.	ε̄.
Ξενοκράτης, φίλος.	.	.	.	.	δ̄.
Ξενοκρίτης, ποιητής μουσικός	.	.	.	.	η̄.
Ξενόδαμος Κυθήριος, ποιητής μουσικός	.	.	.	.	ε̄.
Ξενόδημος, ὁρχηστής παντομίμος	.	.	.	.	ε̄.
Ξενομήδης, ισορικός	.	.	.	.	5.
Ξενοφάνης Κολοφώνιος, φιλός. καὶ νομοθέ-	.	.	.	.	5.
Ξενόφιλος, φιλός.	.	.	.	.	δ̄.
Ξενοφῶν, φιλός. καὶ ισορικός	.	.	.	.	δ̄.

0.

Οἰνοπόδης, φίλόσ. καὶ μαθηματικὸς	.	.	.	ε.
"Ολυμπος, ποιητὴς μουσικὸς	.	.	.	*
"Οδυσσος, ποιητὴς	.	.	.	δ.

Οὐέρ. καὶ ποιός.

αἰών. πρ. χ.

Όνάτας, Κροτωνιάτης, φίλος.	δ.
Όνάτας Αἰγινήτης, Ερμογλύφος	ε.
Όντσικρετος, φίλος. καὶ ισορικὸς	δ.
Όνουμάκριτος Ἀθην. ποιητὴς	ζ.
Όνουμάκριτος Κρῆτης, νομοθέτης	ι.
Όροιβάντιος, ποιητὴς	*
Όρθαγόρας μουσικὸς	δ.
"Οξυλος, νομοθέτης	*
Όρφεὺς, ποιητὴς μουσικὸς	*

Π.

Παλαιόφατος, μυθολόγος	δ.
Παλαιμήδης, ποιητὴς μουσικὸς	*
Πάμφελος, ἀμφιπολίτης, γραμματικὸς	γ.
Πάμφελος Μακεδών, ζωγράφ.	δ.
Πάμφος, ποιητὴς	*
Πανοῖνος, ζωγράφος	ε.
Πανύασις, ποιητὴς	ε.
Παρμενίδης, φίλος.	ζ.
Παρμενίων, ὑποκριτὴς	δ.
Παρράσιος Ἐφέσιος, ζωγράφ.	δ.
Πάτροκλος Κροτωνιάτης, ἔρμογλ.	δ.
Πάτροκλος, θαλατσοπόρος γεωγράφ.	γ.
Παυσανίας γελῶς, ιατρὸς	ε.
Παυσίας, ζωγράφ.	δ.
Παύσων, ζωγράφ.	ε.
Περῆλιος, ἔρμογλος.	ε.
Περίχνδρος Κορίνθ. εἰς τῶν 7, σοφῶν, νομοθ.	ζ.
Περικλῆς Ἀθην. βάτωρ.	ε.

Οὐρέας καὶ ποιότης.alīas. πρ. Χ.

Περικλῆτος, ἰατρὸς	n.
Περίλαος Θουρίος, φιλόσ.	δ.
Πέριλος Ἀκραγαντῖνος, μεταλλοχός	ς.
Περσεὺς, φιλόσ. καὶ γραμματικὸς	δ.
Πίγρης, ποιητὴς	ς.
Πειθών, Αἰνειός, φιλόσ.	δ.
Πεισέρατος ἐκδότης τοῦ Ὁμήρου	ς.
Πείσχυδρος, ποιητὴς	n.
Πίνδαρος, ποιητὴς	ε.
Πιπτακὸς Μιτυληναῖος, εἰς τῶν 7, σωφῶν νομοθέτης	ς.
Πλάτων, φιλόσ.	δ.
Πλάτων Ἀθην. ποιητ. κωμ.	ε.
Πλησίρροις ποιητὴς, καὶ ἐκδότης τοῦ Ἡροδότου	ε.
Πλεισάνης, φιλόσ.	δ.
Ποδαλίρειος, ἰατρὸς	*
Πολέμαρχος ἀστρονόμ.	δ.
Πολέμων, φιλόσ.	γ.
Πολύβιος, ἰατρὸς	ε.
Πολυκίδης, ζωγράφ. καὶ μουσικὸς	δ.
Πολυκῆν Ἀθην. ἐρμογλ.	δ.
Πολύκλητος Ἀργεῖος, ἐρμογλ.	ε.
Πολύκλητος Λαρισσαῖος, ἴσορικὸς	ε.
Πολυκράτης, ρήτωρ	ε.
Πολύαινος, φιλόσ.	γ.
Πολύευκτος Σφῆττιος, ρήτωρ	δ.
Πολύγυνωτος Θάσιος, ζωγράφ.	ε.
Πολύειδος, μηχανικὸς	δ.
Πολυμνῆτης Κολοφῶν. ποιητὴς μουσικὸς	δ.
Πολύμυνης Φλεάσιος, φιλόσ.	δ.

<u>Οὔρη. καὶ ποιτ.</u>	<u>αιῶν. πρ. Χ.</u>
Πολύζηλος, ισορικὸς	ζ.
Πολύερατος, φιλόσ. Ἐπικούρ.	γ.
Πορίνος ἀρχιτέκτων	ζ.
Πασιδίπους, ποιητὴς κωμ.	γ.
Ποσειδώνιος, φιλόσ.	γ.
Πρατίνας, ποιητὴς τραγῳ.	ε.
Πραξιλλα ποεῖτρια	ε.
Πρεξιτέλης, ἀγαλματοποιὸς	δ.
Πρόδεκος Κείος, ρήτωρ.	ε.
Πρόδεκος Φωκαεὺς, ποιητὴς	δ.
Προυκπίδης, ποιητὴς, καὶ γραμματικὸς	ε.
Πρωταγόρας, φιλόσ.	ε.
Πρωτογένης, ζωγράφ.	δ.
Πρόξενος, ρήτωρ.	δ.
Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Λάγου, ισορικὸς	γ.
Πυρυστελῆς, χαλκογράφος	δ.
Πυρόμαχος, ἐρμογλύ	γ.
Πύρρων Ἡλίδειος, φιλόσ. σκεπτικὸς	γ.
Πυθαγόρας Ρηγίνος, ἐμογλ.	δ.
Πυθαγόρας σάμος φιλόσ. καὶ νομοθ.	ζ.
Πυθαγόρας Ζεκύνθιος, μουσικὸς	δ.
Πυθέας Ἀθην. ρήτωρ.	δ.
Πυθέας Μασαλιώτης, ἀσρονόμος Θαλασσοπόρ.	γ.
Πυθέας Τροιζήνιος, ποιητὴς	ε.
Πυθόδωρος, ἐρμογλ.	ζ.
Πῶλος ὑποκρίτης	δ.
Πῶλος Ἀκραγαντῖνος ρήτωρ.	ε.

Οὐέμ. καὶ ποιέτ.αἰῶν. πο. Χ.

P.

'Ραδόμανθυς νομοθέτης	.	.	*
'Ριάνος Κρῆς, ποιητὴς	.	.	δ.
'Ροῖκος μεγαλλοχόος, καὶ ἀρχιτέκτων	.	.	ζ.
'Ρίνθων, ποιητὴς τραγῶν	.	.	γ̄.

Σ.

Σακάδας, ποιητὴς, καὶ μουσικὸς	.	.	ζ̄.
Σαναρίων ποιητὴς κωμε.	.	.	ε̄.
Σάνδης φιλόσ. Ἐπικούρ.	.	.	γ̄.
Σαννίων μουσικὸς	.	.	δ̄.
Σαπφὼ ποιήτρια	.	.	ζ.
Σάτυρος ἀρχιτέκτων	.	.	δ̄.
Σθένις, ἐρμογλύ.	.	.	δ̄.
Σκόπας ἐρμογλύ.	.	.	δ̄.
Σκύλαξ, Θαλασσοπόρ. γεωγράφ.	.	.	ε̄.
Σκυλλίας κολυμβητὴς	.	.	ε̄.
Σκύλλης, ἐρμογλ.	.	.	ζ̄.
Σιλανίων, ἐρμογλύ.	.	.	δ̄.
Σιμνίας ῥόδιος, ποιητὴς καὶ γραμματ.	.	.	γ̄.
Σιμπίας Θηβαῖος, φιλόσ.	.	.	δ̄.
Σίμων Ἀθην. ἵπποκόμος	.	.	δ̄.
Σίμων Ἀθην. φιλόσ.	.	.	δ̄.
Σίμων Αἰγυπτίνος, ἐρμογλ.	.	.	ε̄.
Σιμωνίδης Κείος, ποιητὴς καὶ γραμματ.	.	.	ζ̄.
Σιμωνίδης Μῆλιος, ποιητὴς	.	.	ε̄.
Σίουφος, ποιητὴς	.	.	*
Σμήλης, ἐρμογλύ.	.	.	ζ̄.
Σολων Ἀθην. εἰς τῶν γ. σοφῶν, νομοθέ.	.	.	ζ̄.

Οὐδὲν. καὶ ποιότ.

αἰῶν. πρ. Χ.

Σοῦδας Ἐρμογλύφος	.	.	.	ζ.
Σοφοκλῆς, ποιητὴς τραγ.	.	.	.	ε.
Σπεύσιππος, φίλος.	.	.	.	δ.
Σπίνθαρος ἀρχιτέκτων	.	.	.	ζ.
Στασίνος, ποιητὴς	.	.	.	ζ.
Στησίχωρος ἀρχαῖος, ποιητὴς κωμε.	.	.	.	ζ.
Στησίχωρος ὁ νέος, ποιητὴς ἐλεγείων	.	.	.	ε.
Στησίμβροτος, ισορικὸς	.	.	.	ε.
Στήλων, φίλος.	.	.	.	δ.
Στόμιος, ἐρμογλύ.	.	.	.	ε.
Στράτιος, ποιητὴς κωμικ	.	.	.	ε.
Στράτων Λαμψακνὸς, φίλος.	.	.	.	γ̄.
Σουσαρίων, γελοτοποιός	.	.	.	ζ.
Σύαγρος, ποιητ.	.	.	.	ι.
Συέννεσις, λατρὸς φυσιολόγος	.	.	.	δ.
Σφαιρός, φίλος.	.	.	.	γ̄.
Σωκράτης Ἀλωπεκεὺς, φίλος.	.	.	.	ε.
Σωκράτης Θηβαῖος, ἐρμογλ.	.	.	.	ε.
Σῶμας, ἐρμογλ.	.	.	.	ε.
Σώπατρος, ποιητ. κωμε.	.	.	.	γ̄.
Σωσικλῆς, ποιητ. τραγ.	.	.	.	δ.
Σώσρατος χῖος, ἐρμογλ.	.	.	.	δ.
Σώσρατος Κνίδιος, ἀρχιτέκτ.	.	.	.	γ̄.
Σωτάδης ποιητὴς	.	.	.	δ.
Σώφρων, ποιητὴς	.	.	.	ε.
Σωψρονίσκος πατήρ τοῦ Σωκράτ. ἐρμογλ.	.	.	.	ε.

Τ.

Τεκταῖος, ἐρμογλ. . . . . ζ.

Οὐέρ. καὶ ποιότ.αῖς πρ. Χ.

Τελέσιλλα ποιήτρια	.	.	ε.
Τελέσης Σελινούντιος, ποιητ. διδυραμβε	.	.	ε.
Τελέσης, ύποκριτής παντομίμος	.	.	ε.
Τέρπανδρος, ποιητής μουσικός	.	.	ζ.
Τηλαυγής, υἱὸς τοῦ Πιθαγόρου φελός.	.	.	ζ.
Τηλεκλίδης, ποιητής κωμ.	.	.	ε.
Τήλεκλος, φιλόσ.	.	.	γ.
Τηλεφάνης Μεγαρεὺς, μουσικός	.	.	δ.
Τηλεφάνης Φωκαεὺς, ἐρμογλ.	.	.	δ.
Τιμαγόρας, ζωγράφ.	.	.	ε.
Τίμανθος, ζωγράφ.	.	.	δ.
Τιμαρήτη, γυνὴ ζωγράφ.	.	.	ε.
Τιμαρχός, ἐρμογλ.	.	.	γ.
Τίμαιος Λοκρὸς, φιλός.	.	.	δ.
Τίμαιος Ταυρομένιος, ισορικ.	.	.	γ.
Τιμόχαρις, Ἀσρονόμ.	.	.	γ.
Τιμοκράτης, φιλόσ. Ἐπικούρ.	.	.	γ.
Τιμοκρέων, ποιητής	.	.	ε.
Τιμόλαος, φιλόσ.	.	.	δ.
Τιμολέων Κορίνθ. νομοθέ. τῶν Συρακαυ.	.	.	δ.
Τίμων ὁ Μισάνθρωπος, φιλόσ. Αἴτη.	.	.	ε.
Τίμων Φλιάσιος, φιλόσ. καὶ ποιητ.	.	.	γ.
Τιμωνίδης Λευκάδιος, ισορικός	.	.	*
Τιμόθεος Μιλήσιος, ποιητής μουσι.	.	.	δ.
Τιμόθεος Θηβαῖος, μουσικ.	.	.	δ.
Τιμόθεος, ἐρμογλώ.	.	.	ζ.
Τίμυχα, γυνὴ φιλόσ.	.	.	δ.
Τίμυχος, ποιητής.	.	.	ζ.
Τιρεσίας ποιητ.	.	.	*
Tόμ. Z.	.	.	14

Οὐεῖ καὶ ποιότ.

οὖσι πο. Χ.

Τείκιας, ῥήτωρ	ποιητικός	έ.
Τειγκράτης, ἐρμογλ.	ποιητικός	ή.
Τριπτόλεμος Ἐλευσίνος, νομοθέτ.	ποιητικός	*.
Τροφώνιος, ἀρχιτέκτων	ποιητικός	*.
Τίφις Βοιώτιος, Θαλασσοπόρος	ποιητικός	*
Τυρταῖος, ποιητὴς μουσικ.	ποιητικός	ζ.

Τ.

Ταγνίς μουσικὸς	ποιητικός	*
Τυρίμων, ζωγράφ.	ποιητικός	ζ.
Τπατόδωρος, ἐρμογλ.	ποιητικός	δ.
Τπεριῶνς, ῥήτωρ	ποιητικός	δ.

Φ.

Φαιῶν Ἡλίδειος, φίλος	ποιητικός	δ.
Φαινός, ἀσρονόμ.	ποιητικός	έ.
Φαλέας Χαλκιδόνιος, πολιτικὸς	ποιητικός	δ.
Φανίας, ισαρικὸς, καὶ φυσικὸς	ποιητικός	δ.
Φάντων, φίλος.	ποιητικός	δ.
Φέρξ, ἀρχιτέκτων	ποιητικός	έ.
Φειδίας, ἀγαλματοποιὸς	ποιητικός	έ.
Φειδῶν Ἀργείος, νομοθέτ.	ποιητικός	δ.
Φερεκράτης ποιητὴς	ποιητικός	έ.
Φερεκίδης Λέριος, ἐσορ.	ποιητικός	έ.
Φερεκίδης Σύριος, φίλος. καὶ ἀσρον.	ποιητικός	δ.
Φήμιος μουσικὸς	ποιητικός	*
Φημονεία μάντισσα	ποιητικός	*
Φιλάρμων, ποιητὴς	ποιητικός	*
Φιλήμων Σολεὺς, ποιητὴς κωμῳ.	ποιητικός	ή.

Οὐδέποτε ποιεῖ.αιών. πο. Χ.

Φιλήμων, ὑποχριτής	.	.	δ.
Φιλέταιρος ποιητής	.	.	ε.
Φιλητής, γραμματ. καὶ ποιητ.	.	.	γ.
Φιλίνος Ἀθην. ρήτωρ	.	.	δ.
Φιλίνος ιατρὸς ἐμπειρ.	.	.	δ.
Φιλίππος Ἀκερνάν, ιατρὸς	.	.	δ.
Φιλίππος Μεδμαῖος, ἀστρου.	.	.	δ.
Φιλίππος ὀπούντιος, ἀστρουό-	.	.	δ.
Φιλίππιδης Ἀθην. ποιητ. κωμικ.	.	.	δ.
Φιλίσκος, ρήτωρ	.	.	δ.
Φιλισσος, ρήτωρ, καὶ ισορε.	.	.	δ.
Φιλισίων, ιατρὸς	.	.	δ.
Φιλοκλῆς Ἀθην. ποιητ. τραγ.	.	.	ε.
Φιλοκλῆς Κιλκυσίμενος ὁ ἐπικληθεὶς χολη, ποιη-	.	.	
τὴς κωμ.	.	.	ε.
Φιλόλαος Κορίνθ. νομοθέτ.	.	.	η.
Φιλόλαος Κροτωνιάτ. φιλός	.	.	δ.
Φιλων ἀπολογητὴς τῶν φιλοσό.	.	.	δ.
Φιλων ἀρχιεέκτων	.	.	γ.
Φιλωνίδης Ἀθην. ποιητ. κωμι.	.	.	ε.
Φιλωνίδης, Θηβαῖος, φιλόσ.	.	.	γ.
Φιλόξενος Κυθήρεος, ποιητ.	.	.	δ.
Φόκος, ἀστρονόμ.	.	.	ε.
Φρύδημων, ἐρμογλ.	.	.	ε.
Φρύλλος, ζωγράφος	.	.	ε.
Φρύνιχος Ἀθην. ποιητ. Τραγ.	.	.	ε.
Φρύνις μουσικὸς	.	.	ε.
Φρύνων ἐρμογλύ.	.	.	ε.
Φύτεος, ἀρχιτέκτων	.	.	δ.

Ονομ. καὶ ποιότ.

αἰών. πρ. Χ.

Φωκίων, φίλοσ. καὶ ῥήτωρ . . . . . δ.

Φωκυλίδης ποιητ. . . . . ζ.

X.

Χάρης Λίνδιος, μεταλλοχόος . . . . . γ.

Χάρης Πόριος, ὄγρογροφός . . . . . δ.

Χαριπέτας, Μηχανικός . . . . . ζ.

Χαρμάνης, ζωγράφ. . . . . θ.

Χάρων, ισορικτ. . . . . ε.

Χείρων, Άσρου.

Χαρώνος νομοθέτης . . . . . η.

Χερσίας ποιητής . . . . . ζ.

Χερσίφρων Κυνιστοίος, ὀρχιτέκτων . . . . . δ.

Χίλιων Σπαρτιάτης, εἰς τῶν 7. σοφῶν . . . . . ζ.

Χίου φίλος. . . . . δ.

Χειρίδης ποιητ. . . . . ε.

Χοιρίλος Αθην. ποιητ. Τραγ.

Χοιρίλος Σάμιος, ποιητής καὶ ισορ.

Χοιρεφῶν, ποιητ. τραγικός . . . . . ε.

Χρύσιππος ίατρος . . . . . δ.

Χρυσόθεμις, ποιητής μουσικός . . . . . η.

Ψ.

Τάων, ισορικός . . . . . γ.

Ω.

"Ωκεῖλος Λευκανές, φίλος. . . . . ε.

"Ωλῆν, ποιητής . . . . . *

ΠΙΝΑΞ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Σύγκρισις τῶν ῥωμαϊκῶν μετρῶν μὲ τὰ
Γαλλικά.

Πρέπει νὰ ηξεύοῃ τὸν πόδα, καὶ τὸ Ρωμαϊκὸν Μῆλιον, διὰ
νὰ γυνωρίσῃ τὰ ὁδοιπορικὰ τῶν Ἑλλήνων μέτρα. Ο Γαλλι-
κὸς ποὺς δικιρεῖται εἰς 12. δακτύλους, καὶ εἰς 144 γραμμάς.
Τὸ ποδικιροῦπι τὸ ὅλου αὐτῶν τῶν γραμμῶν εἰς 1440 μέρη, διὰ
νὰ λάβωσι τὰ δεκαδικά.

Δεκατηνιό. γραμ.	δάκτ.	γραμ.
1440	12.	2
1430	11.	11.
1420	11.	10.
1410	11.	9.
1400	11.	8.
1390	11.	7.
1380	11.	6.
1370	11.	5.
1360	11.	4.
1350	11.	3.
1340	11.	2.
1330	11.	1.
1320	11.	»
1315	10.	11 5/10.
1314	10.	11 4/10.
1313	10.	11 3/10.
1312	10.	11 2/10.
1311	10.	11 1/10.
1310	10.	11.
1309	10.	10 9/10.
1308	10.	10 8/10.
1307	10.	10 7/10.

Δεκατημέρος γραμ.	Δάκτ.	γραμ.
1306	10.	10 6/10.
1305	10.	10 5/10.
1304	10.	10 4/10.
1303	10.	10 3/10.
1302	10.	10 2/10.
1301	10.	10 1/10.
1300	10.	10.
1299	10.	9 9/10.
1298	10.	9 8/10.
1294	10.	9 7/10.
1296	10.	9 6/10.
1295	10.	9 5/10.
1294	10.	9 4/10.
1293	10.	9 3/10.
1292	10.	9 2/10.
1291	11.	9 1/10.
1290	11.	9.

Διαφωνοῦσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δεκαδικῶν τῆς γραμμῆς, τὸν ὃποῖον πρέπει νὰ δόσωσιν εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν πόδα. Εγὼ ἔκρινα, δίκαιου ὅτι πρέπει νὰ ἀποδόσωμεν εἰς αὐτὸν μὲ τὸν Κ. δ' Ἀμβιλλον, καὶ ἄλλους σοφούς, 1306. δηλ. 10 δακτύλους, 10 γραμμὰς 6/10 γραμ. Κατ' αὐτὴν τὴν διατίμησιν τὸ Ῥωμαϊκὸν βῆμα συντεθειμένον ἀπὸ 5. ποδῶν, θέλει εἶναι 4. γαλλικῶν ποδῶν, 6. δακτύλ. καὶ, 5. γραμ. Τὸ Ῥωμαϊκὸν μῆλον, συντεθειμένον ἀπὸ 1000 βῆματα, θέλει εἶναι 755. τοσού. 4. ποδῶν, 8. δακτύ. καὶ 8. γραμ. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κλάσματος τὸ προσδιορίζω μὲ τὸν Κ. δ' Ἀμβιλλον, 756. τοσού. Επιδή κοινῶς ἴσοτιμοῦνται 8 σάδια μὲ ἐν μῆλον Ῥωμαϊκὸν, θέλομεν λαμβάνει τὸ 8 μέρος τῶν 756 τοσού. ἐξίσωσιν ἐνὸς μῆλοιου, ἔχοντες διὰ τὸ σάδιον 94 τοάσ. 1/2 (D' Anuille, mes. itinér. p. 70). Οἱ Ἑλληνες εἶχον διάφορα εἴδη σαδίων ἐδῶ γένεται κοινῶς λόγος περὶ τοῦ ὀλυμπιακοῦ.

ΠΙΝΑΞ ΟΓΔΟΟΣ.

Ἀναλογία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ποδὸς μὲ τὸν
Γαλλικόν.

Ποδ. Ῥωμ.			ποδ. Γαλ.	Δάχ.	Γραμ.
1	.	.	.	.	10. 6/10.
2	.	.	.	1.	9. 2/10.
3	.	.	.	2.	7. 8/10.
4	.	.	.	3.	6. 4/10.
5	.	.	.	4.	5.
6	.	.	.	5.	3. 6/10.
7	.	.	.	6.	2. 2/10.
8	.	.	.	7.	3. 8/10.
9	.	.	.	8.	1. 4/10.
10	.	.	.	9.	10.
11	.	.	.	9.	8. 6/10.
12	.	.	.	10.	10. 2/10.
13	.	.	.	11.	9. 8/10.
14	.	.	.	12.	8. 4/10.
15	.	.	.	13.	7. 3.
16	.	.	.	14.	6. 6/10.
17	.	.	.	15.	5. 2/10.
18	.	.	.	16.	3. 8/10.
19	.	.	.	17.	2. 4/10.
20	.	.	.	18.	1. 8.
21	.	.	.	19.	6. 6/10.

Ποδ. ρωμ.	Πόδ. Γαλ.	Δάχ.	Γραμ.
22	19.	11.	5 2/10.
23	20.	10.	3 8/10.
24	21.	9.	2 4/10.
25	22.	8.	1.
26	23.	6.	11 6/10.
27	24.	5.	10 2/10.
28	25.	4.	8 8/10.
29	26.	3.	7 4/10.
30	27.	2.	6.
31	28.	1.	4 6/10.
32	29.		3 2/10.
33	29.	11.	1 8/10.
34	30.	10.	4/10.
35	31.	8.	11.
36	32.	7.	9 6/10.
37	33.	6.	8 2/10.
38	34.	5.	6 8/10.
39	35.	4.	5 4/10.
40	36.	3.	4.
41	37.	2.	2 6/10.
42	38.	1.	1 2/10.
43	38.	11.	8/10.
44	39.	10.	10 4/10.
45	40.	9.	9.
46	41.	8.	7 6/10.
47	42.	7.	6 2/10.
48	43.	6.	4 8/10.
49	44.	5.	3 4/10.
50	45.	4.	2.

ΠΟΔΕΣ ΡΩΜΑΙΚΟΙ.

217

Ποδ. ρωμ.	πεδ. Γαλ.	Δακ.	Γραμ.
60	. . . . .	54.	5.
70	. . . . .	63.	5.
80	. . . . .	72.	6.
90	. . . . .	81.	7.
100	. . . . .	90.	8.
200	. . . . .	181.	4.
300	. . . . .	272.	1.
400	. . . . .	362.	9.
500	. . . . .	453.	5.
600	. . . . .	544.	2.
700	. . . . .	634.	10.
800	. . . . .	725.	6.
900	. . . . .	816.	3.
1000	. . . . .	906.	11.
2000	. . . . .	1813.	10.
3000	. . . . .	2720.	10.
4000	. . . . .	3627.	9.
5000	. . . . .	4534.	8.
6000	. . . . .	5441.	8.
7000	. . . . .	6348.	7.
8000	. . . . .	7255.	6.
9000	. . . . .	8162.	6.
10000	. . . . .	9069.	5.
15000	. . . . .	13604.	2.
20000	. . . . .	18138.	10.

ΠΙΝΑΞ ΕΝΑΤΟΣ.

**Αναλογία τῶν Ῥωμαϊκῶν βημάτων μὲ τὰ
Γαλλικὰ τοάσια.**

Eἰπου ἀνωτέρω, ὅτε τὸ Ῥωμαϊκὸν βῆμα συντεθεῖμέν οὐ ἀπὸ 5. πόδων, ἀμπορεῖ υὲ ἡναὶ 4 γαλλικῶν ποδῶν, 6. διακτύλων, καὶ 5. γραῦμῶν (ὅρα ὅπισθεν).

Βῆμα Ῥωμαϊ.	Tod. σ.	πόδ.	διάτ.	γραῦ.
1	.	.	4.	5.
2	.	.	3.	10.
3	.	.	1.	3.
4	.	.	3.	8.
5	.	.	4.	1.
6	.	.	3.	6.
7	.	.	1.	8.
8	.	.	5.	11.
9	.	.	6.	3.
10	.	.	4.	9.
11	.	.	7.	9.
12	.	.	8.	2.
13	.	.	5.	7.
14	.	.	9.	13.
15	.	.	10.	5.
	.	.	11.	10.
	.	.	2.	3.

Βήμα Ρωμαϊκόν.	Τετρά.	πεδ.	δάκτ.	γραμ.
16	.	12.	6.	8.
17	.	12.	5.	1.
18	.	13.	3.	6.
19	.	14.	2.	11.
20	.	15.	8.	4.
21	.	15.	5.	9.
22	.	16.	3.	2.
23	.	17.	2.	7.
24	.	18.	10.	
25	.	18.	5.	5.
26	.	19.	3.	10.
27	.	20.	2.	5.
28	.	21.	11.	8.
29	.	21.	5.	1.
30	.	22.	4.	6.
31	.	23.	2.	11.
32	.	24.	1.	4.
33	.	24.	5.	9.
34	.	25.	4.	2.
35	.	26.	2.	7.
36	.	27.	7.	3.
37	.	27.	5.	9.
38	.	28.	4.	3.
39	.	29.	2.	10.
40	.	30.	1.	8.
41	.	30.	5.	1.
42	.	31.	4.	6.
43	.	32.	2.	11.
44	.	33.	1.	4.

Βήματα Ρωμαϊκά.	Τοιχ.	πόσ.	δεκτ.	γραμ.
45	.	.	34.	9.
46	.	.	34.	2.
47	.	.	35.	7.
48	.	.	36.	1.
49	.	.	37.	5.
50	.	.	37.	10.
60	.	.	45.	1.
70	.	.	52.	5.
80	.	.	60.	4.
90	.	.	68.	6.
100	.	.	75.	5.
200	.	.	151.	4.
300	.	.	226.	5.
400	.	.	302.	8.
500	.	.	377.	4.
1000	.	.	755.	8.
2000	.	.	1511.	4.
3000	.	.	2267.	2.
4000	.	.	3023.	8.
5000	.	.	3778.	4.
10000	.	.	7557.	8.
100000	.	.	75578.	8.
200000	.	.	151167.	4.
300000	.	.	226736.	8.

ΠΙΝΑΞ ΔΕΚΑΤΟΣ.
ΧΟΤΑΝΗΣ ΣΑΚΙΔΗ

Ἀναλογία τῶν Ῥωμαϊκῶν μιλλίων μὲ τὰ
Γαλλικὰ τοάστα. Καρδινάλια

E. Σεωρήθη εἰς τὸν προηγουμένον πίνακα, ὅτι, διδούντες εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν βῆμα 4 πόδας, 6 δακτύλους, καὶ 5 γραμματάς, εἰδούμεν, ὅτι τὸ Ῥωμαϊκὸν μιλλίον περιεῖχεν 755 τοάστα, 4 πόδας, 8 δακτύλους, καὶ 8 γραμμάτων. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κλάσματος, τὸ διορίζομεν μὲ τὸν Κ. δ' Ἀμβιλλον 756 τοάστα. Ἀπ' αὐτὴν τὴν προσθήκην προκύπτει ἔνας ποὺς, 3 δάκτυλοι, καὶ 4 γραμματάς ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν μιλλίον, μικράτις διαφορὰ μεταξὺ τοῦ παρόντος, καὶ προηγουμένου πίνακος. Οἵσοι ἀπαιτοῦσιν ἀκραιψιν ἀκρίβειαν, ἡμποροῦσιν νὰ ἐπισηρίζωνται εἰς τὸν προηγουμένον πίνακα, οἱ λοιποὶ μελλουσιν νὰ εὐχαριστῶσιν εἰς τὸν παρόντα, ὃς τις εἰς τὴν κοινὴν συνήθειαν εἶναι εὐχρηστότερος.

Μιλ. ρώμ.	Τοάσ.	Μιλ. ρώμ.	Τοάσ.	Μιλ. ρώμ.	Τοάσ.
1 . .	756	11 . .	8316	21 . .	15876
2 . .	1512	12 . .	9072	22 . .	16632
3 . .	2268	13 . .	9828	23 . .	17388
4 . .	3024	14 . .	10584	24 . .	18144
5 . .	3780	15 . .	11340	25 . .	18900
6 . .	4536	16 . .	12096	26 . .	19656
7 . .	5292	17 . .	12852	27 . .	20412
8 . .	6048	18 . .	13608	28 . .	21168
9 . .	6804	19 . .	14364	29 . .	21924
10 . .	7560	20 . .	15120	30 . .	22680

ΖΩΤΑΙΑ Δ ΕΛΙΞΙΠ
ΠΙΝΑΞ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

Αναλογία τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδὸς μὲ τὸν
Γαλλικόν.

Εἴπομεν, ὅτι ὁ γαλλικὸς ποὺς διαιρεῖται εἰς 1440 δεκάδες καὶ τῆς γραμμῆς, καὶ ὁ Ῥωμαϊκὸς εἰς 1306. (δρα πίνακις). Η ἀναλογία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ποδὸς μὲ τὸν Ἑλληνικὸν εἶναι, ὡς 24 πρὸς 25. ἔχομεν διὰ τὸν τελευταῖον 1360 δεκάδες τῆς γραμμῆς, καὶ μετρόντες κλάσμα, τὸ ὅποιον παραβλέπομεν. Τὰ 1360, δεκαδικὰ τῆς γραμμῆς διέργουσιν 11, δακτύλους, καὶ 4. γραμμάς.

Πόδ. Ἑλλ.	Πόδ. Γαλ.	δάκτ.	γραμ.
1	1.	11.	4.
2	1.	10.	3.
3	2.	10.	
4	3.	9.	4.
5	4.	8.	8.
6	5.	8.	
7	6.	7.	4.
8	7.	6.	8.
9	8.	6.	
10	9.	5.	4.
11	10.	4.	8.
12	11.	4.	

Πόδ. Ελλ.	Πόδ. Γαλ.	δάκτ.	γραμ.
13	. . . .	3.	4.
14	. . . .	2.	8.
15	. . . .	2.	
16	. . . .	1.	4.
17	. . . .		8.
18	. . . .		
19	. . . .	11.	24.
20	. . . .	10.	8.
21	. . . .	10.	
22	. . . .	9.	4.
23	. . . .	8.	8.
24	. . . .	8.	
25	. . . .	7.	4.
26	. . . .	6.	8.
27	. . . .	6.	
28	. . . .	5.	4.
29	. . . .	4.	8.
30	. . . .	4.	
31	. . . .	3.	4.
32	. . . .	2.	8.
33	. . . .	2.	
34	. . . .	1.	4.
35	. . . .		8.
36	. . . .		
37	. . . .	11.	4.
38	. . . .	10.	8.
39	. . . .	10.	
40	. . . .	9.	4.
41	. . . .	8.	8.

Πόδ. Ελλ.	Πόδ. Γαλ.	δάκτ.	γραμ.
42	.	39.	8.
43	.	40.	7.
44	.	41.	6.
45	.	42.	6.
46	.	43.	5.
47	.	44.	4.
48	.	45.	4.
49	.	46.	3.
50	.	47.	2.
100	.	94.	5.
200	.	188.	10.
300	.	233.	4.
400	.	377.	7.
500	.	472.	2.
600	.	566.	8.

Κατὰ τὸν παρόντα πίνακα 600, Ἐλληνικοὶ πόδες ἡ-
δεκον δώσει μόνον 94, τοσσια, 2, πόδιας, 8, δαχτύλους,
ἀντὶ 94, τοσσ. 3, ποδ. τὰ ὅποια προσδιορίζομεν εἰς τὸ σά-
διον. Αὐτὴ ἡ μικρὰ διαφορὰ προέρχεται ἐκ τοῦ, ὅτι ἡμεῖς,
κατὰ τὸν Κ. δ" Ἀμβελλον, πρὸς συντομίαν τῶν λογισμῶν, ἐ-
δώκαμεν πλέον τι εἰς τὸ Πωμαϊκὸν μῆλον, καὶ ὀλίγον τι ἔ-
λαττον εἰς τὸ σάδιον.

ΠΙΝΑΞ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ.

Αγαλαγίας αδίων μὲ τὰ Γαλλικὰ Τοάσια, καὶ
μὲ τὰ ρωμαϊκὰ μίλλια· τὸ σάδιον διορίζεται 94 καὶ $\frac{1}{2}$ τοάσια.

Στάδια.	Τοάσια.	μ.λ.
1.	94 $\frac{1}{2}$.	$\frac{1}{8}$.
2.	189.	$\frac{1}{4}$.
3.	283 $\frac{1}{2}$.	$\frac{3}{8}$.
4.	378.	$\frac{1}{2}$.
5.	472 $\frac{1}{2}$.	$\frac{5}{8}$.
6.	567.	$\frac{6}{8}$.
7.	661 $\frac{1}{2}$.	$\frac{7}{8}$.
8.	756.	1.
9.	850 $\frac{1}{2}$.	1 $\frac{1}{8}$.
10.	945.	1 $\frac{1}{4}$.
11.	1039 $\frac{1}{2}$.	1 $\frac{3}{8}$.
12.	1134.	1 $\frac{1}{2}$.
13.	1228 $\frac{1}{2}$.	1 $\frac{5}{8}$.
14.	1323.	1 $\frac{6}{8}$.
15.	1417 $\frac{1}{2}$.	1 $\frac{7}{8}$.
16.	1572.	2.
17.	1602 $\frac{1}{2}$.	2 $\frac{1}{8}$.
18.	1701.	2 $\frac{1}{4}$.
19.	1795 $\frac{1}{2}$.	2 $\frac{3}{8}$.
20.	1890.	2 $\frac{1}{2}$.
21.	1984 $\frac{1}{2}$.	2 $\frac{5}{8}$.
22.	2079.	2 $\frac{6}{8}$.
23.	2173 $\frac{1}{2}$.	2 $\frac{7}{8}$.

Σταδια.	Total.	Mile.
24	2268.	3.
25	2362 $\frac{1}{2}$.	3 $\frac{1}{8}$.
26	2457.	3 $\frac{1}{4}$.
27	2551 $\frac{1}{2}$.	3 $\frac{3}{8}$.
28	2646.	3 $\frac{1}{2}$.
29	2740 $\frac{1}{2}$.	3 $\frac{5}{8}$.
30	2835.	3 $\frac{6}{8}$.
35	3307 $\frac{1}{2}$.	4 $\frac{3}{8}$.
40	3780.	5.
45	4252 $\frac{1}{2}$.	5 $\frac{5}{8}$.
50	4725.	6 $\frac{1}{4}$.
55	5194 $\frac{1}{2}$.	6 $\frac{7}{8}$.
60	5670.	7 $\frac{1}{2}$.
65	6142 $\frac{1}{2}$.	7 $\frac{7}{8}$.
70	6615.	8 $\frac{3}{4}$.
75	7087 $\frac{1}{2}$.	9 $\frac{3}{8}$.
80	7560.	10.
85	8032 $\frac{1}{2}$.	10 $\frac{5}{8}$.
90	8505.	11 $\frac{1}{4}$.
95	8977 $\frac{1}{2}$.	11 $\frac{7}{8}$.
100	9450	12 $\frac{1}{2}$.
200	18900.	25.
300	28350.	37 $\frac{1}{2}$.
400	37800.	50.
500	47250.	62 $\frac{1}{2}$.
600	56700.	75.
700	66150.	87 $\frac{1}{2}$.
800	75600.	100.
900	85050.	112 $\frac{1}{2}$.
1000	94500.	125.

ΠΙΝΑΞ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ.

'Αναλογία τῶν σαδίων μὲ λέγας Γαλλικὰς
ἀπὸ 2500 τοσσίων.

Στάθ.	λγ.	Τεύχ.
1	.	94 1/2.
2	.	189.
3	.	283 1/2.
4	.	378.
5	.	472 1/2.
6	.	567.
7	.	661 1/2.
8	.	756.
9	.	850 1/2.
10	.	915.
11	.	1039 1/2.
12	.	1134.
13	.	1228 1/2.
14	.	1323.
15	.	1417 1/2.
16	.	1512.
17	.	1606 1/2.
18	.	1701.
19	.	1795 1/2.
20	.	1890.
21	.	1984 1/2.
22	.	2079.

ΣΤΑΔΙΑ.

Σταδ.		λόγ.	To 2σ.
23	.	.	2173 1/2.
24	.	.	2268.
25	.	.	2362 1/2.
26	.	.	2457.
27	.	1.	51 1/2.
28	.	1.	146.
29	.	1.	240 1/2.
30	.	1.	335.
35	.	1.	807 1/2.
40	.	1.	1280.
45	.	1.	1752 1/2.
50	.	1.	2225.
55	.	2.	197 1/2.
60	.	2.	670.
65	.	2.	1142 1/2.
70	.	2.	1615.
75	.	2.	2087 1/2.
80	.	3.	60.
85	.	3.	532 1/2.
90	.	3.	1005.
95	.	3.	1477 1/2.
100	.	3.	1950.
200	.	7.	1400.
300	.	11.	850.
500	.	18.	2250.
1000	.	37.	2000.
10000	.	378.	
20000	.	756.	
100000	.	3780.	

ΠΙΝΑΞ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΣ.

Ἐκτίμησις τῶν νομίσμάτων τῶν Ἀθηνῶν.

Εγταῦθα δὲ γίνεται λόγος περὶ τῶν χρυσῶν, καὶ χαλκῶν νομίσμάτων, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ τῶν ἀργυρῶν. "Οταν καταλάβῃ κάνεις τὴν τιμὴν τούτων, εὐκολα εὑρίσκει καὶ τὴν τιμὴν ἔκείνων.

Τὸ τάλαντον ἴσοτιμᾶται μὲν	6000. δραχμάς.
ἡ μνᾶ . . . μὲν	100. δραχ.
τὸ τετράδραχμον . . μὲν	4. δραχ.

Πολλὰ δύσκολον εἶναι νὰ προσδιορίσῃ τις ἀκριβῶς τὴν τιμὴν τῆς δραχμῆς. "Ο, τι καὶ ἂν μεταχειρίσῃ εἰς τοῦτο, δύναται κανεὶς νὰ προσεγγίσῃ εἰς αὐτήν. Διὰ νὰ φθάσῃ τις εἰς αὐτό, εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ τὸ βάρος, καὶ τὴν τιμὴν. "Εκαμπα τὴν ἐπεξεργασίαν περὶ τῶν τετραδράχμων, ἐπειδὴ εἶναι ἀπὸ τὰς δραχμὰς κοινότερα, εἰς τοὺς πολλαπλασιασμούς, καὶ ὑποδιαιρέσεις των. Πεπαιδευμένοι τινὲς, τῶν ὁποίων ἡ ἀκριβεῖα ἡτού εἰς ἐμὲ γνωστή, εὐχαριστήσαν πολλὰ νὰ συμφωνήσωσι μαζί μου, διὰ νὰ ξυγιάσωμεν μέγιστου ἀρεθμὸν αὐτῶν τῶν νομίσμάτων. "Επειτα παρεκάλεσα περὶ τούτου τὸν Κ. Τίλλετον τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιτημῶν, ὃς τις ἔχει ἐπισαγίαν παρὰ τοῦ βασιλέως νὰ δοκιμάζῃ, καὶ νὰ καθαιρῇ τὰ νομίσματα. Θὲν ὅμιλῷ μήτε διὰ τὰς γυνώσεις του, μήτε διὰ τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ χαλοῦ ἔρωτά του, μήτε διὰ τὸν ζῆλον, τὸν ὅποιον ἔχει διὰ

τῶν γραμμάτων τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ τῷ εὐχαριστῷ διὸ πᾶν ἔκαβε καλωσύνην, νὰ δοκιμάσῃ τετράδραχμά τινα, τὰ ὅποια ἐδέχθην ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, νὰ ἀποδείξῃ τὴν τιμήν τους, καὶ νὰ συγκρίνῃ τὴν δύναμίν τους μὲ τὴν τῶν γαλλικῶν ἐν χοήσει νομισμάτων. Διεκρίνονται δύο εἰδὸν τετραδράχμων, τὰ ἀρχαιότερα, τὰ ὅποια ἐχαράχθησαν μέχρι τοῦ Περικλέους, καὶ ἵσως ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησακοῦ πολέμου, καὶ τὰ μεταγενέσερα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐποχήν. Καὶ τὰ δύο εἰδὸν παρισῶπιν ἐξ ἑνὸς μέρους τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου Γλαῦκα. Ἐπὶ τῶν δευτέρων ἡ γλαυκὴ εἶναι τεθειμένη ἐπί τενος δοχείου, καὶ φαίνονται εἰς αὐτὸ μονογράμματα, καὶ ὄνοματα, καὶ ἐνίστε, ἀν καλὰ καὶ σπανίως, είναι ἀναμεμυγμένα.

α'. Τετράδραχμα ἀρχαιότερα. Εἶναι ἐργασίας χωρικωτέρας, διαμέτρου μικροτέρας, καὶ μεγαλητέρας ἀπὸ τὰ ἄλλα παχύτερα. Τὰ ἀντικείμενα μέρη παρισῶσιν ἔχον, κακὴ τὸ μᾶλλον, καὶ ἥπτον αἰσθητά τοῦ τετραχώνου σχήματος, ὃπου ἔδιδον εἰς τὴν σφραγίδα τῶν ἀρχαίων χρόνων⁽¹⁾. Ο Eisenschmid (de ponder. et mens. Sect. 1. cap. 3) ἔδημοσίευσεν ἐν ἀπὸ αὐτὰ, τὸ ὅποιον εἶχε βάρος, καθὼς λέγεται, 333, δωδέκατα δραχμῆς, τὸ ὅποιον ἡθελε δῶσει διὰ τὴν δραχήν 83 δωδέκατα καὶ τέταρτον. Ήμεῖς ἐξυγιάσαμεν δεκατέσσερα παρόμοια, τῶν ὅποιων τὰ περισσότερα ἐλάχθομεν ἀπὸ τὸ ταμείον τοῦ βασιλέως, καὶ, ὅσα διερυθράχθησκαν καλῶς, μᾶς ἔδωκαν βάρος μόνον 324, σίτων καὶ τέταρτου. Εὑρίσκεται παρόμοιος ἀριθμὸς εἰς τὴν συλλογὴν τῶν νομισμάτων τῶν πόλεων τοῦ Μακαρίου Κ. Δόκτορος Ουντέρου (p. 48 — 9.) τὸ βαρύτερον εἶναι 265, σίτων, καὶ 1/2, βάρους Ἀγγλικοῦ, τὸ ὅποιον ἴστοιμαται μὲ 323 καὶ 1/2 τῶν γαλλικῶν

(1) Ὑπομν. τῆς φιλ. ἀκαδ. Τό. 24. §. 30.

κόκκων. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχομεν εἴς ἐνὸς μὲν μέρους νόμισμα, ὅπου βαρύνει, κατὰ τὸν Εἰσενσχιάδην 333, εἴς ἄλλου δὲ 28 νομίσματα, εἴς ὡν τὰ καλῶς διετηροῦσάντα διδουσι μόνον 324. Αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς δὲν ἔναι πατημένος, ἀν εύρεσκωσιν ἄλλα νομίσματα τοῦ αὐτοῦ χρόνου, καὶ τοῦ αὐτοῦ βάρους, θέλομεν συγκατατεθῆναι, ὅτι, κατάτινας περισάσεις, τὰ ἀνεβίβασαν 332, ἢ 336 κόκκους, ἄλλα θέλομεν ἐπιφέρεις ὅτι γενικῶς ἐβάρυνον περίπου 324· καὶ ἐπειδὴ εἰς διάσημα 2200 ἐτῶν ἔπειπε νὰ χάπωσιν ἀπὸ τὸ βάρος των κατετετειναντα πολλάτα 328 κόκκους, τὸ ὅποιον τοῦτο διδεῖ διὰ τὴν δραχμὴν 82 κόκκους. "Ἐπρεπε νὰ γνωρίσωμεν τὴν τιμὴν, ὁ Κ. Τίλλετος εὐδόκησε νὰ χωνεύῃ ἐν, ὅπου ἐβάρυνε 324 κόκκους, ἥπερ ὅτι ἦτον 11 δηναρίων, 20 κόκκων καθερῶν, καὶ ὅτι ἡ καθερὰ σχεδὸν ὅλη, μὲ τὴν ὅποιαν ἐσυντίθετο, ἀπειράτο οὐσιωδῶς, κατὰ τὴν τιμὴν τῆς Ταρίφας 52 λίτρας, 14 σολδίων, καὶ 3 δηναρίων τὸ ἥμιλιτρον. Τὸ τετραδράχμον τοῦτο, εἰπεν ὁ Κ. Τίλλετος ἐξεπιμάτο ἄρα διὰ 3 λίτρων, 14 σολδίων, ἐν ὡ 324 κόκκοις τῆς τιμῆς τῶν γαλλικῶν σκούδων ἔχουσι τιμὴν οὐσιώδη 3 λίτρων, 8 σολδίων. Αὖλλ ἡ τιμὴ τῆς μιᾶς, καὶ τῆς ἄλλης ὅλης τοῦ ἀργύρου, θεωρουμένης, ὡς νόμισμα, καὶ ἐπιφροτισμένης ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς, καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐθεντείας, δέχεται κῆποις αὐξησιν ὑπεράνω τῆς ἀκατεργάζου ὅλης, προσέρχεται ἐντεῦθεν, τὸ ἥμιλιτρον τοῦ ἀργύρου, συντεθεμένον ἀπὸ 8 σκούδα 6, λίτρων, καὶ ἀπὸ 3 κέρματα 12, σολδίων, νὰ ἀξίζῃ, διὰ τῆς κυριότητος τοῦ βασιλίως, εἰς τὴν φοράν τῆς ἐμπορίας 49 λίτρας 6. σολδία, δηλ. μίαν λίτραν, καὶ 7 σολδία ἐπέκεινα τῆς τιμῆς ἐνὸς ἄλλου ἥμιλιτρου ἀχαράκτου ἀπὸ ὅλην τῶν σκούδων. Πρέπει νὰ προσέχῃ κἀνεῖς εἰς αὐτὴν τὴν αὐξησιν, ἵνα θέλη νὰ ἡξεύῃ, πότου παρόμοιον τετραδράχ-

μου ἥθελεν ἀποτιμᾶται ἀπὸ τὸ παρὸν γαλλικὸν νόμισμα. Ἀπὸ τὰς πράξεις τοῦ Κ. Τιλλέτου προκύπτει, ὅτι ἡμίλετρον τετραδράχμων, ἀπὸ τὰ ὅποια καθέν εἶχε 324 κόκκους βαρύτητα, καὶ 11 δηνάρια, καὶ 20. κοκ. καθαρούς, πρέπει νὰ ἀποτιμᾶται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐμπορίαν 54. λίτρας, 3 σολδία, 9 δηνάρια, καθὲ λίτρᾳ 19 σολδία, καὶ τὸ τάλαντον 5700 λίτρας. "Αν τὸ τετράδραχμον βαρύνῃ 328 κόκκους, καὶ ἡ δραχμὴ 82, θέλει ἀποτιμᾶται 19 σολδία, καὶ περίπου 3 δηνάρια, καὶ τὸ τάλαντον σχεδὸν 5775 λίτρας. Εἶχε 332 κόκκους βάρους τὸ τετράδραχμον; ἡ δραχμὴ 83, ἀποτιμᾶται 19 σολδ. καὶ περίπου 6 δηνάρ. καὶ τὸ τάλαντον σχεδὸν 5850, λίτ. "Εἶχε τὸ τετράδρ. 336, κόκ., ἡ δραχ. 84, ἀποτιμᾶται 19, σολδ. 9, δηνάρ. καὶ τὸ τάλαντον περίπου 5925 λίτρ. Τέλος πάντων ἡς ὑποθέσσωμεν τὸ τετράδ. 340, κόκ. βάρους, τὴν δραχ. 85, ἡ τιμὴ τῆς θέλει ἡναὶ περίπου μίκη λίτρ. καὶ ἡ τοῦ ταλάντου περίπου 6000 λίτ. Εἶναι ἀνωφελὲς νὰ παρατηρῶμεν ὅτι, ἂν ἀποδίδωσιν ἡγετούς βάρος εἰς τὸ τετράδ. ἡ τιμὴ τῆς δραχμῆς, καὶ τοῦ ταλάντου μέλλει νὰ συμβρύνηται ἀναλογίως.

β'. Τετράδραχμα, ὅχι τόσον παλαιὰ. Ἐφέροντο τέσσαρας, ἡ πέντε αἰώνας. Εἶναι πολλὰ περισπότερος ἀριθμὸς, ἀπὸ τὸν τοῦ προπγουμένου ἄρχοντος, καὶ διαφέρουσι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐργασίαν, μουσιγράμματα, δύοματα τῶν δισεκτῶν, καὶ ἄλλας ἴδιότητας, τὰς ὅποιας παρισῶσι τὰ ἀντικείμενα μέρη, καὶ μᾶλιστα πλουσίους καλλωπισμοὺς, μὲ τοὺς ὅποιους ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀθηνᾶς είναι καλλωπισμένη. Δὲν είναι ἀπεμφαῖμον νὰ σοχασθῶμεν, ὅτι οἱ ἐρμεγήλυφοι ἐδιώρεσαν ἐκείνην τὴν κεφαλὴν, κατὰ τὸ διάσημου ἄγαλμα, τὸ ὅποιον ἔβλεπον εἰς τὴν Ἀθηνῶν τὴν ἀκρόπολιν. Ο' Παυσανίας (βι. α'. κεφ. κδ.) σημειοῖ, ὅτι ὁ Φειδίας μεταξὺ τῶν ἄλλων καλ-

λωπίσιμῶν παρέστη Σφύγκα εἰς τὸν λόφον τῆς περικεφαλαῖας τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ γρῦπτας εἰς τὰ πλάγια. Αὐτὰ τὰ δύο σύμβολα φαίνονται ἡνωμένα ἐπί τενος κεχχραμένης πέτρας, τὴν ὅποιαν ὁ Βαρών δὲ Στόχ. ἐδημοσίευσεν (pierre antiq. pl. XIII). Οἱ γρῦπτες φαίνονται εἰς ὅλα τὰ μεταγενέσερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν τεχνίτην τετράδραχμα, καὶ ὅχι εἰς τὰ ἀρχαιότερα. Ἐξυγιάσαμεν περιστότερα ἀπὸ 160 τετράδραχμα, περὶ τῶν ὅποιων ἥδη ὄμιλω. Τὸ ταμείον τοῦ βασιλέως περιέχει περισσότερα ἀπὸ 120. τὰ βαρύτερα, πολλὰ ὅμως ὀλίγα, ἀνέρχονται ἕως 320. τὰ κοτύντερα 315 — 4 — 3 — 2 — 1 — 10, 306, καὶ τλ. Κατὰ τι μᾶλλον ἥ ἡττου, κατὰ τοὺς διεφόρους βαθμοὺς τῆς διατορήσεως των. Εὑρίσκονται ἀπὸ αὐτὰ βαρύτητος πολλὰ κατωτέρας. Ἐπιστὴ ἥλιαξην τὴν ὅλην εἰς αὐτά. Εἰς περιστότερα ἀπὸ ἐννενήκοντα τετράδραχμα, περιγραφθέντα μὲ τὸ βάρος των εἰς τὴν συλλογὴν τῶν νομίσματων τῶν πόλεων τοῦ Κ. Δόκτορος Ούντερου, δημοσιευθεῖσαν ἐπιμελῶς εἰς τὸν Ἀγγλίαν, ἐπτὰ ἕως ὅκτω ἔχουσι βάρος ἐπέκεινα τῶν 320 γαλλικῶν κόκκων ἐν μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὸ ὅποιον παρισάτ τὸ ὄνόματα Μέντορος καὶ Μοσχίονος, βαρύνει σχεδὸν 331. κόκ. γαλλικούς ἰδεότης τάσσον περισσότερον ἀξία περιεργείας, ὃσον ἀπὸ τὰ πέντε ἄλλα νομίσματα τοῦ ἀδίου ταμείου, μὲ τὰ αὐτὰ ὄνόματα, τὸ βαρύτερον μόλις εἰναι 319. κόκ. καὶ τὸ ἐλαφρότερον 312, καθώς καὶ ἐν παρόμοιον τοῦ βασιλικοῦ ταμείου. Ἐρανίρωτε περὶ τούτου τὴν ἀπορίαν μου εἰς τὸν Κ. Κόμην, ὃστις ἐδημοσίευσεν αὐτὴν τὴν ἔξιφετον συλλογὴν. "Ἐλαβε τὴν καλωσύνην νὰ βεβαιώσῃ τὸ βάρος τοῦ τετραδράχμου, περὶ οὗ εἴναι ὁ λόγος, καὶ τὸ ἡνρευ ἀκριβές. Αὐτὸ τὲ μνημεῖον ἥθελεν ἀποδεικνύει, ὃσον εἴναι δυνατὸν περισσότερον, εἰς τὸ βάρος τοῦ νομίσματος, αὐξπτιν, ὥτις εἰς ἄλλα δὲν εὑρίσκεται.

"Ἄν καλὰ καὶ τὰ περιστότερα τετράδραχμα ἥμπόρουν νὰ

μεταβληθώσιν ἀπὸ τὸν μεσθόν, καὶ ἄλλα συμβεβηκότα, μὲ δλον
τοῦτο δὲν θείει λείφει κάνεις νὰ φχνερώσῃ εἰς τὴν γενικήν ἐποπ-
τίαν, ὅτι τὸ βάρος τῶν ἀργυρῶν νομίσματων ἔδοκίμασε μείωσιν.
Εξάθη ἄλληλοισιάδυχος; μέχρι τίνος βαθμοῦ ἔφθασε; Τοῦτο
εἶναι τὸ διπτυχρέσατον νὰ ἀποφάσιστη. Ἐπιδὴ εἰς τὰ νομίσματα
τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ἄλλοτε βλέπει τις τὸ αὐτὸ βάρος συνεχέσαται,
καὶ ἄλλοτε, διεφορῆν ὅχι μικροτέρχν. Ἀπὸ τρία τετράδραχμα,
τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὰ ὄνόματα τοῦ Φανοκλέους, καὶ Ἀπολλωνίου
(Recueil de Hunter. p. 54.) τὸ μὲν δίδει 253 σιτάρια, τὸ
δὲ 253 ½· καὶ τὸ τρίτον, 253 3/4 βάρος ἀγγηλικού, ἐγγὺς
308 σιτάρια καὶ ἐν τρίτον, 308 2/3 309 κόκ. βάρος Γαλλικού, ἐν
ῷ, ἐννέα ἄλλα, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Νίσορος, καὶ Μινασείου ἐ-
σμικρύνοντο ἀνεπαισθήτως ἀπὸ 320 σχεδίου Γαλλικὰ σιτάρια,
ἔως εἰς 310 (ibid. p. 53.) "Ἐξω ἀπὸ τὰ συμβεβηκότα, τὰ
ὅποια πανταχοῦ ἄλλαξαν τὸ βάρος τῶν παλαιῶν νομίσματων,
φχίνεται ὅτι οἱ ἀργυροκόπται" Ελληνες, ὑποχρεωμένοι νὰ κόπτω-
σι τόσας δραχμὰς εἰς τὴν μνᾶν, ἢ εἰς τὸ τάλαντον, καθὼς οἱ
γάλλοι τόσα κέρματα ἀπὸ 12. σολδία εἰς τὸ ημίτετρον, δὲν
εἴχουν τόσην προσοχὴν, ὅσην τώρα, νὰ ισοφαρίζωσι τὸ βάρος κα-
θενὸς κέρματος.

Εἰς τὰς ἑρεύνας, αἱ ὁποῖαι μὲ ἀπαρχολοῦσιν ἐνταῦθα,
ἐμποδίζομαι ἀπὸ ἄλλην τινὰ δυσκολίαν. Τὰ τετράδραχματῶν
Ἀθηναίων δὲν ἔχουσι κάπιμίαν ἐποχήν· ἀπ' αὐτὰ ἐγνώρισα
μόνον ἐν, τοῦ ὁποίου δύνατά τις νὰ ἀναφέρῃ τὴν κατασκευὴν
εἰς διωρισμένον χρόνον. Ἐχαράχθηδιὰ προσχῆται τοῦ τυράν-
νου Ἀριστείωνος, ὁ ὁποῖος τῷ, πάλι ἔτει πρ. χ. ἐκυρίευσε τὰς
Ἀθήνας, εἰς ὄνομα τοῦ Μιθριδάτου, καὶ ἐβίζασε τὴν πολιορ-
κίαν κατὰ τοῦ Σύλλα. Ἐξ ἐνὸς μέρους, παρισῇ τὴν κεφαλὴν
τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου, ἀσέρχ μηνοειδῆ, καθὼς εὐρίσκεται
εἰς τὰ νομίσματα τοῦ Μιθριδάτου. Περὶ αὐτὸν τὸν τύπον εἶναι τὸ
ὄνομα ἐκείνου τοῦ βασιλιά, τὸ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἀριστείω-

νος. Εύρισκεται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ K. Hunter. M. Combe., πρὸς τὸν ὄποιον ἔγραψα, διὰ νὰ μάθω τὸ βάρος του, καὶ ὁ ὄποιος εὐχαριστήπολικα πολλὰ νὰ κοπίσῃ εἰς τὴν βεβαίωσίν του, καὶ νὰ μοὲ σημειώσῃ ὅτι ἔχει βάρος 254 σιταρίων ἀγγλικῶν, τὰ ὄποια ἴσοτιμοῦνται μὲ 309 λ. 18/32 γαλλικῶν. Δύο τετράδραχμα τὸ αὐτὸ ταμείου, ὃπου τὸ δυομά τοῦ ιδίου Λριζείωνος εύρισκεται μὲ δύο ἄλλα ὄνόματα, ἔχουσι βαρύτητα 313 ἕως 314 γαλ. σιταρ. Ανάμεσα εἰς τόσας διαφοράς, τὰς ὄποιας δὲν δύναμαι νὰ ἐξετάσω ἀκριβῶς, ἐνοχάσθην ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέξω μέσου ὄρου. Εἴδομεν ὅτε πρὸ τοῦ Περικλέους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ δραχμὴ ἦτον 81, 82. καὶ ἔτι 83 σιταρίων· ὑποθέτω ὅτι εἰς τὸν ἀκόλουθον αἰώνα, καθ' ὃν χρόνον διορίζω τὴν περεύησιν τοῦ Ἀναχάρσιδος, ἐξέπεσεν εἰς 79 σιτάρ. τοῦτο διδεῖ εἰς τὸ τετράδραχμον 316 σιτάρια μένω εἰς αὐτὸν τὸν ὄρον· ἐπειδὴ τὰ περισσότερα τετράδραχμα καλῶς διαψυλαχθέντα, προσεγγίζωσιν εἰς αὐτόν. Φαίνεται ὅτε συμκρύνοντες τὸ βάρος τῶν τετραδράχμων, ἀδυνάτησαν καὶ τὴν τιμὴν τους· ὡς πρὸς τοῦτο δὲν εἰναι εὔκολον νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰς δοκιμάς. Ο K. Τίλλετος ἔλαβε τὴν καλωσύνην νὰ ἐξετάσῃ τὴν τιμὴν δύο τετραδράχμων, τὸ μὲν εἶχε βάρος 311 σιταρίων καὶ ἐγγὺς δύο τρίτων, τὸ δὲ 310 1/16. εἰς τὸ πρώτου ἦντε 11 δηναρίων καὶ 12 σιταρίων καθαρὸν ἀργυρόν, καὶ εἶχεν ἐπομένως μόνον 24 μέρος μικρώς, εἰς δὲ τὸ ἄλλο 11 δηναρίων, καὶ 9 σιταρίων καθαρόν. Ο διαληφθεὶς K. Τίλλετος, ἀρ' οὐ ἔδωκεν εἰς τὸ τετράδραχμον βάρος 316 σιτάρια. 11 δηναρία, καὶ 12 σιτάρια ἀργυρίου καθαρὸν, ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ δραχμὴ ἀξίζει 18 σολδία καὶ 1/4 τοῦ δηναρίου τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος. Ήμεῖς παραβλέπομεν αὐτὸ τὸ κλάσμα τοῦ δηναρίου, καὶ λέγομεν, ὅτι ὑποθέτοντες, τὸ ὄποιον εἶναι πεθανώτατον, αὐτὸ τὸ βάρος, καὶ αὐτὸν τὸν βαθρὸν, τὸ τάλαντον ἀξίζει 5400 λίτρας τοῦ παρόντος γαλλικοῦ νομίσματος. Καὶ

αὐτὴν τὴν ἐκτίμησιν κατέσρωσα τὸν ἀκόλουθον πίνακα. "Ἄν,
ψυλάττοντες τὸν ἔδιον βαθμὸν, ἀποδίδουσιν εἰς τὸ τετράδραχ-
μον μόνου 312 σιτάρια βάρους, ἢ δραχμὴ τῶν 78 σιταρίων
θέλετε εἶναι μόνου 17 σολδίων, 9 δηναρίων, καὶ τὸ τάλαν-
τον 5325 λιτρῶν· ὡς εἴ αὐξησις, ἢ μείωσις βάρους ἐνὸς σι-
ταρίου εἰς τὴν δραχμὴν, συμφέρει, ἢ αὐξάνει ἀπὸ 3 δηνάρια τὴν
τιμὴν αὐτῆς τῆς δραχμῆς, καὶ 75 λίτ. τὸν τοῦ ταλάντου ὑπο-
θέτουσι πάντοτε τὸν ἔδιον βαθμὸν. Διὸ νὰ λάβῃ κάνεις ἀκρε-
βεῖσθαι ἀναλογίαν αὐτῶν τῶν νομισμάτων μὲ τὰ γαλλικὰ,
πρέπει νὰ συγχρίνῃ τὴν ἀμοιβαίαν τιμὴν τῶν προϊόντων, ἀλλ'
ἥμερα τόσας μεταβολῆς εἰς τὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τόσην ὁ-
λίγην βούθειαν εἰς τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς, ὡς παρηγένθην
ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόπον. Περὶ πλέον, εἰς τὸν παρόντα πίνακα γί-
νεται λόγος μόνου τοῦ γενικοῦ προσεγγισμοῦ. Ὅποδέτει, κα-
θὼς τὸ εἶπον, τὴν δραχμὴν 79 σιταρίων βάρους 11 δηνα-
ρίων, 12 σιταρίων καθαροῦ ἀργυρίου, καὶ ἀναφέρεται μόνον
εἰς τὸ θεύτερον εἶδος, τῶν τετραδράχμων.

Δραχμαι	Λίτρ.	Σολδ.	Δρα.	Λίτρ.	Σολδ.
Μίαδραχμὴ		18.	20.	18.	
ἔβολὸς, 6. μέρος τῆς δραχμῆς.	3.	21.	18.	18.	
2 δραχμαι	1.	16.	22.	19.	16.
3 . .	2.	14.	23.	20.	14.
4 ἢ 1. τετραδραχμον	3.	12.	24.	21.	12.
5 . .	4.	10.	25.	22.	10.
6 . .	5.	8.	26.	23.	8.
7 . .	6.	6.	27.	24.	6.
8 . .	7.	4.	28.	25.	4.
9 . .	8.	2.	29.	26.	2.
10 . .	9.		30.	27.	
11 . .	9.	18.	31.	27.	18.
12 . .	10.	16.	32.	28.	16.
13 . .	11.	14.	33.	29.	14.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ.

237

Δραχμαι:	Λιτρο.	Σελδ.	Δρα.	Λιτρο.	Σελδ.
14	.	12.	12.	34.	30.
15	.	13.	10.	35.	31.
16	.	14.	8.	36.	32.
17	.	15.	6.	37.	33.
18	.	16.	4.	38.	34.
19	.	17.	2.	39.	35.
			40.	36.	
Δραχ.	Λιτρο.	Σελ.	Τάλαν.	Λιτρο.	
41	,	36.	18.	1.	5,400.
42	.	37.	16.	2.	10,800.
43	.	38.	14.	3.	16,200.
44	.	39.	12.	4.	21,600.
45	.	40.	10.	5.	27,000.
46	.	41.	8.		
47	-	42.	6.	6.	32,400.
48	.	43.	4.	7.	37,800.
49	.	44.	2.	8.	43,200.
50	.	45.		9.	48,600.
60	.	54.		10.	54,000.
70	.	63.		20.	108,000.
80	.	72.		30.	162,000.
90	.	81.		40.	216,000.
100 δρα. ἢ 1. μυζ	90.		50.	270,000.	
200	2.	180.		100.	540,000.
300	3.	270.		200.	1,080,000.
400	4.	360.		500.	2,700,000.
500	5.	450.		1000.	5,400,000.
1000	10.	900.			
2000	20.	1800.			
3000	30.	2700.			
4000	40.	3600.			
5000	50.	4500.			
6000	60.	μυζι, ἀ-			
παρτίζουσι τὸ τάλαντον.					

ΠΙΝΑΞ ΠΕΜΠΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΣ.

**Αναλογία τῶν Ἑλληνικῶν σαθμῶν μὲ τοὺς
Γαλλικούς.**

Τὸ Ἀττικὸν τάλαντον ἔχει βάρος 60 μισσοῦ, ἢ 6000 δραχμῶν. Ἐκ
μηδὸν 100 δραχμῶν. Τποδέτομεν πάντοτε ὅτι ἡ δραχμὴ ἔχει βά-
ρος 79 σιταρίων γαλλικῶν. Τὸ γρόσιον ἔχει 72 σιτάρο. Ησυγκίασυ-
τεῖσιμόν απὸ 8. γρόσιο. ἔχει βάρος 576 σιτάρο. Τὸ πήμιλτρον ευ-
τελεῖσιν απὸ 8 σιγκ. ἔχει 4609. ἡ λίτρα απὸ 2. πήμιλ. ἔχει 916.

Δραχ.	Λιτρ.	Ημιλ.	Ούγκ.	Γρόσ.	Σιτάρ.
1	.	.	.	1.	7.
2	.	.	.	2.	14.
3	.	.	.	3.	21.
4	.	.	.	4.	28.
5	.	.	.	5.	35.
6	.	.	.	6.	42.
7	.	.	.	7.	49.
8	.	.	.	8.	56.
9	.	.	.	1.	63.
10	.	.	.	2.	70.
11	.	.	.	4.	5.
12	.	.	.	5.	12.
13	.	.	.	6.	19.
14	.	.	.	7.	26.
15	.	.	.	8.	33.
16	.	.	.	1.	40.
17	.	.	.	2.	47.
18	.	.	.	3.	54.

ΣΤΑΘΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ.

239

Αραχ.	Δέτρ.	Ημέλ.	Ουγκ.	Γρέσ.	Σταρ.
19	.	.	.	2.	4.
20	.	.	.	2.	5.
21	.	.	.	2.	7.
22	.	.	.	3.	7.
23	.	.	.	3.	1.
24	.	.	.	3.	2.
25	.	.	.	3.	3.
26	.	.	.	3.	4.
27	.	.	.	3.	5.
28	.	.	.	3.	6.
29	.	.	.	3.	7.
30	.	.	.	4.	7.
31	.	.	.	4.	2.
32	.	.	.	4.	3.
33	.	.	.	4.	4.
34	.	.	.	4.	5.
35	.	.	.	4.	6.
36	.	.	.	4.	7.
37	.	.	.	5.	7.
38	.	.	.	5.	1.
39	.	.	.	5.	2.
40	.	.	.	5.	3.
41	.	.	.	5.	4.
42	.	.	.	5.	6.
43	.	.	.	5.	7.
44	.	.	.	6.	7.
45	.	.	.	6.	1.
46	.	.	.	6.	2.
47	.	.	.	6.	3.
48	.	.	.	6.	4.
49	.	.	.	6.	5.
50	.	.	.	6.	6.
60	.	.	.	1.	7.
70	.	.	.	1.	1.
80	.	.	.	1.	2.

Δραχ.	Λιτρ.	Βιβλ.	Ούγκ.	Γράσ.	Σταθ.
90	.	1.	4.	2.	54.
100 ἢ 1. μνᾶ	.	1.	5.	5.	52.
2 μνᾶ,	1.	1.	3.	3.	32.
3	2.	1.	1.	1.	12.
4	3.	»	6.	6.	64.
5	4.	»	4.	4.	44.
6	5.	»	2.	2.	24.
7	6.	»	»	»	4.
8	6.	1.	5.	5.	56.
9	7.	1.	3.	3.	36.
10	8.	1.	1.	1.	16.
20	17.	»	2.	2.	32.
30	25.	1.	3.	3.	48.
40	34.	»	4.	4.	64.
50	52.	1.	5.	6.	8.
60 ἢ 1. Τάλ.	51.	»	6.	7.	24.
2. Τάλ.	102.	1.	5.	6.	48.
3	154.	»	4.	6.	»
4	205.	1.	3.	5.	24.
5	257.	»	2.	4.	48.
6	308.	1.	1.	4.	»
7	360.	»	»	3.	24.
8	411.	»	7.	2.	48.
9	462.	1.	6.	2.	»
10	514.	»	5.	1.	24.
20	1,028.	1.	2.	2.	48.
30	1,542.	1.	7.	4.	»
40	2,052.	»	4.	5.	24.
50	2,571.	1.	1.	6.	48.
100	5,143.	»	3.	5.	24.

ΠΙΝΑΞ ΓΕΝΙΚΟΣ

τῶν περιεχομένων εἰς τὴν περιήγησιν τοῦ
Ἀναχάρσιδος, καὶ εἰς τὰς σημειώσεις.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ε Ω Ν.

Ἄραρις Σκύθης, Μόντις περίφημος. Τόπ. Β'. κεφ. κα'. §. εβ.
Ἄρας, Σπαρτιάτης, ἐς τις εἰργάζετο τὰ επαγγέλματα τοῦ Μάυτην
εἰς τὸν οὐλὸν τοῦ Λυσάνδρου· εἶχε εἰς Διλφούς αὐθούσια. Β'. κεφ.
κρ'. §. δ'.

Ἄρδηρα· πόλις ἐν Θράκη Ἑλληνική πρὸς τὰ παράλια τοῦ Αἴγαιον.
Πελ. (ἐρεπτική· σύνομάζεται Πολιάριλος εἰς τὸ ἄκρον Βαλούρα) πατρὶς
τοῦ Δημοκρίτου. Πρωταγόρου, καὶ Ἀναξάρχου. Γ. κεφ. κ. δ'. §. ει'.
καὶ Ε. κεφ. ξδ'. §. α'.

Ἄρια· πόλις τῆς Μεσοπονίας. Ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Δ'. κεφ. μ'. φ. χ. γ'.
Ἄρραδάτης, καὶ Πάτερα· ἴσσοις, καὶ Ζάκατες τοιν. Δ'. κεφ. λ. γ'. δ'.
Ἄριδος· πόλις Ἑλληνική κατὰ τὴν μεκράν Ἀστας εἰς τὰ παρόλια τοῦ

Ἑλληνιπόντου. Β'. κεφ. β'. φ. σ'. (Ναγαρά, πολιχνίου, καὶ ἐρεπτική.)

Ἄγαρις. ποιητὴς δραματικός, φίλος τοῦ Σωκράτος, καὶ Κύρον.
πρώτος ἰδεῖς τὰς ὀφηοπίδες ὑποβίσσεις· κρίσις των ποιημάτων του.
ξ'. κεφ. δ. γ'. φ. κ. σ'. Οἱ χοροὶ εἰς τὰς τραγῳδίας του διὰ οἰνοῦ ἦσαν
ἀπεπατεῖνοι ἀπὸ τὴν προσίξιν· αὐτοὶ κεφ. ογ'. Δ. συγγέν. φ. κ. σ'.
Αγιαταρχος, αρχιτέκτων σιγγραφεώς μὲν τοῦ Αισχύλου. Εἰκάρε τὴν

πρώτην ιδίαν τῶν θεατρικῶν καθηυποτηλατῶν σ' κεφ. σ'. §. εγ'.
Αγιαζοκλῆς· αἰλούρος τοῦ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας. Ε'. κεφ. ε. φ. ρ. ει'.
Αγιαλικατα· ἐπομένη την ὑπαν κατ' ἀρχὰς παρὰ τοὺς Αιγυπτίους, καὶ

"Ἑλληνοί. Ι". κεφ. λ. γ'. φ. κε'. (θα. Δαρδανοί.)
Αγιάλικατα σιστημα τὸ τοῦ Ἐρωτος. Ε'. κεφ. ξα'. φ. νε'. τοῦ Ἀ-

πολλωντος τῶν Ἀριστολον. Δ'. κεφ. μη'. φ. π'. τῆς οὐλού. σ'. κεφ. ογ'.
φ. ε'. τῆς οὐρανούς εἰς Ἑλευσίνα. Ε'. κεφ. ξη'. φ. π'. Τῆς ἀρτεμι-

Σος εἰς "Ερεσον, σ'. κεφ. οβ'. §. ϕβ'. Τοῦ 'Ασκληπιοῦ' εἰς "Επιθανόν
Δ'. κεφ. γγ'. §. ιγ'. τῶν χαρέτων εἰς "Ηλύδα Γ'. κεφ. λη'. §. γ'. Τῆς
"Ηρας εἰς τὸ "Αργος. Δ'. κεφ. γγ'. §. π'. εἰς τὴν 'Ολυμπίαν. Γ'. κεφ.
λη'. §. ι'. Εἰς τὴν Σάμον, σ'. κεφ. οδ'. §. β'. Τοῦ Διος εἰς 'Ολυμπία.
Γ'. κεφ. λη'. §. π'. Τοῦ 'Ερμοῦ εἰς Θήβας. αὐτ. κεφ. λδ'. §. ιγ'. Τῆς
"Αδηνᾶς εἰς "Αδηνάς. Β'. κεφ. ιβ'. §. ια'. εἰς τὴν Πελλάντην Γ': κεφ.
λξ'. §. λ'. εἰς Πλαταιάς. αὐτ. λδ'. §. σ'. εἰς τὰς Θήβας. αὐτ. κεφ.
λδ'. §. ιγ'. Τῆς Νεμέτεως εἰς 'Ραμούντα. Ε'. κεφ. ιγ'. §. ιη'. Τοῦ
Τροφωτοῦ. Γ'. κεφ. λδ'. §. ι'. Τῆς 'Αρροδίτης εἰς Κινέδον. σ'. κεφ.
οβ'. §. ιη'.

Α' γαμήλον. ἀρχιτέκτων, καὶ ἀσέληρος τοῦ Τροφωτοῦ. Γ'. κεφ. λδ'.
§. ια'. Δεξαι διάφοροι περὶ τοῦ Σανατοῦ αὐτοῦ. Αὐτεῖνι.

Α' γαμέμρων, υἱὸς τοῦ 'Ατρίως, βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν, κοὶ τοῦ
'Αργους. Α'. Μίρ. α'. §. λσ'. 'Εκλέχθη ἀρχηγὸς τῶν ὥρκωμένων
Ἐλλήνων κατὰ τῆς Τροίας. §. λβ'. Σανατοῖς τοῦ §. λκ'.

Α' γαμος εἰς τὴν Σπαρτην δειπνολαρμάνουσι· κάνει σεβας εἰς τὸ γη-
ραιόν τους. Δ'. κεφ. μβ'. §. γγ'.

Α' γαντιππη. πηγὴ εἰς Βοϊωτίαν, σφραγιμένη εἰς τὰς Μοίσας. Γ'. κεφ.
λδ'. §. Σ'.

Α' γελάδας, 'Αργεῖος. 'Εριογλύφος διάσπορος. 'Ανάθημα τῆς τίχνης
του εἰς Δελφοῖς. Β'. κεφ. χβ'. §. ι'. Δ'. κεφ. ρ'. §. θ'.

Α' γήπεδο, μουσικός. Γ'. κεφ. κε'. §. Σ'.

Α' γησιλαός, βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίου ἀνέργεται εἰς τὸν Θρέον.
Δ'. κεφ. γα'. §. χ'. διαβατὸν εἰς 'Αστα, νικῷ τοῖς σρατηγοῖς τοῦ 'Αρτα-
ξερξεν, βουλεύεται εὖ κτυπήσῃ αὐτὲς τὸν βασιλέα εἰς τὸν μητρό-
πολιν τῶν ίδεων ἐπικρατεῖν. Β'. κεφ. Α'. §. Σ'. 'Αγακαλεῖτοι· ἀπὸ
τοὺς εἰρέτοις τῆς Σπόρτης, γίνεται μικρῆς εἰς Κορώνειον. αὐτ. 'Εκ-
Σαύρος διὰ τὰς εκβάσεις τοῦ 'Επαριψώνδα διειχόντες τὴν γεννακορ-
διστου. αὐτ. §. ιγ'. καὶ κεφ. γγ'. §. α'. 'Ογδοκαντούτης σρατεύεις
εἰς Αἴγυπτον πρὸς βοήθειαν τοῦ Τάχω. αὐτ. κεφ. κγ'. §. θ'. Ηλίους
μετὰ ταῦτα ποὺς βοήθειαν τοῦ Νεκτανερίου. Τὸν σερεάνην εἰς τὸν
Θρέον, καὶ ἀποδυνούσει εἰς Αἴρινο. §. β'. Προτερήματα, αριστοί,
χαρακτήρ, ἔρως ὑπερθρόνος εἰς τὴν δέξιαν, αὐτ. §. ια'. ιβ'. οἱ σο-
πεῖτοι διὰ τὴν ὄψιν τῆς Σπόρτης. Δ'. κεφ. γα'. §. θ'. 'Διδιφο-
ρίστου διὰ τὸ τείχυνας τῆς εὐθυμένης σ'. ὅρα τὴν σπηλαίην.

Α' γησιπόλεις. βασιλεὺς τῆς Σπορτες. Δ'. κεφ. μβ'. §. β'.

Α' γες. βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίου, κατατρέχει τοῦ 'Αλκιβιάδην. Α'.
Μίρ. β'. την. γ'. §. λα'.

Α' γλακούριων Τενέδεως, ἴγγυμιζεται τὰ συμφέροντα τῶν συμμαχων
τῶν 'Αιγαίων παρὰ τῷ Μακεδονὶ Φιλλίπῳ. Ε'. κεφ. ξα'. §. λρ'.

Α' γλασσίκη, Ζετταλίς, πήσις ἐμάθε νὰ ποσλέγη τὰς ἐκλεψίες τῆς σεληνῆς, καὶ ὀπίσσιες αὐτὸ τὸ φαινόμενον εἰς τὰς γυνεῖς της. Γ'. κερ. λε. §. δ'.

Α' γλασσίς ἐκ Φώφιδος, υπούστεται ὁ εὐδαιμονίσεως τῶν ἀνθρώπων απὸ τὸ μαυτέον τῶν Δικτύων. Δ. κερ. γρ. §. γγ.

Α' γορὰ ὄποιτις περιγραφὴ αὐτῆς. Β'. ὅρα πέμπτην σημείωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ Τόμ.

Α' γοράχρετος, Κέρουγλίφος. Τοὺς τῶν ἕργοχείρων του ἔργωντα υπὸ τὸ σῶμα τοῦ ὀιδαπελλούτου Φεδίου. Ε'. κερ. α. δ'. §. τη.

Αγρατ. Λεπτολογία περὶ διαφόρων ἀγρῶν εἰς "Ηλίδα. Δ'. κερ. λ. δ'. §. α'. β. γ. δ. τρόποι ἐπιστρέψεως σπὸ διαφόρους ὅπους διὰ νὰ πει. κατὰ τὰ ἀγρά ζῶσ. αὐτ. κερ. μα. §. ε'. μ.

Α' γωνες γυμνοὶ τῶν Αἴτων. Β'. κερ. κ. δ'. §. β'. Σπηλιοί αὐτ.

"Ολυμπιακοί· ἡ φυλαττομένη εἰς αὐτοὺς ταῖς. Γ'. κερ. λ. δ'. §. ε'.

Α' διαμαντος. ὀνέρες τοῦ Πλάτωνος. Ε'. κερ. ξα'. §. κ. δ'.

Α' δης. Οἱ πρώτοι: "Ἐλληνοι; τὰς ἑτερούς εἰς τὴν "Ηπείρον. Γ'. κερ. λ. δ'. §. β'. Μετὰ ταῦτα ἑπέστεον τὴν εἰσοδεύτου εἰς διεφορὰς μέρη. Δ. κερ. μα. §. δ. β. καὶ γγ. §. ε'.

Α' δυκήτη. Συγάτηρ τοῦ βασιλίους Εὐρυτάνεως. "Ἑρεις τοῦ μαοῦ τῆς "Ηρας εἰς τὸ "Αργος. Δ'. κερ. γγ. §. δ'. Σ.

Α' δραχάριο. Πόλις: "Ἐλληνοι εἰς Σκιλιανὸν (Άδερον, κάμην.) παρὰ τὴν σποιαν ὁ Τριπολίων πύγερος τὴν πρώτην του ἡδεῖν κατὰ τῶν διναριῶν τῶν Συρακούσων. Ε'. κερ. ξγ. §. ζ'.

Α' δραγασ. βασιλεὺς τοῦ "Αργούν. "Ἀρχηγὸς τοῦ α. πολίμου τῶν Θεράων. Α'. Μίρ. α'. §. κ. δ'.

Α' δρεπατεκόν (ὅρα πελκυστος).

Α' δωματ. Δ'. κερ. γγ. §. ζ'.

Α' θαμάνες. Δῆμοι τῆς "Ηπείρου (ἀνωβλαχία, τόπος τῶν "Αγράδων) Γ'. κερ. λ. δ'. §. α'.

Α' θάνατοι. Τάγμα 10 χιλιάδων ἐκλεκτυμένων παρὰ Πέρσαις. Α'. Μίρ. β'. τρ. δ'. §. έ'. Μίχονται κατὰ τὰς Θερμοπύλας μὲ τὸ Λιανόδεν, καὶ τοὺς συντρέψουστοι. αὐτ. §. λ. δ'.

Α' θεῖσμαριο. Πόλιοι παλαιοὶ σοφοὶ διεβλήθησαν. Ζ. κερ. α. δ'. §. ζ'. οἵ εἰς τὸ πλεῖστον φευδόντος ὅρα τὴν αὐτοῦ σημείωσιν.

Α' θηνατ. Μητρόπολις τῆς Αττικῆς, καὶ μὲ τὰς δύο διωττωτέρων τῆς: "Ἐλλαδὸς πελεων. Θεμελώτις της. Α'. Μίρ. α'. §. π'. ("Αττῆς) "Αριστούν εἰς τὴν "Αἴτων αὐτό. §. δ'. Περιγραφὴ συστοιχίας αὐτῆς τῆς πελεων. Β'. κερ. γ'. §. β'. καὶ ἀκολ. Ηεργοροφὴ λεπτομερεῖσσα αὐτό. κερ. γβ'. "Ἄγι. αὐτ. §. Ζ'. καὶ ἀκολ. Σημείωσις περὶ του σχεδίου τῶν "Αἴτων, ὅρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τόμ. Διηρημένη, καθὼς

καὶ ὅλη ἡ Ἀττικὴ εἰς τοῦ φυλάς, αὐτόθι, κεφ. 6. §. δ'. καὶ κεφ. 17. §. α'. Ἐκυρωέσθη ἀπὸ τῶν Βερόκου, καὶ κατεξάπ. Α'. Μέρ. β'. τυπ. β'. §. λ.τ. Ἐκυρωέσθη παρὰ τοῦ Λυσανδροῦ, αὐτ. Μέρ. β'. τυπ. γ. §. λγ. Ἐσιγησεν εἰς αὐτὸν 30 ὄρχηγοις, σείτες κατεξαθούσας τύραννοι, αὐτ. ὀπίσσιος τὸν Κυρίν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐδιχών τὴν σινέτην τοῦ Ἀνταλκίδα, §. λδ'. διὸ ἐξάπη τὸ λεῖκον, αλλ' οὐ κατέδροι τῶν χαρισμάτων, αὐτ. §. μβ'.

Α' Τοῦ ἀλατρείται ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους κατ' ἔξοχίν. Β. κεφ. β'. §. ια'. οὐ ἐν Ἀγεί ταῖς τετραῖς, διαστάσεις αὐτοῦ. δοξ τοῦ Ἀτλ. Τὸ ἔπειρον, ἀριζούργημα τοῦ Φερδίου, αὐτ. ὅρα τὸν σημ.

Α' Τηναίας. παιδαγωγία, καλλωπισμός των. Β. κεφ. κ'. §. δ'. καὶ κεφ. κε'. §. β'. γ. κτ. οὐ σέρες δὲν τοῖς συγχωρεῖ νὰ εἰσίρχωνται απὸ τὴν σικιάν τὴν ήμερου. αὐτ. κεφ. κ'. §. ε'. εἰς τὶ ἀσχολούνται, ἐπειδή τια τὰ ἐπιπλα τῶν σικιάν, κεφ. κε'. §. γ'.

Α' Τηναίος. χαρακτήρ αὐτῶν. Β. κεφ. κ'. §. ια'. καὶ ἀκολ. ἐλαφρυγωγία τῶν. Ε'. κεφ. ξα'. §. λβ'. Ἄποκαι πολιτικὴ διαγωγή. Β'. κεφ. κ'. §. α'. καὶ ἀκολ. Γ'. κεφ. κη'. §. α'. καὶ ἀκολ. Ήρωεσία αρετῆς· ἐγκληματα κατὰ τῆς Ήρωεσίας Β'. κεφ. κα'. §. α'. καὶ ἀκολ. Ἐποταί αὐτ. κεφ. κδ'. §. α'. καὶ ἀκολ. σίκει καὶ συμπέσσια. αὐτ. κεφ. κε'. §. α'. καὶ ἀκολ. Ἀνατροφή, τελεταὶ διὰ τὰ καταγούμφως νέου Ἀθηναίου εἰς τὴν καταλογον τῶν ιουγίμων παιδῶν. Γ. κεφ. κγ'. §. α'. β'. γ. καὶ ἀκολ. Πρόξις, πᾶτις δέδει εἰς αὐτοὺς ἔλα τὰ δικαιώματα τοῦ πολεῖτου. αὐτ. §. λε'. καὶ λγ'.

Α' Τηναίος. νιοζετηρέσες. Β'. κεφ. σ'. §. Σ'. ἐμπόρειον τῶν Ἀθηναίων. Δ'. κεφ. νε'. οὐ λιμὴν τοῦ Πειραιῶν σίρου πολλὰ πλοῖα, καὶ πυρπορεῖ νὰ ἔναι αφέλιμος. αὐτ. οἱ νέμοι ἴρβαίον εἰς τὸ ἐμπόρειον ἐμπέδισαν. αὐτ. δοσον αὐξάνει τὸ ἐμπόρειον, τόσον ἀναγκαῖσται νὰ πολλαπλασιάζωσι τοὺς νέμον. αὐτ. κεφ. νε'. §. α'. Ήτέτε κρινούνται αἱ κρισιολογίαι, αἱ ἀφορώσαι εἰς τὸ ἐμπόρειον. §. β'. οὐ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου ἐμποδίζεται, αὐτ. πέθεν λαμψάνουσι αὐτὲν τὸν σίτον. αὐτ. Τὶ απολαμψάνουσι απὸ διαφέρουσ τόπους. αὐτὸν τὸ ἔλαιον εἴσαι τὸ μένου προΐσυ, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι ἐξύγουσι χωρὶς τελώνου. αὐτ. Τὶ σύγρα-ζουσι, καὶ τὶ πωλοῦσιν. αὐτ. Ποιοι ξένοι ἐμπορεύονται εἰς τὴν Ἐγυπτίαν ἀγοράν αὐτ. Νέμος κατὰ τοῦ μετεπωλεῖτον τοῦ σίτου. αὐτ. Προσεδοι καὶ φέρονται τῶν Αθηναίων, κεφ. νε'. δικαιώματα τῶν εἰσερχομένων, καὶ εἰσερχομένων ἐμπορεύου. αὐτό, σημ. διὰ τὴν ἴδιαν ὑπόθεσιν. ὅρα τὸν σημ. Εἰσεδύματα ἀπὸ δημόσιους ὑποτελεῖς. αὐτ. Ἀπόται τῶν ἀγοραζούντων τὰ δημόσια τεῖλη. αὐτ. φέροι τῶν ουρμάχων δημάνων. αὐτ. καὶ εἰς τὴν σημ. εἰς τὸ τεῖλ. φέροι βιαστοί. αὐτ. Συνιστοραι εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ βαυτικοῦ. αὐτ. §. δ'. οὐ Δημοσθένης κατειγησεν αὐτὴν τὰ συγε-

εροτάν εἰκολωτέον, καὶ δικαιοτέραν. αἵτ. §. ε'. Νόμοι μεταλλαγῶν διαχέτου τὴν ὑπόδειπνον. αἵτ. φ. σ'. Σῦνος, καὶ φιλοτιμία τῶν τριπεραχῶν. αἵτ. οἱλησ συνεπερρεψεῖ ἐπελούσεται, ἢ βεβιασμένεται τῶν πλουσίων. αἵτ. Φρεγοῦς διαβοτίμονος οὐδὲ ἀγριππαῖος εἰς τὴν διορθοῦσαν τῶν προσοδῶν. αἵτ. §. ζ'. Καψίμη, καὶ πρόσεδος τῶν ὄπιστέων χορομάτων. αἵτ. Πλούτον τὸν Ἀποκάλυπτον. Τὰ ἀργυρᾶ μεταλλεία ἔγναται; αἵτοις μεγάλη φοίτης, αἵτ. Πλῆιος αἰξάνουσι τὸ ἀργυρόν τους, αἵτ. Ἐχουσι τραπεζίτας, τα ἐπαγγελμάτα των. αἵτ. Τὸ χρυσίου ἡτοι σπανιώτατος εἰς τὴν Ἑλλάδαν πρὸ τοῦ Φιλίππου αἵτ. πόλεις τὸ λαρυβαζούσι, καὶ εἴς τι τὸ μεταχειρίζονται, αἵτ. Τι τὸ ἔκαψε κοινότερον· αἵτ. δεκάφρα τὸν ορμητόταν. αἵτ. Δεπτόν, χαλκοῦς, δεχαλκος, ημιωβρέλον, ὄροστος, διώρολος, τετρωρόκον. Δραχμή, διδραχμον, τετραδραχμον. σατήρ. Μυρ. Τάλαντον. σοι τὴν αρχαί τοῦ Ποτέρ. καὶ πολλα τοῦ. Στρατηγοί, ἐλέγονται κάπτε ἵτος ιο. Β'. κεφ. ε. §. β'. Ποτε εἰσέρχονται εἰς τὴν πολεμικὴν δομήνεσσιν, καὶ πότε παιώνειν. αἵτ. §. α'. οἱ παρατούμενοι ἀπὸ τὴν δούλευσιν. αἵτ. Ποτε καταγράφονται τὰ σκόνεια τῶν, ὅσοι ἐπεργατείουσιν. αἵτ. §. β'. Στρατιώταις. Τελετή, δέκα καταγράφονται νέος τις εἰς τοὺς τακτικοὺς καταλόγους. Γ'. κεφ. κτ'. §. λε'. σπλιται. Πανοπλία αἵτων. Β'. κεφ. ε. §. γ'. Ἡ εἰσαγωγὴ παρὰ τοῦ Ἰρικορτεος εἰς τὴν πανοπλίαν μεταβολή. αἵτ. Γυναῖκες εἰς τι ὀιορίζονται, αἵτ. Ἰσορία τὸν Ἀποκάλυπτον, ἃν τὴν τελείωσιν εἰς τὴν μάχην τῆς Χιλιομονίας, περιέχει μόνον 300 ἑτη. Διανατατεῖς γὰ τὴν διελθεῖν εἰς τρία τοῦ χρόνου μετόροι. εἰς τὸν αἰώνα τοῦ Σόλωνος, ἢ τῶν νομῶν, εἰς τὸν τοῦ Θεμιζοκλέους, καὶ Ἀριστοδού, ὅπλ. εἰς τὸν τῆς οδόντος, καὶ εἴς τὸν τοῦ Περικλεούς. ὅπλ. εἰς τὸν τῆς ἀσωτίας, καὶ τῶν τεχνῶν. Α'. Μερ. Β'. Συνεργοῦσι εἰς τὴν ἀλωσιν τῶν Σαρδεων, αἵτ. Μερ. β'. τριη. β. §. ε'. Λαζαρίδηνος πολλὰς πορφύρεις. αἵτ. φ. ξη'. Πολεμοῦσι τὴν Ηράκλειον, Ἐπιδαυρον. αἵτ. §. ξβ'. Νικηφόριντις εἰς Τραγαρα, ἀνακαλούσιν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν τὸν Ημώνα. αἵτ. §. ζ'. Ἀποδοκιμάζουσι τοῦ Θεμιζοκλέους τὸ πρόβλημα, ὡς ἀδικον, καὶ μετά τινας χρόνους διελούσι τὴν ἀδίκον τῷ Σαμαρειανούσι, ὡς ὠφελεμην. αἵτ. §. οε'. Βοιωτοῖς τὴν Ημώναραν αἵτ. τριη. γ. §. π'. Πολιορκοῦσι τὴν Ποτιδαιαν. αἵτο. Λεπλατοῦσι τὸ παράδια τῆς Πελοποννήσου. αἵτ. φ. ιδ'. Κατεδυταζεύπηται απὸ τοὺς Ζο τυράννους, συγκρίνεταις παρὸ τοῦ Λυσανδρού. αἵτ. §. λγ'. Συγχύσεις αἵτων μὲ τοῦ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας, μετὰ πολλὰς σπουδαίας ἐκαίουν συνέπεικυ μὲ αὐτὸν τὸν βασιλεῖα. οἱ φοροτιταις αὔξουσιν, ἐγώνωνται μὲ τοὺς Θηράσιους, καὶ μελώνται εἰς τὴν Χαρώνειαν τῆς Βοιωτίας. Ε'. κεφ. ξκ', Ζ'. κεφ. πρ'. §. ιβ'. καὶ ψηλοί. Α' Σλαντα, Είχον εἰς τὴν Ελλάδην σχολεῖα, διατηρούμενα μὲ ὄπιστες

ἔργον. Α'. Μερ. β'. τριτ. γ. δ. με'. Χαρακτήρες ἀξιοσημείωτοι πολλῶν διασήμων ἀθλητῶν. Γ'. κεφ. λη'. δ. ε'. καὶ ἐπο. ε'. κεφ. ζη'. δ. οὐ'. ὅρος πρὸ τῶν ἀγώνων. Γ'. κεφ. λη'. δ. ιη'. δόρος τῶν γονέων, καὶ παιδαρχῶντους· αὐτ. συνολογεῖται, διὰ τὰ τοὺς δέρματα· εἰς τοὺς ἀγῶνας. αὐτ. δ. ιη'. Ημέρα διαρρήσεως] νὰ φυλάσσεται εἴς τοὺς ἀγῶνας. αὐτ. δ. λ. ζεοι κρατεῖται εἴς ράσιον ρύγκας λαθάζεται. αὐτ. δ. λη'. ἡ μέσοραχματων, καὶ τὰ σκληρία εἰς αυτὴς συμπτώματα. Β'. κεφ. η. δ. ια'.

ΑΙΓΑΙΟΣ. (ἀγίου ὄρος) εἰς τὴν Σαλαμίνην, κατὰ τὸ Αἴγ. πῆλ. ὁ Κέρκυρας εκούσιος τὸν οἰνόπνευτον. Α'. Μερ. β'. τριτ. β'. δ. κγ.

ΑΙΔΙΑΚΟΣ τύραννος τῆς Σαμον, καὶ πατέρος τοῦ Πολυκράτους. Σ'. κεφ. οδ'. δ. ζ.

ΑΙΓΥΕΙΟΣ, βασιλεὺς τῶν Αἴγαιων. Α'. Μερ. α'. δ. ιη'.

ΑΙΓΥΕΙΑ. Ν. εἰς τὸ Σαρωτέον πηλαγός. Πολεμος τῶν πολιτῶν της εἰς τὰ τῶν Αἴγαιων. Α'. Μερ. β'. τριτ. β'. δ. κζ'. Επωδίστης; μετὰ ταῦτα εἰνολόγηται εἰς τὴν οινοχάλα τῆς Σαλαμίνος. αὐτ.

ΑΙΓΥΕΙΩΝ. Πολεις τῆς Αχαΐας πρωτεύοντα. Ι'. κεφ. λη'. δ. λ. (ξιλόκαρπο).

ΑΙΓΥΕΙΩΝ. Πολεις, ὅπου συνηθεῖσαντο αἱ πολιτικαὶ τῆς Αχαΐας (Βορεῖσσαι, πολιγόνοι, καὶ φρεσποι) αὐτ. δ. λβ'.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. ὑπερασπεῖται εἰς τὸν βασιλεὺα τῆς Παρθείας. Α'. Μερ. β'. τριτ. β'. δ. α'. Επωδίστης κατὰ τοῦ Λορταζίδην, καὶ βονιζεται γενουκός απὸ τοὺς Αἴγαιους. αὐτ. Μερ. β'. τριτ. β'. δ. ξι'. Εδίδου εἰς τὴν Ελληνιδῶν πάτερον, καὶ μάρτυρα τῷ πλοίῳ. Γ'. κεφ. λη'. δ. ια'.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ. πρώτοι νομοθεῖται τῆς Ελλαδος. Α'. δ. α'. Μεταβόλλουσι τὴν ἐπιράμενην τῆς γῆς εἰς τὴν Αργολίδα, Δρακόδαινον, καὶ εἰς τὰς εγγύτες τοποχειας. αὐτ. Ἀπ' αὐτούς οἱ Ελληνες ἔλεφος τὰ σύμματα τῶν Θεῶν. αὐτ. καὶ τὰς ιδίας τῶν περὶ τῆς κανόνεως τῶν Αἰγαίων. Γ'. κεφ. λη'. δ. ι'. Εποχή, ἐν ἥ μαρτιβράζουσι τὴν γῆσσαν τῆς Καγγαρίας, καὶ γλιπτακῆς. αὐτ. κεφ. λη'. δ. κε'. καὶ ξι'.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ. Δῆμοι τῆς εὐρωτίρας Λιβύης (κάτοικοι τῆς Νουμηδίας, καὶ Αἴριστοις). Β'. κεφ. κε'. δ. ε'.

ΑΙΓΥΡΑ. Μητήρ τοῦ Θησέως. Α'. Μερ. α'. δ. ιη'. φωνεύει εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ μανῆτον τῆς γεννήσεως του. αὐτ.

ΑΙΓΥΡΑΣ. Δῆμοι τῆς Θετταλίας, βάλλουσι τὸν Αχιλλέα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ποιῶντων τους βασιλέων, τίτλους θεωρῶν εἰς Δελφούς εἰς μανῆτον τοῦ Νεοπτολεμού. Β'. κεφ. κβ'. δ. κ'.

ΑΙΓΥΡΑ. τῆς εἰς χοῦσσα πάρελ τοῖς Ελληνοι. Ζ'. κεφ. π'. δ. ιη'.

ΑΙΟΛΕΣ επιφυγα τῆς μαρτίδοτας. Σ'. κεφ. οφ'.

ΑΙΟΛΕΣ. Μιαντος τοις οὐρανοῖς σὺν ταῖς θύμη τῆς Ελλαδος, οὓς

κατήγοροι από τον Αἰσχον, ώστε τοῦ "Ελληνος, ὡς οἱ Θεσσαλοὶ, Λο-
κροὶ, καὶ αἴτ. δ. γ.

Αἰσχύλου περὶ τοῦ Βάρχου. Γ'. κεφ. λ. δ. λε'.

Αἰσχύλου σόλιο, μαζίτης τοῦ Πλατωνοῦ παιδικὴ τίλικα, κατασθ-
σεις αὐτοῦ διάφοροι. Β'. κεφ. Σ. δ. Ζ. Εὐγλωττία, φίλαυτα, δύνα-
μες αὐτοῦ. Ε'. κεφ. Ξ. δ. Σ. Προσέρνις ἀπὸ τοῦς Ἀποκριῶν πρὸς
Φιλιππούς, αἴτ. δ. λρ'. Δεῖγηταις αὐτοῦ διὸ τὴν γένος Κέρματα, αἴτ. δ. νε'.

Αἰσχύλος, φίλοςοφος, μαζίτης τοῦ Σωκράτους. Ι'. κεφ. λβ'. δ. δ.
Ε'. κεφ. Ξ. δ. Σ. Δικλογος αὐτοῦ. Γ'. κεφ. Σ. δ. Ζ. Εουγλώ-
τη μὲ τοῦ Ἀριστοπολοῦ, αἴτ. κεφ. λρ'. δ. δ.

Αἴσχυλος. Κριματαί, ὡς πατέρος τῆς τραγῳδίας. Σ'. κεφ. Ξ. δ. Ζ.
Βέροι, καὶ χαρακτῆρας αὐτοῦ. αἴτ. συμποτήρας πολλοὺς ὑποκριτὰς εἰς
τὰς τραγῳδίας του. αἴτ. Εἴτε τί τον κατηγοροῦσιν, αἴτ. "Επικανός του,
αἴτ. "Εἰσεις τοῦ τροποῦ, καὶ διὰ εποχυματάνετο τὰ διαφορὰ μίστη
τῆς τραγῳδίας. αἴτ. Τὰ σχέδιά του εἴναι ἀπλούσατα. αἴτ. Οἱ χο-
ροφότος μετέχουσιν ἀπὸ τοῦ δλον. αἴτ. οἱ χρονικοὶ, καὶ τὰ ἡγε-
τῶν ὑποκριτῶν του εἴναι κατάληπτοι. αἴτ. Ήγέτης τῆς Κλα-
ταρικοῦτραν οὐδὲ ὄμητη. αἴτ. Μεταχειρίζεται εἰς τὰς τραγῳδίας του τὸν
τένον τοῦ εποποιοῦ, καὶ τὸν τοῦ διδύμορχον. αἴτ. Κίνηται ἐνίσταται σκο-
τεινός. αἴτ. "Εἰσοτε δὲν ἔχει ἀδμονική, καὶ διερρώσων. αἴτ. Τὸ δρός
του εἶναι μεγάλου καὶ ὑπερβολῆς, καὶ πομπῶντες μέγρι τινες δοξεῖς.
αἴτ. "Εἴσκεν εἰς τοὺς ὑποκριτὰς του ὑποδημάτα μέγρι, πρόσωπει,
καὶ ἐνδιμάτα ποδόποδη, καὶ μεγάλοπρεπῆ. αἴτ. "Εδέχεται θεάτρου γε-
γυμνωμένου ἀπὸ μηχανᾶς, τὸ ὥραῖς μὲ καθλωπισμούς. αἴτ. Επρο-
έλυτε φρίκην εἰς τοὺς θεάτρους. αἴτ. ἐξήκει τοὺς ὑποκριτὰς ἐπιτη-
διώστατα, καὶ παρίστη μὲ αὐτοὺς. αἴτ. Τὸ μέλος του ἡγετεῖς
εὐγενεῖς, καὶ κοσμιστῶν. αἴτ. Λυπτούσις, διτιμόρφιον, τιμαιτές ἀποδεδομέναι εἰς τὴν
μητρόπολην του. αἴτ. Σφράγις, ἐποιητής της Σφράγεις ἢ Σφράγης, αἴτ.
Διαράπτη φευδών, ὅτι εκομολογούσε τῆς Ἐλισσωνος τὰ μυζήρια. Β'.
κεφ. κα'. δ. δρα εἰς τὴν σπηλ. τὸν ἀριθμὸν τῶν τραγῳδῶν του.

Αἴστης. Βασιλεὺς τῶν Κάλκων, πατέρος τῆς Μηδείας. Θύσαροι του.
Α'. Μέρ. α'. δ. δ.

Αἴτας ὁ Σαλαμῖνος; ζωες τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ πολέμου τῆς Τροίας. Α'.
Μέρ. α'. δ. λ. δ. ὁ τάρος του εἰς τὸ ἦπερ τοῦ Ἐλισσωνος (Τετρά-
τερος. Β'. κεφ. β'. δ. Σ.'

**Αἴτας βασιλεὺς τῶν λοκρῶν, αἰπολίσθη μὲ τὸν σόλον του, ἐπιτρίψω
ἀπὸ τὴν Τροίαν. Α'. Μέρ. α'. δ. λ.**

- Αἴδωνος.** βασιλεὺς τῶν Μολοτοῦσῶν εἰς τὴν Ἦπειρον. Λ'. Μέρ. α'. §. κγ'.
- Αίγαλεον.** Ὁρος τῆς Μασσαλίας. Δ'. κεφ. μ'. §. α'.
- Αίγιος ποταμός.** Ρέας τῆς κατά τὴν Θράκην, Χερσονήσου (Ισταρο-λιμανί). Διάσημος μέρος, ἐνώ οἱ Αἰγαῖοι ἀνεκθέτοι παρὰ τοῦ Λυσάνθρου. Β'. κεφ. Β'. §. σ'.
- Αἴμος.** Ὁρος ἐν Θράκη (Βαλκάδαι, ή "Εμενεχόνη"). σ'. κεφ. ογ'. §. σ'.
- Αίτωλία.** Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος Γ'. κεφ. λγ'. §. ε. (Μαρλεσατζακ).
- Αἴαδημος.** Κήπος ἔξω τῶν Αἰγαίων ἐπὶ τούς γυμνάσιους. Β'. κεφ. ζ'. δ'. β'. καὶ κεφ. φ'. δ'. (ὅρα τὴν ἐχρογοράφια την; εἰς τὴν Ἀτλ.)
Κατ' ἀρχὰς τῶν περιπάτων αὐτοῦ τοῦ κήπου παρίσιμεν ὁ Ηλέτων τὰ μαζίματά του. αιτ. κεφ. ζ. §. γ'.
- Αἴαδημος,** πολίτης Αἴγαιοις εἶχε ἄλλοτε τὸν κῆπον τῆς ἀκαδημίας αιτ. §. β'.
- Αἴανθος.** πόλις τῆς Χαλαδείκης. εἰρίσκονται σφρελίσκοι τῶν κατοίκων της εἰς τὸν Θησαυρὸν τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. κβ'. §. σ'. (Ιεροτός).
- Αἴαρνανία.** Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος (Ξερβίτερο) οἱ κατοίκουστες λακεῖς δῆμοι. ήσαν σιγμανίαι, καὶ διέφερον κατὰ τὴν παραγύγην, διὰ τούς γενεκῆς συμμαχίας. Γ'. κεφ. λγ'. §. ε. ήσαν πολλὰ εκστοτεῖς τὴν ληξίαν, αιτ. §. κα'.
- Αἴραγας.** πόλις Ἑλλαῖς ἐν Σικελίᾳ. (Γιργύντε) ἀποικία τῶν Ροδιῶν. σ'. κεφ. σγ'. §. β'. Πατοῖς τοῦ ἀσρούσιου Μίτων. Η'. κεφ. ξδ'. §. α'. Πρώτη ἀπὸ τας, στατικῶντας εἰς τὰς προσαγάδις τοῦ Διωνού, αιτ. κεφ. Ε. §. β'. Μέρος τοῦ εἰς αὐτῇ ἀλημπίου Διός. Β'. κεφ. φ'. §. ιδ'.
- Αἴριστος.** βασιλεὺς τοῦ Ἀργούς, τινὲς ἀπομέμοντι εἰς αὐτὸν τὴν εὐστατίαν συνιδόσιον τῶν Αιμρικτεύσιων. Γ'. κεφ. λε'. §. α'. λιτφανά υπογείου παλατίου, δους ἐκλεσετὴν Δαγύάνου κόρην του. Δ'. κεφ. γγ'. §. α'.
- Αἴριπολις** τῶν Αἴγαιων. περγραφὴ αὐτῆς. Β'. κεφ. φ'. §. Σ'.
- Αἴρων.** Ιατρὸς Αιραγαντίνος. τινὲς ἀποδιδουσιν εἰς αὐτὸν τὴν τιμὴν τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τρέπου, τοῦ ὄποιου ὁ Ἰπποκράτης μετεχειρίσθη νὰ καλλιρίσῃ τὸν αἴρα, κατὰ τὸν λοιπὸν τῶν Αἴγαιων. Α'. Μέρ. β'. τητ. γ'. §. ιε'.
- Αἴουσιλαος.** Ἀργεῖος. ἔνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἰσορίκους Ἑλλαῖς. Κροτίς πάρι τῶν συγγραμμάτωντεν. Ε'. κεφ. σε'. §. β'. ηπατηδὴ εἰς τὸ φεῖδος ἀπὸ τῆς Ἑλλαῖκου, αιτ. §. ιε'.
- Αἴλεστος.** Κάμη τῆς Ἡλείας, ὃπου κάτε μῆνα γίνεται ἀγορά αἰξιοῦ λογος. Γ'. κεφ. λη'. §. ε'.
- Αἴλευς** βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας δέχεται τὸν πομπῆν Σιμωνίδην, ἐπιτιχεῖ τον σ'. κεφ. ογ'. §. ιε'.
- Αἴλεξαμένης.** φιλεσφερός, συγγραφεὺς τῶν πρὸ τοῦ Ηλάτωνος διαλέγων. Γ'. κεφ. λη'. §. ε'.

Αλέξανδρος. α'. βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας· ἐπὶ τοῦ Περτικοῦ πολέμου εἰδοποεῖ τοὺς Ἑλληνας, σρατοπεδεύσαντας εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τευπώνων, τὸν κανόναν τούς. Α'. Μέρ. β'. τριή. β'. δι. υζ'. Φέρει ἐκ μέρους τοῦ Μακεδονίου προβλήματα τῆς εἰρήνης εἰς τοὺς Ἀθηναίους, αὐτ. δ. γ. Εἰς τὰς Πλαταιάς εἰδοποεῖ χρυσάρις εἰς τὸν Ἀριστείην τὸν στρατὸν τοῦ Μαρδουσίου, αὐτ. δ. υζ'. ὁ αὐθούστου εἰς Δελφούς, Β'. κεφ. χρ'. δι. σ'.

Αλέξανδρος ὁ μέγας· 18 ἔτῶν μάχεται μὲν πολλὴν ἀνδρῶν εἰς τὴν μάχην τῆς Χαροπαίας, σ'. κεφ. πρ'. δ. ωβ'. Ἐρχεται ἐκ μήρους τοῦ πατρός του να προβάλῃ συντάκτην εἰρήνης εἰς τοὺς Ἀθηναίους· εἰκὼν αἵτοι· αὐτ. δ. ωβ'. καὶ ἀκολ.

Αλέξανδρος τύραννος τῶν Φερῶν. Ἐλάττωμα, ὡμοτύπες αἵτοι. Γ'. κεφ. λε'. δ. υζ'. καὶ ἀκολ. φέβοι, δυσπιστία του, αὐτ. Σανατώνεται αἴρη τοὺς ἀδελφούς τῆς γυναικεστού Θάρης αὐτ.

Αλέξις. Ἀπογόνος τοῦ Ἡροκλίου λαρυβάτης τὴν βασιλείαν τῆς Κορινθίου, διαρκεῖ εἰς τὴν γενεάν του. Γ'. κεφ. λε'. δ. ωβ'.

Αλιάρτος. Δ'. κεφ. υβ'. δ. αι'.

Αλιάρτος. πόλεις τῆς Βοιωτίας· ἐπὶ τῇ Κεπαΐδος. Ἐλάττωμα τῶν κατοίκων της (Τριβοῖντες ἐρείπια). Γ'. κεφ. λε'. δ. λι'.

Αλιάρτος. πόλις Ἐλλήνις τῆς μικρᾶς Ἀσίας εἰς Κιονίαν (Βουδρούμ, φρεάτιον καὶ ἐρείπια)· πατρὸς τοῦ Ἡροδότου. σ'. κεφ. οβ'. δ. ωβ'. ἡ σύγοράτης ᾧραιζεται μὲ τὸν τάφον τοῦ Μαυρώληου, καὶ ἀλλαγὴ ὥραιων οἰκοδομῶν. Ε'. κεφ. ξα'. δ. δι'.

Αλκαμένης. Γλύπτης. Α'. Μέρ. β'. τριή. γ. δ. λδ'. καὶ υβ'.

Αλκαίος. Λισθίος, δασημός ποστῆς λυρίκος, σύνοφες τῆς Κωνής του. Χαρακτήρα τῆς ποιήσεως του, ηγάπη τῶν Σαπρίων, καὶ δέν ηγκάπτο παρ' αὐτῆς. Β'. κεφ. γ. δ. ζ. καὶ ἀκολ. Βακχικάτου. αἵτ., κεφ. κε'. δ. επ'. καὶ Ζ'. κεφ. Η. δ. γγ'.

Αλκιβιάδης. Τὰ μεγάλατοι πρωτερίωνατα. Α'. Μέρ. β'. τριή. γ. δ. κα'. καὶ ἀκολ. Τὰ ἐλαττώματά του. αἵτ. δ. λε'. χαρακτήρα τῆς παιδεῖκῆς του ηλικίας. Β'. κεφ. ιδ'. δ. αι'. Συμφωνεῖ μὲ τὴν γυναικά του, ζητούσα τὸ διαζύγιον της. αἵτ. κεφ. κ. δ. ζ. Παρατείται αἴρη τὸν αἰλευ. Διὰ τέ Γ'. κεφ. υζ'. δ. υζ'. Μαθητής τοῦ Σωκράτους. Α'. Μέρ. β'. τριή. γ. δ. χρ'. Διαλογική τὴν συγανέσσαι μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἀνακωχήν. αἵτ. δ. κα'. Τί τῷ εἰπέ ποτε ο Μισανθρόπος Τέλων. αἵτ. δ. κδ'. Γνωται αἵτοις να ἀποραποθῆ ὁ κατὰ τῆς Σικελίας πολεμος. αἵτ. Φυρίζεται σρατηγός μὲ τὸν Νεκίαν, καὶ Λαμπάχον. αἵτ. δ. κε'. Κατηγορεῖται δὲ ἀσέβειαν εἰς τὴν συγκέλευσιν τοῦ δῆμου. αἵτ. δ. υζ'. Β'. κεφ. κα'. δ. κα'. αἱ ἐν Σικελίᾳ ἐκβίσσεις του, αἵτ.

φ. κη'. Γποσχόμενος ωά ἐπιερέψῃ εἰς Ἀθηνας, καταρείγει εἰς Πελοποννησον, αὐτ. Διδει: συμβουλας εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους ἵσαντος τῶν Ἀποιων. Κατασήνει εἰς τὴν μηρὸν Ἀσία πολλας πλάνεις εἰς κλησισις εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. αὐτ. φ. λα'. Φιλομύτεται μὲν τοὺς Ἀποιωνίους, καὶ ἀναγκάζει τοὺς Λακεδαιμονίους, να ἔπεινεται την εἰρηνην. αὐτ. φ. λβ'. Επανίρχεται εἰς Ἀποιων μὲν Βράκην, αὐτ. Ζαλασσοπορει πολλα· ο σόλος του δολιμάζει βλάψη την, σπανίσεται ἀπ' αὐτού την διοίκησιν. αὐτ. Ἐροειπη διὰ προσαργῆς τοῦ Σατράπου Φαραντρίδου, αὐτ. φ. λγ'.

Αλκιβιάδης. Ρήτωρ, μαθητὴς τοῦ Γοργού. Δ'. κεφ. υη'. φ. β'. γ'. και. ι. Ἐπιφορτίζει το δρόσον μὲν ἐπιβήτα μιταιν. αὐτ. φ. εγ'. **Αλκμαν.** ποιητὴς λυρικος. Κροκος την συγγραφικώντων. Δ'. κεφ. υη'. ι. ε. Κρικούσιον εἰς τους Εἰλιτας ηγε φιλαντι τὰ ποιητα του. αιχ τε αὐτ. ἔρα την εηη. φηλ 373.

Αλκμαίων. φιλόσοφος Ηελιαγόρεος. Γ'. κεφ. κατ'. φ. η'.

Αλκμαίων. θεὸς τοῦ Ἀρμαρίδου, και φονεὺς τῆς μητρός του Ἐρυθροῦ. ζ'. κεφ. οχ'. φ. ιη'. Δ. κεφ. λη'. φ. εγ'.

Αλκμαίονες. Γενεὰ διατὴ τῶν Ἀποιων. Α'. Μέρ. β'. την. α. φ. λ.

Αλος. πολις τῆς Θεσσαλίας. Ε'. κεφ. ξα'. φ. λε'.

Αλτις ἄλσος λερον, εν Ὀλυμποι, ὅπου ἡτού ὁ εκός τοῦ Διός, τῆς Ήρας, και ἄλλαις οικοδομας αξιοσπουδατοι, και μεγίστη ποσότης αυδριαντων. Γ'. κεφ. λη'. φ. ιη'.

Αλυδάτης βασιλεὺς τῆς Λυδίας, προσφροντος εἰς τὸν οὐρανὸν τῶν Δελφών. Β'. κεφ. λη'. φ. ιη'.

Αλφειός. ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου εἰς Ἡλεῖαν (Ρορίας) ἢ πηγὴν του χανεται, και πάλιο φανεται ἐκ δισκεμματων. Γ'. κεφ. λη'. φ. ιη'. Αλφεός και Ἀρέσιονα. Γ'. κεφ. λη'. φ. κδ'.

Αμασίης. βασιλεὺς τῆς Αιγαίουτου· συμβουλεύει τον Πολυκράτην τύραννον την Σαμιαν. ζ'. κεφ. οδ'. φ. ιη'.

Αμαζόνες. εικόνεται πρεξ τοῦ Θητεών. ἔθνος πολεμικού τῆς Ασίας, συγκεκριτημένος ἀπό γυναικας, ὅπου κατέβαινεις τὰ ἄκρα τοῦ Θερμαϊδοντος, κατα τὰ μεσημμένα παράλια τοῦ Κύζενου Πόντου. Διεισιδετο πλίσιο ἐπὶ τοῦ Ἀρχαγάρσιος Α'. Μέρ. α'. φ. κη'.

Αμφραχίας. πολις τῆς Ηπείρου. (ερεπικη, μαρονον διέγοντει πρὸς δισμας ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἀρτας. Γ'. κεφ. λη'. φ. α'.

Αμφραχίκες κόλπος, μεταξύ Ηπείρου και Ἀλαρχανίας (Κέφρος τῆς Αρτας. αὐτ.

Αμφρισθός. πολις τῆς Φωκίδος. ἄμπελοι και δειδοῖσια πολιτεῖα καλλινπιζουσι τὴν πεδιάδα. (Δέσομο πολεχύσου, και ερεπικη) Β'. κεφ. λη'. φ. κδ'. παρόρ. τοπ.

Αμεινίας, και Εύμενης, τῶν ὅποιων τὰ ἐνόπια τὴν ἴσορα κατέσπεις ἀτακτα· δια τοις Α'. Μέρ. β'. την. β'. φ. ιη'.

Αὐτοῖς φίας ποιητής κακούς, ἐπειρπαῖς τὸν Σωκράτην ἐπὶ τοῦ Θεᾶς τοῦ. Ε'. κεφ. ξ. δ'. μ'.
τοῦ.

Αὐτοῖς. (Μαυτεῖσι) Ἀπέκριετο τοὺς εἰς τοὺς Ἀθηναῖς, οἵτις εἰπα-
ραπομονεῖστο δὲ ὅτι οἱ Θεοὶ ἔργανται τὰς εἰλικρινότες τῶν εἰς τοὺς
Ἀπελέκαιμοντος. Β'. κεφ. κ. δ. π. "Αὐτῶν τόπος τῆς Λιβύης (Σι-
ουάχ, σατεῖ) αὐτός.

Αὐτοῖς Κανένας πειρατὴς ἀποκλειστρίζεις. Ε'. κεφ. ν. δ'. δι. (δρα 'Αττα).
Αἴροργός μέχ τῶν Κινηλαδῶν. ἐμπόριον ἀξιολογούν τῶν κατοικουντος.
ς'. κεφ. ο. δ'. δ. λ. τ.

Αὐτοῖς Πολεῖς τῆς Ακεωνίας. Δ'. κεφ. μ. δ. ζ. (Σελαβοχώραι) ὁ
ἐν αὐτῷ υπό τοῦ Ἀπόλλωνος αὐτός. δ. π. Λιτούργειται ἀπό ιερεῖς.
αὐτός. Κατάκορος, ἐπιγραφή, καὶ φρεστάτα ἐν αὐτῷ. αὐτός. "Ἄλλος
υπάρχει αρχιεπίσκοπος τῆς Θεᾶς. σύγχρονος αὐτός. δ. Ζ. Τὰ περὶ τῶν Ἀμ-
ηλῶν δ. ε.

Αὐτοῖς διοικηγματῶν βατιλίας, ὃς τις ἐδιοίκει μέρος τῆς Ακεωνίας,
περιοιστέρου ἀπό ιουοῦ ἐπηπότε τῆς ἴσπορης τῆς περιπολίσεως. αὐτός. δ. π.

Αὐτοῖς, πατέρος τοῦ Μακεδόνος Φιλίππου, ἐργάστην νὰ σφόδρη μέ-
ρος τῆς βασιλείας τοῦ εἰς τοὺς Ολυμπίους. Ε'. κεφ. ξ. δ. κ.

Αὐτοῖς ἄρας. Μάντις, καὶ ἔνες ἀπό τοὺς ποιῶντας τοῦ πολέμου τῶν
Θρησκῶν, γαρός, καὶ χοπομοίος. Α'. Μέρ. α. δ. κη. Γ'. κεφ. λ. δ. δ. θ.
β. 'Ανατηνα, ὅπου ἡγεμόνα δὲ αὐτού εἰς Δελφούς. Β'. κεφ. κ. δ. δ. ε.
Αὐτοῖς τύπον. βατιλίας 'Απολλών, ἐκ Θρησκῶν ἀπό τοῦ Βοιχόνιου.
Α'. Μέρ. α. δ. ε'. Σύστασις ἀριστή, τῆς ὁποῖας τὴν διάταξιν ἀποδί-
δοντα εἰς αὐτού. Γ'. κεφ. λ. δ. δ. α'.

Αὐτοῖς τύποις, συνέδριον. Τέσσαρεις, αὐτός. Συντελεῖσις τῶν Εἰδών, δ-
σσα γελλούσια εἰς αὐτό προσθεῖ. αὐτός. εἰς τὰς σημ. δρόους τῶν Ἀμφι-
τύχων, αὐτός. δ. β'. Δικαιοδοσίαις αἵτοις τοῦ συνέδριου. αὐτός. καὶ γ'. Αἱ
ἀποράσεις τῶν κατά τῶν βεβηλούντων τὸν υπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἴη
πνεούσις μηγάλου φρέσκου. δ. δ'. 'Επιστολαὶ δικόροντος ἀγῶνας, οἱ ὅποις
παντογράφουνται εἰς Δελφούς. Β'. κεφ. κ. δ. δ'. ὁ Μακεδών Φιλίππος
ῆλθε τὸ δικαίουν νὰ παριστάται, καὶ εὐδίδη τὴν ψῆφόν του εἰς τὸ
συνέδριον. Ε'. κεφ. ξ. δ. με. ἐφερτούσην ἀρχηγός τῆς συνιαγκαζίας τῶν
'Αμριταύσιων. Ζ'. κεφ. π. δ. δ. ε'.

Αὐτοῖς, ποιητὴς μουσικός, θανάτεται ἀποβιβάσμενος εἰς τὴν ἀρμούσια
τῶν μελῶν του. Γ'. κεφ. κ. δ. συνειπλ. δ'. δ. α'.

Αὐτοῖς πόλεις 'Ελληνοίς τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τοῦ κολπου τῆς Ηπ-
ρίας. ὑποταττομένη ἀλλοτε εἰς τὸν Φιλίππου, ἀλλοτε εἰς τοὺς Ἀπο-
λλωνούς. Β'. κεφ. κ. γ. Ε'. κεφ. ξ. δ. λ. δ'. (Τανά. Κιοΐ.)

Αὐτοῖς στα. Μητροπόλεις τῶν Οἰσολαντορῶν (Σαλωνί) Ζ'. κεφ. π. δ. τ.

Αὐτοῖς στα. Ινκάπηστα ἀπό τοὺς Φιλίππου καὶ ἐκερδεύσηται ἡ πόλις
τῶν, αὐτός. δ. ε'.

Αγαθόματα τῶν Ἀθηνῶν. ὁ Περικλῆς, δέος νὰ ἀπασχολῇ ὅπλος
φορέσου, ἥγειρε πολλα. Α'. Μέρ. β'. τρῆ. γ'. δ'. μδ'. Σημ. περὶ τοῦ-
των. "Οὐτοὶ οὓς πλησίος τοῦ χρόνου τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος, εὔχοι
ποτόπτες μεγάλους. Β'. κεφ. ωβ'. δ'. σ'. και. εφ'. Τὰ ἐν τῷ αρῷ πε-
ριφέλαι τῆς Ἀλεξεώς εἰς ὄλυμπον. Γ'. κεφ. λη'. δ'. ω'. και. εφ'.

Ἀνακρίσιμον ποιητήν. ἔγουστον εἰς Τήνου. σ'. κεφ. οφ'. δ'. εζ'. Χαρακτήρ
τῆς ποιήσεως του. Β'. κεφ. λε'. δ'. επ'. "Τρίτην εἰς τὸν Πολυάρρετον
τοῦ ὄποιου τὴν φύσιαν απίκτητε, καὶ τὸν ἐμελύδων μὲν τὴν λύραν τον,
σ'. κεφ. οδ'. δ'. η'. ὁ "Ιππαρχος τὸν ἔσυρε πληπτούσαν. Α'. Μέρ. Β'.
τρῆ. α'. δ'. κο'.

Ἀνακτόρειον. Πόλις τῆς Ἀκαρνανίας ("Αἴσιος, ἔρειπνο). Γ'.

Ἀναξαγόρας. μαζίπτερος τοῦ Θαλεῖ. Πρώτος ἴδειαζεν εἰς Ἀθήνας τὸν
φιλοσοφίαν. Α'. Μέρ. Β'. τρῆ. γ'. δ'. μ'. Γ'. κεφ. κε'. δ'. ζ'. φίλος τοῦ
Περικλέους. Α'. Μέρ. Β'. τρῆ. γ'. δ'. β'. Μετήρχετο αἵτεναν νοητήν
διὰ νὰ εὑνηῇ τὰ ἀποτελέσματα τῆς φύσεως. Γ'. κεφ. λ'. δ'. σ'. πα-
τακρίτεις αἱρέθης ἔφυγε. Α'. Μέρ. β'. τρῆ. γ'. δ'. ζ'. Β'. κεφ. κα'. δ'. κ'.
Γ'. κεφ. λη'. δ'. β'. Γνώστεις του περὶ τὸν ὄσρονορίαν, αἵτ. και. δ'. γ'.

Ἀναξανθρός. βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίου. Δ'. κεφ. Μ'. δ'. εα'.

Ἀναξιανθρίδης. βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, βιβλίστεις ἀπό τοὺς ἑρόδοτος
νὰ λίθη θευτέρων γυναικα. Δ'. κεφ. Με'. δ'. γ'.

Ἀναξιανθρίδης. ποιητής κωμικός, ἀρρεφότου οίκοσεως. Ἐπιειδὴ δὲν
μπέκουσε νὰ αλλάξῃ εἰς τὴν κωμῳδίαν τὰ πρασωποποιήσατα, κατα-
δικάσθη νὰ αποβάλῃ τῆς πενιάς. σ'. κεφ. ξε'. δ'. λη'.

Ἀναξαρχός. Ἀρδηρότης, φιλόσοφος τοῦ Ἐλευθερίου σχολείου. Γ'.
κεφ. κε'. δ'. ωβ'.

Ἀναξείλας. εύρανος τοῦ Ρηγίου. Δ'. ὄρα τὴν γ'. σημ. εἰς τὸ τίκος
τοῦ τόμη.

Ἀναξείλας. ποιητής κωμικός· παροιμία αἵτοι περὶ τῶν συχνῶν με-
ταρσολῶν εἰς τὴν μουσικήν. Γ'. κεφ. λε'. δ'. π'.

Ἀναξιμανθρός. φιλόσοφος μαζίπτερος τοῦ Θαλεῖ. Γ'. κεφ. κε'. δ'. ζ'.
δεξαὶ αἵτοι περὶ τοῦ φωτὸς τοῦ ήλιου, αἵτ. κεφ. λη'. δ'. β'.

Ἀναξιμενής. φιλόσοφος, μαζίπτερος τοῦ Θαλεῖ. Γ'. κεφ. κε'. δ'. ζ'.

Ἀναξιμενής. λαμψακηνός, εἰσορικός. Ε'. κεφ. ξε'. δ'. π'.

Ἀναξις εἰσορικός. αἵτ.

Ἀνάκυροτης (ἀρχαῖος) ἀλλεῖν εἰς τὴν Ἐλλάδα ἐπὶ τοῦ Σολωνος, συγ-
κατελεγέντη μὲ τοὺς ἐπτά αօρούς. Α'. Μέρ. β'. τρῆ. α'. δ'. ζ'.

Ἀνατροφή. "Ολοί, οἵσοι πασχολήθηται εἰς τὴν τέχνην τοῦ διοικεῖν
τοὺς αὐτόρωπον, ἔγγωροισι, διετοὶ τὸ τίχην τῶν βαστλεῖων εἶναι ἐξηρτη-
μένην ἀπὸ τὴν μεταρροήν τῆς κατεπτονός. Δ'. κεφ. λη'. δ'. σ'. Ε'. κεφ.
ξε'. δ'. λε'. Τὸ τέλος της εἶναι νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ σώματα ἰσχύει,
καὶ εἰς τὴν φυγὴν τελειοττα. Γ'. κεφ. κε'. Δέκ πρ.: πιν νὰ διορίζωσεν ·

εἰς τὰ παιδία τοὺς πάντες πρώτους χρόνους καμπίαν ἔργασταν. αὐτ. Οἱ ἀρχαιότεροι νομοθέται τὰ ὑπέρβαλλον εἰς ποιήν ἀνατροφην. αὐτ. Διὸς πρίπει νῦν ἀποκτᾶ ἔξι, τὴν ὁποίων τὸ λογικὸν δὲν Σίλει δικαίωσε: μετὰ ταῦτα, κτλ. αὐτ. §. Η παρ' Ἀθηναῖς ἀρχέσει ἐκ γυναικῶν, καὶ παισὶ τῷ οὐτοῖς. αὐτ. Λεπτομέρεια περὶ τοῦ κατ' ἓν τὰ αντίτροφου, τρέπου. αὐτ. Γυμνόσις, σωματική καὶ φυγική. αὐτ. ὅρα τὸ κεφ. Ἀξιον ἀπόφθεγμα βασιλίως τῆς Λακεδ. αὐτ. ὅρα τοὺς νέομνους τοῦ Σέλινος. ἀνατροφὴ τῶν νεανικῶν εἰς Ἀθήνας αὐτ. ἀνατροφὴ τῶν Σπαρτιατῶν. Γίμνεταχεοῖσθονται, ὅταν γεννηθῇ εἰς τὴν Σπαρτην παιδίον. Δ'. κεφ. μζ. §. α'. καὶ ἐφ. Μεχρὶ τοῦ 7. ἔτους φροντιζούσι εἰς γυναικίς, εἴτα οἱ κριταί, αὐτ. ἂλλα ἀνατρίζονται κοινῶς. αὐτ. κεφ. μζ. §. σ'. Ό διάδοχος τοῦ Θρέου δὲν ἀνατρίζεται κοινῶς. αὐτ. κεφ. μζ. §. δ'. Ἐπιφέουσι εἰς αὐτοὺς τὸν ἕρωτα τῆς πατρίδος. αὐτ. κεφ. μγ. §. δ'. καὶ τὺν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νέομνους. αὐτ. Κίναι ἔγραψεροι· καὶ εἰπεῖσθε. αὐτ. Περιπατοῦσι δημοσίᾳ μὲν σωματίῳ, καὶ σεβαρεττά. αὐτ. Περίσανται εἰς τὰς κοινὸς τραπέζας. αὐτ. Τί τοὺς μετάδινους. αὐτ. μζ. §. δ'. Εἰς τὶ δισχολοῦνται. αὐτ. Αἱ γυνόμεναι μάχαι εἰς τὸν Πλατανίσσαν. αὐτ. Μαζίζονται τὴν ἑρότην τῆς Ἀρτέμιδος. αὐτ. §. η'. ὁ νέρος οὗτος εἶναι ἐναντίος εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Λικούρου. αὐτ. Ἐσυγχωρεῖτο εἰς αὐτοὺς νῦν κλίπτωσιν ἀπὸ τοὺς ἄγρους, ὃτι ἐμπεριενται. αὐτ. κεφ. μγ. §. Δ'. ἀνατροφὴ τῶν νεανικῶν εἰς τὴν Σπαρτην. Ἀγάνες, καὶ ἀσκήσεις αὐτῶν. αὐτ. κεφ. μζ. §. ἐφ. εἰς παριστάμενοι: μίσι καρνιούσι τὴν ἐλογύη τῆς μύμφης τῶν. ὅρα ἔλου τὸ κεφ.

Ἄνδροι εἰδότες. ρήτωρ. Α'. μέρ. β'. τυπ. γ. §. λδ'.

Ἄνδρες, λοιποὶ ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολίου. Α'. μέρ. β'. τυπ. γ. §. λδ'.

Ἄνδραί ποδα. ή χρῆσις γὰ τὰ ὄγοράζων συνιττύ. Ων αἵτε τοὺς Χίους. Β'. κεφ. σ'. §. δ'. καὶ ἐφ. Εἴναι δύο εἰδῶν, καὶ ποιοῦσι μεγάλου ἐμπόρου. αὐτ. ὁ διαιθρός των ὑπερβατῶν: τὸν τῶν πολειτῶν. αὐτ. Ἀνδρά ποδα εἰς Ἀθήνας, εἰς τὶ δισχολοῦνται, ποὺς τιμωροῦνται ίκτη, αὐτ. Άνδραί ποδα τῆς Λακεδαιμονίου. ὅρα Εἰλωτας.

Άνδρεγεως. μόσι τοῦ Μίσωνος, ἐργαζόμενη εἰς τὴν Ἀττικήν. σ'. κεφ. οσ'. §. κτ'.

Άνδρος. ἀπέχει τῆς Τύρου εβ'. σάδια, μια τῶν κυκλαδῶν, ἔχει ἐπικαλυμμένα ἀπὸ χλόην, βρύστεις πλουσιόπαρχος πεδιάδας περιήρετος. σ'. κεφ. οσ'. §. δ'. Οἱ κατοικοῦστης εἴναι, ἀνθρώποι, τιμῶσι κατ' ἔρχοντας τὸν Βακχεύ. αὐτ. Ἀφίέντων εἰς τεῦς θιλέοις τὸν αερίσαντα τοῦ Ιερείωντος τῶν Ἀιδρίου. Β'. κεφ. εβ'. §. σ'.

Άνθηδῶν, πόλις τῆς Βοιωτίας εἰς τὰ ἀκρα τῆς Ειρίτου. Β'. κεφ. δ'. σ'. §. (λουκίσις) τὸ μέσον επιπλέυρα τῶν κατοικουμένων. αὐτ. Κατηγοροῦνται. Γ'. κεφ. λδ'. §. λ'.

Αὐτὴν αἱ θυλαῖαι θεσσαλίας, πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν, διάσημος
διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τῆς Δημητρός, καὶ διὰ τῶν Ἀμφικτυσίων τὸ
συνέδριον. Γ'. κεφ. λε. §. α.

Αὐτεροῦς πόλεις τῆς Θράκης πασχλιός· ἐκριεῖσθαι ἀπό τὸν Φίδεπ-
πον, καὶ ἔχαρισθαι εἰς τοὺς Ὀλυμπίους (ἱρεῖται, πλησίον τῆς Θεσσα-
λούσκης) Κ'. κεφ. ξα'. §. ι. ι.

Αὐτερροες, καὶ Βάνυπαλος, ἰρρογλυφός χίος· Ἐπιδεικτική ἐπιγραφή,
φανερωμένη τὰν κενοδοξίου των. σ'. κεφ. οε'. §. ε.

Αὐτὸς παλαιὸς ποιητὴς Ἐλλην. Ζ'. κεφ. Π'. §. ε.

Αὐτορήματα, καὶ ποιαί. Β'. κεφ. ι. Σ'. §. α'. καὶ ἐφ. Πόλου οἱ Λακε-
δαιμόνιοι φρουτίσουσι εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀλεμημάτων, ὅσα ἔχουσι
διὰ ποιητὴν Θάνατον. Δ'. κεφ. με'. §. β'.

Αὐταλκίδας. Σπαρτιάτης. Περιεκλείσεις συνδέπουν εἰρήνης μεταξὺ Ἑλ-
λήνων, καὶ Ἀρταξερξου. Α'. Μερ. β'. τμῆ. γ'. δι'. λδ'. Β'. κεφ. α'. §.
ιφ'. καὶ ακολ. Τι ἡπειρεῖς τὸν Ἀγοραίαν, ὅταν ἐπληγώθη εἰς τὰ
κατά τῶν Θερβαίων μάχην αὐτ. Θ'. ιφ'.

Αὐτειχροτητης. Σπαρτιάτης, εἰς τὸν ἐπέστου οἱ Λακεδαιμόνιοι δίδουσι
τὴν ὁρέαν, ὅτι ἔδωκε τὴν Θανατηόδορον πληγὴν εἰς τὸν Ἐπαρσώνδαν.
αἱ δεξιέσταις εἰς αὐτὸν τίμας, καὶ δεξιώσεις τί στρατίουσι. Δ'. κεφ. ιφ'.
§. κα'.

Αὐτίκυρρος, πόλεις τῆς Φωκίδος ἵπει τοῦ Κοινοποίου κελποῦ (Ἀσπρα
— Σπηταὶ πολιχνίτου καὶ ἔρειπ.) διάσημος διὰ τὸν αὐλεγόμενον εἰς τὰ
πέριξ αὐτῆς Ἑλλήβορον. Β'. κεφ. κβ'. §. κε'.

Αὐτιγενεῖδης. Θηραῖος. Μεσοποίεσσος πόλεις. Γ'. κεφ. ικ'. §. Σ'.

Αὐτέρμαχος. Ηδερωμένος, ποιητὴς τῆς Θράκης, καὶ ἐλεγένον τοὺς
ἐπιγραφομένους τῆς Λυδῆς. Ζ'. κεφ. Π'. §. Σ'.

Αὐτισχος, Ἀράς, ποιεῖθεν εἰς τὸν βασιλία τῆς Περσίας. Τι ἡπει-
ρεῖς τὴν ἐπιχροφήν του. Δ'. κεφ. ιφ'. §. ι. Σ'.

Αὐτιπατρες. Ήσι τῶν σρατηγῶν τοῦ Μακεδονος Φιλίπ. Ε'. κεφ. ξα'. §.
ια'. Ησάλη πρέσβυτος παρὰ τοῦ βασιλίως εἰς Ἀντίνα. ἐπανέστει
αὐτ. §. λσ'.

Αὐτισπη Βασιλισσὴ τῶν Ἀμαζώνων, καὶ μήτηρ τοῦ Ἰπποδάτου.
Α'. Μερ. α'. §. ιγ'.

Αὐτιπόδες. (δέξαι τῶν παλαιῶν περὶ αὐτῶν) Γ'. κεφ. λα'. §. ι. Σ'.

Αὐτισσα. πόλεις τῆς Λέσβου (Πορτοσίγρα. Πολιχνίτου καὶ φρουρίου) πα-
τοῖς τοῦ Τιρπάνδρου Β'. κεφ. γ'. §. ε'.

Αὐτισθένης. μαζητῆς τοῦ Σωκρατοῦ. Ἐσύζητε σχολεῖον εἰς Ἀ-
ντίνα. Β'. κεφ. ζ'. §. Σ'. Αἱ αἰσπρόστητες, τὰς ἐποιας ὄντωτις εἰς
τοὺς μαζηταῖς του, τοὺς ἐμάκρυνον ἀπὸ αὐτῶν. αὐτ. Ἐλεγειν, ὅτι ἡ
φύσις γυναῖκες ἔνα μέρον Θεέν, Ζ'. κεφ. ο. Σ'. §. ζ'. ὁ Διογένης γίγνεται

μάθησιον. Β'. κεφ. ζ. §. Ζ'. Σύγκριτος ἐνέργειας, ποιητικού ἀλλού,
διότι καὶ γένη εἰδώλων, αὐτός, καὶ ἄλλο. Γ'. κεφ. λβ'. §. Ζ'.

Αὐτρα. Πρωταριά τῶν Ἑλλήνων κατοικίας. Α'. Μήρ. α'. §. α'. (ὅραλοβίρο)

Αὐτιφάνης. ποιητής κωμικός. Σ'. κεφ. ξδ'. §. λβ'. Λέγεται αὐτοῖς τοὺς
ποιητούς περὶ τῆς Μεταβολῆς τοῦ σπουδαστικοῦ πίλου. Δ'. κεφ. μη'. §. α'.

Αὐτιφάνης. ρήτωρ. Α'. Μήρ. β'. τυη'. γ'. §. λδ'. ε'. περὶ ξε'. §. ζ'.

Αὔντος. Ἀθηναῖος, πολιτης, δυνατός, καὶ δινος τῶν κατηγόρων τοῦ
Σωκράτους. Ε'. κεφ. ξζ'. §. κ'. καὶ ἄλλο.

Αἴρεσσος. εἰς Ἡπείρου τόπος, ὅπερ ἐξήρχετο στροφοφόροις. Γ'.
κεφ. λζ'. §. β'. τὸ σπηλαιόν της ἐνόμιζετο ἦν ἀπό τὰ σέματα τοῦ
ἄδεου. Δ'. κεφ. μα'. §. β'.

Αἴπατονέρα. Κορτή. Γ'. κεφ. κζ'. §. ζ'.

Αἴπειλλης. Καρυόφρος περιφόρμος, γεννητεῖς εἰς Κῶ, ή "Ἐρεσον". Α'.
Μήρ. β'. τυη'. γ'. μβ'. Γ'. κεφ. λζ'. §. κζ'. μαθητής τοῦ Σεκουνίου
Παρφίλου, αὐτός.

Αἴποικιας ἰλληνική, συγαθεῖσαι εἰς τὰς πλίου μεμακρυσμένας Θα-
λάσσας. Β'. κεφ. β'. §. γ'. Γ'. κεφ. λζ'. §. κ'. ὅρα τὸν πιν. τῶν ἀποικ.
εἰς τὴν Ζ'. τέλον.

Αἴπολλοκράτης. ὁ τοῦ νεωτέρου Διονυσίου, ὃς τις ἐπειγεύεται εἰς
αὐτὸν τὴν ἀκρόπολιν τῶν Συρακουσῶν, φείγων εἰς Ἰταλίαν. Ε'. κεφ.
ξ'. §. Ζ'. Βιάζεται γὰρ καὶ τὸ συντίκην μὲ τὸν Δένουν. αὐτός. §. εγ'.

Αἴπολλοδάρωρος. Αἴθηναίος Καρυόφρος. Α'. Μήρ. Β'. τυη'. γ'. §. μ'.

Αἴπολλοδάρωρος ὁ νιός, μαθητής τοῦ Σωκράτους. Τέ τῷ μέπει αὐτὸς
ὁ φιλόσοφος, ὅταν ἔκειτο τοὺς κραυγαστούς. Ε'. κεφ. ξζ'. §. λγ'. καὶ λδ'.

Αἴπολλων. Οἱ ὀφειρωμέναι εἰς αὐτὸν γαῖας (ὅρα Ἀμύκλας, Δῆλος καὶ τὸ).

Αἴπολλωνιόν. σρατηγὸς δόκιμος, καὶ πολίτης, καλός, ἐξορίζεται σ-
πὶ τῶν συμπολίτας του. Β'. κεφ. ξα'. §. κγ'.

Αἴπολλωνία. πόλις Ἑλληνικής Σπελείαν. δουλοῦται ἀπὸ τὸν Λεπ-
τύνη. Ε'. κεφ. ξα'. §. μδ'.

Αἴπολλοφάνης. (ὅρα Σάτυρος)

Αἴραβία. (ὅρα ἴριδηρά Θάλασσα)

Αἴραξος. Ακρωτήριος τῆς Ἀχαΐας ἐπὶ τῆς Ιωνικῆς θαλάσσης (Κάπ.
παπα) Γ'. κεφ. λζ'. §. κδ'.

Αἴραχθος, ή Αρίχθων. Ποταμός τῆς Ἡπείρου (ποτ. τοῦ λούρο) Γ'.
κεφ. §. α'.

Αἴριζουσα. βρύσις τῆς Εύβοιας εἰς τὴν Χαλκίδα. Β'. κεφ. δ'. §. ε'.

Αἴργιλεωνες. μήτηρ τοῦ Βρασίδα σρατηγοῦ τῶν Λακεδαιμονίων. "Α-
πέκριστης τῆς τούς Θράκων, οἵτινες ὑπερύψωσαν σμίτρως τὰ πολε-
υκά τοῦ μεῖν τὰ προτερήματα. Δ'. κεφ. μη'. §. ιε'.

Αἴρυξιος. ισχυρότατος. Δ'. κεφ. γγ'. §. γ'. Ηράλου τὰς ἐπιστήμας,
καὶ ἀκαλλιέργους τὰς τέχνας αὐτός.

Αργυρος. ποια ἐσάνη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, η ὀνομασία του μὲν τὸν χρησόν. αἰτ. κεφ. νε'. §. 5.

Αργολίς. Ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου κατὰ σύνατολοῖς. αἰτ. κεφ. νγ'. §. α'. Περιήγησις εἰς αὐτὴν· δρα τὸν ἄτλ. Ἐχρημάτισσα τὸ λικένος τῶν Ἑλλήνων (η Κοινωνία) αὗτ. οἵσοις ὅμορες τὴν ἐλόμητριν. αἰτ.

Αργοναύται. Πρώτοι Σαλαμοπόροι. Βουλεύεται γὰρ κυριεύεσσας τοῖς Σπαρτιέσσοις τοῦ Αἴγατου, βασιλέως τῶν Κελχῶν. Α'. Μέρ. α'. §. ιδ'. Η ἐκδραστεία των ἔγινε αἵτια γὰρ γνωρίσσας τοποὺς μεμακρυσμένους, καὶ γὰρ αφελητὸν τὸ ἐμπόριον. Β'. κεφ. Α'. §. σ'. τὸ πλοῖον των πάντοτε σι-φυλακτέτο εἰς τὰς Ἀθήνας. Γ'. κεφ. Χ'. §. Ζ.

Αργος. Μητρόπολης τῆς Ἀργολίδος. Τοποθεσία αὐτῆς Δ'. κεφ. νγ'. §. β'. Διάφοροι εἰς αὐτὸν διεκάπεισι, αἴτιοι, οἱ πολίται ἐπαναστατοῦσι κα-τὰ τῶν φυτραζῶν τῆς ἐληγυαρχίας. αἴτ. §. γ'. Ἀκρόπολης, πασὲς τῆς Ἀθηνᾶς θεούς τοῦ Διὸς ἡγαλμα. αὐτ. §. ια'. Ἀφειώνη εἰς τὴν Ἡ-ραν. Α'. Μέρ. α'. §. δ'. Δ'. κεφ. νγ'. §. ζ'. τὰ ἐλπτον εξηρούμενα απὸ τὰς θερρότητας τοῦ πλάνου. Ε'. κεφ. ξδ'. §. κα'.

Αρειος Πόλης. Κριτηρίου ἔχον ἐπικαπίαν γὰρ ἀγρυπνῆ εἰς τὴν δια-τίρησιν τῶν νέμων, καὶ τῶν πέντων εἰς τὰς Ἀθήνας Α'. Μέρ. β'. τρη'. α'. §. ιδ'. Β'. κεφ. ιζ'. Ἐκυνήνη παρὰ τοῦ Ηεκρώπος Μέρ. α'. §. ζ'. "Εξεργάζη παρὰ τοῦ Σολωμος. Β'. κεφ. ιζ'. §. β'. γ'. καὶ ἄκολ. γρυ-ναζήν σπό τὰ προτέμνα του, καὶ κατίση εἰς σωπτὸν απὸ τὸν Περικλεα. Μέρ. β'. τρη'. α'. §. λα'. Β'. κεφ. ιζ'. §. γ'. Τιθεται φρεσκήσεις, αἱ δ-ποιαὶ προτηροῦνται πρὸ τῶν κοιτῶν, αἴτ. §. δ'. Ἀγαθεύεται ἐνιστετὰς ὄπορδεσις τοῦ δήμου, αἴτ. Τὸ σέβας, δόουν ἔχουσιν εἰς αὐτὸν τὸ κοι-τρίον. αἴτ. §. ε'. Σημεώνισις· περὶ θεωτεραστιώς κρίσεως, τὴν ἐ-ποιεῖν ἀπεράσπισιν. Γέρα τὴν σημ. εἰς τὸ τέλ.

Αρετὴ· σημασία αὐτῆς τῆς λέξεως. Ζ'. κεφ. πα'. §. β'. Ποιεῖται εἶναι αἱ πρώται αρεταῖ, αἴτιοι καὶ δε αρετὴ, κατὰ τὸν Σωκράτην, εἶναι ἐπισκή-μην, καὶ δε ἰλόττωμα εἴσαι σφάλμα, Ε'. κεφ. ξζ'. §. δ'. Ο 'λαριστέ-ληνς βαλλει μισον αρετὴν ἀνάμεσα εἰς αὐταὶ τὰ δύνα σφάλματα. Γ'. κεφ. κζ'. §. κδ'. έρα τὴν σημ.

Αροττη. Γυνὴ τοῦ Διονοσ. Ε'. κεφ. ξ'. §. νγ'.

Αρεαριγγης, ἀσέλφες τοῦ Ερέξου· φερεύεται εἰς τὴν γαυμαχίαν τῆς Σαλαμ. Α'. Μέρ. β'. τρη'. β'. §. ιδ'.

Αριάδην. Ζυγάτη τοῦ Μεσωτος, βασιλίως τῆς Κρήτης. Α'. Μέρ. α'. §. ιδ'.

Αρρεφην, πελες τῆς Λίσσου. (Πελασις διεφεύρη, καὶ οὐδὲ ἔχεις ἔμμεν) Β'. κεφ. γ'. §. α'.

Αριστοδρος. Εώθητης τῆς Μεγαλοπλεως, διδει τὸ ἔσωμά του εἰς μίαν σειρὰ τῆς πόλεως, την σποιαν ἐκτισε δι εἰδὼν εὔσεων. Δ'. κεφ. ιβ'. §. ε'.

Αριστεύς. (βοσκός). οἱ κάκαι ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὸν θεας τημας. διὰ τοῦ σ'. κεφ. ογ'. §. τέ.

Αριστεὺς. Φίρει ὄλεθρον πληγὴν εἰς τὸν μόρον τοῦ Σόλωνος. Α'. Μίρ. β'. τυπ. α'. §. λδ'. Β'. κεφ. ιε'. §. α'. ἐπιφάτιο, ὡς ὁ δικαιότερος, καὶ ἵναρετώτερος τῶν Αἴθην. Μίρ. β', τυπ. β'. §. ιδ'. ὅντες τὸν σρατηγὸν τῶν Αἴθηνων κατά τὴν μάχην τοῦ Μιρραθή, παρεχωρεῖ εἰς τὸν Μιλτιαδὸν τὴν διοίκησιν. αὐτ. ἔξοριζεται ἀπὸ τὴν φατορίαν τοῦ Θεμιτοῦ. αὐτ. §. ιθ'. "Αγαπεῖται σύντο τὴν ἔξοριαν, διηρεύει ἀπὸ τὴν Ληγονικήν εἰς τὸ σρατευμα τῶν Ἑλλήν. λόγος πρὸ τῶν Θεμιτοῖς αὐτ. §. μγ'. Διοικεῖ τοὺς Αἴθηνοις εἰς τὴν μεχτερὰν τῶν Πλαταιῶν. αὐτ. §. ξι'. Κερδανεῖ δεῖτης πραξτητος καὶ δικαιοσύνης του τοὺς συμφόρους τοὺς ἑπειρούς ἢ συλλορέτης τοῦ Παυσανίου διηγείεται εἰς ἀποστάταν. αὐτ. §. ξδ'. Ἐγγειογένεια εἰς Ἑλλήνες τὰ συμφέροντά των εἰς τὰς χιραστῶν. αὐτ. §. ξε'. Ἐφρόνιος πάντοτε μὲ τὴν δικαιοσύνην σύμφωνος. αὐτ. §. ορ'. τὸ οἰδίας, ἐπου έδειξαν εἰς Αἴθηνας εἰς τὴν ἀρετὴν του. αὐτ. Σκέψεις περὶ τοῦ αἰώνος τοῦ Ἀριστεύου. αὐτ. "Ενας Αἴθηνας ἔδωκε τὴν ψῆφον του κατά τοῦ Ἀριστεύου. ἐπειδὴ ἐσυγγένετο, ὅταν ἤκουει, ὅτι τὸν αἰώνας κατέβασεν. αὐτ. σ'. κεφ. ογ'. §. ιδ'.

Αριστεύππος. φίλος, Γ'. κεφ. ιη'. §. ιη'. καὶ κεφ. λβ'. ιδία τοῦ συγγενατος, καὶ πολιτεύματος του. αὐτ. §. α'. καὶ δικολ.

Αριστεύρατης. βασιλεὺς τῆς Αριστεύρας, ἐπιβουλεύεται τοὺς Μεσσηνούς; Δ'. κεφ. μ'. §. ιδ'. Ναυαριώνεται ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του. αὐτ. §. ιη'.

Αριστεύρατια. (Ἐρα διοικητοῦ).

Αριστεύρημος. ἀπόγονος τοῦ Ἡρακλίου. Α'. Μίρ. α'. §. μ'. Δ'. κεφ. μδ'. §. α'.

Αριστεύρημος. σρατηγὸς τῶν Μεσσηνῶν. Θυσιάζει τὴν Θυγατέραν του ὑπὸ τῆς πατρίδος. Δ'. κεφ. μ'. §. π'. Θαυματώνεται διὰ τοὺς ὄμογενεῖς του. αὐτ. §. Σ'.

Αριστεύρημος. Σρατιάτης δειγμη τῆς αὐδρίας Θαύματα εἰς τὴν μάχην τῶν Πλαταιῶν. οἱ Δακεδαιμόνοις δὲν απέδωκαν κάμπιαν τημένη εἰς τὴν κέρευ του, διατί. Α'. Μίρ. β'. τυπ. β'. §. ξε'.

Αριστεύρημος. πολιτὴς τραγουδέος. Β'. κεφ. ει'. §. γ'. "Εσάλη, πρίστρης εἰς τὸν Φελιππού τῆς Μακεδονίου. Ε'. κεφ. ξα'. §. λβ'. Σ'. κεφ. ο'. §. ιη'.

Αριστεύρηταν, καὶ Ἀριστεύρηταν καμπούσιον ἐδικηνα. εἰς τοὺς νιοὺς τοῦ Πεισιράτου, οἱ πάντες ἔλαβον οὔρρικα. Α'. Μίρ. β'. τυπ. α'. §. κ. Η'. "Η δοθείσα εἰς αὐτοὺς τημή. αὐτ. Β'. κεφ. ιε'. §. δ'. καὶ ιη'. Έρα τὸ ἀσματων εἰς τὴν οπη τοῦ Α'. Τοῦ.

Αριστεύρημος. απέγονος τοῦ Ἡρακλίου γεννάρχης τῶν βασιλέων Ἀργούς, Μεσσηνίους, καὶ Λακεδαιμονίους. Δ'. κεφ. μρ'.

Αριστοφάνη, Σικυωνία, λαμβάνει τὸ ἐπαύλου τῆς ποίησις εἰς τὸ
Ισθμία. Τὸ ἀνόδημά της εἰς τὸν ψάρον τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. ιχ'. §. 5'.
Αριστοφάνης. χρυστήτεται σρατηγός τῶν Μεσσηνίων. Δ'. κεφ. μ'. §. 5'.
καὶ ἀκολ. Νικῆ τοῦς Λακεδαιμονίους. αὐτ. Πληγωδεῖς, χαντε τὴν
χρῆστην τῶν αἰθίσεων του. αὐτ. §. 6'. Συνέλθων, εἰρίειν ἐπάνω εἰς
σωρὸν ἀποθαμένων, καὶ ἀποδύνητον εἰς χάσος σκοτεινῶν. αὐτ. §. 16'.
Πῶς ἔξαλθει ἴκετειν. αὐτ. Ἐκτερέψει εἰς τοὺς συρπατρώτας τον χαρ-
ναὶ ἐκδίκησιν εἰς Λακεδαιμονίους, καὶ Κορωνίδεις. αὐτ. §. 17'. Μηδι-
μενος πλέον τὰ ὑπερασπίζεται τὴν Βίραν, συναθροῖται τοὺς γυναικας,
τὰ παιδίτα μὲν τὸ τάγμα σρατιωτῶν, καὶ ἵρχεται εἰς Ἀρκαδίαν. αὐτ. Δί-
δει τὸν νίκην του εἰς τοὺς πιεσούς συντρόφους του, οἱ ὄποις ὑπὲ τὸν
ἔδηγεισαν τὸν τὸλεον εἰς Σικελίαν. αὐτ. Ἀποδημοῖει εἰς τὴν Ρόδον. αὐτ.
Αριστοφάνης. ποιητὴς κυρίκος. Α'. Μέρ. β'. τριη'. γ. λδ'. 5'. κεφ.
ξδ'. §. κη'. Συνέτει κατὰ τοῦ Κιλίνων καμαρίου πλήρην χολήν. αὐτ.
§. λα'. Προγραμματεύεται μὲν θαλασσογρυπός τὰ χρειώδεσσα τῆς ἐπ-
μοκρατίας συμφέροντα. αὐτ. Ἐμπαζεῖ τὸν Σωκράτην εἰς τὸ Σει-
τρεν τῶν Αἴγανων. Ε'. κεφ. ξε'. §. ιδ'. Καλλιέργειος καὶ Φιλοσόφης
ἴποκριτος διδούμοις ἐβοτίζουν τὰς δυνάμεις του. §'. κεφ. ξγ'. §. λα'.
Διορθώνει τὴν φύσισθεν τῶν ποιημάτων του περὶ τὰ τίλη τοῦ Πελο-
ποννησιακοῦ πολέμου. αὐτ. §. λβ'. Κροίος αὐτοῦ περὶ τοῦ Αἰγαίου,
Σοφοκλείου, Εὔρυππου. αὐτ. ξγ'. §. ιε'. καὶ π'. Μεγάλα σφάλματα,
καὶ μέγαλαι καλλονοὶ εἰς τὸ ποιητά του. αὐτ. κεφ. οα'. §. λε'. καὶ λγ'.
Αριστοφῶν. ρήτωρ. Αἴγανος. Β'. κεφ. ιδ'. §. ιε'. Ηατηγορεῖ τὸν Ι-
φικράτην, ὅτι διεφθάρει. Ε'. κεφ. ξ'. §. κι'.
Αριστοτέλης φιλόσοφος, μαθητης τοῦ Πλάτωνος. Β'. κεφ. ζ. §. 5'.
Ορισμένος αὐτοῦ περὶ βιβλίου καλοῦ. Γ'. κεφ. ιξ'. §. ιη'.
Αφοις τοῖς Α-
ἴγανοις. Ε'. κεφ. ξα'. §. κη'. Ἀποκοινωνεῖ τοῦ. αὐτ. Συσκένεται εἰς Μετυ-
λάνην τῆς Λίσσου μητρόπολει. Ἀραδέχεται τὴν ἀγωγὴν τοῦ Ἀλεξα-
δρου ὑπὲ τοῦ Φιλέππου. αὐτ. κεφ. ξβ'. §. α'. καὶ ξδ'. §. ε. Σύγγραμμα
αὐτοῖς περὶ διαφόρων ιδέων δισκησεντα. αὐτ. κεφ. ξβ'. §. δ. (ὅρι περὶ
τούτου τὴν σημ. εἰς τὸ τέλ. τοῦ τοῦ) ἐπαίνοις, μαθεῖται, ἵκτατε τῶν
σκοτῶν του, γενική καὶ ἴδιαιτερα ἴσορια τῆς φύσεως. αὐτ. κεφ. ξδ'.
§. γ'. Λί περὶ τῆς Ηδεικῆς ὄρχαις του. Γ'. κεφ. ιξ'. §. ιβ'. Τὸ πιοὶ
φυσικῆς καὶ ἴσορεις ζώων σύγκατοι. Ε'. κεφ. ξδ'. §. 5'.
Αριστερος. μουσικός, ἀρχας σύγγραμμα περὶ τῆς εἰργάζετο τέχνης.
Ε'. κεφ. ξγ'. §. β'.
Αριστρατος. ἀρπάζει τὴν ὑφικήν ἐξουσίαν εἰς Σικυωνία μετὰ τὸν Ια-
νατον τοῦ Εὐρυπποῦ. Γ'. κεφ. λε'. §. κο'.
Αριστοφάνης. Πῶς οἱ Ἑλληνες τὴν ὑδεσμονού εἰς τοὺς παιᾶς. Ι'.
κεφ. ιξ'. §. ιε'.

Αρχαδία. (περιήγησις εἰς αὐτόν) Δ'. κεφ. υβ'. §. α'. Ἐπορχία εἰς τὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου, πεπυκωμένη ἀπὸ ἔρη, καὶ διαλεκτομένη ἀπὸ ποταμοῖς καὶ ὑδάσεις. αὐτόν ἔρα τὸν Ἀτλ. Καρποφόρος εἰς σπίρητα, φύτα, καὶ διώδρυ, αὐτόν. Ἀντιλογία εἰς τὴν λατεσίαν τῶν δικράνων αὐτῶν ἐπαρχίαν. αὐτόν. §. γ'. Πότε αἱ ἀνθρώπων συστάσαι εἰς αὐτήν κατηγορίασκεν. αὐτόν, καὶ εἰς τὴν σημείωσιν.

Αρχαδίας. Πότε διὰ ἑπέφερον ξένου ζυγόν αὐτόν. §. γ'. τὸ ποτόπιτις, τὸ σάμα, ἡ ἔρυκτος, καὶ αἱ ἱράται ἡμίρωσται τὰς χαρακτήρας των. αὐτόν. Εἶναι ἴσοπλαγχεῖς, ὥραῖς, γενναιοῖς, αὐτόν. §. δ'. φιλελεύθερος, αὐτόν. Ἐχουσαι πολλὰς ἐπικρατείας συμμοχάς, αὐτόν. ὁ Ἐπαρχίας εἰς τὰ περικρατή τοὺς Σπαρτιάτας, τοὺς ὑπεγρέψτε νὰ κτίσωσι τὴν μεγάληπολιν, αὐτόν. Ἰδιαίτερων τιμῶσι τὸν Θεὸν Πάνα, αὐτόν. §. Ζ'.

Αρχαδίων. Ἀχαιός, ὁ ὄποιος ἐμίσει τὸν Μακεδόνα Φίλιππον. Β'. κεφ. ξά'. §. μη'.

Αρχτίδος. πομπής ἐπικόδιος. Ζ'. π. §. ε'.

Αρματιλασία, καὶ ἵππηλασία εἰς τοὺς σλυμπιακούς ὄγκωνας. Γ'. κεφ. λδ'. §. εζ'.

Αρμενία. μεγάλη ἔπορα τῆς Ἀσίας, ὑποκεμένη εἰς τὸν βασιλεία τῶν Πέρων (ἡ Ἀρμενία εἶναι μέρος τῆς Μεσοποταμίας, δικαίουμένη τῷ ἀλ Γεζίρα). Α'. Μέρ. β'. την. β'. §. δ'.

Αργυρού. πόλις τῆς Θετταλίας. Εποτή συγαζεῖσα ἀπὸ τοὺς Θηραῖς εἰς ὄνταμποτούς μίκης τιμές, τὴν ὄποιαν ἐκρόσσου κατὰ τῶν κατοίκων αὐτῆς. Γ'. κεφ. λδ'. §. εθ'. Οἱ κάτοικοι της μίκης ἀνδράποδα κυρίων τῶν Θετταλῶν, αὐτόν. Κεφ. λε'. §. φθ'.

Αρράχια. ἀδηλτής διάσημος ὁ ἀνθρωπός του εἰς τὰν Φεγαλεῖαν. Δ'. κεφ. υβ'. §. ε'.

Αρσακός. ὑπουργός τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας· τὰ μεγάλα του ποτεσκήματα. Β'. κεφ. α'. §. γ'. Ε'. κεφ. να'. §. εζ'. — Ζ'. — η'. Ζ'. κεφ. Πα'. §. ε'.

Αρταρακίος. Στρατηγός τοῦ Ξέρξου εἰς τὰς Πλατανίδας. Α'. Μέρ. β'. την. β'. §. ηγ'. καὶ ξι'.

Αρταξέρξης. βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην, ὡς ἐκέντης, ὅπο τοὺς Ἀθηναῖους, καὶ ὑπογράψας εἰς συμφωνίας ταπεινός, αἱ ὄποιαι ὑπηγορεύσθησαν ἀπ' αὐτήν την μερόδυ σπουδασίαν τῆς Ἑλλάδος. Α'. Μέρ. β'. την. β'. §. οα'.

Αρταρέρωντος. ὀδελφός τοῦ Δαρείου, βασίκη τοῦ Ἀρταρακίου νὰ ὀδελφαλεύσῃ τὸν Ἰππάνη. Α'. Μέρ. β'. την. β'. §. ι'. Ηροδότες· νὰ μετατροπῶσῃ οἱ τοποί, ὃσους εἶχον εἰς τὴν Ἀσίαν οἱ Ἑλλήνες, καὶ εγκρίνει διὰ τῶν πρέσβεων τους καθέκαν διανομῆς τῶν οἴρων, εἰς τοὺς ὄποιους τοὺς ὑπέρθινους εἰς βασιλεῖς τῆς Περσίας. Σ'. κεφ. ορ'. §. ζ'.

Αρτεμισία. βασιλισσα τῆς Ἀλκαρωνισσοῦ, καί την ὄγγις νήσων, ἀχολουθεῖ τὸν Εἵρετον εἰς τὴν ἐνέργειαν του. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. ρ'. Συμβουλαί, ταὶς ἐποίαις ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν βασιλεία. αὐτ. §. μῆ. τὸ πολιτευμάτης εἰς τὴν ναυμαχίαν. με'. Τάφος της εἰς τὴν Λευκόδα. Γ'. κεφ. λε'. §. Δ'.

Αρτεμισία, γυνὴ τοῦ Μαύσωλου, βασιλέως τῆς Καρίας. Ε'. κεφ. ξα'. §. η'. ἦ μηγάλη πρὸς τὸν ἄνδρα της ἀγαπη. αὐτ. Προσκαλεῖ τοὺς φί-
τορας νὰ τὸν πανηγυρίσωσιν, αὐτ. Ηιασσονάτει εἰς αὐτὸν τόφου με-
γαλοπρεπῆ. Ἐπηγραφή εἰς αὐτέων. αὐτ. §. Θ'.

Αρτεμίσιον. Ναϊσιον ὄφειρωμένου εἰς τὴν "Αρτεμίτην εἰς τὸ υποσίου τῆς
Δῆλου. σ'. κεφ. οσ'. §. λε'.

Αρτεμίσιον. Ἀκρωτήριον τῆς Εύροιας, ὑπὸ τὸ ἐποίου ἤγαπε ὁ σόλος
τῶν Ἑλλήνων ἀναιμένων τὸν τοῦ Εἵρετον. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. ιζ'.

Αρχιτεκτωνική. ἀξιοσημεώτες παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὸ τὸν σερε-
πτητήν. Δ'. κεφ. ργ. §. ιβ'. ὁ ναὸς τοῦ Θητίων, καὶ τοῦ Παρθε-
νῶνος εἴναι ὁ Θριαμβός παρὰ τοῖς "Ελλήσιον αὐτῆς τῆς τέχ. Β'. κεφ.
ιβ'. §. ιζ'. (ὅρα τὸν "Ατλ.)

Αρχοντες. Κριταὶ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ἀριθμός των. Α'. Μέρ. α'. §.
ητ'. — Δ'. ἐπαγγειλματα αὐτῶν, αὐτ. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. ε'. Β'.
κεφ. ιε'. §. β'. ἐξέτασις, τὴν ἐποίαν δοκιμάζουσιν. αὐτ. προνομία
αὐτῶν. αὐτ. Φροντίζουσι διὰ τὴν ἀηδοστιανή λατρείαν. αὐτ. κεφ. κα'.
§. ιβ'. αὐτ. §. ιδ'. §. ιη'. Διπλεῖς, δεκαετεῖς, ἐναυσιοι. Α'. Μέρ.
Α'. §. ιδ'.

Αρχιταξ. Ταραυτίνος, Πυθαγόρειος φιλός. διάσοπος διὰ τὰς εἰς μη-
χανικὴν ἐφευρεσιες του. Γ'. κεφ. κ.τ'. §. η'. ποχολύτο εἰς τὰς ἐποί-
σιας ὑποδέσεις, ὥγειρος πολλὰς μίκας, σριτηγός τῶν συμπατρωτῶν
του γενόμενος. αὐτ. §. ε'. ἀφροσα ἐπωφελεῖς διδασκαλίας περὶ τῶν πό-
νων τῆς γεωργίας. Ε'. κεφ. ι.δ'. §. Ζ'. ἐγραψε μὲ ἐκρόσεις περὶ "Η.Ι.-
κῆς. Ζ'. κεφ. πα'. §. α'. Σκέψις αξιολογεῖς αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφ. σ'.
κεφ. ογ'. §. ιδ'.

Αρτεμίς, ἑρταὶ αὐτῆς εἰς Δῆλου (ὅρα Δῆλ.). καὶ εἰς Βραυρώνα (ὅρα
Βρ.). Νάρη, καὶ εἰδῶλος αὐτῆς εἰς Ερεσον, (ὅρα Κρ.). η' Απαγγολευτ.
Δ'. κεφ. ιβ'. §. ιζ'.

Αρχιεπίκοος φίλος. συλλεῖς παρὰ τοῦ νεωτ. Διουνιστού, πρὸς Πλατ.
Ε'. κεφ. ξα'. §. κα'.

Αργίλαος. βασιλ. τῆς Μαχεδ. προσκαλεῖ εἰς τὴν αὐλὴν του ἔλους,
δοσὶ εὐδοκίμηποσ εἰς τὰς μαζίσεις καὶ τέχνας. Εύρετ. Ζεῦσις, καὶ
Τιμέσ. ὑπακούουσιν εἰς τὰς προσκλήσεις του. Β'. κεφ. ργ. §. γ'. σ'.
κεφ. ξ.τ'. §. ιε'. Μάτινο προσφέρει εἰς τὸν Σωκ. ασυλον. Β'. κεφ. ργ.
§. γ'. Ε'. κεφ. ξ.τ'. §. γγ'. τὸ οἰεράτου ἐγράψη εἰς τὸν κατάλογον
τῶν εικητῶν εἰς τὰ σλύμπια. Γ'. κεφ. λη'. §. κα'.

Αρκεσιλαος. φιλος. μαθητης του Θαλοι. και διδάσκει. του Σωκρ. Γ'. κεφ. ι.β'. §. 5.

Αρχέσρατος. ποιητής. συγγραφ. τῆς γατροσομίας. Β'. κεφ. κε'. §. μ'.
Αρχέδαμος. βασιλ. τῆς Λακεδ. Προδύμοπολεῖται ων προλόγη τὸν
Πελοπ. πλ. Α'. Μέρ. β'. τριτ. γ. §. Δ'. και ε. Φεδορά τῆς Ἀττι-
κῆς. αὐτ. §. ε'. Τι εἴπει, δταν εἶδε τὸν καταπέλτην. αὐτ. Ἀπέκρι-
σις πρὸς τὸν ιατροντου, δταν τῷ ἔδικτο τοὺς σύχοντου. Δ'. κεφ.
μη'. §. 6.

Αρχελογος. ποιητής. λυρικός. Πάριος. ἐξτόπλωσε τῆς τέχ. τὰ ὄρια
πορτεύετο γενέμενος. σ'. κεφ. οζ'. §. κε'. τὰ συγγράμματά του δια-
βάλλονται, και εἴναι πλήρην ἀπό χολῆς. αὐτ. §. κε'. ἡ Νεοβούλη,
τὴν ὁποῖαν πγάπτη, και εἴπειε εἰς γάμου, ἀπωλεῖσθη ἀπό τὰ βελη
τοῦ σατυρισμοῦ του. ἐξορίζεται ἀπό τὴν Λακεδ. Δ'. κεφ. με. §. γγ'.
τὰ ποίηματά του απαγραφούνται. σ'. κεφ. οζ'. §. κε'. Στεφανώνται
εἰς τοὺς Ὄλυμ. ἀγάνες. αὐτ. Σακατώνεται ἀπό τὸν Ναξιον Καλ-
λώδας. αὐτ.

Αστα. ἐν τοῖς τριῶν μερῶν τοῦ κόσμου, Περιληπτεῖ περιπγήσεως τοῦ
εἰς τὰ παραδίατα, και εἰς την γειτονικὰς μέσους. σ'. κεφ. οβ'. Ἐ-
πανοῦνται διὰ τὴν πλουσιότητα, και ὠραιότητά των. αὐτ. §. ε'.

Ασίρεια, πῶς ἐπιμεριστο εἰς τὰς Ἀθήνας. Β'. κεφ. κα'. §. μ'. και ἐφ.
Αστα μερά, καλλίτερα κάτω Ἀστια. Μέρος μεγάλου απενεγκτι τῆς
Εύρωπης, εἰς τὸ σποιον Οἱ Ἑλληνες μήχον τὰς πρώτας των ἀποκλις.
Περιέχει πολλὰς ἵπαρχιας, δι' ἧλου ὑποκειμένας εἰς τὴν βασιλία τῆς
Περσιας. (Ἀνατολή) αὐτ. §. α'. και ἐφεξῆς.

Ασκληπιείδας. Γενεὰ τῆς μήσου Ηεώ, πτης ὀφείρωσε πολλοὺς αἰώνας
τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς τὴν επισκεψιν τῶν Ἀσθενῶν. σ'.
κεφ. ογ. §. ι.β'. και αἰκόλ.

Ασκληπιείς. παραδόσεις διάφοροι περὶ τῆς γενετισίας του. Δ'. κεφ.
ηγ. §. ε'. Κορτιαι εἰς τιμῆν του. αὐτ. Τὸ εἴδωλον του ἀπό τὸν Πά-
ριον Θρατιμόντη. αὐτ. Οἱ ἱερεῖς του μεταχειρίζονται τὴν ἀπάτην
διὰ νί πιστεύονται. αὐτ. Τρίφουσι εἰς τὸν γαστρὸν. (ὅρα Ἐπίδαι).

Ασκρον. Πολεχεία τῆς Βοωτίας, πατρις τοῦ Ἡπιόδου. Γ'. κεφ. λδ'. §. ζ'.

Ασπασία. Κατηγορεῖται, ὡς ασεβής. Α'. Μέρ. β'. τριτ. γ. §. ζ'.
Ἐρωμένη τοῦ Περικλέους, κατεσάπτη γυνή του. αὐτ. §. λζ'. ἕπαντος;
τῆς. οἱ διασημότεροι. Ἀθηναίοις συνηθροίζοντο παρ' αὐτήν. αἰσ. §. μζ'.

Ασπιδες τῶν Ἀθωναίων πόλεων ξύλαναι, και ὠραιόμεναι μὲν ἐμβλημα-
τα, ἢ ἐπιγραφας. Β'. κεφ. ι. §. γ'. Ἡ αποβολὴ τῆς ασπιδὸς τῶν
μεγάλην αἵματα, αὐτ. §. ζ'. Σπαρτιάτης ἐπανειώνη, ὅτι ἐμάχητο χω-
ρις ἀσπίδα. Δ'. κεφ. μζ'. §. ι.

Αστειαρος. ποταμός τῆς Σικελίας (ποτ. τοῦ Νέτου) Α'. Μέρ. β'.
τριτ. γ. λ'.

Ασσυρία. Μεγάλη ξηρά τῆς Ἀσίας, τῆς ἐποίας ἡ μπρόπολη; θέτου ἡ Βαβυλών, ὑποκειμένη εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Περσίας (Βισσοῦ) γέναι, Μέρος τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἵερον Ἀραπή, επαρχίαι τῆς Τουρκίας) Α'. Μέρ. β'. τριή. β'. δ'. β'.

Λήγακος. Πόλις Ἐλληνική παροδιάλεκτος τῆς Βιθύνιας. (ἐφεύρετο πρὸ πολλοῦ καὶ διὰ ὑπέροχες οὐδεῖν) Β'. κεφ. β'. δ'. β'.

Αζεροπότος. "Ερθρός τῆς Σπάρτης, ἀδέσποτη τὸν οὐρανὸν τοῦ Κρητού ρουτοῦ. Δ'. κεφ. με. φ. εῑ.

Αζούα. Οἱ Αζούπτιοι, καὶ Χαλδαῖοι ἔδωκαν τὸν τοῦ; "Ἐλληνες τὸς ποντῶν τούτων θέας. Γ'. κεφ. λα'. δ'. δ'.

Αζρασομία. (ἴδειτο γενική τῆς καταγόσεως; την;) παρὸν τοῖς "Ἐλληνις κατά τὸ μίσον τοῦ δ. αἰνεῖος π. χ. αὐτ. κεφ. λα'. δ'. α'. καὶ ἴστορος.

Αἱ ἀποράσεις αὐτῆς τῆς επιτήμας πρέπει νὰ θεμελιώδηται εἰς παρατηρήσεις αὐτ. δ. i. καὶ εἰρ.

Αζυδάρας. ποτητὸς δραματικός, ἐλαφες σεκαπεντάκις τὸ "Βραβεῖον. σ'. κεφ. ξδ'. δ. κε. ὃ μίσος του, σύμμαχος ὅμοιως, ποτητὸς τραγικός, εἶχεν αὐτογνωμένας Ἀστελληπιτόν, Ἀφαρεια, καὶ Θεοδεκτόν. αὐτ.

Αζυδάρας. Μικναῖος, οὐλητῆς διάσημος. Β'. κεφ. π. δ'. εῑ.

Αζυπαλατα. γῆς τῆς Ἀσίας, μια τῶν Σποράδων (Σταύρωλια) σ'. κεφ. ερ'. δ'. α'.

Αζυλον. εἰς ποιους τέπους ζευγκυρεῖτο. Β'. κεφ. κα'. φ. εγ̄.

Αζωπός. Πόλις τῆς Λακωνίας. φυλούσται εἰς τὸ γυμνάσιον την; σχῆμα ἀθρωπων ἔξισιον μεγέθους. (Αζωπό τὸ Καστίλ ράμπαν;. Κιβων, καὶ φρεουρόν) Δ'. κεφ. μα'. δ'. δ'.

Αζωπός. ποταμὸς τῆς Βοιωτίας. (Αζωπό) Α'. Μέρ. β'. τριή. β'. δ'. Γ'. κεφ. λδ'. δ'. δ'.

Αζωπός. ποταμὸς τῆς Θετταλίας εἰς τὴν Τραχύναν. Α'. Μέρ. β'. τριή. β'. δ'. εῑ.

Αζλαυτική Τάλασσα. Οἱ "Ἐλληνες ἴγνωρικον τὸ οὖρα; καὶ τὴν θεοῖς ιεράς, χωρὶς να πέπερισται τὰς ἱετασι, καὶ τὰ δριάτης. Γ'. κεφ. λα'. δ'. δ'. Διάκλε τὴν Εύρωπην ὅπο τὴν Ἀφρικήν, διαφέροντα τὸν εἰδῶμόν, δεστες ουσηπτειν αὐτά τὰ δύο μέρη τῆς γῆς. Ε'. κεφ. ξδ'. δ'. δ'.

Αζέσσα, γυνὴ τοῦ Δαρείου, ὑποχρεώνει αὐτῶν τὸν βασιλίαν νὰ ὑποτάξῃ την Ἐλλάδα. Α'. Μέρ. β'. τριή. β'. δ'. δ'.

Ατταλος, αἴλιπτης, ἀλεκτοτούτη περὶ αἵτου; Ε'. κεφ. ξα'. δ'. δ'.

Αττική, ἐπαρχία τῆς Ἐλλάδος; Πρῶτος αἵτης κάτοικος (έρχεται Ηέκων.) ἐριθεταῖς αἵδεις αἴπο τὰ αγρια ἐπειν τῆς Ἐλλάδος. Α'. Μέρ. α'. δ'. α'. Ἐπού, ταὶ εἰς τὰς Αθήνας αἵτ. δ'. κ'. Επιδέσσεις τοῦ πολιτεύοντος, καὶ τῶν γύναιον αὐτῶν, αἵτ. Δημοτίσησαν εἰς τρεῖς κλασσές;

Μέγας αριθμός ἀνδραπόδων εἰς τὴν Ἀττικήν. Β'. κεφ. 5'. §. δ'. καὶ Ε'. Παραμετρὰ σημείωσις αὐτοῦ τοῦ τόπου. αὐτ. Περιγραφὴ ἐπί λεπ-
τοῦ τῆς Ἀττικῆς. Ε'. κεφ. 23'. §. α. καὶ ἴφαξ. οἱ ἄγροις χωριστοῖς
δὲ αἵματοιν, η̄ τεχνῶν αὐτ. Στῆλαι μικραὶ σημειοῦσσε τοῖς, ὅσσε
εἶναι εἰς ὑποβύπηκας, αὐτ. Οἱ ὄγροις ἄγροις δὲ δύσκαται νὰ σκάψωσι πη-
γάδειν, η̄ νὰ κτίσωσι τείχος, η̄ σίκου, παρὸ εἰς διάστασιν την απὸ
τοῦ ἔγγυς ἄγρου, μῆτε νὰ σρέψωσι εἰς αὐτὸν τὰ κατερχόμενα θύ-
τα. αὐτ. Γεωργία τῆς Ἀττικῆς. Οἱ Λέγυπτοις ἐδίδαξαν τοὺς Ἀθη-
ναῖοὺς τοὺς καρυέας τοῖς, καὶ αὗτοι εἰς ἄλλους διήμους τῆς Ἑλλάδος,
αὐτ. §. Ζ'. Μέσου, διου ἐπροβάλλεις ὁ Ηενοφῶν διὰ νὰ τὴν ἐποχήν.
αὐτ. §. ζ'. "Οσοι φιλέσσοροι ἔγραψαν περὶ αὐτῆς τῆς ὥλης, αὐτ. §.
Δ'. Ἐντολαις περὶ τῆς Γεωργίας, αὐτ. §. ζ. η̄ γενπούσια γίνεται εἰς
τὴν Ἀττικὴν μὲ βοῦν. αὐτ. §. η'. Καλλιεργία τῶν δίνδρων, αὐτ. §.
ιδ'. Κεντρούμα, αὐτ. Συκαὶ, ρόσαι, αὐτ. 'Οπώραι τῆς Ἀττικῆς α-
ξιοπιστῶτος διὰ τὴν γλυκύτητα. §. ιδ'. Διαφορὰ τῶν γεωῶν εἰς τὰ
δειδρα, καὶ φυτά. αὐτ. §. ιε'. 'Εντολαις διὰ τὰ κηπευόμενα φυτά. αὐτ.
§. ιγ'. 'Εντολαις διὰ τὴν ἀμπελουργίαν, αὐτ. §. ια': καὶ ἴφεξ. Κλά-
δεινυκα, καὶ διάφοροις ἀμπελουργίαις. Ήπως νὰ ἀνατείμωσται ἀμπελοι. Μέ-
δοδος. διὰ νὰ ἔχῃ σαριλία ἀσπρα, νὰ ἔχῃ ἀσπρα, καὶ μελανά εἰς
τὸ αὐτό κλῆρο, καὶ εἰς τὴν ιδίαν σαριλήν. αὐτ. καὶ ἴφ. Τρυγυτὸς
τῆς Ἀττικῆς. διάφοροις τρόποις νὰ διατηρῶσι τὸν σίκου. αὐτ. §. β'.
"Ασματα καὶ Ὀρχήσεις τοῦ Αποῦ. αὐτ. Θέρος τῆς Ἀττικῆς, πῶς
γίνεται. αὐτ. §. α'. "Ασματα τοῦ Θερού. αὐτ. Τρόποις νὰ ἀλινήσω-
σιν. αὐτ. Οἱ πόνοι, τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς συναθέμενοιται εἰς τὴν Ἀττι-
κὴν μὲ ἑορτας, καὶ θυσίας, αὐτ. §. γ'. Τὶ απειλάμβανεν ἀπὸ τὸν α-
γρούντου ἔνας ἰδιώτης ἀθηναῖος· δρα τὴν α'. σημ.

Αὐλίς, κάμην, καὶ λιμένα τῆς Βοιωτίας, δησοι ἐκριτήν πολὺν χρόνου
ὁ σόλος τοῦ Ἀγαμεμνονος. Α'. Μέρ. α'. §. λβ'. Β'. κεφ. δ'. §. ζ'.
(Μικρὸς βαθύ).

Αὐτοκλῆς, πρίσθιν, Ἀθηναῖος, εἰς τὸ συνιέριος τῆς Λακεδαιμονίους
Β'. κεφ. §. ιδ'.

Αὐτοκλῆς, οἰοστέος τοῦ Ἰσοχράτους, ποιητὴς τραγικός. Σ'. κεφ. ξθ'. §. ιζ'.
Αὐτεταῖ. ἀκρωτήριον τῆς Θετταλίας (κόβο πάσσαρα) Α'. Μέρ. β'.
τητῆ. β'. §. λε'.

Αὐτίδης, κακην τῆς Ἀττικῆς. Ε'. κεφ. ξχ'. §. κγ'.

Αὐτίδης, Επαρχία τῆς Πελοποννήσου. Κατοκτίτο ἄλλοτε ἀπὸ τοὺς
"Ιωνας· τοποθετία, καὶ φύσις τῆς γῆς. Γ'. κεφ. λε' . §. κθ'. Πρώται
πόλεις διδεκτα, τῶν ὅποιων κάθε μέρη περιέχει ἐπειδὴ ἔνας ὄχεις καὶ
μης εἰς τὴν περιοχήν της. αὐτ. §. λβ'. Σειρῆς τῆς γῆς ἀνέτρεψε
ὅντα ἀπ' αὐτὰς τὰς πόλεις. αὐτ.

Α'χαιοις δῆμοις τῆς Θεσσαλίας, ἀπὸ χρόνου διεξοδωτάτου δέν συντηνούντο εἰς τὰς ὑποδέσσεις τῆς Ἑλλάδος. Γ'. κεφ. λζ. §. κ.δ. Κάθε μία ἀπὸ τὰς πόλεις των εἴκη δικαίωμα νὰ σέλλῃ πρόσφετος εἰς τὴν σωματικήν συνάθροιστι, ἢ σποῖα κάθε ἔτος ἴγνετο, καὶ εἰς τὴν δύνασθείσαν, τὴν ἐποίαν οἱ πρώτοι ἀρχηγοὶ ἐδύναντο νὰ συγκαλῶσσιν. αὐτ. §. λβ. Ἡ θομοκρατία διατηρεῖται παρ' αὐτοῖς διὰ τέλος.

Α'χαιοῖς ποιητής δέκιμος εἰς τὸ δράμα τὸ σατυρικόν. §. κεφ. ξ.δ. §. λδ.

Α'χαριστα, ἐπιμωρούστο παρὸς Περσας σκληροτάτα. §. κεφ. οπ. §. φ. δος: περιχόνται εἰς τὸ δύομα τῶν ἀχαριστῶν αὐτ.

Α'χάρυας Κάμη τῆς Ἀττικῆς μαρούν ἀπὸ τὰς Ἀθηνας Σο σάδια. (Μεγάλη) Ε'. κεφ. ξ.δ. §. δ.

Α'χελῶος ποταμὸς τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ τῆς Αιτωλίας (Ἀσπροπόταμο) Γ'. κεφ. λγ. §. ε.

Α'χέρων ποταμὸς τῆς Ἕπερου (ἔστις εἰσβαλει εἰς τὸν λιμένα Γλυκύν) αὐτ. §. β.

Α'χιλλεὺς μὲς τοῦ Πηλέως. Α'. Μίρ. α'. §. ε. "Εριππος ἀνδρίας αὐτοῦ εἰς τοὺς Διδυμούς. Β'. κεφ. κβ'. §. ε'. ὁ ναός του πλησίου τῆς Σπάρτης κλεισμένος πάντοτε. Δ'. κεφ. κβ'. §. α'.

B.

Βαρύλων πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἀσσυρίας, καὶ μία ἀπὸ τὰς κατέδρας τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, τὴν ὥποιαν ὁ Δαρείος ἰκυρίεστε μετά τῆς μηνῶν πολιορκίαν. Α'. Μίρ. β'. τρι. β'. §. β'. (Τυπηματῶν ἔρειπων πλησίου τῆς Ἑλλας).

Βάκχος Διοικέτης τὰ δρα τῆς γῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν. Α'. Μίρ. α'. §. ε'. "Ερπται αὐτοῦ εἰς τὸ υπέροχο τῆς Ἀνδρου. §. κεφ. ογ'. §. ε. ιδιαιτέρως τιμάται εἰς τὴν Νάξον. αὐτ. §. κ.δ. εἰς Βαυρῶνα (δρα Βαυρ.) Πότε σὲ Ἀθηναῖς πανηγυρίζουσι τὰ μεγάλα Διονύσια. Β'. κεφ. Σ'. §. ε'. καὶ εἰς τὴν ε'. σημ.

Βακχελόνης Ποστήν λυρικὸς διάσημος. §'. κεφ. ογ'. §. κβ'. καὶ λε'. σομητεῖτε μέχρετενος μὲ τὸν Πινδαρον ἀπὸ τὴν εὐησίων τοῦ Βασιλέως Ιέρωνος. αὐτ. §. κβ'.

Βακτρίανη Μεγάλου μήρος τῆς Ἀσίας ὑποκείμενος εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν (τόπος τοῦ Βαλκ.) καὶ εἶναι μέρος τῆς ἀνεξαρτήτου Ταρταρίας). Α'.

Βασιλεῖς χαρακτήρ, καὶ ἐπαγγείλματα τῶν πολαιῶν τῆς Ἑλλάδος. Α'. Μίρ. α'. §. μβ'. καὶ εφ.

Βασιλεῖς τῆς Λαλαδαμοίος προσύμια, ἐπαγγείλματα αὐτῶν. Δ'. κεφ. με'. "Ορκοι, τοὺς ἐποίους κάθε ἔτος κάψουσσι αὐτ. §. ε. Εἰς τὴν Θάνατού τους οἱ δούλοι τῆς Λακωνίας ὑποχρεωμένοιται νὰ κλαίσσουν τὴν πτωλείαν τους. αὐτ. §. η.

Βασιλεῖς τῆς Περηφάνας ἀπολαμψόνουσιν εἶναι αἴτιοι. Α'. Μέρ. β'. τυπ. β'. §. 3. Εἶναι εἰς σεβαστήν, διανούσαται, διατάξασθαι αὐτό.

Βαττολόγος, ὁ κεχηνός· εἴναι διδομένον εἰς τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες εἶχον ακόρεστον ἴπεμψιμαν διὰ τὰς νέας εἰδήσεις. Β'. κεφ. κ. §. γ'. Βελλεροφόντης. Γ'. κεφ. λς'. §. 3.

Βελερίκων. Πόλις ἱσχυρά τῆς Λακωνίας· πηγὴ διχονοῦσα μεταξὺ Σπαρτιατῶν καὶ Ἀρκάδων. Δ'. κεφ. υβ'. δ. α'.

Βειας Προπονεῖς τῶν 7. τῆς Ἑλλάδος σοφῶν. Α'. Μέρ. β'. τυπ. α'. §. 3. Συμβουλή, τὴν ἀποτελεῖσθαι εἰς τοὺς Ἰωνας. 5'. κεφ. οβ'. §. π'. Βέας. σρατηγὸς Λακεδαιμονίου, αἰρυνθῶς ἐκτυπώθη παρὰ τοῦ Ιονιοῦ στόλου. Απίκριστος τοῦ πρὸς τοὺς σρατιώτας, ἔργοντας τὰ πραγμάτικα. Δ'. κεφ. γ'. δ. δ'.

Βεβλία ἡσαν σπάνια, καὶ πολυέξεδα, δεινὰ τοῦτο αἱ γυναῖκες διεβίβοστο μὲν αργοπόροις, Γ'. κεφ. κ. δ'. §. α'. καὶ ἐφ. Οἱ βεβλισπόλαι ἀποβίβλητον μόνον βεβλία εὐθυμίας, σικλοντέστα εἰς τὰς απολαμψές τῶν Ἑλλήνων. αὐτό.

Βεβλίους. ποταμὸς τῆς Νάξου. 5'. κεφ. οσ'. §. κ. δ'.

Βεβλίον Θήκην. Ἄνηρον τινός· ὁ Πειστράτος συνέθροιτε πολλὰ βεβλία, καὶ τὰ κατέζητε κοινό. Α'. Μέρ. β'. τυπ. α'. §. κη. Γ'. κεφ. κ. δ'. §. α'. Ποιῆτης ιγραφῶν, ἀντιγραφῶν; τὸ ἵπαγγελμα. αὐτό. §. β'. Δειπνίστης βεβλιοθήκης. ἡ φιλοσοφία. §. γ'. ἡ ασφανομία, καὶ γεννοφύτευσις. αὐτό. κεφ. λα'. ἡ λογοτή. Δ'. κεφ. υβ'. ἡ ριτορική. αὐτό. κεφ. υπ'. ἡ φυσική, καὶ ισορροπία φυσική. Ε'. κεφ. ξ. δ'. ἡ ισορρόπη αὐτό. κεφ. ξι'. ἡ ποιητική. Ζ'. κεφ. π'. ἡ θεοκρατία αὐτό. πα.

Βεβλίς. (Βρύσης) πληντού τῆς Μιλήσου (πληντού τοῦ Πολυχνίου ιεροῦ). 5'. κεφ. οβ'. §. 10.

Βεθυνία. Μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὰ παρθένα τῆν; Προποντίδος, καὶ τοῦ Εὐξείνου Πέντου Κορινθεα. Ἰλιον. Β'. κεφ. β'. §. β'.

Βεσάνη. πόλις Ἑλληνος τῆς Θράκης ἐπὶ τῆς Προποντίδος (Ροδοσοῦ). Β'. κεφ. β'. §. β'.

Βοιωτία. ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. Περιοχὴ τῆς Λεβαδείας, καὶ Θηρας. Γ'. κεφ. λδ'. §. β'. Περίπηπος εἰς Βοιωτίαν. αὐτό. εἰτικής εἰς σίτου ἐξαίρεστον αὐτό. §. ε. δ'. ὁ χειμώνας εἶναι εἰς αὐτὸν δραμίτατος. αὐτό. §. κη. Παροιμίαι εἰς πολλὰς ὅπ' αὐτάς τὰς πόλιν. §. λ. Παράγαγε πολλοὶς μεγαλούς ἄνδρας. αὐτό. §. καὶ.

Βοιωτοί. εἶναι οὐδεμίοις καὶ ρώμαλοις. αὐτό. §. ε. δ'. Ἐχουσι πολλὰ καλίσια, εἰς τὴν μοναστικήν, καὶ τὸ αἱροδιώτευ. §. κη. Φαροστατοί. μα-

- Ὥροις καὶ εὐθέαις. §. κ. ὁ ἵερος τῶν λόχων. §. κ. Σ. Ἀλλοτε δισκοῦστο
ἀπὸ τῶν Πελοπίδων Β'. κεφ. α'. §. 15'.
- Βορυσθένης μεγάλος ποταμὸς τῆς Σκυτίας (Νίπρος) εἰσβάλλει εἰς
τους Εὐξείνους πόντους. Β'. α'. §. Ζ.
- Βόσπορος Ηειρμέριος, πορθμὸς τῆς Θαλάσσης, δεστις ἴσων τῶν
Μακιώτιδα λιμνῶν μὲν τὸν Κυζάκεν τόπον (Στενὸν τοῦ Γενικαλεῖ) Β'.
κεφ. α. §. γ. καὶ δ'.
- Βόσπορος Θρακικός. Πορθμὸς, δεστις ἴσων τῶν εἶξεν πόντου
μὲν τὴν Πρεποτέλλην, αὐτ. §. καὶ χωρίζει τὴν εἰρωπικήν ἀπὸ τῆς
Ἀσσαγ. μῆκος καὶ Πλάτος του. αὐτ.
- Βουλευτὴρίου. Ηειρε φύλη παρ' Ἀθηναίοις ἐδιάπεστο εἰς τοὺς Βου-
λευτούς, η ἔφημερις, η ἐνορτις, καὶ κάθε Βουλευτῶν εἰς 30
κλίσεις. Γ'. κεφ. κεφ. §. Ζ. καὶ ἐφ. Καθεὶς Ἀθηναῖος γράφεται εἰς
μέρη ἐνορτιού, εἴτε ἐκ γενετῆς, εἴτε τριετῆς, η τετραετῆς, σκανῶν
πενταετῆς. αὐτ.
- Βουλὴ, συγαθέεσσα παρὰ τοὺς Σέλινους. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. Ζ'.
'Ανακινοῦται κατ' ἄτος· συναθροίζεται πιστοτε, ἵξω απὸ ἱεροτάς.
καὶ ἀποφράδιας. Β'. κεφ. εδ'.
- Βουλὴ τῶν Λακεδαιμονίου, κατὰ μητέρες τῆς Κορίνθου. Δ'. κεφ. μη.
Δικαιωμάτα, καὶ ἐπαγγείλματα αὐτῆς αὐτ. 'Εκλογὴ. αὐτ.
- Βρασίδας δέκιμος σρατηγὸς τῆς Λακεδαιμονίου Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'.
§. κ. Ἐκρήτεο εὐγλωττος καὶ εἰς τοὺς ἰδίους Ἀθηναίους. Δ'. κεφ.
μη. §. Ζ. Ὁ Θουκυδίης, τὸν ἐποίου ἐνεκπονεύ, ἔγραψε τὸν ἐπαι-
νεύτου εἰς τὴν ἱεράρχαντον. Ε'. κεφ. ξε'. §. ε'.
- Βοῦλης καὶ Σπεριώτας. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. κδ'.
- Βοῦλης. Πολιχνίου τῆς Φωκίδος ἐπὶ τῆς Κορινθίακης Θαλάσσης· οἱ
ἄλιτρις αὐλλαγονεις ἐκεῖ πολύτιμα κορυκίδαι (ἱρευπια, πλησίον τοῦ
μοναχηρίου τοῦ ἀγίου Λουκᾶ) Β'. κεφ. κβ'. §. κε'.
- Βούληρων, πόλις τῆς Ἰπείρου (Βούληροτο) Γ'. κεφ. λε'. §. Ζ'.
- Βοῦρα. Πελίς τῆς Ἀχαΐας, φωρεεῖσα ἀπὸ οἰστίου (Περινέτζα) Γ'.
κεφ. λε'. λβ'.
- Βραυρών, Κώμη τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐώσταξον τὴν ἱερὴν τῆς Ἀ-
ττικῆς. Ε'. κεφ. ω'. §. ω'. καὶ τὴν τοῦ Βακχοῦ. αὐτ. (Βραύρα,
Πολέγυον).
- Βρούττειος. Λαοὶ τῆς Ἰταλίας, κατοικοῦσι τὰς δύο Καλαβρίας, ε-
παρχίες τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως Ε'. κεφ. ξδ'. §. μα'.
- Βρύαξεις. 'Κριογλυφός δειπνόμος; Ε'. κεφ. ξα'. §. Ζ'.
- Βυρήλος. πόλις τῆς Φωκίδης· οἱ οἰνοτες τημῶνται παρὰ τῶν Ἑλλή-
νων, εντες ἀρωματικού. (Γερανίδη πολεγνών) Β'. κεφ. κε'. §. 15'.
- Βυζάντιον. 'Αποκατά 'Ἑλληνικὴ ἡπὲ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου. Περι-

γοργή αὐτῆς. Β'. κεφ. β'. ὁ δῆμος ἔχει εἰς αὐτὴν τὴν ἡγεμονίαν
ἔξουσίαν. Λόγος; τὸν παλαιὸν Ἀναχάρσιον πρὸς τὸν Σόλωνα. αὐτ.
εἰροτές τῆς περιοχῆς της, τοποθετία ἀξέπλογος. αὐτ.

Βιζαντιον. βιζαντῖον τοὺς Περιβόλους, πολιορκουμένους ἀπὸ τῶν Φιλίππων, καὶ διὰ τοῦτο πολιορκούνται οἱ ιδίοι. Ζ. κεφ. πβ'. §. β'.
Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῶν Φωκάων, στήνουσι δὲ εὐγνωμοσύνην ἀγροτα-
τα εἰς τὸν δῆμον τῶν Διηπειρών. αὐτ. §. σ'.

Γ.

Γάδειρα. ὄνομα τῶν Φωκάων, πόλις τῆς Ἰβηρίας (Καύκας. Πόλις
εἰς Ἰσπανίαν) Γ'. κεφ. λα'. §. εψ'.

Γαλλοι. ἡ Καλτοί. Μεγάλου Μέρους τῆς Εὐρώπης κατοικεῖται παρ'
αὐτῶν. (ἢ Φράγτοις) Β'. κεφ. β'. §. γ'.

Γάιος ὑπερβλήθη εἰς νέμους παρὰ τοῖς Κέκρωπος. Α'. Μέρ. α'. §. γ'.
Ἐωρτάσθη εἰς Δῆλον κατὰ τοὺς νερους τῶν Ἀθηναίων. Αἱ γυνόμενες
εἰς αὐτὸν τελεταὶ σ'. κεφ. οξ'. Ἐνδύματα τῶν ουρανῶν, καὶ τῶν συ-
νοδευόντων αὐτοὺς φύλων. αὐτ. Εἰς τὰς Θεότητας προστίθεντο Συ-
σταὶ. αὐτ. Οἱ νυμφοὶ καταδίσκοις πλόκαρουν. αὐτ. Διὰ τί ἀνακα-
λοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ Γαϊκού. αὐτ. λαμπτίδες νυμφικαί. αὐτ. Ἀσμα
ἐσπεριδόν τοῦ Γαϊκού. Λαμπά έωδινός τοῦ αὐτοῦ. αὐτ.

Γάιος, εἰς τὴν Σπάρτην. Δ'. κεφ. μζ'. §. ιψ'. καὶ εφ'. Ἐκλογὴ γιγ-
φῶν παρ' αὐτοῖς. αἰτ. δρα τὸν σημ. περὶ τούτου.

Γαργαρία. (βρύσις) ἡ μόνη παραποτήτική τῶν Ἑλλήνων, σταγεῖον.
τοπίδενσαν πληστού εἰς τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Ηλατείας. Παραγνήταις απὸ
τοὺς Πέρσας. Α'. Μέρ. β'. τμη'. β'. §. υζ'.

Γελα. πόλις τῆς Σικελίας, ἀποκείται τῷ Ρόδῳ (Τίραν νεύρα, κάμην) σ'.
κεφ. ογ'. §. β'. Πρώτη ἐδεχθη τὸ μέρος τοῦ Δασούς. Ε'. κεφ. ξα'. §. β'.

Γέλων. Βασιλεὺς τῶν Σικαλίους δὲν ἴσχεται νὰ πομπαχθῆται μὲ τοὺς
Ἑλλήνας κατὰ τοῦ Ήρόκου, καὶ πίστιμον νὰ ἴσποταχθῇ εἰς αὐτούς.
Α'. Μέρ. β'. τμη'. β'. §. κα'. καὶ εφ'. Παραγνήταις ἐπ' εγκάμπτος καλ-
κάνου εἰς τὴν Ολυμπίαν Ι'. κεφ. λη'. §. ιψ'.

Γενεαλογία. Τιτὶς Ἀθηναῖοι τὰς πλάττουσι, χωρὶς γάλακταντα;
αἴτιας. Β'. κεφ. σ'. §. ι.

Γέννητος παιδὸς παρὸς βροβάροις ἡτού Ἡρόφα πένθος. Γ'. κεφ. κτ'.
§. β'. Γεννητοίς λαυπτού. πως τὴν διώριζεν εἰς Ἀθήνας. Β'. κεφ. σ'. §. η'.

Γεροντία. πόλις τῆς Μεσσηνίας (Ζαρυτά) Α'. κεφ. μ'. §. κα'. καὶ σ'.

Γέροντες. ἡ βασιλεύται τῶν Λακεδαιμονίου. Δ'. κεφ. με'. §. α'. καὶ σ'.

Γέρυρα διὸ προσαγῆς τοῦ Ήρόκου ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ Βεσπόρου. Β'.
κεφ. α'. §. κα'. "Ἄλλο ἐπὶ τοῦ Ἰσρού. Α'. Μέρ. β'. τμη'. β'. §. Σ'.
"Άλλαι ἐπὶ τοῦ Ἐλλησπόντου. αὐτ. §. κα'.

Γεωγραφία. Κατάστασις αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τοῦ Ἀναχάρσιος.

Γ'. κεφ. λα'. §. 15'. ή διαιρέτης τῆς γῆς εἰς 5 ζώνας χρωμέται εἰς τεν Παρμενίδην. αὐτ. §. 15'. Περιφέρεια, τὴν ὅποιαν οἱ ἄλλοις ἀπεδίδου εἰς τὴν γῆν. αὐτ. §. 15'.

Γεωμετρία. ὡφέλεια αὐτῆς εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην. αὐτ. κεφ. κε'. §. 15'.

Γῆ. Διὸς τὶ σύκεται εἰς τὸν οὐρανό. Γ'. κεφ. λα'. §. 15'. Ἐπὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐγγύωρεῖον μεροῦ μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς. αὐτ. οἱ μαθηταὶ τοῦ: "Ελληνος διδούσται εἰς αὐτῆς 400 χιλιάδων σαδρῶν περιφέρειαν. αὐτ.

Γλαῦχος. διάσημος ἀθλητής, λαμβάνει τὴν νικην εἰς τοὺς ὁλυμπιακοὺς αγῶνας. μὲ ποιον μέσον. Γ'. κεφ. λη'. §. 15'.

Γλαῦχος χίος, σιδηρουργός, πρώτος ἴψειρε τὸ μυτήριον νὰ κολλᾷ αὐτὸ τὸ μέταλλον. Τὸ ἐπιτήδευμα τῆς τέχνης του διαριζόττεται εἰς τὸν καὸν τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. κβ'. §. 2'.

Γλαύκων Ἀθηναῖος φίλος τοῦ σχολείου τοῦ Σωκρ. Γ'. κεφ. κε'. §. 5'.

Γλαύκων ἐρμηνευτὴς τοῦ ὁμήρου Ζ'. κεφ. π'. §. 6'.

Γλωσσα Ἐλληνική, χρεωσεὶ τὰ πλοϊτητὰς εἰς τὴν λαμπρά τῶν "Ἐλληνικῶν φωνασίων. Α'. Μέρ. α'. §. κβ'. Διάλεκτοι αὐτῆς κύριαι εἴναι η Δωρική, Αἰολική, καὶ Ἰωνική. Σ'. κεφ. οβ'. §. γ'. Ποῦ ὄμλειται: η Δυρεκή. αὐτ. Τὰ ἥπτα τοῦ πάντοτε θεοφαρά. αὐτ. Ἀντιπάλια μεταξὺ Δωριέων, καὶ Ἰωνών. αὐτ. Χαρακτήρ τῆς: "Ἐλληνικῆς γλώττης. Γ'. κεφ. κε'. §. κβ'.

Γνώμων. η ἀλητικά ἐρολόγια εἰς χρῆσιν παρ' Ἐλληνοι. ὅρα τὴν σημ. εἰς τὸ τέλ. τοῦ Γ'. τέμ.

Γοντεῖαι γενικῶς ἐμποδίζοντο παρ' Ἐλληνοι. ήτον συγχωρημένον νὰ τὰς μεταχειρίζωνται ἐκατόντας εἰς διαφόρους στολεῖς. Γ'. κεφ. λε'. §. π'.

Τόμφοι. Πόλεις τῆς Θετταλίας, καιμάνη· εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Πενθέου. Γ'. κεφ. λε'. §. κπ'. (Σταγοί).

Γόργος. πέλις τῆς Θετταλίας. Ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν τοποθεσίαν της. αὐτ. §. κβ'. (ἰσογά. κώμη.)

Γοργίας. ῥωτῷρ διάσημος. Α'. Μέρ. β'. τμῆ γ'. §. λδ'. λαμβάνει εἰς τὸν Ἀθηναῖο μεγάλας ἔκβασεις, εἰς τὴν Θετταλίαν, καὶ εἰς δῆλη τὴν ἀλλόδα. Ἀνέγκην εἰς αὐτῷ τὸν αὐθόριάντα εἰς τὸν καὸν τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. κβ'. §. Ζ'. Γ'. κεφ. λε'. §. γγ'. Δ'. κεφ. υπ'. §. Ζ'. Κρίσις, τὴν ὅποιαν κάριοι ποιοι τοῦ Πλάτωνος. αὐτ. §. ζ'. Κρίσις τοῦ ὄφους του. αὐτ.

Γόργος. νιός τοῦ Ἀριστοφένους, καὶ ἀρχηγὸς τῶν Μεσσηνίων, οἱ τινὶς μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Εἵρους, απῆλθον εἰς Σικελίαν. ὅρα τὴν σημ. εἰς τὸ τέλ. τοῦ Δ'. τέμ.

Γόρτυνα. πέλις τῆς Κρήτης, τοποθεσία αὐτῆς. σ'. κεφ. ογ'. §. π'.

Πῶς ἐτιμωρήθη εἰς αὐτὴν ἀνθρώπος κατακριθεῖς εἰς μοιχεύειν. αὐτ. Σπηλαιού, τὸ ὄποιον λέγουσι, ὃτι εἴναι ὁ λαρύριοντος. αὐτ. §. Ζ'.

Αυτοῖς μὲν τὴν Κυωσέσην, αὐτ., §. 1α'. (Νόβη κασίλλις πολιχνού καὶ ἐρέπια)

Γορτύιος, ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας, τοῦ ὄποιου τὰ θεάτρα φυλάσσονται πάντοτε τὴν αὐτὴν εὐχρασίαν. Δ'. κεφ. γθ'. §. 1α'. (Κασσικόλη Καστρο)

Γέρτυς, πόλις τῆς Ἀρκαδίας (Κασσικόλη κάστρο, πολιχνού καὶ ἐρέπια) αἰτ.

Γραμματικὴ. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει πολλὴν ἀναλογίαν μὲ τὴν μουσικὴν. Γ'. περ. κεφ. 1ε'. §. 1ε'.

Γραφὴ. δημοσία, τεθειμένη εἰς τὰς Θύρας τῶν σίκου, διὰ νὰ φανερώνῃ τὴν παληποτή, ἢ τὸ ἐισόπιον. Β'. κεφ. κεφ. §. 3.

Γραφὴ (τέχνη τοῦ γράφου.) Κατ' αρχὰς ἴφρωπη εἰς Βοωτίαν παρὰ Ηάδην. Α'. Μέρ. α'. §. 1. εἰσαχθεῖσα εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐντὸς ὅλου διαριζόντη διακονίην τὴν ἐνθύμησην τῶν αξιομνημονεύτων. αὐτ. ἐπὶ τῶν ύλῶν ἔγραφεν. Γ'. κεφ. κεφ. §. 1α'.

Γριφος. σύνορα γενεκόν, τὸ ὄποιον δίδουσιν οἱ Ἑλληνες εἰς διτεῖς ἐνασοῦμεν δὲ αἰγαγμα, λογογράφου, ἀκροσχίδια, καὶ τλ. Ζ'. κεφ. π'. §. 1. Ζ'.

Γρύλος. πρωτότοκος γιὸς τοῦ Εποφρύντος. Β'. κεφ. Ζ'. §. β'. διοικεῖ τὸ ιππικὸν τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν μάχην τῆς Μαυτακίας. εἰκὼν παριστᾶσα αὐτὴν τὴν πράξιν. αὐτ. κεφ. γθ'. §. 1ε'. οἱ αἴτιοις ἀποδεδουσιν εἰς αὐτὸν τὴν δόξαν, διτεῖς ἔδωκεν εἰς τὸν Ἐπαμυνόδων τὸν Θεατηφόρον πληγὴν. Δ'. κεφ. γθ'. §. 1α'. ὁ Θεατέρος του αἰγγελεῖς εἰς τὸν πατέρα του· εἰς ποιαν περίσσειν. αὐτ. κεφ. λεφ'. §. 1ε'.

Γύαρος, μία τῶν Κυκλαδῶν, μησιδίου πεπικνωμένου ἀπὸ πετρώδη ὅρη. Σ'. κεφ. ογ'. §. 1ε'. (γειώρα.)

Γύγης. βασιλεὺς τῆς Λυδίας. τὰ μεγαλοπρεπῆ του δῶρα εἰς τὸν ταύτην θεόφων. Β'. κεφ. κεφ. §. 1ε'.

Γύναιος. Πόλις ἰσχυρᾶς καὶ ὀξειλογος τῆς Λακωνίας. Δ'. κεφ. μα'. §. 1ε'. (παλαιοπολις. ἐρεπία). Τὰ τυρία της ἡσαν, καὶ εἶναι εἴτε πολύτεμα. αὐτ. κεφ. μα'. §. 1β'.

Γύλιππος. στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος, γεννηθεὶς εἰς τὴν κλάσιν τῶν Εἰλώτων. Δ'. κεφ. μβ'. §. 1β'. εἰλευθερώνει τὰς Συρακουσας πολιορκουμένας ἀπὸ τοὺς Ἀλιπανίους. Α'. Μέρ. β'. τιμῆ. γ. §. 1ε'. καὶ ἐφ.

Γυμνάσια τῶν αἰγαίων τρίτα, τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Λυκείου, καὶ τοῦ Κυνοσάργους. Β'. κεφ. π'. §. 1β'. Περιγραφὴ αὐτῶν. αὐτ. καὶ εφ'. Αἱ ἐν αὐτοῖς οὐσαι εἰς πρᾶξιν γνωσάσιεν. αὐτ.

Γυμναστικὴ. ἔχει πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τῆς ἐξουσίαν τους. αὐτ. §. γ.

Γυμναστικὴ. (θέση τοῦ Πλάτωνος περὶ αὐτῆς.) Δ'. κεφ. ογ'. §. 1ε'. καὶ ἐφ. εἰς ὅλην τὴν ἐλλάδα αὐταὶ αἱ ἀσκήσεις ἐθεωροῦντο, ὡς τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῆς παιδεγγωγίας. Β'. κεφ. π'. §. 1ε'.

Γυρτάνη, πέλις τῆς Θετταλίας ἐπὶ τοῦ Πηλαιοῦ. Γ'. κεφ. λεφ'. §. κεφ'.

Δ.

Δαΐδαλος. Σκυώνος, ἐρμογλύφος διάσημος. Ήρωτος ἔχοντας τοῦ φαντατοῦ, ὅτις διεχώρει τοὺς βραχίονας, σκέλη, καὶ πόδας, εἰς τὰ εἰδῶλα. Γ'. κεφ. λζ. §. κε'. Σημ. περὶ τούτου· αὐτὸς Ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὸν τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐν Κρήτῃ Λαβυρίνθου. 5'. δρα τῆς σημ. εἰς τὸ τελ. τοῦ τόπου.

Δαιφράντος, καὶ Ἰολλίδας, Θυραιδοίς σρατηγοῖς, τιμώμενοι παρὰ τοῦ Ἐπαμινώνδα. Τοποταγή, τὴν ὄποιαν ἀποδίδουσιν εἰς τὴν ἔξοχον ὁξαν αὐτοῖς τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Β'. κεφ. 4'. §. ε'. Ἐργονευῶντας εἰς τὴν μαχὴν τῆς Μαγνησίας, ἐπανος αἰξιόλογος, τὸν ὄποιον ὁ Ἐπαμινώνδας ἔκαψε, ἐν ᾧ απέθυντο, διὰ τὰ προτερήματά των εἰς τὴν πολεμικὴν ταχυτοῦ. αὐτός, κεφ. εγ'. §. β'. καὶ γ'.

Δαρεικός. Σπαρτιτός, απόκριοις του εἰς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίππου. Δ'. κεφ. μη'. §. ιη'.

Δάρμανος, καὶ Φιντίας, Ήρωτότυπος τῆς ἐντελεχείτης φιλίας. ίσορία των. Ε'. κεφ. οη'. §. κγ'.

Δασάνη. Σημάτηρ τοῦ Ἀκρισίου, βασιλέως τοῦ Ἀργείου Δ'. κεφ. μδ'. §. α'.

Δασκάσσης. βασιλεὺς τοῦ Ἀργείου. ἱροκρότον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Α'. Μέρ. α'. §. γ'. Ἀκέρων. του. αὐτός. §. λβ'. ἀνθρακὸς αὐτοῦ εἰς Δελφούς. Β'. κεφ. κρ'. §. ε'.

Δαρείος μήτρας τοῦ Ὅτσαπονεύ, γνωταῖς βασιλεύεσ τῆς Περσίας. Α'. Μέρ. β'. τηη'. β'. §. α'. Διαβασί τὴν βασιλείαν του εἰς γαστραπίας. αὐτός. §. γ'. συζύγης τούς σοφοῖς. αὐτός. ἔκτασις τῆς Βασιλείας, προσσόδεος. αὐτός. §. δ'. μὲν τὰς εἰδότες τοῦ Δημοκρίτου διεγέρει κατὰ τῶν ἡλίκων πόλεμον. αὐτός. §. ζ'. ἐκδραστεῖς κατὰ τῶν Σκυθῶν. αὐτός. η'. "Τυποτάται τὰ πληθῦν, δοξα κατώκουν παρὰ τὸν Ἰησόν. αὐτός. Ζ'. Σάκταστος. αὐτός. §. ξ'.

Δάτης προσαπτεται παρὰ τοῦ Δαρείου νὰ ἀνατρέψῃ τὰς Ἀθήνας, καὶ τὴν Κρητούν. αὐτός. §. ιβ'. Νοτάται εἰς τὸν Μαραθῶνα. αὐτός. §. ιγ'.

Δαφνη. Σημάτηρ τοῦ Λαζανίου, τούχη αὐτῆς. Δ'. κεφ. κρ'. §. ιβ'.

Δάφνης ποιητὴ τῆς Σκαλείας. Ήρωτος συνέλαβε, λεγούσης τὴν μέσαν τοῦ ποιημένου ποιημάτος Ζ'. κεφ. π'. §. ια'.

Δειλία, πῶς επιμωρεῖτο εἰς τὴν Σπάρτην Δ'. κεφ. ιη'. §. δ'.

Δεκτίλεια. φρούριον τῆς Ἀττικῆς, Ζεστὸς ἀναγκαστότερη πλησίον εἰς τὰς Ἀθήνας. Εὑδύναμενται ἀπό τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. (ἐρείπια) Α'. Μέρ. β'. τηη'. γ'. λα'. Τὸ ὄξος τῆς ἥτου εξαρετοῦ. Β'. κεφ. κε'. §. γγ'.

Δελφίν. ἐγγῆς φιλεταῖς αἰολιπτικές εἰς τὴν μουσικὴν, δεκτικός εὐγνωμοσύνης, καὶ φίλος τοῦ μυλωποῦ. Β'. κεφ. γ'. §. ε'.

Δελφοί. εἰς τὴν Φωκεῖα. Περιγγεφρὴ αὐτῆς τῆς διασῆμου πόλεως. Β'.

νεφ. χβ'. §. β'. (Νασρὶ, πολιγυρού, καὶ ἐρείπιο) Δάντροι. οὐσί. αἰτ. γ'. Ερα περὶ αἵτοι τὴν σημ. οἱ Ἑλληνες ἵστιλα δῶρα μετὰ τὴν καυραχίαν τῆς Σαλαμ. Α'. Μέρ. β'. τιμῆ. β'. §. γδ'.

Δέ νδρα ιερὰ, καθιερωμένα εἰς διαφόρους υἱούς, ἐνδειξεῖς πολλῶν τοιούτων δένδρων. σ'. κεφ. οδ'. §. γ.

Δερκυλίδιας καταφρενίταις ἀπὸ τοὺς νείους, ὡς ὄγκους. Δ'. κεφ. μδ'. §. γγ'.

Δηϊόχος. προκεντίσσος ἰσορίκος. Ε'. κεφ. ξε'. §. α'.

Δηλεον (μάχη τοῦ) μεταξὺ Ἀθηναίων, καὶ Θηραίων. Μυημεῖα, τὰ δύο εἰς οἰκοδέμηταν ἀπὸ τὰ λάθυρα τῶν πρώτων. Γ'. κεφ. λδ'. §. ιζ'.

Δ Σωκράτης ἐνταῦθα ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ θέου Ηενορώντας. Ε'. κεφ. ξζ'. §. ιδ'.

Δηλος (Περιπή, εἰς) καὶ εἰς τὰς Κυκλαδίας. σ'. κεφ. οζ'. Μέχι τῆς πόλεως Δηλου. αἰτ. ζ. ε'. Περιμετρος καὶ πλάτος αὐτῆς. αἰτ. §. ζ' Διοκλητίσσεις αὐτῆς διαφοροι. αἰτ. Οἱ τάφοι τῶν παλαιῶν της κατούμενων μετηνίχθησαν εἰς τὴν Ρηγείαν. αἰτ. Τὸ εἰρίνην βασιλεύει εἰς αὐτην. αἰτ. Ναὶς τοῦ Ἀπελ. ὀρχιαστης περιγραφὴ αὐτοῦ. αἰτ. §. γ'. Δόξαι περὶ Δροποκείας. Ζ'. κεφ. οδ'. §. α' καὶ ιψ'. Βισιαστήριον, ορμήσμενον ἐν απὸ τοῦ κέσμου τὰ Λαύρατα. αἰτ. §. γ'. Ουσιαστήριον, ἐπον οἱ Παλαιογραφας ἥρχετο νὰ προσφίρῃ τὰς προσφοράς του. αἰτ. Σ'. δ'. Εἴδωλα τοῦ Ἀπολ. 24 ποδῶν. αἰτ. §. ε'. Φοῖνιξ χαλκοῦς αἰτ. Διόσυρα κτήματα, αἰκίσυτα εἰς τένι υἱούν. αἰτ. §. λδ'. Αἱ ἱροταὶ τῆς Δηλου ἐπένερχονται κατ' ἔτος τὴν ὁμοίξιν, ὅλλε εἰς κάθε τετρακοτάν πανηγυρίζονται μὲ περισσοτέραν μεγαλοπρεπειαν. αἰτ. §. β'. Σύρουντι μήγιστης ἀριθμὸς ζένων. αἰτ. §. ζ'. Αἱ θωσίαι ἔργονται εἰς αὐτένι αἵτινα τὰς ψήσους, καὶ ἀπὸ διαφόρους τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιας. αἰτ. §. λβ'. Μεκροὶ σύλοι διάφοροις τὰς ἔφερον εἰς τὴν Δηλου. αἰτ. λγ'. Αἱ πρώταις των ἀλιχού θιδίζουντα ἀποδιδόμενα εἰς κάθε ἔθνος. αἰτ. §. μ'. Θεωρίει τῶν υήσουν Ρηγείας, Μικάνου, Κείας, Λιδρου, καὶ τεινον ὅλων μερῶν §. λδ'. ή τῶν Ἀθηναίων ἦτον ή μεγαλοπρεπεσέρα, αἰτ. λε'. ή τοῦ Νικίου δρατηγού τῶν Ἀθηναίων, ή προσφορά, Βισιατης. αἰτ. Η τῶν Τηνίων, ἦτις ἔφερεν ἔτι καὶ τῶν Ἀπειροβορεών, αἰτ. λθ'. καὶ μ'. Εξόδα τῆς Βιωρίας τῶν Ἀθηναίων. αἰτ. Οργησοι μηντεική τῶν οἴνων Δηλίων, καὶ τῶν οινούδιων, αἰτ., τῶν Ἀθηναίων καὶ Δηλίων διὰ τα συκματίσσωσι τὰς ἐλίξεις του Λαζαρίνθου εἰς Κορίτης. αἰτ. Ορχητις τῶν καυκλήρων, προσηγίταις αὐτῆς τελετὴ παρέβασες. αἰτ. Βραβεῖον εἰς τοὺς νικητας. αἰτ. Οἱ διασποράτοροι ποστοι: ἐσύνθεται τοὺς ὄμνους αἰτ. Μετὰ τὰς τελετὰς τοῦ υἱοῦ ἢ βούλη τῆς Δηλου συγκροτεῖ συμπίσιους, διορισθεῖν, καὶ σερεωθεῖν παρὰ τοῦ Νικίου. αἰτ. Ερα τὴν σημ. περὶ ἐπιγραφῆς της αἰαφερεσμένης εἰς αὐτᾶς τὰς ἴσοτας. Τὸ γιαόμενον εἰς αὐτὴν ἐμπέριον. Ο χαλκες, τὸ δύοις εἴξι-

γουστού ἀπὸ τὰ μεταλλείατης, μεταβάλλεται εἰς γλαφυρὰ δοχεῖα.
αὐτ. §. λ. οἱ κότοιοι τῆς πύραν τὴν τεχνην εἰς παχύνωσι τὰς ὄρ-
νετας. αὐτ.

Δημάσιος, ρήτωρ. Πρωτητου κατάστασις. Β'. κεφ. ξα'. §. κε'. Προ-
τεργάτα, καὶ ἐλαττώματά του. αὐτ. ὅρα περὶ αὐτοῦ τὴν σημειώσιν
Τι εἴπει εἰς τὸν Φιλίππου μετὰ τὴν μοχὺν τῆς Χαιρωνείας. Ζ'. κεφ.
πβ'. §. γγ'.

Δημάρατος. βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίου. Τέ εἶπεν εἰς «ὅτι Ήρόξη
δεῖ τοὺς σκοπούς του. Δ'. Μέρ. Β'. τμῆ. β'. §. κε'.

Δημαρίση. μητήρ τοῦ Τιμολέοντος, καὶ Τιμοφύνου, τὸ πολίτευμα
τῆς μετὰ τὴν Δακτούν τοῦ δευτέρου. Β'. κεφ. Ζ'. §. ε'.

Δημαρχος. ἔνορμα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναῖοις. Ἐπαγγελματα αὐτοῦ Γ'.
κεφ. κε'. §. λε'.

Δημιουργοί. ἥ κριται τοῦ δήμου εἰς Μαυτινεῖαν, ἐπαγγελματα
αἰτῶν. Δ'. κεφ. υβ'. §. ω'.

Δημοκήτης. Ιατρὸς ὑποχρεώμενες τὸν Δαρεῖον νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλ-
λίδα. Διὰ τα. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. Σ'. καὶ ἐρεζῆς.

Δημοκλῆς. Πηγαλεὺς ἀρχαῖος ἰσορίκος Ἑλλήνων. Ε'. κεφ. ξε'. §. α'.

Δημόκρετος. Ἀριστοκράτης, φιλόσοφος τοῦ Ἑλεατικοῦ σχολείου. Γ'.
κεφ. κε'. §. Σ'. Γερρυπόδεις εἰς εὐτυχίαν, ἀφοτε τὴν περιουσίαν του
εἰς τὸν αδελφόν του, καὶ διέβη τὸ ἴπλοιπον τῶν πέμπτων του εἰς ἀ-
ναγκωριτικὴν ζωήν. αὐτ. §. ια'. Τῆς φιλοσοφίας τὸ σύρημα. αὐτ.
κεφ. η'. §. Σ'. καὶ λ'. §. ιε'. Δέξα αὐτοῦ περὶ χορητῶν. αὐτ. κεφ.
λα'. §. ιε'. Περὶ τοῦ Γαλαξίου. αὐτ. §. ιε'. Συγγράμματα, ἐφευρί-
σεις, ἐπανεύτου. Ε'. κεφ. ξδ'. §. ιε'.

Δημοσθένης. σρατηγός Ἀθηναῖος. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. κε'.
καὶ ἐρ.

Δημοσθένης, ρήτωρ, μαθητής τοῦ Πλάτωνος. Β'. κεφ. Σ'. §. ιε'.

Κατάστασις τοῦ πατρός του. Ἐκέρηνες χριστογόνα κατά τῶν ἵπι-
τρέπων του. αὐτ. ὅρα τὴν σημ. περὶ τῶν, δεων ἀπεκτησεν ἀγαθῶν,
ἀπὸ τῶν πατέρων του. Συχρέζει εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ἰσαίου. διὰ τι.
Πηγαδεῖς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. αὐτ. Ἀντί ραφεὶς ὀκτάκις τὴν ἰσορίαν
τοῦ Θουκυδίου, διὰ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ ὑφος του. Γ'. κεφ. κε'.
§. β'. Εἰς τὴν ὄρηπυ τῶν ὀπειρῶν παρασκευῶν τοῦ βασιλεώς της
Περσίας ὑποχρεώμενοι τοὺς Ἀθηναῖους νὰ σαμψώσι εἰς σάσιν ὑπερασπί-
σεις. Ε'. κεφ. ξα'. §. γ'. Ἀποδεικνύει, διὰ ἥ ἀσφαλεία τῶν Ἀθηνῶν
ἐξηρέπτω: ἀπὸ τῶν, ἥν διατηρεῖ, ἰσοτυπίαν μεταξὺ Λακεδαιμονίου
καὶ Θηρῶν. αὐτ. §. δ'. Ζωγραφίζει μὲ τὰ ἴσχυρότατα χρώματα τῆς
ἰλαρρογωμάτων τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν δραζηρότητα τοῦ Φιλίππου.
αὐτ. §. ι. Δεικνύει ὑπέρ τῶν πατρίδες ζῆλον διαπλᾶ. αὐτ. κε'. Κατ'

άρχας δέντε πίτυχεν εἰς τὸ βῆμα, ἐδωρῶντο ἀπομένων, δικάζεις πόνου, αὐτ. Κατηγορίαι, τὰς ἑπούσας εἰς αὐτὸν ἵκανον. αὐτ. §. κτ. ράπτεται ἀπὸ τοῦ Μιλίτην, καὶ τὸν καταδικοῦσαν εἰς χρηματακού πονόν. αὐτ. Κατηγορίαι ἴντα ἀπὸ τοὺς ἴξανθλησαντού, δτ: τὸν ἐπάλληλον παρομία περὶ τοιτού. αὐτ. ἡ φιλαντιάτου, αὐτ. Συγχέτεται ἐμπροσθετοῦ τοῦ Φιλίππου, αὐτ. §. λγ. Τὸ πολεμευόταν, ὡς πρὸς τοὺς πρόσβεις τοῦ Φιλίππου. Διορθόλλει τοῖς Ἀθηναῖσι πρόσβεις, δτ: ἐπωλήθησαν εἰς αὐτὸν τὸν βασιλία, αὐτ. §. λσ'. Λόγος ἀστοχογος τοῦ Παριευθώνος πρὸς τοὺς πρόσβεις, αὐτ. §. μ. ὁ Δημοσιότερος ὑποχρεώνει τὴν βουλὴν νὰ βοηθήσῃ τοὺς Φωκεῖς, αὐτ. Διεγένει τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοῦ Φιλίππου. Ζ'. κεφ. πβ. §. τδ. καὶ ἐφ. οἰκοδομεῖ συμμαχίαν μεταξὺ Θεραπείων καὶ Ἀθηναίων, αὐτ. Ἀγγελία γεννατεῖ καὶ ὑπῆκολη αὐτ. §. μα.

Διαγόρας. Μήδιος, ἐδωκεν εἰς τοὺς Μαυρινοὺς καλούς νόμους, §. μρ. οσ'. §. λα'. Διέγειρε τὴν Ἑλλάδα ἐναυτού του, κατετρέχετο, ἀπολεσθεὶς εἰς υπαγόνου, αὐτ. Ἀδεκία τὸν κατέσπειν σύνοιον, αὐτ.

Διαγόρας. Ρόδιος ἐκπνεεὶ εἰς τὸν ὄγκολας τῶν δύων ὑπῶν του, μητέρι τὸν τὸν Ὀλύμπιον, Γ'. κεφ. λη'. §. λε'.

Διαζύγιος. πτον συγχωρητικόν εἰς τὰς Ἀθήνας, Α'. Μ/ρ. β'. τυπ. α'. §. μ'.

Διεύραυρος. "Τρισὶ φαλλόμενοι εἰς τὰς ἱερτὰς τοῦ βάνησον, §. κεφ. ξγ'. φ. α'. Ἀντιδεικ, παρεκτρεπται αὐτοῖς τοῦ πονημάτος. Σ'. κεφ. π'. §. ιγ'. καὶ ἐφ. δροι: παρεδέθησαν εἰς αὐτὸν τὸ εἶδος τῆς ποιησεως, αὐτ. Ἀσθέτητες τοῦ Ἀριστοφίλου περὶ αὐτῶν, αὐτ.

Δικαιογύει τὸ π. ποιητὴν ἐπικόδιον συγγραφεῖς τῶν Νικοποιῶν. Ζ'. κεφ. π'. φ. ε'.

Διογένης. πῶς ἀπέδειξε, δτ: ὁ δοῦλος εἰς τὸν ὄγκωρον ἐστηνεὶς παροῦ τοῦ Πλάτωνος πτον ἀλλεπίπτει. Β'. κεφ. Ζ'. §. η. ἔγειτε ματητῆς τοῦ Ἀντισθένους, αὐτ. Σύσημα τοῦ ἕτοι, καὶ τοῦ ὄλλου δοῦλου τὸν τὸν εὐδαιμόνιον, αὐτ. ὁ τρόπος τοῦ ζῆν, τὸ πνεῦμα, ὁ χαρακτήρας τοῦ, γινεται ἀργυρώνυτος, αὐτ. κεφ. §. §. δ'. Διεν πάντες νὰ ματηγυγηθῇ εἰς τὴν ἐλευθερίαν. Ε'. κεφ. ξγ'. §. β'. Ἀποκρίσεις αὐτοῖς εἰς πολλὰ ἰρωτήματα, Γ'. κεφ. κη'. §. σ'. Ἀσθέτητες αὐτοῖς, Β'. κεφ. κ. §. Σ'. Ἀσθέτητες τοῦ Πλάτωνος περὶ αὐτοῦ, Β'. κεφ. Ζ'. §. φ'. Γ'. κεφ. κη'. §. ζ'.

Διοδωρος. Σωτεις ἀπὸ τοὺς τιλενταῖσιν σχολιάρχας τοῦ σχολείου τοῦ Πυθαγόρου, §. κεφ. οε'. §. ιγ'.

Διοικητοίς. ποὺς εἴρηκε καθητέρα ἀπ' ἔλαζ. Πολλοὶ συγγραφεῖς πειθεῖται τῶν Ἑλλήνων ἴζητοσαν νὰ λύσωσιν αἰτοῦ τὸ πρόβλημα. Δ'. κεφ. ιδ'. §. κγ'. Δημοκρατία τοῦ Πλάτωνος, αὐτ. Γνώμη τοῦ Ἀριστοφίλους, καὶ ὄλλων πολλῶν φιλοτέχνων, Η'. κεφ. ξρ'. §. γ'. Σημ. πετόμ. Ζ'.

ρι τῆς μετόπου, τὴν ὄποιαν πίκολον θησαυρὸν (ὅρα εἴτε τέλ. τοῦ τέμ.)
Εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ εἰρίσκοντος διώ ξένων, μητέ δύνα πολεῖς, οἱ ο-
ποιαι ἴδειχθησαν τὴν ιδίαν τομοθεσίαν, ἢ τὸ ίδεῖον μήδε τῆς διοική-
σεως. Παντογεῖον η τομοθεσία ἕκακος, εἰς τὸν διοικητικὸν τὸν ρε-
γαλῶν, ἢ εἰς τὸν τοῦ ὄπου. Ε'. καρ. ἔβ. §. 4. Κομοδεστία ὄποιος;
ίσως ἡ πελειαὶ γραμμὴ ἀποτίκτετος, ἢ διὰ τὴν πελειαὶ αὐτῆς
εἰς ὅλους τοῖς δημοσίᾳ. αὐτ. §. κγ'. Διῶν τὸν διοικητικὸν· εἰς μὲν τὸ
ἔν τη δημοσίᾳ ὥριζεται εἶναι κομητὴ εἰς ὅλους, καλῶς εἰς τὴν σωφρονι-
μοταρχίαν, ὥριζεκρατίαν, καὶ δημοκρατίαν, εἰς δὲ τὸ ἀλλο τὸ ὥριζεται
εἶναι ιδιαίτερα, καλῶς εἰς τὴν τυραννίαν, ὥριγαρχίαν, καὶ ὥρικρατίαν,
αἱ ὄποιαι εἶναι διαφέρονται τῶν τριῶν πρώτων εἰδῶν τῆς διοικήσεως. αὐτ.
δ. δ'. καὶ ἐφ. 'Η τομοθεσία τοῦ πορείαν νὰ γίνεται ἔξαρτης, καὶ γίνεται τὴν
ἔξευσις εἰς χείρας τοὺς μόνου, καὶ γίνεται εἰς χείρας πολλῶν, ἢ εἰς
τὰς τοῦ δημοσίου. αὐτ. §. 5. καὶ ἐφ. Κατέστε; πάσην διοικήσεων. Εἰς
τὴν μονοταρχίαν, ἢ τιμὴν, εἰς τὴν τυραννίαν, ἢ μοράλεια τοῦ τυράνου,
εἰς τὴν ὥρικρατίαν, ἢ ὥρετὴν, εἰς τὴν ὥριγαρχίαν, τὰ πλεῖστα, εἰς
τὸν φροντιμὸν διαρισμένην δημοκρατίαν τὴν ελευθερία. Εἰς τὴν ὥριο-
κρατίαν, αὐτὴν ἡ ελευθερία παρεκτρέπεται εἰς ἀναποτίσια. Ε'. καρ. ἔβ. δ. κα'.
Αἵτια αἰσφριμότα, καρονική, τὰ ὄποια εἰς τὸν ὥριοκρατος τῆς Ἑλλα-
δῆς ἔπειτα, ἢ αὐτέστεπε τὴν τομοθεσίαν. αὐτ. δ. κ. δ'. Εἰς καλήν διοικη-
τικὸν πρόπτει νὰ εἰρίσκονται φροντιμὴ διασορτή ποιῶν καὶ αριθμῶν. Α'.
Μέρ. Β'. τριτ. α'. §. δ'. 'Από τὰς καλλιεστίρας διοικήσεως εἰσαὶ τὴν
μητρή, ἐν τῇ εἰρίσκονται τῇ βασιλείᾳ, ὥρικρατίᾳ, καὶ ὥριοκρατίᾳ,
συνεζητηγμέναι μὲν τομοῖς, εἰς τινὲς διενώσεις τῆς ἔξευσις τὴν πλά-
στρην, ἔσσεις κλίνει μόλλον εἰς κάρδες ἀπό αυτὰ τὰ εἰσι. Ε'. καρ.
ἔβ. §. λε'. Νέμος αἰσφλογὸς τοῦ Σέλινου. Εἰς Σορύφους, ἐκοι εἰ πο-
λέται χρεωσόδοις νὰ ἀκριττωνται εἰς ἐν τῶν μερῶν· εἰ σκοτεῖς αὐτοῦ
τοῦ δημοσίου, πίστε νὰ αύρη τοὺς ἀγάπους ἀνέρας ἀπὸ ὥριορίαν απρα-
ξίας. Α'. Μέρ. Β'. τριτ. α'. §. γ'. Μονοταρχία (εἰδὸν πολλὰ) τὴν ἔτε-
λεσέρα εἶναι ἔκειται, ἐν τῇ στρατιών ἐνεργειαῖς εἰς τὰς ἐπικρατεῖσας του
τὴν εἰδίαν ἔξευσιος, τὴν ὄποιαν καὶ πιστρὸν γινεῖς, εἰς τὴν σκοτεί-
γμένην του. Ε'. καρ. ἔβ. §. ε'. Οἱ Ἑλλήποις φιλόσοφοις ὑπεριπτεῖσαν αὐ-
τὴν τὴν διοικήσεων. αὐτ. §. λδ'. Αἱ ὥριζεται της εἶναι τοποῦται, κα-
λῶς εἶναι ἡ συμφωνία τῶν μέρων της, τὸ μισθρόν τῶν επεχειρήσιων
της, καὶ ἡ τοκύτης εἰς τὴν ἐπιλήρωσιν, αὐτ. §. 5'. Ποια εἶναι τοῦ πηγ-
μοσίου τὰ προσόμια; αὐτ. §. 5'. Ποια εἶναι τὰ χρέοντα; Πρόπτει νὰ
γίνεται τὸ θλατήσιον τῶν ἐπιχειρήσιων του, ἢ εἰς μήσην τοῦ
λαοῦ του, καὶ ἡ μοράλεια τῆς βασιλείας του νὰ γίνεται τὸ ἐποίησον
αὐτῶν. αὐτ. 'Ἄλλοτε· εἰς Ἑλλήποις διοικήσεως απὸ φιλολεῖς. Α'. Μέρ.

α'. Η τυραννία είναι διεργαζόμενη μοναρχία. Ο πυρεύς βασιλεύεις αὐτήν μένον διὸ ἐμπνεῖς φόβον, καὶ η ὀσφάλειά του πρέπει νὰ ἔχει τὸ μένον τῆς προσοχῆς του ὑποκείμενον. Ε'. λεφ. ξβ. §. 5. Τρίποι ὡπὸ βλητοῖς, τοὺς ὄποιους μεταχειρίζονται πολλοὶ τυράννοι νὰ διατηρῶνται, αὐτ. Οἱ τῆς Σικηνίας, καὶ Κορινθίου διερυθράξαν τὴν ἔξουσιά τους, ἀποκτῶντες τὴν τιμὴν, καὶ τὴν ἐμπισσόντη τῶν λαῶν, οἱ μὲν διὰ τῶν σρατιωτῶν προτερημάτων, οἱ δὲ διὰ τοῦ εἰπροστήρος τοῦποι, καὶ ἄλλοι διὰ τῆς εὐλαβείας, τὴν ὄποιαν, κατά τινας περισσότες εἶχον διὰ τοὺς τόμους αὐτ. §. 3. Ἀριστοκρατία. αὐτ. Η καλλιεστέρα είναι ἐκείνη, ἵνα ἡ ἔξουσία τοῦ θεοῦ ἐγχειρίσθῃ εἰς χεῖρας ἕγκριτων τενῶν περιτομῶν, καὶ ἐμπρίτων. αὐτ. §. 1α'. Η πολιτειαὶ αρετὴ. ἢ η ἀγάπη ὑπὲρ τοῦ κομοῦ καλοῦ εἴναι η βασιστῶν, καὶ η διοικητής εἰς αὐτὴν είναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ πέπον οὐδείην, δέοντα καὶ η βασις αὐτὴ ἔχει μᾶλλον, η πέπον εἰπερίσσον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν αρχηγῶν. αὐτ. §. 4. Διὰ νὰ τὴν βεβαίωσῃ, πρέπει νὰ τὴν συγχειρίσῃ οὐτως, ὥστε οἱ πολῖται νὰ ευρίσκωσιν εἰς αὐτὴν τὰς ὁφέλειας τῆς ὅλης γηραχίας, καὶ δ δῆμος τὰς τῆς δημοκρατίας. αὐτ. §. 1α'. Πότε είναι εἰς καθόδουν, αὐτ. Η ἐλιγαρχία είναι ατελῆς αριστοκρατία, ἵνα δὲ την ἔξουσία ἐνεχειρίσθητε εἰς ὀλίγους πλουσίους. Εἰς αὐτὴν προστέμνονται ἀπὸ ὅλη τὰ πλοῖα, καὶ η ἐπειδημα νὰ τὰ ἀποκτῶσιν είναι η βάσις τῆς διοικήσεως. αὐτ. §. 1γ'. Προφλέγεις διὰ νὰ συγκρητητῇ, καὶ νὰ διεπιφράγμαται τὴν καλλιεστέραν ἐλιγαρχίαν. αὐτ. Οσα αἵτια τὴν ἀνατρέπουσιν αὐτ. Η κυράως δημοκρατία πέπονται είναι η καλλιεστέρα διοικητής. Εἰς αὐτὴν οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ πτωχοὶ τοῦ θεοῦ εὑρίσκουν τὰς ὁφέλειας τῆς διοικήσεως, τὴν ὄποιαν προκρίνουσι χωρίς εὐ φράνται τὰς αἰτοπίας ἐκείνης, τὴν ὄποιαν, αποδοκιμάζουσι. αὐτ. §. 1δ'. Δημοκρατία είναι διαφέροντα τῆς ὀλίγοτης δημοκρατίας, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. είναι υποκείμενη εἰς τὰς ἔνας μεταρροής, καθὼς καὶ η ἀριστοράτια. Εἴναι σωρόν τυρανταχοῦ, ὃπου ὅραστις θεοῖς τὸ δημοκρατίαν νὰ διδώμαται αἱ ἀρχαὶ μέχρι τούτων, καὶ δοσις ἀπαστοῦσι τοῖλαχιζον εἰργά φύτα διὰ τοῦ κλήρου. Α'. Μέρ. β. την. α'. §. 1α'. Ατοπίαι καὶ καθόδους. Β'. λεφ. ιδ. §. 3. καὶ 1φ. Διοικητής, καθὼς ἐπιστήθη παρὰ τοῦ Σολ. Τρίποι οἰοιώδην ὑποκείμενη, συνέλευσις τοῦ Ἰεροῦ, ἐκλογὴ τῶν ἀρχῶν, καὶ κατήσμα τῆς δικαιοσύνης. Α'. Μέρ. β'. την. α'. §. 3. καὶ 1φ. νόροι πολιτειοί, καὶ ἐγκληματικοί. αὐτ. "Ἐπρεπε νὰ ἔχωσι τὸ κύρος των Ἑνα αἰώνων. αὐτ. §. 1δ'. Σκεψίεις περὶ τῆς κομῳδείας τοῦ Σόλωνος. αὐτ. §. 1β'.

Προκρίνων τὴν δημόσιην ὁμίλους, τὴν ἔμπειρην οὐτως, ὡς εὐρισκει
εἰς αὐτὴν πολλὰς ὀφελειας, τῆς ὀλιγαρχίας, ὄφεισορατέας, καὶ δη-
μοκρατέας. αὐτ. "Ολη ἡ ἵξουσια τίτου εἰς τὸς χειρος τοῦ δῆμου.
ἄλλος ἂλλα τὰ φυρίσματά του ἐπρίπει νὰ προσγάγεται τὴν βουλῆς
φυρίσματα. Β'. κεφ. ιδ'. §. 5'. καὶ ἐφ. Μεταλλαγής εἰς τὴν μοροθε-
σίαν παρὰ τοῦ Ηλείσθένους. Α'. Μερ. β'. τιμ. α'. §. λε'. Ποτα τίτου
ἡ διοίκησις τῶν Ἀλιπούων ἐπὶ τοῦ Δημοσθένους. Β'. κεφ. ιδ'. Βουλή.
§. α'. Συνελεύσεις τοῦ δῆμου. αὐτ. Δημόσιοι ρήτορες. αὐτ. Ἀρχη-
γοι, ὡς ἀρχοντες, σρατηγοι. κτλ. αὐτ. κριτήρια τῆς δημαρκούσης.
αὐτ. "Ἀρεος πάγος αὐτ. Διοίκησις τῆς Λακεδαιμονος. ὁ Λυκούργος;
εὗτα τὴν συνίζεται, ὡς φαίνεται εἰς αὐτὴν ἡ ὀξείδερος ἔνωσις τῆς
βασιλειας, ὄφεισορατέας, καὶ δημοκρατέας." Η ἵξουσια, τὰς ἀποιαν
μετὰ ταῦτα ἑλαροι εἰς ἕφοροι, τὴν κατίσπειριν καὶ κληρη τρές τὴν ἐ-
λιγαρχίαν. Δ'. κεφ. με'. §. β'. οἱ δύο βυτλισταρποῦνται μηγέλα προ-
νομία, ὡς ἀρχηγοι τῆς Θρησκείας, διοίκησεως, καὶ τῶν σρατευματων. αὐτ.
"Ανερχόμενοι εἰς τὸν Θρένον, δύνανται νὰ ἀκυρώσουν τὰ χρείν εἴτε τῶν προ-
κατοχῶν τους, εἴτε τὰ δημόσια. αὐτ. Η βουλή, ἐν ἡ προεδρίουσσιν σεβα-
σμοῖς. συγκροτεῖται ἀπὸ 28 βουλευτῶν, καὶ εἶναι τὸ ὑπέρτατον τοῦ
ἔνοιου συμβούλιον. Εἰς αὐτὸν ἴσχεταισι αἱ ὑψηλαι, καὶ χριστίδεις
ὑποδέσσεις τῆς πολιτείας. αὐτ. Πώς γίνεται ἡ ἐκλογή τῶν βουλευ-
τῶν, καὶ ποια ἔναι τὰ ἐπαγγέλματά των. αὐτ. Οἱ ἕφοροι τῶν ὀρεζ-
μῶν 5 φρουτιζουσι διὰ ἑτα τὰ μέρη τῆς δοικήσεως, ἐπαγγυπτεῖσι
εἰς τὴν ἀνατρεψιν τῆς νεότητος, καὶ διὰ τὸ πολιτευμα ἑλου τῶν
πολιτῶν. αὐτ. ὁ δῆμος, ὃς τοὺς ἐκλέγει, τοὺς θεωρεῖ, ὡς ὑπερ-
σπιτας του, καὶ αἰξάνει τὰ προκόμια των. αὐτ. "Εμάχοντο πολὺν χρό-
νον κατὰ τῆς ἵξουσιας τῶν βασιλέων, καὶ βουλευτῶν, ἔως εὖ ἔγινε
ὑπερασπιζαστων. αὐτ. ὅρα τὰ σημ. εἰς τὸ τί. τοῦ τόμ. Συνελεύ-
σις τοῦ ἔνοιου, εἴκασι οὖν εἰδῶν. ἡ μὲν συγκροτεῖται μόνον ἀπὸ
Σπαρτιατας, καὶ διορίζει τὴν διεδοχὴν τοῦ Θρόνου, ἐκλέγει, ἡ ἀπο-
δοκμαζεις τοὺς ὀρχηγούς, Δημοσιεῖται τὰ δημοσια ἐγκληματα, καὶ
βουλεύεται περὶ τῶν μεγαλων ἐποδέσσεων τῆς Θρησκείας, καὶ μορο-
θείσις. αὐτ. ἡ δὲ δίχεται τοὺς πρόσφετος τῶν λακωνικῶν πολεων, ε-
νιστε τῶν συμμοριων οἵμων, ἡ τῶν ἐνων. ὅσα ἐπικαλοῦνται την
βοκτεισιν των. Εἰς αὐτὴν ἀνακοίνεται τὰ συμφέροντα τῆς Πελοπον-
νησιακῆς συμμαχίας. αὐτ. "Ιδίαι γενικαι περὶ τῆς ἐμποδέσσεως τοῦ Λυ-
κούργου. αὐτ. κεφ. μγ. §. α'. καὶ ἐφ. ὑπεροδόσισις τῶν οἵμων, καὶ
πτωσίς των. αὐτ. κεφ. μγ. §. α'. καὶ ἐφ. Διοίκησις τῆς Ηράκλειας οξεί-
πανος. Ε'. κεφ. ξρ'. §. ιδ'. "Ἐκσηματίσειν εἰς τὸν Λυκούργος πρωτέ-
τυπον, ἔστις οἰκειοποιητικο πολλους νόμους τυς. Δ'. κεφ. γα'. §. α'.

καὶ ἐφ. Διὸς τί οἱ Κορητεῖς παρεξετράπποντο ἀπὸ τῶν υφοδεσίων τους σύγχυμοστερούς, παρὰ οἱ Σπαρτιέται. σ'. κερ. ογ. δ'. α'. Διοκλητίς τῶν Παρθενίων· ή συρριψίτης μὲ τὴν τῶν Κορωνών, καὶ Λαζαρίδημον. ε'. κερ. ξβ'. δ'. ϕ'. Ἐπερσυχή, καὶ ἐλλείψεις αὐτῆς. αἰτ.

Διοκλήτης. Παλαιός γονοδεῖτης τῶν Συρακουσῶν. ε. κερ. ξγ. δ. η'.

Διομήδης. ίδιος τοῦ Τυδέως ἔνας ἀπὸ τοὺς πρώτους τοῦ β'. πολιμένιον τῶν Θερβῶν. λ'. Μερ. α'. δ. κβ'. καὶ τῆς Τροίας. αἰτ. δ. λβ'.

Διομός. Συρακουσίος· ἔνας ἀπὸ τοῖς, ὃς οἱ ἑταῖροι τὸ ποιμενικόν ποίηται. Ζ. κερ. π'. δ. ια'.

Διονύσιος. Ἐρραΐς τὸν Βακχον. Β'. κερ. κβ'. δ. ζ'.

Διονύσιος. Κολορώνιος, Κυρράφος διάσπορος, Είκοσις αὐτοῦ συγκρινόμενης μὲ τὰς τοῦ Πετίσιων, καὶ Πολυγυμέτον. ι'. κερ. κβ'. δ. ϕ'.

Διονύσιος. ὁ πρεσβύτερος, βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν, συνομίκει μὲ τὸν Πλάτωνα, καὶ, πληγωθεῖς ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις του, θάλεις ωὲ τὸν ἀπόλεσμαν. Β'. κερ. δ'. δ. Γ'. κερ. λγ'. δ. γ'. Στέλλει εἰς τοὺς οἰνοπικακοὺς σύγκενας πατέρημον Θεωρίαν, διὰ νὰ ἀναγράψωσι τοὺς γέχους του. αἰτ. κερ. λη'. δ. κβ'. Πολύματά του· ζητεῖ μὲ χαρέρπεπτα τὰς φύρους, καὶ διὸ δύσκεται εὐτὰς δεκτῆ ἀπὸ τοῦ Φιλόξενου. ε'. κερ. ξδ'. δ. κε'. Γραίκτις παρειάκης τοι; Θεοὺς νὰ μήν υπερβούῃ ἀπὸ τὸν τύραννον. ε'. κερ. ξα'. δ. κρ'. Ἀκόρετος του φιλαργυροία. αἰτ. ξβ'. δ. ζ'. Ζάχατος του. Γ'. κερ. λγ'. δ. δ'.

Διονύσιος. ὁ νεώτερος, βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν, βιαζεῖ τὸν Πλάτωνα ωὲ ἔλευθρον εἰς τὴν αἰλῆπτον. Γ'. κερ. λγ'. δ. ε'. Μὲ ποιὸν τρόπον τοῦ ἐδέκετο. αἰτ. Τὸ πολιτευμάτου πρὸς τὸν Διόνυσον, αἰτ. πρὸς τὸν Ἀριστεππον, αἰτ. καὶ ἐφ. Προτερήματα καὶ ἐλαττώματα αὐτοῦ αἰτ. Συγκιτανεῖς εἰς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πλάτ. αἰτ. τὸν βιαζεῖ ωὲ ἐπανελέθη, καὶ τὸν ἐξαποσέλλει πάλιον. αἰτ. Ἐξωσθεῖς ἀπὸ τὴν βασιλείαν του σωζέται εἰς τὴν Ἰταλίαν. ε'. κερ. ξε'. δ. ζ'. άναλυμένης τὸν Θρεσον. αἰτ. κερ. ξα'. δ. γ'. Διώκεται ἐξ αὐτοῦ πάλιον ἀπὸ τοῦ Γεωπολεούτα. κερ. ξγ'. δ. α'. καὶ ἐφ. πᾶς ἔχει εἰς Κορητῶν. αἰτ. Συνομίκει μὲ τὸν Φιλιππον τὸν Μακεδόνα. αἰτ. τέλος του αἰτ.

Διονύσιος ο δωρικός. Β'. κερ. ξε'. δ. η'.

Δίσκος. εἰς τοὺς ὀλυμπιακοὺς σύγκενας. Γ'. κερ. λη'. δ. λγ'.

Δίων. Συγχύστεις αἴσοι μὲ τὸν νεώτερον Διονύσιον. Γ'. κερ. λγ'. δ. α'. καὶ ἐφ. Συνομίκει αὐτοῦ μετὰ τοῦ Πλάτωνος. αἰτ. ὀμιλεῖ μὲ παρρηπτά εἰς τὸν πρεσβύτερον Διονύσιον. αἰτ. ὅτοις κακάς συμβουλεῖς εἰς τὸν νεώτερον. αἰτ. Διαρρέλλεται παρ' αὐτῷ. αἰτ. ἐξορίζεται. αἰτ. Χαρακτήρ, καὶ προτερήματα αὐτοῦ. αἰτ. Ἀγωνιστές διὰ τὰς πορειῶν παρὰ τοῦ Διονύσιου ὄρφων· μελετᾶν εὐτὴρέψη εἰς Σακελέαν. αἰτ. Ἀναπνέουσι μετὰ τὸν ἔργουνό του οἱ Συρακαιίσται. αἰτ. Ἐργα-

τας από τὰς αἴθινες εἰς Ζάκυνθον, καὶ ἔργονται ἔχει 3000 αἴθρων πους ἵτσιους· κατορθώμαται αὐτοῖς εἰς τὴν Σικελίαν. Ε'. κερ. ξ. δ. α' καὶ εφ. Βούλειται γὰρ αὐτορύθμιστη τὴν διοικήσην, αὐτ. "Επιτιμώσεις τοις αἴτ. ὁ Καλλίπος φίλος τοις κάλειται κατ' αἵτοις συναρμοσταίνειν, αὐτ. δρός εἰς τὴν σημ. τὸν αὔριψην χρόνον τῆς ἐκδραστείας του.

Δόρκης. Στρατηγὸς Σπαρτιάτης· οἱ σύμμαχοι δινύ υποτάσσονται εἰς αὐτούς. Α'. Μέρ. β'. τριην. β. δ. ξδ'.

Δρόκχαν. Διδεῖ νόμους εἰς τοὺς Λαζαρίδες. Α'. Μέρ. α. δ. β'. Πηγαδ. νε: εἰς τὴν γῆσσον τῆς Αἴγυπτος, καὶ ἔκει ἀποδημοῦσει αὐτ. τὸ δομάτοις προσφέρεται μὲν εἰρήνης εἰς τὰ χριτήρια τῶν αἴθρων, αὐτ.

Διμήν. πελις 'Αχαΐας (ἔρεπτος. Πόλεις κατὰ τὸν Μελ.) Γ'. κερ. λζ'. διζ'. δισποντίον. Πόλεις τῆς Ἡλείας. Γ'. κερ. λη'. δ. ε'. Διωδώνη τοῖς πόλεις τῆς Ἡπείρου· Σεστις αἰτητής, ναὸς τοῦ Διός, δάσος, ιερόν, δρός προφροντική. Γ'. κερ. λζ'. δ. ε'. (Καταρίτσα) δρός τὴν σημ. περι τῆς πηγῆς τῆς Διώδη.

Διωδώνη. (Μαντείον της) πᾶς ἰσουσκῆπτον, αὐτ. Τρεῖς οἱρεῖαι διαχρημάτων τὰς ἀποράσεις του, αὐτ. Πώς οι Θεοὶ ανακαλυπτοῦσσι τὰ μητροπάτων, αὐτ. "Ερωτῶσιν εἴτε τὸ μαντεῖον καὶ εἴτε τὴν τύχην, αὐτ. "Απόκροτος τοῦ Μαντείου, διαριψτήχθείσα ὥστε τοὺς Λαζαρίδες, αὐτ. Τὸ καινούριον εἰς τὸν μεγάντιον Συναίματα. αὐτ. οἱ πόλεις "Ελληνες δὲν έχουν ὅλο μαντείον. Α'. Μέρ. α'. δ. δ'.

Διωρίς. ἐπαρχία τῆς Καρτας κατὰ τὸν μεράριον Ἀστίας (ἢ χερσόνησος καμένη μεταξὺ τοῦ κολποῦ Στάγυσ, καὶ τοῦ Σεμίτα.)

Διωρίσκος. (παῖδες) εἰς τὴν Θετταλίαν· ἐπουν ὁ Ηέρεης ἔκχεις τὴν απελεύθερον τοῦ αναρριζούντος δρυτοῦ (Ρουμύγια) Α'. Μέρ. β'. τριην. β. δ. κα'.

Διωρίων. μουσικές διάσποντος. Γ'. κερ. κτ'. δ. δ'.

Διώρος, καὶ Λιόλος, ὑπὸ τῶν Δευκαλέωνος, βασιλεῖς τῆς Θετταλίας, καὶ ίῶν, εγγονοῖς τους. δ'. κερ. οβ'. δ. γ'.

E.

Εβρος. ποταμὸς· τῆς Θράκης; (Μαρίτσα) Α'. Μέρ. β'. τριην. β. δ. κα'.

Εγεστα. Πόλεις Ἐλληνοί εἰς Σικελίᾳ ζοτεὶ τὸν βοϊθίου τῶν Λαζαρίδες.

Α'. Μέρ. β'. τριην. γ. δ. κε'. (Καταλαταρήμη, τόπος καὶ ἔρεπτος.)

Εγλασσός. χειμαρρός, ἢ ρύαξ· παρὰ τῆς Αἴθινης. Β'. κερ. οβ'. δ. τοῦ Ναοῦ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις του. αὐτ. κερ. π'. δ. α'.

Ειλωτες. Ήτις τὸν Σπόρτην ἐπίχουσι· τὸ μίσον τῶν αὐθραπόδων, καὶ ἡλεῖθρον. Δ'. κερ. οβ'. δ. α'. Παραγωγὴ τοῦ διέμετος των. αὐτ. Αιγαίωνοντος τοὺς ἄγροις τῶν Κυροφύντους, ἐπιτηδεύονται εἰς τὰς μηχανὰς τεχνάς, δοιλεύουσσι εἰς τὰ δρατεύματα ξηρᾶς, καὶ θαλάσσης αὐτ. "Ἐλωταὶ μεγάλους τινάς ἀνόρρες εἰς τὴν πολιτείαν, αὐτ. Δε-

κημαίουσι πολλής σκληρότητας, ἀλλ' ἀποληφθάνουσι την ὥφελειας πράγματικές. αὐτ. Γνωνται ἀξιοὶ ἐλευθερίας, καὶ φιλάνουσι εἰς τὸν βραχὺν τὰν πολιτῶν. αὐτ. Τελεται τὴν ἐλευθερίας των, αὐτ. Πολλάκις ἵπανεῖσθαι. αὐτ. ἔρχεται αὐτῶν τὴν σημ.

Εἴρα. ορ. τῆς Ἀρκαδίας, ὃπου ἡσαν πόλιστροκημίνοις οἱ Μετσόνιοι. Δ'. κεφ. μ'. §. ιδ'. Βιβλίονται απὸ τὴν παροδίαν βοσκοῦ. αὐτ.

Εἴρον. Σπαχτεάτης νέος εκοσμετῆς διορίζεται ἀρχηγός εἰς τοὺς λοιποὺς νίους. ἐπαγγέλματα αἵτοι. Δ'. κεφ. μ'. §. δ.

Εκατόν. (τάρος αυτῆς) εἰς τὴν Θρακικὴν χερσόνησον (παλαιὸν κάστρον τῆς Εύρωπης) Β'. κεφ. β'. §. 5'.

Εκατοίς. Μιλήσιος, ἰσορρόπος, ἵνας ἀπὸ τοὺς συνιετόξυτας εἰς τὰς γραφράτων τὴν χρῆσιν τοῦ πικροῦ λόγου. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. δ'. μγ'.

Εκβάτανα. Μία τῶν μητροπόλεων τῆς Περσίας. Β'. κεφ. ξσ'. δ'. μ'. Ε"χλειψίς. σελήνης, καὶ πλέον. Τὴν ἐποχήν τοῦ αἰρουμένου "Ελληνίς.

Γ'. κεφ. λα'. §. ιδ'.

Εχλόγιον. μικρὸν ποιημα. ἢ διληταν τὰ περιγράφη τὰς οἰδίτητας τῆς ποιητικῆς ζωῆς. Ζ'. κεφ. π'. §. i. καὶ ια'.

Εὐτώρ. οὔσος τοῦ Προσώπου, βασιλεως τῆς Τροίας. Α'. Μέρ. α'. §. λζ'.

Ελαΐσση. δρός τῆς Ἀρκαδίας. ἐνώπια φαίνεται τὸ αὐτρον τῆς μελισσῆς Δίκυπτρος. Δ'. κεφ. μβ'. §. i.

Ελάτεια. πόλις τῆς Φωκίδος πρωτεύουσα (Ελεύτη, πολλήνιον καὶ ἴρεπια) Β'. κεφ. κβ'. §. ιε'. Ἐκυρωμένη ἀπὸ τοῦ Φελιππού. Ζ'. κεφ. πβ'. §. Ζ'.

Ελάτεια. πόλις Θετταλίας ἐπὶ τοῦ Πηνείου, Γ'. κεφ. λε'. §. κβ'.

Ελεγκείος. εἴδος ποιημάτος, διωρισμένου κατ' ἀρχὰς εἰς περιγραφὴ τῶν δινούχετος ἐννοιῶν, ἢ ὑποκειμένου τενός, ἀλλοτε τὸν Ναυαρευ συγγενεῖος, ἢ φίλου. Ζ'. κεφ. π'. §. η'. Ποιος ἔμεινε τὸ οὔσος τῶν σιχῶν, ἢ τοῦ θρόνου, ὃπου αὐτῆς εἰς τοὺς ἐλεγκεῖον. αὐτ. Πέσσος εὐδοκημοσυνῆς εἰς αὐτὸν. αὐτ.

Ελένη. βασιλίσση τῆς Σπάρτης, ἀρπάζεται παρὰ τοῦ Θοσέως. Α'. Μέρ. α'. §. γ'. Ἐλευθερούσαις απὸ τοὺς ἀδελφούς την. αὐτ. ὑπαρχείσται μὲ τὸν Μενέλαον, καὶ τὸν ἄρρενα, ἀλοκουθούτη τὸν Τρωαδέτην Πάριον. αὐτ. Τὸ παριδέρρατον αὐτῷ; καθιερωμένου εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπολλωνος. Β'. κεφ. κβ'. §. Ζ'. ὁ τάρος της πλησιον τοῦ θρόνου τοῦ Μενέλαον. Δ'. κεφ.

Ελευσίς. Πόλις τῆς Ἀττικῆς. (Λισσια, πολέμιον, καὶ ἴρεπια) διάσημος διὰ τὸν ναὸν, καὶ τὰ μυστήρια. Ε'. κεφ. ξη'. §. α'. καὶ ιφ'. Πέσσος σπίχει απὸ τὰς Αθήνας. αὐτ. Θέσσις τοῦ ναοῦ. αὐτ. Τίσπαρης πρώτης λειτουργος. αὐτ. Ιέρων, αὐτ. ὁ Σείτερος τῶν ἀρχαίτων προσδρομες εἰς τὰς ἱορτὰς. αὐτ. Ποιος ἦτοι εἰς αὐτὴν ὁ τόπος τῆς σην.

νῆς, τόσου διά τὰς τελετὰς, ὅτου καὶ διὰ τὰ Σεάματα. αὐτ. δος
ἀριθμεῖς ὑπέτηχετο ἡ μύνης τῶν μυστηρίων. αὐτ. ὁ Σωκράτης, καὶ
Διογένης διὰ ἐμφανωγὴν πέπονται. αὐτ. οἱ Αἴγυπτοι: τὴν δίχοντα, ἐνω-
ριῇ εἰς τὰ πανία των. Γ'. κεφ. ξγ'. §. δ'. Ποιεῖ πόσην αἱ τελεταὶ αἱ
τῆς τῆς μυστηρίων. Ε'. κεφ. ξη'. §. σ'. Άλλα: τελεταὶ εἰς αὐτὰ τὰ
μυστήρια. Ε'. κεφ. κζ'. §. Σ'. "Οσοι συγχρίζουσι τὰν εὐταξίαν, παντεῖσθαι
τὰ θαυματηρότατα, οὐ μὲν ποιεῖς χρηματεύεις μεγίστας. Ε'. κεφ. ξη'. §.
γ'. δρα τὴν εγ. σημ. περ. διατάξεως τοσοῦ. "Η διεξαγόρευσιν εἰς αὐτὰ
ιερᾶ διδασκαλίαν. αὐτ. δρα τὴν ιδ. σημ.

Ε' λλάδες. λίστρος ἰσορικός, κρίσις τῶν συγγραμμάτων του. Ε'.
κεφ. ξε'. §. γ'.

Ε' λαίας καθεύδταται εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ Λεομαζόμεναι Κολυμβάδες εἰ-
σαι μᾶλλους ἐν ὑπολήψει. Β'. κεφ. κε'. §. Σ'.

Ε' λαία ὁ Ηερώφ τὴν μετέφερεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν Ἀττικήν.
Α'. Μίρ. α'. φ'. β'. "Η Ἀττικὴ εἰκαὶ γεμάτη ἀπὸ αὐτῶν. Ε'. κεφ. κζ'.
§. Σ'. Διὸ δύνανται εἰς ἔκοπέωντας, οὐ δῶν κατ' ἄτος. αὐτ. ἐλαιῶνες
εἰς διαρρόσσους ἐπαρχίας ὑπήκοουσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Αἴγυπτας. αὐτ. Μία
εἶναι κατ' ἵδρυντας καθεύδωμαντεῖς τὴν Αἴγυπτον. Α'. Μίρ. β'. τυπ. α'. ί. ε'.

Ε' λλάδες. Μεγάλη ξηρά τῆς εὐρώπης, κατοικημένη ἀπὸ Ἐλληνας· οὐ
επιφάνειάτης. Α'. Μίρ. β'. τυπ. β'. §. δ'. Ιεωγορφεῖς Σίσις της. Β'.
κεφ. β'. §. γ'. Ἐπαρχίαις αὐτῆς. αὐτ. Πόλεις πρωτεύουσαι, κατὰ τὴν
ἐποχὴν τῆς Ηεράπυγης. αὐτ. Νῆσοι αὐτῆς, ἀποκατα. αὐτ. δρα τὸν
πινακα τοῦ Ζ. τέμ. Ἰσορία αὐτῆς ἀπὸ τοὺς ὄρχαιοὺς χρεούς μέχρι
τῆς ἀλισσεμένης τῶν αἴθρων τῷ 404 ἔτει π.χ. δρα τὴν έσσαγ. "Απ'
αἰτην τὴν τελευταῖαν ἐποχὴν ἔως εἰς τὴν μάχην τῶν λευκτών· εἰς
272. δρα Α'. κεφ. Συγχρίσεις, καὶ πλειμοις αὐτῆς μὲ τὸν Φιλεππον-
έως εἰς τὴν ίν Χαιρωνείην μαχην. 338. δρα τὸ ξα'. καὶ πρ'. κεφ. Πίναξ
τῶν πρωτών ἐποχὴν αὐτῆς τῆς Ἰσορίας, ἔως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Ἀλεξανδροῦ. Πίναξ. α'. Πολλάκις ἐνοοῦσις μὲ τὸ διορθικό τοῦτο σχῆ-
μαν τὴν ξηράν της, ἀλλ' ἔτει καὶ τὰς μησούς, καὶ ἐνότε τοὺς κα-
τοικηθῆτας; ἀπὸ τὰς ἀποκλιτικές της τόπους. Μεγάλη Ἑλλάς, ἔνοια,
ἔποι διεσπουτεῖ εἰς τὸ μεσημβρινόν μέρος τῆς Ἰταλίας, κατοικηθεῖσα
ἀπὸ τὰς Ἐλληνικὰς ἀποκλιτικές. Β'. κεφ. β'. §. γ'.

Ε' λλάπεποντος, πορθμὸς τῆς Σαλασσῆς, ὅστις ἐμίνει τὸν Πρεσπον-
τικὸν μὲ τὸ Αγραίου πέλαγος τὸ μῆκος, αἱ πέλαις του. Β'. κεφ. β'.
§. σ'. καὶ ἐφ'. Κυραζῆται ὁ Ειρέης ὀπισέρασε τὸ στρατευμάτου. αὐτ.

Ε' λίκην πόλεις τῆς Αχαΐας, διαφέρειται ἀπὸ σεισμούς, καὶ καλυφθεῖσα
ἀπὸ τὴν Σαλασσῆς Γ'. κεφ. λζ'. §. λα'.

Ε' λίκην καὶ μη τῆς Αχαΐας εἰπει τῆς Σαλασσῆς πλησίου τῆς παλαιᾶς
πόλεως (Ιρικῆ, Χωρίον) αὐτ.

Ἐλέκτων· ὅρος τῆς Βοιωτίας (Ζάγυρα) ὃπου αἱ μοῦσαι κατ' ἔξοχην
ἐτελέσθη. Γ'. κεφ. λδ'. §. π.

Ἐλεῖσσων, ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας. Δ'. κεφ. υβ'. §. ε'.

Ἐμβόλιμα εἰς τὰ δράματα τοῦ Θεάτρου· οἱ ἀριθμοὶ τῶν δὲν μέναν
διωρισμένοις. ζ'. κεφ. ο'. §. δ'.

Ἐμπειλεῖα, σύμη, ὃπου ἐδίδει εἰς τὴν τραχυκήν ἔργυστον, κεφ. ε'. §. ε'.

Ἐπεδοκλῆς. Ἀκραγαντίος, φιλόσοφος τοῦ Ἰταλικοῦ σχολείου·
κοστερήματα αὐτοῦ. Β'. κεφ. κα'. §. π'. Σύγημα αὐτοῦ. Ε'. κεφ. ξδ'.

φ. υβ'. Ἐλάπτουν τὴν πατριδικῶν μὲν ἄρματα, καὶ τὴν φιλοσοφίαν,
μὲν τὰ συγγείματά του, αὐτ. Πώς τέ τὰ δέγματά του ἡκολουθοῦντα
τὸν Ποντιγέρον, αὐτ. Διέκρινεν εἰς τὸν κέσμον δύο ἀρχαῖς, αἱ ἀποιαὶ
διατηρούσῃς παταχοῦ τὴν κάνην, καὶ τὴν ζωτίν, αὐτ. Τέσσαρα πρώτα
αἰτιαὶ πιο ῥέονται εἰς τὰς ἐνεργείας ματ. αὐτ. "Ἐχομεν δύο ψυχάς.
Πόθεν ἰδαίσθη τὰ σύγημα τῆς μετεμψυχώσεως, αὐτ., τύχη διάρ-
ρος εἰς τὰς καθαράς καὶ σκαρφώλας ψυχάς. Πώς περιγράφει τὰς
ποιησάς, αὐτ."

Ἐπαμεινάνδας, ὑπερρησπιζεται γενναίως; τὰ δίκαια τῶν Θηράων εἰς
τὸ σωέδοις τῶν Λακεδαιμονίων. Β'. κεφ. §. ιδ'. Θραυσμεῖς κατὰ
τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰ Λείπτον, αὐτ. Μετὰ τὴν γένουν αὐτὴν προ-
σπαλῇς καὶ κτισθῆ ἢ Μεσσηνή, Δ'. κεφ. μ'. §. κα'. Φέρετ μὲ τὸν
Πελοπόνναν τὴν φρίκην εἰς τὸν Πελοπόννησον, Β'. κεφ. α'. §. επ'. Πώς
ὑπερρησπιζεται, δι' ὅτι ἐβασίσατε τὴν διοικησιν ἐπέκεινα τῆς προθε-
μίας, αὐτ. §. ω'. Ἀποδινήσαις μεττῆς εἰς Μαυτίνειαν, αὐτ. κεφ. γγ'.
§. β'. Ανίτοισθε τὴν δύναμιν τῆς Σπάρτης. Δ'. κεφ. γ'. §. ζ'. Ταρροί,
καὶ τοσκαίοι, πγράπτονται πρὸς χάσματον μὲ τῶν πεδιάδα τῆς Μαυτί-
νειας, αὐτ. κεφ. υβ'. §. χ'. Ἀρεταί, ἐπαιγόντευ. Β'. κεφ. α'. §. ζ'.
καὶ ἐφ. δρα τὴν σημ. περὶ τῶν ήθων τοῦ.

Ἐπιγονοί, Κυριεύουσι τὰς Θήρας. Α'. Μέρ. α'. §. κ.γ'.

Ἐπιγονοί, μουσικές, ἐψύχει τὸ ὄργυρον ἐνομαζέντες Ἐπιγρέμον. Γ'.
κεφ. κε'. φ. ε. Πρώτος, οὓς εἴρουν διετὰ τῶν δακτύλων τὰς χορούς.
αὐτ. Ἀρχηγὸς τῆς φατορίας τῆς τέχνης του. αὐτ. συνομ. β'. §. Ζ'.
Ἐπιδαμνοίς. Πόλις Ἑλληνίς τῆς Ἰλλυρίας (Δουράτος) Ε'. κεφ.

Ἐπιδαυρία, ἐπαρχ. δρα τὸν Ἀτλ.

Ἐπιδαυρος. πόλις τῆς Ἀργολίδος (Ἐπιταυρο. Ἐρείπια). Θίσις, πι-
ρεκτή αιτία, υπές του Ἀσκληπιοῦ. Δ'. κεφ. υγ'. §. ιε'. Ἐπιγραφὴ
ἀξιοθεάτων ἐπὶ τῆς Θύρας τοῦ ναοῦ. αὐτ. Ζ'. κεφ. ο.γ'. §. ε'. Ὁ
Πολιάλπος, ἐκτίπει κτίσματα περιφερεῖς εἰς τὸ ἱερόν δάτος, καὶ ἐ Παρ-
σίων τὸ ἐκτίπυτο μὲ τὰς ζωγραφίας του. αὐτ. §. μ'. Τὸ Θεάτρον
του, κτισθέντε απὸ τὸν εῖδον ἀρχιτέκτονα, αὐτ.

Ἐπειδηρος. Ἐστόκουσιν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. αὐτ. εἶναι εὐ-
χολόπιδοι. αὐτ. §. κρ'.

Ἐπικάση. γυνὴ τοῦ Λαίου, βασιλίως τοῦ Θηβῶν. Α'. Μέρ. α'. §. κε'. καὶ
ἀκολ. ὑπανδρεύεται μὲν τὸν ἀνύτην Οἰδηπούν. αὐτ. Θάνατος της. αὐτ.

Ἐπικουρος, ὑδὲ τοῦ Νικοκλίους, καὶ τῆς Χαιρεράτης. σ'. κερ.
οδ'. §. κθ'.

Ἐπιμεγεδῶν, χρῆς. ἔρχεται εἰς Ἀθήνας. Α'. Μέρ. β'. τρῆ. α'. §.
δ'. Παρασκειαὶ περὶ τοῦ ὑποστού του. αὐτ. Καταπράνει τὰ, δοσα-
μάτα ἵταραττον τοὺς Ἀθηναῖς, καὶ διαστῆνει εἰς αἴτοις τὴν ἴ-
νωσιν, καὶ ισότητα. αὐτ. Μεταράλλει τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς. αὐτ.
ὅρι τὴν εὐη.

Ἐπιτόδης ἕφορος εἰς Σπάρτην, ἐκδίδει θέσπισμα, ὃπου ἀνέτοπε
τὰς σύγαδεῖσαν παρὰ τῶν νόμων τοῦ Λυκούρου εἰς τὰ τυχαῖα ἀ.
γαδά ισότητα. Ε'. κερ. μδ'. §. γ'.

Ἐπίκαιρος, φιλέσσορος πυθαγόρεος. διὰ τὸ ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν τιμὴν
τοῦ ἱερώνος, καὶ μισεῖται ἀπὸ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους. Γ'. κερ.

Ἐποποίεια, ἡ ποίημα ἐπίκει, ἐν ᾧ μεμονύται πολλῷ μεγάλην. Ζ.
κερ. π'. §. ζ'. Πολλάκις ὁ τρόπος τοῦ ἐκδίτεται ἐκεῖτεν ἐπίπονος, καὶ
ἐκτιμος εἰς τὸν ποιητὴν, ἢ ἡ σύμβοσις τῶν σχημάτων. αὐτ. Πολλοὶ ποιη-
ταὶ ἐναλλαγὴν τὴν Τροάν, ἄλλοι εἰς τὰς ποιησεῖσταν δύο αρπαγὰ κή-
νειν ἀπὸ τὰ ὄντραγαθήματα τοῦ Ἡρακλίους, καὶ Θοσίως, τὸ οὐρα-
τον εἰς τὴν ἰπποποιίαν. αὐτ.

Ἐπώνυμος. αἴξα, τὴν ὄποιεν ἔφερεν ὁ πρῶτος ἀρχων. Β'. κερ. μ'. §. γ'.

Ἐρασοκλῆς, μουσικὸς διάσπορος. Γ'. κερ. κζ'. §. θ'.

Ἐρετρία, πόλις τῆς Εύβοιας. ἀνδραποδισθέατα παρὰ τῶν Περσῶν.

Α'. Μέρ. β'. τρῆ. β'. §. φ'. ἐπανός της. φιλονεκτεῖ διὰ τὸ πρωτεῖον μὲ
τὰς Χαλκίδα. Β'. κερ. δ'. §. γ'. (Παλαιόταχεν, πολεμικούς, καὶ ἐρεπίτα.)

Ἐρεχθεύς, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. ἀλάρμητος μὲν τὸν οὐρανὸν
φελίμους συσάσες. Ναὸς του Α'. Μέρ. α'. §. ι'. Συντροφεῖται μὲν τοὺς
ἥρωες. Β'. κερ. κα'. §. α'.

Ἐρεχθίες, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Α'. Μέρ. α'. §. ια'.

Ἐρμαῖ. ἀναθήματα πολυάριθμα εἰς Ἀθήνας. Β'. κερ. ιβ'. §. ι'.

Ἐρμεῖας. διεικπετὴ τῆς Μυσίας πρὸς τὸν ὄπειον απῆλθεν ὁ Ἀριστεῖος. Ε'. κερ. ξα'. §. κε'.

Ἐρμιόνη. πόλις καμψεν εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς Ἀργολίδος. (Κασρί)
Τε ἀξιοσημεώσαντος ἔχει. Δ'. κερ. γγ'. §. ιδ'.

Ἐρυρογίκης, φίλος τοῦ Σωκράτους. Τοὺς ὄρκιζει μᾶλλον τὴν ὑπερησπεσθῆ.
Ἀποτρόπεις ἔκεισθαι τοῦ ποφοῦ. Ε'. κερ. ξζ'. §. κε'.

Ἐρυμανη. ναυάγηληρος τῆς τριήστερης τοῦ Λυσανδροῦ εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ
Αίγας ποταμοῦ. ἀνδρεῖς αυτοῦ εἰς δεκάροις. Β'. κερ. κρ'. §. δ'.

Ἐρυθρί, πόλις καὶ χερσόνηπος τῆς ἐν μικρᾷ Ασίᾳ Ἰωνίᾳς. (Πῆτραι πολίχνους, καὶ ἕρετικα.) σ'. κερ. οβ'. §. 1.

Ἐρυθρά Σαλαστή. Σέσωσρις, Νεκύς, Διορίς, καὶ λ. ἔσσηματαν εἰς καταστήσασι ἀνθεκας κορωνίτις μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τοῦ Νελού. ὅλῃ δὲ επεργάσαται τῆς Σαλαστῆς εἰς: ὑφιλοτέροις ἀπὸ τοῦ ἰδαρος τῆς Αἴγυπτος. Ε', κερ. ξδ'. §. επ'.

Ἐρύμανθος. ἥρος τῆς Ἀρκαδίας. Δ'. κερ. ιβ'. §. γγ'. (Ξιοτία)

Ἐρύμανθος. ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας. αἰτ. γηπτούσα.)

Ἐρυτή Ζώνη. νομὸς τοῦ Νέαρχου. Ποτός ἔβαλε τὰ Ζερβλιάτοις ναοὺς τοῦ Ἀπ. λ. εἰς τὴν Δῆλον. §. κερ. ογ'. §. γ.

Ἐρως. Οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες τὸν ἐρωτικὸν, ὡς ἐν ἀτελεύτητον. Α'. Μίρ. α. §. γ. Διαφοροὶ σηματίαι εἰς αὐτὴν τὴν λίγῳ ἀποδισμένην. σ'. κερ. ογ'. §. επ'. Ποτέ οἱ Ἑλληνες διὰ κατιέρωταν εἰς αὐτὸν ναούς. Τό παρότοι Προχειτέλους ὁρίσοντο ἄγαλμά του. Ε'. κερ. ξα'. §. ιγ'.

Ἐτεορρυταδαί. Γενικές ἱεράτειαὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀριστομεγεῖς εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀθηνᾶς. Β'. κερ. σ'. §. 6.

Ἐτεοκλῆς, καὶ Πολυδείλης νεώτερος Οδηπόδος. Α'. Μίρ. α. κπ'. Ζευσάτερων αὐτ.

Ἐναρά. (ὅρος) εἰς τὴν Ἀργολίδα, πλησίον τῶν Μυκηνῶν. Δ'. κερ. ιγ'. §. ζ.

Ἐναγέρας. βασιλεὺς τῆς Κυπρου, λαυράνης τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πελίτου τῶν Ἀθηνῶν Β'. κερ. σ'. §. ζ.

Ἐρέσια. Ν. εἰς τὸ Λύγαρο πελαγος. (Ἐγρυπό) Τοποθετία, καρπορρήσια αὐτῆς Β'. κερ. δ'. §. α'. Ἐγειθερμά οὔδετα. ὑπάκειται εἰς εἰς σμοὺς αὐτ. Σύμμοχος μὲ τοὺς Ἀθηναίους αὐτ.

Ἐνθουλήθης φιλοσοφος, δραχμῆρος τοῦ σχολείου τῶν Μεγαρῶν· ὁ τρόπος αἰτοῦ τοῦ συλλογίζεται. Γ'. κερ. λε'. §. δ'. καὶ εφ.

Ἐνθουλος. Δέγος αὐτοῦ τοῦ κωμικοῦ ποιητοῦ. Ε'. κερ. ξα'. §. κζ'.

Ἐνγαίων. Σύμπος, ἴσορρος. Ε'. κερ. ξε'. §. α'.

Ἐνδαιρούσια. Διαμορφαζεται εἰς τὴν φύσιν. σ'. κερ. επ'. οἱ μὲν τὴν χρενιζοῦσσαν εἰς τὸν χαρακτῆρα, οἱ δὲ δύνανται εἰς τὴν ἀποκτήσασι μὲ πονους σαζεροῦς. αἰτ. §. γ. εἰς τὶ συνίγαται. §. αι'. Γ'. κερ. ιξ'. §. κπ'.

Ἐνδημος. Κυπρίος, φίλος τοῦ Ἀριζοτελούς. (ὅρα ἐνυπνίου προφτικέων) Γ'. κερ. λε'. §. επ'.

Ἐνδήμος. Παριος, παλαιὸς ἴσορρος Ἑλλην. Β'. κερ. ξα'. §. α'.

Ἐνδοξος. φιλοσοφος Πυθαγορικός, Γεωμέτρος εὖ ταῦτῷ ὀρθρούμος· λατρός, καὶ νομοθέτης. Εγενέσθη εἰς Κυδού, διποιούσι τὴν οἰκίαν, ἐν ᾧ ἐκκινεῖ τὰς παρατηρήσεις του. σ'. κερ. οβ'. §. κε'. "Εφερες, ἀπὸ τῆς Αἴγυπτου εἰς τὴν ἐλλαδα τὴν γυναικεῖαν τῆς κινητείας τῶν πλανητῶν. Γ'. κερ. λα'. Διορύζωντες τὸν κίκλον τοῦ Μ. τῶν. κατ.

Ἐνδικοράτης, καὶ λασιθίενς παραδίδουσι τὴν Ὁλυμπίαν εἰς τὸν Φί-

- λιππον. Κ'. κεφ. ξα'. δ. χρ'. Παραπονοῦται, ὅτι καταρρονοῦται δ. πότοις Μακεδόνας· αὐτ. Θαυτώνονται ὁ Θέλων· αὐτ.
- Εύκλειδης.** φίλοσοφος, θεμελιωτής τοῦ σχολείου τῶν Μεγάρων. Γ'. κεφ. χ. δ'. §. ζ. Μεταμορφώσις αὐτοῦ διὰ νόον ὀφελῆται από τὰ μαθήματα τοῦ Σωκράτους· αὐτ. κεφ. λ. δ'. §. γ. ίππομονή, ημεροτης αἵτοι. ἐκ οτος εἰς τὰς λεπτολογίας τῆς μεταφυσικῆς. αὐτ.
- Εὐκτήμων.** Αθηναῖος, ἀγροκόμος, σύγχρονος, καὶ συνεργός μὲν τὸν διατηνον Μέτωνα. Γ'. κεφ. λα'. δ. Σ'.
- Εὐμολπίδας.** Γενεῖ ἄρατική εἰς Ἀθήνας, αφωνιωμένη εἰς τὴν λετρείαν τῆς Δήμητρος, Β'. κεφ. γ'. δ'. Κρίουσις περὶ τῶν πρόξεων τῶν μυστηρίων· αὐτ. κεφ. κα'. δ. επ'.
- Εὐξείγος πόντος,** περιγραφή αἵτοι (Μαιονῆαλασσα) Β'. κεφ. α'. δ. σ'. Μῆκος, καὶ πλάτος του, αὐτ. οἱ εἰσερχόμενοι εἰς αἵτοι ποταμοὺς αὐτ. ἵνα βαθύς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος. αὐτ.
- Εὐπόλεμος.** Αργείος· ὀκοδόμης μαίνει τῆς "Ηρας καλλίσον" 40 σάβες ἀπὸ τὴν πόλιν. Δ. κεφ. ιγ'. δ. ζ. ὁ Πολύκλητος τούς ἱερόμηνούς τους ἀνδρισίας· αὐτ.
- Εὐπόλεις.** κωμῳδοποιος. σ'. ξ. δ'. §. κπ'.
- Εὐπομπος.** συζήνυι εἰς Σικελία σχολείου τῆς Κωνυμοφρίας. Γ'. κεφ. λ. δ'. δ. κξ'.
- Εὐρείπης.** ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλητέρους ὀρακατικούς ποιτάς Α'. Μίρ. β'. τυη'. γ. δ'. λ'. Μαυράνει τὴν εὐγλωττίαν ἀπὸ τὸν Πρόδικον, καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀπὸ τὸν Ἀναξαγόραν· σ'. κεφ. ξ. δ'. §. εδ'. Ἀυταρχίας τοῦ Σοφοκλεούς. αὐτ. περὶ τὰ τελητὰς τῆς Λαονίστου απῆλθεν εἰς τὸν Ἀρχέλαιον, βασιλείᾳ τῆς Μακεδονίας. αὐτ. Εὐρίσκει ἐκεῖ, Ζεῦξιν, Τεμόβησον, καὶ Ἀγαθωνα. αὐτ. Ἀπέκρινεις αἵτοι εἰς τοὺς ὀνοματομούς τοῦ Ἀρχέλαιου, αὐτ. Λάντος αἵτοι. αὐτ. ὁ Ἀρχέλαιος προσάττει να ἐγερθῆ εἰς αἵτοι μηῆτα μεγαλοπρεπεῖς. αὐτ. Εἰς τὴν Σαλαμήνα πατρίδα τοῦ δειχνούσεις σπῆλαιον, ὃπου ἐσύνθετε τὰς περισσοτέρας τραγῳδίας του. αὐτ. Κενοτάφιος αἵτοι εἰς Ἀθήνας. αὐτ. ὅραιεις τὴν σπηλ. τὸν ὀρεῖδαν τῶν τραγῳδῶν του. Κατηγορίων, ὅτι πτέρωσε τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων, παριεῖται τῷρα μὲν βασιλίσσους, φλογίζομενας ἀπὸ πυράνθομον ἔρωτα, τῷρα δὲ βασιλίσσις, πεπτωκότας εἰς δισυγίαν, καὶ κεκαλυμμένους ἀπὸ ράχην. αὐτ. Κατέστητε τὴν τραγῳδίαν σχολείου τῆς σοφίας, καὶ ἐπιμέτο, ὡς τῆς σκηνῆς φίλοσοφος. αὐτ. Ηὔξησε τὰ γνωμικά καὶ τὰ ἀξιωματα. αὐτ. Ἡ εὐγλωττία του παρεκτρίπεται ἔνοτε εἰς ματαίαν λογοποίαν αὐτ. δόκιμος γε καταραλόσσει τὰς διαδέσσεις τῆς φυχῆς, καὶ ὑψώνεται ἔνοτε εἰς τὸ ὑψολόγον. αὐτ. διώρεις τὴν γλώσσαν τῆς τραγῳδίας. Εἰς τὸ Ιελατικόν του ὥρος ἡ εὐτέλεια τῆς χρηστείας, καὶ ἡ καινοτέρα λίξις; ἐξενγράμμεται αὐτ. Μὲ διασκολήσα δύση-

Σετε τοις σέχουστου. αὐτ. Μετέρχετο τάς ἀρμενίας, τῶν ἐποκάν
ἡ γλυκύτης καὶ τρυφλότης ἐσυμφώνει μὲ τὰς χαρακτῆρας τῆς ποιή-
σεως του, αὐτ. Σπασίως ἐπετύγχανε εἰς τὴν διάτοξιν, καθίσις καὶ εἰς τὴν
ἐκθετικήν τῆς ἀλητικῆς. αὐτ. Λίσικρις του ἐπροξίσιον σχεδόν πάντοτε το
μεγυλύτερον ἀποτέλεσμα. Νατερέρετο κατὰ τῶν γυναικῶν. αὐτ. καφ. οὐ.
φ. κε'. Ἀνατορική περιγραφή τοῦ ὄντος τοῦ Θησέως. αὐτ. Ἀπό-
χροτις, τὴν ὁποῖαν ἔπειτα εἰς πλήρες θέστρον, προσαττόμενος εἰς ἐξάγρι-
στηκον. αὐτ. φ. κβ'.

Εὔρυθιδὸς. Σπαρτιάτης, ἐδιοίκει τὸν σόλον τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν
ναυμαχίαν τῆς Σαλαμίνος. Α'. κεφ. β τμῆ. β'. φ. κβ'.

Εύριλοχος. ἐσάλη παρὰ τοῦ Φιλίππου πρίσβυς εἰς Ἀθήνας. Ε'.
καφ. οὐ. φ. λε'.

Εύρισθείνης, καὶ Προλῆψης, τοῦ Ἡρακλίους ἀπόγονος ἔλαβον εἰς με-
ρίδιαν τὴν Λακωνίαν. Δ'. κεφ. μδ'. φ. α'.

Εύρωπη. ἐν τῷ τρόπῳ μερῶν τοῦ κέσμου. Γ'. κεφ. λα'. φ. εζ'.

Εύρωτας. ποταμὸς τῆς Λακωνίας. Β'. κεφ. α'. φ. επ'. Δ'. κεφ. μα'. φ.
ζ'. Τὴν περικυκλώνει εἰς ὅλην του τὴν ἐκτασιν. αὐτ. φ. εβ'. Ηλύπτεται
ἀπό κύκνους, καὶ καλέμεις πολλὰ ἔπιστρεψαν. αὐτ. (Βασιλοπόταμος.)

Εύρωτας. Βασιλεὺς τῆς Λακωνίας, ὀγυστρένος μένον ἀπό την ἀπγυ-
ραρήν. αὐτ. φ. Ζ'.

Εὐφανής. βασιλεὺς τῆς Μεσσηνίας, διηγείρει τεῖς ὑπηκόους του εἰς πό-
λεμους. Δ'. κεφ. μ'. φ. ζ'. Θανατώνεται εἰς μέραν μάχην. αὐτ.

Εὐφορίων. ποιητὴς δραματικός. σ'. κεφ. σ'. φ. β'.

Εὐφράνωρ. ζωγράφος, ποιημάτα αὐτοῦ. Β'. κεφ. εβ'. φ. ε'. Ἐδημοσί-
ευτε πραγματείαν περὶ τῆς συμμετρίας, καὶ τῶν χρωμάτων. σ'. κεφ.
οβ'. φ. επ'.

Εὐφρων. πολιτης τῆς Σικυονίας. ὄρποξε τὴν ἱερουσαλαμίαν εἰς τὴν πατρί-
δα του, ἀποδεκάποινται μὲ δολοφονίαν, ὁ δῆμος, τὸν ὄπειον ἀπεριποιήσετο,
ἔγερει εἰς αὐτὸν μνῆμα. Γ'. κεφ. λε'. φ. κβ'.

Εὐχείδας. πολιτης τῶν Πλαταιῶν, ἔχει τὸ μνῆμά του εἰς τὴν καὶ
τῆς Ἀρτέμιδος. Γ'. κεφ. λδ'. φ. σ'.

Εὐφεσος. πολις τῆς Ἰωνίας ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, αποκείται ἐλληνική (Αι-
σουλούν). ὁ καθέτης ἔκανε ὀπό τε τῶν Ἡρέστρατου. σ'. κεφ. εβ'. φ. εβ'.
ώρωστης τοῦ γαστοῦ. αὐτ. Εἰδωλον τῆς Ζεῦς. αὐτ. Πατρὸς τοῦ Παρθένο-
σιου. αὐτ. δρα τὴν σπηλαίην. Οἱ ἐφίσιοι εἶχον νόμον φρονιμώτατον περὶ τῶν
δημοσίων σκούδων. αὐτ. δρα τὴν εἰκονολ. τῶν Καππητ.

Εὐφρέσις. εἰς ποιαν ἥλικες οἱ νεοί κατέλεγον το μὲν αὐτὴν τὴν κλάσην.
Γ'. κεφ. κγ'. φ. λε'.

Εὐφρόσος. μαθητὴς τοῦ Ἰσοχρότους. ἔγραψεν ἴσορείαν. Β'. κεφ. μ'. φ. Ζ'.
Χαρακτὴρ αὐτοῦ. Ε'. κεφ. ξε'. φ. Ζ'. κοινοὶ τῶν συγγραμμάτων. αὐτ.

Εροφος. Κριται συζημένοι εἰς Λαχεδαιμονική πρὸς ὑπεράσπιστον τοῦ δι-
μου εἰς περισσασιν καταδιηγείσας. Δ'. κεφ. μὲς §. β'. Επαγγέλματα,
αρπαγῆι αὐτῶν. αὐτ. καὶ ἴφ. ὅρα τὴν σημ.

Ζ.

Ζάκυνθος. Ν. Ιωνική, ἀποκ. Ἐλληνών, Β'. κεφ. β'. §. γ'. ὁρατέον πι. τῶν
ἀποκ.

Ζάλευκος. χρονοδέκτης τῶν ἐκ Ιταλίας λοχαρῶν. (ὅρα μέμουσ.)

Ζάνη. ἄσθμα τοῦ Διός ἐπιτασσόμενον μετημένον τῆς Ηρόποτης. σ'. κεφ.
ογ. §. ζ.

Ζεῦξις. Ἡρακλεώτης, Ζωγράφος διδάσκοντος. Α'. Μέρ. β'. τριτ. γ'. §. λδ.
καὶ ἴφ. ὁ Κρωτοῦς ἐσερφανωμένος μὲν ἡδῖα εἰς ἵνα μαύρη τῆς Ἀρροδίτης
εἰς τὸς Αἴτωνας. Β'. κεφ. ιβ. §. ιη'. οἱ Ἐλεύθου τοῦ εἰς μέρη τῶν γεωῶν.
σ'. κεφ. οφ'. §. ιη'.

Ζεὺς. αἰδονος καὶ ὄρφος αὐτοῦ εἰς τὸν Ν. τῆς Ολυμπίας. κεφ. λπ'. καὶ
ἴφ. (ὅρα τὴν σημ. ὄρφος καὶ τὴν εἰκόν. τῶν διαλ.) εἰώλους ιδιότητος
αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Δ'. κεφ. ηγ. §. ια'. "Αντρεύ, καὶ ταρος αὐτοῦ εἰς τὴν
Ηρόποτην πλησίον τῆς Ημαθίου. σ'. κεφ. ογ'. §. ζ.

Ζήνων. φιλόσοφος τοῦ ἐλεατικοῦ σχολαίου, παραδίδει μαθήματα εἰς
τὸν Περικλέα, καὶ τοὺς Ἀθηναίους. Α'. Μ.ρ. β'. τριτ. γ'. §. β'. Κορη-
νεις συνωμετοποιεῖ κατὰ τοῦ τυρόνου τῆς πατρίδος του, καὶ ἀποδημεῖσκος γι-
νεταί. Γ'. κεφ. κβ'. §. ι. γραπτό τὴν κάνοντος. αὐτ. κεφ. λ'. §. ιη'.

Ζωα. Παρατηρητὸς τοῦ Ἀριστοτελοῦς περὶ αὐτοῦ Ε'. κεφ. ξδ'. καὶ ἴφ.
Τὸ κλήμα διόπτη πολλῆς πτερόσην εἰς τὸν οἰονταν. αὐτ. §. λ'. καὶ ἴφ.
Τξετόσης περὶ τῆς ὀπιρχείας τοῖς ζωῆς των. αὐτ. §. λβ'. καὶ ἴφ. Η-
μενος, δις τες ἀπέδωσεν 80 ἑτῶν. αὐτ.

Ζωγραφος. Σκίτεις περὶ ἀρχῆς καὶ πρόσδου αὐτῆς. Ι'. κεφ. λζ'. §.
κε'. καὶ ἴφ. Ζωγραφος ἐγκαυμικός. χρεωστεῖ τὰς προβλεψίτης εἰς τὸν
Πολύγυρον, Αρρεπίλιον καὶ Πύριον Νεκαρία. σ'. κεφ. οε'. §. κβ'.

Ζωμέσις μελανος. μέλος ἀρτύματος παρὰ Σπαρτίταις. Συρπίρασμα
περὶ τῆς κατασκευῆστον. Δ'. κεφ. μά. §. γ'.

Ζώνας. Πυλαγόρας καὶ Θαλῆς διάσιλος τὸν σύρανόν εἰς πάντες ζώνας,
καὶ ὁ Παρμενίος τὸν γῆν ὄμοιός. Γ'. κεφ. λα. §. ιε'.

Ζωπυρος. ζύλος τοῦ Δαρείου. Α'. Μέρ. β'. τριτ. β'. §. α'.
Η.

Ηγγλοχος. ὑποκροτής, ὀγκέλοτότε περὶ αὐτοῦ. σ'. κεφ.

Ηγγιμων. ποιητής διακεκριμένος εἰς τὸ δράμα τὸ επιτυρεῖν. Αγέκδο-
τον τι ὡς προς τὴν παρθένον τῆς Γρυγυτομαχίας του. σ'. κεφ. ξδ'. §. λδ'.

Ηλεία. Ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου (Γαζούνιον) κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος.
Τεποζεστα αὐτῆς. Γ'. κεφ. λη'. εἰδοτῆς διοικητείας της. αὐτ. §. α'. καὶ β'.

Βλές. Ποιητέσσινα τῆς Ήλείας (Καλοσκέπιον, πολίχνιον καὶ ἔρεπτον.)
Τοποθεσία αὐτῆς. πᾶς ἐοχηματίσθη. αὐτ. Λιμήν αὐτῆς. αὐτ.

Ηλιασται. Ήρούριον ἀπό τὰ πρῶτα τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. εἰ. §. εἰ'. καὶ πολ.

Ηπειρος. Ξηρά τῆς εὐρώπης εἰς τὸ δυτικὸν βέρεον τῆς Ἑλλάδος. (τὸ μεσομήριον τῆς Ἀλβανίας) Γ'. κεφ. λγ. §. β'. καὶ εφ. Η' βασιλεικὴ γηνὲ εἰς αὐτὴν κατάγετο ἀπὸ τὸν Πύρρον νίσι τοῦ Ἀχαλλέως. αὐτ.

Ηρα. Ναὸς αὐτῆς εἰς Ἀργος, κεισθεὶς ἀπὸ τὸν Εὔπολεμον καὶ φαῖσθεις ἀπὸ τὸν Πολικλητον. Δ'. κεφ. γγ. §. ζ'. καὶ π'. Διακονεῖται ἀπὸ ἱερεῖσην αὐτ. Πουπῆ εἰς ἵρτην τοῦ Ἀργους. αὐτ. Ναὸς αὐτῆς εἰς ὄλυμπιαν. Γ'. κεφ. λη. §. ι'. Ἀγανές, πανηγύριον εἰς αὐτὸν. αὐτ. Ναὸς αὐτῆς εἰς Σάμου. σ'. κεφ. εδ. §. β'. (Σωζεται ἐπι σηλη ὄρθια) Διὰ τὶ παρίσταται μὲν υμφρικὸν ἔνδυμα. αὐτ. §. γ.

Ηράκλεια. Πόλεις τοῦ Πεντού, ἀποκτικὴ Ἰλληνίς. Ἀετρον αὐτῆς, ἐπει γνωμέται τοῦ ἀδου τὸ σέμα. (Πενταράχεια Δ'. κεφ. μα. ζ. β').

Ηράκλεια. πόλις Θετταλικὴ, πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν. Α'. Μέρ. β'. τραπ. β'. θ. μδ'.

Ηράκλειδης. πατήρ τοῦ Ἰπποκράτους. Διῆσι τὰ πρῶτα γονικεῖα τῶν ἐπισημῶν εἰς τὸν γενον του. σ'. κεφ. ογ. §. εἰ.

Ηράκλειδης, καὶ Πίλιων ὁσιοφόροις τὸν Κέτυν, βασιλείᾳ τῆς Θράκης. Γ'. κεφ. λε. §. κε'.

Ηράκλειδης. Συρακούσιος. ὁ χαρακτήρος συγκρίνεται μὲν τὸν τοῦ Διώνεος. Ε'. κεφ. ξα. §. σ'. σισιμαζεται μάναρχος, λαμβάνει καρπούς νίκην κατὰ τοῦ σ'λου τοῦ Διονυσίου. αὐτ.

Ηράκλειδης. Ἀπογονος τοῦ Ἡρακλίου. Πολλόκις δοκιμάζεσται νὰ ἀναλόβησι τὴν πήγεμον εἰς τὴν Πελοπόννησον, δῆπου οἱ Πελοπίδαι κατέστηλον τὰς ὄντες τῶν Τήμενος, Κρεσφόντης, καὶ Ἀριστούρηος, εἰς Ἡρακλίους καταγέμενοι, ἀναγκωρίζεσται πήγεμονες. Α'. Μέρ. α'. §. μ'.

Ηράκλειτος. φιλόσοφος Ἐφισιες. Μάταιος, καὶ Μισανθρωπος. Γ'. κεφ. κα'. §. ιφ'. Κρέτης τοῦ Σωκράτους περὶ τοῦ συγγράμματός του αὐτ. Γνωστος ἀσρονομοι. αὐτ. κεφ. λα'. §. β'. καὶ εφ. Ἡπειρὸς ακερώποι διδασκαλια του. αὐτ. κεφ. κη'. §. ζ'.

Ηράκλης ἦν τῶν Ἀργοναυτῶν, καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἡμεδίων. Α'. Μέρ. α'. §. εδ'. Αἰλος καὶ ἀνθραγαλῆπατα αὐτοῦ. αὐτ.

Ηράξα. πέλις καὶ φρεύριον ὅνυματόν εἰς Θράκην, πολιορκεῖται ἀπὸ τὸν Φιλίππου. Ε'. κεφ. ξα. §. δ'.

Ηρίνη. Λειψία διάσημος εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν. Ζ'. κεφ. π'. §. ει'. Ηρόδοτος. γεωγραφίας εἰς τὴν ίν Καρική Αλικαρνασσού. Μετά πολλὰς περιπηγῆσις, ἐτελειώσει τέν βιοντου εἰς την πέλιν τῆς μεγαλης Ἑλλάδος. Γενικὴ αὐτοῦ ἴσορα, καὶ επιμον. Ε'. κεφ. ξε. §. δ'.

Ηρόσρατος. ἔγας διαρεπτος, κακων τὸν εἰς Ἐφεσον γαστερα τῆς Ἀρτεμίδος. σ'. κεφ. εδ. §. ιφ'.

Ηρώ, καὶ Λέσβος. Β'. κεφ. β'. §. 5'.

Ηρωΐκοι (σκίφεις περὶ τῶν αἰώνων) Α'. Μίρ. α'. §. μα'.

Ηρωΐσμος. Τίποτε πάρ' "Ελληνοι κατὰ τοὺς πρώτους αἰώνας, αὐτ. Μίρ. α'. §. μβ'. καὶ ἐφ. οἱ σρατάρχαι μόλλοι ζηλωταῖς οὐδὲ διδωσι μεγάλα παραδεγματα, ή καλαὶ συμβουλάς, ἀμαχούστο εἰς τὰς μάχας ἴστετίρως, αὐτ. λδ'. καὶ ἐφ. ἡ φυγὴ ἐσυγχωρεῖτο, ἵταν αἱ διωμάτες ἦσαν ἀνέμοισι. αὐτ. Ἡ σωτροφία ἐπλων καὶ φρευημάτων ἥσαν πολλή κοινὰ εἰς τοὺς Ηρωας. αὐτ.

Ηρωας. ἔδιετο πόλαι τὸ ἔνορα εἰς βασιλεῖς, η̄ ἰσεῖταις, ἔσοι ὀπέδωκαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, καὶ εκ τοῦτου ἐγγαντού υποκείμενον τῆς δημοσίας λατρείας. Κατὰ τὶς διεφέρει απὸ τὰς τῶν Θεῶν. Β'. κεφ. κα'.

Ηρωφίλλη. Παλαιὰ Σιρβύλλα· η̄ πέτρα, ἐν ἡ̄ καθημένη, ἔδιετο τοὺς χρυστρούς, σφιρώθη εἰς τὸν ναὸν τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. κρ'. §. 5'.

Ησιοδος. ποιητης, η̄ Θεογονίατου, η̄ πρὸς τὸν Περσὸν ασελρύντει ἐπισολῆ, τὸ ὑφοστον. Α'. Μίρ. α'. §. ξα'. Γ'. κεφ. λδ'. §. κα'. καὶ ἐφ. Ἀπεβλήθη εἰς τοὺς Δελφούς ὅπό τας ἀμίλλας. Β'. κεφ. κρ'. §. ιδ'.

Θ.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, τῶν γε σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. ιεροδίτης. καὶ ποιητης Α'. Μίρ. β'. τμῆ. α'. §. 5'. ο̄ ὀρχαιότερος τῶν σοφῶν τῶν Ἑλλήνων. αὐτ. τμῆ. γ'. μβ'. Συζήνει τὸ Ἰωνικὲν σχολεῖον Γ'. κεφ. κ.δ'. §. 5'. Γεννηταῖς, γυναικά καὶ αποχρίσεις του. αὐτ. §. καὶ ἐφ.

Θαλῆς. Γορτύνιος. Φιλωνίται μὲ τὸν Λυκούργον, τὸν συνδεύει εἰς τὴν Σπάρτην. Δ'. κεφ. μδ'. §. β'.

Θαλῆς. ἀνέψιος τοῦ Διονύσου, αἴνουαιοις τινὲς ἀποδίδουσιν εἰς αἵτοις τὴν ἴρεύρεσιν τοῦ τροχοῦ τοῦ κεραμίως. Γ'. κεφ. λ.ξ. §. ιρ'.

Θάμνορος. παλαιές ποιητής Ἑλλην. Ζ'. κεφ. π'. §. ε'.

Θάσος. Ν. τοῦ Ἀγαίου πελάγους, πλησίον εἰς τὰ παραλία τῆς Θράκης· διασπρός διὰ τὰ χρυσᾶ μεταλλεύατης. Β'. κεφ. β'. §. 5'. Δ'. κεφ. ιε'. §. 5'. Ἐχειρώθη ἀπὸ τους Ἀθηναίους. Α'. Μίρ. β'. τμῆ. β'. §. ξη'.

Θαυμαχία· πόλις τῆς Θετταλίας· η̄ ὠραία τοποθεσίατης· Γ'. κεφ. λδ'. §. 5'. Ζ'.

Θεαγήνης. Θάσιος· ἀθλητὴς διάσημος Β'. κεφ. π'. §. να'. Ἐλέφη, λίγους οὐ 1200, βραχεῖα εἰς διαρρόρους τῆς Ἑλλάδος σύγωνας. Γ'. κεφ. λη'. §. γγ'.

Θεαγήνης. φίλεσσορος, Πιναγρέρεος. Ζ'. κεφ. πα'. §. α'.

Θεανά. θίρια, αποχρίσεις αὐτῆς. Β'. κεφ. κα'. §. κα'.

Θεαρίστης. θίρις τοῦ πρεσβυτέρου Διονυσίου, τυρούνον τῶν Συροκούσων, ἐπηγεις θεωρίαν πάνσημον εἰς τους ὀλυμπιακοὺς αγῶνας. Γ'. κεφ. λη'. §. κα'.

Θεαρίων, τεχνίτης Σικελιώτης, ὃς τις ἐτελεοποίησε τὸν τέλυν τὰ
ἔτοιμάκοις τὸν ἀρτού. Β'. κεφ. ια. §. 6.

Οἰ αὐτοὶ τῶν Ἀθηναῖων. Κατ' ὄρχες πότου δύλιγον, εἶτα πέτρινος
ς'. κεφ. 6. Σύντομος περιγραφὴ τῶν μερῶν του. Β'. κεφ. ια. §. 2.
οἱ παριστάμενοι εἰς αὐτὸν σπουδοὶ σύγωνες. αὐτ. κεφ. κβ'. §. β. καὶ
ἴρ. Εἶναι ἀσκεπάσου, τὸ προσκλήτων διαιρεῖται εἰς δύο μεροῦ. 5'. κεφ.
ο'. §. α'. καὶ ίψ. Ἡμπορεῖ μὲν περιέχη τοῦ χλαδίας αὐτῷ πάντων. Β'.
κεφ. ια. §. β'. Μὲ ποιον Θόρυβον καθῆπται. αὐτ. Τὸ εὖδατος μένε:
χειρόν. 5'. κεφ. ο'. §. α'. Παριστάνται εἰς αὐτὸν συγγένεις, ἥ συγγένεια
λαζ τῆς ποιησεως, μουσικῆς, καὶ σφραγίτων. Εἰσον τὴν αὐτὴν πιέ-
ραν τραγῳδίαν τοῦ Ηύριπιδου, καὶ θίαμα τῶν πατῶν. αὐτ. Εὑρί-
σκονται εἰς αὐτὸν δοχεῖα χάλκεα εἰς ισχυροποίησι τὴν φωνὴν. αὐτ.
ὅρα τὸ γ. σημ. ἦτορ καλλωπισμένου μὲν ἀναλόγους εἰς τὴν υποθέ-
σιν καλλωπισμούς (ὅρι τοῦ Λγαδαροῦ) αὐτ. §. ιγ'. ἥ σφις ποιεῖται
εἰς τὸν καίρον τοῦ δράματος. αὐτ. Ἡ παραγασσις τῶν δραμάτων ἀ-
πέτει πολλὰς μηχανάς. αὐτ. §. ιη'. Οἱ ἐπιζάται τοῦ Θεάτρου κατ'
ὄρχες δέν εἰσίτοντες ἀπὸ τοὺς Θεάτρους κάρματα πληρωμήν. ἐπειτα ἐ-
λαύνθεινοι μέσα δραχμῆν, καὶ μετὰ ταῦτα ὄβελος, προμηθεία τοῦ
Περικλέους, αὐτ. Θεάτρου τοῦ Βάλχου. ὁρα τὸ σημ. τοῦ Β'. τέμ.
Ἴσορια τοῦ Θεάτρου τῶν Ἑλλήνων, ὄρχη καὶ πρόσοδοι τῆς δραμά-
τικῆς πλήνης. 5'. κεφ. ξδ'. §. α'. Εορταί, ἐν αἷς διδάσκονται τὰ
δράματα. Β'. κεφ. ια. §. β'. 5'. κεφ. ο'. §. α'. καὶ ίρ. Πώς συναγω-
νίζονται τὰ δράματα. αὐτ. Εἰς τὰ παρόρθοιας. πώς χρίνο-
νται. αὐτ. Ἀριθμὸς τῶν διδάσκομένων δραμάτων εἰς τακτούς ιορτάς.
αὐτ. Οἱ μεγάλοι ποιηταὶ ἐλαύνθεινοι ἔνιοτε προσωπεῖον εἰς τὰ δρά-
ματά των. αὐτ. Δύο εἴδη ὑποκριτῶν, οἱ μὲν ἔνας ὑπόχριοι γὰρ ακο-
λουθῶν δίληπον τὰ σειράν τῆς πρᾶξεως, οἱ δὲ συγχροτοῦσι τὸν χο-
ρού. αὐτ. Γιωτίκες δέ ταῦτα εὑρίσκονται εἰς τὸ Θεάτρον, οἱ ἀνδρες ὑπο-
κρίνονται τὰ προσωπεῖά των. Β'. κεφ. ια. §. γ. Ε'. κεφ. ο'. §. ιγ'.
Ζ. κεφ. πβ'. §. γ. ἐνδιμάτα, καὶ ἀποδιδύμανα, τὰ δύπαια ἐφέρειν ἔ-
νιοτε. 5'. κεφ. ο'. §. ιρ'. Διὰ τοῦτο εἴχον προσωπεῖα; αὐτ. (ὅρα περὶ τού-
των τὸν σημ.) ὁ χορὸς εἰς τὴν τραγῳδίαν συγχροτεῖται ἀπὸ 15 πρέ-
σωπα. εἰς τὴν κωμῳδίαν ἀπὸ 24. αὐτ. Ποιεῖ ηὔσιν τὰ ἐπαγγέλματά
των. αὐτ. Ποιεῖ μέρη εἰλογοποιοῦντο, καὶ ποιεῖ εἰμελωδοῦντο. αὐτ. (ὅ-
ρα περὶ τούτων τὸν σημ.) Εἰς τὸ μέλος ἡ φωνὴ συναδείνετο μὲ τὸν
αὐλόν, εἰς τὴν λογοποίην ὑπεξηρίζετο μὲ τὴν λίραν. αὐτ. Εἰσπινά
την μουσικῆς ἔξωροσ. Εἰσπινάτην ἀπὸ τὸ Θεάτρον. αὐτ. Δύο εἴδη δραχμῆσεως
ηὔσιν εἰς αὐτὴν δεκτά, ἥ ἀρχητος κυρίως, καὶ ἡ διευθετοῦσα τὰς κι-
νησεις, καὶ τὰς διαφόρους εὐκαμψίας τοῦ σώματος. αὐτ. Κατὰ τὸν

Ἐλληνική τραγῳδία ὄμοιάζει τὴν Γαλλικὴν opera. καὶ τῆς τι διαφέρει. αὐτ.

Θεοφῶν. ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας. Δ'. κεφ. ωβ'. §. α'.

Θεριστοκλῆς. Στρατηγός 'Αθηναῖος. Λ'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. ιδ'.

Διοκλῆ τὸ κέντρον τοῦ σρατεύματος τῶν Ἐλλήνων εἰς τὸν Μαραθώνα. αὐτ. Κολακείς τὸν δῆμον, καὶ ἔξοριζει τὸν Ἀριστούλην. αὐτ. 'Αναπτει τὴν γενικοκαρδίαν τῶν Ἐλλήνων κατὰ τοῦ Ηέρξου. αὐτ. §. κε'.

'Τροχοεώνει τοὺς 'Αθηναῖους καὶ μεχολύνται εἰς τὸ ναυτικόν. αὐτ. Τοὺς καταπλεύειν εἰς εἰσέλθωσιν εἰς τὰς τρεπήρεις των. αὐτ. Νικητής εἰς τὴν Σαλαμίνα. αὐτ. Διδει εἰς τὸν Ηέρξην εἰσόπτην μετὰ τὴν ναυμαχίαν. αὐτ. Δέγχεται μεγάλας τιμᾶς εἰς τὴν Σπάρτην. αὐτ. ἐμφένει καὶ εἰς τοὺς συμμάχους καὶ Λακεδαιμονίους. Ι'. κεφ. λη'. §. κε' Γένεται μιστής εἰς τοὺς συμμάχους καὶ Λακεδαιμονίους. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. §. ξε'.

'Εξοριζεται, ἀπέργεται εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἀπαίτη εἰς Πέρσας. αὐτ. Σάνατός του. αὐτ. Σκέψεις περὶ τοῦ αἵματος τοῦ Θερμιδοκλέους. αὐτ.

Τάφος του. Β'. κεφ. ϕ'. §. β'.

Θεοφύγεις. Λίγωνται αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, τοῦ Φωκαλίδου, καὶ ἄλλων τῶν δέν πρέπει καὶ ἀριθμώνται μὲν τὰ προϊόντα τῆς ποίησεως. Ζ.

κεφ. π'. §. γ'.
Θεοδίκητης. Ποιητής πολλῶν ἴξαιρίτων τραγῳδίων. Σ'. κεφ. οα'. §. β'.

Θεόδωρος. Βυζάντιος, θεότητος ρήτωρ. Δ'. κεφ. υπ'. §. β'

Θεόδωρος. ποιητής τραγικός. Β'. κεφ. εα'. §. γ'. Παρίσα πόντοτε τὸ πρώτον πρόσωπον. Σ'. κεφ. ο. §. ζ'. ἡ ἵκρητις του τέσσερα σύμφωνας ἥτου μὲ τὴν φίσιν, ὡς εἴσαιετο τὸ ἴδιον πρόσωπον. αὐτ.

Θεοδόσια. (Καρφός) πόλις τῆς Ταυρικῆς χερσονήσου, ἐπὶ τοῦ Κιριμερίου Βοσπόρου. Β'. κεφ. α'. §. δ'. Τι εἰλάμβανεν εἰς αὐτῆς οἱ 'Αθηναῖοι. Δ'. κεφ. με'. §. β'.

Θεοκλέος. (Μάντης) Μεσσήνιος, ἀποδημήσκει εἰς ἐπιρράσπιον τῆς πατρίδος. Δ'. κεφ. μ'. §. ιε'.

Θεόπομπος. βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίου. Περιορίζει τὴν ἔξουσίαν του διὰ τῆς συγκατενῶν τῶν Ἐφέσων. Δ'. κεφ. μέ'. §. β'. ἔρα τὴν σπηλαίην.

Θεόπομπος. μαρτυρής τοῦ Ἰστοράτους, συγγράφει ἰσορίαν. Β'. κεφ. η'. §. Ζ'. Ε'. κεφ. ξε' §. η'. χαρακτήρ, ματαίστης του. αὐτ.

Θεός, καὶ Ήλιος, στηματίαι διάφοροι: αὐτῶν τῶν λέξεων εἰς τοὺς παλαιοὺς Ζ'. κεφ. οδ'. §. ζ'. Ηταυχρόνεις, καὶ διυχερεῖαι διὰ τὰ ἔξακριβωττης τὴν ἔνοιαν τῶν συγκράτων τῶν συγγραφεων· αὐτ. Τὸ ἐπομένα Ζεῖς, ως ἐν χρήσει εἰς τινας συγγράφεις, ποτὲ μὲν ἴκενς, ποτὲ δὲ πληνυτικῶς, εὐχαριστεῖ ἱπποῖς τεν δῆμον, καὶ τοὺς ασφορούς αὐτ. ἔρα τὴν σπηλαίην. Η Ἰπαρξίς, τὸ ἴκανον, τὸ πρεσοῖα, τὸ ὀγκόνια εἰς αὐτὸν λατρεία (ἔρα κεφ. ογ'. καὶ τὰς σπηλαίες τὸ διαλευκάδενες).

Θεοί, αἱ ξύναι ἀποτέλαι ἔδωκαν τὸ ὄνομα, ἐποι εἴχοντες τὴν Αἰγυπτῶν Λυδίαν, καὶ Φούρενην. Α'. Μέρ. α'. §. ς. Πώ; τοὺς παρίσταντα ἄλλοτε σ'. κεφ. οβ'. δ'. β'. Γέννητος, γάρδος, Θάσιτος αἵτων, αὐτ. §. δ'.

Θεορίαι. Πάνθηροι ἀποσόλαι τῶν πολιων τῶν Ἐλλήνων εἰς τὰς ἑρ- τὰς τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. ιβ'. δ'. γ'. τῶν Τεμπῶν. Γ'. κεφ. λε'. δ'. κε'. τῆς Ολυμπίας. αἵτ. λη'. δ'. κδ'. τῆς Δηλου. σ'. κεφ. ογ'. δ'. λρ'. Θεωρος. ὄνομα, ὃπου διετεῖ εἰς τὸν ἀρχηγόν, ὃς τις ἐνόπιον τὴν λι- τονεσαν εἰς τὰς ειρτας τοῦ Τακεύθου. Δ'. κεφ. μδ'. δ'. δ'.

Θερμαϊκός. (χ:λπος.) μεταξὶ Θετταλίας, καὶ Χαλκιδικῆς (Κόρρος; τῆς Σαλαστήνης) Γ'. κεφ. λε'. δ'. κε'.

Θερμοπύλαι. Περιγραφὴ αὐτῆς τῆς γενῆς διαβάσσοντος, κειμένης με- ταξὶ τῆς Ζαλάσσης, καὶ τῶν σφίων Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. κδ'. Μόχην εἰς αὐτὰς αὐτ. Ποῦ ἐτροφήχθησαν οἱ σύντροφοι τοῦ Λεωνίδα. αὐτ. Γ'. κεφ. λδ'. δ'. λβ'. Μυητεία ἐγερθεῖσα διὰ προσαγῆς τῶν Ἀμ- φεκτούνων. αἵτ.

Θέρμος, ὃπου συναθροεῖσαν οἱ Αἰτωλοί. Γ'. κεφ. λζ'. δ'. ζ'.

Θερμαϊδων. ποταμὸς τῆς μικρᾶς Ἀταίας, ἐστις εἰρρέπει εἰς τὸν Εὔ- ξεινον πόντον. Α'. Μέρ. α'. δ'. κγ'. "Ἄλλος ποταμὸς τοῦ ίδιου ὄντος εἰς Βοιωτίαν. Γ'. κεφ. λδ'. δ'. β'.

Θέρσανθρος. Θροχομάνιος. Τι ἐπεν εἰς αὐτὸν μυστικά ἔντος Πίρσονς πρὸ τῆς μήχυνης τῶν Πλαταῶν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. κδ'.

Θετμοθέτας. ἔνορα τῶν σ'. τελευταῖνα ἀρχῶν εἰς Ἀθήνας Β'. κεφ. ιβ'. δ'. γ'.

Θετμοθετας. Βορτα; εἰς τιμὴν τῆς Δημητρος καὶ Περσερέων. Β', κεφ. κδ'. δ'. θ'.

Θεσπιαῖς πόλις τῆς Βοιωτίας (ιρημοκατρα). ἐφθάρη. ἀπὸ τοὺς Πίρ- σους. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. λδ'.

Θεσπιες. ποιητής. Τι ἐνεπειρεύεις αὐτὸν τὴν ἴδεαν τῆς τραγῳδίας. σ'. κεφ. ξθ'. δ'. γ'. καὶ ἐφ.

Θεσσαλία. (αἱ πιοσχαὶ τῆς Λαρίσου, Σητευσίου, ζαγῶν, καὶ ἄλ- λων). Περιγραφὴ αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας τῆς ἀρκτικωτέρου τῆς Ἐλ- λαδος. Γ'. κεφ. λε'. Ἐξάδην ή κατοικεῖ τῶν ηρώων, καὶ τὸ Θεατρον τῶν μεγαλτέρων κατορθωμάτων. αὐτ. δ'. θ'. Δῆμοι: ἐντόπιοι, η. ἔσσαι διεκρίσοντο εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν περιγύνασιν. αὐτ. προσέστα τοῦ τόπου. αὐτ. πέσσαι εἰς αὐτὴν περιφόρμοι Μόγισσαι. αὐτ. δ'. δ'. καὶ ἐφ.

Θετταλος. Διοικητὸς αἵτων αὐτ. δ'. θ'. δυναμεις. αὐτ. Πρώτοι δι- μάζουσι τοὺς ἵππους. αὐτ. Εἴχον πολλοὺς ἀργυρωνήτους, καὶ τοὺς ἵππους εἰς ἄλλους. αὐτ. ηδη, χαρακτήριον αἵτων. αὐτ. Ηακὴν ἀν- τροφήν. αὐτ. Ερεσις διὰ τὴν ὄρχησιν. αὐτ. Εὐλαβεῖστο τοὺς πελερ-

γούς. αὐτ. Πανηγυρίζουσιν ἑορτὴν εἰς μνήμην τοῦ σωματοῦ. αὐτ. ἐπειλαλοῦνται τὴν βοήθειαν τοῦ Φιλέππου. αὐτ.

Θηβαῖς. ξηρὰ τῆς Αἴγυπτου. (Σεΐδ, ἡ ἄνω Αἴγυπτος.) ἐπου διακαλύπτουσσιν ἀρχαὶα ἔχου τὴν ζωγραφίαν. Γ'. κεφ. λεξ. §. κε. Οἱ πλακοὶ τὴν νομίζουσσαν ἱρογού, ἡ δῶρον τοῦ Νεκροῦ. Ε' κεφ. ξεζ. §. ιζ. Θῆβαι. Μητρόπολις τῆς Βοιωτίας. ὀφεισωμένην εἰς τὸν Βαχού. Α'. Μέρ. α'. §. δ. διηγούχειν εἰς τοὺς ὀπογούσους τοῦ Καΐδου. αὐτ. §. κε. Πολεμος κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. Β'. κεφ. α'. §. ε. καὶ ἴφ. Ηεργοφρήτης αὐτῆς τῆς πολεως, ἀπειλήματα διοικητος. Γ'. κεφ. λδ. §. ιζ. Σημ. περὶ τῆς περιφερείας της. ἄλλη περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολιτῶν της. αὐτ. Τὸν χειμῶνα σχεδὸν ἀφίροντος, τὸ καλοκαιρὶ περιχαρίσατος. αὐτ. κεφ. λδ. §. κ.

Θῆβαι εἰς Φωκάτοις. Γ'. κεφ. λα'. §. ια'.

Θῆβαι εἰς Αἴγυπτον. (Ἄξον, ἡ Λαυρεύρη πολίχνιον, καὶ μεγάλα ἵρεπτα.) Γ'. κεφ. λδ. §. ιδ'.

Θηβαῖος. Χαρακτήρ, ἥδη αἰτῶν. Ι'. κεφ. λδ'. §. κ'. Νόμος αἰτῶν. αὐτ.

Θῆβη. Γενὴ τοῦ Ἀλεξανδροῦ, βασιλίως τῶν Φερού. Γ' κεφ. λεξ. §. ιδ'. Κάμψη συνωμοσίαν κατὰ τοῦ ἀνδρός της, καὶ τὸν δολοφονοῦσσαν. αὐτ.

Θῆρα. μὲν τῶν κυκλαδίων. (Σαυτορίνη.)

Θηραμένης, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, Ἰνας ἀπὸ τοὺς 30 τυράννους. Ε'. κεφ. ξεζ. §. κγ'.

Θηρῶν ποταμὸς τῆς Κρήτης. ζ'. κεφ. οδ'. §. γ'.

Θηρῶν. βασιλεὺς τῆς Ἀκράγαντος· τὸ ἔνορα τοῦ γεγραμμένος εἰς τὸν καταλογοῦ τῶν ὀλυμπιονικῶν. Γ'. κεφ. λη. §. κα'.

Θησεῖς. βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Κατορθώματα. Α'. Μέρ. α'. §. ε'. καὶ ἴφ. Ἀνερχεταί εἰς τὸν Ψρόνον, βάλλεις ἔρεις εἰς τὴν ἔξουσίαν του, μεταβάλλει τὴν διοικητοῦ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὴν κάρυεις ὀπιμοκρατεῖ. αὐτ. ἀποδιάβει διὰ τὴν εὔτυχιαν τοῦ Λαοῦ του. αὐτ. τρίχαι ἐπισω εἰς φευδῆ δεξαν, κρέατα: ὡς πρώτης, βασιλεὺς, πλανήτης, αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς αἵτοι τηματα: μετὰ Σάνατου. αὐτ. Ναὸς αἵτοι. αὐτ. Ἐορταί. Γ'. κεφ. ξεζ. §. ιδ'.

Θειμβρῶν. Μόγειρος Ἐλληνος διάσημος. Β'. κεφ. κε'. §. ια'.

Θεοτικός. Τόπος ισχυρὸς, καὶ παραλίος τῆς Ἀττικῆς. (Θεοτικό, πολιχνίος καὶ ἵρεπτα.) Ε'. κεφ. ιδ'. §. κ'.

Θρακη. (Χερσόνησος.) ὑπετάγη ὑπὸ τοῦ Δαρείου. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. ε. Ἐπορθάνη ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. αὐτ. §. ξεζ. Πατρὸς τοῦ Ὁρρίου, τοῦ Ληοῦ, καὶ τλ. Γ'. κεφ. λδ. §. ιδ'.

Θρασύβουλος. βασιλεὺς τῆς Μελίτου, ἀπόκρισίτου εἰς τὸν Περιάνδρου τὸν Μορέων. Γ'. κεφ. λεξ. §. ιεζ'.

Θρασύβουλος. Ἀπηναῖος, ἐλευθερώνει τὴν πατρίδατου ἀπὸ τοὺς τυραννους τοὺς παρὰ τοῦ Λυσανδροῦ. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. λδ'.

Θρασυδαίος. αὐλικὸς τοῦ Φιλίππου, λαμβάνει πύγματα εἰς Θετταλίαν. Ε'. κεφ. ἔχ. §. π'.

Θρασύμαχος. ρήτωρ. Δ'. κεφ. υπ'. §. β'.

Θρασυμήδης Πάρος. Ἔριογλύφος διάσημος. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ μένει ἐργούτον. Δ'. κεφ. υγ'. §. τη'.

Θρέσιον. Τέλος σώματός τῆς Φωκίδος, μητρόπολις τῶν Ἐπικαινιδίων Λοκρῶν. (Ἐρεπίκη) Ε'. κεφ. ἔχ. §. λα'.

Θουκυδίδης. Θέλω, νὰ ἐμπυχώτη τὸ μέρος τῶν πλουσίων, ἐξορίζεται. Α'. Μ.ρ. β. τριθ. γ'. §. δ'.

Θουκυδίδης ιεροχόος. ἔγραψε τὸν πελοποννυπακόν πολεμού. αὐτ. §. ι.ε. Ἐπροσπάθησε νὰ ἴξουσι τὴν Ἡρόστον. αὐτ. λδ'. Τὸν ιεροράγου τὸν πάνουλον ἴππον τὸ Ξενοφῶν. Ε'. κεφ. ἔχ.. §. γ'. Κρίσις περὶ τῆς ιεροτιας του. αὐτ. Δ'. κεφ. υα'. §. ιε'. περὶ τοῦ θρόνου του. Β'. κεφ. ιε'. §. ιο'.

Θούριος. πόλις τῆς Ἰταλίας, ἀποκατα 'Ελλήνων, ὡνομάζετο πρότερος Σύραρις (Torre Brodognato, Πύργος, καὶ ἐρεπίκη). Η φροντὶς διοικητές της μετεβλήθη εἰς τυραννίαν. Ε'. κεφ. ἔβ'. §. ιε'.

Θιάδης. γυναικὲς μυσταγωγούμενα; εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Βάκχου παρεκτοπεῖς αἴτων. Β'. κεφ. ιε'. §. κδ'. καὶ ἐφ.

Θιμέλη. Μέρος τοῦ προσκυνίου, ὃπου ὁ χερὸς λογιώς σέλεται. Σ'. κεφ. ο'. §. α'.

Θυραία. πόλις τῆς Κινουρίας κατὰ τὴν Ἀργολίδα. (οἶρον, πολιχνίον), θηλη φιλοσεικίας Λακεδαιμονίου καὶ Ἀργείου. Δ'. κεφ. υγ'. §. γ'.

I.

Γάλινοςσος. παλαιὸς πολιχνιού τῆς Ρόδου. (Γάλινο, ἐρεπίκη.) Σ'. κεφ. ογ'. §. α'.

Γασσος. πόλις τῆς Καρίας. (Ἄσημ-. Καλεστ. φρούριον καὶ ἐρεπίκη) αὐτ. κεφ. οβ'. §. κ'. οἱ κάτοικοι τῆς δεν ἔχουσι ύπεληφτὸν εἰς τὰ μαγαλα χαρίσματα. αὐτ.

Γάσων. ἵνας τῶν Ἀργοκαυτῶν ἀπατᾷ καὶ ὀρπάζει τὸν Μῆδεαν. Χα. με τὸν Θρόνον τῆς Θετταλίας. Α'. Μέρ. α'. §. εθ'.

Γάσων. βασιλεὺς τῶν Φερῶν. Προτερήματά του. Γ'. κεφ. λε'. §. δ'. Ἐπροσπάθη σρατηγὸς τῆς Θετταλικῆς συμμαχίας. αὐτ. Δεκατεῖ τὴν Φωκίδα. αὐτ. ἐθαυτώθη εἰς τὸ σράτευμά του. αὐτ. ἰσοχάσθη σκοπὸς, τὸν ὄποιον, ἐβαλλον εἰς πρᾶξιν ὁ Φιλίππος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρὸς. αὐτ.

Γατροκλῆς. πρίοβης. Αὐτοκαίος παρὰ τῷ Φιλίππῳ. Ε'. κεφ. ξα'. §. λβ'.

Γέρηρια. τὸ Ισπανικά Μέγα τῆς Βύρωπης μέρος. Γ'. κεφ. λα'. §. ιω'.

Γέρυκος, ποιητὴς λυρικός. Ζ'. κεφ. π'. §. ιε'.

Τ' ὁ α. Μέγας ἄρος τῆς Κρήτης περιγραφή του. σ'. κεφ. ογ'. §. σ'. (ἰδια,
ἡ ψιλορέτη, ἀλλο εἰς τὴν Τροίαν. Α'. Μέρ. α'. §. λητ.)

Τ' δομενεῖς. βασιλεὺς τῆς Κρήτης. Α'. Μέρ. α'. §. λβ. Εἶχεν δο
τροφός. σ'. κεφ. ογ'. §. ια'. Ἀρχηγὸς πολλῶν ἔγγειων, οἵτινες
ἐζήτουν καταρύγιον εἰς τὴν από τῆς Τροίας ἐπιστροφήν τους. Α'.
Μέρ. α'. §. λητ.

Τ' δριγαῖος. βασιλεὺς τῆς Καρίας, σέλλεις βασιλέων κατά τῶν βασι-
λέων τῆς Κύπρου. Ε'. κεφ. ξα. §. ι.

Τ' θάσιον. Ν. Ιωνική. (Θάση.) Γ'. κεφ. λητ'. §. ι.

Τ' θάσιον. ἄρος εἰς τὴν Μεσοπόταμον. Δ'. κεφ. μ'. §. δ'. οἱ Μεσογίοι; πε-
ριγραφώνται εἰς αὐτό κατὰ τους πολέμους τῶν Λακεδαιμονίων. ντ.

Τ' ερείς εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Β'. κεφ. κβ'. §. ιβ'.
Εἰς τὴν Αἴγυπτον εἴναι ἡ πρώτη ταξις τῆς πολιτείας. Β'. κεφ. κβ'.
§. ιγ'. οἱ τῆς Ἐλλάδος διχούσται τιμος καὶ διε σχηματίσονται σώμα
θεάτρου· εἰς τὸν Ἀθήνας εἴναι πόλλοι. αὐτ. εἰς τὰς κύριας ένωσι.
εἰς τὰς πόλεις πόλλοι. αὐτ. Ιέρεις τοῦ Ἀργους. Δ'. κεφ. ηγ'. §. ι. Τ.
Γερροφαντης. Πρώτος τῶν ιερίων τῆς ἱν Ελευσίνης Δημήτρος. Ε'.
κεφ. ξη'. §. δ'. Ηραϊδά τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός αὐτ.

Τ' ἔρων. βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν, περιπομέται τὴν Σιρμανίδην σ'. κεφ.
οσ'. §. ιδ'. Τί τὸν ἀφίλοντο. αὐτ. Εἶχεν ἀνδριάντα εἰς Δελφούς. Ε'.
κεφ. κβ'. §. ι. Παρισταται ἐπ' ἔχηματος χαλκίου εἰς τὴν Ολυμπίαν.
Γ'. κεφ. λητ'. §. ιβ'. Περιπομέται τὸν Αἰοχύλου. σ. κεφ. ξδ'. §. ιβ'.

Τ' Καρία. Καρικόριον τῆς Ἀττικῆς, ὃπου ἐγεννήθησαν ὁ Σουσαρίων,
καὶ Θίσπης. σ'. κεφ. ξδ'. §. γ'. οἱ οἰνοὶ τῆς ἔχουσι τὸ ἐλαττώμα τοῦ
γάστρας καπνωδεῖς. Β'. κεφ. κε'. §. ιε'.

Τ' Καρός. Ν. τοῦ Αἰγαίου πελάγους. (Νικαρία.)

Τικέτης. ἀρπαζει τὴν ἔσουσίαν τοῦ ἱν Σικελίας Λευτίου. Ε'. κεφ. ξα'.
§. μδ'. Βουλεύεται γὰρ δουλώσῃ τοὺς Συρακουσίους. αὐτ. κεφ. ξγ'. §. ιε'.
ξ. Νεκάται πλησίον τοῦ Αδρανοῦ ἀπὸ τὸν Τιμολίοντα. αὐτ.

Τιτευκράτας. ὄνομα τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς Λακωνίας. Δ'. κεφ.
μα'. §. ι.

Τιτιένος. σφριτέκτων, ὃς τις ἐκτίσει ὥραιότατον γάστρα τοῦ Ἀπόλλωνος
ἐπὶ τοῦ ὄρους Κιντυλίου, καὶ τὸν τὴν Ἀθηνῶν εἰς Ἀθήνας. Δ'. κεφ.
ιβ'. §. ι. ἀριστούργημα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Παρθενώνος. Β'. κεφ. ιβ'. §. ιδ'.

Τ' Ἰλλυρία, μεγάλον μέρος τῆς Κύρωπης, ἐκυριεύεται ἐν μέρει ἀπό τοὺς
Μακεδόνας Φιλιππού (περιέχει ἐλπι τὸν Δαλματίαν, καὶ Ἀλβανίαν)
Ε'. κεφ. ξα'. §. ιγ'.

Τιμβράσος. ποταμὸς τῆς Σάμου σ'. κεφ. οδ'. §. α'. Δίνδρου, ὃπου
φύεται εἰς τὰς ἔχθαστον. (Μυλοπόταμος.) αὐτ.

Τ' μέρα, πολὺς ἐν Σικελίᾳ Ἐλληνος. ὄρα τὸν πρώκτον τῶν ἀποκινά.

Γναχος, και Φορωνευς, αρχηγοις της πρωτης Αγυπτιακης αποστολης εις Ελλαδα. Α'. θ. γ.

Γναχος, ποταμος της Αργολιδος. (Πετρι.) Δ'. κεφ. γγ. δ. α'.

Γνδ:α. Μεγαλη ξηρα της Αστας. Γ'. κεφ. λα'. δ. ε'.

Γνδος ποταμος της Αστας, περιοριζει την βασιλεια των Περεων κατα αιγαλας (Σελβ.). Α'. Μιρ. β'. την. β'. δ. Σ'.

Γνωπος, η μενη εις την Διηλου βρασις. σ'. κεφ. ξι'. δ. Σ'.

Γος. Μιχ των Νικηλιδων. (Νιο.)

Γουλες πολις πρωτειουσα της Κείας (ερείπια) σ'. κεφ. ογ'. δ. α'.
ο νόμος εσυγχώρει εις αιτην την αυτεχειριαν. αιτ. Ηπηγι οφθωνος διδουσα το ονομα εις την πέλιν. αιτ.

Γρωφω ποιητης συγχρονος και αιταγωνιστης του Εύριπιδου. σ'. κεφ. ο'. δ'. β'.

Ιππαριτη, γυνη τοις Αλκιβιάδεους. Β'. κεφ. κ'. δ. Σ'.

Ιππαρινος, ονος τοις Διωνος. Ε'. κεφ. ξ'. δ. ε'. και γ'. 'Εκδικει την Ζανατου του πατρος του, και αποδινήσκει ο ιδιος με βίαιον Ζανατον. αιτ. κεφ. ξα'. δ. μ.δ'.

Ιππαρχος. 'Αθηναιος διαδιχεται τον Παισισρατου. αιτ. Σύρε πλησιου του του Αγακριεων, και Σεμωνιδην. αιτ. ανασυγκρινε τα ποιηματα του Ουπρου εις την καλαροτητα των. αιτ. Μερ. α'. δ. ξε. Φορεγεται απε του Αριστον, και Αριστονα. αιτ. Μερ. β'. την. δ'. δ'. λ'.

Ιππαρχος. σρατηγος τοι 'Ιππικου παρ 'Αθηναιοις. Β'. κεφ. ια'. δ. α'.

Ιππιας. αδελφος τοι 'Ιππαρχου. Α'. Μερ. β'. την. α'. δ. κ.δ'. 'Ανεκινι του. αιτ. Βιάζεται υα παριτηδη απε την τυραννιαν, και καταρευγει εις τους περσας. αιτ. δ. λ'. και πολ. αιτ. δολιστης εις την αιλην του Δαρειου, δια υα βιάση τους 'Αθηναιους υα τον αγακαλεσων. αιτ. Μερ. β'. την. δ'. δ'. απωλεσην εις του Μαρουνων, αιτ. δ. ιγ'.

Ιππικον. Πρωτη δύναμις των Περσικων σρατευματων. Α'. Μερ. β'. την. δ'. δ'. δ'. σ'.

Ιππικον. 'Αθηναιων. Σύνταξις, και διπλα αιτοι. Β'. κεφ. ε'. δ. Σ'.

Κατωτερον απε το των Θηραων. αιτ. δ. ε'.

Ιππικον της Θετταλιας. το αρχαιοτερον, και καλλιτερον της 'Ελλαδος. Γ'. κεφ. λε'. δ. ε'.

Ιπποδαμος. αρχιτεκτων Μελισσος, διδει το ονομα του εις την σηραι του Πειραιεως. Β'. κεφ. εβ'. δ. β'. Πρωτος, χωρις να μετεχη απε την διοικηση των οποδισσων, έφευρε ονομα σχέσιον της δημοκρατιας. Δ'. κεφ. ιδ'. δ. κγ'.

Ιπποδρομος. Τόπος, σπου γνωνται αι ιππολασσαι, και αριστηλασσαι, Β'. κεφ. κβ'. δ. κ'. Μηλος του της Ολυμπιας. Γ'. κεφ. λη'. δ. ιγ'.

Ἴπποκράτης, ἐκ τῆς γενεᾶς τῆς Ἀσκληπιοῦ, καὶ ὑστέρης τοῦ Ἡρακλεῖδου, ἐγεννήθη εἰς Καῦν. 5'. κεφ. εγ'. δ. μ. Φωτίζει τὴν περγανή διὰ λόγου, καὶ βεβαιώνει τὴν Θεωρίαν διὰ τῆς προέξεως. αὐτ. δ. χ. Ἀποδυνάμει: εἰς Θετταλίαν. αὐτ. Συγγραφατά, ιπανεστενά, αὐτ. καὶ ἔφ. Κανόνες πρὸς δεδασκαλικανά ιατροῦ. αὐτ. ὑπῆγει εἰς βούλησιν τῶν Ἀθηναίων. Α'. Μέρ. β. τριτ. γ. δ. επί. Ὁφελεῖται από τὸς ἐπιγραφὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Δ. κεφ. εγ. δ. μ.

Ἴπποκράτης. βρύσις εἰς Βοιωτίαν. Γ'. κεφ. λδ. δ. π.

Ἴππολυτός. μέστοι Θητών, καὶ τῆς Ἀντιπηνῆς βασιλίσσης τῶν Ἀραζένων. Α'. Μέρ. α'. δ. εγ'. οἱ Τροκίνοις ἀπόδιδονται εἰς αὐτέν τείς τιμάς. Δ'. κεφ. εγ. δ. ε. Εἰς τὸν ναόν του, αἱ νεότερες τῆς Τροκίνης, πρὶν ὑπανθρεψάσσει, ἀποδέτουσι τοὺς πλοκαμούς των αὐτ.

Ἴππομίδων. ἔνας τῶν σρατηγῶν τοῦ πολέμου τῶν Θηρῶν. Α'. Μέρ. α'. δ. κη.

Ἴππονικός, πολίτης Ἀθηναίος, ἀπόχρετος του εἰς τοὺς συμβουλευούτος τον γὰρ μεταχειρισθῆ τὸ σφυρίον τοῦ Πολυκλήτου. Δ'. κεφ. εγ. δ. ε.

Ἴππων. τύραννος τῆς Μασσαλίας. Ε'. κεφ. ξα. δ. μ. μ.

Ἴσαδας. Νεός σπαρτιάτης καταδικαζεται εἰς χρηματευτήν ποιητὴν καγκῆτον υκητῆς. Β'. κεφ. εγ. δ. α.

Ἴσαιος. ρήτωρ, τοῦ Δημοσθένους διδάσκαλος. Β'. κεφ. ζ. δ. δ'.

Ἴσθμος τῆς Κορινθίου (Ἐξαρίθη). πλάτος του. Γ'. κεφ. λζ. δ. ζ. δ. Πλάδαρος τῶν συγκρίνει μὲν γίγνεται. αὐτ. δ. ε.

Ἴσμηνίας. Θηριώτας πολέμαχος τοῦ μέρους τῶν φιλελευθέρων, φονεύεται ἀπό τοὺς Λακεδαιμονίους. Β'. κεφ. α. δ. δ.

Ἴσοκράτης. ρήτωρ. Πρώτη βούργαριατου. χαρακτήρ. Β'. κεφ. η. δ. ε'. καὶ ἔφ. ὑφος, εὐγλωττία, αὐτ. κεφ. ζ. δ. ζ'. καὶ π'. καὶ ἔφ. καὶ ἄλλαχοῦ. Περιέληφτος τῆς πρὸς Δημοσίου ἐπισόλητου. Γ'. κεφ. κε'. δ. χ. καὶ ἔφ. Ἐπισόλητος καλεεταικὲ πρὸς Φίλιππου. Ε'. κεφ. ξα. δ. μη.

Ἴσιαίδος Μιλήσιος, τὸν ἐποίου ὁ Δαρείος κατέσπει διοικητὴν τῆς Μιλήτου. διαφύλασσει τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰεροῦ γέρυφαν. Α'. Μέρ. β. τριτ. β. δ. Ζ'. Μετ' ὀλέγους διηγείρων ταρσάχας εἰς τὴν Ιωνίαν, ἐδιαυτάθη ἀπό τοὺς σρατηγούς τοῦ Δαρείου, αὐτ.

Ἴσορία φυτεική. Πλᾶς πρὶπει: νὰ τὴν σπουδάξῃ, καὶ νὰ τὴν πραγματεύεται. Β'. κεφ. ξδ. δ. κε'. καὶ ἔφ. Αἱ παραγγωγαὶ τῆς φύσεως: πρεπει: νὰ διακίμωνται εἰς ὀλγαρισμούς κλάσεις. αὐτ. Λύται αἱ κλίσεις διαιροῦνται, καὶ ὑποδιαιροῦνται εἰς πολλὰ μῆνα. αὐτ. Διαιρίους Βλλεπτές, αὐτ. (ὅρα τὸ ξδ. κεφ.) Σχέδιον τῆς διαιρεμής παρὰ τοῦ ἀριζετέλους. αὐτ. Γενεκαὶ παρατηρήσεις, δὲ ὡν αὐτές ἐ φιλέσφορος ἐπλούτισε τὴν εἰσορίαν τῶν ζώων. αὐτ. Τὰ πτενά εἴγει αἰσθητικάτατα εἰς τὸς συληρέτητας τῶν καρπῶν. αὐτ. Ἐρευνα: περὶ τῆς διαιρειστῆς τῆς ζωῆς τῶν ζώων. αὐτ. ὅρα τὸ ξδ. κεφ.

Τοις ορειχότεροις, πεθεραίς εἰξήνταλησαν τὰς πράξεις, τὰς ὁποίας δεηγοῦνται. Ε'. κεφ. ξε'. §. α. οἰκουμοποιήθησαν ἀνεξετάσις σωρὸι συγκεκριμένων συκνηθεῶν καὶ σφραγίσαντων. αὐτ. οἱ διάδοχοί των θείων, Ιεράρχοις τοῖς χάροις. αὐτ. Ἡρόδοτος, Θουκυδίδης, Εισαρχῶν. Χαρακτήρ τῶν τριῶν τοιταῦ ιεροτελεῖν. (ὅρα τὸ ξε'. κεφ.)

Τύρος. ἐκβολὴ αὐτοῦ. Β'. κεφ. α. §. ζ.

Ταλάν. Μεγάλη ἔηρα τῆς Εύρωπης. Λί: Ἑλληνιδεῖς πόλεις της, ἀποκαρμοῦσαι ἀπὸ τὰς διχονοίας των, παρακαλοῦσι τοὺς Ἀχαιοὺς νὰ τὰς ησυχασσωσι. Γ'. κεφ. λζ. §. λγ. Εἰς αὐτὴν καταφύγουσι οἱ Μεσσηνίοις μετὰ τὴν δολιωσιν τῆς πατρίδος των. Δ'. κεφ. μ. §. χ. Εἰς αὐτὴν ὁ Πυθαγόρας, ἐπιερίφων ἀπὸ τὰς περιπηγέσεις του, κατοικησε. Σ'. κεφ. οε'. §. ζ. Άλιτα τὰς καταδρομῆς τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός. αὐτ. §. ιε'.

Τρικράτη. θύεις σκυτοτόμου, γαμβρὸς τοῦ Κέστιος, σρατηγὸς τῶν Ἀπηναίων ἐπικυνός του. Β'. κεφ. ζ. §. τγ. Ἀγαμορράσιος, σρατεύματα τοῦ πολέμου. αὐτ. κεφ. ζ. §. ιδ'. Κατηγορηθεῖς παρὰ τοῦ Χάροπτος, ὑπερχοσπιζεταις τὴν κρισολογίαν του ἐνοπλος. Ε'. κεφ. ξ. §. χ. Ἀπόκρισις του πρὸς τοὺς ὄντεις ζευτάς του. αὐτ.

Τριτος. ήγειμῶν μετὰ ἐπαρχέας τῆς Ἡλείας δὲ αὐτοῦ ἀνεσυγκέθησαν οἱ ὀλυμπιακοὶ αἴγαιοι. Γ'. κεφ. λη'. §. δ'.

Τρων. ποιητὴς δραματικός, ἐσεραϊδη. τὰ ποιήματα του εἶναι μὲν πολλὰ περιέργειαν. Σ'. κεφ. ξδ'. §. κε'. συνέγραψεν ἐλεγεῖσους, καὶ οἰνοράμβους. Ζ'. κεφ. π'. §. Σ'.

Τρωνία. ἐπαρχία τῆς μερᾶς Ἀσίας. Περιείχε τὰ παράλια τῆς Λυδίας, μέρος τῶν τῆς Καρίας καὶ τοῖς Ν. Χίου, καὶ Σάμου. (τὰ παράλια τοῦ Σαρουνίχαν, καὶ Ἀΐδην.) Σ'. κεφ.

Τρωνες, τῆς Ἑλλάδος. Μὲ αὐτὸ τὸ ἔνορα ἐνόσιμο ὅλα τὸ ἔθνος τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἔχου τὴν ὀρχήστρας ἀπὸ τὸν Ἰωνα, ἔγγονον τοῦ Ἑλληνος, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ λ. καὶ αἱ ἀποικιαὶ των Α'. Μίρ. α. §. ιθ'.

Τρωνες. Διάλεις, Δωρεῖς ἐσυγκέθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀσίας. Σ'. κεφ. οβ'. §. γ. συμμαχία. αὐτ. Ἐμπεριον. αὐτ. ὁ Κύρος τοὺς τυποὺς τὴν Περσίαν. αὐτ. ὁ Κιροῖτος τοὺς ὑπέταξεν. αὐτ. Αὗται αἱ δημοκρατίαι ἴδοντασαν ἀπὸ ἐκείνου τὸν καιρὸν πολλαῖς ἐπαναζήσεις. αὐτ. Φερος, τοὺς ὁποῖους ὁ Δαρεῖος τοῖς ἐδιώρισεν. αὐτ. Διὰ τὸ δὲν ἐφύλαξε τὴν ἐλευθερίαν τους, Ἰωνες συστήθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς μερᾶς Ἀσίας. Α'. Μίρ. α. §. ιθ'. Κατακαθίσουσι τὸς Σύρδεις. αὐτ. Μίρ. β. τηλ. β'. §. ι. Χαρακτήρ αὐτῶν. Σ'. κεφ. οβ'. §. τγ. Μουσικὴ αὐτῶν. Γ'. κεφ. λζ. §. Σ'.

κ.

Καδμος. ἔρχεται εἰς Βοιωτίαν μὲν ἀποκλαυ Φοινίκων. Α'. Μέρ. α'. §. γ'. Συνισάγει εἰς αὐτὴν τὴν τέχνην τοῦ γράφειν. αὐτ. §. ε. διώκεται ἀπὸ τού, ὃς πήγεται, Θρέψου. αὐτ. §. κε'. Ήμορρότευ μὲν ἐφε κακλωπέσει τὰς τριτρεῖς τῶν Βοιωτῶν. σ'. κεφ. οσ'. §. μ'.

Καδμος. Μιλήσιος, πρώτος συγγράφει ἴσοριαν πεζῆν θράστε. Α'. Μέρ. β'. τριτ. γ'. §. μγ'. Ε'. κεφ. ξε'. §. α'.

Καθάρεια. ήταν δύνα εἰδῶν προσώπων, καὶ πραγμάτων. Β'. κεφ. κα'. §. π'. καὶ ἐφ.

Καλλίας, ἀργυρώνυτος, γνέται αὐλικὸς τοῦ Μακεδόνος Φιλίππου. Ε'. κεφ. ξα'. §. μα'.

Καλλικράτης, ἥνας τῶν ἀρχετεκτόνων τοῦ Παρθενώνος. Β'. κεφ. φβ'. §. ιδ'.

Καλλικρατίδας, σρατηγὸς Λακεδαιμονίου, ἐγενέθη εἰς τὴν κλάσιν τῶν Εἰλίτων. Δ'. κεφ. μβ'. §. γ'.

Καλλικράχος. πολέμαρχος, διδει τὴν ἀδειαν τῆς μάχης εἰς τὸν Μαραθώνα. Διοκει τὴν δεξιὴν τῶν Ἑλλήνων πτέρυγα, καὶ θανατώνεται εἰς αἰτίαν. Α'. Μέρ. β'. τριτ. β'. §. μβ'.

Καλλίσιος, ποιητὴς Ἰλιγενακός. (ὅρι τὴν σημ.) Ἐμβυχώνει μὲ τοὺς στόχους του τὴν σφεσιδεσμού θερμότητα τῶν ἐφεσίων. Ζ'. κεφ. π'. §. π'.

Καλλιπέδης ὑποκριτής. σ'. κεφ. ο'. §. 4 (ὅρι περὶ αὐτοῦ τὴν σημ.)

Καλλίπος. Συραχούσιος ρήτωρ. Δ'. κεφ. ηπ'. §. β'.

Καλλίπος. Ἀθηναῖος, φίλος τοῦ Δέλνος, τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν Σικελίαν. Ε'. κεφ. ξ. §. ισ'. Κάμψει κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν. αὐτ. καὶ ἐκαμψει δρόκου φρακιδέσιτον, συνεργεῖ οὐα φοινικῆν. αὐτ. Θωκατεύται καὶ αὐτοὺς πλήρης ἀπὸ δυσυχίαν. αὐτ.

Καλλιράτης. ρήτωρ Ἀθηναῖος, πρεσβευτής εἰς τὸ συνιδρίον τῆς Λακεδαιμονίου. Β'. κεφ. α'. §. ιδ'.

Καλλισρατος. ὑποκριτής ἀριστος· σύγγραφος μὲ τὸν Ἀριστοφάνην, σ'. κεφ. ξδ'. §. λα'.

Καλλιλος. πόθεν πηγαδεῖ εἴτε γενεῖ, εἴτε ἀτομακόν. σ'. κεφ. οβ'. §. ιη'. Γνωμη τοῦ Πλάτωνος περὶ αὐτοῦ. §. ιθ'. τοῦ Ἀριστοτέλους. §. κ'. Ἐπαύλου διδάσκενον ἐν Ἡλίῳ εἰς τὸ κόλλος. Γ'. κεφ. λη'. θ. β'. Λόγος τοῦ Ἀριστοτέλους. διά τὸ κόλλος. Ε'. κεφ. ξβ'. §. κη'.

Καμαρίνα, πόλις τῆς Σικελίας, ἀποκλαυ Ἑλλήνων. Ε'. κεφ. ξ. §. β'.

Καμβύσης. νιός τοῦ Κύρου, ὑποτάττει πολλὰ ἐθνη τῆς Ἀφρικής. Α'. Μέρ. β'. τριτ. β'. §. α'. ὀδηγεῖ εἰς Περσίαν τεχνέτας Λίγυπτίους, οἵ τενες ἔκτισαν τὸ παλάτιον τῆς Περσεπόλεως. Ε'. κεφ. ξα'. §. ιι'.

'Η βασιλεὺς αὐτοῦ ἐγχωριγόνθη ἀπὸ τὸν Σιμωνιόν. σ'. κεφ. οσ'. §. ιι'.

Κάρπερος, παλαιόν κωμιδρού τῆς Ἰρόδου (έρειπης πλησίου τῆς πόλεως
Ἐμφύση) σ'. κερ. σγ. §. α'.

Καππανέας, ἡ αἱ τῶν ζρυτηγῶν τοῦ α. πολίμου τῶν Θηβῶν. Α'.
Μέρ. α'. §. κκ'.

Καππαδοκία. ξηρὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας. (ἡ Καραμανία) σ'. κερ. οβ.
Καππαδοκία, εἰς τοὺς ὄποιους οἱ Ἑλληνες εἶναι ὑπέχριοι. Β'. κι. §. ε'.
Καρησσός πόλις καὶ λιμήν τῆς Μικρᾶς. (Πορτο-Μαρτζα.) σ'. κερ. σγ. §. ε'.
Καρία. ξηρὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. (Μεγαστική ήλι: καὶ μέρος τοῦ Ἀι-
δίου) Β'. κερ. κέ'. §. ε'.

Καρίων, μουσικὸς ἀπὸ τὴν ἐπιθαμνού, ἐφαντόζετο, ὅτι ἦν αἴπο
τὰ παιδία του, πέτραν υἱὸς τοῦ Ἡρακλεους. Ε'. κερ. ξα'. §. γε'.

Καρχίνος, ποιητὸς τραγικός, διὰ τὶ αἰπεῖον μάστη μέντα αἴπο τὰς τρα-
γῳδίες του. σ'. κερ. σα'. §. ζ'.

Κάρυστος, πόλις τῆς Εύβοιας (Κάριστος, ἡ Καρυορώσσο.) Β'. κερ. δ'. §. γ'.
Καρχηδόν, πόλις μεγάλη ἐπὶ τῶν παρολίων τῆς Λαζηνῆς. (έρειπη
πλησίου τῆς πόλεως Τουνέζου.) Β'. κερ. ξβ'. §. φβ. ἔκθεσις τοῦ ου-
γκρατος, ὅπου σύκολου θεῖ. αὐτ.

Καρχηδόνιοι ἔξουσιαίου πολλοὺς τέπους εἰς τὴν Σικελίαν. Ε'. κερ.
ξα'. §. γ'. Νικῶνται αἴπο τῶν Τιμολέοντα, αὐτ. κερ. ξγ'. §. Ζ'. καὶ
τοὺς βιάζειν σὲ ζητήσωσι τὴν εἰρηνήν. αὐτ.

Κασπία Θάλασσα. Οἱ Ἑλληνες ἔγνωσιςσαν μένον τὰ διάβατα τῶν
κατοικούντων δήμων επέκεινα αὐτῆς τῆς Θαλάσσης. Γ'. κερ. λα'. §. επ'.

Κασσιτερίδες. Ν. εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν θάλασσαν. (Ν. Βρεττανικοί.)
αὐτ. §. ιδ'.

Κασαλία (Βρουσεῖς) τῆς Φωκίδος. Β'. κερ. κρ'. §. γ. ἔχει τὴν ἀρχήν
της αὐτούσια ἀπὸ τὰς ἀκρωτηρίες τοῦ Παριασσοῦ. αὐτ. κδ.

Κατάνη, πόλις τῆς Σικελίας, σ' αποκίνητης Ἐλλήνων. (Κατανα/α) Ε'. κερ.
ξα'. §. γ'. ἔξουσιαίεται ἀπὸ τὴν Ἀλκεβιάδην. Α'. Μέρ. β'. την. γ'. §. φ.
κη'. Δουλοῦται αἴπο τὸν Μάρμερον. Ε'. κερ. ξα'. §. γ'.

Κατακλυσμὸς ἐπὶ Δευκαλίωνος. Μία ἀπὸ τὰς αρχαιτέρας ἴποχάς
τῆς Ἑλληνικῆς ἴστορίας. Ε'. κερ. ξε'. §. π'. ὅρα τοὺς πλ. τῶν ἵποχῶν.

Κατακλυσμὸς τοῦ Ογύγου. Τιέστη. αἵτια πιθανή. Ι'. κερ. λδ'. §. λα'.

Κατηγορίαι: εἰς Ἀθηνας. Διὰ τὰ, δοσα βλαπτοῦσι τὰ δισεκάτου,
ἔγκληματα, καθε πολέτης γίνεται κατηγορος. Β'. κερ. ιη'. Εἰς ποιου
ὑπόγειο ὄρος, τὸν ὄποιον πρέπει νὰ δεχθῇ. αὐτ. §. β'. Εἰς ποια
ποιητή. ὑπόκειται. §. δ'.

Καῦσος, πόλις καὶ λιμήν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Καρίαν. σ'. κερ.
οβ'. §. κα'. Ἀσεπότητες τοῦ Στρατονίκου εἰς αὐτήν, καὶ εἰς τὴν Κό-
ρινθον. αὐτ. Πατρίς τοῦ Πρώτογίνου. (Κευτές.) αὐτ. κερ. σγ. §. δ'.

Κάυσρος, ποταμὸς τῆς Ιωνίας (Κιουτζούκ μαζίρ.) σ'. κερ. σγ'. §. λε'.

Καρνατή. πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Τί φανεται εἰς αὐτὴν αἰχοσπουειωτον.
(Ἐρεπικά.) Δ'. κεφ. ιβ'. §. 15'.

Κερπης. φιλοσοφος τοῦ Σχολείου τοῦ Σωκράτους. Γ'. κεφ. κθ'. §. 5'.
Κεγχρεαί. λιμένι τῆς Κορινθίου ἐπὶ τοῦ Σαρωνικοῦ πλαζους Γ'.
κεφ. λθ'. §. 10'.

Κέκρωψ. κατέγετο ἀπὸ τὴν ἐν Αἴγυπτῳ Σαΐδα, ἐφάνη εἰς τὴν Ἀτ-
τικὴν, ἵσωνε, δοθάσκει, καὶ πολιζει τοὺς Ἀθηναίους μὲν νόμους. Α'.
Μέρ. α'. §. γ'. καὶ ἐρ.

Κελτος. Μέγας δῆμος τῆς εὐρώπης. (Φραντσέζοι.) Β'. κεφ. β'. §. γ'.

Κένταυροι. ἐξ τημοειδεῖς ἐποιοι, καὶ ἄνθρωποι. Α'. Μέρ. α'. §. 16. Γ'.
κεφ. λε'. §. 2'. Δῆμος παλαιός τῆς Θετταλίας. αὐτ. (ἐπὶ τοῦ Ἀν-
χάραιδος δὲν ἔσωζοντο.)

Κεραμεικός, μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. ζ'. §. α'. ὁ ἕξατερικὸς
ἡτού διωρισμένος εἰς ἑνταριασμοὺς. αὐτ. κεφ. εγ'. §. δ'.

Κερσορλέπτης. υἱὸς τοῦ Ηέτους, βασιλέως τῆς Θράκης. Ε'. κεφ.
ξα'. §. λε'.

Κερσαληνία. Ν. τοῦ Ἰωνικοῦ πελάγους. Β'. κεφ. β'. §. γ'.

Κεραλος, καὶ Διονύσιος Καρένδιος εἰς τοὺς ἀποτούς ὁ Τιμολέων ἔδω-
κει ἐπιχεισίαν γὰρ ἀνατελλόσθωσι τοὺς νόμους τοῦ Διοκλείου. Ε'.
κεφ. ξγ'. §. 2'.

Κείως, μία τῶν Κικλαδῶν. (Τεία.) σ'. κεφ. οζ'. §. ιε'. Εἰς τὴν Ἰου-
λίδα ὁ νόμος συγχωρει τὴν αἵτοχειρίαν. αὐτ. οἱ πολῖται ἀναγεννάσθησον.
αὐτ. Ἡ πόλις εἶχε περιφημος, καὶ παρήγαγε πολλοὺς ἄνδρας. αὐτ.

Κῆνος. Κατάσσαση τῶν ἀγαθῶν παντὸς πολίτου. Κ'. κεφ. ξβ'. §. γ'.
Κηφισσός. 'ρύαξ, 'ρέων πληποίον τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. ζ'. §. γ'.
"Ἄλλος 'ρύαξ τοῦ αὐτοῦ ὄντος εἰς τὴν Φωκίδα. αὐτ. κεφ. ξβ'. §.
κε'. (Γαυρίσ.) "Ἄλλος εἰς τὴν περισχὴν τῆς ἐλευσίνος. Κ'. κεφ. ξη'. §. γ'.

Κηφισσός. 'Ερμογλύφος, ὑπόμνημα τῆς τέχνης του. Δ'.
κεφ. ιβ'. §. 5'.

Κεφαλων. ὄρος τῆς Βοωτέως ἐπὶ τῶν ἔρων τῆς Ἀττικῆς, καὶ
Μεγαρίδος. Γ'. κεφ. λδ'. §. δ'.

Κελικία. ἔηρα τῆς μικρᾶς Ἀσίας (Τόπος τοῦ ἔτεος. οὔλη, καὶ τοῦ
Ἀλαζευλ.). σ'. κεφ. οβ'.

Κιμων, υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου. Πρωτερήματα αὐτοῦ. Α'. Μέρ. β'. τμῆ.
β'. §. λε'. Κατορθώματα αὐτ. Πολιτικὴ αὐτοῦ ὡς πρὸς τοὺς συμ-
μαχους; αὐτ. Ἄπαγει πρὸς βούθειαν τοῦ Ἰνδροῦ. αὐτ. Ἀκακαλεῖται
ἀπὸ τῶν ἔρωντος. αὐτ. Περικλεῖται ἀνακακῆν 5 ἐτῶν μὲ τοῖς Λακεδαι-
μονίον, καὶ Ἀθηναίους. αὐτ. Βοάζει τὸν Ἀρταξέρξην καὶ Κυπρίων
την εἰρήνην ἱετετως. αὐτ. Συγκρίνεται μὲ τὸν Περικλεῖται, ὃς τις τὸν
ἔξιώροτεν. αὐτ. Ἀποδυνάστει εἰς Κύπρον. αὐτ.

Κίμων, πρόσθις παρά τῷ Φιλίππῳ. Ε'. κεφ. ἔκ. §. λβ'.

Κιρρία, πόλις, καὶ Λιμὴν τῆς Φωκίδος ἐπὶ τοῦ Κρισσαίου κόλπου (λιμὴν τοῦ Σαλωνίου) Β'. κεφ. κβ'. §. β'. οἱ πολίται της; γεροῦντας τὴν περιοχήν, ἢ ἀποίᾳ ὀντίκειν εἰς αὐτούς. αὐτ. §. ω'.

Κλαζομέναι. Ν. τοῦ Αἴγαστου πλεύρους εἰς τὸ παράλιον τῆς Σμύρνης ("Άγιος Ιωάννης") Πατρὸς τοῦ Ἀναξαγόρου. σ'. κεφ. οβ'. §. ιβ'.

Κλεόρουντος Λιμένος, ἔκας τῶν γ. τῆς; Ἐλλάδος σοφῶν. Α. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. ζ. σ'. κεφ. ογ'. §. ε'.

Κλεόμβροτος, βατέλευς τῆς Σπάρτης, μικᾶται, καὶ φοιεύεται εἰς Λειτέρα. Β'. κεφ. α'. §. ιγ'. Ήντος ἐσέχεται τὴν εἰδησιν τῆς οἰκης εἰς τὰ Σπίρτην, αὐτ.

Κλεομένης, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. Δ'. κεφ. μγ'. §. α'. Ἀπέκοιτο τούς θυγατρεῖς Σπαρτιάτην. αὐτ. κεφ. με'. §. δ'.

Κλεομήδης, ἀνθλητὴς περιφημος, Ζάνατος, ἀνδριάς αὐτοῦ. Γ'. κεφ. λη'. §. φ'.

Κλεόσρατος. Τινέδιος, ἀστρονόμος. Γ'. κεφ. λα'. §. θ'.

Κλεόφαντος. Κορινθίος. πρώτος ἐξαγράφιτος μὲν χρώματα τούς χαρακτήρας τοῦ προσώπου. Γ'. κεφ. λζ'. §. ιζ'.

Κλέων διαδίχεται τέλος Περικλεα. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. εθ'. Τεκμήρια τῆς ἐλιγονοσιας του. Β'. κεφ. ιδ'. §. ια'. ἐπειριπαῖτο παρόργητα εἰς τὸ Νέατρον ἀπό τοῦ Ἀριστοφάνη. σ'. κεφ. ξθ'. §. λα'. Θαυμάστεται εἰς τὴν Θρακην. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. κ'.

Κλέων. Θηβαῖος, φαλίτης διάσημος. Γ'. κεφ. λδ'. §. ιζ'.

Κλεψύδρα, ἔργακον, μὲν τὸ ὄποιον ἔκανέντος τὴν διάρρεεν τῶν ἥρω-τορικῶν λόγων. σ'. κεφ. ο'. §. β'.

Κλεισθένης, βασιλεὺς τῆς Σικινίως, λατρευτός διὰ τὰς ἀρετάς του, καὶ φοβερός διὰ τὴν γενναιότητά του Γ'. κεφ. λζ'. §. κα'. Νικητὴς εἰς τοὺς ὅλυμπιακοὺς ἀγῶνας, κηρύζεται εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπανθρώπειαν τῆς Σιγυατρός του. αὐτ.

Κλεισθένης. Ἀθηναῖος βασιλεὺς τὸν Ἰππίου γὰρ παρεπηθῆ ἀπό τὴν τυραννίαν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. λ'. Ἀνασυγκένετη τὴν παρὰ τοῦ Σικηνίου ερμολεῖσίν, αὐτ. Διαιρεῖ τὰς 4 φυλας εἰς 10. αὐτ. §. λε'.

Κλείτωρ, πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Δέξα τῶν πολιτῶν περὶ τοῦ διδαστοῦ τῆς βροτεών των. Δ'. κεφ. ιρ'. §. ιγ'. (Καλύβια τοῦ Καρυέος, πόλει-γιον καὶ ἐρεπίκα.)

Κνεός. πόλις Ἐλληνίς τῆς μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὴν Δωρίδα (Πόρτο-γεγορέζε. ἐρεπίκα) πατρὸς τοῦ Ηπειρού, καὶ Ευβοέου. σ'. κεφ. ορ'. §. ε'. Διάσημος από τοῦ υπὸ τοῦ εἰδῶλου τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τὸ ιερόν ἀλοος. αὐτ.

Κνωσσός. πόλις καὶ Λιμὴν τῆς Κρήτης (Ἐγαδεύχ, μοναστήριον, καὶ ἐρεπίκα.) σ'. κεφ. ογ'. §. ε'. Πατρὸς τοῦ Ἐπιμανίου.

Κογχίλια. Διά τι εύρεσκονται εἰς τὰ ἔρη, καὶ σφέρα: λιθοπονίαι
εἰς τὰς Λατομίας. Γ'. κεφ. ξβ'. §. 15.

Καδρος. ἐπχατος βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Α'. Μέρ. α'. §. 3'. Ἀπεβ.
υποκει: ὑπὲρ τῆς πατρίδος. αὐτ. §. 10.

Κολοφῶν. πόλις τῆς Ἰων. (διε ταῦτα.) πάτρις τοῦ Εὐερόδανου.
σ'. κεφ. οβ'. §. 10.

Κολχίς. μεγάλη ἔηρά τῆς Ἀσίας κατ' ἀνατολὰς τοῦ Εὐξείνου πόντου.
(Μιγγηρεῖα, Γεωργία, καὶ Ἰμρεστα.) Β'. τεφ. α'. §. 5'.

Κολωνέδης. πολέχημος τῆς Μεσσηνίας (Κορώνη, πόλις) Δ'. κεφ. με'. ββ'.

Κολωνός. λόφος, καὶ κώμη πλησίου τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. φβ'. §. 10'.
Ἐνταῦθα δειχνούσι τὴν οἰκίαν ἐν ᾧ ὁ Σοφοκλῆς διηλθε μέρος τῆς
ζωῆς του. σ'. κεφ. ξβ'. §. 15'.

Κολωτής. μαθητής τοῦ Φειδίου. Γ'. κεφ. λπ'. §. 10'.

Κωκυτός. ποταμὸς τῆς Ἐπείρου. (ποταμὸς, ὃς τις εἰσβάλλει εἰς τὸν
λιμένα Γλυκῶν.) Γ'. κεφ. λξ'. §. β'.

Κορῆται. δεξαι περὶ αὐτῶν. οἱ παλαιοὶ δὲ γέγνωστοι τὴν περιοδεύ-
τους. Γ'. κεφ. λα'. §. 10'. Δεξαὶ τοῦ Ἀναξαγόρου, Δημοκρίτου, καὶ τῶν
Πιθαγορείων. αὐτ.

Κοπαΐς. εἰς τὴν Βοιωτίαν. (Λίμνη τῆς Λεβαδείας.) Περιγραφή καὶ μέ-
γανος αἰτῆς. Γ'. κεφ. λδ'. §. λ. οδραγωγοὶ διὰ τὴν ἐκροτὴν τῶν ὑδά-
των της. αὐτ.

Κέραξ Συρακούσιος, πρώτος συνέγραψε περὶ ῥητορικῆς. Δ'. κεφ. υπ'. §.
δ'. Πρώτος ἐτι ουνθροίσε τοὺς κανονίς τόπους. αὐτ.

Κόρινθος. ρυτροπόλις τῆς Κορινθίας εἰς τὴν Πελοπόννησον. Τοποθε-
εῖται. Γ'. κεφ. λξ'. §. π. Μέγας, περίσσου, ἀκρόπολις αὐτῆς. αὐτ.
Ἀποτηνὴ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης. αὐτ. Πλήρως ἀπὸ τεχνεῖα. αὐτ. Διά-
σημος διὰ τὸ χάλκινον τῆς ἱρογένερα. αὐτ. Αἱ γυναῖκες ὠδιοτάταις.
αὐτ. Αἱ ἐν αὐτῇ ἑταῖραι φεύγοντι τοῖς ξίνοις, αὐτ. Διὰ τῶν δεκτῶν
εἰς τὴν ιορτὴν τῆς Ἀφροδίτης, η ἐποικία παντηγυρίζεται απὸ τιμέας γυνοι-
καρ. αὐτ. Αἱ συμβάσαι εἰς τὴν διοικητικήν μεταβολαὶ αὐτ. Συρακού-
σαι, Ποτίσαια Κερκυρα καὶ λ. ἔναις ἀποκία της. Α'. Μέρ. β'. τρη'. γ'. π'.
Κορινθίοις. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς βασιλείας, κατέσπαται διοίκησις
μᾶλλον ὀλγυροχατίν, η δημοκρατεῖσι. αἱ χρεωδίαις ὑποδέσμους δὲν ὑπε-
κειντο εἰς τὴν ἀποφοτιὰ τοῦ Χαδαίου λαοῦ. Γ'. κεφ. λξ'. §. ξ'. Φεύγων,
ἔνας ἀπὸ τοὺς νομοθέτες της, ὄφος τὴν ἀνιστοτητὰ τῶν τυχαίων, καὶ
ἐπροσπάθησε νὰ διορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν γενεῶν, καὶ τῶν πολιτῶν.
αὐτ. Καταπελθούσαι τοὺς Λακεδαιμονίους οὐκ οκνήσωσε εἰς τοὺς Ἀθη-
ναῖους τῶν πολεμού. Α'. Μέρ. β'. τρη'. γ'. π'.

Κόρινθα Ταναγρα, ἔδισαγχη τὸν πεπονιὰ μὲ τὴν Πανδαροκάποτε τὴν
Μυρτίδα. Γ'. κεφ. λξ'. §. κβ'. Πεντάκις ἐπροτιμήθησε τὰ ποιήματά
της απὸ τὰ τοῦ Πειθάρχου. αὐτ. κεφ.

Κέρκυρα. Ν. Ἰωνική, ὅποκτα τῶν Κορινθίων, ἀλλοτε Ν. τῶν Φανιών. (ἴσοροι;) Α'. Μέρ. β'. επι. γ'. δ'. η'.

Κορώνη, πόλις τῆς Πελοποννήσου, ἐκτισθη διὰ προσαγῆς τοῦ Ἐπαρχιακοῦ. Δ'. κεφ. μ'. δ'. β'. (βαλλιάδα, πολιχνίου καὶ ἵσειπικα.)

Κορώνεια. πέλις τῆς Βοιωτίας. (Ἐρεπία) παρὰ τὴν ἐποίησαν ἔνεκτας τοῖς Θρασίους ὁ Ἀγυπιανὸς. Β'. κεφ. α'. δ'. Θ'. ἐδόθη εἰς τοὺς Θρασίους ἀπὸ τοῦ Μακεδόνα Φιλίππου. Ε'. κεφ. ξα'. δ'. μζ'.

Κέσμοι, κρίται τῆς Κρήτης συγκριτικοί μὲ τοὺς ἐφέρους τῆς Λακεδαιμονίου. Δ'. δρα τὸν στρ. ε'. κεφ. ογ'. δ'. φβ'. ἐπαγγέλματα αὐτῶν αὐτ.

Κέρσικα. τὸ Κύρος, εἰς τὸ Τυρόπολις πίλαρος. οἱ Ἀσιατικοὶ Ἐλληνες ἐπίσηποι εἰς αὐτὴν πίλαρι. ε'. κεφ. οβ'. δ'. ε'.

Κοτύλιοι. ὄφ. εἰς Ἀρκαδίου διάσημους διὰ τὸν γαστὸν τοῦ Ἀπολλωνος. Δ'. κεφ. οβ'. δ'. ε'.

Κότυς. βασιλεὺς τῆς Θράκης. Χαρακτήρ, πρόσοδοι, μωρίαι, ὡμότης, Σάνκτος αὐτοῦ. Γ'. κεφ. λε'. δ'. κχ'.

Κραυαδός. βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, διάδοχος τοῦ Ηέρωπος. Α'. Μέρι α'. δ'. ε'. ἐδρούσθη ἀπὸ τοῦ Ἀμφικτύωνα. αὐτ. ια'.

Κράτης, κωμῳδοποίες. ε'. κεφ. ξγ'. δ'. κη'. Εὔδοκίμος διὰ τὰς χαροποίας του αξιούτητας. αὐτ.

Κρατίεν, ἐρωμένη τοῦ Πραξιτέλους, ἔσωκεν ἦγεν τοὰ εἰς τὴν διάσημον Ἀφροδίτην τῆς Κυνίου. ε'. κεφ. οβ'. δ'. ε'.

Κρατίεος. κωμῳδοποίος. αὐτ. ξγ'. δ'. κη'. Εύδοκίμες εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν Ἰλατταμάτων. αὐτ. Ἀνεκάλυπτε τὰς κλοπὰς τοῦ Ἀριστοφάριου. αὐτ.

Κρεσφόντης. εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν, λαρυβάνει τὴν ἱγμουνίαν τῆς Μεσοποταμίας. Α'. Μέρ. α'. δ'. μα'. Ἀποδημήσκη, δολοφονηθεῖς. Δ'. κεφ. μ'. δ'. κη'.

Κρέων. βασιλεὺς τῶν Θηρῶν. βιάζεται παρὰ τοῦ Θησεώς νά γυναρίσῃ τὸ δικαίωμα τῶν ὄνδρων. Α'. Μέρ. α'. δ'. κδ'.

Κρεώφιλος Σάμιος, ἐπεριπολήθη τὸν Ὁμηρού, καὶ διερύλαξε τὸ ποτήριο του. Δ'. κεφ. οδ'. δ'. δ'.

Κρῆτες. Τοξόται, καὶ σφευδονῆται ἔξαιρετοι. ε': κεφ. ογ'. ε'. Ραδάμανθης, καὶ Μένως ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μέρους διασήμους. ἀπὸ τοὺς ἐποίους ὠρελήθη ὁ Λυκοῦργος. αὐτ. Διὰ τὶ ταχύτερον ἀπὸ τοὺς Σπαρτίτας παρεξετράπουσαν ὅπὸ τὴν κομοδεσίαν τους. αὐτ. καὶ ἐφ. Συγκριτισμὸς τι ἔστι, αὐτ. Εύδοκίμοις εἰς τὴν ποίησιν καὶ τὰς τέχνας. αὐτ.

Κρήτη. Μεσημβριανώτερα ἥποις τοῦ Αἴγαου πελάγους. ε'. κεφ. ογ'. δ'. δ'. καὶ οφ. Εὐτυχές τοποθεσία, γῆ καλὴ, προσίστα, λιμένας, πόλεως ἐπὶ τοῦ Ὁμηρού. αὐτ. Παλαιστὶ πορθήσεις αὐτῆς. αὐτ. Τάφος, ἢ ἀντρού τοῦ Λείας. αὐτ. ἄρ. Ἰδα. αὐτ. (ἄρα Λαρύρ. καὶ Διει. τῆς Κρήτης.)

Κρεών. μάσην αὐτὴν εὐτυχεῖ εἰς τὴν Ἀττικήν. Ε'. κεφ. ξγ'. δ'. η'.

Κρήτιας. ἥριτωρ διάσημος. Δ'. κεφ. εη'. δ'. εα'.

- Κριτίας. Ἀθηναῖος μαθητής τοῦ Σωκράτους. Ε'. κεφ. ξζ. §. χγ'. ἦνας από τοὺς 30 τυράννους. αὐτός.
- Κριτόρουλος. Ἰατρὸς τοῦ Μακεδόνος Φιλίππου. Ε'. κεφ. ξα'. §. δ'. Κριτών. Αθηναῖος, φιλόσοφος μαθητής τοῦ Σωκράτους. Ε'. κεφ. ξζ. δ. λδ'. Κροίσος. βασιλεὺς τῆς Λυδίας, δῶρα, δοσαὶ ἵζειλεν εἰς Δελφούς. Β'. κεφ. χβ'. §. Ζ'. καὶ εἰς τὸν γαέν τοῦ Ἀπόλλωνος τῶν Θηβῶν. Γ'. κεφ. λδ'. §. ε'. Κρομμύνων, λιψῆν, φρούριον, καὶ Κωμητῆς Κορινθίου ἐπὶ τοῦ ἴσιου. (Σούσα-κεν.) Γ'. κεφ. λδ'. §. Ζ'.
- Κρότων. πόλις Ἑλληνίς ἐν Ἰταλίᾳ, διάσημης διὰ τὸν Πυθογέραν. Γ'. κεφ. κδ'. §. α'. καὶ διὰ τὴν καταδρομήν, τὴν ὅποια εἰς αὐτήν εδοκίμασαν οἱ μαθηταὶ τοῦ. αὐτός.
- Κρυψία. Γύμνασις πολεμικὴ τῶν Σπαρτιατῶν. Δ'. κεφ. μζ'. §. ια'. δροῦ τὴν σπῆν.
- Κτησίας Κυρδός, συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀσσυρίων, καὶ Περσῶν. Ε'. κεφ. ξδ'. §. Ζ'.
- Κτησιφῶν, ῥήτωρ Ἀθηναῖος, πρέσβυς εἰς τὸν Μακεδ. Φιλίππου. Ε'. κεφ. ξα'. §. λβ'. καὶ ἵρ.
- Κυδιππην. οἰρεία τῆς Ἡρας εἰς τὸ Ἀργος, τῇ συνέβη εἰς τοὺς μίσους της. Δ'. κεφ. ργ'. §. Ζ'.
- Κύδωνος. ποταμὸς τῆς Κελτείας εἰς Ἀσίαν. (ποτ. τῆς Ταρσοῦ.) Δ'. κεφ. ργ'. §. ια'.
- Κυδωνία. πόλις καὶ λιμὴν τῆς Κρήτης. (Ακλαδία, Χανία) σ'. κεφ. σγ'. §. ω'.
- Κύζικος. Ν. τῆς Προποντίδος, ἀποικία Ἑλληνῶν. (ἐρεπίκη πλησίου τῆς πόλεως Ἀρτάκη.) Β'. κεφ. β'. §. β'.
- Κύζηρα. Ν. εἰς τὴν μεσομεσοποτανή ἐσχατεῖαν τῆς Λακωνίας. (Τσερήγη) Δ'. κεφ. μα'. §. α'. ίδέα περὶ τῆς μήσου καὶ τῶν κατοίκωντης. αὐτός.
- Κύζηρος. μιὰ τῶν Κυκλαδῶν, θρυλλουμένη δεῖξα τὰς νομούς της. (Θερμή.) σ'. κεφ. οζ'. §. χγ'.
- Κυκλαδεῖς. Ν. τοῦ Αἰγ. πελ. δρ. Ἀμοργὸν, Ἀνδρού, Κίεν, Κύζηρον, Δῆλον, Γύαρον, Μίλωνον, Νάξον, Παρού, Ῥπτείαν, Σιρόν, Σίρον, καὶ Τῆνον, σ'. κεφ. οζ'. §. ια'. Διὰ τὴν ἀνομάστηκαν οὕτω. αὐτός αφοῦ οὐ ὑπετάγησαν εἰς διαφέροντας διαφέρεις, κατεγάνθησαν δημοκρατικοί. αὐτός, ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Ἀθηναῖους. αὐτός.
- Κύκλος ἐπικαρ. Σύνοφις περιέχουσα τὰς παλαιὰς παραδόσεις τῶν Ἑλλήνων. σ'. κεφ. οζ'. §. ιζ'.
- Κυλλάνη. Τὸ ὑψηλότερον δρός τῆς Ἀρκαδίας. Δ'. κεφ. ρβ'. §. ιδ'. (Τρίκαρα) τὸ μόσχον μεροῦς τῆς Βλλαδός, ἐπουν εὑρέσκεται τὸ εἶδος τῶν λευκῶν κοσμούφων. αὐτός.
- Κυλλάνην. πόλις παραπαλαιασσία τῆς Ἡλείας. (Κιαρίντα) Γ'. κεφ. λη'. §. ε'.

Κιλῶν. Ωδεῖς ων ἔξουσίαση τοῦ Ἀθένας. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. δ'. γ'.
Κύμη. ἀσχατότερα, καὶ μεγαλητέρα πέλει τῆς Αἰολίδος εἰς τὴν μη-
χράν τοῦ Ἀστεαν. (ἔρειπια) σ'. κεφ. οβ'. δ'. γ'. Πρωτίσην τῆς ουρανού
τῶν αἰολέων. Οἱ πολίται αὐτῆς ἐνάρετοι, ἔνομαζετο ἀναστῶτοι. αὐτ.
Κύμη. πέλεις Ἐλληνις ἐν Ἰταλίᾳ (ἔρειπια, πληνιού τῆς Νεαπολεών.)
Σπηλαίων αὐτῆς, ὅπου ἔνομαζετο ἐν ἀπό τὰ σόματα τοῦ ἀδειοῦ. Δ'.
κεφ. μά'. δ'. β'.

Κυναῖς Τεῖς, δῆμοι τῆς Ἀρκαδίας. χρωματήριο τίτων. (Καλαίρητα,
πέλεις) Δ'. κεφ. οβ'. δ'. γ'.

Κυνοσσα, ὄβελοφι τοῦ Ἀγνοτίλαου, ἀμιλλόται διὰ τὸ βραβεῖον τῆς
ἀρματηλαστας εἰς τὴν Ὁλυμπίαν. Δ'. κεφ. μη'. δ'. ιη'.

Κυνούσος. (ορ.) εἰς τὴν Δῆλον. σ'. κεφ. ογ'. δ'. ζ'.

Κυπαρισσοῖς, πόλεις καὶ λιμναῖς τῆς Μισσονίας. (Ἀρκαδία πέλεις) Δ'.
κεφ. μ'. δ'. α'.

Κυρήνη. πόλις εἰδανίων εἰς τὴν Ἀρρεπήν, καὶ μητρόπολις τῆς Κυ-
ρηναϊκῆς, ἀποκαία Ἐλλήνων. (Κουρίν, μικρός τόπος, καὶ ἔρειπια) Β'.
κεφ. β'. δ'. γ'. Πατρίς τοῦ Ἀριστίππου. Γ'. κεφ. λβ'. οἱ πολίται αὐ-
τῆς ἐξήτησαν νόμους ἀπὸ τοῦ Πλάτωνα. Δ'. κεφ. νά'. δ'. κγ'.

Κύρος, ὑψώνει τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. τί-
πος τῆς Πάνθεων πολέμουμάτου. Δ'. κεφ. λδ'. δ'. Υ'.

Κυροκλος. δημοσίος ρήτωρ εἰς Ἀττίας, λειτούργειται ἀπὸ τῶν δη-
μον. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. λη'.

Κύψελλος. γνωτας βασιλεὺς τῆς Κύρωνος. Γ'. κεφ. λε'. δ'. ιε'. Εἰ-
τὸν ἀρχήν ὡρες, εἰς τὸ τέλος ἐνσπλαγχνος. αὐτ. Οἱ ηλισσοι ἴρι-
λαττον τὸ κιβωτίστικον. αὐτ. λη'. δ'. ι.

Κῶς. μία τῶν επορχάδων, μέρος τῆς Δωρίδος (Σταγην) Πατρίς τοῦ
Ἴπποκράτους. σ'. κεφ. ογ'. δ'. ιω'. Περιγραφὴ αὐτῆς. αὐτ. Ναος; εἰς
αὐτὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. αὐτ.

Α'.

Λάρβαχος. βασιλεὺς τῶν Θηρῶν, πατήρ τοῦ Λαίον. Α'. Μέρ. α'. δ'. κε'.
Λαβνρεινδος τῆς Κροτῆς, εἰς τὶ δεμρίσθη κατ' αρχάς. αὐτ. δ'. σ'.
κεφ. ογ'. δ'. ζ'. δρα τὰν σηρ.

Λαδῶν. ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας· τὰ γάματάτου εἶναι καθαρώτατα.
Δ'. κεφ. οβ'. δ'. ιβ'. Συμβάντα τῆς Διόρης Ζηγαντρές του. αὐτ.

Λατᾶς διάσημος ἑταῖρος. Τάφος της εἰς τὴν Κύρωνος. Γ'. κεφ. λε'. δ'. ιε'.
Λαίος. βασιλεὺς τῶν Θηρῶν, απήρ τῆς Ἰσκάστης. Α'. Μέρ. α'. δ'.
κε'. Εὐθανατώθη ἀπὸ τὸν μὲν τοῦ Οἰδίπουν. αὐτ.

Λαιτρεῖνα. πολειχυον τῆς Ηλίας παρὰ τὰς μερολής τοῦ Ἀλφεου.
(Πύργος, Κωμη) Γ', κεφ. λη'. δ'. ε'.

Λακεδαιμόνιοι· σομα, ἐπειδίσουσιν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους, τὰς
Τομ. Ζ'.

Λακωνίας, καὶ μόλις ἰδεῖτερων εἰς τοὺς κατοικοῦτας τοὺς ἄγρους, καὶ τὰς πόλεις τῆς ἵπαρχίας. ὅλοι ὥστε ἐσχημάτικοι συμμαχῶν. Οἱ Σπαρτιέταις τοὺς ἀρχηγούς των, καὶ ἐκατόντας νὰ τοὺς δουλώσωσι. Δ'. κεφ. μβ'. §. α'. καὶ ἴφ.

Λακωνία. (περιήγησις εἰς) Τοσκανία, καὶ τόπος τῆς Μάρνης. Δ'. κεφ. ρά'. Ἰδέα αὐτῆς τῆς ἵπαρχίας τῆς Παλεοπονησοῦ. §. ε'. ὑποκειμένη εἰς σεισμούς, αὐτό.

Λάμπαχος, σρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν ἱκετεῖαν τῆς Σικελίας Α'. Μερ. β'. τμῆ. γ'. §. κε'.

Λαρία, πόλις τῆς Θετταλίας. (Ζητοῦντα.) Γ'. κεφ. λε'. §. Ζ'.

Λαρυμπρός, ποιητὴς λυρικῆς διάσημος, αὐτός, κεφ. κε'. §. ζ'.

Λαμπάδες, διατὰς ἔγινοντο. Β'. κεφ. π'. §. μβ'. Οἱ Ἀθηναῖς περικυλλώσουσι μὲ αὐταῖς τὰ σώματα, αὐτό.

Λάρυμφαχος, πόλις Ἑλληνίς ἐν Μυσίᾳ, ἐπὶ τῶν παραλίων τοῦ Ἐλληνικού. Β'. κεφ. β'. §. ζ'.

Λαοδάμεια, ἡρεψα τοῦ Ἀπολλωνος εἰς τὸν Ἀμύκλας. Δ'. κεφ. μα'. §. η'.

Λαπιθαί. Δῆμος παλαιός τῆς Θετταλίας (ἐπὶ τοῦ Ἀνωχάρσιδος δὲ ἐσώζετο.) Γ'. κεφ. λε'. §. Ζ'.

Λάρισσα, πρωτεύουσα πόλις τῆς Θετταλίας. αὐτός, κεφ. λε'. §. κα. Νομίζουσα, διτοῦ ὁ αὐτὸς κατεξάρθη καθαρώτερος καὶ ψυχοστέρος. αὐτός, §. κκ'. Οἱ πολιτάρχαι ἐκλεγούμενοι αἴτοι τὸν ὅπιον, βιάζονται μὲ κλωστού εἰς τὰς φαντασίας του. αὐτός. αὐτοῖς γίνονται αἱ ταυρομαχίαι. αὐτός. Λάρισσας, ποταμὸς τῆς Ήλείας μεταξὺ αἰτῶν καὶ Ἀχαΐας (ρ̄ισσοί.) αὐτός, κεφ. λε'. §. λε'.

Λαστενία ἐν Μαντινείᾳ, ἑταῖρα, μαθήτρια τοῦ Πλάτωνος. Β'. κεφ. ζ'. §. ζ'.

Λάσσος, ποιητὴς μουσικὸς ἕγενενθη εἰς Ἀργολίδα. Δ'. κεφ. μγ'. §. γ'.

Λάστρος. (ὑρ') ἐν Ἰωνίᾳ, ὃν τὸν Ἀρτεμίση, ἔχαριτε, λέγουσι, τὰς εὐνοίας τῆς εἰς τὸν νέον Ἐνδυμίωνα. γ'. κεφ. οβ'. §. ιδ'.

Λαύριον, ὄρος τῆς Ἀττικῆς, πλοιούσιον ἀπὸ μεταλλείας ἀργύρου. Β'. κεφ. κ'. §. μ'.

Λάριφυρα. Τὸ δεκατόμηνον τὰ διατάττη, καὶ νὰ τὰ διανέμῃ ἡ Ζευς. μέτο πάντοτε, ὡς ἐν ἀπὸ τὰ προσόντα τοῦ σρατηγοῦ. Β'. κεφ. ε'. §. εα'. Μέρος αὐτῶν διωρίζετο εἰς τὴν κοινὴν λατρείαν τῶν Ἀθηναίων. αὐτός.

Λεβαδεῖα, πόλις τῆς Βοιωτίας. Γ'. κεφ. λδ'. §. ε'.

Λεσσάτον, πόλις τῆς Σικελίας, ἀποκειται Ἑλληνίς (Λευτίνοι) Δευλούται αἴτοι τὸν Ἰκέτην. Ε'. κεφ. ξα'. §. μδ'. Ζητεῖ τὴν βούλευσι τῶν Ἀθηναίων. Δ'. κεφ. υπ'. §. η'. Δέχεται τὸν Διωνύσα, διωχθέντα ἀπὸ τοὺς Συρακουσίους. Ε'. κεφ. ξ. §. η'.

Δεούταις αῖς, ἀρχηγὸς τῆς φατρίας, παραδίδει τὴν αἱρέπολεω τῶν Θηβαίων εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. Β'. κεφ. α'. §. 6.

Λέρρα. (Ἐλος) εἰς τὴν Ἀργολίδα, κατοικία τῆς πολυκαφάλου θύρας. (Μύλος.) Δ'. κεφ. γγ'.

Λέρος μήτ τῶν Σποράδων. (Λέρο) πατρίς τοῦ ιεροκαῦ Φερεκέδου. Ε'. κεφ. ξε'. §. β'.

Λέσβος. Περιγραφὴ αὐτῆς τῆς μεγάλου χώρου, ἡ ἐποχὴ εἶναι: μέρος τῆς Αἰγαίου (Μεταλλην.) Β'. κεφ. γ'. καὶ ἴσθ. ἢ Την τῶν κατοικιῶν. οἱ ἔξανθήσαντες ἵξ αὐτῆς λαμπτροὶ ἄνδροι· ἔχει σχολείον μοντικεῖον. αὐτ.

Λίσση. Στού, ἐπονομηθροῦσα διὰ συναναγρεφόν, ἡ νάρα πραγματεύεται ὑποδέσσει. Δ'. κεφ. μη'. §. ια'. ἡ τῶν λελφῶν ἥτου πεπλοῦ. τιμένην ἀπὸ Καυροφέτη τοῦ Πολυγνώτου. Β'. κεφ. κη'. §. κα'. καὶ ἴσθ.

Λίσσης, ποιητὴς ἐπικός. Ζ'. κεφ. π'. §. ε'.

Λευκάς. Χερούπονος ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀκαρνανίας (Αγραμματ.). ρη.). Γ'. κεφ. λε'. §. ζ'. πλέοντα τῆς Λευκάδος. Ζεριπεῖα κατὰ τῶν μαυμῶν τοῦ ἔρωτος. αὐτ. Αὐτοῦ εἶναι: οἱ τάφοι τῆς Ἀρτεμισίας, βασιλίσσης τῆς Ἀλακαρνανίας· αἵτοι ἀπώλεια ὢντες καὶ οἱ Σαπφοί. αὐτ.

Λεύκιππος. φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος. Γ'. κεφ. κε'. §. δ'.

Σύσημα αἵτοι. αὐτ. λ'. §. ιε'.

Λεύκτρα. λαμπτήριον τῆς Βοιωτίας, ὅπου ὁ Ἐπαρτιώδας μικρὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. Β'. κεφ. α'. §. ιε'. καὶ ἴσθ. (Παραπόγια, πολιχνοῦ.)

Λεύκων. βασιλεὺς τῆς Ηαντακαπαίας. χαρακτήρ, ἀνόρετος. Β'. κεφ. α'. §. δ'. λόγος αἵτοι περὶ τῶν διαβλάων. αὐτ. ἀνοίγει ἐμπόριον εἰς Θεοδοσίαν, δέχεται εἰς αἵτην τοῦς Ἀθηναίους. αὐτ.

Λευτυχίδας. βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, μικρὰ τοὺς Περσας πλητίου τῆς εἰς Ἰωνία Μυκάλης. Α'. Μερ. β'. τιμῆ. β'. §. ξβ'.

Λεωνάρδος. Ναὸς τῶν Ἀθηνῶν, οἰκοδομηθεὶς εἰς τημῆ τῶν Θυγατέρων τοῦ Λεω. Β'. δρός τὸν σημ.

Λίων. Βιζύοντος. Ἀξιότητης. Β'. κεφ. ιδ'. §. φ'.

Λεωνίδας. βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. Γένυσης του. Δ'. κεφ. με'. §. γ'. Κρατεῖ τὸς Θερμοπίλας. Α'. Μερ. β'. τιμῆ. β'. λόγος του εἰς τοὺς ἰφρόντες. αὐτ. Ἀγῶνες ἐπικηδεῖοι τῶν συμπολιμεσῶν του. αὐτ. Γρόμηρα, ὅπου εἰδίχθη ἀπὸ τὸν Ήρόκην, καὶ ἀπόκρισέ του. αὐτ. Μάχητας, καὶ ἀπόδυντος εἰς αἴτας, ἀφ' οὗ ἔκαιε σφαγὴν μεγάλην εἰς τοὺς Πέρσας. αὐτ. Ἡ ἀροστώσις του ἐμψυχώσει τοὺς Ἑλλήνας, καὶ κάρκεν φρέσκον εἰς τὸν Ήρόκην, αὐτ. Τὰ ἐστάτου κατετέλησαν εἰς ταφού πληπού τοῦ Ήρότρου. Δ'. κεφ. μα'. §. ιδ'.

Λεωσθένης. ρήτωρ ἐξορθωτεῖς ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, καταφεύγης εἰς τὸν Φιλιππον. Ε'. κεφ. ξε'. §. λγ'.

Λύθη. πηγὴ εἰς τὴν Βοιωτίαν πιεσά τὴν Λεβαδείαν. Γ'. κεφ. λδ'. §. φ'.

Λύλαντος ποταμὸς ποτίων τὴν περιοχήν τῆς Χαλκίδος εἰς τὸ
Εὔβοιαν. Β'. κεφ. δ'. §. 4.

Λύμαντος. Ἡράκλειον οὖτης οὗτον. Β'. κεφ. β'. §. 5.

Λιβύη. ἐν ὅπε τὰ 3 μέρη τοῦ κόσμου. Τὸ μεγαλεῖον της ἔχει τὴν ί-
διαν ἀρχὴν μὲ τὸ τῆς Δωδώνης. Γ'. κεφ. λγ'. §. 8. "Εδίδεν εἰς τὴν
Ἐλλαδὰ σά τοι Ἐλέφαντος. αὐτ. κεφ. λγ'. §. 10.

Λιβών. ἀρχαίτετων ἐπιτίθεντος. κτίζει τὸν ἐν Ολυμπίᾳ τοῦ Διός ναόν.
Γ'. κεφ. λγ'. §. 5.

Λικατα. πόλις τῆς Βοιωτίας (λαμπινοὶ πολίχνην) Β'. κεφ. κβ'. §. 25.

Λιγύδος παλαιὸν πολεῖχνον τῆς Ρέθου. Τι εἴσαι εἰς αὐτὸν οἰκοσημεῖον
τούτο. γ'. κεφ. σγ'. §. 8.

Λογεική. Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ Ἐλληνες πρῶτοι ἐμβέβησαν περὶ
τῆς τέχνης τοῦ συλλογιζεσθαι, καὶ ὄμιλοι. Δ'. κεφ. α'. Ζητῶν ὁ
Ἐλεάτης πρῶτος ἐδημοσίευσε δοκίμων τῆς ἀνθεκτικῆς. αὐτ. ἐν Α-
ριστούλῃ ἐτελιεροίστης τὴν μέθοδον τοῦ συλλογιζεσθαι. αὐτ. Κα-
τηγοροίστης. Ατομα. Εἰδὼν. Πίνη, καὶ Διαφορά. αὐτ.

Λογεική. ίδιον οἰστῶντος, κατὰ συμβιβόντος, απεργαντος, ὑποκειμένου,
ρήμα, κατηγορούμενου. αὐτ. κρίσις τέτοια. Διαφορά εἰδὸν ἀποφάσεων.
Πέντε πηγάδουντα τὰ περισσότερα σφάλματα. αὐτ. ὁ φιλόσοφος πρό-
πτην νὰ μεταχειρίζεται συνῆθες φρονεῖς, καὶ νὰ ἀριστεῖ τὴν ίδιαν, τὴν
ἐποίησιν διδεῖ εἰς καθέ τρεῖς πράγματα. αὐτ. Τέτοια ἀριστεῖα· κακῶν ὄρθος
ἀριστροῦ. αὐτ. Πέντε συντιθέται. αὐτ. Συλλογισμός· πόλεις σύγκειται.
αὐτ. Ἐνθύμημα τέτοια. αὐτ. Κάτιο ἀποδειξίς εἶναι συλλογισμός. αὐτ.
ἐ συλλογισμὸς εἴναι, τὸ ἀποδεικτικός, τὸ διαλεκτικός· ἐ στρικτός. αὐτ.
χρῆσις τοῦ συλλογισμοῦ. αὐτ. Διὸν πρέπει νὰ συμπεριβαθμώσῃ ὅπε τὸ
μέρος τὸ κατέλον. αὐτ. Ὅρδινα τῆς λογικῆς. Κατόχοτος τοῦ συ-
λλογισμοῦ. Γ'. κεφ. λγ'. §. 8. καὶ ἴφ.

Λοιπτική· περιγραφή αὐτῆς. Ησία πάντα τὰ συμπτώματά της.
Α. Μέρ. β'. τηλ. γ'. §. 15.

Λοκροί, πόλεις Ἐλλήνων ἐν Ἰταλίᾳ κατοικημένη ἀπὸ τοὺς Ἐπικέρυ-
ριους; Λοκρούς (motta di Brizzano) Ε'. κεφ. ξα'. §. 20. Άλτα
τῆς βαρβάρους οπτοῦς κατὰ τῆς οἰκουρανίας τοῦ Διονυσοῦ. αὐτ. Νό-
μος αἰξιοπειάτων παρ' αὐτοῖς. αὐτ.

Λοκροί ὀχέλοι· πλήθη τῆς Ἐλλάδος μεταξὺ φωκίδος καὶ Αἰτωλίας
Περιοχαὶ Σολωνοῖς, καὶ Λεπτούτε. Γ'. κεφ. λγ'. §. 1.

Λοιπτρά δημόσια, καὶ πόλιτα. Β'. κεφ. α'. §. 8.

Λόχιος αἵρετος Τάγμα 300 οίων Θηραῖων, διατήμων διὸ τὰς αὐδρατας.
Β'. κεφ. α'. §. 15. Ἐπαιδαγωγοῦστο κοσμῶς, καὶ ἔτριψεντο ἀπὸ τὸ
επηγγείον. Γ'. κεφ. λδ'. §. 20. Οἱ Θηραῖοι χρωματοῦ εἰς αὐτοὺς
εγένεσαν τὰς κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἥρας. αὐτ. Ἐρχόμην απὸ

τού Φίλιππου εἰς τὴν Χαριώνειαν, διὸ τοῖς ἀδάκρυσι διὰ τὴν τύχην αὐτοῦ τοῦ λέχου μέχρι τέττα ὄνταί του. αὐτ.

Λύγδαρις, τίραννος τῆς Νάξου, βοσκεῖ τὸν Πολυκράτην εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῆς εξουσίας τῆς Σάμου. σ'. κεφ. οβ'. §. 5.

Λυγκεὺς, γαμβρὸς τοῦ Δωροῦ, βασιλεὺς τοῦ Ἀργούς. Ἀνδρεὺς αὐτοῦ εἰς Δελφούς. β'. κεφ. ιβ'. §. 4.

Λυδία, ἔποια τῆς μικρᾶς Ἀσίας. (Μεγάλα μέρη τοῦ Λίβα, καὶ Σαρουκχαν.) σ'. κεφ. οβ'.

Λυκαρβηττός. (Λόρος) ἔνδον τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾧ ὁ ἀττικός Φασιός ἔκαμψε τὰς παραποτήσεις του. Γ'. κεφ. λα'. §. 3.

Λυκάων, Σάμιος, μουσικός. αὐτ. κεφ. ιβ'. §. ιδ'.

Λυκάων, βασιλεὺς τῆς Ἀργοδίαις, Θεοτάκη παῖδιον εἰς τοὺς Θεούς. Α'. Μέρ. α'. §. 4.

Λυκαῖον, ὄρος τῆς Ἀρκαδίας (Μενέα) ἀπὸ τῷ ὅποιον φαίνεται σχεδὸν ὅλη ἡ πελοπόννησος. Δ'. κεφ. ιβ'. §. η'. 'Ο Πάνυ ἵχει ναὸν εἰς αὐτό. αὐτ.

Λυκία, ἔποια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ὑποκειμένη εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Περσίας (Μέρος τοῦ Μεστίχη, καὶ Τεκίχη.) σ'. κεφ. οβ'. §. 5.

Λυκίδας, βουλευτὴς Ἀθηναῖος, λαζαρολάκτις ἀπὸ τὸν Δῆμον. Δ'. Μέρ. β'. την. β'. §. ιβ'.

Λυκίμνιος, ρήτωρ, μαθητὴς τοῦ Γοργού. Δ'. κεφ. ιη'. §. β'.

Λυκομήδης. βασιλεὺς τῆς Σλήρου, δέχεται τὴν Θησέα. Α'. Μέρ. α'. §. ιδ'.

Λυκόσουρα, πόλις εἰς τοὺς πρεσπῶν; τοῦ ὄρου; Λυκέιον. (ἱερεῖς) Δ'. κεφ. ιβ'. §. η'. Μονίκαι παραπέσσεις τῶν πολεμῶν τους. αὐτ.

Λύκτος. πόλις τῆς Κρήτης (Λασσοῖς, κώρην) σ'. κεφ. ογ'. §. ια'.

Λυκοῦργος. κομοβέτης τῆς Λακωνίας μονος. 'Επύγησε τὴν ἀνακούρρωσιν τοῦ σχεδίου δίνω αἰώνας πρὸ τοῦ Σελωνίου. Α'. Μέρ. β'. την. α'. §. λβ'.

Παρισάσσεις διεύφοροι, ἐν αἷς ὑφέσκοντο ὁ Λυκοῦργος, καὶ Σέλων. αὐτ. 'Ἐπέτροπος τοῦ ἀνέψιοῦ του. Δ'. κεφ. ιδ'. Γνωται διοπτος.

αὐτ. 'Εθαύμασεν, εἰς τὴν Ἰωνίαν, τας καλλονές τῶν πορημάτων τοῦ Ομηροῦ. τὰ ἀντεργάτια, καὶ τὰ φίρει εἰς τὴν Ἑλλάδα. αὐτ. 'Ἐπιστρέψαν εἰς τὴν Σπάρτην, φροντίζει εὐτὴ διάση νόμους. αὐτ. 'Τποβάλλει τοὺς σκοπούς του εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων. αὐτ. Ητυπάται ἀπὸ νεόν, τοὺς κερδαῖνει μὲ τὰν ἀγαπηστα, καὶ ὑπομονήν. αὐτ. 'Αφ' οὖ ἐσυγκατεῖ τοὺς νόμους, ἀπιν, διὰ παγκαθεὶς εἰς Δελφούς. ὑπεσχίΩπταν μετ' ὅρου εἰς αὐτούς, διὰ διὸ θελουσι ἐγγιστὴ τοὺς νόμους μεχρὶ τῆς ἐπιτροφῆς του. αὐτ. 'Η Ποιέει τοὺς βασιλώνει, σέλλει τὴν αποκριτὴν τοῦ Μαγνησίας εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ ἀποδυνήσει μαρτύριν τῆς πατριόθεος του. αὐτ. Διαρρεῖ τὴν Λακωνίαν εἰς διαφορὰ μερίσικ

τῆς γῆς, ὁμοίως καὶ τὴν περιοχὴν τῆς Σπάρτης. αὐτ. "Εκτασις, καὶ δύναμις τῆς ἀγχούσας του. αὐτ.

Λυκόφρος. ρήτωρ Ἀθηναῖος, μαθητής τοῦ Πλάτωνος. Β'. κεφ. Σ'. φ. Ζ.

Λυκόφρων. τύραννος τῶν Φερῶν. Βουλεύεται νὰ ὑποτάξῃ τοὺς Θετταλοὺς. Γ'. κεφ. λέ. φ. ιδ'.

Λυκόφρων. θύρας τοῦ Περιάνθρου, τυράννου τῆς Κορινθου, ἔξωριζεται ἀπὸ τοὺς πατέρων εἰς Κίρκυραν. Γ'. κεφ. λέ. φ. ιη'. 'Εθανατώντης ἀπὸ τοὺς Κερκυραίους. αὐτ. φ. ιθ'.

Λυκωρεὺς. ἢ ὑψηλοτέρχος κορυφὴ τοῦ Παρούστοι. (Λιάκουρα) Β'. κεφ. ιβ'. φ. κε'. "Εγνατ., λέγουσι καταφύγου εἰς τοὺς Φωκαῖς, καὶ γεστούς των, νὰ ἐκφίγωσι τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Δευκαλίωνος. αὐτ.

Λύκων. ἴνας ἀπὸ τοὺς κατηγόρους τοῦ Σωκράτους. Ε'. κεφ. ξζ'. φ. κ'. Λύσανθρος. σρατηγὸς Λακεδαιμόνιος. ἔγενετον εἰς τὴν κλίσιν τῶν Εἰλιών. Δ'. κεφ. ιβ'. φ. β'. Κερδαίεις τὴν ναυμαχίαν τοῦ Αἰγαίου ποταμοῦ. Α'. Μέρ. β'. τρη. γ'. φ. λγ'. Κυριεύει τὸς Ἀθηναῖς. αὐτ. Σκοποί αὐτοῦ διὰ τὴν ὄψιν τῆς Σπάρτης. Δ. κεφ. οὐ. φ. ιώ'. 'Η εἰσοδος τῶν χρυμάτων εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν ἐπροξύνησε τὴν πτώσιν τῶν νέμων. (έρχεται τούτων τὴν σημ.) Φιλοτιμία του. αὐτ. Πολετική του σερεμάνη εἰς τὴν βίαν, καὶ ἀποιγάν. αὐτ. Θάνατός του. αὐτ. Σύγκρισις αὐτοῦ μὲ τὸν Ἀγορᾶν. αὐτ.

Αυσίας. ρήτωρ Ἀθηναῖος. Α'. Μέρ. β'. τρη. γ'. φ. λδ'. Λόγος του πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Σωκράτους. Ε'. κεφ. ξζ'. φ. κε.

Λύσιππος. ποιητής. Τὶ εἶπε διὰ τὰς Ἀθηναῖς εἰς μίαν του κωμῳδίαν. Β'. κεφ. ιβ'. φ. ιη'.

Λύσις. ἐπίσημος πιθαγόρειος, παιδαγωγὸς τοῦ Ἐπαμινόνα. Β'. κεφ. α'. φ. ζ'. ὑπομονή. Σάντος, καὶ ἐπικῆδεται αὐτοῦ. ζ'. κεφ. οε'. φ. ιε'.

M.

Μάγαδες. ὅργανος μουσικές, ἐπου ἐνίστε μετεχειρίζετο ὁ Ἀνακρίων. 'Ἄριθμὸς τῶν χορῶν του. Γ'. κεφ. κζ'. φ. θ'.

Μαγειρικὴ. ἔσοι συνίγραφαι περὶ αἵτης Β'. κεφ. κε'. φ. ιη'.

Μάγισσαι. τῆς Θετταλίας. Ι'. κεφ. λε. φ. δ'. Πρόξεις αἵτων. αὐτ. Τελεταὶ μὲ προσκαλῶσι τὰς εκτάσις. αὐτ. Οἱ πολιταρχαὶ σκληρώνονται κατ' αὐτῶν αὐτ. "Ἄλλαι μάγισσαι εἰς διαφόρους τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας. Δ'. κεφ. ια'. φ. γ'.

Μάγητος. κωμῳδοποιός, ἐλαφε κατ' ἀρχὰς λαυτρούς ἐκβόστες, καὶ ἐπεσού αἰκιωδοῖς του ἀρ' οὗ ἔγινε κόσμος. ζ'. κεφ. ξθ'. φ. κη'.

Μαγνησία. Τοποχεία, καὶ πόλις τῆς Σεσσαλίας. κατοικημένη ἀπὸ τοὺς Μάγνητας (οἱ τοποὶ τῆς Ζαγορᾶς, καὶ Μακρούτσας) Γ'. κεφ. λε'.

Μαγνησία. τοῦ Μαδιάρου, πόλις Ἑλληνις (Γεν. πατζαρ.) ερείπια. ζ'. κεφ.

Μάγγυπτες. δῆμος τῆς Θεσσαλίας. Γ'. κεφ. λε'. §. ε. Ἐποκή Θητακι, καὶ ἀνδροποδίσθητοι από τοὺς κυρίους Θετταλούς. αὐτ.

Μαίανδρος. ποταμὸς διάσημος τῆς μαράς 'Λεσας. σ'. κεφ. εβ'. §. γγ'.

Μαίγαλιον. ὄρος ἐν Ἀρκαδίᾳ (Βοΐῳ) Δ'. κεφ. εβ'. §. κ'.

Μαίωτις. (Ἀζορικὴ Ζαλατος.) ἔρ. Κιμμέρ. Βόσπ.

Μακεδονία, μεγάλη ἔποι τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ ἀρχτῶν τῆς Ἑλλάδος. Κατάστασις αὐτῆς τῆς βασιλείας ἐπὶ τοῦ Φιλιπποῦ (Μέρος τῆς Ρούμελης, ἢ ὅποια εἴναι εἰς τὸ ἀρχτῶν τῆς Σαλογίκης, καὶ ἔντενται ἔνες εἰς τὰ ὄρη,) Β'. κεφ. κγ'. §. β'.

Μαλέα. ἄκρη, τῆς Λακωνίας (καβό μάλιο, ἡ ἀγίας Ἀγγελος.) Γ'. κεφ. λζ'. §. ε.

Μαλίες, δῆμος Θετταλίας (ἢ περιοχὴ τοῦ Ζητουγίου,) Δ'. κεφ. Δ'. §. α'.

Μάμερχος. τύραννος τῆς ἐν Σικελίᾳ Κατάνης. Ε'. κεφ. ξε. §. μγ'.

Μαντίνεια. διάσημος πόλις τῆς Ἀρκαδίας. (Γέροισσα, ἡ παλαιότερη, ἑρεπίκη.) Β'. κεφ. γγ'. §. α'. Μάχη πλησίου εἰς αὐτὴν μεταξὺ Θηρίων, καὶ Λακεδαιμονίων, αὐτ. Ἰδιαιτερά τινα περὶ αὐτῆς τῆς πόλεως. Δ'. κεφ. εβ'. §. ιε'. Ἐχει υσδε τῆς Ἀρτέμιδος κονόν μὲ τοὺς Ορχομενίους. αὐτ. Εἰς τὴν πεδιάδα τάφος καὶ τρέπαιον τοῦ Ἐπαύλου δα. αὐτ.

Μάνυτες. Τρίφενται εἰς τὸ Πριτανεῖον. Α'. Μίρ. β'. τμῆ. γ'. §. μτ'. Ἀλελουθοῦσι τὸ δράτευμα. Β'. κεφ. κα'. §. ιο'. καὶ ἑφ. Διορθωσούσι τὰς ευειδήστες. αὐτ. Διαφωμίζουσι τὴν διεπιδαιμονίαν. αὐτ. Κολακείσουσι τὰς προλήψεις τῶν ἀδυνάτων. αὐτ. Γυναικες τοῦχυδαένι λαοῖς ἔργοζονται τὸ ἴδιον ἐμπόριον. αὐτ.

Μαραθών. κάμη τῆς Ἀττικῆς, διάσημος διὰ τὴν εἶκεν τοῦ Μαλτιάδου κατὰ τῶν Περσῶν. Ε'. κεφ. εβ'. §. θ'. Λειτομίρωνας περὶ αὐτῆς τῆς νίκης. Α'. Μίρ. β'. τμῆ. β'. §. φ'. Ἰχνογραφίαι εἰς μίαν γούνα τῶν Ἀθηνῶν. αὐτ. καὶ τμῆ. γ'. §. μ'. Σχέδιον τῆς μάχης. ὄρα τῶν Ἀτλ. Μυημεῖα αὐτῷ εἰς τιμὴν τῶν Ἐλλήνων. αὐτ. Ἄλλα εἰς διλφούς. Β'. κεφ. εβ'. §. ε'. Ἄλλα εἰς Πλαταίας. Γ'. κεφ. λδ'. §. σ'.

Μαρδόνιος, σρατηγὸς τῶν Περσικῶν σρατευμάτων, εἰρηνοποιεὶ τὴν Ἰωνίαν, ἔρχεται εἰς Μακεδονίαν. Α'. Μίρ. Β'. τμῆ. β'. §. ια'. Προβάλλει τὴν πόρθησιν τῆς Ἑλλάδος. αὐτ. §. κ'. Εἰσίρχεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, αὐτ. §. εβ'. Ἐπιτρέψει εἰς Βεροίαν. αὐτ. Ἰδία τὴν, ὅποιαν ἐλεγεν ἵνας πέρονε περὶ αὐτοῦ. αὐτ. Νεκάται καὶ φοινίεται εἰς τὰς Πλαταίας. αὐτ.

Μάρπησσα, πῆται εὐδοκίμησει εἰς μάχην των τῶν Τεγεατῶν, κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀνάθηκα τῆς ἀνδρίας της. Δ'. κεφ. εβ'. §. εβ'.

Μάρπησσος. (ἔρ.) εἰς τὰν Παρον, ἐθεοῦ ἔξαγεται τὸ ἀραιόν λευκὸν μάρμαρον. Σ'. κεφ. εγ'. §. κτ'.

Μασσαλία. ἀποκτιτ τῶν Φωκαίων εἰς τοὺς Κελτούς (Μαρσίλια. B'. κεφ. β'. §. γ.).

Μασσαλίωται. Ἀνάθημα αὐτῶν εἰς τὴν κατὰ τοὺς Δελφούς τῆς Ἀθηνᾶς οἰκὸν B'. κεφ. κβ'. §. γ.

Μασσισιός, δραπετεύεις Πέρσης, Θαυτωδεῖς εἰς τὴν μάχην τῶν Πλαταίων. A'. Μέρ. β'. τριβ. β'. §. γδ'.

Ματρικέταις. Μεθύμνος αἴστρονόμος. Γ'. κεφ. λα'. §. Γ'.

Μαύσωλος. βασιλεὺς τῆς Καρίας. Ἀλαζονεία του. E'. κεφ. ξα'. §. η'. φευδεῖς, καὶ ἐλέθραι εἶδεις αὐτοῦ. αὐτ., τάφος του. αὐτ.

Μαχαιρίων. Μετικεύς, εἰς τὸν ὄποιον ἀποδίδουσι τὴν δέξιαν, ὅτι ἔ-
δωκεν εἰς τὸν Ἐπαριθμόν την Θαυτοφόρου πληγήν. Δ'. κεφ. κβ'. §. κα'.

Μαχάων, καὶ Πεδαλείρος, οιος τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐλάμπρων τὴν ἀ-
δρίαν τους εἰς τοὺς μάχας, καὶ τὴν ἐπιειρίαν τους εἰς τὴν Θεραπείαν
τῶν πληγωμένων. αὐτ., κεφ. νγ'. §. ιζ'.

Μαχητῆς Χαερωνείας. Z'. κεφ. πβ'. §. ιβ'.

Μεγακλῆς Ἀθηναῖς κυρρέεται τὴν Συγατέρα τοῦ Εἰλευθέρους βα-
σιλίως τῆς Σικελίας. Γ'. κεφ. λζ'. §. κγ'. Προμήτωρ τοῦ Περκλεούς. αὐτ.
Μεγακλῆς ἀδελφὲς τοῦ Διώνος Φυρέεται παρὰ τοῦ δήμου συμμέτο-
χος τῆς Ἰζουσίας εἰς Συρακούσας. E'. κεφ. ξ'. §. γ'.

Μεγαλόπολις, μητρόπολις τῆς Ἀρκαδίας (Σινάρο, πολίχνιον, καὶ
ἐρειπία.) Δ'. κεφ. υβ'. §. δ'. καὶ ἐφ'. Η ἀρτηφανὴς αὕτη πόλες εἶδεν
ἱποψίας εἰς τὸν βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων Ἀρχιδαμού, τὴν ἐπολε-
μοῦτε, καὶ ἐντὸς ὅλου ἐφοράγεται μὲν αὐτὴν οὐεὐκέντη, αὐτ.. Ζητεῖ
νόμους ἀπό τὸν Πλάτωνα. αὐτ.. Δεινερέεται εἰς δύω μέρη ἀπό τὸν Ἐλε-
στίνα, καὶ κοσμεῖται μὲν ὄπιοστας οἰκοδομής, ὁγεράς, ταοίς, καὶ ἀγάλ-
ματα. αὐτ..

Μεγαρα. πολίγυντος Ἐλληνού εἰς Σικελίαν (penicule dell'i Magnin)
ἔρχεται Πίνακα τῶν αποκιῶν εἰς τὸν Z'. τέρ.

Μεγαρα, μητρόπολις τῆς Μεγαρέως. Γ'. κεφ. λζ'. ὑπετάγη εἰς βασι-
λεῖς, εἰς Ἀθηναῖους. αὐτ.. Ἐχειώραια ἀγαλματα. αὐτ.. ὁδὸς σεγή εἰς
τὴν Κέρκυραν. αὐτ..

Μεγαρίς. μηκός ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Κορινθίου.
αὐτ.. Συγχέτη ἐπρόκροτε τὴν αυριανήν της Σπάρτης. αὐτ.. οἱ Μεγαρεῖς
φίρουσι τὰ προϊόντα των εἰς Ἀθηνάς, καὶ μαλισκα τὰ ἄλλα. αὐτ.. Εἰ-
ναι ματαιότατοι. αὐτ..

Μεγιστας Σπαρτιώτης. ἐπαγγελματα αὐτοῦ εἰς τὴν μάχην τῶν Θερ-
μοπελλῶν. Ἐπιγραφὴ τοῦ τόφου του. αὐτ.. κεφ. λδ'. §. λβ'.

Μέδων. οἰδες τοῦ Κερόπου. Φυρέεται ἀρχων δημοκράτης. A'. Μέρ. α'. §. γη'.

Μέδυρα. πόλες τῆς Λέσβου (Μολύβο, καμπη). πατρίς τοῦ Ἀριωνος.
B'. κεφ. γ'. §. ε'. Η περιοχήντη ἐξοιλίνη ἀπὸ τῶν διακοπῶν, τὰς ὄποιας
οἱ Αἴθιοι; ἵκαναν πρές ὄφελος τῶν πορθητούσατων σρατημάτων. αὐτ..

Μεθών. πιλις τῆς Θράκης, ἐχαράζη, καὶ ἐφέδρη ἀπὸ τοῦ Φιλίπ.
που. Ε'. κεφ. ξα'. δ. δ'.

Μελάνθος Κωράρος τοῦ Σχολείου τῆς Σαμιώνος, μαθητὴς τοῦ Παυ.
φίλου. Γ'. κεφ. λβ'. δ. κε'. λε'.

Μελάνθος, ἐπιστήτης τῶν Σεκράτων. Τί εἶπε, εἰς ἓνα ὑποχρεῖτλο.
Ζ'. κεφ. πβ'. δ. γ'.

Μελάνιππος, καὶ Κωραῖος, ἴσοριστως. Γ'. κεφ. λβ'. δ. λε'.

Μελανιππίδης ποιητὴς μουτκίς. Ζ'. κεφ. π'. δ. ιε'.

Μέλας, ποταμὸς τῆς Παμφυλίας (Άλαρισσοῦ.) Δ'. κεφ. υβ'. δ. α'

Μέλης, εὐρυκή, ὅπου διέσυντο οἱ Σμιρναῖς εἰς ῥύακα, ἐξερχόμενος ἀπὸ
απόλιταις τις. Σ'. κεφ. οβ'. δ. ι.

Μέλισσαις τοῦ ὄρους Τυπτοῦ. Τὸ μέλιτων διάσπηρον. Α'. Μίρ. α'.
δ. ι. Β'. κεφ. π'. δ. β'. κεφ. ιβ'. δ. ιη'. 'Η βασιλεσσάτων. Ε'. κεφ. ν. Ζ'.
δ. π'. ἔρι τὴν σημ. εἰς τὸ τίλος τοῦ Β'. τῷρ.

Μελισσός φιλόσοφος τοῦ Ἐλεατικοῦ σχολείου, Γ'. κεφ. χδ'. δ. Ζ'.
Νικᾶ τοὺς Αἴγαιούς εἰς μέσα ἐπιμαχήσαν, αἴτ.

Μελίτη. Ν. τοῦ Ἰωνικοῦ πελάγους. Β'. κεφ. κε'. δ. β'.

Μέλιτος, κατάγορος τοῦ Σεκράτους. Ε'. κεφ. ξε'. δ. κ'.

Μέμφις, μητρόπολις τῆς Αἴγυπτου. (ἐρειπία πλησίου τοῦ Μοκκά.)
Ε'. κεφ. λδ'. δ. επ'.

Μέναγδρος, ποιητὴς. Σ'. κεφ. οδ'. δ. εδ'. εἰς τὴν ὑποσημένου.

Μένδη, πολις τῆς Χερονίσου τῆς Παλλήνης, τῆς ὁποίας ἡ περιοχὴ
προσάγει οὐρανὸν πίλαικωτατον. Β'. κεφ. κε'. δ. εε'.

Μενεκλείδας Θηραῖος, ἀρχηγὸς τῆς ἀντικεφίνης εἰς τὸν Ἐπαρι.
γώνδαν φατρίας, αἴτ. κεφ. ε'. δ. Σ'.

Μενεκράτης ἱστρὸς. Κενοδοξεῖς αὐτοῦ ἀξιογίλαχος. Γ'. αφ. λη'. δ.
κη'. καὶ ἵφ. Περίπτηρα τοῦ Φιλίππου εἰς αἴτεν. αἴτ.

Μενελάῖον, ὄρος τῆς Λακωνίας πλησίου τῆς Σπάρτης. Δ'. κεφ. υα'. δ.

Μερόπη γυνὴ τοῦ Κοροφύτου, βασιλίως τῆς Μεσσηνίας. Δ'. κεφ.
μ'. δ. κγ'.

Μεσσήνη. μητρόπολις τῆς Μεσσηνίας. (Μεσσάχ μάτια, πολίχνεος καὶ
ἐρειπία) περγυραρὴν αἴτης τῆς πόλεως. Δ'. κεφ. μ'. ἱετίσιν ἀπὸ
τοῦ Ἐπικαινῶν μετὰ τὴν μάχην τῶν Λεύκτρων, αἴτ. δ. κα'.

Μεσσηνία. Ἐπαρχία τῆς Πιλαπονίσου κατά τὸν λόβο (Γαρκῆ) αἴτ.
δ. α'. Κόλπος τῆς Μεσσηνίας. αἴτ. (Κέρφος τῆς Κορίνθου.)

Μεσσήνιοι: δῆμος τῆς Πιλαπονίσου, διοικένες πολὺν καιρὸν ἀπὸ
τῶν πατριῶντος, ἀναστέση ἀπὲ τοῦ Ἐπικαινῶν. ἡ παλαιὰ διοί.
κητίστη τῶν μέχες βασιλεῖς, καὶ οἰλγυροίς, αἴτ. δ. κα'. Τριεῖς
πόλεμοι αὐτῶν κατὰ τῶν Λακαδαιμονίους, αἴτ. δ. Σ'. καὶ ἵφ. Λίτεια
τῶν πολεμῶν κατά τοὺς Λακαδαιμονίους. αἴτ. κεφ. υα'. δ. ε'. ἔνσω.

μα τῶν Μεσσηνῶν, διωχθέν ἀπὸ τὸν τόπον του, ἐξουσιάζει τὴν ἡ
Σικελία Ζάγκλαν, καὶ τὴν μετονομάζει Μεσσήνη. αὐτ. ἔρα τὴν σημ.
Μεταλλεῖα, τοῦ Λαυρίου, πλοιούσι εἰς ἄρρυνα. Ε'. κεφ. ν.δ. §.
κ'. "Επρεπε νὰ ἀγοράζωσιν ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν τὴν ἀδειὰν νὰ τὸ
ἔργοις γνωταί. αὐτ. ο Θεμισοκλῆς κατέσησε τὸ ἐκ τούτων κίρδος νὰ
διάπνεται εἰς γαυπηγάν. αὐτ. Παρατηροῦσες περὶ τῶν μεταλλείων, καὶ
τῶν ἔργων των γεωργῶν, καὶ τῶν μεταλλουργῶν,
καὶ Λατούμων. αὐτ.

Μεταλλεῖα χρυσοῦ, καὶ ἄργυρου εἰς τὴν Σιρόν, βιβλισθέντα εἰς
τὴν Θάλασσαν. σ'. κεφ. οε'. §. λ'. Μεταλλεῖα χρυσοῦ, ανακαλυφθέν.
τα ἀπὸ τὸν Φιλιππον. Δ'. κεφ. νε'. §. ζ'.

Μεταλλού χορωθεικὸν, σύνθεσής του. ἔργοχειρα ἐξ αὐτοῦ. Γ'. κεφ.
λ. §. γ'.

Μεταπέντεον πόλεις Ἐλληνίς ἢ Ἰταλίχ (Torre di mare, πύρ-
γος, καὶ πολιχνοῦ) σ'. κεφ. οε'. §. β'.

Μετεμψύχωσις, δούρα δανεισθέν ἀπὸ τοὺς Αἴγυπτους, καὶ καλ-
λωπισθέν ἀπὸ τὸν Ἐμπεδοκλία μὲ τὰς μυθοπλασίας τῆς ποστεων.
Ε'. κεφ. ξδ'. §. ιδ'. ὁ Πυθαγόρες, καὶ οἱ πρώτοι τοι μαθηταὶ διὸ
τὸν ἐδέχοντο σ'. κεφ. οε'. §. ε'.

Μετοχος, οὐδὲς τοῦ Μιλτιάδου, ἐπιστῶν ἀπὸ τοὺς Φοίνικας, καὶ
παρεδοῦντο εἰς τὸν Δαρεῖον, ἔστις τὸν ἐδίχθην εὑμενῆς. Α'. Μέρ. β',
τμῆ. β'. §. ια'.

Μέτοικος εἰς τὰς Ἀθήνας τι ἔναι. Β'. κεφ. σ'. §. ζ'.

Μέτοικεσσιατ. διὰ τὶ ἡσαν συχναὶ παρ' Ἐλληνοι. Δ'. κεφ. νγ'. §. ι'.

Μέτρα. Ἐλληνῶν, καὶ Ρωμαίων, ἀναλογία αὐτῶν μὲ τὰ Γαλλικά.
ἔρα τοὺς πιθ.

Μέτωψ. φιλόσοφος Πυθαγόρεος ἔγραψε ακριβῶς περὶ Ἡ. Σικῆς. Ζ'.
κεφ. πα'. §. α'.

Μήδεια. Συγάτηρ τοῦ Αἴτεου βασιλίως τῆς Κολχίδος. ἀπατᾶται,
καὶ ἀρπάζεται ἀπὸ τὸ Ἰάσωνα. Α'. Μέρ. α'. §. ιδ'. "Ισως δέν ἥτοι
ὑπεύθυνος εἰς τὰς ἀδειατοργίας, διὰ τὰς ὅποις τὴν κατηγοροῦσσιν.
αὐτ. §. με'.

Μῆλος. Η. καρκοφέρος τοῦ Αἴγαιου πελάγους (Μῆλο) ἔχει πολὺ θεά-
φτι, καὶ ὅλα μεταλλώδη. σ'. κεφ. ογ'. §. λ'. οἱ κατοικοῦτοι διάκινοι
ἐκυρεῖσθησαν ἀπὸ τοὺς Αἴγυπτους, καὶ ὥχθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας.
αὐτ. ἡ Σπάρτη βιβίζει μετὰ ταῦτα τοὺς Αἴγυπτους νὰ τοὺς ἐξαπο-
γείλωσιν. αὐτ.

Μεσδειας. Αἴγυπτος διάδει δημοσίᾳ εἰς τὸν Δημοσιεύοντον ράπτορα. Ε'.
κεφ. ξα'. §. κη'.

Μητρόδωρος, ἐρμηνευτὴς τοῦ Ὁρήρου. Ζ'. κεφ. π'. §. ε'.

Μητρῶον, κτήριον δημόσιον εἰς Ἀθηναῖς. ὅρα τὴν σημ. εἰς τὸ τέλος τοῦ Β'. τόρ.

Μίδεια, πόλις τῆς Ἀργολίδος (Μάτου, πολιχνίου καὶ ἐρείπων.) φέρεται από τοὺς Ἀργείους. Δ'. κεφ. υγ. §. εγ.

Μίλητος. πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἰωνίας εἰς τὴν μεικτὴν Ἀσίαν, δικοικητὴς Ἑλληνίς (Παλατοχώρι, πολιχνίου καὶ ἐρείπων.) Σ'. κεφ. οβ'. §. εγ'. Πολυσύρωμοι αὐτῆς ἀποικίαι. ὅρα τὸν π.ν. τῶν ἀποικ. εἰς τὸν Ζ'. τόρ. εἰς αὐτῆς ἔξηνθησαν οἱ πρώτοι ἴσορικοι, φιλόσοφοι, ἢ Ἀσπασία, αὐτ. Τὰ ἔνδον, καὶ ἔξω αὐτῆς, αὐτ.

Μιλήχειος. ποταμὸς τῆς Ἀχαΐας. Γ'. κεφ. λευ. §. λε. (ποταμός τῆς Πάτρας.)

Μίλτιαδης, γρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, προτερήματα αὐτοῦ. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β. §. εδ'. Συμβουλεύει τὴν μάχην τοῦ Μηριζῶνος, αὐτ. ὁ πρὸς τὸν Πολέμαρχον λόγος του. αὐτ. Νικᾶς εἰκὼν διάσπορον. αὐτ. Ματίνης ζυτεῖ μετὰ τὴν μάχην σίφασον. αὐτ. εφ'. Ἀποδημοκεῖ εἰς τὸ δεσμωτήριον. αὐτ. §. τη'. Τάφος του. Ε'. κεφ. νθ'. §. εδ'. Ἀνδρίδης αὐτοῦ εἰς Δελφούς. Β'. κεφ. κρ'. §. ε'.

Μίμοις κατ' αἴχας ἡσάν μόνου δραμάτια αισχυνα. Ζ'. κεφ. π'. §. σ'.

Μίμνειρμος. ποιητὴς ἀλεγενακός. ὅρα τὴν σημ. εἰς τὸ τέλος τοῦ Δ'. τόρ. Ἐπανηγύρεζει εἰς τοὺς σίχους τοῦ πά Σελυντρα τῆς ἐρυμένης του Ναυαρίου Ζ'. κεφ. π'. §. π'.

Μινδαρος. γρατηγὸς Λακεδαιμονίου. Δ'. κεφ. μη. §. Σ'.

Μινωα. λιμὴν τῆς Σικελίας (Torre di capo. Biancu. Πύργος, καὶ ἐρείπων.) Ε'. κεφ. ξ'. §. β'.

Μινως. βασιλεὺς τῆς Κρήτης, καὶ νομοθέτης. Α'. Μέρ. α'. §. εδ'. εδιοίκει μὲ τοὺς νόμους του τειχός ἀπὸ τῆς κυκλιδώς. Σ'. κεφ. οσ'. §. ει'. Διοίκει μὲ τοὺς νόμους του τειχός ἀπὸ τῆς κυκλιδώς. Σ'. κεφ. οσ'. §. ει'.

Μινωταυρος. Τέρας τῆς Κρήτης. Σαυτωθέντης ἀπὸ τοῦ Ονσία. Α'. Μέρ. α'. §. εδ'.

Μιτιλήνη, μητρόπολις τῆς Λέσβου, ἔχειρωντη, καὶ ἀντράπητων τὰ τείχη της; ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. Περιγραφὴ αὐτῆς. Β'. κεφ. γ'. §. α'. Ἡλειθερωτὴ ἀπὸ τοὺς τυράννους της; δεῖ τοῦ Πιτταχοῦ. αὐτ.

Μιτιληναῖς: διὰ μὲν κοστῶσιν εἰς ὑποταγὴν τὰ ὑποταγήσιτα πλήθη, ἐμποδίσασι τὰ παιδιά των μὲ διάσκωνται. Γ'. κεφ. κε'. §. α'.

Μινυσσόνη, πηγὴ εἰς τὴν Βοιωτίαν, πληντὸν τῆς Λεβαδείας. αὐτ. κεφ. λτ'. §. εδ'.

Μηνοσειλῆς, ἀρχιτέκτων τῶν προπυλαίων. Β'. κεφ. εβ'. §. Σ'.

Μηνοθεῖος, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, διάδοχος τοῦ Θοσίως. Α'. Μέρ. α'. §. κρ'.

Μεδώνη, πόλις τῆς Μεσσηνίας (Μέδων) εἶναι εἰς αὐτὴν φέρο, τοῦ ὄποιου τὸ οὔτωρ ἔχει τὴν ὀσμὴν, καὶ χρῶμα τοῦ Κίνυσκανοῦ βαλσάμου. Δ'. κεφ. μ'. §. α'.

Μολοσσοί. δῆμος παλαιός τῆς Ἑλλάδος (Κατοίκη μέρος τῆς Ἀλβανίας.) Γ'. κεφ. λς'. δ'. γ'. Ἐνας ἀπὸ τοὺς βραχίονας τῶν ἐπιδαγωγῶν εἰς τὰς Ἀντίνες. αὐτ.

Μοσαρχία (ὅρι διοίκησις.)

Μουνυχία. Διεύτιτη τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. σ'.

Μουσαίος, παλαιός ποιητής Ἑλλην. Ζ'. κεφ. π'. δ'. ε'.

Μοῦσας. βροτοὶ κατὰ τὴν Βοιωτίαν εἰς αὐτὰς καθιερώμενοι. κεφ. Γ'. κεφ. λδ'. δ'. ε'· ιερὸν ἀλτος. τὰ ἐν αὐτῷ σιναθήρατα. αὐτ. Τί σημαίνουσι τὰ ὄντα πάντα τῶν. αὐτ. ὅρι τὴν σημ. Κατοικήσαντας ἐπὶ τοῦ Ἐλειώνος. αὐτ.

Μουσική. αὐξάνοντες τὰς προόδους τῆς τέχνης, ἐμάκρυνον ἀπὸ τῆς φύσιον. Γ'. κεφ. κζ'. δ'. π'. Οἱ Ἰωνες πρώτοι ἐκανονιστέαν εἰς αὐτήν. αὐτ. οἱ Λακεδαιμόνιοι διὸν πέλλησαν νὰ σίκεισποιεῖσσι μουσικὴν τοῦ Τριπολίου· αὐτ.

Μουσική, ὅτου μέρος τῆς ἀκατροφῆς παρὰ τοῖς Ἑλληνοι. Γ'. κεφ. κζ'. εγ'. καὶ ἐφ. Τὰ περὶ μουσικῆς βιβλία πολὺ σλίγα. αὐτ. κεφ. κζ'. Σημασίαι τῆς μουσικῆς διαφοροί. αὐτ. Συνομιλία περὶ τοῦ τεχνικοῦ αὐτῆς μέρους. αὐτ. Τί διακρίνουσιν εἰς αὐτήν. αὐτ. ήχοι, διαλληγματα, συμφωνίαι. Γένη, τρόποι· τρόπος μὲν μετροφυγῆ, σημεῖα· αὐτ. ρύματα· αὐτ. Ἔρχομοις μὲν τὴν ἀρρούσιαν. κεφ. λα'. δ'. ε'. δρᾶ περὶ τούτου τῆς σημ. Συνομιλία περὶ τοῦ ἡθικοῦ μέρους τῆς μουσικῆς. Γ'. κεφ. κζ'. δ'. α'. Διὰ τί δὲν ἴργαζεται πλέον τὰ αυτὰ ζωήματα. Τί πρέπει νὰ φρουρῶσι περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μουσικῆς εἰς διαφόρους δημοσίους. αὐτ. Δεξιὰ τοῦ Πλάτωνος περὶ μουσικῆς. Δ'. κεφ. νδ'. δ'. ε'. Παραβατούσας τοὺς κυρίους τῆς κοσμότητος, ἵσχυροποιεῖσσι τὴν διαφέροντα. Γ'. κεφ. κζ'. δε'. δρᾶ εἰς τὰς σημ. τὴν προσλαμβανομένην χορδὴν, τὸν αριθμὸν τῶν τετραχορδῶν, τὸν αριθμὸν τῶν σπουδῶν, τὴν Δωρικὴν καὶ Φρυγικὴν ἀρμονίαν. Χαρωκτὴρ τῆς μουσικῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς. τὴν ἰδείτερον τὸν Πλάτωνος ἱρητούσιν. τὰ ἀποτέλεσματα τῆς μουσικῆς ἀπὸ τὸν Ταρτένιον.

Μυλόγεια. Συστηματικὸν τῶν παλαιῶν Α'. Μέρ. α'. δ'. ε'.

Μυκάλη εἰς Ἰωνίαν. Ἀκρωτήριον διάσημον διὰ τὴν μετεξέλιξιν Περσῶν καὶ Ἑλλήνων μάχην. Α'. Μέρ. β'. τητ. β'. δ'. ξδ'.

Μυκήλη. ὄρος πληντεύοντος τοῖς ακρωτήρεσσι. (Σαμψόν) ὁ Πολυκράτης τῆς Σάμου τύπανος ἴσαυρωπεν ἐπάνω εἰς αἴτο. δ'. κεφ. οδ'. δ'. ε'. "Αλλος" ιερὸς κατών εἰς τὸ ὄρος, ὃπου συνεζήρεισσαται οἱ ἀπειζηλένεις τῶν 12. Ἑλληνικῶν τῆς Ἰωνίας πόλεων. αὐτ. οδ'. δ'. ε'.

Μυκήναι πόλεις τῆς Ἀργολίδος (Κυρραῖος, πολιγυροί καὶ ἔρειπια.) Δ'. κεφ. νγ'. δ'. ε'.

Μύκωνος. Ν. μὲν τῶν Κυκλαδῶν κατ' ἀνατολὰς τῆς Δηλου. δ'. κεφ. οδ'. δ'. η'. "Η ταῦτα τοῦ κλίματος; τοὺς κάμψεις φελλαρέσσεις. αὐτ.

Μύλασσα, πόλις τῆς Καρίας εἰς τὴν μηκόδινην Ἀστάγη, ἔχει πλουσίαν περιοχήν, καὶ ἵκανος ναυτὸς. Σ'. κεφ. οβ'. δ. κ.

Μυλλίας. Κρατική πόλη, Πιλαργόρεος διάσημος αὐτ. κεφ. οε'. δ. β'. Μύνδος, πόλις Ἑλλήνων τῆς Καρίας ἐπὶ τοῦ Ιαρέου πελάγους. αὐτ. κεφ. εβ'. δ. ια'. (Μύνδος, πολίχνιον καὶ ἑρεπιον) λόγος τοῦ Διογένους διὰ τὸ ὀμητρὸν μέγεθος τῶν πολῶν της. Γ'. κεφ. κτ' δ. σ'.

Μύρων. ἑρεπιονίρος ὄντος πόλης. Β'. κεφ. εβ'. δ. ε. Σύναψις τῶν τριῶν αὐδρέατων ἐπὶ τῆς αὐτῆς βόσκεως εἰς τὸν Σάρμαν. σ'. κεφ. οδ'. δ. δ'.

Μύρων. Πρωτεύει, ἰσορεῖ τοὺς πολίμους τῆς Μεσονησίας. ὅρχ την β'. σημ. εἰς τὸ τελ. τοῦ Δ'. τοῦ.

Μυρωνίδας. σρατηγὸς Ἀθηναῖος ἐξουσιάζει τὸν Φωκίδα, καὶ σχεδὸν ὅλη τὴν Βοιωτίαν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β. δ. ζ'.

Μυρτίς. περιφημος πολιτεία. Ἐδίδε μαδῆματα εἰς τὴν Κέριναν, καὶ τὸν Πλάδρον. Γ'. κεφ. λδ'. δ. κβ'.

Μυσία. ἐπαρχία τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἐκτεινομένη ἀπὸ τὴν Προποντίδα ἕως εἰς τὸ Αἴγαον πελαγος. (Καρασί καὶ μέρος τοῦ Ποδαρεωδικίαρ) ε'. κεφ. ξα' δ. κε'.

Μύσων. Χρησίς ἡγετῶν τῶν γ. τῆς Ἑλλάδος σοφῶν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. δ. ζ'.

Μύσον. πόλις Ἰωνικὴ κατὰ τὴν μικράν Ἀσίαν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μασσαρίου. (ρητές ἔχει δὲν εὐχέται) σ'. κεφ. εβ'. δ. ια'.

N.

Νάξος. ἡ μιγαληπτέρα τῶν Κυκλαδῶν ('Ἄξια') εἰρηρία αὐτῆς, παραγεῖ ἐξαρτετὰ σύκα, καὶ τοὺς καλλιτέρους τῆς Ἑλλάδος εἶνον. Σ'. κεφ. ογ'. κ.δ. οἱ πολῖται τῆς πριστινοῦ εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι μινηράχιαν, καὶ εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, καὶ τελεσταῖον ὑπετάγησαν εἰς τὸν Ἀθηναῖον. αὐτ. Λατρεύουσι τὸν Βακχον ὅπο πολλῶν εὔφρατῶν, αὐτ.

Νάξος. πόλις Ἑλλήνων, ἐν Σικελίᾳ (Castel Schisso) ἀνεγερταῖς πύλαις της εἰς τὴν Ἀλκιβισδόν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. δ. κπ'.

Νάρκισσος, πηγὴ εἰς Βοιωτίαν. Γ'. κεφ. λδ'. δ. η'.

Ναίκρατες. πόλις Ἑλλήνων κατὰ τὴν Ἀγυρπον ἐπίτηνος σύρατος τοῦ Νείλου. (ἐρεπιπλ.) Β'. κεφ. β'. δ. γ'.

Ναυπακτος. πόλις τῶν εὐθόλων Λεσβίων, διάσημος διὰ τὴν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης. Γ'. κεφ. λδ'. δ. ια'.

Ναυπλία, πόλις. καὶ λιμῆν τῆς Ἀργολίδος ('Ανάπλι.) Δ'. κεφ. ηγ'. δ. εβ'.

Ναυσίδως, φιλοσόφος Πιλαργόρεος πατέραγμῆς τοῦ Μακεδόνος Φιλίππου. Β'. κεφ. ε'. δ. ζ'.

Ναυσικλῆς. Ἀθηναῖος, βασίει τὸν Φιλιππον μὲν ὀναρβάλη τοὺς ακούπους του. Ε'. κεφ. ξα'. δ. ζ'. Πρέσβυτος εἰς αὐτὸν τὸν βασιλεῖαν. δ. λβ'.

Νέδα, ποταμὸς χωρίζων τὴν Ἡλείαν ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν (Νέδεια) Δ'. κεφ. μ'.

Νεκτάναβις. βασιλεὺς τῆς Αἴγυπτου, ὑπερασπίζεται ἀπὸ τὸν Ἀγυ-
στασον. Β'. κεφ. κγ'. δ. β.

Νεέλος. ποταμὸς τῆς Αἴγυπτου, οἱ παλαιοὶ νομίζουσι, ὅτι ἐσχημά-
τισεν ὅλη τὴν κατώ 'Αγυπτού. Ε'. κεφ. ξδ'. δ. επ'. ὁ ἰσορίκης ἡρο-
ρος ἀνίφιρα διαφορούς δόξας περὶ τῆς πλήμυρας του αὐτοῦ. κεφ. ξε'. δ. ε.

Νεμεα, πέλις τῆς Ἀργολίδος, περίφημος διὰ τοὺς παντηγυριζομένους
εἰς αὐτὴν ἀγῶνας, καὶ διὰ τὴν ἀποκενθέντα παρὰ τοῦ 'Ηρακλεους
λέοντα. Δ'. κεφ. γγ'. δάσος παρ' αὐτῇ τοῦ αἵτοῦ ὄνοματος, αἴτ.
καὶ σπήλαιον τοῦ λεόντος μεταξὺ Ἀργους καὶ Κορινθου, αἴτ.

Νεοδαρηνη. παρὰ Λακεδαιμονίου. Δ'. κεφ. γ'. δ. σ'. (ἀπελευθεροῦ)

Νεοκτολεμός. νιός τοῦ Ἀχιλλέως. Τιμᾶς ἐν δελφοῖς εἰς μεμρη-
του. Β'. κεφ. κβ'. δ. κ.

Νίσωρ. ἔνας απὸ τοὺς σρατηγοὺς τῆς Τροίας, Α'. Μίρ. α'. λβ'

Νεχώς. βασιλεὺς τῆς Αἴγυπτου. Ἐγκρατεῖα ναυτικὴ αποδιδομένη
εἰς αὐτὸν. Γ'. κεφ. λα'. δ. ιδ'.

Νικάνωρ. Ἐργον ὀξειπανού τοῦ Φιλιππου, ὃς πρὸς αὐτὸν τὸν Μα-
κεδόνα, ἐν τις ἐδυσφῆμει τὰς πράξεις του Ε'. κεφ. ξα'. δ. ιδ'.

Νικαία. τοπὸς ἐσχυρὸς εἰς Φωκίδα, πλησίον τῆς δαρβεσσῶν τῶν Θερ-
μοπυλῶν, αἴτ. κεφ. ξα'. δ. λα'. Παρεδόθη εἰς τὸν Φιλιππού, αἴτ. δ. μβ'.
καὶ ἔχαροισθη απ' αὐτὸν εἰς τοὺς Θετταλούς, αἴτ. δ. μβ'.

Νίκαια τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν. Ποῖα ἀποτελέσματα ἐπρο-
νηταν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ Ἀθηναίους. Α'. Μίρ. β'. τμῆ. β'.
δ. ξγ'. Ἐργαζούσης τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν τῶν Ἀθηνῶν, αἴτ. μίρ.
β'. τμῆ. α'. δ. λδ'. ἢ τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος, καὶ τῶν
Πλαταιῶν κατέτησαν τοὺς Ἀθηναίους θρασεῖς, αἴτ.

Νίκαιας. ἔνας ἀπὸ τοὺς πρώτους, καὶ πλουσιωτέρους Ἀθηναίους. Α'.
Μίρ. β'. τμῆ. γ'. κ. Ματαίως ἀνθίζατο εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ κατὰ
τῆς Σαλαμῖνος πολιμού, αἴτ. δ. κε'. Θάνατος του, αἴτ. δ. λ.

Νικοκλῆς. βασιλεὺς τῆς Κύπρου διδει χαρισμάτα ὀξειδογυρικά εἰς τὸν
Ισοχρατοῦ διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν λόγον. Β'. κεφ. η'. δ. σ'.

Νικόμαχος. πατήρ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐπαγγελματάτου, αἴτ. κεφ. ζ'. δ. σ'.

Νικόστρατος. σρατηγὸς Θηραίος, μακά αὐτοῦ καὶ μιμῆται τοῦ Ἡρ-
ακλέα. Ε'. κεφ. ξα'. δ. δ.

Νισσαία. πόλις καὶ λιμήν τῆς Μεγαρίδος ἵπε τοῦ Σαρωνικοῦ πελά-
γους. (Διάβηκα ἐκκλησίαι, πολιχεούς) Α'. Μίρ. β'. τμῆ. α'. γ'. γ.

Νισσαίος. ὀδόλφος τοῦ θεωτέρου Διοκλητίου, καὶ τύραννος τῶν Συραου-
σῶν. Ε'. κεφ. ξα'. δ. μδ'. Θάνατος του, αἴτ.

Νόμοις πολλὰ ὅλγα, καὶ ἀπλουγατοι εἰς τοὺς ήρωϊκοὺς χρόοντα. Α'.
Μίρ. α'. δ. μδ'. Πρέπει νὰ ἔναισσεις, συνοπτικοί, περιεκτοί, σύμ-
φωνοι μὲ τὸ κλίμα, καὶ ὅλοι πρὸς χάριν τῆς ἀρετῆς. Πρέπει νὰ ἔ-

φύωσις τα ἴσχυρα πράγματα, δύον εἶναι δυνατῶν εἰς τὰ ἀπόφασις τῶν κριτῶν. Ε'. κεφ. ἔβ'. §. λς'. Φιλόσοφοί τινες ἴσχυρόσησαν, ὅτε διὰ νὰ φωτίζωσι τὴν ὑποταγὴν τῶν λαῶν, ἐπρεπε πρόσθιος νὰ ἔχειται τὰς αἵτιας, καὶ τὴν ἔννοιαν τῶν νόμων. αὐτ. §. λς'. δ. Πλάτων ἵστησε προλόγους εἴς τινας νόμους τοῦ Διονυσίου. Γ'. κεφ. λγ. §. Σ'. ὁ Ζήλευκος καὶ Χαρώδης ἔβαλον εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν κωδικῶν τοὺς σεμεῖαν γραμμῶν, τὰς ὁποῖας εἶναι δυνατῶν νὰ θεωρῇ κάνεις ως βάσους; τῆς Ἡθικῆς. Ε'. κεφ. ἔβ'. §. λς'. Ἐπικλέωνος εἶναι νὰ κάμην συγκαταστήσεις μετοβολές εἰς τους νόμους αὐτ. Αἱρετώτερον εἶναι νὰ ἔχῃ κακοῦς, καὶ νὰ τοὺς φυλάττῃ, η ἀγαθῶν καὶ νὰ τοὺς καταφροῦῃ. αὐτ. Προφύλαξις διὰ τοὺς νόμους εἰς τὰς Ἀθήνας. Β'. κεφ. εδ'. §. ε'. καὶ ιρ. Διὰ νὰ ἀκυρώσωσι τοια. αὐτ. Ἡ πληθὺς τῶν νόμων εἰς βασιλείαν εἶναι ἀπόδειξις τῆς διαφορᾶς. Ε'. κεφ. ἔβ'. §. λς'. Νόμοι τοῦ Δρά. καντος, αὐτοροὶ, ως ἐδιάριζον θάνατον καὶ εἰς τὰ παραμικρά ἀμαρτήματα Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. γ'. Ἀνετράππησαν, η τούλαχιστον ἔγουσα μέτροις, φυλάττουσε τοὺς, δύοις ἀπειθεὶσιν πρὸς τὰς φύκους. οὐτ. Νόμοις τοῦ Σολωνος. Ηθελε νὰ συγκρητή τὸ οἷος τῆς ισοτιμίας, η ὁποῖα πρέπει νὰ διατηρῆται εἰς ὅπιοκρατίαν μετοξὺ τῶν διαφόρων τῶν πολετῶν τάξεων. αὐτ. Διέσει τὴν ἡγεμονικὴν ἔξουσιαν εἰς τὴν συγέλευσιν τοῦ Ἑπικουρείου. αὐτ. Διορίζει βουλευτάριοι διὰ νὰ διευθύνῃ τὸν δῆμον. αὐτ. Κάθε ὄποιςας τοῦ δῆμου πρέπει νὰ προευθοῦται ἀπὸ θέσπισις τῆς βουλῆς. αὐτ. Οἱ δημόσιοι ῥήτορες δὲν δύεσσαν νὰ μεσέρχωνται εἰς τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, ἵνα διν ἔξετασθωσιε εἰς τὴν ζωὴν τους. αὐτ. Εἰς ποιον ὁ Σελων ἴδωκε τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν αὐτ. Ἀρχτενες τὸν δῆμον τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱροχών, μὲν ἐξουσίαν νὰ ἀποδίδουσι λόγου τῆς διακονίας των, αὐτ. Διείλει τοὺς πολίτας τῆς Ἀττικῆς εἰς 4. κλάσεις. αὐτ. ὑπέβαλε τὰς γιανέων κρίσεις ἀπὸ τοὺς ἀνταρέσους κριτὰς εἰς τὰ κριτήρια τῆς δικαιοσύνης. αὐτ. Ἐδωκε μεγάλην εξουσίαν εἰς τὰς Ἀρειοπάγους. αὐτ. Διείρισε ποινὰς κατὰ τῶν, δύοις εἰς τὰς συγκάτους δὲν οἰκειοποιοῦνται φυλεῖσι κάνειν μέρος. αὐτ. Νόμοι πολιτευοκοί, καὶ ἐγκληματικοί. αὐτ. Ἐρεύνα τὰς πολιτικὰς εἰς τὸ πρόσωπον, τὰς ὑποχρεώσεις, καὶ τὸ πολίτευμά του. αὐτ. Νόμοι κατὰ τῶν αὐτοχθονίων. Σωπῆ κατὰ τῶν πατραλοιῶν. αὐτ. Νόμοι πρὸς ἡπερβολές τοῦ πτωχοῦ κατὰ τὰς καταδυνατείας, καὶ ἀδειάς. αὐτ. Περὶ κληρονομίας, καὶ διαδέκτης. Περὶ ἐξουσίας τῶν πατέρων. αὐτ. Περὶ ὑπαρδρείας τῶν ποσογενῶν θυγατέρων. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. ε''. Περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῆς πετόντος. αὐτ. Ἀμοιβαὶ εἰς τὰς ἀρετὰς, ἀτιμαῖς εἰς τὰς κακίας, καὶ διὰ τοὺς ἀξεμπτικοὺς ἔτει. αὐτ. Λι γυναικες νὰ σεζέλλωνται εἰς τὰ ὄρια τῆς κοσμιστικῆς. οἱ παιδεῖς νὰ τρίψωσι τοὺς γυναικες τῶν εἰς τὸ γηραιτεῖον. οἱ γένοι; ἔσαιροῦνται ἀπὸ τοὺς νόμου κατ.

οἱ νόμοι τοῖς Σέλωνος τιμῶντας, ὡς χρησμοὶ παρ' Ἀθηναῖς καὶ ως ποιητότεπτα παρ' ἄλλοις λαοῖς. αὐτ. Σκέψεις περὶ τῆς οὐρανούσας του. αὐτ. Νόμος τοῦ Λυκουργοῦ. θέα γενεὴ τῆς οὐρανούσας του. αὐτ. κεφ. γ. Οὐκεποτεπτὸν πολλοὺς τοῦ Μικροῦ. αὐτ. Πώς οἱ νομοί του επλήρωσαν τὴν φύσην τῆς φύσεως, καὶ τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων· αὐτ. Βαδύτης τῶν σχετῶντος, ἐγκατέστη τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν ὑπόληψιν τους. καὶ τὸν ἔρωτα ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν. αὐτ. Μή ποσοποίος ἀνέτρεψε, τό, σσα δισυχοῦσι τὰς πολιτικὰς κοινωνίας. αὐτ. Διὸ τι ἐμπόδισε τὴν ἔξοδον τῶν ξένων εἰς τὴν Λακωνίαν, καὶ τὴν ἔξοδον τῶν ἐντοπῶν· αὐτ. Διὸ τι ἐσυγχάρησε τὴν χλοπήν εἰς τοὺς οἴνους. αὐτ. ὑπεράσπισε τῶν οἴνων, αἵτια τῆς πτώσεως τῶν αὐτ. κεφ. γ. Νέ μοι αξιοσημείωτοι εἰς διαφόρους διάκους. Εἰς τὴν Αἰγαίου καὶ τὴν Δελτηνέχειχρεος καὶ διόπτρη τῆς τυχῆς. καὶ τὰς πόρων του λόγου. Α'. Μερ. β'. τητ. α'. δ'. κα'. Παρὰ τοῖς Ηπειρωταῖς πάτου ἐμποδούμενοι νὰ ῥέπεταις τὰ παιδία μετὰ τὴν γένεσιν των. Γ'. κεφ. λδ. δ'. κ. Καταποβάλλουσι εἰς χαρακτήρα ποιητὴν τοὺς Καρράροφους, ὅταν δέν φυλαττωσι εἰς τὰ ἐργάζεται τῶν την σεμνοπρέπειαν. Β'. κεφ. γ. δ'. γ. Εἰς τὴν Ρόδον τα παιδία εἶναι ὑπόχρεα νὰ πληρώσουσι τὰ χρεῖα τῶν γονιών τους. δ'. κεφ. ογ. δ'. γ. Οἱ φύσεις εἰς αὐτήν κρίνονται ἔξω τῆς πολεως καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν εἴναι ἀπηγορευμένη ἢ εἰσόδος. αὐτ. Εἰς τοὺς ἵνα Ιταλικοὺς λοχρούς, ἐποιεὶς προράλλει νὰ συντρέψῃ, ἢ νὰ διορθώσῃ νεμονὶ ἔχει εἰς τὸν λαμπτὸν μρέχειν. Ε'. κεφ. εβ'. δ'. λδ'. "Οταν, εἰς τὰς Ἀθηνας κάνεις καταδίκασθη εἰς Σόνατον, τοὺς ἔξαλεφουσιν ἀπὸ τοὺς καταλαγούς. δ'. κεφ. ογ. δ'. γ. Μή διατογὴ τοῦ Σέλωνος διορθεῖται στερεῖαν εἰς τὴν ἀμελείαν. Ἀλλο προτίζει τὸν "Αρέτη πάγον" νὰ ἐρευνῇ τοὺς τρόπους τῶν κατὰ μέρος, πῶς προμηθεύεται τὰ πρᾶτα ζωής. Τριτη συγχώρει εἰς ὅλους νὰ ἐργάζωνται μηχανικά τέχνας, καὶ σέρει τον, ὃς εἰς οὐρανὸν νὰ διώσῃ εἰς τὸν οὐρανὸν επιτηδεύματα από τας, σσας σύναψειει εἰς τὸ γηρατεύσαντον, βούλειας. Α'. Μερ. β'. τητ. α'. δ'. κα'.

Νέ μοι σρατητικοὶ τῶν Ἀθηναῶν. αὐτ.

Νομοπάτερος. "Ηρακλεῖτης, συγγραφεὺς" Ἐλληνος, ἔγραψε περὶ μαγειῶν. κατ. Β'. κεφ. κε. δ'. ια'.

Νοῦς ἀνθρώπων. Ἀπὸ τὸν Θαλῆν ἐν τὸν Περικλέα, δηλ. εἰς δύνα αἰδῶνας απεκτηποτε περισσοτέρας γνῶμεις, ἢ εἰς ὅλους τοὺς πρὸ αὐτῶν αἰδῶνας. Α'. Μερ. β'. τητ. γ. δ'. μβ'.

Νυψίος ἐκ Παρθενοποίης, σρατηγὸς τοῦ οὐρανούσαντον, εξουσιάζει τὴν αρρόπολιν τῶν Συρακουσῶν, καὶ λεπλατεῖ τὴν πόλιν. Ε'. κεφ. δ'. Ζ'. Νεκάται ἀπὸ τὸν Δέναν, καὶ βιάζεται νὰ ὑποσυρθῇ. αὐτ.

Νάυακρος, πολιχρόνος τῆς Ἀρκαδίας. (Νάυακρος) Δ'. κεφ. ιηβ'. δ'. εγ'.

B.

Σανθίππος Ἀθηναῖος, μάκτης τῶν περσῶν εἰς Μυκῆνα. Α. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. ἔβ'.

Σανθίππη γυνὴ τοῦ Σωκράτους. Ε'. κεφ. ξξ'. δ'. φ'.

Σανθίππος νόις τοῦ Περικλέους ἀνίκαντός τε πρὸς τὰς πατέρας του. Δ'. κεφ. υπ'. δ'. η'.

Σάνθης ἴσορηκός Λυδός. Ε'. κεφ. ξε'. δ'. β'.

Σενάρχης ποιητής μυρογράφος. Ζ'. κεφ. π'. δ'. σ'.

Σενοκλῆς, σύγχρονος καὶ ανταγωνιστής μὲ τὸν Εἰρηπίδην ποιητής. σ'. κεφ. ο'. δ'. β'.

Σενοκράτης, μαζητής τοῦ Πλάτωνος. Β'. κεφ. ζ'. δ'. σ'.

Σενοράτης. Θεμελιώτης τοῦ σχολείου τῆς Ἐλίας, εἶχε μαζητήν τοῦ Παρενέδην. Η'. κεφ. κε'. δ'. θ'. Δίξι αἵτοι περὶ τοῦ κόσμου, τὰς ὁποῖαν ἴσθμίζειν δίδειν, αἴτ. κεφ. λ'. δ'. ιδ'.

Σενοφῶν, Ἀθηναῖος, μαζητής τοῦ Σωκράτους· ἔγραψε τὸν Παλαιολογικὸν πόλεμον. Α. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. δ'. τε'. Τπίγεις εἰς τὸ σρίτευμα τοῦ ιεντέρου Κύρου ἐθελοτήν. Β'. κεφ. α'. δ'. ζ'. Μετά τὴν ἐπιστροφήν του ἐξαρτώνται ἀπό τοὺς Ἀθηναῖους, καὶ ἔχει εἰς Σκιλλιοῦτα αἴτ. κεφ. Ψ'. δ'. α'. καὶ ιφ. "Ερχεται εἰς τὰς Κέρκυρας, καὶ ἐπιστρέφει εἰς Σκιλλιοῦτα Δ'. κεφ. λζ'. δ'. α': Εἰς τὶ παγκόλειο. α. τ. Χαρακτήρα τοῦ δρόμου του. Γ'. κεφ. κε'. δ'. ιδ'. Εἰς τὰ συγγεγένητά του σπουδῆς: κόντεις τὰ φρονήματα τοῦ Σωκράτους μᾶλλον, εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος. Δ'. κεφ. λζ'. δ'. ζ'. ὁ πολιτικός του κατόπλιτος. Β'. κεφ. κε'. δ'. γ'. Σύγχρονος αὐτοῦ μὲ τὸν Ηρόδοτον, καὶ θουκυδίδην. Ε'. κεφ. ξε'. δ'. ζ'.

Σενοφῶν ἱρουγλύφος Ἀθηναῖος. Δ'. κεφ. αβ'. δ'. ζ'.

Σερένης. βασιλίς τῆς Περσίας, χαρακτήτης. Α. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. ε'. Ήδειν νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα, αἴτ. Κατατεκνάζεις ὅπω γερήρας ἐπὶ τοῦ Ἑλληνοπόλεων. αἴτ. Φεύγει τὴν Ἀττικήν, λεηλατεῖ, καὶ καθεῖ τὰς Ἀθήνας, αἴτ. δ'. λζ'. Διαβρώνει τὸν Ἑλλήνοπόλεων μὲ ἀλεκτυτικὸν πλοῖον, αἴτ. δ'. μη'.

O.

Οὐρανάδης. Θάλαττος γενεγός αὐτοῦ τοῦ Σπαστικοῦ. Δ'. κεφ. υγ'. δ'. ζ'.

Οἰδίποος, οὐλὸς τοῦ Αἰοίου βασιλέως τῶν Θηρῶν. Α. Μέρ. α'. δ'. κε'. καὶ ιφ.

Οἰκοδομαῖς δημόσιαις, φρέσκιας κόμος τῶν Ἐρετῶν περὶ τοῖς του. ζ'. κεφ. αβ'. δ'. ιβ'.

Οἰκοις τῶν Ἀθηναίων προστιθεντο πλεον ἀπὸ τοῦ χειροβίζας, οἱ περισσότεροι μηροί, καὶ ἡ σκέπη των λειζέρων. Β'. κεφ. κε'.

Οἰτη. ὅρος εἰς Θετταλίου, Χωρίς τὴν Φωκίδα, ἐπὶ τοῖς ἀποσι
συλλέγονται τὸν Ἐλλέβορον. Γ'. κεφ. λε'. δ'. δ'.

Οἴταξ. πλάνη τῆς Θετταλίας, ἐκατοίκουν τὴν οἴτην. αὐτ. §. 6.

Οἴλριος. ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας (Ρουφίας) Δ'. κεφ. χρ'. δ'. ii.

Οἴλυμπος, ὄρος περιθοίζον τὴν Θετταλίαν κατὰ τὴν ἀρκτοῦ. Α'.
Μέρ. β'. τυπ. β'. δ. ιχ'. Διόδρα, χαράκλαδα, σπήλαια, καὶ φυτά
ὅσα εὑρίσκονται εἰς αὐτέν. Γ'. κεφ. λε'. δ. χρ'. καὶ ε. ὄρα τὴν σημ.

Οἴλυμπιάς (ἀρχὴ τῶν) Γ'. κεφ. λη'. δ'. δ'.

Οἴλυμπιά. βρύσις εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. Δ'. κεφ. χρ'. δ. iα'.

Οἴλυμπιάς, γυνὴ τοῦ Φιλίππου. Μῆδος περὶ τῆς γιννήσεως τοῦ Ἀ-
λεξανδροῦ. αὐτ. κεφ. υγ'. δ. χρ'.

Οἴλυμπιά, πόλις ἔπασπος κατὰ τὴν Ἰλείαν (Μιράκα, πολίχνιον καὶ
ἐρείπια) Τοκούλειατης. I'. κεφ. λη'. δ. ε'. Δοκίμιον περὶ τῆς τοπο-
γραφίας της· ὅσα τὸν ἈΤΛ. Διόδορον θεώματα προσφέρονται τὰ πέριξ
αὐτῆς τῆς πόλεως εἰς τὴν πανήγυρην τῶν ἀγῶνων. αὐτ. καὶ ιφ'.

Οἴλυμπος, πόλις τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀποκρος Ἐλ-
λήνων (Ἄγιος Μάρκος, πολίχνιον) τοκούλεια, κάλλος της. E'. κεφ.
ξα'. δ. i. Ἐξουσιάσθη καὶ ἐφέδρην ἀπὸ τῶν Φιλίππου. αὐτ. δ. χρ'.

Οἴμηρος, ὁ πρώτος τῶν ῥύτερων, καὶ τῶν ποιητῶν, ἡκμᾶς 4. αἰώ-
νις μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πολέμου. A'. Μίρ. α'. δ. ξα'. Οἱ πρὸ αἰτοῦ
ποιηταί αὐτ. ὑπὸ τῆς Ἰλιάδος, καὶ Ὁδυσσείας. αὐτ. Συλογικὴ ἵσ-
τρια τῶν διων ποιημάτων. αὐτ. ὁ Λυκούργος ἀπλούτισε μὲν αὐτὰ τὴν
πατρίδα του. αὐτ. Ὁ Σόλων διώρισε τοὺς ῥάφικῶντας καὶ διολουθῶσιν
εἰς τὰς ἀπαγγελίας των τὴν τάξιν τοῦ ποιητοῦ. αὐτ. Ἡ δέξια τοῦ
Ὀμήρου πηγαίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Τιμὴ ἀποδοίεσσα εἰς μητέρην
του. ἐπαινός του. αὐτ. Προτομὴ αἰτοῦ καλυπτομένη εἰς τὴν εἰσόδου
τοῦ ναοῦ του ἐν Δελφοῖς Ἀπελλωνος. B'. κεφ. χρ'. δ. i. Ἐπεριποτῆθη
ἀπὸ τοῦ Σερμού Κρεώφιλου, δεστις ἀρδελάξεως εἰς τὸν πόμπην τὰ εὐγράμ-
ματα αἰτοῦ τοῦ μεγάλου ἀνδρός. S'. κεφ. οδ'. δ. ι. ὄρα τὴν σημ.
εἰς τὸ τελ. τοῦ τοῦ. Τὰ ποιημάτι του ἐτονείσθησαν μὲν μουσικὴν α.
πὸ τὸν Τέρπωνδρον. B'. κεφ. δ'. δ. ι.

Οἴμηρος αἱ τομα διδομένοις εἰς τοὺς χρῖους, εἰτίνες γοργίουστα, ὅτε
κατάγονται ὅπ' αἰτέν, ι. κεφ. ορ'. δ. β'.

Οἴμολις, πόλις τῆς Θετταλίας ἐπὶ τοῦ πηνειοῦ (Βορᾶ. χωρίου) I'.
κεφ. λε'. δ. χρ'.

Οὐάτας, ζωγράφος καὶ Ἐρμογλύφος. Γ'. κεφ. λδ'. δ. ι.

Οὐόματα κύρει ἐν χρῖσιν παρ' Ἀπηναίοις. E'. κεφ. ξι'. ἔχεσσα ἀ-
ναλογικαν μὲν τὰ ζῶα, καὶ τὸ χρῦμα τοῦ προσώπου. αὐτ., μὲ τὴν
ἀφίερωσιν εἰς κόρμιαν θεότητα. αὐτ. μὲ τὴν εὐγενιοσύνην εἰς τὴν
ἴδεαν. αὐτ. μὲ τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοὺς Θεούς. αὐτ. Τὰ ἀναφερό-

μεν πας' Οὐκέω, εἴς τοι τὸ πλεῖστον, σημεῖα ἀξιοτάτων. αὐτ. Οἱ κατό μέρος, εἰς τοὺς ἀπόστολους εγχριστῶν, τὰ προσδέσμους εἰς τὰ δεδίντα ἀπὸ τοὺς γονεῖς των. αὐτ. τὸ μεταβιβανόντα εἰς τὰ παιδέα των. Παρό' Οὐκήρως καὶ μηδὲν εἰπωνυμίαν δὲν εὑρίσκουσας δύσπημος. αὐτ. δύσματα τῶν ἐγδόξων ὀνόματα. ὅρα τὸν πίνακα εἰς τὸν Ζ. τόμ.

Οὐέ μαρχός. σρατηγός τῶν Φωκίων, μετέβαλεν εἰς νομίσματα, καὶ παγοπλιάς τὸν ἄρδην Σπασαρόν τῶν Δελφῶν. Ε'. κεφ. ξα'. § γ.

Οὔπισθέδομος. σίκοδομὴ δημοσία εἰς Ἀθηνας. Β'. κεφ. φβ'. § φ'. Οὐ πλα, οχηματισμός, χρῆσις των. Β'. κεφ. ε. §. ε'.

Οὔπλιται εἴχε καθεῖς ἀκέκουσαν παρ' Ἀθηναῖσιν. αὐτ. Παρὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὁ ὀπλίτης συνοδεύεται μὲν ἐνα, ἢ πολλοῖς "Εἰλιτας. Δ'. κεφ. μβ'. §. δ'. Δόξη τοῦ Ἰψικράτους περὶ τῆς εὐκολίας αὐτοῦ τοῦ τάγματος. Β'. κεφ. ε. §. γ'.

Οὔποντς, πόλις τῆς Λοκρίδος (Ταλάντε) Γ'. κεφ. ιδ'. §. λι'.

Οὐργυέα. Μέτρου διασήματος παρὰ τοῖς Ἑλλησ. Β'. κεφ. δ'.

Οὐρέστης, καὶ Πυλαδης, περιφημοὶ διεκ τὸν φιλέας τους. Α'. Μέρ. α'. §. μδ'.

Οὐρη λευκὰ εἰς τὴν Κρήτην (Σφραγίδε) σ'. κεφ. ογ'. §. θ'.

Οὐρθαγόρας, βασιλεὺς μὲν ταπείκων εἰς Στεκνῶν. Γ'. κεφ. λε'. §. κα'.

Οὐρθογραφία. αἱ γυνίκες τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀμελοῦσι. Δ'. κεφ. νη'. §. κε'.

Οὐρφεύς. Ήντις τῶν Ἀργοναυτῶν. Α'. Μέρ. α'. §. ιδ'. Οἱ Ἀριστέλης ἀμφιβόλλει διεκ τὴν ὑπαρξίαν του. δρα τὴν σπη. εἰς τὸ τέλ. τοῦ Ζ'. τέμ. Παρόδοσις μυθικὴ τοῦ Σανάτου. αὐτοῦ. Β'. κεφ. γ'. §. δ'.

Οὐρφανοὶ τρέφονται ἀπὸ τὸ ὄημέσιον. Ήντις τὸ 20 ἔτος. αὐτ. κεφ. ε. §. ιε'.

Οὐρχηστίς, κυρίως εἰπεῖν, δὲν πήτον μόνον εἰς τὰς Θρηπτευτικὰς τελετὰς, ἀλλ ἔτι καὶ εἰς τὰ συμπόσια. Οἱ Ἀθηναῖς ἐνόμιζον, ὡς ἀπολιτεύτους τοὺς, δεσμοὶ εἰς παρομοτάν περέσασι δὲν παρεδίδοντο εἰς αὐτὴν τὴν ἀσκηστ. Β'. κεφ. κε'. §. ιε'. Οἱ Θετταλοὶ τόσον τὴν τυμῶσιν, ὡς ἐφαρμόζουσι τὰς λεξεῖς αὐτῆς τῆς τέχνης εἰς τὰ ἐπαγγελματα τῶν πολιταρχῶν, καὶ σρατηγῶν. Γ'. κεφ. λε'. §. γγ'. Διδουσιν ἔτι τὸ σύνομα τῆς ὄρχησεως εἰς τὴν πρᾶξην τῶν ὑποχρετῶν, εἰς τὴν κανόπειν τῶν χορῶν. σ'. κεφ. σ'. §. θ'. καὶ ἐφ'.

Οὐρχομενός, πόλις τῆς Ἀρκαδίας (Καλπάκι, πολέμιον καὶ ἐρεπίκια.) Τοποθεσίας του. Κάμψουσιν εἰς αὐτὸν ἐσοπτρά ἀπὸ πέτραν μελανήν. Δ'. κεφ. μβ'. §. ιε'. Τάρος τῆς Πηνελέπης εἰς τὸν δρόμον, ὃς τις φέρει εἰς Μαυτήνειαν. αὐτ.

Οὐρχομενός, πόλις τῆς Βοιωτίας, ἐξουσιάσθη, καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς Θρησίους ἀπὸ τὸν Φιλιππον. Ε'. κεφ. ξα'. §. μβ'.

Οὐσσα, ὅρος εἰς Θετταλίαν. ἔστι εὑρίσκονται εἰς αὐτέ. Γ'. κεφ. λε'. §. ιβ'.

Ογραφισμός, ἔξορία μήχρι τηνός, τὸ μένον ἀτράκεν, ὅπου ἐστατο νὰ σωζῇ τὰ πολεμεῖσα. Ε'. κεφ. ξβ'. §. λβ'.

Οφρίς, καθιερωμένος εἰς τὸν "Ασκληπιόν. Δ'. κεφ. ργ'. §. κκ'.

Οχην, ἔρος ὑψηλότερον τῆς Εύβοιας ("Άγιος Ηλίας") Β'. κεφ. δ'. §. β'.

Οψάρια, εἴναι ὑπολειμένη εἰς τὰς ιδίας μετονομασίας, καθὼς καὶ τὰ πτηνά. Ε'. κεφ. ξδ'. §. λα'. Ἀπαριθμητοί τῶν, ὅσα κάμησον τὰς ήδονάς τῶν τραπέζα τῶν "Ελλήνων. Β'. κεφ. κε'. §. π'.

II.

Παγασαί, Λιμὴν τῆς κατὰ τὸν Θετταλικὸν πέλεως τῶν Φερών. (Βέλος.) Γ'. κεφ. λε'. §. χ'.

Παγγαίον, ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ τῶν συνέρων τῆς Θράκης (Κινσινάτε) τὰ μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ ἀνέκαθεν ὀνομασθεῖσα, αἰνειαθίσκαν παρὰ τοῦ Φιλίππου. Δ'. κεφ. λε'. §. ζ'.

Παγκράτιον, ἀσκητοῖς πόλης, καὶ πυγμῆς. Γ'. κεφ. λη'. §. λζ'.

Παιδοτρίβης, Ἰνος ὅπε τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ γυρυνασίου. Β'. κεφ. π'. §. γ'.

Παιώνια, ἵπαρχια τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τῶν συνέρων τῆς Θράκης. (Τόπος εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Βαρδούρ καὶ τῆς Μαρισσας.) Β'. κεφ. κβ'. §. δ'.

Πακτωλός, ποταμὸς τῆς Λυδίας. (Σάρτ.) σ'. κεφ. οσ'. §. ιδ'.

Παλαιόρατοι οἱ Ἀθηναὶ εὐχοὶ πολλοῖς. Β'. κεφ. π'. §. Ι. Αἰγαῖσται; ἀσκήσιοις. αἵτ. Σχεδίοις μετέ (ὅρ. Ατλ.).

Παλλαντίδας, Γενέα δυνατὴ τῶν Ἀθηναίων, διασηριεγμένη ἀπὸ τὸν Θησεία. Α'. Μέρ. α'. §. ιε'. Σπλαγχνοῖς ἀποσασταταὶ κατ' αὐτοῦ, αἵτ.

Παλλάπη, χερτόντος τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου. (Κασσάνδρα) Γ'. κεφ. λε'. §. χε'.

Πάρμεσσος, ποταμὸς τῆς Μεσονίας, τὰ ὕδατά του καθαρώτατα. Δ'. κεφ. μ'. §. β'. (Σπιρράτος).

Πάρμελος, Κωνυρός, εἰσὺντος τὰ σχολεῖα τῶν σχεδίων. Α'. Μέρ. β'. τρη'. γ'. §. μβ'. Διεύθυνε τὸ τῆς Σικελίας, καὶ εἶχε μαθητὰς Μέλανθου καὶ Ἀπελλᾶν. Γ'. κεφ. λζ'. §. κζ'.

Παρφυλία, ἔπρα τῆς μικροῦ Ἀσίας ὑπολειμένη εἰς τοὺς Πίροτες. (Καραμανία;) σ'. κεφ. οβ'. §. ζ'.

Παρφος, παλαιὸς ποταμὸς Ήλλων. Ζ'. κεφ. π'. §. ζ'.

Πᾶν, πολλὰ τιμάται περὶ τοὺς Ἀρχαῖους, ἵχη μούντι ἐπὶ τοῦ Λυκαονίου. Δ'. κεφ. κβ'. §. π'.

Παναπίνια· η γεωμένη τάξις εἰς αὐτὸς τὰς ἱροτάς τῆς Ἀσίας. Β'. κεφ. κδ'. §. γ'.

Πανδίων, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Α'. Μέρ. α'. §. ι.

Πάνδεια, τις ίση, σ'. ὅρα τὴν σημ.

Πανοίγος, Κωγρεύος ἀδελφός τοῦ Φειδίου. Γ'. κεφ. λη. §. π'.

Πάνορμος, λευκὴ τῆς Ἀττικῆς. (Ρόρτι.) Ε'. κεφ. γ'. §. ρ'.

Πανωπαῖα, πόλις ἐπὶ τῶν συσόρων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας ("Άγιος βλάστος") Β'. κεφ. χρ. §. ρ'.

Παραδεισος, οἱ Πίρσαι τοιοῦτοι σύσμα ἔδιμοι εἰς τοὺς κήπους τοῦ βραστείως, καὶ τῶν αὐλακῶν, Ε'. κεφ. ξχ'. §. αε'.

Πάρακλος, ἐπαρχία τῆς Ἀττικῆς κειμένη εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ μεσημβρίαν τῶν Ἀθηνῶν. (Μετόγια.) Ε'. κεφ. γ'. §. ρ'.

Παραποταμίος, πόλις τῆς Φωκίδος. Β'. κεφ. χρ. §. ρ'.

Παρασάγγης, μέτρον ὀδοιπορικῶν τῶν Περσῶν. δ'. κεφ. οβ'. §. ζ'.

Παράσιτοι, ἀξιωματικοὶ δῆμοσιοι εἰς Ἀθηναῖς, ἐπαγγείλματα, δικαιώματα αὐτῶν. Β'. κεφ. χρ. §. ρ'. ἅλλο σημαντικόν αυτῆς τῆς λέξεως. Διδεται εἰς ἀνθρώπους ἀμελεῖς, παρεδρίζοντας εἰς τοὺς πλουσίους τὰς θύρας. αὐτ. κεφ. ρ'. γ'. δ'.

Πάριοι. Οἱ αἰρετοκριται τῆς Πάρου ἵστησαν τὴν εὐταξίαν εἰς τὰ Μήλητα. δ'. κεφ. ογ'. §. ργ'. τὸν θητοπαν μὲν τὸν Δαρείου, καὶ ἐντὸν Σητεῖαν εἰς τὸν Μαραθῶνα. αὐτ. Πολιορκούμενοι απὸ τῶν Μήλιαδην κατεπάτησαν τὸν ἄσχον τῆς συνθήκης, αὐτ. Μίσοντες εἰς τὴν συμμαχίαν τοῦ Ξέρξου, ήσαν ἀπρόκτοι εἰς τὸν λιμένα τῆς Κύρεων· τελευταῖοι ἡπειρώτατοι εἰς τοὺς ἀθηναίους. αὐτ.

Παρομενίδης Ἐλεύθερος, σοφιστός, Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. λδ'. Μα-
θητὴς τοῦ Ηειρόσουν, ἔδωκε γόμους ἐξαιρέσους εἰς τὴν πατρέθα τοῦ
Γ'. κεφ. κδ'. §. ζ. Σύζημης αὐτοῦ περὶ τῆς φίσεως. αὐτ. κεφ. λ'. §. γγ'.

Παρομενίων, δρατηγὸς τοῦ Φιλεπποῦ. Μαρτυρία αὐτοῦ περὶ τῶν πολεμικῶν προτερημάτων. Β'. κεφ. ι. §. β'. Ἐξαλη πρεσβύτης εἰς Ἀθηναῖς. ἐπικαύστου, Ε'. κεφ. ξα. §. λδ'.

Πάροις, νόος τοῦ Πρεξιμοῦ, ἀρπάζει τὴν Ἐλένην. Α'. Μέρ. α'. §. λα'.

Παρούασσος, ὄρος τῆς Φωκίδος. (Ιαπόρχ) Β'. κεφ. ρβ'. §. γ'.

Πάρος, μία τῶν κικλαδῶν, ἔχει δύο ἐξαιρέτους λιμένας. δ'. κεφ. ογ'.
§. ργ'. Πατρὸς τοῦ Ἀρχιλόχου. αὐτ. ἐξίγη μάρτυρας πολεμηρίλλητον.

Παρθενών. γαὸς τῆς Ἀθηνᾶς. Β'. κεφ. ρβ'. §. ιδ'. Ἀναλογίας του
(ἔρχεται σημ. καὶ τὸν "Ατλ.).

Παρθενόπη, ἀποσκία τῶν Ροδίων. δ'. κεφ. ογ'. §. β'. (Νεάπολις).

Παρθενοπεύς, ἔνας ἀπὸ τῶν δρατηγῶν τοῦ πολέμου τῶν Θηρῶν.
Α'. Μέρ. α'. §. ρη'.

Παρράσσος, Ἐφέσιος Κωγρεύος. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. μ'. Ἑκάπια
την εἰκόνα τοῦ δύμου τῶν Ἀθηναίων. Β'. κεφ. ρβ'. §. ιη'.

Πατέρας, βατιλίτας τῆς Κρήτης. Α'. Μέρ. α'. §. ιη'.

Πατέρες, ἐξουσία κύτων εἰς Ἀθηναῖς. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α'. §. ιη'.

Πατρος, μια των σκορδών. σ'. κεφ. οβ'. δ. α'.

Πατραι, πόλης της Αχαΐας. Γ'. κεφ. λζ'. δ. λε'.

Πατρίς. Οἱ Ἑλλήνες μεταχειρίζονται δῆλας τὰς προσφύλεις ἐκρρίπτες διὰ να φυγούντων τὴν κομματίαν, τῆς ὁποίας καθεῖται ἀπὸ τῆς καρποῦ μέρος. σ'. κεφ. οη'. δ. ει'.

Παυσανίας, σρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν μάχην τῶν Πλαταίων. Α'. Μέρ. β'. τητῆ. β'. δ. κε' . Βιδέει τὸν ἔχθρον γὰρ ὅρπτε τὴν Κύπρον, καὶ τὸ Βυζάντιον, αὐτ. δ. ξγ'. Αἱ κακωσεῖς, καὶ προδοσίαι του ἐστίκωνται ἀπὸ αὐτῶν τὴν διοίκησιν, καὶ τὴν ζωήν. αὐτ. τὸ ἔνομα του ἐγράφει εἰς τὸν κατάλογον τῶν ηγετῶν εἰς τοὺς ὀλυμπικοὺς αγῶνας. Γ'. κεφ. λη'. δ. κα'.

Παυσίας, Κυρράφος τοῦ σχολείου τῆς Σικυώνος. Γ'. κεφ. λζ'. δ. κε' . Διεικούσεται εἰς τὸ περιφέρεις κτήριον τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς Ἐπίδαυρον. Δ'. κεφ. ιγ'. δ. ιη'.

Παύσων, Κυρράφος. οἱ φιλέστοροι παρακινοῦσι τοὺς γένους γὰρ μὴ προσπλανῶσι τὰς θεᾶς τῶν εἰκόνας του. Γ'. κεφ. κε' . δ. ιφ'.

Πεζούς δρόσος. Τρέφονται ὅπο τὸ ὄνυχον. Γ'. κεφ. λα'. δ. ιδ'.

Πελαγός. Ἀδρεστικέν, Ἀτλαντικὸν ἐκεῖνον τῶν σύλων τοῦ Ἡρακλίου. ι'. κεφ. λα'. δ. ει' . Κορσικού μεταξὺ Αχαΐας, καὶ Φωκίδος (κόλπος τοῦ Ναυπάκτου.) Λίγασον (ορχηπίλαγος) Ιώνιον (Μεσσηνίας) Σαρωνίκον (κόλπος τῆς Αίγανης). Τυρρηνίου (τῆς Τοσκάνας) Καρπάθου, Ίκαρου. ε. λ.

Πέλλα. μητρόπολις τῆς Μακεδονίας (Παλάτια, ἔρειπια.) Δ'. κεφ. ιγ'. δ. κα'. Ε'. κεφ. ξα'. δ. λτ'.

Πελλήνα· πόλεις τῆς Λακωνίας (Δούρχα, καύρη, καὶ ἔρειπια.) Τοποθετία, καὶ υπο: πλητυούστης. Γ'. κεφ. λζ'. δ. λ.

Πελοπόννησος, σρατηγὸς Θερμίος. Ηποτρύπατα αὐτοῦ. Β'. κεφ. α'. δ. ιφ'. ὅμοι μὲ τοῦ Ἐπαυλωμάνων φέρουσι τὴν φρίκην, καὶ ἔρήμωσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. αὐτ. δ. ιη'. ψυρίζονται Βοωτάρχαι μετὰ τὴν μάχην τῶν Λευκτρῶν. αὐτ. ἐκλέγεται αἰρετοχορίτης εἰς Μακεδονίαν, δέχεται μὲ τηνας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν Σουσων. αὐτ. Ἀποδυήσκει εἰς Θετταλίαν. αὐτ.

Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Α'. Μέρ. β'. τητῆ. γ'. δ. ιη'. ὁ πόλεμος αὐτοῦ ὅλησε τὰ ἥπτα τῶν Αἴγαιων. αὐτ. δ. λζ'.

Πελωφ, μίς τοῦ Ταυτάλου, καὶ πατήρ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἔδωκε τὸ συνομότον εἰς τὴν Πελοπόννησον. Α'. Μέρ. α'. δ. λα'.

Πελταγάλη. ἐν ἀπὲ τὰ τρία ταύματα τῶν σρατωτῶν. Διεῖ τὶ ὀνομάσ- Σησα. οὗτος. Β'. κεφ. ι. δ. γ'.

Πενέσαι, δοῦλος τῶν Θετταλῶν. Γ'. κεφ. λε'. δ. ια'.

Πένταζλος. εἰς τὴν συνέστατην. αὐτ. κεφ. λη'. δ. λγ'.

Πεντελείον, ἔρος τῆς Ἀττικᾶς, δῶν εἰξάγουσε ώραιότατον μάρμαρον. Κ'. κεφ. ι. Ζ'. δ'. Ζ'.

Περδίκης, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ματαίως ζυτεῖ τὸ ἐπώνυμον τοῦ πολίτου τῶν Αθηνῶν. Β'. κεφ. σ'. δ'. Ζ'.

Περίανδρος, βασιλεὺς τῆς Κορίνθου. Ἀξιόλογα αὐτοῦ προτερήματα. Γ'. κεφ. λ. δ'. σ'. Ζ'.

Κατέση τύραννος τῶν υπηκόων του. αὐτ. Ἀποβάλλει, καὶ ἔροιζε τὸν οἰόν του Λυκεφρευχ. αὐτ. Ματαίως ζυτεῖ νὰ τὸν αγακαλίσῃ, καὶ νὰ ἀκινητῆ τοις θερευράσις. αὐτ. Θυντός του. αὐτ.

Περικλῆς. Ἀρχαὶ αὐτοῦ. Α. Μέρ. β'. δ. ο'. Ἀφιερώνει τοὺς πρώτους του χρόνους εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φιλοσοφίας. αὐτ. εὐγλωττία, γνῶσης, πολιτικὸν αὐτοῦ πολετεύμα. αὐτ. καὶ εφ. Βασιλεύει εἰς τὰς Αἴγανας. αὐτ. Αἴτιος τῆς μεγάλης ἰσχούς τοῦ δῆμου. αὐτ. Μέρ. β'. τηδ. α. δ. λε'. Κατέση τὸν "Αρειον πάγον εἰς σωπήν, καὶ τὸν ἐγύρωντες απὸ τὰ προνόμια του. αὐτ. Λυξάνει διὰ τῶν πορθμῶν τὴν διεποτεῖον τῆς δημοκρατίας. αὐτ. Μέρ. β'. τηδ. γ. δ. ε'. Διασαρέσκεια τῶν συμμάχων τῶν Αθηναίων. αὐτ. Λέγος αὐτοῦ διὰ τοὺς τρεῖς τῆς Λακεδαιμονίους πρίσθιμος. αὐτ. Κατηγορεῖται, ὅτι διηγήσει τὴν Πελοποννυππακέν πόλεμον. αὐτ. Κοσμεῖ τὰς Αἴγανας διὰ νὰ ἀπαγχολῇ τὸν δῆμον. αὐτ. δ. μδ'. Τὸν διέβαλλον διὰ τὰ ἔξοδα. Λαμβάνει εἰς γυναῖκα τὴν περίφημον Ἀσπασίαν. αὐτ. Ἀποθύνεται ἀπὸ τὴν λαμπεῖτην μόσχον. αὐτ. δ. Ζ'. Κοίτης περὶ τοῦ αἰνιόστου. αὐτ. δ. λε'.

Περικλέων π. φιλόσοφος; Ημερογενά πραγματά αὐτῆς περὶ σοφίας. Γ. κεφ. ι. Ζ'. δ'. Ζ'.

Πέρι θεος εἰς Θράκην, ἀποικία Ἐλληνος ἐπὶ τῆς Προποντίδος (ἐρείπια τῆς Νοσσαλείας.) Β'. κεφ. β'. δ'. β'. Πολιορκεῖται απὸ τὸν Φιλίππον, βοηθεῖται απὸ τοὺς Βυζαντίους. Ζ. κεφ. πβ'. δ. β'.

Πέρι μησος, ποταμὸς τῆς Βοιωτίας (Πάνιτσα) Γ'. κεφ. λδ'. δ. η'.

Περίπατος. Ο Πλάτων τὸν ἐνόμιζε εἰς τὴν ὑγείαν ὠφέλιμον. Β'. κεφ. Σ. δ. η'.

Περίρραβες. δῆμοι τῆς Θετταλίας, οἱ τινὲς κατώκουν τὴν ἐπαρχίαν Περίρραβίαν (περιοχαὶ τῆς Ἐλασσωνὸς καὶ Τουριόβου.) Γ'. κεφ. λε'. δ. η'. ἐπικέντησαν, καὶ πενθροκοδιστήσαν, ἀπὸ τοὺς Θετταλούς. αὐτ.

Περσεφόνη. Θυγάτηρ τοῦ Αἰδωνίων, βασιλίως τῶν Μολοσσῶν. Α. Μέρ. α'. δ. κγ'.

Περσία. ίδεα αὐτῆς τῆς μεγάλης βασιλείας; Α. Μέρ. β'. τηδ. β'. δ. γ'. καὶ ιφ'. Καρποφορία τῶν ἔξοχῶν την. φιλεργία, καὶ ἴμπεριον τῶν κατοίκων την. αὐτ. Φέροι κανονισμένοι παρὰ τοῦ Δαρείου, καὶ σερβομένοι διὰ πυρτός. αὐτ. Ἀρεθύας, ἀνδρία, καὶ πολεμικὴ παλέοντα τῶν σριτεμάτων. αὐτ. οἱ βασιλεῖς ἔσοποροι, τετρακόντα, ἔχουσι μαζί των ἀπερρού πλήθος πε-

λεμπιδῶν, αὐτ. Ἀπολαμβάνουσι τὸ ξουσένικόν πλήντος, βεβαιωμένη σύνθετη καὶ αράπη τῶν λαών, αὐτ. υπεραποκίονται τὰ γεωργιαν. Ε'. καρ. δρ. §. 16. καὶ ἐφ. Μετέσην τοποτηροῦτάς εἰς κατέ τοπαρχίαν, διὰ τὰ φυσικά τὸ πολεμικόν, καὶ πολετικόν, αὐτ. Ὅσα τὰν σημ. τῶν Σπολαρίων τῶν Βασιλεών της εἰς τὸ τέλον τοῦ Α'. τοῦ.

Παροστα. κύρια μερικὴ τῆς Ἀστεριών (Φύρστ, ή Φαρστίαν.) Ε'. καρ. δρ. §. 16.

Περούς πολεῖς, μητρόπολεις τῆς Πεστας. Τάφοι, παλατίνη τῶν βασιλέων (Ισπαγγέλη) αὐτ. Τὸ παλάτινον εἴκετε καὶ ἀρρόπολης, αὐτ.

Πέτρων Ἰμεροίς, σύγημα αὐτοῦ περὶ πληθύδος καστρου. Γ'. καρ. λα'.

Περούς. Λιμήν τῶν Αἴγαλων, σχηματισμένης πυρά τοῦ Θεμίστοκλέος. Α'. Μέρ. ρ'. τριή. β'. §. 57.

Περούνη, πηγὴ της Κορδονού, δικαὶος οὐρανού Βελλεροφόντης πόρει λαγουσι, τοῦ Πηγασού. Γ'. καρ. λε'. §. 5.

Περούνος, ὀνταγωγηστή, καὶ φίλος τοῦ Θησέως. Κατορθώματα αὐτοῦ Α'. Μέρ. α'. δρ. κρ'. καὶ ἐφ.

Πεσσειςρατος τύραννος τῶν Αἴγαλων, προτερόματά του. Α'. Μέρ. β'. τριή. α'. δρ. καὶ ἐφ. Ἀπότατος αὐτοῦ οὐδὲ νῦ δουλώση της πατρόσατου, αὐτ. Λοφιερώνει τὴν ζωήν του εἰς τὸ καλόν τῆς πολιτείας. αὐτ. Διότει μόνους ἴπωσθείσις. αὐτ. συγκέκριτος θρήσκευτος καστρού. αὐτ. Σημεῖα σπειρικύστα τῆς φυγῆς του την ὑψησιν. αὐτ. Ἀγαστήνει τὸ κεφαλόν τοῦ Ομήρου εἰς τὴν καθαρότητα του. αὐτ. Διότει εἰς τοὺς αποράχους Κωνσταντίαν. αὐτ. Ἐπεμελεῖστο καὶ ἔχει τὰς πρωτας ἀξίας, καὶ τίτον δεκτικές ἀρχῆς δημοκρατουμένης πόλεως. αὐτ.

Πηγαί, πόλεις, καὶ λιμήν τῆς Μεγαρίδος επὶ τοῦ Αλκιωνίου πελάγους. Ε'. καρ. κρ'. δ'. ρ'.

Πήλιος εἰς Θετταλίαν, ὡραῖα Θεωρία ἀπ' αὐτὸν τὸ ὄρος. Γ'. καρ. λε'. §. π.

Πηνειός, ποταρίς οἰνοπόιος τῆς Θετταλίας. αὐτ. δ. κρ'. αἱ περιέ πέλλεις. αὐτ. (Σαλαμπροία) ἄλλος ποταρός τοῦ αὐτοῦ οἰνοπόιος εἰς τὴν Πηνειόν. (βύλακος) αὐτ. καρ. λη'.

Πηνειλεπτη. γυνὴ τοῦ Οδυσσέως. Τύρος της Α'. καρ. κρ'. δ'. εβ'. Διονυσίας εἰκόνειολογεῖστο εἰς τοὺς Μυστικοὺς περὶ τῆς εἰποστολῆς της. αὐτ.

Πηγαρία, πειρίτης Ηλάσθος, μὲν σύχοντος ἀλευχείοντος. Ζ'. καρ. π'. δ'. 4.

Πεισαρός, μαδητής τῆς Μύρτιδος, διάσηρος διὰ τὰς ὠδίαις του. Γ'. καρ. λο'. δ. κρ'. Ἀγγειοτε, εὐθουσιακός του. αἰς ζωή, χαρακτήρει του. αὐτ. Αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτοὺς τιμαὶ, αὐτ. οἱ Χαλκίδες αὐδηρίας του εἰς τὰς γούστας τῶν Αἴγαλων. Β'. καρ. ϕ'. δ'. ε'. Ἀριάρωστη εἰς τὸν ψυχὴν τοῦ Απόλλωνος, καὶ ἔθειχεν πρὸς σεβασ τῶν ὄντων, τὴν κατέδρου του. αὐτ. καρ. κρ'. δ. εα'.

Πεισόδος, ὄρος χωρίζων τὴν Θετταλίαν ἀπὸ τὴν Ἐπικρόν (Μετοορέ.) Γ'. καρ. λε'. Κατολίκη τῶν Μουσῶν, αὐτ.

Πιτταχός Μιτοληπρίος εἰς τῶν γ. σοφῶν. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. α. δ. ζ. "Ελλήβεν ἀπὸ τὴν σπάρτην τὴν ἔξι τῆς ἀγριερέως. Δ'. κεφ. μῆ. δ. η. "Κλεούσθεοντες τὴν Μιτολήπριον ἀπὸ τοῖς τυραννουσίτης, καὶ ἀπὸ τὸν πόλεμον τῶν Ἀθηναίων, ἀνασυντίθει τὴν εἰρήνην; δίδει νόμους, καὶ παραιτεῖται ἀπὸ τὴν πίγεμοντεν τέλουστα. Β'. κεφ. γ. δ. ζ. Τι μέτρη εἰς νέα, οἵ τις ὀδίκως κατέβαλε τὸν πατέρα του. Γ'. κεφ. οπ. γ. εδ. Πιτταχός, υἱὸς τοῦ Πελοπος, καὶ πάππος τοῦ Θεοτίου. Α'. Μέρ. α. δ. η. Δεκατούστοις εἰς τὴν Τροικῆνα τὴν καθίδρων, ὅπου ἀπίστειτο τὸν θεαστούντην. Δ'. κεφ. ιγ. δ. ιδ.

Πλατάτας Γνώστες τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς κανόνεως των. Γ'. κεφ. λα'. δ. δ'. Λέξα τῶν Πυθαγορείων περὶ τῆς ταξεως τῶν Πλανητῶν αὐτ.

Πλατανίς ήσ, τόπος ασκησεως ὅπερ τῆς σεωλούσκης τῆς Σπάρτης. Δ'. κεφ. μα. δ. ιη.

Πλατανίς, πλάνη τῆς Βοωΐτης (Μέκλα, χωρίου, καὶ ἴρεπικα) αὐτοῦ τριπλη ἀπὸ τοὺς Πέρσας. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ. λ. Ζ'. Μάχη διάμεμος εἰς αὐτὰς αὐτ. δ. ιδ'. καὶ ἴρ. Δις αὐτερούπη ἀπὸ τοὺς Θράσους αὐτ. Πλατανίς, μάχουται εἰς τὸν Μαραθώνα. αὐτ. δ. εδ'. Παντηγυρίζουσται ἔτος ἰσοτὴν εἰς μημερίσουσον αἰώνιον τῆς νίκης. Γ'. κεφ. λδ. γ. ε. καὶ ἴρ. Πλατανίς. εἴκουσιν αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου. Β'. κεφ. ζ. δ. β' Ἀσχολιαι αὐτοῦ εἰς τὴν νεότητά του. αὐτ. Εἰσ., συγγραφῆτα αὐτού. αὐτ. Ἐπαλήθη αἰχμάλωτος. αὐτ. Ταξιδιάτης εἰς Σικελίαν αἰτιοῦ ἐρα τὸ ἀκριβές ἔτος τῶν ταξιδιῶν του εἰς τὴν σημ. Τοῦ Γ'. τομ. Τέν δεχούται μὲν πολλάκις φιλοφρουνησεις εἰς τοὺς ὄλυμπιακοὺς αγῶνας Γ'. κεφ. λη'. δ. κε'. Κατηγορεῖται, θτε ἐπιρίπαιατε εἰς τὰ συγγράμματά του πολλοὺς διατάξουσις ῥήτορες τοῦ καιροῦ του. Δ'. κεφ. ιη'. δ. ι. Λόγος αὐτοῦ περὶ τῆς ὄημασυργίας τοῦ εἰδομού. Η'. κεφ. ιδ'. δ. κε'. Ήπειρηγή τὴν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ. αὐτ. Εἰς μέρη τῶν ἐπιειδεῖτον φανεῖται, δὲ εἰδεῖται εὖλλον λίστην αὐτοῖς τοῦ προβλήματος. αὐτ. κεφ. ξε'. δ. κα'. Σύνοψις τῆς ὄημασυργίας του. Δ'. κεφ. ιδ'. Εἰκὼν τῆς ἀνθρωπίνης καταγέσεως, καὶ τοῦ σπιλαίου, ἐπονοὶ ἀνθρώποι, ἐναι τῶν τοις ἐπειδεῖταις. Δύο κασσίμοι, ὁ μὲν ὄστρατος, ὁ δὲ νοντες. αὐτ. δ. ιδ'. Εἰδεῖται αὐτοῦ περὶ τῆς ἀριτες. Γ'. κεφ. κε'. δ. κ. Ζ'. Περὶ τοῦ αἰλιόδοις καλλους. αὐτ. κεφ. κε'. δ. ιγ. Περὶ τῆς ζωῆς τοῦ αἰλιόδου, αὐτ. κεφ. κε'. δ. Ζ'. Ζάντος, διαδέκητον. Ε'. κεφ. ξα'. δ. κε'.

Πλατίτος ποταμός τῆς Φωκίδης, κατερχόμενος ἀπὸ τοὺς Δελφούς (Σετοαλισκα) Β'. κεφ. ιη'. δ. β.

Πλούταρχος Ἐρετρίες, τύραννος τῆς Εὐβοίας, διωκεται ἀπὸ τῶν Φωκίων. Ε'. κεφ. ξα'. δ. κα'.

Πλούτος μίσθιος ἀμοιβάδοις αὐτῶν καὶ τῶν πτωχῶν. μεθίστεια ἀθερέτης διωκεται τῶν δημοκρατῶν τῆς Ἑλλάδος. Γ'. κεφ. λε'. δ. κε'.

Πρεσβυτά. προεδρεύουσιν εἰς τὰ ἄστρα, κατὰ Πλατώνα, καὶ παράγουσι τοὺς ἀστρώπους. Κ'. κεφ. υ. δ. κ. δ. Κλάσσεις τῶν πλευρατῶν, ἐπίκει τέσσαροις πρώταις. αὐτ. κεφ. ξ. δ. δ. λ. δ. Πνεῦμα τοῦ πολίτου πᾶς κατεπονήσεων εἰς τὴν Τεμέσσαν. αὐτ. δ. μ. δ.

Πυνξ, ακάθητης δημόσιον τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. ψ. δ. ι. Οἱ Ἀγηματοίς διαρίσσεις γὰρ χρηστῶσιν εἰς τὰ τείχη της τὰ σημεῖα τῶν ἴσοντα. ρῶν, καὶ τροπῶν. Γ'. κεφ. λ. δ. δ. ι.

Ποσειδήνη, τοῦ δημοσίαν εἰς Ἀθήνας. Β'. κεφ. ψ. δ. δ.

Ποιόποιος. Κατὰ τὸν Σιμωνίδην εἶχει ζωγραφία ὄμιλούσα, καθὼς ἡ ζωγραφία εἶναι ποίησις σωπῶσα. Διὸ τὸν συντάσσειν οἱ σύχοι μόδου, ἔχει χρείαν καὶ ἀπὸ μηδοπλαστέαν. Ζ'. κεφ. π'. Διάφορα γένον αὐτῆς. αὐτ. Ἐκπονοῦσα Δραματα τοῦ Θεάτρου. Ἐλευθερίας, ἐκλόγην. ὥδας. ὑπνον. Διθύραμβον. αὐτ.

Πολίμαρχος, τρίτος τῶν ἀρχόντων εἰς Ἀθήνας. αὐτ. κεφ. ι. δ. δ. Β'. Πόλεμος Μηδικῆς. Α'. Μέρ. β'. τρι. β'. δ. α'. καὶ ἐφ. Πόλεμος πελοποννησικῆς. αὐτ. Μέρ. β'. τρι. γ'. δ. π. Πόλ. συμμαχικῆς. Β'. κεφ. κγ. δ. Τέλος αὐτοῦ. Ε'. κεφ. ξ. δ. κα'. Πόλ. ἱερὸς ἐπὶ τοῦ Φιλεπποῦ. αὐτ. δ. κεφ. καὶ ἐφ. Τέλος αὐτοῦ. κεφ. ξ. δ. μδ. Πόλ. τῶν Θρών. Α'. Μέρ. α. δ. κ. Ήπρωτη ἰνδρατεία, εὐ ή οἱ Ἑλληνες ἔσειραν γραμμοῖς τείχες εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην. αὐτ.

Πολίτης (ἔρα Ἀθην.) Πολίτος εἶδος ἰσότητος πρέπει νὰ ἔναιε εἰς τοὺς πολίτες. Εἰς τὴν ὀλεγχαρχίαν δὲν δέχονται χρήματα. Τὸ δικαιοτελέον εἰς τὴν δημοκρατίαν φένεται καθὲ ύποταγήν. Ε'. κεφ. ξ. δ. κ. Νομοδέται: ήτελποσαν νὰ συζήσωσι τὴν ἵστητη τῶν τυχαίων ἀγαθῶν, καὶ δὲν ἐπέτυχον. αὐτ. δ. κ. Η ἐλευθερία τοῦ πολίτου συγχέται νὰ ἐργάζηται, δ. τε τὸν ύπογραμμούσον οἱ γόμοι. αὐτ.

Πολύγυρος θάσιος, περίφημος ζωγράφος. Α'. Μέρ. β'. τρι. γ'. δ. λδ. Αἱ εἰκόνες του συγχρίνονται μὲ τὰς τοῦ Διονυσίου, καὶ Παύσωνος. Γ'. κεφ. κ. συνομ. Β'. δ. ψ. Αἱ ζωγραφίαι του εἰς Δελφούς. Β'. κεφ. κ. δ. δ. Εἰς Πλαταιαίς. Γ'. κεφ. λδ. δ. δ.

Πολυόδιμας, περίφημος ἀλληλητός. Τεκμήρια τῆς τερατώδους δικαιολογίας του. αὐτ. κεφ. λδ. δ. κ. δ. (δοξ τὴν σημ. εἰς τὸ τέλ. τοῦ τέμ.) Πολυδίκτης, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Λυκούργου. Δ'. κεφ. μδ.

Πολύδωρος. βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. ἔγινε ἀλλαγὴ ἐπὶ τῆς βασιλείας του εἰς τὴν νομοδέσσειαν τοῦ Λυκούργου. αὐτ. (ἔρα Θεόπομ.)

Πολύδωρος. ἀδελφὸς τοῦ Ιάσωνος, βασιλεὺς τῶν Φερών, δολοφονίτης ἀπὸ τὸν ἀδελφόντευ Πολέμονα. Γ'. κεφ. λ. δ. δ. ι.

Πολυευκτός. Λόγος τοῦ Φωκάεως κατ' αὐτοῦ, ὃς τις ἐσμύρνει τὸν πόλεμον. Ζ'. κεφ. π. δ. δ.

Πολύχλητος, Ἀργείος, ἐρυθρόφος, καὶ ἀρχιτέκτων διάσημος. Α'. Μέρ. β'. τηῦ γ. δ. Παραπορόποις εἰς τὰ ἐργάζειρότου. Δ'. κεφ. γγ'. δ. Μία ὅπε τὰς μορράς του ῥώματι ποιῶν, αὐτ. Ἀγάλματα αἰτοῦ εἰς τὸν κατὰ τὸ Ἀργος νεάνι τῆς Ήρας, αὐτ. Ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. αὐτ. φ. επ'.

Πολυχράτης, υἱὸς τοῦ Αἰλακοῦ, τύραννος τῆς Σάρου. γ'. κεφ. οδ'. δ. ζ. Σαυατῶνει τὸν ἔνα σῖδερόν του, καὶ τὸν ὄλλον «ξορίζει. αὐτ. Ποὺς ἐπολιτεύετο, τύραννος γενέμενος. αὐτ. Ἐνδυταιμῶνει τὴν Σάρου, καὶ τὴν καλλωπίζει. αὐτ. Πολλαπλασιάζει εἰς τὰς ἐπικρατεῖτες τοις τὰς ὡραιότερας εἰδῶν τῶν οἰκιακῶν ζῴων. αὐτ. Συνεισεγεις εἰς αὐτὰς τὰς ἡδονὰς. αὐτ. Ἐκας σατράπης τὸν Σαυατῶνει μὲν φρικώδεις τεμωρίας. αὐτ. ὅρα την σημ. περὶ τοῦ δακτυλίουτου.

Πολύχριτος, Λέγοντής, εὐδοκιμεῖ εἰς τὴν θαυμαχίαν τῆς Σαλαμίνος. Α'. Μέρ. β'. τηῦ β'. δ. μβ'.

Πολύμυντος μοντικός, εἰσόγαγε συμφωνίας ἀγράντους πρὸ αὐτοῦ. Γ'. κεφ. κζ'. συνερ. β'. δ. ζ.

Πολύμυντος, πατήρ τοῦ Ἐπαυλεύδα, ἐλαφεύ ἐπιγασίαν τοῦ γένου Φλεπποῦ. Β'. κεφ. ε. δ. ζ.

Πολύφρων, δολοφονεῖται παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Γ' κεφ. λε'. δ. ιε'.

Πομπήειος, δημοσίας οἰκοδομὴ εἰς Ἀθήνας. Β'. κεφ. ιβ'. δ. δ.

Πορφύρα, ἡ κογχύλη, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὴν ἐξάγουσσαν, αἰλεύεται εἰς Ἑλα τὰ παράλια τῆς Ασκενίας, καὶ τῶν Κοινῶνων. Δ'. κεφ. μα'. δ. ψ'.

Ποσειδῶν, ἀκρωτήριον καὶ ναὸς εἰς τὴν Σάρου. (Κάρος, καὶ ἐκληπτία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου.) γ'. κεφ. οδ'.

Ποταμοί, πηγαί, ποῦ ἡ φύσις ἐβάλε τὴν ἀρχὴν τους. Ε'. κεφ. ξδ'. δ. ιε'.

Ποτεῖδαια, πόλις τῆς Θρακῆς πασσαλίσσος; ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου, ἀποικεῖ τῶν Κορυνῶν (Πύλας τῆς Κασσάνδρας) πολιορκεῖται: ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίους. Α'. Μέρ. β'. τηῦ γ. δ. η'. Ἐχιρώδην μετὰ δικα γρέων καὶ τήμεσσας πολιορκίας. αὐτ. φ. ιε'. Ἐκυρώδην ἀπὸ τοῦ Φλεπποῦ, καὶ ἱδρῶν εἰς τοὺς Ὄλυμπους. Ε'. κεφ. ξα'. δ. ιε'.

Πρᾶξις δραματική, πρέπει νὰ εἴναι ὀλοσχερής, ἐντελής, καὶ ἐπικία, γ'. κεφ. οα' φ. δ'. Ἡδιάρχεια τοις αὐτ. δ. ε'. εἴναι ἡ φυχὴ τῆς τραγῳδίας.

Πραξίλλη, ποιήτρια εὐόδουμος εἰς τὴν Λυρεῖν. Ζ'. κεφ. π'. δ. ιε'.

Πραξιτέλλης, ἐρυθρόφος διδόνος. Α'. Μέρ. β'. τηῦ γ. δ. μβ'. ἐ Σατυρότου. Β'. κεφ. ιβ'. δ. Ζ'. «Ο ἵρως του. Ε'. κεφ. ξα'. δ. ιε'». Η Ἀφροδίτη τῆς Κυθῆς. γ'. κεφ. οβ'. δ. ιε'. Ἀκδρίας ἐρεππος, καὶ διάφορα ἄλλα ἐργάζειρα αὐτοῦ. Β'. κεφ. ιβ'. δ. δ'.

Πρασσαί, Νάρη τῆς Ἀττικῆς. (ἐρεππα.) Ε'. κεφ. ιγ'. δ. κ.

Προίαρος, βασιλεὺς τῆς Τροΐας. Α'. Μέρ. α. δ. λ'.

Προήνη πόλις Ἐλληνής κατὰ τὴν Ἰωνίαν. (Σαμσάν) γ'. κεφ. οβ'. δ. ια'. Πιτρίς τοῦ σεροῦ Βίοντος, αὐτ. δ. η'.

Πρόδεκος Καίος σοφιστής, εὐγλωττάτου. Σ'. κεφ. οζ'. δ. κβ'. ἡ τοι
προστηλωμένος εἰς τὴν χριστολέξιαν, καὶ ἐφανέρωσε λεπτοτάτας ὀνυχο-
σις; εἰς τὰς φαινομένας αυτωρύμενος λίγες. ὁ Πλάτων ἵνα πομπεύετο εἰς
τὰς εἰρηνείας του. Δ'. κεφ. υθ'. δ. θ'. καὶ ἕρ. Κατηγορεῖται, ὅτι ἐπρ-
βαλεν ἀξωμάτα κατὰ τῆς Θρησκείας, καὶ κατεύκνασθη εἰς Νόματον.
Β'. κεφ. κα'. δ. κ'.

Πρόεδροι τῆς βουλῆς τῶν Ἀθηνῶν. αὐτ. κεφ. ιδ'. δ. β'. καὶ ἕρ.

Πρόξενος, σρατηγός Ἀθηναῖος. Ε'. κεφ. ξα'. δ. λκ'.

Πρόξενος. τι σημανεῖ. Γ'. κεφ. λδ'.

Πρόσκριτος πλευτικός. ἢ πρώτη κλάσις τῶν πολιτῶν. Β'. κεφ. ζ'. δ.
ι. δὲν ἔχει κρινέν προσέμενον, μήτε απαρτίζει οὐμάτιστέρον, αὐτ.

Προπονητής (Σάλασσα τοῦ Μαριαρά) Μάκος, καὶ Πλάτος της, συγ-
κοινωνεῖ μὲ τὸν Εὐξένον Πόντον διὰ τοῦ Σρακονού Βοττηρού, καὶ μὲ
τὸν αγύιον διὰ τοῦ Ἐλληνοπόντου αἱ πλευραὶ ἐπὶ τῶν παραλίων της.
Β'. κεφ. β'. δ. β'.

Προπύλαια. οἰκοδομὴ κτισθεῖσα διὰ προσαγῆς τοῦ Περικλέους. δρυ-
τῶν σημ. εἰς τὸ τεῖλ. τοῦ α'. τέμ. ἥρα. καὶ το σχιδιονεῖ; τὸν Ἀτλαντα.

Προσευχαῖ. Πῶς προσφέρονται εἰς τοὺς Θεούς. Β'. κεφ. κα'. δ. γ.

Πῶς προσεύχονται, πῶς πρέπει νὰ προσεύχονται. αὐτ. Προσευχῇ
δημόσιαι. αὐτ. ἢ αἰτήστων. Τι πρέπει νὰ ζητῶσι. Ζ. κεφ. οβ'. δ. ι.

Πρόσεδος τῆς πολιτείας, πλέων προτίρχευτο εἰς τοὺς Ἀθηναῖος. Δ'.
κεφ. ιε'. αἱ δωροισμέναι εἰς τοὺς ἱερεῖς, καὶ γαστούς Β'. κεφ. κα'. φ. φ'. καὶ ἕρ.

Προφῆται. μπουργοί τοῦ υποῦ τῶν Δελφῶν. ἐπαγγείλματα οὐτῶν. Β'.
κεφ. κβ'. δ. φ'.

Πρυτάνεις, ἄνωμα, ἐπου ἐπέδει εἰς τοὺς ἀημορρατέας εἰς τὸν πρώτον
τῶν κριτῶν. Γ'. κεφ. λζ'. δ. α'. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπεν κοινεῖ εἰς 50
βούλαιμάτας. Β'. κεφ. φ'. δ. φ'.

Προταχεῖσσον, εἶναι; εἰς Ἀθήνας, ἐπου ἢ ἐπιμοχριτία ἐτρέφει, ὅχε μό-
νον τοὺς Πρυτάνεις, ὅλλ ἔτι καὶ πολιτας τι.δ. αὐτ. δ. η.

Πρωταγόρας, σοφιτής, μαθητής τοῦ Δημοκράτου. Α'. Μέρ. β'. τηλ'.
γ. δ. λδ'. ἔσωκε ύψημον εἰς τοὺς Θουριούς. Β'. κεφ. κα'. δ. κ'.

Πρωτογένετης, ζωγράφος ἀντικύλος τοῦ Παρθένου. Σ'. κεφ. ογ'.

Πτυνά, Ἡ αναχωρητής, καὶ ἐπιεροφή των γύνεται κατὰ τὴν ισημερίαν.
αὐτ. Τὰ εἰς αὐτῆς τῶν Ἐλλήνων, καὶ δσα εἰ καιροὶ φέρουσιν ἀλληλο-
διαδέχων. Β'. κεφ. κε'. δ. η'.

Πτέρος ἦρε εἰς Βοιωτίαν (Κέκκιρο) φριατα ἀπειρούς βαθύτητος ἰσκά-
φησαν εἰς αὐτό ἀπό διεσαστι, εἰς διέσαστι. Γ'. κεφ. λδ'. δ. λκ'.

Πυγμαῖος, ἱκατοτόκους ὑπεράνω τῆς Αἰγύπτου εἰς τὰς πηγὰς τοῦ
Νείλου. μελανοί, μικροί, καὶ μέχον διὰ κατεστατας σπήλαια. Ε'. κεφ. ξδ'. δ. λκ'.

Ηγυμή. εἰς τι συμβατο. Γ'. κεφ. λη'. δ. λα'.

Πιθνα, πόλις τῆς Μακεδονίου. (Κίτρο. κώμη.) Ε'. κεφ. δ'. §. ρβ'.

Πυθαγόρας Σάμιος σ'. κεφ. εδ'. §. σ'. Λαυράναι μαζικάτα από τὸν Θαλῆν· τοξιδέεις εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰς ἄλλους τόπους· εἰρίσκει εἰς τὴν ἐπιστροφήν του τὴν πατρίδα του τυραννουμένην ἀπὸ τε τοῦ Πολυκράτου. συζύγεται εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Κρότωνα, καίνει εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν ἔξαστον μεταβολὴν εἰς τὰς Νέας, καὶ τὰ ὑπὲρ, κατατριχεται εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, καὶ δίχεται μετὰ τὸν Ζάνατον του τιμᾶς σχεδὸν ισοζίους. Γ'. κεφ. κδ'. §. ε'. Τὰ ἀποδιδόμενα εἰς αἵτοις συγγράψατα οἶνοι σχεδὸν ὅλα τῶν μαθητῶν του. σ'. κεφ. εε'. §. γ'. Εἶναι σχεδὸν αἰδίνατον να γνωρίσῃ τὸς δόξας αὐτοῦ τοῦ ἀποντίζοντος ἀνθρώπου. Γ'. κεφ. λ'. §. σ'. Ἐπίγειε τὰς μαυτείας, καθὼς ἐ Σωκράτης, καὶ ἐλεγε, καθὼς ἐ Λυκοῦργος, ὅτι εἰ ιέμοι του πόσαν ἐπικυρωμένοις ἀπὸ τὸ μαυτεῖον τοῦ Ἀπολλωνοῦ. σ'. οε'. §. ζ'. Δόξα περὶ τοῦ δόγματος τῆς μετεμφυχίσεως. αὐτ. Δέν απηγέρει τὴν χρῆσιν τῶν κυάμων. αὐτ. ἐποδίσεις τὴν ὑπερβολὴν τῆς σύνοπσίας, καὶ κρεωφαγίας. αὐτ. Διὰ τὸν φιλοσοφία του ἐπερικαθίστηκε ἀπὸ νέρη. αὐτ. Οἱ μαθηταί του διηρομένοι εἰς διαφορούς κλάσεις, ἔζων κοινων. αὐτ. κοι. ἐφ'. Εἴχε συντρέσσους καὶ εἰσοποιούσ. αὐτ. Ἐκεῖνοι εἰλικρινῆς μεταξὺ αὐτῶν. αὐτ. Μείζαν αὐτῶν τὴν ημέραν. αὐτ. Ὁ Πυθαγόρας, καὶ λατρεύμενος ἀπὸ αὐτούς, τοὺς μετεχόμενούς μὲν ἔξουσιαν μενάργους, καὶ ἀγάπην πατρῶς. αὐτ. Διαφορὰ αὐτοῦ τοῦ σχολείου ἀπὸ τὸ τῶν Αἴγυπτων ιερίων. αὐτ. Ηπώσεις του. αὐτ. Ἐξῆλθον ἐξ αὐτοῦ πλῆθες τομογέτων, γενιμετρῶν, ἀγρονόμων, καὶ φιλοσόφων. αὐτ. Δόξα αὐτοῦ περὶ τὴν ταξιανήν τῶν πλανητῶν. Γ'. κεφ. λα'. §. σ'. καὶ ἐφ'. Ἐκόμισαν, δτι ἐφιέρον εἰς τοὺς ἀριθμούς μετανάστης τῶν αρχαῖς τοῦ μουσικοῦ συγκριτος, καὶ απὸ τοὺς τῆς φυσικῆς, καὶ τῆς θεοτοκῆς. αὐτ. κεφ. λ'. §. π'. Δόξα αὐτῶν περὶ τῆς φυκῆς τοῦ κέρμου. αὐτ. Ὁρα τὴν σημ. εἰς τὸ τέλ. τοῦ τόρη.

Πυθαγόρας Ζακύνθιος, Μεσσηνός διάσημος. Γ'. κεφ. κζ'. §. ζ'.

Πυθία τῶν Δελφῶν, ἀντράχετο εἰς τὸν τριπόδα τριῶν τοῦ μηνός. Β'. κεφ. κβ'. §. ε'. Τριες Πυθίαι ὑπουργοῦσι κατὰ σειράν, αὐτ. Προπαρασκευαί, δταν ἐρωτῶσι τὴν Πυθίαν, αὐτ. ἀπ' ζσας κρατείταις ἀλλοιωσεις. αὐτ. Ἀπάταις τῶν ιερέων. αὐτ.

Πύθος, μάντεις διωρισμένοι εἰς τὴν δοιλευσον τῶν βασιλιών τῆς Αζεβαίμους. Δ. κεφ. μέ'. §. σ'.

Πύθων Βυζαντίος, διάσημος ῥήτωρ, μπρασπίζεται τὰ δίκαια τοῦ Φιλεπποῦ κατὰ τῶν Αθηναίων. Ζ κεφ. πρ'. §. ι'.

Πύλος, πόλις τῆς Μεσσηνίας. (Ζόγχιο, κώμη, καὶ ἵστερικα.) Δ'. κεφ. μ'. §. α'.

Πυρηναία. Σειρά δρίων, ή ὅποια διαχωρίζει τὴν Ἱρηνίαν απὸ τε τοπον τῶν Κιλτῶν. σ'. κεφ. ογ'. §. β'.

Πύρρα, πόλις τῆς Λισσίου. (λιμὴν Πύρρα, καὶ ἴρεπία.) Β'. κεφ. γ'. §. α'.

Πώλος, σορτιένης, ἵνας ἀπό τοὺς πρώτους, ἔσοι: ἔγραψεν περὶ μῆτο-
ρων. Δ'. κεφ. ψηφ. §. β.

Πώλος. ἐξαιρετος ὑποκορίτης τραγουδός. Προίστασις: θέλεται πα κατίστησε
τοὺς Θεοτάς νὰ χάσωσι χειρούργου δικοῖνα. Σ'. κεφ. σ'. §. β'. Δια-
βάνουσιν ἀδρούς μαστούς. αὐτ. §. ζ.

Πώρος Κυρηναῖος, αἰλικτής διάσημος. Γ'. κεφ. ληφ. §. λε'.

P.

Ραδάμανθυς. α'. νομοθέτης τῆς Κρήτης σ'. κεφ. ογ'. §. ια'.

Ραμμούς, πόλις τῆς Ἀττικῆς. (Ἐρμούσιο) Τοποθεσίας, ναΐς,
καὶ ὄγαλμα τῆς Νεμέσεως παρὰ τοῦ Φειδίου. Ε'. κεφ. η. §. ιη'.

Ρήγιον. πόλις τῆς Ἰταλίας, ὅποια Ἐλληνίς (reggio) ἔρχεται τῷ
σημ. τοῦ Δ. τεμ. καὶ τέλι πλ. τῶν ἀποι.

Ρηνεά. Ν. πλησίου τῆς Δήλου, κυκλαῖ. (Δῆλες) σ'. κεφ. οζ'. §. ιγ'.

Ρητορική. "Ομηρος, ὁ α'. τῶν ρήτορων, καὶ τῶν ποιητῶν. Δ'. κεφ. ην'.

Διδεῖ εἰς τὰ χαρίσματα σχήματα χαριζότα. αὐτ. ἔσοι τῶν Ἐλλήνων
συγγραφέων ἔωκαν καρένας περὶ τῆς εὐγλωττίας. αὐτ. ἔσοι ἀρχαὶ
ποιητότητας. αὐτ. Πολλοὺς αἰώνας ἔγραφον διὰ σίγων. αὐτ. Τὸ ὄφος
τῶν ποιητῶν συγγραφέων εἰς τὸ πεῖσμα ἡτοι χωρὶς φαριστοῦ, καὶ
όρμοντον. αὐτ. Κέρας Συρακούσιος: ἔωκε τὴν πρώτην πραγματείαν
περὶ αὐτῆς. αὐτ. οἱ Πρωταγόρας συνιδροίσεις τοὺς κειμούς τόπους. αὐτ.

Δικηρίστας τρίτη εἰδη διαλέκτων παρ' Ἐλληνι, καὶ δύο εἰδη ρήτο-
ρων. αὐτ. Γοργίας, ρήτωρ τοῦ ἐν Σικελίᾳ Λεοντίου, εἴδαιμος ἐπί α-

πό τοῦ Ἀθηναίους, καὶ ἐλαφρὲ τὴν βονέθεαν διὰ τὴν πατρείατον. Ηὔραδην εἰς τὰς Ἀθηναῖς τῆς ρήτορικῆς μαθήματα. αὐτ. ὑπερπα-
νεῖται, καὶ ἐγερίται πρὸς χάριν τοῦ εἰς τοὺς Δελφοὺς ἀνθρεας. αὐτ.

Κρίσις περὶ τοῦ Γόργου, καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ. αὐτ. Προσδικος ὁ
Κέλος ἔχει εὐγλωττιαν εἰργενῆ, καὶ ἀπλῆν. αὐτ. Διει ποέπει νὰ κρί-
κημεν τοὺς εργάτας κατὰ τοὺς δικασθόγους τοῦ Πλάτωνος. αὐτ.

Τῆς εὐ-
γλωττίας αἱ καταχρήσεις αἰτιολόγησαν οἵους: διαβήγον τῆς φιλοσοφίας;
ἀπὸ τῆς ρήτορικῆς. αὐτ. Λί δυο αἴται τέχνας εἶναι ἐπίσης ἀφέδηματα
διει νὰ κατασκηνωστοῦ ἐξαιρετοῦ ρήτορα. αὐτ. Εἴναι τρίτη εἰδη εὐγλω-
ττίας. Προτορεπτικές δικαιοκράτους, καὶ πανηγυρικόν αὐτ. προτερήματα
ἀντηριαία εἰς τοῦ ρήτορα. αὐτ. Εἰς τὶ περιωρίζεται πρὸ τοῦ Ἀριστο-
τέλους οἱ ρήτορες. αὐτ. Κρίσις: αἰσχυλαῖς τοῦ Αριστοτέλους περὶ αι-
τῆς. αὐτ. Σεμνοπρέπεια, καὶ σαρπίσια εἴναι πυρώδεις ἀρεταὶ τῆς εὐ-
γλωττίας. αὐτ., εἰς τὶ συνίσταται. αὐτ. "Ο πεῖσμος λόγος πρέπει νὰ ἀ-
πίχῃ ἀπὸ τὸν ἐπιτεπτευμένον ρύθμον τῆς ποιησεως. αὐτ. "Η εὐ-
γλωττία τοῦ βρήματος διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν τοῦ κριτηρίου. αὐτ.
"Ο ρήτωρ πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν πληθύν τῶν σίγων, καὶ τῶν συ-
νέτων τῆς ποιησεως λέξεων, τὰ μετατὰ ἐπιθέτα, καὶ τὰς σκοτεινάς.

καὶ μεμακρυσμένας μεταφοράς. αὐτ. Σύγχρονος, μεταφορά, ὑπερβολή, ὄντιστος εἰς ποια συγγράμματα ἀντίκουσιν αὐτά τὰ σχῆματα. αὐτ. Καθώς σχῆμα πρέπει νὰ παιοῖται ἀναλογίαν ὅρθη, καὶ αἰσθητήν. αὐτ. "Εκφραστος τοῦ Εὐριπίδου, Γοργίου, καὶ Πλότωνος, δικαίως καταδικα-
εῖται. αὐτ. 'Η ἐγλωττία ὄφρεσι μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους.
αὐτ. Διὸς πρέπει νὰ λαμβάνωσι διὰ πρωτότυπου τέ θρος ἰδεῖστερον
τοὺς ρήπτορος, πρέπει νὰ τοὺς μελετῶσι ὅλους. αὐτ. Φιλοκαλία γενι-
κὴ τῶν Ἀθηναίων διὰ τὰ προϊστά τῆς ἀγγειατῶν. αὐτ. Εἶναι παρ'
αὐτοῖς κάκιος συγγραφές, καὶ ἐπαινεῖται ἀνέπτοι. αὐτ. 'Η δουλεια ἐ-
δηλώνει τὸν εὐγλωττεῖον, καὶ ἡ φιλοσοφία τὴν ἴξουδειώνει. αὐτ. Χρε-
σίονται σχῆματα καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν ἔτει τῆς ἀληθείας. αὐτ. 'Ο
συνθωπος δὲς πέθεται ἔχει πλέον ἀναλογίαν μὲ τὸ λοιπὸν τῆς φύσεως,
ἄν τις πέθεται ἀποκτητησει τὰς τελειότητας. τῶν ὅποιων οὐμένεται δεκτι-
κός. αὐτ. σύγγραμμα ἀξιολογογίαν ἔχει, ὅταν διὰ δύνανται καὶ προσδέ-
σσαν, ή νὰ ἀφίλωσιν ἢ εἰς αὐτοῦ τὰ. αὐτ. Μεταβολὴ εἰς τὴν ὄρθο-
γραφίαν, καὶ προσφοράν τῆς Ἐλληνικῆς γλώσσης. αὐτ.

Ρήπτωρ. τὸ μόνον ἐπάγγελμάτου ἔνας: νὰ φωτίζῃ τοὺς χριτάς. ἐκθέ-
των τὴν ὑπέδεσιν μὲ ἀπλότητα. Δ. κεφ. επ'. §. λγ. 'Οπίτορες τῆς
πολιτείας εἰς Ἀθηνας. Β'. κεφ. θ'. §. σ'. ὑποφίρουσιν ἔξετασιν εἰς
τὸ πολιτευμότων. Α. Μέρ. β'. τριτ'. α'. §. τ'. 'Ἐχουσσι επικαστίαν
ἀνυκρίωστοι τοὺς ὄντος. αὐτ. §. λε'. Πέθεται ὄρχισσοι. Β'. κεφ. ιδ'.
§. κ'. Πρέπει νὰ εἶχωι βαθείας γνώσεις, καὶ πολιτείαν ἀμερπτού.
αὐτ. Κατατρέχονται οἱ ἴδιοι, ή τὰ φυρίσματά των. αὐτ. εἰς τὰς δη-
μοκρατικάς διοικήσεις πλανώστοι λαὸν, ὃστις τοὺς θυσιαζει ἐνιστε
εἰς τὴν μαρτυρίαν του. Δ'. κεφ. γη'. §. γ'.

Ριμνός Κρῆς, ἔγραψε διὰ σχῶν τοὺς πολέμους τῆς Μεσοποταμοῦ. ὅρα
τὴν σημ. τοῦ Δ. τέμ.

Ρόδος. (ὅρα Ἀτλ.) ὡδὸν τοῦ Παιάνορου περὶ αὐτῆς. σ'. κεφ. ογ'. κε-
χαραγμένη μὲ χρονικὰ γράμματα εἰς τὴν Λέσσον. Παλαιὸν σύνορα αὐ-
τῆς. αὐτ. 'Η κατασαρίεται ἐπὶ τοῦ Ομηρού. αὐτ. Γίνεται ἀνάπον-
οις εἰς τοὺς πλίστας ἀπὸ τὴν Ἐλλάδα εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐξ ἐνο-
τιας. αὐτ. Πότε ἐκτεῖνη ἡ πόλις. αὐτ. τοποθεσία, καὶ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτῆς. αὐτ.

Ρόδιοι, φιλεργία, ἐμπόριον, ἀποικίαν αὐτ. ὄντοι θαλασσοί, πλη-
τικοί, καὶ θανάσιμοι. αὐτ. Χαρακτήρ καὶ πέθη αὐτῶν. αὐτ. ζεῦς ἐξ
αὐτῶν ἐλαυπούνθησεν εἰς τὰ γράμματα. αὐτ.

Ρόδωπη, ἵταιρα, η προσφορά της εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἀπολλωνοῦ. Β'.
κεφ. κρ'. §. σ'.

Ροΐκος καὶ Θεοδώρος ἐπιτήδειοι τεχνίται τῆς Σάμου, αἱ ἀποδιδέμεναι
εἰς αὐτοὺς ἴγματά εἰσι. σ'. κεφ. ιδ'. §. σ'. ὁ 'Ροΐκος ἐκτιστὸν τὸν λαὸν τῆς

Ἡρας εἰς τὴν Σύμον. αὐτ. ὁ Θεοδώρος ἵχαρος τὸν δικτύον τοῦ Πολυκούτους. αὐτ.

Ρέω μη, πόλις διάσημος, ἀφίσιωσε κρατῆρα εἰς τὸν εἰ Δελφοῖς Ἀπόλλωνα. Β'. κεφ. κβ'. §. 5.

Σ.

Σακάδας, μουσικός ποιητής διάσημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀργολίδα. Ζ. κεφ. π'. §. 4.

Σάκες, μεγαλος δῆμος τῆς ἐνδοτέρας Ἀσίας, μέρος ὑπερούης εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Περσίας (Μέρος τῆς ὀμεξαρτήτου Ταταρίες.) Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. 5.

Σαΐς, πόλις τῆς Αἴγυπτου (Σα., τόπος) οἵ τις ἔχει τὴν ὄρχην την ἡ ἀποκλια τοῦ Κέρκρωπος. Α. Μέρ. α'. §. 5.

Σαλαμίν. Ν. εμπροσθετη τῆς Ἐλευσίνος κατὰ τὸ Σαρώνειο πλάνος. (Κούλουρε.) Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. μ'. ἐπιφάνεια της. Β'. κεφ. σ'. §. γ'. Ναυραχία διάσημος αὐτός. Α. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. μ'. (ὅρα τὸ σχίδ. εἰς τὸν Ἀτλ.) Η Σαλαμίν, καὶ ἔγγιζη εἰς τὴν Ἀττικήν, τὰ σπίραμα μεζώνουσα εἰς αὐτήν προϊώθερον. Ε'. κεφ. νθ'. §. 5.

Σαλαπέτα, εἰς Ἰταλίαν, ἀποκλια τῶν Ράιων. (Torre Delle Saline.) σ'. κεφ. σγ'. §. β'.

Σαλγανεία, πόλις τῆς Πασωτίας (Ἄγιος Γεώργιος, Λογαστήρια, καὶ ιερεπίτια). Β'. κεφ. δ'. §. 5.

Σαλμίκος. βρύσης ὀρδιζει τὴν Ἀλκασσαπού. Ε'. κεφ. ξα'. §. 3'.

Σαμίοι, πλουσιώτατοι, σ'. κεφ. οδ'. §. 5'. Πυρηναῖοις, ἐπιτήδαιοι, ἐπερυπτοῦσι, αὐτ. Εύροσκοποι τῶν Ν. Ταρτηλού. αὐτ. Δοκιμάζουσι ὅλη τὰ εἰον τῆς τυραννίας μετὰ τῶν Πολυκρατητῶν.

Σάρκος, εἰς τὸ Αἴγυπτον πέλαγος, μέρος τῆς Ἰωνίας· περιγραφὴ αἱ. τῆς. αὐτ. §. 5. Ναοί, οἰκοδομαὶ, προΐστα αὐτῆς Σπιγλαίου αλλαχίου, μόλος αὐτῆς. αὐτ. Ἡραῖον, ὅγαλμα τῆς Ιεἱς, περιγραφή τοις αὐτ. Ἀγαλματα πέριξ εἰς τὸν ναὸν, αὐτ. Ἡ γῆ τῆς Σάρος οὐκαι ὀφελίμος εἰς τὴν Ἰατρικήν, καὶ ἐργαζονται ἐξ αὐτῆς ἀγγεια ζητέουμενα. αὐτ. ὅρα τὴν σημ.

Σαρούρακη, διάσημος διὰ τὴν ἀγρότητα τῶν μικητοίων της Β'. κεφ. β'. §. 5.

Σαπφώ Λεσβία, κατελέχθη εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν Λυσικίνων ποιητῶν. κεφ. γ'. §. 5. ἔνα απὸ τῆς γυναικοτης. αὐτ. Η εἶκασ αἰτησ ἔχαριζη λίπι τῶν ιομητητῶν τῆς Μετύλεως. αὐτ. Ἐρπάσις τῆς φολομελίας εἰς τὰς Λεσβίας. αὐτ. Ποσεφάρημεις τὸν Σικελίαν, οπου τῇ ἡγεμονίᾳ θεριζόντα μετὰ Σάκατος. αὐτ. ἴπανος τῶν ποιητῶν της αὐτ. Ἡγαπα τὸν Φάρον, ὅπο τὸν ὄποιον ἀγκατελεῖσθη, ἐσοκηρασε τὸ πλόνια τῆς Λευκάδος, καὶ σπωλεύση τὰ κύματα. Γ'. κεφ. λγ'. §. 3'.

Σάρδεις, μητρόπολις τῆς Λυδίας. (Σάρτ.) κατεκάπι απὸ τους Ἰωνας Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. 5.

- Σάτυρος, δράμα, δικηρέει από τὴν τραγῳδίαν, καὶ κωμῳδίαν. σ'. κεφ. ἔθ. δ. λγ'. καὶ ὥφ. Λισχίλος, Σαρκολῆς, Εὐριπίδης, Ἀχαιός, καὶ Ἡγήμων ἐπετυχοῦ εἰς αὐτὸ τὸ γένος. αὐτ.
- Σάτυρος, ὑποκριτής κωμικές ἐξαιρετος, λαυρίδην από τὴν Φιλιππού τὴν ἐλευθερίαν τῶν δύο Συγατέρων τοῦ Ἀπολλοφόσους, Ε'. κεφ. ἔθ'. δ. ἀρ'.
- Σαῦρος, πηγὴ τῆς Κρήτης. σ'. κεφ. σγ'. δ. ζ.
- Σεισμοί, αἵτια κατὰ τοὺς πυλαιούς φυσικούς. Ε'. κεφ. ἔθ'. δ. ξζ'.
- Εἰς Ἀρκαδίαν. Δ'. κεφ. ἀρ'. δ. ιε'. Εἰς Ἀχαιόν. Γ'. κεφ. Λζ'. δ. λα'.
- Εἰς Θετταλίαν, αὐτ. λε'. δ. ιβ'. Εἰς Λακωνίαν. Α'. Μέρ. β'. τρητ. β'. δ. ξη'.
- Σελινοῦς, πόλις Ἐλληνίς ἐν Σικελίᾳ (Torredipolluce) Πύργος, καὶ ἐρείπια Σαυμάτου. Α'. Μέρ. β'. τρητ. γ'. δ. ιε'.
- Σελινοῦς ποταμός μήρος τῆς Ἰλείας, ἡστις ἐφρέχε τὸ ὑπερσατικὸν τοῦ Εινοφῶντος. Δ'. κεφ. λδ'. δ. α'
- Σέριφος, Κυκλαῖς. (Σέρρος) σ'. μφ. οσ'. δ. λι'.
- Σέσιντρες, βασιλεὺς τῆς Λιγύπτου. ὑπέταξε τοὺς τῶν κυκλαῖδων. σ'. αὐτ. δ. ια'.
- Σηλινυβρία, πόλις Θρακική, ἀποκία Ἐλλήνων ἐπὶ τῆς Προπούστιδος. Β'. κεφ. Β'. δ. β'.
- Σηγδός, πόλις Ἐλληνίς τῆς Θρακικῆς χερσούποσου ἐπὶ τοῦ Ἐλληνοπόντου ("Ἄκ-πασσ-λιμάν, λιμνή, φρύνοις, καὶ ἐρείπια) αὐτ. δ. σ'.
- Σενεκλαΐδας, ἀναγκάζει τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς τὸν Πελοποννησοκόν πολεμον, Α'. Μέρ. β'. τρητ. γ'. δ. ιε'.
- Σηδμανδρος, ποταμὸς τῆς Τροίας ἀναφερόμενος ἀπὸ τοῦ "Ομῆρου Κίρκη-Μισουτζήλερ" Β'. κεφ. β'. δ. ζ'.
- Σηδμανδρος ἄλλος ποταμὸς τῆς Τροίας, ὁ παρ' Ομῆρω Σιμόεις, (Μενδερὲ Σοῦ) Ε'. κεφ. ἔθ'. δ. νε'.
- Σηάνδεια, πόλις καὶ λιμνὴ τῶν Κιττήρων ("Άγιος Νικόλαος") Δ'. κεφ. μα'.
- Σηῆπτρον. Τί ἦτορ κατ' ἀρχὰς. σ'. κεφ. σ'. δ. ιβ'. ράβδος μεγάλη.
- Σηιλλοῦς. Μικρὸς Μέρος τῆς Πελοποννήσου, διάσημον διὰ τὴν εἰς αὐτὸ κατοικήσαν τοῦ Εινοφῶντος. Δ'. κεφ. λδ'.
- Σηιρέτας, τάγμα ἐλεκτών εἰς τὸ σράτευμα τῶν Λακεδαιμονίου Δ'. κεφ. να'.
- Σηιρέτεις, μικρὰ ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Ἀρκαδίας, καὶ Λακωνίας. αὐτ.
- Σηίρων, διάβασις σειρὴ φίρουσα ἀπὸ τὴν Μεγαρίδα εἰς τὴν Κέρκυραν (κακὴ σκέλα) Γ'. κεφ. λζ'. δ. ζ'.
- Σηόπας, ἴρμαγλύφος. Α'. Μέρ. β'. τρητ. γ'. δ. μβ'. Διοικεῖ τὴν οἰκουδουπὶ τοῦ ἐν Τεγέᾳ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Δ'. κεφ. ιθ'. δ. κα'. Ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς εἰς Θήβας. Γ'. κεφ. λδ'. δ. ιε'.
- Σηῦ Θαταὶ μικταὶ τῶν Περσῶν. Α'. Μέρ. β'. τρητ. β'. δ. ξ'. Τάγμα Σηῦ Θῶν ἔχει τὴν ἐπιστατα τῆς ἀσυνομίας τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. ξ'.
- Tóμ. Z.

§. 6. Τράπεζαι αὐτῶν. αὐτ. κεφ. λέ. §. 5. Ἐπιτηλεῖσται; αὐτῶν. αὐτ. κεφ. κε'. §. 5'.

Σκυδία, μεγάλη ἐπρά τῆς Εὐρώπης ἔκτισμένη ὀπό τέν ἰσρευ, ἡνῶ εἰς τὸ Τάναϊς (Κριμαία, Μολδαΐα, Βλαχία.) Α'. Μέρ. β'. τηῦ β. §. κ. Σκελέα. Ν. μεγάλη πλησίου τῆς Ἰταλίας, σχεδόν δηλη πατεικημένη ὀπό Ἑλλήνας. (ὅρα κεφ. λγ. ξ. κα. καὶ ξγ.) ηγμασαν εἰς αὐτὴν πολλοὶ ἄγχιστοι ἀνδρες. Γ'. κεφ. κε'. §. κ.

Σκινών (Βασιλικό, πολιχνίου, καὶ ἀρετία.) ἔχει περισχήνει φροντίτην, καὶ ὠραιοτάτην. Γ'. κεφ. λε'. §. κα'. Οἱ τάφοις την εἶναι ἔξω της πόλεως, αὐτ. Ἐορτὴ τῶν Δαρπτήρων. αὐτ. Ὁ Ορθαγόρας ἴβασεν μὲ μετριστητα. αὐτ. Ἀρεταῖ, καὶ ἀνδρες τοῦ Κλεοπάτρου. αὐτ. Ἐπανύρεα τῆς Σιγυτρέζου Ἀγορίστης. αὐτ. Αἱ τέχναι ηγμασαν εἰς τὴν Σκινώνα. εἰσῆγοσαν εἰς αὐτὴν νίσι σχολεῖου τῆς ζωγραφίας. αὐτ.

Σικανία, ἐρημολίθος, ἔκαμε τὸν ἀνδρόντα τῆς Σαπφοῦς. Β'. κεφ. γ'. §. π'. Σιρρίας Θερμαῖος φιλόσσεφος, μαθητής τοῦ Σωκράτους. Γ'. κεφ. κε'. §. ζ'. Μαρτυρία, τὴν ἐποίην ἔδωκεν εἰς τὴν ἵμπισσούντα τοῦ διδασκαλείου. Ε'. κεφ. ξζ'. §. κ.

Σιρμορέα Ἀθηναίων, τῶν ἐποίην τὰ μέλη ἐφοποδοῦντο ἀμοιβαίως. Β'. κεφ. κ. §. εβ'. Ἄλλη ὀφραζομένη μὲ τὰ ὁξιογελασα. αὐτ. ὁ Φαλκπός ἔξιλεν εἰς αὐτὴν τάλαντον. Ε'. κεφ. ξα'. §. κε'. Ἄλλη σπουδαίων, καὶ ἀραιών γυναικῶν. Α'. Μέρ. β'. τηῦ γ. §. λε'.

Σιτηρέσιον πεζῶν, καὶ ἱππίων Ἀθηναίων. Β'. κεφ. ι. §. ι. Ἀναλογία αὐτοῦ μεταξὺ σρατιώτου, ὁξιοματικοῦ, καὶ σρατηγοῦ. αὐτ.

Σιρωνίδης, ἐγενόντο εἰς τὴν Κείαν, ὅξιος τῆς τιμῆς τῶν βασιλίων, σοφῶν, καὶ μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ καιροῦ του. §. κεφ. οσ'. §. ιε'. Ἐτοιμολογίαι του. αὐτ. Ποιητής, καὶ φιλόσσεφος, τὰ συγγραμματά του παθητικώτατα. αὐτ. Σύνοψις τῆς φιλόσσεφίας του. αὐτ. Ἐπιμεμπτος ἔνιστε εἰς τὸ δρχάσ, καὶ πολέμευμό του. αὐτ. Συνήργυπτος εἰς εὐδαιμονίαν τῆς Σικελίας, ἔξαγων τὸν Ἰέρωνα ἀπό τὰς ἀπάτας του. αὐτ. **Σινώπη**, πόλις Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν παραλίων τοῦ Κύξενου πίστου, πατρὸς τοῦ Διογένους. Β'. κεφ. ζ'. §. Ζ.

Σίτος οἱ Ἀθηναῖοι τὸν λαρυθανοῦν ἀπό τὴν Αἴγυπτον, Σικελίαν, Ταυρικὴν χερσόνησον. Β'. κεφ. ι'. §. δ'. Δ'. κεφ. ιε'. §. β'. ὁ τῆς Ἀττικῆς ἔνιας ἥπτεν Θρηπτικός, ἢ ὁ τῆς Βοιωτίας. Ε'. κεφ. ιι'. §. π'. Μεγάλης τοχύτερεν εἰς τὴν Σαλαμίνα ἀπό τὸν Ἀττικήν. αὐτ. Ἡ ἔξαγωγη του ἐμποδίζεται. Δ'. κεφ. ιε'. §. β'. Ἡ σωματισμένη τιμὴ του. αὐτ. §. δ'. τρίπος νά τοὺς καλλιτρογῶσι. καὶ νά τὸν διατηρῶσι. Ε'. κεφ. ιι'. §. ζ'

Σιφνος, μη των κυκλαδων, είχε πλούσια μέταλλα χρυσού, και ἀργυρού. σ'. κεφ. ος'. §. λ. οι πολίταις κατέβοσαν εἰς τοὺς Δελφοὺς μεγάλην ποσότητα χρυσού. Β'. κεφ. κβ'. §. σ'.

Σμήλις, ἐρημογύρους, ἔνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους τεχνίτας τῆς Ἐλλάδος. σ'. κεφ. ιδ'. §. β'.

Σμινθύριδας, πλουσιώτατος, και τρυφλότατος τῶν Σιβαριτῶν. Γ'. κεφ. λζ'. §. κβ'.

Σμύρην, πόλις Ἰωνική εἰς τὴν μεράν τῆς Ασίαν, πλησίον τοῦ πολυχώρου Βοϊδέαν Μετωπέων μετά τὴν Αιγαίαν, ὅπου τώρα είναι. Α'. Μέρ. β'. την. β'. §. Ζ'. Ἀγετράπη ἀπὸ τοὺς Λυδοῖς. σ'. κεφ. οβ'. §. ιι'. οἱ πολίται βεβαιώσουσιν, ἐτι ὁ Ομηρος ἐσύνθετε τὰ ποιήματά του εἰς τις σπηλαῖς ἤργης τῆς πόλιως αὐτ.

Σόλων. Ἀθηναῖος, ὁ λαμπρότερος τῶν σοφῶν τῆς Ἐλλάδος. ὁρχαὶ αὐτοῦ. Α'. Μέρ. β'. την. α'. §. σ'. Είχε μεγάλα χροίσματα, και ἵτι τὸ τῆς ποιήσιως αὐτ. Ἐπιχειρίσται νὰ γράψῃ διὰ σίχων τοῖς πολέμους τῆς Ἀτλαντίδος. αὐτ. τὸ διαβάλλοντα. αὐτ. Ἀνδρεῖα, σεβρότητας του. αὐτ. Ἐκδέτει τοὺς νόμους του. ζητεῖ μετ' ὄρκου την διατήρησί τους μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του. Περιέρχεται εἰς Ἀγυπτον. Κρήτην. αὐτ. Οι νομίσματα εἶναι σεβαστοὶ εἰς τὴν Ἐλλάδα, και Ἰταλίαν. αὐτ. Ἐτέλησαν εἰς τὸ ἄσυ, οἵτα εἰς τὸ Πρωτανικόν. αὐτ. Ο ἀνδρεῖος του εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δοάς τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. κβ'. §. σ'. Εἰς τέν καιρέν του ἔγινε Σαυμασία μεταβολὴ εἰς τὰ πνεύματα· τότε ἀρχηγοις ἡ φιλοσοφία, ἴσορια, τραγῳδεῖς και κωμῳδία. Γ'. κεφ. κδ'. §. γ'. και ἱφ.

Σούνιον· ἄκρον τῆς Ἀττικῆς (Καρποκολλόνε). Η'. κεφ. κζ'. §. κγ'.

Σούνιον, πόλις, και φρούριον αὐτ.

Σουσαρίων, δραματικὸς ποιητὴς, σύγχρονος μὲ τοὺς Θέσπιον. σ'. κεφ. κδ'. §. γ'.

Σουσιανή, μεγάλη ἔπορά τῆς Ἀστας (Νιχοτοισαν ἐποργήτα τῆς Περσίς) Ε', κεφ. ξα'. §. κε'.

Σοῦσα (Τοσερ) μη ἀπὸ τὰς πρωτευόσας τῆς Περσίας. αὐτ.

Σοριζαῖ· τι τοσαν. Γ'. κεφ. κζ'. §. κε'.

Σοροκλῆς· δραματικὸς ποιητὴς ἀρχεὸς. Α'. Μέρ. β'. την. γ'. §. λδ'.

Ἐποχὴ τῆς γεννήσεως του. σ'. κεφ. ξζ'. §. γγ'. τῷ 28 ἔτει τῆς ἦλικας του συντηρεῖστο μὲ τὸν Αἰσχύλον, και ἐστραβωτὴ. αὐτ. τῷ 80 κατηγορήθη ἀπὸ τὸν μιόν του, διτὶ δέν εἶγε εἰς κατάστασιν μὴ διεσκῆταις ὑποδέσεις του. αὐτ. Χαρακτήρ τῶν ἥρων του. αὐτ. Η ὑπεροχὴ του εἰς τὰ δράματα. αὐτ. ὁ Ἀριστοφαντος τοῦ κορεὺς ἀκάτερον τοῦ Εὐριπίδου. αὐτ. Σημ. περὶ τοῦ φριδμοῦ τῶν δραμάτων του. σ'. Ἰδίατῆς Ἀντεγένης του. Β'. κεφ. ια'. §. γ'.

Σπάρτη, ἡ Λακαδαιμονία, μητρόπολες τῆς Λακωνίας, και μή ται

δυνατωτέρων τῆς Ἑλλάδος πόλεων (ἴριπτια σλήγει τι μακρὸν ἀπὸ τοῦ Μισράν, δρα τὸν Ἀτλ.) Β'. κεφ. α'. §. 15'. καὶ ἐφ. Δ'. κεφ. μη'. §. εα', καὶ ἐφ. Συντίθεται ἀπὸ 5 κύμας, διηρημένας ἀναμεταξὺ των, καὶ κάτια μετ' ἔχει τὴν φυλάντην (δρα περὶ αὐτῶν τὴν σημ. ετι: τὸ σχεδίον τῆς Λακεδαιμονίου.) Μητρεῖον τῆς μεγάλης ἀγορᾶς. αὐτ. Εἰς τοῦ ὑψηλότερον λόφον κάτια ὁ χαλκίνος ναὸς τῆς Ἀπόλλωνος. αὐτ. Αἴσιοις, γοιν., ἐπιπόδρομοι, Πλατανίσση. αὐτ. σίκοι μεροὶ, καὶ χωρίκιας κτισμένοι, ταφοὶ ἀκαλλιώπιζοι. αὐτ. κεφ. μη'. §. α'. β'. καὶ ἐφ. 'Η πόλις ἄρδην σχεδόν αὐτετράπη ἀπὸ τοὺς σερμούς. Α'. Μέρ. β'. τρητ. β'. §. ξη'.

Σπαρτιάται, καὶ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς ἴνωσμενούς, ἐπειδὴ οἱ πολιορκοὶ πολλάκις τοὺς συγχρίουσιν· οἱ πρώτοι εἶναι πολίται τῆς μητροπόλεως, οἱ δεύτεροι τῆς ἐπαρχίας. Δ'. κεφ. μη'. §. α'. Διὰ νοῦ ἔχει τὸ ἐπειδὴ τοῦ σπαρτιάτου ἐπρεπε νά γεννηθῆ ἀπὸ γονεῖς τοιούτους. αὐτ. Αἴσιοις ὑπερασπιζούσαι περισσότερον ἀπὸ τὴν διεκπεισην, ή οἱ ἀπλοὶ Λακεδαιμόνιοι. Θρησκεία, καὶ ἱερατικῶν. αὐτ. κεφ. μη'. Δουλευοῖς πολεμεῖν. αὐτ. Πλῆς παιδεύεται, ή ληπτοταξία. αὐτ. ὅρα τὴν σημειώσεων περὶ τῆς συντάξεως τῶν σρατευμάτων· ηδη, καὶ συνήθειαι αὐτῶν. αὐτ. κεφ. μη'. Τὸ εἰκοσάν έτος μέρουσι τὰ μαλιά τῆς κεφαλῆς, καὶ τὰ γένεα, αὐτ. Τὰ ἰδεύματά των ἀπλά, καὶ χωρικά. αὐτ. 'Η διατά τῶν αὐτηρά. αὐτ. Άν καλά καὶ ἔχωσι πολλὰ εἰδὸν οἷῶν, ποτὲ θεοὺς μετύνουσσι. αὐτ. Διὸν καλλιεργοῦσι τὰς ἐπιστήμας. αὐτ. κεφ. μη'. §. ε'. Αἰσιόνασται τὴν ηδειάν τῆς μουσικῆς, ή ὅποια σόηγει πρὸς ἀρετὴν. αὐτ. 'Αποστρίφονται τὴν ρήπτορικήν. αὐτ. 'Η εὐγλωττεία των ἀπλῶν, ἔξηγεται μὲν ἐνέργειαν, καὶ ἀκριβεῖαν. αὐτ. Αἱ Σπαρτιάτες εἶναι μεγαλοί, γενναῖοι, ιεριστοί, καὶ πολλὰ ὡραῖοι. αὐτ. Αἱ καλλιτέραις τροφοὶ τῆς Ἑλλάδος. Ι'. κεφ. ιγ'. §. δ'. 'Ενδυματατῶν, καὶ τῶν Συγκατέρων αὐτῶν. Δ'. κεφ. μη'. §. εγ'. Διὰ τὶ αἱ μακρῖς εἶναι ἡμερήματοι. αὐτ. Αὔται φαίνονται ἀσκεπτεῖς· οἱ ὑπανδροὶ σκεπασμένοι. αὐτ. ἔχουσι τὸ φυλλόν ἰδεῖσαν τῆς τιμῆς, καὶ ἐλευθερίας. αὐτ. Τὰ ηδεῖ τῶν ἡλλαξαν μετὰ ταῦτα. αὐτ. Εἰς ποίαν ἡλλεῖσαν ἔρχονται εἰς γαμού. αὐτ. κεφ. μη'. §. ιβ'. Διὸν δουλεύουσσι. αὐτ. ὅρα τὴν σημ. ἵτι καὶ περὶ τῆς ἱδογῆς οὐμφρῆς. Λακεδαιμόνιοι χωριῶν. ὄρχή των. Γ'. κεφ. λ'. §. ε'. 'Εσχηματικοὶ αυμαραχίαι, τῆς ἐποίας θοαὶ αρχηγοὶ οἱ Σπαρτιάται. Γ'. κεφ. μη'. §. β'. Μισοῦσσι τοὺς Σπαρτιάτας. αὐτ. διὸ ἔχουσι τὴν αὐτὴν αἰατροφήν. αὐτ. 'Ησωμένοι μὲν τοὺς τῆς μητροπόλεως, ἐγραριζόντο πολὺς καὶρέν ὄρχηγοι τῆς συμμαχίας τῆς Ηλεκτονίους. Α'. Μέρ. β'. τρητ. γ'. §. η'. Δημητυρίαι, καὶ ἐνειδισμοὶ κατ' αὐτῶν τῶν Κορινθίων. αὐτ. Οἱ κατὰ Μεσσηνίων, καὶ γειτονῶν αὐτῶν πόλεμοι. Δ'. κεφ. μ'. ὅρα τοὺς ἐλεγενούς. Πλῶς ἐλεκτισθεῖσαι. αὐτ. μη'. §. ζ'.

- Σπερχειός, ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας (ποτάμις τῆς Ἑλλάδος.) Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. καθ.
- Σπεύσεπτος, ὀνύφις τοῦ Πλάτωνος. Β'. κεφ. λγ. τὸν συσσεῖν εἰς τὸ τρίτον εἰς Σικελίαν ταξιδίων. αὐτ. Γίνεται διάδοχός του εἰς τὴν ἀκαδημίαν. Ε'. κεφ. ξα. §. καθ.
- Σπένθαρος, ἀρχιτέκτων τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. Β'. κεφ. κβ'. §. 1.
- Στάγειρα, πόλις Ἑλληνίς εἰς τὴν χαλκίδα, πατρὸς τοῦ Ἀριστοτέλους Λιμναΐδα.) Β'. κεφ. ζ'. §. ζ'.
- Στάδειον τῆς Ὁλυμπίας, περιγραφή του. Γ'. κεφ. λη', §. εξ'. τὸ τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. κβ'. §. ιδ'. τὸ τῶν Ἀθηνῶν. αὐτ. δρα τὴν σημ.
- Στοσέχωρος ἀρχαῖος, ποιητὴς ἐπικός, καὶ λυρικός. Ζ'. κεφ. π'. §. ε'.
- Στοσέχωρος ὁ νεός, ποιητὴς ἐλεγενακός, τελικοποιεῖ τὰ ποιητικά ποίησιν. αὐτ. §. ια'.
- Στοσιμβροτος, ἐρυπιευτὴς τοῦ Ὁμήρου. αὐτ. §. ε'.
- Στοιχεῖα, παραπορήσις περὶ τῶν 4. σοιχείων, τοῦ σχῆματος τῶν μερῶν τους. Ε'. κεφ. ξβ'. §. καθ'. Περὶ κοινώσιας, καὶ προμέσης των. αὐτ. Οὐσιώδεις ἴδιαττης. αὐτ. Ο Ἐμπειδοκλῆς ἐδίχετο 4. Γ'. κεφ. λ. δ. η'.
- Στρατεύματα τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. ε'. §. α'. καὶ ἥφ. Εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους τὰ στρατεύματά των ἐσυγχρονύστο ὅπερ μεσῶτος. αὐτ. §. Ψ'. Στρατεύματα τῶν Λακεδαιμονίων. Δ'. κεφ. ι'. Σύνθεσις των. αὐτ. εἰς τὴν σημ.
- Στρατηγὸς τῶν Ἀθηνῶν. Β'. κεφ. ι'. ὅλοτε θῆσαν δέκα καὶ διδοκεῖς καὶ τείχεις καὶ θερμέρα. ἔπειτα εἴς μένος, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας. αὐτ.
- Στρατοκλῆς, στρατηγὸς Ἀθηναῖς κατό τοῦ Φιλίππου. Ζ'. κεφ. πβ'. §. ε'.
- Στρατόνικος. καθαρωδός. Σ'. κεφ. οβ'. Χαρακτήρ, ἐτοπολογίας του. αὐτ. Συμβεβηκός του εἰς Ἰατόνην, καὶ Κανούν. αὐτ. §. ι'. καὶ κα'.
- Στύλος, ὅπου ἐγράφεται τὰς πονέας τῶν νόμων, καὶ τὰς συνθήκες τῆς συμμαχίας. Γ'. κεφ. λη'. §. ιε'. "Ἄλλοι διέκρισον εἰς τὴν Ἀττικὴν τοὺς οἰκους, η̄ τὰ ὑποστατικά, ἐν οἷς ἐχαρακτεῖ τὰς ὑποστάκας. Ε'. κεφ. γδ'. Ηρίσις περὶ τῆς φρονήμης εἰτῆς διαταγῆς. αὐτ. "Άλλοι ποιεῖται υπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν οἷς ἐγράφεται τὰ ὄντατα τῶν μεσωπῶν, μεσωπεῖς, καὶ θεραπειῶν. Δ'. κεφ. ιη'. §. ιδ'.
- Στύμφαλος. ὄρος, πόλις, λίμνη, καὶ ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας (Ζάρακα, πολίχνιον, καὶ ἐρεπίτια.) Δ'. κεφ. κβ'. §. ιδ'. πτερά μυθωδότες αὐτοῦ. αὐτ.
- Στῦξ. ρύαξ διόσημος; ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡγίστης τοῦ ὄντατος του. αὐτ.
- Στραγός. Σπαρτιάτης, λόγος αὐτοῦ πρὸς Γελωτα. Ἀπόχρονος αὐτοῦ. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. καθ'.

- Συκούσιον, πόλις τῆς Θετταλίας παρά τὴν "Οσσαν, τοποθεσίας
ριζέρα τῆς Ἑλλαδος. Γ'. κεφ. λε'. §. κα'.
- Συνέδριον γενέσιν εἰς τὸν ιστόμον, ἐν ᾧ συνηλθον οἱ πρόσφεις ὅλων
τῶν ὁπλών, ὅσαι δέν ἔθελον νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸν Ερέχτην. Α'.
Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. κα'. Συνέδριον τῆς Βοιωτίας, ὃπου αἱ ὑποθίσιοις
τοῦ ἔπειρος ἀγαράνονται εἰς τέσσαρας διαφόρους συνόδους. Γ'. κεφ. λη'.
§. επ'. Συνέδριον τῶν Θετταλῶν· τὸ ψηφισματάτου ὑποχρεώσουσι
μέσον τὰς πόλεις, καὶ τοπαρχίας. αὐτ. §. η'.
- Συνελεύσεις τοῦ δήμου εἰς Ἀθήνας. Τίς ή αἵτια. Β'. κεφ. ιδ'. §.
σ'. Ποὺς γραμμοδοτοῦσιν εἰς αὐτάς. αὐτ. καὶ ἐφ.
- Συνελεύσεις τοῦ δήμου εἰς Λακεδαμονια· εἰδος, καὶ αἵτιον τῆς σεί-
ψεώς των. Δ'. κεφ. με'. §. ιε'. καὶ ἐφ.
- Συρακούσαι, μητρόπολις τῆς Σικελίας ἀποικία τῶν Κορινθίων. Ε'.
κεφ. ξγ'. §. σ'. Ἐποικορήθη ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐσώθη ὅπο
τέρε Γύλιπποι. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. κη'. καὶ ἐφ. Ἀποτελεῖ τὸν ζυ-
γὸν τοῦ Διοικητικοῦ διὰ τοῦ Δένους (δρ. Δέν.) καὶ πέπτει εἰς τὸν τοῦ
Νικατού, Η'. κεφ. ξα'. §. μη'. Ἐλευθεροῦται ἀπὸ τὸν Τιμολέοντα.
αὐτ. ἐφ Τιμολ.
- Σύρος, μια τῶν κυκλαδῶν, πατρὶς τοῦ φιλοσόφου Φερεκύδου. σ'. κεφ.
εσ'. §. κη'.
- Σφαιραί Δεξαι: διάφοροι: περὶ τῆς κατασάσκετης μετὰ τὴν μόρφω-
σίν της. Η'. κεφ. ξδ'. §. ιε'.
- Σφακτηρία. (Ν.) ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Μεσσηνίας κάμνει ἀσφαλέ-
σατον τον Αγγιαλὸν τῆς Πύλου, Δ'. κεφ. μ'. §. α'. (ἐμπροσθετοῦ τοῦ
Λιμένος Ναυαρίου.)
- Σφρίγη. Ξυγάτηρ χρναί τοῦ Λαίου, ἐμπόδιζε τοὺς ὁδούτας μὲ πο-
λεύσκα προβλήματα. Α'. Μέρ. α'. §. κη'. ὁ Οἴδηπος διαλύει τὰς
παγίδας τῆς αἰτ.
- Σχεδιασμά (Τέχνη τοῦ σχεδ.). ὀρχὴ αὐτῆς. Γ'. κεφ. λε'. §. κε'.
πίστη μέρος τῆς αιστροφῆς τῶν Ἀγηματών. αὐτ. κεφ. κε'. §. επ'.
- Σχολείον Ἐλεστρίου, Επορθόντος ὁ Θερετικότητος. Γ'. κεφ. κε'. §. ει'.
- Σχολείον Ἰωνείου. Συνίσωρ, καὶ ἐξ αὐτοῦ φιλόσοφος. αὐτ. §. ι'.
Ιταλίκον. αὐτ. Μεγαρικόν. αὐτ. κεφ. λε'. §. γ'. Ζωγραφικόν. αὐτ. §.
κε' καὶ ἐφ.
- Σωκράτης, διάματα, καὶ ἐπάγγελμα τοῦ πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς
του. Ε'. κεφ. ξε'. Πρώτη αὐτοῦ κατάστασις. αὐτ. Ἀνθίσαται εἰς τὰς
προσαγογὰς τῶν τυράννων τῆς πατριδόστου. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §.
λη'. Συχνάζει εἰς τοὺς φιλοσόφους, καὶ σοφικάς. Η'. αὐτ. Ἐπειών
τὴν γνῶστη τῶν καθηκόντων, ὡς μόνη κορινθιακάτην εἰς τὴν ἀνθρω-
πον. αὐτ. Ἀρχαὶ αὐτοῦ. Διέχεται ἐπισσιαγ νὰ διδάσκῃ τους ἀνθρω-

πους, ὅδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρετὴν διὰ τὰς σληνίδειας. αὐτ. Τοὺς εἶδε μὲ τὰ Σίληντρα τῆς συναναρροφῆς του. αὐτ. Λόγος τοῦ Αἰσχύλου περὶ τούτου, ἀπόκρισις τοῦ Σωκράτους. αὐτ. Τὰ μαθήματά του ἦσαν σύνομοι λίγαις συνήθεις. αὐτ. Γνώμονά του, αὐτὸς Μαντοταῖς τοῦ Ἀλκιβιάδης, καὶ Κριτίας. αὐτ. Χαρακτήρ, πᾶση, καὶ ἀρεταῖς αὐτοῦ. αὐτ. Δαιμόνιον. αὐτ. Τι πρίπει τὰ νομίζωσε δέ αὐτό. αὐτ. Προλήψεις κατ' αὐτοῦ. αὐτ. Πολλοὶ κομικοὶ τούς ἐπερίπατούς εἰς τὸ Θέατρον. αὐτ. Κατηγοροῦται ἀπό τοῦ Μίλιτου, "Αυτοῖς, καὶ Λίκων". αὐτ. Ποιὰ ἥτοι ἡ κατ' αὐτοῖς πρώτη αἵτια. αὐτ. 'Ησυχία κατὰ τὴν κατηγορίαν του. αὐτ. ὑπεράσπιστον. αὐτ. Κρίσις κατ' αὐτοῦ. αὐτ. Δέχεται πρόξως τὴν ἀπόρρησιν τοῦ Ιανάτου. αὐτ. Πηγήσεις μόνος του εἰς τὸ δεσμωτήριον. αὐτ. Διέρχεται εἰς αὐτό ζο. ημέρας. αὐτ. Θέλογος εἰς τὸν ἔξαρστον ἀπό αὐτοῦ. αὐτ. 'Αποδεκτής, ἔτι ὁ Κῦπρος των δύο μῆνας σύμφωνος μὲ τὰς αρχὰς του. αὐτ. ὁ δεσμωτήλαξ κλαίει, φωνερώνυμος εἰς αὐτὸν τὸν καρόν του χωνεύει. αὐτ. Λαμβάνει τὸ κούνιον, καὶ τὸ πίνει ἀταράχως. αὐτ. ἀνακαλεῖ τὴν γενναιότητα τῶν φίλων του βεβηδερέωντας εἰς δάκρυα. αὐτ. δρᾷ τὴν σπηλ. εἰς τὸ τέλον.

Σωροί: τῆς γῆς εἰς διαφόρους τόπους, γαστρίνοις ἀπὸ τοὺς ποταμούς, καὶ τὴν Ζαλατού, Ε'. κεφ. ξδ'. §. ιδ'.

Σώσρατος, ἀθηναῖς διάσημος. Γ'. κεφ. λη'. §. λγ'.

Σωφρωνίας, ποιτής μιμογράφος. Ζ'. κεφ. π'. §. ζ'.

Σωφρονίσκος, πατήρ του Σωκράτους. (δρ. Σωκρ.)

T.

Ταίναρος, πόλις, καὶ Διητὸν τῆς Λακωνίας (Καιβάρος, πολίχνιον.) Δ. κεφ. μα'. §. β'.

Τάλικαρος ἀκρωτήριος (Κάρβο Ματαπάν, ἢ τῆς Μάνης.) αὐτ.

Τάλικαρος Σπαρτιάτης ἀπόκρισις του εἰς τινὰ ἀπειγαλμένου τοῦ Φιλέππου. Δ. κεφ. μη'. §. ιη'.

Τάναγρα, πόλις τῆς Βοιωτίας. Μάχη Λακεδαιμονίων, καὶ Ἀθηναίων πλησίους εἰς τὰ τείχη της. Α'. Μερ. β'. τμη'. β'. §. ο'. οἱ σίκεστης καλλιλοπίσονται ἀπό ἔγκαυσικάς ζωγραφίας. Γ'. κεφ. λδ'. §. γ'. καὶ ἕρ. οἱ πολιταῖτης εἴναι φιλέξεις, πιστοί, ἔκδοτοι εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ ἀλεκτορομαχίας. αὐτ.

Τάναϊς, μέγας ποταμὸς τῆς Σκυθίας. ἐκβολὴ του. Β. κεφ. α. §. γ'. Τὰ κατακαθίσιματά του ὕψηταν τὴν πυρφένα τῆς Μανιτέδος. Ε. κεφ. ξγ'. §. ιη'.

Τάνταλος, πρόκαππος τοῦ Ἀγαθέμιονος, ἐβασιλεύει κατ' ἄρχας εἰς Αιδαν. Α'. Μερ. α'. §. λα',

Ταξιαρχος εἰς Ἀθηνας. Β. κεφ. Ι. ἐπαγγέλματά του. αὐτ.

Τάρας; θεριζιώτης τοῦ Ταράντου, θλευθροῦται ἀπὸ τὸ καυάγον διὰ ταος; δελφίου. Β. κεφ. γ'. §. ιη'.

- Ταρταρος, κατοκία τῶν ὀμαρτωλῶν, εἰς τὴν Θρησκείαν τῶν Ελλήνων.
Α'. Μέρ. α'. §. υδ'. καὶ ἐφ.
- Ταῦγχετον, μεγάλη σύριζα ορίων εἰς τὴν δύσιν τῆς Λακωνίας. (πενταδάκτυλον.) Δ. κεφ. μ'. §. ε'.
- Τάρφος, οἱ ἀρχαιότεροι ἱσταν λόφοι τεχνητοι· ὅντ' αὐτῶν ἔγνων εἰς τὰ
Ἄγγυπτον αἱ Πυραμίδες. Δ. κεφ. μα'. §. τα'.
- Τέγχεα, μέτα απὸ τας πρώτας τῆς Πελοποννήσου πόλεων. (Παλαιοτροπολίτικα.) Τόπος, καὶ ἐρειπία. Δ. κεφ. ηθ'. §. κ'.
- Τελεστίας μουσικός, ματαίως κοπιάζει μὲν συμβιβάση τὴν πολιτικὴν μὲ
τὴν νέαν μουσικήν. Γ. κεφ. κε'. §. εε'.
- Τελέστις ἀλλα 'Αργεία ἐλάμπουσε τὴν πατρίδατης μὲν τὰ πονήρατα τας,
καὶ τὴν πλευθέρων μὲν τὰ ὄνθραγαδήματα της. Δ. κεφ. ιγ'. §. ε'.
- Τελεστίς, ὑποκριτής περιφημος, σύγχρονος μὲ τὸν Αἰσχύλον. σ'. κεφ.
ξτ'. §. εα'.
- Τελεστίς ποιητής διδυμομετρικός. Ζ. κεφ. π'. §. εζ'.
- Τελεσταὶ εἰς Λακεδαιμονία, καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. ή διοίκησις μετέχει
απὸ τῶν Θρησκευτικῶν. Δ. κεφ. μβ'. §. δ', 'Ωραιότης τῶν Θρησκευτικῶν
τελεστῶν, εἰς Αἴτίος, Β. κεφ. κα'. §. γ'. Τελεσταὶ φρικώδεις, προπογόνοι-
μεναι· απὸ τῶν χρίσεις τοῦ Ἀρείου πάγου. αὐτ. κεφ. εζ'. §. δ'. Τελε-
Βοιωτῶν, εἰς τὴν ἰστήν τῶν κλάδων τῶν δαρμάνων. Γ. κεφ. λδ'. §. ω'.
τοῦ ζεφανώματος τῶν μεκτῶν εἰς τοὺς ἀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. αὐτ. κεφ.
λη'. §. ιε'. 'Εξιλεύσεως, σταυ θεατῶν ουσιεῖταινα. Α'. Μέρ. α'. §. μα'.
τῶν ἐπικηδείων τῶν Σαυστωθέντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς τὸν πόλεμον.
Β. κεφ. γ'. §. δ'. 'Ερπται γινικαὶ ὑπὲρ αὐτῶν. αὐτ. 'Ευταφιασμὸς ἐκρι-
νετο, ὡς μεριὰ τελετῆ. αὐτ. ἔξοδα ὑπὲρ αὐτῶν. αὐτ. Ποιησὶ τῶν, δοσι
διεν απέδοδον τὰ τελευταῖα χρεῖην εἰς τοὺς γονεῖς των. αὐτ.
- Τεμπη. Κοιλας χαριεῖσται τῆς Θετταλίας, σχεδὸν εἰς τὰς ἐκβολὰς
τοῦ Πηνειοῦ μεταξὺ 'Ολύμπου, καὶ 'Οσσος (Λυκόσομο) Γ'. κεφ. λε'. §. κερ'.
Τεμένη. ἐξήγησης περὶ τῶν ρωῶν τῆς Ἑλλαδος. Β'. κεφ. ϕ'. §. ιγ'.
ὅρα τὰς σημ., περὶ τῶν ἐσωτερικῶν κώμων, καὶ τοῦ τρόπου μὲν τοὺς
φωτιζόσι, πρόστοδοι· αὐτῶν. αὐτ. κεφ. κα'. §. ϕ'. καὶ ἐφ. Τεμένη δει-
σημά τοῦ ἀπόλληνος τῶν Ἀμυκλῶν. Δ'. κεφ. μη'. §. π'. τῆς Δηλού.
σ'. κεφ. οσ'. §. ε'. τῶν Δελφῶν. Β'. κεφ. κβ'. §. γ'. τῆς Δήμητρος εἰς
Ἐλευσίνα. Ε'. κεφ. ξη'. §. η'. τῆς Ἀρτέμιδος εἰς Ἐφεσον. σ'. κεφ.
εβ'. §. εβ'. τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς Ἐπιδαυρον. Δ'. κεφ. ιγ'. §. ιε'. τῆς
Ἴρας εἰς τὸ σύργος. αὐτ. §. π'. εἰς τὴν Ολυμπίαν. Γ'. κεφ. λη'. §.
ε'. εἰς τὴν Σάμου. σ'. κεφ. οδ'. §. β'. τοῦ Διός εἰς Ἀραράγαυτα. Β'.
κεφ. κβ'. §. ιγ'. εἰς 'Ολυμπίαν. Γ'. κεφ. λη'. §. η'. Τῆς Αἴτιας, εἰς Αἴτιας, Β'.
κεφ. ϕ'. §. π'. εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Σουνιον. Η'. κεφ. ιθ'. §. κη'.
εἰς Τεγέαν. Δ'. κεφ. κβ'. §. κα'. τοῦ Ποσειδῶνος εἰς Τῆνον σ'. κεφ. οσ'.
§. ιγ'. τοῦ Θηταώς εἰς Αἴθηνα. Β'. κεφ. ιβ'. §. ιδ'. (ὅρα τινας ἀτλ.)

Τέγεδος. Ή. τοῦ Αἴγαιου πελάγους. Ἀποκέα Ἐλληνίς. Β'. κεφ. β'. δ'. ζ'.
Τέρπανθρος. Λέσβιος, μουσικός, πολλάκις ἔγραψε σικπτές εἰς τοὺς ἀ-
γῶνας τῆς Ἑλλάδος, ἐτελεοποίησε τὴν λίραν, καὶ τὴν πομπὰ. Β'.
κεφ. γ'. δ'. ε'.

Τεχναῖς σπουδώσεις περὶ τῆς ἀρχῆς των. Γ'. κεφ. λξ'. δ'. κεφ'.
Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πέντε αἰτια ἔχουσι περισσοτέρους ἐπιφέροντας εἰς τὰς ἐπι-
δόσεις των, ἢ τὸ φυσικά. Α'. Μίρ. β'. τμῆ. γ'. δ'. μετ'.

Τημενος ἀπόγονος τοῦ Ὡρακλίου, ἴλαρβης εἰς μερόβιον τὴν Ἀργολί-
δα. Α'. Μίρ. α'. δ'. μα'.
Τῆνος. μὲν τῶν κυκλαδῶν. Σ'. κεφ. οδ'. δ'. γγ'.

Τήνας. Πολὺς τῆς Ἰωνίας κατὰ τὴν μαρτίαν Ἀσίου (Βοδρούμ, πολείχη-
σον, καὶ ἕρεπια.) Ἀποτελεῖ Ἐλληνίς, πατρὸς τοῦ Ἀνακρίωνος. Σ'. κεφ.
οδ'. δ'. ε'. Μετονομασία τῶν κατοίκωντων. αὐτ. δ'. Σ'.

Τειγράνης, σρατηγὸς τῶν Περσῶν εἰς τὴν μάχην τῆς Μυκάλης. Σ'.
κεφ. οδ'. δ'. φβ'.

Τειθωρεῖα πόλις τῆς Φωκίδος (Βελιτσά) Β'. κεφ. κβ'. δ'. κεφ'.

Τειμαρίος Λοχαρός ἀπό τοὺς διασήμους μαθητὰς τοῦ Πυθαγόρου. Γ'. κεφ.
κδ'. δ'. η'. Τὸ σύσημά του περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου. Ε'. κεφ. ξα'. δ'. κεφ'.

Τειμαρίος Κωγυραρός. Α'. Μίρ. β'. τμῆ. γ'. δ'. μβ'.

Τειμαρίος ἀθλητὴς διάσπονος. Γ'. κεφ. λη'. δ'. γγ'.

Τειρόθεος. σρατηγὸς Ἀθηναίος. Β'. κιφ. Ζ'. δ'. φ'. πηγεῖς μεγάλας νί-
κας, πέντεν 75 πόλεις μὲν τὴν δημοκρατίαν. Ε'. κιφ. ξ'. δ'. ιδ'. Κατα-
κοίνεται ἀδίκως, καὶ πηγαίνεις εἰς Χαλκίδα τῆς Εύβοιας. αὐτ. Ἡ ἀξία
ἀξιότητος του κατὰ τοῦ Χόρπτος. αὐτ. Χαρακτήρ, προτιρήματά του.
Β'. κιφ. Ζ'. δ'. φ'.

Τειρόθεος Μιλήσιος, ποιητὴς καὶ μουσικὸς διάσπονος. Γ'. κεφ. κζ'. συ-
νομ. β'. δ.η. Ἡ μουσικὴ του σπηλιορεύση ἀπὸ τοὺς Σπαρτιάτας. αὐτ.

Τειρόθεος ἱερογλύφος, ἐκαὶ μέρος τῶν καλλογῶν τοῦ τάφου τοῦ Μαν-
σώλου. Ε'. κεφ. ξα'. δ'. Σ'.

Τειροκρέων, ἀθλητὴς, καὶ ποιητὴς κωρικὸς ἀδελφαγώτατος, καὶ σα-
τυρικώτατος, ἐπαξιεν ἐν ταῦτῃ τὸν Θεμιτολέα καὶ Σιμανδρόν. Σ'.
κεφ. ξδ'. δ'. λ'. Ἐπιτάφιον του παρὰ τοῦ Σιμανδρού. αὐτ. κιφ. ογ'. δ'. ε'.

Τειρολέων, ἐγενετήτης εἰς Ηρόπολην, ἀρεταῖς τῆς ιψυχῆς του. Β'. κιφ.
Σ'. δ'. γ'. Σώζει τὴν ζωὴν τοῦ ἀδελφοῦ του Τιμοφάνους. εἰς μίαν
μάχην. αὐτ. ὁ ἀδελφός του γάμται, ἐκπυτίον τῶν παρασιτῶν του,
τύραννος; τῆς πατριδός του. αὐτ. Συγκαταγεῖς ωὐ τὸν θεατῶνωντο.
αὐτ. Πηγαίνει ωὐ τὸν θεατῶν τοὺς Συρακουσίους. Ε'. κιφ. ξγ'. δ'. Ζ'.
Φθάση, εἰς Ἰταλίαν, ἄτα, εἰς Σικελίαν, καὶ ἐφύλαττει ὁ σόλος
τῶν Καισηπίους, αὐτ. Βιάζει τὸν Διονύσουν ωὐ παραδοῦτη εἰς τὴν
διάχρονίαν του, ἀγκαλεῖ τοὺς Συρακουσίους, καὶ ἀποδίνει τὴν ἔλευ-

Σερίαν εἰς τὴν Σικελίαν, αὐτ. Ἐπιδροῦσι τοὺς νόμους τῶν Συρακου-
σῶν, αὐτ. Ἀνασυγκένει τὴν εἰδαιμονίαν, καὶ τὴν ἔνωσιν εἰς τὴν Σικελί-
αν, αὐτ. Γενεται ἀπλοῦς ἰδιώτης καὶ μὲ δλού τοῦτο εἰπεῖν αἴγαππτος απὸ
τοὺς Συρακουσίους, αὐτ. Θρησκευτὸς τοῦ Ιάνατρον, καὶ τὸν ἵνταρι-
ζουσι μεγαλοπρεπῶς. τιμῶσι καθέτος τὴν μυρτινού του, αὐτ.

Τιμων. ὁ Μεσανθρωπος, κατακρίνεται, διτε ἐμίσις ἀλογούς τοὺς ἀνθρω-
πους, ὑπεράσπισις του. σ'. κεφ. σγ. σ. μ'. Τι εἴπειν εἰς τὸν Αλκιβιάδην, αὐτ.

Τιμων ἐδης λευκάδιος, ἴσορικής τῆς Σικελίας, Κ'. κεφ. ξα'. σ. μβ'.

Τιμων χα πιθαγορική κόπτει τὴν γλώσσαν την, σ'. κεφ. σε'. σ. β'.

Τιρουνις πέλις τῆς Ἀργελέως (παλαιονυπλία, ἴσεπια.) Τὰ τεχνητὰ
κτίσματα μὲ ἵξασις οὐκέτους, ἡγέρεις ταχέων λέγουσιν ἀπὸ τοὺς κίκλωπας.
Δ'. κεφ. υγ. σ. ια'. οἱ πολέματες ἀγείρουσι εἰς δλο. αὐτ.

Τισιας ψήτωρ, αὐτ. κεφ. υη'. σ. δ'. Μαζητης τοῦ Κόρσκος, μεταχει-
ρίζεται τὰ σοφισμάτα, τὰ ὄποια τὸν ἑδιθάξειν ὁ διδασκαλός του, διὰ νὰ
μὴ τὸν πληρώσῃ τὸν μισθὸν, αὐτ.

Τισσαφίρινης, διοικητὴς τῶν Σάρδων, κερδάφεται παρὰ τοῦ Ἀλκι-
βιάδου νὰ καταπιστῇ τὰ βασικά τῆς Περσίας νὰ πληρώῃ τὸν πελ-
λοπονησιακὸν σολον, Δ'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. σ. λα'.

Τιτανα, κύρη παρὰ τὴν Σικελίαν (Φοῖκα, πολιχνίου) ὁ ναός του τοῦ
Ἀσκληπιοῦ, εἰδῶλος αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς θεᾶς Ἄγριας, Γ'. κεφ. λζ'. σ. κκ'.

Τιταρησιος, ποταμὸς τῆς Θετταλίας. (Σαρανταρέος) εἰσέρχεται
εἰς τὸν Ηπειρόν, αὐτ. κεφ. λε'. σ. χρ'.

Τολμηδης, σρατηγὸς Ἀθηναίος, λεπλατεῖ τῆς Πελοπονησοῦ τὰ πα-
ράλια, Δ'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. σ. ο'.

Τόμαρος ὄρος τῆς Ἁπείρου, ὑπεράγω τῆς Δωδώνης, Γ'. κεφ. λς'. σ. ε'.

Τόνος φύσει ἐγκείμενος εἰς καθέτη λέξιν τῆς ἐλληνικῆς διαλέκτου, σχημα-
τίζει εὔδος μελῳδίας, Γ'. κεφ. λε'. σ. εγ'.

Τόπος ἐγκωμένος εἰς τοὺς Ἑλληνας κατὰ τὸ μέσον τοῦ Δ'. αἰώνος, π.
χ. Γ'. κεφ. λα'. σ. εη'. καὶ ἐφ.

Τραγωδία, ἀρχὴ καὶ πρόσοδος αἰτης παρ' Ἑλλητοι. σ'. κεφ. ξη'. σ.
α'. καὶ ἐφ. Ποίου ἀγαπεῖ τὸ ὑποκείμενον της; νὰ διεγέρη τὸν φόρον, καὶ
τὸ ἔλεος. Πῶς γένεται αὐτὴν ἡ ἐγέργεια; Μιμουμένη πρόσξιν εὑρθεῖται,
ἀλοσχερῆ, καὶ μετρίας ἐκτάσεως, αὐτ. κεφ. σα'. Συνέτειν, α. σ. γ'.
Ἡ πρᾶξις πρέπει νὰ περικλείπεται εἰς διάστημα τοῦ χρόνου, διόπου εἴναι
μεταξὺ ἀνατολῆς, καὶ δύσεως τοῦ ήλιου, αὐτ. Μέρη τῶν τραγωδίας, ὡς
πρὸς τοῦτο τὸ διάστημα, εἴναι ὁ πρόλογος, ἢ ἡ ἔκθεσις, τὸ ἐπειπόδιον,
ἢ ὁ δεσμός, ἢ ἐξόδος, ἢ ἡ λύσις, καὶ τὸ ἐμβολίμου. αὐτ. κεφ. σ'. σ. δ'.
Μέρη απαρτισκὰ τοῦ δράματος, ὁ Μῦθος, τὰ ἥπη, ἢ ῥῆσις, αἱ ἐπο-
νοιαὶ, καὶ ἡ μουσικὴ αὐτ. Ἡ πρᾶξις διέρχεται εἰς ὑφασμα σκηνῶν,
διακεπτούμενη διὰ τῶν ἐμβολίμων, τῶν ὑποέων ὁ ἀριθμὸς μένει εἰς τὰ

έκλογήν του ποιητοῦ. αὐτ. Ἡ δύναμις τῆς θεατρικῆς παραχώσεως ἐξηρ-
τηται μάλιστα από τὸν μῦθον, ἢ ἀπὸ τὴν διάταξιν τῆς ὑποδίστας.
αὐτ. κεφ. σα'. Συνελ. α'. Ἡ πιθανολογία πρέπει νὰ βασιλεύῃ εἰς ὅλα τὰ
μέρη τοῦ δράματος. αὐτ. ὁ πρώτος ἡρως δὲν πρέπει νὰ γίνεται κακο-
τροπός τις. αὐτ. ὅλος πρέπει νὰ ἡμπορῷ νὰ κατηγορήσαις κατὰ την
τρόπον διὰ τὴν δυσυχίαν του. αὐτ. Τι πρέπει νὰ σοχαίμεται διὰ τὰ
δράματα, ἐν οἷς δὲ ἡρως εἴναι ὑπειθώνος, χωρίς νὰ θέλῃ. αὐτ. Κρίσις
περὶ τοῦ δόγματος τοῦ προσορίσμου. αὐτ. Κίς πολλά δράματα τοῦ πα-
λαιοῦ Θεάτρου αὐτό τὸ θέγμα δὲν εἶχεν ἐπιρροὴν μήτε εἰς τὰς δυσυ-
χίας τοῦ ποώτου ὑποκειμενού, μήτε εἰς τὴν φοράν τῆς ποάζεως. αὐτ.
Ποικιλία εἰς τοὺς μύθους, σετινες εἴκαι ἀπλοῖς, ἢ συμπεπλεγμένοις, οἱ
δεύτεροι προτειμότεροι. αὐτ. Ποικιλία εἰς τὰ ἐπεισόδια, τὰ ἄποια παρα-
κινοῦσι φόρον, καὶ ἔλεος. αὐτ. Ποικιλία εἰς τοὺς αὐταργυρίσμενούς, τῶν ὅποιων
αἱ αξιολογίες φανταστικές γενοῦνται από τὴν ἴδειαν ποδέξαι. αὐτ. Ποικιλία εἰς τοὺς
χαρακτῆρας. αὐτ. Ποικιλία εἰς τὰς καταστροφάς, ἀπό τὰς ὅποιας, αἱ μὲν
τελειώνουσι εἰς εὐτυχίαν, αἱ δὲ εἰς δυσυχίαν. κ. τ. λ. αὐτ. Παρ" Ελληνού-
ν τραγῳδία δὲν είναι τέσσον προσπλαμάστην ἀνακαλύπτει τὸ πάθη, δεσμούτα
ἀποτελέσματα των, καὶ τ. λ. αὐτ. Δέντι πρέπει νὰ δειγμέρῃ φίβου ισχυρότα-
τον. Οι" Ελληνοί δὲν ήθελον νὰ μαλώνωσι τὴν ακτήν μὲ αἷμα. αὐτ. Ὁρα πε-
ρὶ τούτου τὴν σημ. εἰς τὴν Τραγῳδίαν τὰ ἥπι τῶν προπόνων πρέπει νὰ ἡ-
γακαλά, κόσμια. εὐάρμοσα μὲ τὴν ἡλεκτρά, καὶ ἀξέιαν τους. αὐτ. Αἱ ἔνοσαι
αξιόλογοι, τὰ φρεσκάταταύψηλα. αὐτ. Τὰ γνωμικά ἔγκαρδα, καὶ σύμφωνα
μὲ τὴν ἔρθρην τίτικήν. αὐτ. Ποιον εἴγατε τοὺς προσφυγεῖς ὅφος εἰς τὴν τρα-
γῳδίαν αὐτ.

Τράπεζαι εἰς Ἀθήνας, καὶ σράτευμα. δύω τὴν ἡμέραν οἱ πλούσιοι
μίαν. Β'. κεφ. κ'. Περιγραφὴ μᾶς μεγάλης παράτειν πλούσιων Ἀθηναίων.
αὐτ. κεφ. κε'. φ. δ'.

Τράπεζαι κοιτάζοντο από τὴν Ἀριζοτέλην, ὡς συντηρούμενοί τῆς
εκμπενεις τῶν πολιτῶν. Ε'. κεφ. ξβ'. φ. λβ'.

Τράπεζούς πόλεις τῆς Ἀρχαδίας (Γαρίτεα, κώρη.) Δ'. κεφ. ης'.

Τρεισθ Θερελιωτής τῶν Ιερεών τῆς Καρδίας. ὁ ἀνδριάς του εἰς Δελφούς.
Β'. κεφ. κβ'. φ. ε'.

Τριέπιον, ἀκρωτήριον, ὃπου συνηθροίζοντο αἱ πολιτεῖαι τῶν Δωρίων
(Καίρο Κρίο) σ'. κεφ. οβ'. φ. εε'.

Τρίποδες χαλκοῖ, ἀμφιρήτη τῶν μεκτῶν εἰς τοὺς ἄγνωτας τῆς ποιήσεως,
καὶ μουσικῆς. Β'. κεφ. φβ'. φ. η'.

Τριφυλία, ἐπαρχία τῆς Ἡλείας (πρόστοις ἐκβολαῖς τοῦ Ρουφά). Γ. κεφ. λη'.

Τροῖα· διετραπτὴ ἀπὸ τοὺς Ἐλληνας, ἐπειτα ἀνεκτίσθη ἀπὸ τοὺς αἰο-
λις. (Βουνάρπασσοι, πολεγμοι καὶ ἐρείπια.) α'. Μέρ. α. φ. λδ'.

Τροιζῆνα, εἰς Ἀργολίδα (Δαμάλα, κώρη, καὶ ἐρείπια) Δ'. κεφ. ηγ'.
φ. δ', Τοποθεσία της, ὁ ἀπὸ εἰς αἰτήν νοσωδης κτλ. αὐτ.

Τροφώντος ἄντρου, καὶ Χρηπρίσιν παρὰ τὴν Λεβαδείαν, Γ'. κιφ. λδ'. δ'. εἰ. καὶ ἐφ. Τελεταῖ, ὅταν ἔρωτῶσι τὸ μαντεῖον. αὐτ. δρα τὴν σημ. περὶ τῶν κρυφῶν εἰσέδων τοῦ ἄντρου.

Τυρταῖος, ποιητής, ἐμψυχῶντες μὲν τοὺς σίχους του τοὺς Λακεδαιμονίους.

Δ'. κιφ. μ'. δ'. ια'. Περιέγραψεν ἐν μέροι εἰς τοὺς ἐλεγείσους του τοὺς πολέμους τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ Μεσσηνίων. δρα τὴν σημ.

Τ.

Τάξινθος, ἱρταῖ, καὶ σύγινες εἰς τεμῆτον. Δ'. κιφ. μ. θ'. δ'. γ'. καὶ ἐφ.

Τράρετος, σρατηγός τῶν Περσῶν εἰς τὴν μάχην τῶν Θερμοπυλῶν. Α', Μέρ. β'. τμῆ. β'. δ'. λκ'.

Τύωρ καθαρτήριον, πᾶς ἐγκυτο, χρίσματον. Β'. κιφ. κα'. δ'. η'.

Τύλη, πολις Ἰταλική, ὅποιες τῶν Φωκαίων. Σ'. κιφ. οφ'. δ'. Σ'.

Τύλιξ, Διονυσίες Βοιωτίαν, ὅπου εἰσοίσουσαν οἱ ποταμοὶ τῶν Θηρῶν. (Θηρ. βα.) Γ'. κιφ. λδ'. δ'. Κ'.

Τυμένατος, νιός Ἀρύσιος, τοῦ ὄποιον ή μυῆμα ἀνακαλεῖται εἰς ὅλους τοὺς γαρους. Σ'. κιφ. οφ'. δ'. β', καὶ ἐφ.

Τυμπτός, ὄρος τῆς Ἀττικῆς (Τελοβούνι) Β'. κιφ. ιφ'. δ'. ιη'.

Τυμεοί, ποιηρατα λυρικά εἰς τεμῆτον τῶν Σεων, καὶ ἀθλητῶν. Ζ. κιφ. π'. δ'. ιδ'. Τό δρός, καὶ ἡ μουσικὴ τούτων πρίτην μὲν ἕνας σύμφωνος μὲ τὴν ὑπόδισσην. αὐτ. ιε'. δροις ἐπίδυκαν εἰς αὐτὸν τὸ εἶδος τῆς ποιῆσεως. αὐτ.

Τυπασπις ἡς, σξεματικός κατώτερος. δε τις ἀκολουθεῖ παυταχοῦ τῶν σρατηγῶν. Β'. κιφ. ι. δ'. Σ'. ὁ Ἐπαυτεύνδας διὰ τις ζητεῖ τὴν ασπίδα του ἀπὸ τὸν ὑπασπιστὸν του. αὐτ. κιφ. ι'. δ'. γ'.

Τυπάτη, πόλις τῆς Θετταλίας, πολυθρύλλητος διὰ τὰς Μαγίσσας της. Γ'. κιφ. λε'. δ'. δ'.

Τυπέρβιος Κορώνθιος, εἰς τὸν ὄποιον ἀπονέμουσι τὴν ἐρεύρεσιν τοῦ τροχοῦ τοῦ κεραμίων. Γ'. κιφ. λε'. δ'. ιφ'.

Τυπέρρολη, Λόγου καὶ ἀρετῆς εἴκαι σχεδὸν ἐπίστης ἀλεύριτη, καὶ τὸς καὶ τὸν ἕδοναν. Σ'. κιφ. οφ'. δ'. ι.

Τυπερβόρειος, δῆμος κατοικῶν τοῦ ἀρκτῶν μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἰδεάζεστα αἵτοι, καὶ τοῦ τέπου. Σ'. κιφ. οφ'. δ'. μ'. μ'.

Τυπεριδης, βύτωρ Ἀθηναῖος, μαδητὴς τοῦ Πλατωνος. Β'. κιφ. Σ'. δ'. Κ'. Κατηγορεῖ τὸν Φιλοκράτην, ὅτι διαφθάροι ἀπὸ τοῦ Φιλιππού. Ε'. κιφ. ξα'. δ'. ιδ'.

Τυπερμάνης ρα, Θυγάτηρ τοῦ Δαγασοῦ, ἵρεια τῆς Ἀργεας Ἀθηνᾶς. Δ'. κιφ. γγ'. δ'. Σ'.

Τυποθήκη (ὅρα Στύλ.)

Τυποχριταῖ οἱ ἔστι παρηγόσιν ἐκάστε τὰς κωμῳδίας, καὶ τραγῳδίας. δέν εὔδεκμοντες καὶ εἰς τὰ δύο εἴδη. Σ'. κιφ. ο'. δ'. Σ'. Πολλήσις καταφρούεται ἀπὸ τὸ κοινόν. αὐτ. δ'. ια'. Λπολαμβάνουσι δῆλα τὰ προνό-

μια τοῦ πολίτου, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐγέλησαν πρέσβεις, αὐτ. Τὰ ἔνδημα τῶν προσφυῆ μὲ τὰ παρεξάμενα πρόσωπα, αὐτ. §. 18'. (ὅρα Θεατ.) Τοσσοῖαι, πέλεις τῆς Ἀργολίδος, ὀντεράποτε ἀπὸ τοὺς Τίρυνθας, (ἱρεῖς πια) Δ'. κεφ. γγ'. §. γγ'.

Τῷ π. Μαγνέας, κοὶ παραποπόεις παντός, δ. τι ἀνήκει εἰς αὐτὰ (ὅρα υπ'. κεφ.) Διάφορα εἴδη τοῦ ὄφους, αὐτ. Η ρήσις πρεπει νὰ ποιηθεῖται κατὰ τὰς περισάσους, αὐτ. Ποιεί εἶναι τὰ πρωτότυπα τοῦ ὄφους, αὐτ. Φ.

Φαιδρόν, γυνὴ τοῦ Ἀρσάμου, σχέδιον τῆς εἰκόνος της, Ζ. κεφ. πα'. §. 5'. Φαιδρα, γυνὴ τοῦ Θησέως, Α'. Μέρ. α'. §. κγ'. Τὸ μέρος, ὃπου ἔκρυψη έσται νὰ ληῆ τὸν νέον Ἰππολίτον, ἀφειρώθη εἰς τὴν Ἀφροδίτην, ἀπὸ τοὺς Τροικούσους, Δ'. κεφ. γγ'. §. 16'.

Φαιδών, φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, Γ'. κεφ. κχ'. §. ζ'. Αποστολέας ἐκοινολογήσει εἰς τὸν διάλογόντου οὐκέτι ἔργωροις κανένα, Δ'. κεφ. γγ'. §. 6'.

Φαιναρέτη, μητήρ τοῦ Σωκράτους, ἐπαγγελματάτης, Η'. κεφ. ξζ'.

Φαιστος, πόλις τῆς Κρήτης, εφεδρὸν πρὸ πολλοῦ, καὶ μηδὲ ἔχεις φρινεταις, ζ'. κεφ. ογ'. §. 1α'.

Φάλαγνα, πέλεις τῆς Θετταλίης, ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ, Ι'. κεφ. λε. §. κβ'.

Φαλέας Χαλιπόδονος, νομοθέτης, Δ'. κεφ. μδ'. γ'.

Φάληκος, σρατηγὸς τῶν Φωκέων, ἐγχειρίζει εἰς τὸν Φλαπποντά περὶ τὰς Θεομοπύλας φρούρια, Η'. κεφ. ξα'. §. μδ'.

Φαληρεὺς, Λιμνὴ παλαιός, καὶ κάμη παρὰ τὰς Αἴθινας ("Ἄγρος Ναύστας") Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. μδ'.

Φαντασία τῶν Ἑλλήνων συγκρίνεται μὲ τὴν τῶν Αἰγυπτίων, ὅποτε λέσματα, Α'. Μέρ. α'. §. μδ'. χαρακτῆρες, ή εἰκόνες, τῶν πάνω, αὐτὸ τὸ γένος τῶν γνωστέντων τοῖς Ἑλλήνας. Μεγαλοφυχία ζωγραφίζεται παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, Ζ. κεφ. πα'. §. 4'.

Φαραὶ, πέλεις τῆς Ἀχαΐας, Θεότυπες της. (ἱρεῖς πια.) Γ'. κεφ. λζ'. §. λζ'.

Φάρσαλος, πόλις τῆς Θετταλίας (Παλαιόφρασταλος ἱρεῖς πια) Ι'. κεφ. λε. §. θ'. οἱ πολεῖται τῆς ὀφειρώσαντος τοὺς δελφούς ἐφιππού ωδῆράντα τοῦ Ἀχιλλεως, Β'. κεφ. κβ'. §. 5'.

Φάσις, ποταμὸς τῆς Ισχείας κατ' ἀνατολὰς τοῦ Ευξείου πέντου (Φάσ.) Β'. κεφ. κε'. §. η'.

Φειδίας, ἴρμογλύφος διάσημος. Διωρίσθη παρὰ τοῦ Περικλέους εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀναθημάτων, Α'. Μέρ. β'. τμῆ. γ'. §. ζ'. Περγυραρῆ τοῦ εἰδώλου τῆς Ἀθηνᾶς, Β'. κεφ. εβ'. §. 16', τῆς αὐτῆς εἰς Πλαταιάς, Τῶν χαριτῶν εἰς Ἡλίδα, καὶ τοῦ Διός ἐν Ὁλυμπίᾳ. ὅρα τὴν σημ.

Φειδών, νομοθέτης τῶν Κορυνθίων, Γ'. κεφ. λζ'. §. η'.

Φειδώλας, πλάνης γεφανοῦται εἰς τοὺς δλυμπιακοὺς ἀγώνας, καὶ παρίσαται μὲ τὸ ὄργανον τῆς νίκης του, Γ'. κεφ. κη'. §. κα'.

Φενεός, πόλις τῆς Ἀρκαδίας (φοιν.) Δ'. κεφ. γβ'. §. εγ'.

Φερεκράτης, κωμῳδοποιός. σ'. κεφ. ξγ'. §. κη'. Δόκιμος διὰ τὴν λεπτότητα τῶν ὀρειστήτων αὐτ.

Φερεκύδης Σύριος φιλόσοφος, πρώτος συγγραφέας εἰς πεζὸν φράσιν. σ'. κεφ. οξ'. §. κη'.

Φερεκύδης Λίριος, ιστορικός. Ε. κεφ. ξε'. §. β'.

Φεραι, πόλις τῆς Θετταλίας (Βελισθνίη, κώμη.) Γ. κεφ. λε'. §. δ'.

Φηραὶ πόλις καὶ λιμήν τῆς Μασσαλίας (παλαιόχωρα παρὰ τὴν Καλαμάτα.) Δ. κεφ. μ'. §. κη'.

Φιγαλεία, πόλις τῆς Ἀρκαδίας ἐπὶ ἀποτόμου πέτρου (Δάινα, πολιχνίου, καὶ ἔρεπία) Δ. κεφ. γβ'. §. ζ. ἐπανηγύριζου ἐστήν, ἐν ᾧ εἰς δοῦλοι συνέτριψαν μὲν τοὺς δεσπότας, αὐτ.

Φίκιον, ὄρος τῆς Βοιωτίας (Μασσαράκη.) Α. Μ/ρ. α'. §. κε'.

Φιληππᾶς Κιών, ποιητὴς ἐλευθερικός. Ζ. κεφ. π'. §. η'.

Φιλέα, χαρακτήρας αὐτῆς, καὶ ὠφίλεας. σ'. κεφ. οη'. §. κβ'. Οἱ "Ελληνες ποτὲ δέν πήγαραν εἰς αὐτὴν ναούς. αὐτ. κεφ. ογ'. §. ιη'. Κι-
Σιέρωσαν εἰς αὐτὴν θυσιαστηρία. Β. κεφ. γβ'. §. ια'. Λέγος τοῦ Ἀρι-
στότελους περὶ φιλίας. Ε. κεφ. ξε'. §. κη'. Λέγος τοῦ Πυθαγόρου περὶ
τῆς αὐτῆς ὑποβάσεως. σ'. κεφ. οε'. §. εγ'. Γνώμη τοῦ Ἀριστόπου περὶ
φιλίας. Γ. κεφ. λβ'. §. δ'.

Φιλεππος ὁ Μακεδών, Χαρακτήρ, προτερόμαχος, συνδικάτης του
μὲ τὸν Ἐπαριθμόν. Β. κεφ. ζ. §. ζ'. φίγεις ἀπὸ τοῦ Θηραίου, καὶ ἐρ-
χεται εἰς τὴν Μακεδονίαν. αὐτ. κεφ. κγ'. §. γ'. Ἐμφυχώνει τοὺς Μα-
κεδόνας, καὶ φερεῖ τὸν Ἀργαῖον. αὐτ. Κάρμης συντάκτης εἰρήνης μὲ
τοὺς Λαθηναίους. αὐτ. Κυριεῖς τὴν ὁμφίπολιν, καὶ ἄλλας τινὰς πό-
λεις. αὐτ. Τὸ πολιτεύμα, ἡ δραστηριότητος του, σεριται τὸν ὄφελον
του εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Μεσσηνίας. Ε. κεφ. ξε'. §. δ'. Ἐρχεται εἰς
βορῇσιαν τῶν Θετταλῶν. Κτυπᾷ τοὺς Φωκαῖς. ὁ σρατηγός των Ὀρ-
μαρχος Θασατώνεται. §. ε'. Ἐπανείται ἀπὸ τοὺς Ἐλληνας. αὐτ. Διορ-
θίσεις τὴν ἀδειαν, τὴν σποῖαν, παρακανούμενος ἀπὸ σρατιώτην φι-
λάργυρου, ἔκαμψεν. αὐτ. §. ζ'. Οἱ σκοποὶ του ἀναβάλλονται ἀπὸ τοὺς
Ναυσικάεα, αὐτ. §. ζ'. Διάφορος: μέρος αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. αὐτ. §.
ια'. Τὶ εἶπε διὰ τοὺς διαβάλλοντος τοῦ ῥήτοράς μας, καὶ διὰ τοὺς
ὑπηκόους του, οἵτινες τῷ ἐλεγού ἀληθείᾳ διπλακάς. αὐτ. §. ιβ'. καὶ
ἔφ. Ἡ μετριότητος του πρὸς δύο γυναικας τοῦ χυδαιού λαοῦ. αὐτ. §.
δδ'. Δὲν ἀλητηροῦνται τὰς ἀκόουλεισεις. αὐτ. Ἐλευθερώνει αἰχμαλώτος,
ὅποιος τῷ δύοις καλήν συμβουλήν. αὐτ. Ἐμρότης του πρὸς δύο, οι-
τινες κατέκρισον τὸ πολιτευμάτου. αὐτ. Κερδαῖνει, καὶ ἀπατᾷ τοὺς
Ολυμπίους. αὐτ. §. ιδ'. Τὶ ἐλεγει διὰ τὴν επιχείρησίν του κατὰ τῶν
Ολυμπίων. αὐτ. Τὸ σρατεύματά του οικάνεται εἰς τὴν Εύροιαν παρὰ

τοῦ Φωκιῶνος. αὐτ. §. κα'. Κυριεῖσθαι, καὶ φέρεις τοῦ Ὄλυμπου. αὐτ. §. κα'. Ἐλευθερώμενοι τὸς δύνα θηγατίρας τοῦ Ἀπολλοφάσους, παραχάρησοι τοῦ Σατύρου. αὐτ. Σημεῖοι τῆς εἰσπλαγχνίας του. αὐτ. §. κα'. Δίχεται τοὺς πρέσβεις τῶν Ἀπονομῶν. αὐτ. §. λβ'. Περικλεῖσθαι. Σίκην πίρην, καὶ συμμαχίας μὲ τοὺς Ἀθηναῖς. αὐτ. §. λγ'. Ποιεῖ εἶναι τὰ κυριώδη ἄρτυρα. αὐτ. Καρποὶ οἵας πορφύρας εἰς τὴν Θρακικήν. αὐτ. Δίχεται οπό τὴν σύνελευσιν τῶν Ἀθηναίων. Νέοπιομα δεξιόν εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς μεταγενεγέρους του. αὐτ. λη'. καὶ ταῦτα καθιέναι τοὺς Φωκεῖς, καὶ τὰ προνομά των δίδονται εἰς τοὺς βαπτιλεῖς τῆς Μακεδονίας. αὐτ. μγ'. Φέρεις τὰς πόλεις τῶν Φωκίων. αὐτ. §. μα'. Καρπός αὐτῆς τῆς ἱερατείας. αὐτ. §. νγ'. Εμποδίζει τὰ δχήματα εἰς τὰς επικρατεῖας του. αὐτ. Κάρμεις ἀπειρα λόσφυρα εἰς τὴν Ἰλλυρίαν, διορθώνει τὰς ὑποδεσεis τῆς Θετταλίας. αὐτ. Διχεται τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Μεσοπονίων, καὶ Ἀργείων. αὐτ. Πιραπούλαι διὰ τοὺς Ἀθηναῖς. αὐτ. Κρίσις αὐτοῦ ἐνυπέρ τοῦ δύνα κακοτρέπους. αὐτ. Δίχεται οπό τὸν Ἰσοκράτην ἐπισολὴν πλήρων από κολακεῖου. αὐτ. §. υπ'. Πολεμεῖ τὴν Περιηγίαν. Ζ. κεφ. πβ'. §. β'. Οἱ Βιζαντῖοι βοηθοῦντει αὐτὸν τὸν τόπον, σπικῶν τὴν πολιορκίαν ἐγενέθει, καὶ πολιορκεῖ τὸ Βιζαντίον. αὐτ. Βιζέται νὰ σπικώσῃ τὴν πολιορκίαν. αὐτ. §. δ'. Διαβαῖνει τὰς Θερμοπόλεας, εἰσέρχεται εἰς τὴν Φωκίδα, καὶ πίπτει κατὰ τὴς Ἐλατείας. αὐτ. §. Σ'. Η ἀλκασί της ταράττει τοὺς Ἀθηναῖς. αὐτ. Δημηγορία, καὶ Νέοπιομα τοῦ Αποστέλενος περὶ τούτου. αὐτ. §. ε. ὁ Φίλιππος κτυπᾷ τοὺς Ἀμφισσαίους, καὶ κυριεύει τὴν πόλει των. αὐτ. Κερδαῖκη τὴν μάχην τῆς Χαερωνίας. αὐτ. §. εβ'. Φανερώμενοι χραντάσεις, λόγες τοῦ Δημαδού, τὸν Ἐλευθερώμενον ἀπό τὰ δεσμά. αὐτ. §. γγ'. οἱ Ἀθηναῖοι δέχονται τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν συμμαχίαν προβληπτείσαν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. αὐτ. §. ιδ'. ὁ Φίλιππος προβαλλεῖ εἰς τὸ συνέδριον γενεκήν εἰρήνην διε τὴν Ἑλλάδα, καὶ πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν. αὐτ. §. η. Τὰ δύνα αὐτὰ προβλέψατο δρ' εὖ ἐφαντούσαν δεκτὰ, ἐκλέγεται ἀρχιγράτηγος τὸν γρατεύματος, τῶν Ἐλλήνων. αὐτ.

Φιλέιος, ἔσορεῖται από τὸν πρεσβύτερον Διονύσιον, σύγχαλεῖται, συκεφαντεῖ τὸν Δάναον, καὶ Πλάτωνα, Ι. κεφ. λγ'. §. η'. Εγραψε τὸς ἀρχαιότητας τῆς Σικελίας, καὶ τὸν βίου τῶν δύνα Διονυσίων. Ε. κεφ. ξε'. §. η'. Ἀπωλέσθη ἔλειπτος μετά τῆς φθορᾶς τοῦ σόλου. αὐτ. κεφ. ξ. §. δ'. Φιλίτια, τράπεζαι δημόσιαι τῶν Σπαρτιατῶν. Δ. κεφ. μη'. §. δ'. Φιλοκλῆς, ποιητὴς δραματικός. §. κεφ. ξθ'. §. ησ'.

Φιλοκράτης. Ἐλαττώματα διηφέρει αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος. Ε'. κεφ. δα'. §. κε'. Κατακριθεῖ, δτι ἔλαβε πλούσια χαρίσματα ἀπό τοὺς Φίλιππου, εργάσθη τὰ φυγά, διά τὰ αποφύγη τὴν ποιητήν. αὐτ.

Φιλόλαος Κορινθίος, νομοθετης τῶν Θηρῶν, ποσχολεῖτο εἰς τὸ προβλῆμα τῆς ἰσότητος τῆς τύχης. Δ'. κεφ. με'. δ. γ.

Φιλόλαος Κροτωνιάτης, Πυθαγόρειος φιλόσοφος. Γ'. κεφ. κ.δ'. δ. π'.
"Εκας ἀπό τοὺς πρώτους Ἑλλήνας, οἵτε εἴλεγον ὅτι κατεῖται ἡ γῆ περὶ τὸν Ἡλίου. αὐτ.

Φιλόμηλος, σρατηγὸς τῶν Φωκέων, ἐνδυνημώνεται εἰς Δελφούς. Ε'.
κεφ. ξα'. δ. α'. Λαμβάνει μέρος ἀπό τοὺς Θησαυρούς τοῦ ιακοῦ. αὐτ.
Δικαιωνεται. αὐτ.

Φιλόξενος Κινδύνος, ποιητής Λυρικής. Γ'. κεφ. κε'. δ. α'.

Φιλόσοφος ἄρχοντας νὰ φαινούνται εἰπὲ τοῦ Σολωνος. Γ'. κεφ. κ.δ'. δ.
γ'. Τα διάφορα σχολείατων. αὐτ. καὶ ἐφ. Διάξιμοι διάφοροι: αυτῶν περὶ^τ αὐτῷ ρώπου. αὐτ. κεφ. κ.δ'. καὶ ἐφ. Ήρι τῆς οὐσίας τῆς θεότητος, ἀρχῆς τοῦ παντός, φύσεως τῆς ψυχῆς. αὐτ. κεφ. Δ'. δ. β'. καὶ ἐφ. Ἐπὶ τοῦ Περικλέους χατετρίχουντο εἰς Ἀθήνας. Α'. Μίρ. β'. τιμῆ. γ'. δ. με'.
Φιλοσοφία τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων. αὐτ. Μίρ. α', δ. γ'.

Φιλων Θηραῖος, πρέσβυτος εἰς Φιλεππον. Ε'. κεφ. ξα'. δ. δ'.

Φιλωνίδης, ἐμπειρος ὑποκρητης. δ'. κεφ. ξ.δ'. δ. λα'.

Φιλιούς πέλεις τῆς Ἀχαΐας, μπτρόπολος τῆς Φλιασίας. (σάρλικα, πολεχητει, καὶ ἔρεπτια) Γ'. κεφ. λε'. δ. κη'.

Φοιβίδας Σπαρτιάτης χιρεύει διὰ προδοσίας τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηρῶν. Β'. κεφ. α'. δ. ε'. Ή λακεδαιμονίου ἀγωνάκτει περὶ τούτου, καὶ τὸν τιμωρεῖ, ἀλλὰ χρατεῖ τὴν ἀκρόπολιν. αὐτ.

Φοινίκη, ἔνορά τῆς Ἀσίας παράλιος, τῆς ἐποίας ἡ Τίρος ἢ τον ρητρόπολις (Τὰ παράλια τῆς Συρίας.) Γ'. κεφ. λα'. δ. ε.δ'.

Φοίνιξ, ρύαξ τῆς Θετταλίας, ὁ ὅποιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀσωπόν παρὰ τὰς Θερμοπυλας. Α'. Μίρ. β'. τιμῆ. β'. δ. κ.δ'.

Φόροις, τοὺς ὅποιους οἱ Ἀθηναῖοι, ἐζήτουν ἀπὸ τὰς πόλεις, καὶ γνῶντας τὰς συμμάχους. Δ'. κεφ. με'. δ. α'. καὶ ἐφ. Ἐφεδοίσιοι εἰς τὰς χατεπιγούσας τῆς πολιτείας ἀνάγκας αὐτ. ὄρα τὴν σημ.

Φρυγία, ἔνορά τῆς Αἰδοτέρας μεροῦς Ἀστας (Κουταιίχ, δεγυτσολοῦ, ἀφιόμ καρδ ισάρ) δ'. κεφ. οφ'.

Φρύγη, Χαρακτῆρις αὐτῆς τῆς ἑταίρως Ε'. κεφ. ξα'. δ. με'. Μηχανὴ αὐτῆς δει νὰ λάβῃ τὸ ὀρφιστέρον τοῦ Πραξιτέλους Ἀρισούρυμα. αὐτ.

Ἐχρημάτιος πρωτότυκον εἰς αὐτὸν τὸν τεχνίτην διὰ τὸ διάσημον τῆς Κιεδίας Ἀφροδίτης ἀγαλμα. δ'. κεφ. οφ'. δ. ε'. Κατηγορεῖται ὡς ἀστρίς, πως ὁ Τεπερίτης κερδίσαιε τοὺς κριτάς. Ε'. αὐτ.

Φρύγιος, ἀνταγωνιστής τοῦ Διοχέλου, εἰσάγει εἰς τὴν σκηνὴν τὰ προσωπεῖα τῶν γυναικῶν ἐκβάσεις του. δ'. κεφ. ξ.δ'. δ. κε'. Μεταχειρίζεται τοὺς προσφυγέρους εἰς τὸ δρέπα σίχους. αὐτ. δ. δ'.

Φρύγις, μουσικός, δεσπότης. Γ'. κεφ. κε', δ. π'.

Φυλὴ τόπος ἰσχυρὸς τῆς Ἀττικῆς. (Βίγλα κάστρο) Ε. κεφ. υθ'. δ. μ'.

Φυσικὴ γενετὴ τῶν Ἑλλήνων. Ε. κεφ. ξδ. Σύσημα τοῦ Ἀριζοτέλους, Ἐρπεδοκλίους. Πιθαγόρου περὶ τῆς φυχῆς τοῦ κόσμου. Ζεῦ, καὶ τῶν τελεῶν αἴτων, αὐτ. Φυσικὴ ἴδαιτέρα, πλήρης ἀπὸ σφάλματα, καὶ Ἀγγειοις, αὐτ.

Φύσις. Δὲν κάμψι κάτιν ἀνωρεῖται. Τὰ ἔργα τῆς ἀναιτίας ποιεῖται. ἐνεργεῖ πανταχοῦ μὲν σορίσι, καὶ διὰ μέσου, τὰ ὅποια τὴν φέρουσιν εἰς τὰ τελητῆς. Μεταβιβλεῖται ἀπὸ γένος καὶ εἰδος εἰς ἄλλο διὰ βαθμῶν ἀκαταληπτών, αὐτ. δ. κγ'. Κάμψις ἵνεσται ἑξαρέσσεις εἰς τοὺς γενικοὺς της κόμους. ὅρα ξδ'. κεφ.

Φυτά καὶ οὐρανός τῆς Ἀττικῆς. Ε. κεφ. υθ'. δ. γγ'. ὅρα τὴν σημειώσην περὶ τῶν πεπόνων.

Φωκαῖα, μιὰ ἀπὸ τὰς δραχαιοτέρας πόλεις τῆς Ἰωνίας κατὰ τὴν μεριάν της Ἀσίας. (Φωκιαῖς) σ'. κεφ. οβ'. δ. μά.

Φωκεῖς τῆς Ἑλλάδος ἔδωκαν ἀπὸ τοῦ εξαιτίου ἀποδειξεῖν τῆς ὑπερ τῆς ἐλευθερίας ἀγάπης. Β'. κεφ. χβ'. δ. κγ'. Καταδικασθέντες ἀπὸ τοὺς Αιγαίκτυνας, εξουσιάζουσι τὸν καὸν τῶν Δελφῶν, προξενοῦντες τὸν ἱερὸν πόλεμον, Ε'. κεφ. ξ. δ. χβ'. Ἀρπάζουσι ἀπὸ τὸν ἡρὸν Ωποστυρὸν περισσότερον ἀπὸ 10 χιλιάδας τάλαντα. Β. κεφ. ιβ'. δ. π'. Μετεβλήθησαν εἰς ὅπλα τὰ ὠραιότερα χάλκινα ἀγάλματα τοῦ ναοῦ Ε'. κεφ. ξα'. δ. γγ'. ὁ Φιλεππος τοὺς ὑποτάττει, ἀνατρέπει τὰς πόλεις των, καὶ λαμβάνει τὴν φῆφον τους. αὐτ. δ. με'.

Φωκία (περιοχὴ τοῦ Τουρκοχωρίου, καὶ μέρος τοῦ Σάλωνος.) Β. κεφ. χβ'. Περιγραφὴ αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας. αὐτ. δ. κε'.

Φωκίων, γένησις, ἀδωροδοκία του. αὐτ. κεφ. ζ. δ. ιβ'. Συχναίζει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἐγράτευεις ὑπὸ τὸν Χαρρίαν, ζῆται πτωχὸς, καὶ εὐχαριστημένος. αὐτ. Σημεῖα τῆς φρουρίσεως, καὶ εἰσπλαγχνίστου πρὸ, καὶ μετὰ τὴν νίκην. Ε. κεφ. ξα'. δ. κα'. ἀξία αὐτοῦ προτερήματα. αὐτ. δ. λ'. Ἐμποδίζει τοὺς Βοωτοὺς νὰ κυριεύσωσι τὰ Μέγαρα. Ζ. κεφ. πβ'. δ. β'. Ἀγένδοτα περὶ Φωκίων, αὐτ. γγ'. Διορίζεται εἰς τὸν τόπον τοῦ Χάρπτος διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Βοζαντινούς. αὐτ. ε'. Ἀγένδαται εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ Δημοσθένους, ἐπιθυμοῦντος τὴν πόλεμον. Ἀπόχρειστου εἰς τοὺς ρήτορας, αὐτ. δ. μά.

X.

Χαρρίας, σρατηγὸς Ἀθηναῖος. Β'. κεφ. ζ'. δ. ιβ'. Ἰδία τῶν πολεμῶν του προτερημάτων. αὐτ. κεφ. κγ'. δ. δ'. Σαυτωνέται εἰς τὸν λεμένα τῆς Χίου. αὐτ.

Χαιρόμων, πομπῆς δραματικὸς, εἰσάγει ὅλα τὰ εἰδη τῶν σίγων εἰς μίαν τραγῳδίαν. Ζ'. κεφ. π'. δ. γγ'.

Χαιρωνεία, πόλις τῆς Βοιωτίας διάσημης διὰ τὴν γένην τοῦ Φιλέπ-

που, αὐτ. κεφ. πβ'. §. ϕ'. καὶ διὰ τῆν λατρείαν εἰς τὸ σκῆπτρον.
τοῦ Ἡραίου. Γ. κεφ. κδ'. §. ιγ'. (Καπόρων, καμπ.)
Χαλδαῖος, δῆμοι τῆς Ἀσίας περὶ τὴν Βαρυλῶνα (Κατώχον τὸ έ-
ραχ - Ἀραρί, ἐπαρχίαν τῆς Τουρκίας) Γ'. κεφ. λα'. §. Δ'.
Χαλκηδῶν πόλις Ἐλλήνις ἐπὶ τῆς Προποντίδος (Καβά - Κιού, καμπη)
Β'. κεφ. α'. §. κα'.
Χαλκιδικὴ χερσόνησος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐγραπτέντα ἀπὸ τῆς
Μακεδονίαν. (ἐπαρχία τῆς ξηρᾶς πλησίος τοῦ Αἴγαος) Ε'. κεφ. ξα'. §. ιδ'.
Χαλκίς, μητρόπολις τῆς Εύβοιας. Β'. κεφ. δ'. §. ε', (Ἐγραπτε) το-
ποθεσία, καὶ εἰφορία αὐτῆς. αὐτ.
Χαλκής ἡ χρῆσις αὐτοῦ τοῦ Μετόλλου ἐφανερώθη εἰς τὴν Εύβοιαν.
Β'. κεφ. γ'. §. β'.
Χασιά, ξηρὰ τῆς Ἰπείρου. Τὸ νερὸν μᾶς βρύσεως τῆς ἔξαγης σῆλας
λευκὴς ὡς τὴν χιστα. Γ'. κεφ. λγ'. §. β'.
Χάσοντες, λαοὶ τῆς Ἰπείρου (κατώχουν μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐπὶ το-
παραλίου) αὐτ.
Χάρος στρατηγὸς Ἀθηναῖος· μάταιος καὶ αδόκιμος. Β. κεφ. κγ. §. ε'.
Διερθαρμένος, ἀκόρεστος· εἶχεν ἀπόληψιν εἰς τὸν δῆμον δὲ σσα; ἔδι-
δει εἰς αὐτὸν ἑρτάς. Ε'. κεφ. ξα'. §. λ'. Κατέσηεν καταδηλωσθῶ-
σιν εἰς χρηματικὴν ποιητὴν οἱ συγρατηγότου, Τιμόθεος, καὶ Ιστρού-
της. αὐτ. ξ. §. ιδ'. Μισθωνεται εἰς τὸν Ἀρτοβάζον, αὐτ., καὶ ἐφ.
οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἀνακαλοῦσι, καὶ κάμουσι τὴν εἰρήνην. αὐτ. Ἐγαλη
χωρίς, ἐνθαπτεῖ εἰς βοήθειαν τῶν Ὀλυμπίων. αὐτ. ξα'. §. ιδ'. Τὸν με-
τεγχειρίσθηκαν κατὰ τοῦ Φελίππου, καὶ ἀπωλεσθη εἰς τὴν Χαιρώνειαν.
Ζ. κεφ. πβ'. §. ϕβ'.

Χαριδημός, στρατηγὸς Ἀθηναῖος ἴσαλη εἰς βοήθειαν τῶν Ὀλυμπίων,
τὸ φέρσημόν του. Ε. κεφ. ξα'. §. ιδ'.

Χαρώνδας, νομοθέτης διαφόρων δήμων τῆς Σικελίας. Ε. κεφ. ξβ'. §.
λδ'. Ἀξιολογα γνωμικὰ ἐτέθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Καθοικοῦ του. αὐτ.
Χειρουργία, μέρος οὐσιῶν τῆς ἱατρικῆς, καὶ τὸ μένον, δῆμον, κα-
τὰ τὸ φανερόμενον, ἥτον γνωστὸν εἰς τοὺς μερακρυσμένους αἰώνας. Δ.
κεφ. γγ'. §. ιδ'. καὶ ἐφ. Ἐπὶ τοῦ Ἰπποκράτους, αἱ πράξεις του ἥσαν
μέρος τῆς ἱατρικῆς. ζ'. κεφ. ογ'. §. κ'. καὶ ἐφ.

Χειρωτ (Κένταυρος) ἱατρὸς τῆς Θετταλίας περίημος. Γ. κεφ. λε'. §.
κ'. εἶχε τὴν κατοικίαν του μέστη ἀντρού του Πηλίου, οἱ Ἀπόγονοί του
κληρονόμοι τῶν μυτηρίων του ἐθεράπευσον δωρεάν τους σύστενες. αὐτ.
Χερσόνησος Ταυρική, καρποφορία, ἐμπερίον αὐτῆς. Β. κεφ. α'. §. δ'.
Χερσόνησος τῆς Θράκης μεταξὺ Προποντίδος, καὶ Αἴγαίου πελά-
(χερσόν. τῆς Καλλίπολες) Ε. κεφ. ξα'. §. λγ'.

Χείλων Λασιθαίμονος, ἔνας απὸ τοὺς γ. σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος. Α'. Μέρ. β. τμῆ. α'. §. ζ. ἀπέθανεν αὐτὸν τὸν χαρόνην, ἀγκαλεῖσθαι τὸν νέον του πεντέντεν εἰς τοὺς ὄλυμπεςκούς ἀγώνας. Γ'. περ. λη'. §. λε'.

Χίος. Ν. τοῦ Αἴγαλου πελάγους, ποιεῖσα μέρος τῆς Ἰωνίας. Ίδια αἰτής. σ. κεφ. οβ'. §. β'. ἔξαγεν οἶνον ἔξαρετον, οἱ πολίται τῆς διαβεβαιοῦσσιν δὲ τοῦ Ὁμηρος ἐγινοῦθεν εἰς αὐτήν. αὐτ. ἡ δύναμις, καὶ τὰ πλεοντά των κατεγένθησαν εἰς αἴτους ὅλες θρησκείας. αὐτ.

Χοερίλος, ποιεῖται σύγχρονος, καὶ αὐταγωνιστὴς τοῦ Αἰσχύλου. σ'. κεφ. ξ. ιγ'. Συνεργεῖ εἰς τὴν τελειοπότερην τῶν εἰσαχθέστων παρὰ τοῦ Αἰσχύλου προσωπείων. αὐτ. κεφ. ο'. §. β'.

Χορηγὸς, Ἀρχηγὸς τῶν σπουδιῶν ἀγώνων εἰς Ἀθήνας. Ἐπηργεῖλυκτά του. Β', κεφ. κδ'. §. β'.

Χρονολογία. Ἀβιβαστής εἰς τὴν παλαιὰν τῶν Ἑλλήνων. Ε. κεφ. ξε'. §. α'.

Χρυσίς, ἵρις τῆς ἱν "Ἄργει" Ἡρας. Η ἀμέλεια τῆς κατίκαμη τὸν παλαιὸν ναὸν. Δ. κεφ. ιγ'. §. ζ'.

Χρυσίον. Πόθεν οἱ Ἑλληνες τὸ ἐλαύνειν. Δ. κεφ. γε'. §. ζ'. Η ἀγλογία του μὲ τὸν "Ἄργυρον. αὐτ.

Χρυσόπολις, πολλήκοντα τῆς Ἀσίας ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου ἀντικροῦ τοῦ Βυζαντίου. (Σκούταρε) Β. κεφ. α'. §. κα'.

Χρυσορρόας, ποταμὸς τῆς Ἀργολίδος παρὰ τὴν Τροικήνα. (ποταμὸς τοῦ Δαμακάδη) Δ. κεφ. ιγ'. §. ει'.

Ψ.

Ψηφίσματα τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦ δῆμου τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν διοικητικῶν. Β. κεφ. ιδ'. §. ζ'. ὅρα τὴν σημ.

Ψυττάλεια, υποδίου τοῦ Σφρυνικοῦ πιλάγους. (Λειφοκουταλία) πλησίου τῆς Σαλαμίνος. Α'. Μέρ. β'. τμῆ. β'. §. μδ'. καὶ §. ιβ'.

Ψυχή. Ίδεισι τῶν πάλιν Ἑλληνων περὶ αὐτῆς τῆς οὐσίας. Α'. Μέρ. §. γε'.

Ψυχὴ τοῦ κόσμου. Ε'. κεφ. γ. ιδ'. §. ιε'. ὅρα τὴν δ'. σημ. εἰς τὸ τέλον τοῦ τομ. Ζ. ὅρα τὴν σημ.

Ψώφις, πόλις ἀρχαιοτάτη ἵπε τῶν συνόρων Ἀρκαδίας καὶ Ἡλείας (ἐρειπία πλησίου τῆς Δημητσάνης) Δ. κεφ. ιθ'. §. ιθ'.

Ω.

Ωδεῖον, οἰκοδομὴ δημοσίᾳ εἰς Ἀθήνας. Β. κεφ. ιβ'. §. ιζ'. ὅρα τὴν σημ.

Ωκελλος Λευκανός, φίλοσοφος Πυθαγόρειος, συγγραφεὺς βιβλίου. Γ'. κεφ. ιδ'. §. η'. Ἐδέχετο τοῦ κόσμου αἰσιοτητα: Ε. κεφ. ξε'. §. ζ'.

Ωλήν παλαιὸς ποιεῖταις Ἑλλην. σ'. κεφ. ογ'. §. λε'.

Ωρεός, πόλις τῆς Κύρος, τόπος ἰσχυρότατος. Β. κεφ. δ'. §. γ'.

Ωρωπός, πόλις μεταξύ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοωτίας. (Ωρωπὸς, καὶ τοπ.) πολὺν καιρὸν ἐμάχοντο περὶ αὐτῆς οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι. Γ. κεφ. λδ'. §. λ.

Π Ι Ν Α Ε

τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Ζ. τόμῳ.

ΚΕΦ. ΟΘ'.	Ακολουθία τῆς εἰς τὴν Δῆλον περιγ.	φύλ.
	Δέξαι περὶ Θρησκείας	1
ΚΕΦ. Π'.	Ακολουθία βιβλιοθ.	22
ΚΕΦ. ΠΑ'.	Ακολ. τῆς αὐτῆς. — Ή Σική.	43
ΚΕΦ. ΠΒ'.	Νέαι ἐπιχειρήσεις τοῦ Φιλέππου. Μάχη τῆς Χαιρωνείας. Εἰκὼν τοῦ Αλεξάνδρου	50
	Σημειώσεις.	71
 Πίναξ α'.	Ἐποχαί.	85
Πίναξ β'.	Μῆνες Ἀττικοί	104
Πίναξ γ'.	Κριτήρια	120
Πίναξ δ'.	Ἀποκίατ.	126
Πίναξ ε'.	"Ενδοξοι ἄνδρες	142
Πίναξ ζ'.	Οι αὐτοὶ κατὰ ἀλφάβη	180
Πίναξ ξ'.	Σύγκρισις Ρωμαιϊκῶν μετρῶν μὲ Γαλ.	213
Πίναξ η'.	Ἀναλογία ποδὸς Ρωμαιϊκοῦ μὲ Γαλ.	215
Πίναξ θ'.	Ἀναλ. Ρωμαϊ. βημάτων μὲ Γαλ. Τοάσια	217
Πίναξ ι'.	Ἀναλ. Ρωμ. Μελλίων μὲ Γαλ. τοάσ.	220
Πίναξ υ'.	Ἀναλ. Ἐλληνικοῦ ποδὸς μὲ τὸν Γαλλικὸν	221
Πίναξ ϕ'.	Ἀναλ. σαδίων μὲ Γαλ. τοάσ. καὶ Ρωμ. Μελλια	225

Π Ι Ν Α Ε.

	φῦλ.
Πίναξ τγ. Ἀναλ. σαδ. μὲ λέγας Γαλ.	227
Πίναξ ιδ. Ἐκτίμησις νομισμάτων Ἀθηναίων	229
Πίναξ εέ. Ἀναλ. τῶν Ἑλλην. σαθμῶν μὲ τοὺς Γαλ. 238	
Πίναξ Γενικός	241

Π αροράματα.

Πυθείας γράφε Πυθείας. Ζ. φῦλ. 129. Ὁνατᾶς. γρά. Ὁνάτας. φῦλ. 157. (1) 165. γρά. 164. ὅσου δὲ περὶ τόνων, καὶ πυευμάτων σχεδὸν τὸ ἀναμάρτητον εἶναι ἀδύνατον διὰ τὴν ἀμέθεταν τῶν τυποθετῶν. καθὼς πολλοὶ τὸ ἀπέδειξαν.

Τ Ε Λ Ο Σ.
